

Comentarij super regula diui Augusti
ni Iaponensis episcopi sancte ecclie do-
ctoris precellentissimi editi ab Ambrosio
Coriolano sacre theologie professore et
priore Generali totius ordinis fratrum be-
remiarum eiusdem sancti per modum Dia-
logi feliciter incipiunt.

Augustinus

Ante omnia fratres karissimi diligat de-
us deinde proxim⁹. qz ista sunt precepta
principaliter nobis data.

Ambros⁹

Ecce omniū pa-
rente doctorum. et noſtre san-
ctissime religionis. primo ac
veracissimo fundatore Aure-
lio Augustino iubemur. et in primis deū
subinde proximū diligamus. quoniam si
cū rationem adiecit. a mundi redempto
re ista precepta seruanda sunt principali-
ter nobis data. et adeo quidem ut ex his.
ceu ipse saluator mox intulit. tota lex pē-
deat et prophete. Ob eam rem a sanctissi-
mo gentium doctore scriptū est. Qui di-
ligit legē adimpleuit. Et Augustinus in
comentarij canonice Johannis inquit
Dilectionem habeas et implesti legez. qd
qz preclarissimum qzg consentaneum di-
ctum sit. cōstat ex eo quidē. q ex his dua-
bus dilectionib⁹ tota confletetur caritatis
essentia. Unde eam hoc pacto sacri diffi-
nire doctores. Caritas est dilectō qua
diligimus deuz propter se. et proximū pro-
pter deum. aut in deum. perinde idē Au-
gustinus in octoagintatrū questionum
volumine eam talem vocat amorem. quo
deus et animus ipē diligitur. Et in libro
de doctrina christiana. ea motum animi
nuncupauit ad fruendū deo propter se
ipsum. et se atqz proximo propter deum.
At enim tanta est caritatis necessitas. tā-
ta excellentia. tanta prestantia. tanta de-
nigz gloria et splendor. ut de ipsa idē glo-
riosus apostolus Paulus ad Corinth. scribens intonuerit. Si linguis hominū
loquar et angelorum cantatem autem nō
habeam. factus sum velut es songans. que-

cymbalum tiniens. **E**t si habuero pphe-
tiam. et nō uerum misteria omnia. et omnē
scientiam. et habuero omnem fidē. ita ut
montes transferam. caritatem autem nō
habuero nihil sum. In quib⁹ et alijs que
sequuntur non modo vtilem. sed necessa-
riam. hanc vnam omnī caput parentem
decorēqz virtutum. satis esse ad eternam
felicitatem acquirendā transegit. ei⁹ quo
qz prestantiam augens eam esse omnīz
preceptorum finem. legisqz plenitudinez
alibi definiuit quoniam ad eam. si de co-
scientia bona. et fide nō ficta extiterit. oīa
referuntur precepta. quoz quidem adim-
pletio vera est legis plenitudo. cui⁹ eti⁹
am diuus Gregorius celsitudinem cō-
templans illud salvatoris verbum. hoc ē
preceptum meum ut diligatis iniucem. si
cut ego dilexi vos. exponens. cum vehe-
mēti rogat affectu. **L**um cuncta sacra in
quit. eloquia plena sunt dominicis prece-
ptis. quid est q de dilectō quasi de sin-
gulari mandato dominus dicit. **H**oc est
preceptum meum ut diligatis iniucem. si
cut ego dilexi vos. nisi qz omne manda-
tum de sola dilectione est. et omnia vnum
preceptum sunt. qz quicquid precipit. in
sola caritate solidatur. **E**t enim multi ar-
boris rami. ex una radice prodeunt. sic mul-
te virtutes ex una caritate generant. **N**ec
habet aliquid viriditatis ram⁹ boni ope-
ris. si non manet in radice caritatis. **P**re-
cepta ergo dominica multa sunt et vnum
multa per diversitatem operis vnu in ra-
dice dilectionis. **E**t Augustinus cum de
fortitudine suis in sermonibus narraret.
prestantiam asseruit. omnis bone actionis
formam esse caritatem. **L**um autē di-
uinorum verborum esset declamator. tam
excellens bonum caritatem esse assevera-
uit. ut nihil ea preciosius. nihil lumi-
nosius. nihil firmius. nihil utilius. ni-
hil deniqz astrueret fore securius. **E**t in
tantam profecto eius laudes erexit ve-
hementiam ut dicere nō diffideret. q sub-
lata caritate cetera dei munera nib⁹ pro-
dissent. **A**d cuius item presentiam cetera
vixerent dona uno virientori quadā va-
lerent virtute. **E**t vt suam celsitudinē ad
summū tolleret fastigium eam oīm bono-
rum radicem astruxit. eam vitā omnium
virtutum dixit. eam inter oīa diuina mu-

b 3

nera primatum tenete predicavit eius tamen fornax effectus intonuit summi dei maiestatem ab ea non distare . quoniam deus caritas est . **N**ec sublimis quoque precellentissimum verbum . **P**az quomodo altius . quomodo excellentius . quomodo eminentius . quomodo tamen magnificientius nobis potuit caritas commendari quod cum dicitur . deus caritas est . **B**revis quippe laus . sed maximum preconium brevis in sermone . maxima in intellectu . **M**erito igitur perquirienda est caritas . merito amplectenda . merito pro illa adipiscenda omne studium est adhibendum . merito et preceptor et institutor noster Augustinus in apostolice regule traditione exorsus est . **A**nte omnia fratres carissimi diligatur deus . deinde proximus . **C**aueat igitur ut nemo se seducat astruendo se dumtaxat in hominem peccare . si non diligit fratre . **Q**uomodo quod non peccat in deum si in caritatem . que deus est delinquit . **H**anc igitur amemus . hanc sequamur . hanc amplecta . usi deo grati esse desideramus . si morte criminum . pugnantum virtutem . victorum palmam . mentium concordiam . electorum consortium omniumque bonorum angelum affectum . **H**anc teneam in diuine maiestatis fieri domicilium concupiscimus . **S**ic enim familiaris est deo caritas . **A**ut ipse mansionem habere nolit . **E**bni caritas non fuerit . **S**i ergo caritatem habemus . et utique deum in nobis habemus . quia deus caritas est . **Q**uid igitur opus est . ut longe vageris . **Q**uid gremium celi perlustras . ut deum videoas . **I**ntuere conscientiam tuam . Attende et an caritatem in ea videoas considera . **S**i intentis tue ergastulo habitat . et deus ibi habitat . **S**i caritatem in ea videoas et deum profecto videoas . quia deus caritas est . **O**is o frater . o hermitane videre sentem in celo . habeas caritatem diligas ante omnia deus . diligas deinde proximum . execovere mandata preceptoris tui Augustini . et in te illum sicut in celo meditaberis sedentem

¶ Quomodo differt caritas a deo.

Ambrosius

Neque tibi labi volumus in errore ut ita existimes caritatē esse deus . ut eum illum esse metis nostre habitum credas . quo enim diligimus maiestatem . Absit ut id arbitris . Scimus enim deus esse substantia . eternā imensā incorruptibilem . et omnium rerum creatricē . quales quidem proprietates tali habitui qui ab ipsa summa dei celsitudine nostris in mentibus tacitū . quicquid creatū et alteri inherens infundit . tribui non possunt . Non tamen ob eam rem mentitur est Johannes . qui dicit . De caritas est . quoniam spiritus sancto hoc nomen tribuit . qui sicut et patris . et filii amor . nexus . vinculum . dilectio et amicitia dicitur . ita et caritas verius nuncupatur . Partienda est igitur caritas . ut altera creatra alteri insit . altera creatrix in se existat . **D**ec illam nobis creat . et infundit . per illam ad istam tendimus et deuenimus . Illa via . hec finis . illa mens perficiet . quod hanc perfecta in suo regno locat . Illa totius trinitatis munus est . hec patris et filii summa et imensum est donum . Illa nempe ex nihil creat . hec patre et filio de utriusque substantia proculdubio spirat . Illa de solius trinitatis arbitrio dat temporaliē . hec diuina concomitante natura producit eternaliter . Per hanc pater et filius mutuo se diligunt . per illam nos feliciter deum amamus et proximum . quod illo spiritu . qui et caritas est . ut nostro vniro . veluti non absurdum . de quidā estimauerūt . utrumque deum . scilicet proximum meritorio complectamur amore . Et quoniam utramque beatitudinem facit utramque hominū metes incendit . utramque inflamat et necrit . Iz in lysis dispari efficiet . utramque merito . uno singularissimo profundit vocculo .

¶ De modis quibus habenda est dilectio.

Ambrosius
Et quoniam deum atque proximum iubemur diligere . pindit quoniam utramque . et quod circa deum . et quod circa proximum versat dilectionis tenet . indagandum est . Est enim illa quoniam ac prepotenti . unum deo . eminentie . continuitatis . vehementie . irreferibilitatis . quod modis diversis circumspectata . Eminet in qua modo ipsum tenere debet . quoniam cum dilectionis objectum bonum sit . ita ut unum quodque magis debet amari . quanto maius esse bonum dicitur .

gnosci ē. At enī dicit immortalē dēū ob sui
imensitatē, eternitatēq; sūmū ac sup̄ius
esse bonū. Nec vtiq; alio bono bonū, sed
vt h̄ bis d̄ iū Augusti utar. Ipsū bonū
ē oīs boni bonū. Quo circa sup̄ oīa bo
na ei⁹ d̄ diligenda maiestas. Qd̄ ipsa nob̄
itas insinuauit cū dicit. Qui amat p̄ies
aut m̄rem, frātes aut sorores, aut etiā r
āiam suā plus q̄ me. nō est me dign⁹. Eā
obrē, parēs nr̄ p̄estatissim⁹. Augustinus
ad nos filios suos sermonē diriges hanc
dilectionis eminentiā celitudinēq; cōtem
plās intonuit. An oīa hoc ē p̄i⁹, r super
singula creatā frēs carissimi diligat dē⁹.
Cōtinua insup̄ r lugis d̄z eē dilectio. q̄ i
sūmī dei ferunt celitudinē, r v̄sq; ad ex
tremū vite succēsi, illa feruere debemus.
qm̄ ipso teste, nō q̄ incepit, sed q̄ p̄seuera
uerit v̄sq; in finē h̄ salu⁹ erit. h̄ inquā dile
ctionis aseq̄ēs premiū. h̄ verā eternāe
acq̄ui felicitatē. Quid enim p̄dest rex ag
gredi exordia, si a p̄sequēdo fine aim aīn
tim⁹. Proficisci enī magna ē imputāda
p̄fusio. si cū possit et debeat, ad institutuz
p̄fixūq; terminū mīme stenderit. Hunc
phox̄ princeps Aristoteles in egregio de
aīa volumie, a fine oīa appellari asseruit
Egregi⁹ q̄z vates Naso cecinit. Exītus
acta p̄bat. Vebemētes q̄z ac sūmō feruo
re succēsi esse debem⁹ tā excelsū, tāq; imē
sum bonū, q̄le ē sūmī dei maiestas diligē
tes, ne qd̄ absit, tāq; tepidos nos suo vo
mat ex ore, hanc nob̄ vebementiā instituit
feruandā cū dicit. Diliges dñm dēū tuū
ex toto corde tuo, r ex tota mēte tua, r ex
tota aīa tua. Quib⁹ in h̄bis, p̄fecto nullā
in vite nr̄ p̄e reliqt q̄ vacare debeat, r q̄i
locū dare, et alia te velis frui. Sed q̄cqd̄
aliud diligendum venerit in aim, illuc ra
piat, q̄ tot⁹ dilectionis iper⁹ currit, r quo
vniūlē nr̄ vires, vniūlē potētie, vniūlaqz
mēbra sunt dirigēda, sicut ipē p̄ceptor nr̄
eo in libro quē de infirmoz visitatiōe edi
dit ita monet. Diligat dēū tuū ocul⁹ tu⁹,
man⁹ tna, pes tu⁹, r oīs sensus tuus, r tu
tot⁹ diligas dēū, r vt tu tot⁹ diligaris ab
eo. Et ceu in libro meditationū exclamat
Immēsus es o dñe, r sine mēsura debes
amari r laudari ab his q̄s tuo p̄cioso sā
guine redemisti. Deus frēs diligitissimi si
hō hoīem tanta diligat dilectionē, vt alter
alter vix patiq; abesse, sicut sponsa spōso

tanto ɔglutinat mētis ardore, vt p̄ ma
gnitudine amoris nūta p̄fui valeat req̄em
vni sui vbsentia cū inexplicabili ferēs me
rore q̄ dilectōe, q̄ studio, quo feruore aīa
nra, quā sibi sūmā ei⁹ benignitate cū inef
fabiliq; inenarrabilib⁹q; ornamētis excel
sa ei⁹ maiestas, fide r miserationib⁹ despō
sauit dēū. s. vez r pulcherrimū ei⁹ sponsū
qui eam sic adamauit, vt p̄ ea saluanda
mori nō dubitanerit, diligere d̄z. Postre
mo ineffabilē dei maiestates sic adamare
debem⁹, vt p̄ nr̄ amorē illā in finē alium
nō referam⁹. Hā cū sūm⁹ r vltim⁹ oīm re
tū finis existat, q̄ pacto si recte illā diligi
mus, pp̄ter aliū diligim⁹. Preterea sicut
a nr̄ edociti sum⁹ p̄ceptore, solo deo fru
endū ē, qm̄ illo fruimur q̄b̄ efficiamur, in
q̄ spē ponim⁹, vt ad id p̄ueniam⁹. Ea de
re in libro de doctrina xp̄iana. Res q̄
bus fruēdū ē diffinitē p̄t nomē filiū r sp̄m
sanctū, eadē tī trinitas, vt adiecit, qdā sū
ma res est cōsq; oībus fruentib⁹ ea, si tī
res dici d̄z, r nō rerū oīm cā, si tī r cā, n̄
enī facile ineniri p̄t nomē qd̄ tāte excel
lētie p̄ueniat, nisi qd̄ meli⁹ d̄z trinitas vñ⁹
de⁹. At enī sicut ab eodē p̄clare diffinituz
ē. Frui quidē nil aliud ē, q̄z amore ibere
re alicui rei prop̄ seipam. Qd̄ r clari⁹ in
eminētissimo de trinitate volūce h̄bis
h̄bis insinuat, Fruimur cognit⁹, in qb⁹ ipis
pp̄ter se volūtas delectata ɔq̄escit. Ex q̄
bus sane fit, vt eo pacto a nob̄ sit, diligē
dus de⁹, vt dilectōne q̄ tantā cōplectumur
celitudinē, in nullā referam⁹ creaturā, q̄
si sec⁹ a q̄piā fiat, mīz quidē imodū ober
rat, qm̄ nēpe nulla maior p̄ueritas ē, sicut
eidē nr̄ parenti excellētissimo placuit, q̄z
vtēdo fruēdis, r fruēdo vtēdis. Cōfera
mus igit̄ sūmī impatoris maiestatē, cū ci⁹
natura eterna infinita, imēsa, incircūscri
pta, rerū oīm p̄ncipiū, atq; finis, sūmūq;
sit p̄celētissimū atq; ineffabile bonū, imo
s̄recti⁹ loq; volum⁹, ipse sit p̄ essentiā bo
nitas, simplex, purissima abstracta, r oīs
penit⁹ exp̄ers ɔcretiōis, mō eminētissimo
iugi atq; perhenni vebemētissimo, r dent
q̄z irreferibili a nob̄ amari oportere, q̄s q̄
dēmodos fornaxista caritatis Augusti
nus cōtēplās vt nos eterne felicitatis cō
potes fierem⁹, exorsus ē. An oīa frēs ca
rissimi diligatur Deus ita vt illa preposi
tionis nota, nō solū prioutatē significet.

b sed etiā superioritatem insinuet. Qd enim superi⁹ est alteri, p̄lit necesse est, ac punde eminentie vehementie, irreferrabilitatisq; modos designet oportet. Sed ut tā salutiferū mandatū adimplere valeamus arrectis aurib⁹ eundem n̄m p̄ceptorem, in libro de beata vita docente audiam⁹.

Ille inqt deū diligat q̄ suis in oībus mādatis obtempat. Ille deū diligat, q̄ leges ei⁹, t̄ p̄cepta custodit. Ille deū diligat, q̄ se vt ille sanct⁹ est, t̄ ipse sanctificat, sicut scriptū est. Estote sancti, q̄ ego sanct⁹ sū. dñs deus v̄. deū apprime diligat, qui t̄ il lud, pphete implet eloquii. Qui diligis tis deū odite malū, deum diligat q̄ nibil aliud q̄ celestia cogitat t̄ diuina. de⁹ enī nō nisi sanctitatis t̄ iusticie t̄ pietatis ex istuc amator, nēpe ille deū diligat, q̄ nō aliud q̄ de⁹ amare videſ operat. Quid aut sit deū diligere. dñs t̄ salvator n̄ declarat dicēs. Qui audit yba mea t̄ fac ea, hic est q̄ diligat me. Iḡt ille deū diligat, qui qd̄ deus p̄cipit facit. Quia qui nō facit, nō diligat. Studeam⁹ ḡsumi dei mādata seruare, t̄ sic ei⁹ diligemus maiestatem, t̄ eo pacto ea adimplere nitamur. vt ex toto corde, t̄ ex tota aia, t̄ ex tota mente, illū diligere videamur. Nos qui ad vitā eternā puenire p̄posuim⁹. Vita enim eterna ē totum premiū, tota merces, t̄ de nari⁹ a procuratore vinee celestis nobis p laboribus nostris reddit⁹, gaudem⁹ ciui⁹ p̄missione, p̄miū t̄ pcedere merita non p̄t, iḡt nō debemus poscere p̄miū, ante q̄ illud mereamur accipe.

Vito quo diligendus est de⁹, sequit videro quo diligendus ē proximus.

Ambrosius

Et qm̄ he, due dilectiones, dei, s. t̄ primi adiuvicem sunt cōnexe, iō doctor p̄cellentissim⁹ mādato de diligēdo deo adiecit. Deinde p̄m⁹. Nō enī dilectio dei p̄t esse in hoīe, qui nō diligat p̄m⁹, nec dilectio p̄m⁹ in eo q̄ nō diligat deum. Quo circa nonnūq; alterz sine altero, siue h̄ siue illud, p̄ plena doctrina inueniūt eoz tāta esse cōnetio, vt alterum sine altero esse nō possit, qm̄ q̄

diligat deum sicut pauloante astrutim⁹ facit t̄ iplet iussa dei. At enī ex his vnu p̄clarissim⁹ est, t̄ p̄mo mandato teste salvatore sile vt p̄m⁹, s. diligam⁹. Sed q̄ pacto ipsum diligere debeam⁹, docuit cū adiecit, sicut teipsum. Nam in p̄cepto caritatis tria inuenit hō que diligat, vt pote deū, se, t̄ proximū. Et qm̄ ille in sui dilectione nō errat, qui deū diligat cōse, quens fit, vt primo ad diligendū deū cōsulat, q̄ ubiq̄ sicut seipsum diligere. Sic enī v̄xori, sic filijs, sic domesticis, sic ceteris quibus poterit hoībus, ac p̄ h̄ erit pacatus oī homini, q̄tū in ipso est, homī, t̄ ordinata cōcordia, cui⁹ ordo est, vt ipu⁹ mis nulli noceat. Deinde etiā vt prosit cui poterit. Deditare iḡt q̄ diligere nil aliud ē nūl bonū velle t̄ bonū optare. Deditare q̄ sunt bona, que tibi optare debes. Deditare que sūt q̄ ad tuā faciat salutē. Que te adoptatam desideratāq; felicitatem eternā inducere queūt, hec p̄ tuo p̄ timo affectes, hec p̄ eo procurare nō defistas, t̄ eo pacto illū sicut teipsum diliges. Proinde in libro de morib⁹ ecclesie, huius adimplendi mandati Augustinus seriez modiq; describēs dixit. Qui diligat p̄m⁹ agit q̄ntum p̄t, vt salu⁹ corpore, salu⁹ aio sit, sed cura corporis ad ai re ferenda est salutem. Et in libro de doctrina xp̄iana inqt. Quisq; recte diligat p̄m⁹, hoc est cū eo debet agere, vt etiā ipse toto corde, tota mente, totaq; aia diligat deū. Hic enī illū diligens tāq; seipsum, totam dilectionē sui t̄ p̄m⁹ refert in illam dilectionē dei, q̄ nullū a se riūlū dari cō se patitur. Sed quisnam sit iste p̄m⁹, quez sicut nosmetip̄sos diligere debem⁹ in libro de disciplina xp̄iana apte indicauit dicens. Non enī primo sic debes diligere p̄m⁹, vt fratrem vel cognatū vel affinē. Proximus ē enī omni hoī oīs homo, p̄m⁹ sibi dicunt, pater t̄ filius, socer t̄ gener. Hic tā p̄m⁹ q̄ homo t̄ hō. Sed siputas nō esse p̄mos, nisi qui de eisdem parentib⁹ nascunt. Adā t̄ Euam intendamus, t̄ oīs fratres sum⁹. Evidē si fratres sum⁹ q̄ hoīes sumus, q̄to magis sum⁹ q̄ xp̄iani sumus. Ad id q̄ homo es, vnu p̄ fuit Adā, vna māf fuit Euā. Ad id q̄ christian⁹ es, vnu p̄ est deus, vna mater est ecclesia. Que t̄ si p̄eclarē dicta

et verissima sint. discernit tu in plerisq; locis sue sententie hominem ab homine deo ut hunc amicum. illum vero inimicum nostrum appelle. et virtus ab ipso inbemur amare.amicum quippe in eum.inimicuz vero propter eum. Ob eam rem diu⁹ Gregorius ait. Ille enim veraciter caritatē habet qui amicum diligit in deū.inimicum vero diligit propter deū. Amicus idcirco in deū diligendus est. qm̄ pieter ei⁹ naturam in se habet. quo diligi mereat⁹. bonum utpote et oblectamentū amicitie. qd tamen noster amor. noster affect⁹. non straqz dilectio in eo sistere tāqz in nostro fine minime debet. hunc sc̄z amici nostri amorem in illud bonum.tāqz in mai⁹ atqz prestantius referre debem⁹. quod huius est causa boni. Inimicus vero diligendus est propter deū dūtata. quoniam tāqz inimicus nihil in se habet amabilitatis. et ideo inbemur illius gratia ipsum diligere. qd omnis diligende nature fons est et origo. cuius etiam ipse inimicus gerit imaginem. Omnis enim homo ut inimicus ut peccator. et ut aduersari⁹ nequaquam est diligendus. sed ut naturā habet humanitatis. et imaginem gestat summi dei. et plasma ē sumini opificis. ergo propter ipsum est amandus. quatenus eū sequamur. qui in cruce pendens pro crucifixori bus exorauit. Propter deū igitur peccatores amemus. qui propter peccatores saluandos de celo descendit in uterū virginis. qui tacēs ppter eos colaphos accepit. verbera sustinuit. crucifixus est. et moriens voluit ad inferna descendere. O ineffabile dei bonitatē. o inenarrabile clementia. o inexplicabile caritatē. ut p redi mendis saluādis glorificādlsqz p̄tōrb⁹. tā acerbam pegrinationē tā equo aīo tuliterit. Et qm̄ ab ipso sapientie acsumē pie tatis magistro discere debemus. mandauit nobis. ut nostros etiam propter eū diligamus inimicos. Compello celū. et voco terram ut pietatis dominice nouitatē et terra stupeat. et celum imiteat. que mens sentit. qd capit audire. que doctrina tradidit. Ad qd euangelista imo euangelistaz p̄ceptor attrahit xpianos auditores dicēdo. Diligite iūnicos vīos. Nec recipit h̄ mortalis sensus. Nec h̄ viscera humana capiunt. recusat hec cognitio carnalis. hoc

seculi nō admittit audit⁹. Imbecillis animus amantes amare nō sufficit. et diligentes diligere vir valet. incōstans hois natura. Nonne filii patentes. vxore vir. vi rum uxori. fratre frater. cuiem cuius patē parentē sepe feralib⁹ odij persequunt⁹. et de caritatis vinculo nodos alligat odio rum. sumentes de pace bellum. de cognitione dissidium. et ipsa fit cā odij. que fuerat res amoris. Et si ista que p natura sūc sic orbitant a natura illa que cōtra naturam sunt. quis inserit nature. ira mali cā est. amor vero est res nature. amor ḡ et ira sic diuisa sunt ut pungī nequeant. Et qd modo dicit⁹. Diligite iūnicos vīos. odio habentes nō odiſſe. persequētes nō perse qui. et pio persequētibus orate. Non vallet animus carnis onere p̄grauat⁹. Nec tā loquentes desperationē nō facimus. sed ut recte solaꝝ preceptor nī Augustinus. Celestis p̄cepti magnitudinē de terrena impossibilitate monstram⁹. quaten⁹ iplere illud. nō sit humani opis. sed diuini munēris ipso xpo auctore qd dicit⁹. Que impossibilia sunt apud hoies. possibilia sūt apud deū. Jubēdo de velle tuū qrit. pos sedat ipse qui p̄cipit. Si enī lapis lapide illus cū sit vterqz frigidus. emitte ignē. inimicitiarū ignes iūcti. quā p̄nt conflante discordia. nōne regna. gētes. populi dñz inimicis inimicitias reddūt. mundū vniuersum h̄scindūt. bellis sanguinem p̄fundunt. Huiusc discordia. ardēt mundū. et ea sola penitente. in seculo nō manet incendiū. Sicut aqua extinguit ignē. ita dilectio restringit incēdia. dilectio enī est pacis vnda ros gratie. caritatis imber. semē cōcordie. affect⁹ germen. amoris fructus vberim⁹. et deniqz. ut illud. qd altū dīa n̄ p̄t. explice. dilectio deus ē. qd seruos suos inimicitias nolens subiacete inimicitias imperauita ferri. easqz voluit dilectione placari. furorē caritate cōpesci. et in amorempas inimicitias cōmutari. Sic enim imutatur quisqz deū. si dilectio īterficit iram. si inimicum de inimico. de hostē statrē. de prophano sanctū. de sacrilego religiosū. de genili efficit xpianū. Un postqz d̄p̄dicta dilectōe locut⁹ ē. adiūxit ut sitis filii patris vīi. qui in celis est. quā qdē filiationē. ut adipiceremur. a caritatē mēdato regulā tradēs aplīca nī incepit

p̄ceptorum dicit. An oia fratres carissimi diligat deo. deinde primus. Nam hec sunt due ale. amor. s. dei et primi. quibus euolamus ad celos. transimus ad sc̄tos. inserimur in angelos. viuimus in eternū. iubi lamus ac gaudemus absq; fine. et filii dei p̄ adoptōne effecti eternā possidē hereditatē. An Augustinus apud Prospex ait. An istis gēmis virtutū q̄ caret alis celorū. ad regnū nō h̄z vñ volet.

Textus secundus

Augustinus

Ec sunt q̄ ut obseruerit p̄cipim⁹ i monasterio p̄stituti. Num p̄p qd̄ in vñ estis p̄gregati. ut vna nimes habitetis in domo. et sit vobis aīa vna. et cor vñ in deo.

Commentū secundū

Ambrosius

Onus doctrine et discipline ordo. Is ē. ut a cōiorib⁹ tāqz magis necessari⁹ ac notiorib⁹ sumat exordiu. Et tendatqz subinde ad ea q̄ magis distincta sunt et spālia. Perinde p̄cepta a salvatore nro oīm hominū natiōi data. Augustinus his fr̄b⁹ q̄ in monasterio sunt p̄stituti. tāqz etiā cōmuni lege astricē suanda i stituit. cū exorsus ē. An oia fr̄s carissimi diligat deo. deinde primus. postmodū qd̄ cōe ē. eisdē n̄t̄ ē appropare. cū dixit. Primū. vt pote mandatū. a me p̄ceptore vñ vob filiis carissimis datū. illud nēpe ē. p̄pter qd̄ in vñ estis p̄gregati. vt pote ut vnanimes habitetis in domo. et sit vobis aīa vna. et cor vñ i deo. Profecto tūc fr̄s vnanimes bitant in domo. qñ vnum hñt aīm. vñ velle. vñ deniq̄ mentē in his faciēdis q̄ placita sunt deo. siqdem ut quēadmodū i vna p̄tinē domo. ita vna dilectionis biga ad se mutuo diligendū. et sibi iūicē subueniēdū. et ad diuina ipleda p̄cepta regant. quib⁹ verb apte p̄t̄ indi cavit amore. qm̄ ut in alio astruxim⁹ ser mōne ad h̄ amand⁹ prim⁹. ad q̄ nos met ipsos diligim⁹. Dilectionem aut̄ dei insinuauit cū dixit. Sit vobis aīa vna et cor vñ in deo. Nam cū nos dilectio dei a mōdo sepet. deo q̄ coingat. sic enī nob̄ erit aīa vna et cor vñ in deo. si ex toto corde. ex tota mēte. et ex tota aīa sua diligēma

iestatē. ppterera scriptū ē. De caritas ē. et q̄ manet in caritate in deo manet. et deo ī eo. Ecce q̄ dilucide q̄qz sub alijs verbis eandē replicauit in iā. nō tñ ob eā rēnugatione rep̄hēdi d̄z. tāqz in suo sup̄flūus extiterit sermone. qm̄ in exordio cōe recē sūt mandatū. in sequentib⁹ qd̄ cōe ē suis fr̄ibus appropauit ap̄iens hoīz adimplēdoꝝ preceptoz maiorē eis p̄uenire nēcē. tāqz li patente diceret. Ob eā cām vos in monasterio in vnum p̄uenisse dicim⁹. vt ceu vna vos p̄tinet dom⁹. ita his duabus dilectionib⁹. dei. s. et primi. vñuti et colligati vñā habeatis mēte. ad ea oia faciēda. q̄ sūmo ac p̄potenti deo placta ēē dignoscatis. qm̄ si prefata p̄cepta hi q̄ in seculo sūt q̄ habitatioē. p̄sortio et iūgi cōione sūt se pati adiplere tenent. qzto magis vos q̄ vñā colitis domū. vno victu degit. vñ estis p̄sortij. vno deniq̄ estis voto astri cti. Qd̄ egrege in sermōne defilio. pdigo indicauit dices. Hacē et dilectionez inter vos habete. qr̄ estis fr̄s. qr̄ i hac vasta solitudine sil̄ estis p̄gregati. Uno enī pane vno indumento. vno nigro colore. vna aīq̄ oēs sil̄ p̄ticipam⁹. In his enī verb apte i sinuat in eos neq̄ fuisse. neq̄ eē debuiſ se quicqz diuisū qd̄ ad verā corporis aīeq̄ p̄tineret salutē. Et si hec q̄ corporeq; et ca duca ēē cernunt. sic eis ēē cōia. vt singula singulis. et oia oībus vñ sint oportet. qm̄ to magis tanqz vno indissolubiliqz nexus vna debet caritate sil̄ cōplecti. deū. s. et prim⁹. sine errore amātes. Possimus et aliē locū hūc interpretari. vt astruam⁹ sicut p̄culdubio fuit. diuī Augustinū tres regulas edidisse. Prima quicq̄ ex oīm fīm in mōte pisano solitarie cōmorantū deo creto. In qua vt indissoluēde. p̄missionis efficacissimū p̄berēt testimoniu. singuli p̄ pñ. ceu in ipsa exp̄sse dignoscēt p̄tinē. cyrographū addidere. cui⁹ qd̄ exordiū ē. Tōi diffinitiōe decreum⁹ apud vos. qd̄ nūq̄ postmodū ab ullo pōt̄ infringi. Residentib⁹ in mōasterio. in noīe dñi nři iēsu xpi. oīb⁹ placuit vñ sentire. Alterā cu ius initū est. An oia fr̄s carissimi diligat deo. deinde prim⁹. qr̄ ista p̄cepta sūt p̄ncipalit̄ vob̄ data. Qualit̄ aut̄ oporteat vos orare vel psallere descripsim⁹. Hanc autem vt quibusdam placet fratribus he remitanis apud centum cellas cōmoran

tib⁹ dedit. vel vt alijs libet illis. quos iaphrica in primo monasterio congregavit. pleriqz censerunt. vt etiā in monte pisanō eam ediderit. postqz autē creatus est Iponensis ancistes. tertiam ex his duas. et ex quibusdam alijs salutiferis do cumētis ad nos fratres suos heremita nos conscriptis. que ipsi paradisi nuncupauit margaritas. conflatā edidit. quippe quam et nobis prioubys filijs suis et clericis. quos in domo episcopi ad regularem. apostolicāqz vitam reduxit. voluit esse communem. quod inficiari nemo potest. cum ipse in sermone de tribus generibus monachorum patēter afferuit. eos heremitas plura obseruare. q̄ in hoc speculo demandauerat. Hanc enim speculū appellauit. quoniam quecunqz in illis continebantur. et singula ad nostram salutez oportuna in hac vna velut in speculo q̄dam possum⁹ intueri. Hec vt pleniqz assertunt eo loco incipit. vbi legitur hec sunt que vt obseruetis precipimus in monasterio constituti. Primum propter quod in unum estis cōgregati tē. ita tamen ut pma clausula vtpote. hec sunt. que vt obseruetis precipimus in monasterio constituti. sicut inuenitissimis emēdatisimisqz libris reperimus. Rubrica sit sequentis sermonis. vbi connumerando pcepta iniuniat textum dicens. Primum propter quod tē. quibus si assentiri licet mandatum de diligendo deo ac proximo. quod secunde regule exordium esse nemo sane mentis. et in operibus Augustini exercitatus ambigit. Idcirco aditum fuisse cēfendum est. quaten⁹ expressius ad id seruandum excitemur. vebementiusqz inflāmemur. ceteris quidez pretermis. quoniam in hac postrema ordinatione modo atqz elegātori quodam stilo sunt omnia illa conscripta. Quisquis autem Augustinum in hac etiam ita fuisse exorsum vel. priorem nostram imitetur interpretationem. Quocunqz modo res se habuerit. ita exiij atqz precellentissimi doctoris mens est suscipienda ut quemadmo dum ipse dei ac proximi ardebat amore ita et nos suam doctrinam vitāqz sectantes. vere caritatis succedamur feruore.

Ambrosius

Imagz hac abiguitate rejecta ad littere interpretationem acceden tes. que in ea sunt contenta expōnamus. Videam⁹ igit̄ in primis de monasteriorum constitutione. quoniam inquit nos in monasterio constituti. Haqz tria Doctor excellētissim⁹ Augustinus in aphrica fundauit monasteria. eque ac in sermone de iusticia ipse aperte hisce verbis declarat. vt bene nostis fratres carissimi tria monasteria apud Iponem dei gratia merui landabiliē ad honorem sancte trinitatis construere. quorum Primū hoc est. in quo iam annis multis modico pabulo contenti hilariter cōmoramur bestijs associati ab aquib⁹ ministrati. ciborūqz spernentes delicias. visus hominū fugientes. et ideo non ego miser. sed vos sepe angelorum estis assueti colloquijs. Aliud quoqz monasterium in horto. quē sanctus pater Valerius mihi dedit edificatum est. Et quoniam postqz episcopus factus sum. nec semper hic vobiscum habuare potui. nec cum fratribus qui in altero positi sunt mōasterio. Propterea in frā domū episcopi mecum habere volui monasterium clericoz. vt cum eisdem pariter fm apostolicam traditionem viuerē sicut et vobiscum hactenus vixi. Quibus sane transigitur. q̄ cum tam heremitas. etiam clericos in monasterio cōstituerit. q̄ ad vtrōqz hanc regulam direxerit. Augustinus igit̄ in monasterio constitutus. vt se religiosum. sicut semper post baptismatis lauacrum fuit. fateretur. ab eis quos in monasterio constituerat. vt eoz se preceptorē. se parentem. seqz fundatorem assereret. ac deniqz ab eoz successoribus. pāeno iussit affectu hec q̄ in hac continentē regula obseruari. Obēā enī cām dei sanctoroz patrum. quib⁹ collata est iubēdi potestas. nobis pcepta legunt̄. quaten⁹ lecta intelligentē. intellecta opere compleant̄. qm̄ sicut diuini ybi preco excellentissim⁹ Paulus clamat. non auditores legis tm̄. sed factores iustificabunt̄. Hec ab hac sinia dissentijt Marc⁹ Luli⁹. in officiorū libris ytur ois laudē in actōe cōsistere assenauit. Et dñs⁹ Jacob⁹ scribit. Si q̄s i lege pfecte libertat̄ persperferit et p̄māserit n̄ auditor obliuioſ⁹ fact⁹ ſz factor opis. h̄ beatus in facto suo erit;

p

q

Et dei dominis filius Iesus Christus in euā gelio dicit. Beati qui audiunt verbum dei et custodiunt illud. Custodire enim verbum dei est ea facere. que per ipsum iubetur. cuius celitudo Augustinus capiens parere. aliosq; ad ei obtemperantes excitare dixit. Mandata dei siue cum legiuntur. siue cum memoria recoluntur. tāq; speculuz intueri debemus. et eo pacto ad eorum obseruantiam esse parati. ut si aliquid iussit. quod secundum hominem videtur iniustum. iustum credatur. et fiat. cuius voluntas est sola vera iusticia. Per inde in comentariis super Iohanne vi ce dei loquentis functus ait. Qui habet mandata mea et seruat ea. ille est qui diligit me. Qui habet in memoria et seruat in vita. qui habet in sermonibus. et seruat in moribus. qui habet audiendo et seruat faciendo. aut qui habet faciendo et seruat perseverando. ipse est. qd diligit me. Ope re est enim demonstranda dilectione sit instructuosa nominis appellatio. quoniam ut egregius doctor Gregorius preclare inquit. Probatio dilectionis exhibitio est operis. Quo circa sic ad ea. que nobis in monasterio constitutis traduntur precepta attendamus. ne quod absit in nobis illa pertinacientia verificetur sententia. qd ait. Seruus qui scit voluntatem domini sui. et non facit illam. plagis vapulabit multis. Namq; contemptus cuiuscunq; precepti. teste Hieronymo. precipientis iniuria est. in quo quis proposito. in quo uis gradu. equale peccatum est. vel prohibita admittere. vel iussa non facere. Itidem Bernardus affirmans ait. Iussa si ne culpa non negliguntur. et sine criminie non contemnuntur. Itaq; siue de siue homo vicarius dei mandatum quodcumq; tradidit. pari profecto obsequendum est cura. pari reverentia deferendum. deferendum autem censeo cum perfecta parenti dilectione. quoniam ut in libro de vera innocentia. Augustinus differuit mandatum dei si timore fit pene. potius qd amore iusticie. seruiliter fit non libera liter. et ideo bene non fit. Non enim bonus fructus est. qui non de caritatis ratione procedit. Neq; ob eam rem serui dei expulsere aut trepidare debent. quoniam non est aliquid preceptum tam ar-

duum. quod diligent religioseq; menti facile non sit. Unde Leo pontifex maximus. Nihil humilibus arduis. nihil nutibus asperum indicans. facile inquit omnia precepta veniunt in effectum. quādo gratia pretendit in auxilium. et obedientia mollit imperium. nec dura ibi necessitate seruitur. vbi diligitur quod iubet.

Augustinus

Primū est propter quod in vnu estis cōgregati. ut vnanimes habetis in domo tc.

Ambrosi⁹

In h. qd superiore in littera cen prelibauimus nobis sicut demandatum ut deum ac proximū diligam⁹. neq; preceptū hoc ab illo. nisi tāq; quoddam appropriatū ab eo. quod oībus fuerat in quadam generalitate inūctum distare videtur. Vix cum hoc in loco. de vnanimitate cobabitationis nostre. quam concordiam domus appellamus. mentio fiat specialis. Idcirco de ipsa aliquid differendum putauim⁹ contemplari. Imprimis eius nominis interpretationem. Subinde quante sit efficacie. quantum tūq; glorie mereat. ac demū quantum in una domo cōmorantib⁹ sit oportuna dictrui. Concordia tigēnil aliud esse arbitramur. nisi plurimum animorum vnitatem ad aliquid siue bonū siue malum pagendum. Nam cum cor ab animo non distet. iuxta pientissimam Salvatoris petitionem dicentes. Fili da mihi cor tuum. plurimum cordium. animoruq; vnitates. eandem significationem explodunt. No enim tāta maiestas cor carneum. sed animū postulavit sibi donari. ac si aperte disset. Non tñ a te exteriores oīli actiones exquirō. cū ille se penitiero in tua non sint potestate. sed bonam agēdi intentionem. rectuz animū. rectāq; exigo mente. Et cum duplet sit concordie genus. alterum ad peccandum. alterū ad bene agendum institutum. Nobis primum caucere sumopere debeimus iuxta sapientissimi Salomonis consilium monentis. Fisi si te lactanterint peccatores. ne acqui-

escas eis. Ob eam rem diuus Augustinus vehementer in sermone de pace do- lendum esse inquit. Si superbi. si impij. si perfecta caritate carentes pacem et concordiam habeant adiuicem. quoniam sicut multum nocet inter bonos discordia. ita multum obest inter malos concordia. Tunc enim augent omnia pessima que fieri vel excogitari ab hominibus possunt. quando scilicet mali pacifice et concorditer vivunt. alterum summo studio summaque operi niti debemus amplecti. quo scilicet ad bene agendum ad seruendum creatori nostro. ad eius implendam voluntatem debemus vniuersi. quoniam hoc est propter quod in unum sumus in monasterio congregati. ut in summi dei seruicio unum animum unum spiritum. unum cor. unumq[ue] me tem habeamus. Idcirco iubet ut unanimes habet in domo. et sit nobis anima una. et cor unum in deo. Nihil enim profecto personarum confert congregatio. si absit spiritualium mentium dissensio. Quid enim prodest. si nos una continet dominus. et diversa se iungit voluntas. Namq[ue] multo magis diuina celsitudo ad animorum regnum ad loci attendit unitatem. et iunctio animorum est. ut si personaliter sanguine natione. morib[us]. vel quacunq[ue] alia re differimus. in monasterio congregati. vinculum sumus perfecte caritatis coniuncti. Namq[ue] finis nostri ingressus ad monasterium. non streue cohabitationis est. ut per opera penitentie expiat. spirituales actiones puri et initiati effecti. per hanc religionis bigam. eternam acquiramus felicitatem. At enim bonarum mentium unitas. pacem tranquillitas. concordia. serenitas mens. et caritas est. que multitudinem operit peccatorum. q[ui] gratiam impetrat. mente subleuat. animus cum deo necrit. quem in summo ac superno bono meretur adipisci. Perinde vates dei excellentissimus David in psalmos cecinit. Ecce ergo bonum et ergo iocundum habitare fratres in unum. quod nos in uno pacis vinculo in uno caritatis feroce. in uno concordie neutr[um] degere interpretamur. talis quantum conuentus. talis cohabitatio. talis fraternum unio. nempe similis est vinguento. quo luitum Aaron caput extitit. quod ex capite in eius barbam. et in ora vestis

menti fragrans descendit. Similis est regi hermon. qui descendit in montes syon. quoniam sicut ibi. ita et in bonorum fratum et unanimiter et concorditer in deo viuentium domicilio deus maiestatis intonuit. mandauitque sua magnitudo benedictionem et vitam in seculum seculi.

In ineffabilem fraterne unionis virtutem. Etenim nihil efficacius est ad propiciandum deum fraterna cordia. Hic salvator ait. Si duo vel tres ex vobis conuenient in terra. in medio eorum ego sum et quicquid petierint fieri eis. quod si paucis tanta prestatur fiducia imperandi. quanto magis si plures in monasterio constituti domino prosternamur diuinorum numerum erimus suscepentes. Amemus igitur concordiam fratres. sequamur unanimitatem. cor unum et animam unam habemus in deo. ut unus spiritus efficiamur cum eo. Nam he sunt primi spiritus. quas tantum deus maiestas in nostrae conversionis exordio a nobis ei iubet offerri. eius eterna sapientia clamitante. Fili da mihi cor tuum. namq[ue] animo corde et voluntate prius ad eum recti. iniustissimi aduersariorum efficimur pugnatores.

Quid igitur tibi commune est cum discordia frater. Quid similitates amas. Quid tibi libet. quod tuo non potuit placere auctori. Nonne ipsum in euangelio audis dicentem. Qui non est mecum. contra me. sed quo pacto eni[us] christo esse. aut cum eo habere concordiam potes. si discordis volueris esse cum christiano. Nonne in contumacie crimen liberis. si omittis quod ab eo precipitur. aut ab eo declinas. quod impatur. Quid exerces iniurias quas nec illa evadere potuit. quod eas primus adiuenit. In initio inimicitias in prothoplaustum dum serpens exercuit interfecus est. Perinde Augustinus in libro de verbis domini de suggestione prothoplausto inquit. Dum homini inuidet ipse prosternitur. dum Adam cupit decipere ipse primus iugulatur. Quare aut christi caritatem amplectere christiane. aut discordie auctori de similitudine ipsius operis. parem te esse cognoscere. Itaque si vis in monasterio proficere. fugeritis. fugere fratres. fugere emulatores et cum oib[us] fratrib[us] deo servire volentibus fratris

esto. Attende frater ad id quod Ambro-
sius doctor precellentissimus in libro de
patriarchis monet. Melius est inquit emi-
grare cum gratia. q̄ cohabitare cum dis-
cordia. melius est sine lite abire. q̄ cū iur-
gio residere. Nempe nulla spacia possunt
esse satis discordibus. quiet autem et pa-
cificis etiam angusta abundant. dissonis
vero moribus sparsa artantur. imo ad
nihilum rediguntur. quoniam ut Marc⁹
Tulli⁹ Cicero in preclaro de amicitia li-
bro inquit. Nulla est enim domus tam si-
ma. et q̄ stabilis. que odii et dissidiis ful-
dit euerti non possit. Proinde romai-
norum tamen auctum fuit imperium. ut do-
mini essent vniuersi. quoniam ad parcen-
dum subiecti. ad debellandum superbos.
ad conculcandos rebelles. ad diuinū cul-
tum exercendum. ad pudicitiam conser-
vandam. ad relinquenda propria cōmo-
da. ad comprimendas voluptates. et de-
niq̄ ad singula honestatis officia extite-
runt concordes. cum vero proprium com-
modum sectantes abinuicem dissenserunt
de eorum celsitudine sic ad infima deue-
nerunt. ut sicut omnium gentium ac natio-
num. imo et totius orbis terrarum prima-
tum monarchiāq̄ tenebant. ita et omnib⁹
gentibus pene fuerunt effecti obnoxiores.
et iure quidem. quoniam ut præstantissimus
eorum ciuis crispus. Salustius inquit.

Concordia res parue crescunt. discor-
dia vero maxima dilabuntur. Et domin⁹
in euangelio. Omne regnum in seipsum
divisum astruit desolandū. Idcirco fra-
tres nobis qui sumus in monasterio con-
stituti sumopere necessaria est concordia.
Et ideo si cupimus deo placere. displice-
re autem dyabolo. mutuam dilectionem
et concordiam habeamus. quoniam sicut
nihil est preciosius nihilque gratius deo.
concordie et dilectionis virtute. ita nihil
est. ut diuino Gregorio libuit. dyabolo de-
siderabilius extinctione caritatis. ac per
consequens nihil ei odibilius q̄ perfecta
gostrarum mentium vno. q̄ hoc nos te-
nemus in terra quod ipse in celo seruare
contempsit. Si concupiscimus igitur sa-
cro sanctam nostram religionem. et eius
monasteria in quibus habitamus. susci-
pere incrementa. Si affectamus nostras
orgætes. nostra leuina. nostras discipli-

nas. nostra sacrificia. nostraq; cetera bo-
na a deo acceptari. contentiones. impu-
gnationes. iurgia. dissensiones. conspira-
tiones. et cetera que concordiam tollunt.
sumopere fugiamus. diligenter attende-
tes ad id quod luculentissimus Hiero-
nymus inquit. Quisquis corpus afflige
et concordiam deserit. deum quidem lau-
dat in tympano. sed non in choro. q̄ vbi
dissensio. inuidia. impugnatio veritatis.
lingue defluxit. et iurgia sunt. ibi chorus
esse non potest. Ad quam quidem vno-
nem et concordiam seruandam. fugiēdā-
q; discordias. licet innumera habeamus
incitamenta. tamen si nihil contra vitium
discordie. vel cauendum vel sanandum ex-
isteret. nisi plasmationis hominis memo-
ria. quod scilicet summus omnium opifex de⁹.
propterea voluit vnum creare ho-
minem. de quo multitudo propagaretur.
et hac ammonitione. in multis concors
unitas seruaretur. sufficeret quidem.
Unanimes igitur inquit. habitet in do-
mo. et sit vobis anima una. et cor vnum in
deo. Et quoniam ut stoicus ille Seneca
recte sentit. Discordie principium et origo
est. aliquid ex communi facere suum. Id
circo preceptor noster pro p̄seruanda con-
cordia. et tollenda discordia finis preceptū
adiecit dicens.

Textus tert⁹. Augustinus.

 In nobis dicatis aliquid proprium.

Commentum tertium. Ambrosius.

Hostolicam vitam ducentes nō
modo habere. sed nec dicere ali⁹
quid proprium debent. Nam si
cut eis omnia debet esse cōmunita. sic ab
eis cōmunita debent appellari vocabulo.
vt non meum quippiam ego. tu nō tuū.
ille autem suum. dicamus. sed nostrum q̄
libet id nostrū esse dicat. vt codex noster.
causa nostra. cuculla nostra. et op⁹ nostrū
dicatur. Namq; si ab uno aliqua bona. si
ue spiritualia siue temporalia proficiunt vi-
deatur. illa tamen sibi vendicare minime
debet. quoniam deus. a quo omnia bo-
na procedunt. vel suorum confratru⁹ ob-
secrationibus. vel ut illa p̄fratribus cōcet

dignatus est elargiri. et eo modo vel coo
perantes sunt. vel contentes sint fin dei
voluntatem. necesse est. Non enim si sciē
tiam. si sapientiam. sicut quodcumque aliud
donum summa dei bonitas cuiuspiam do
nat. id tribuit. nisi ut suorum sit munerum
dispensator. Accedit ad hec. quoniam ca
ritas qua in monasterio constituti ferue
re debent. sicut apostolus. **P**aulus ait. q̄
sua sunt nō querit. accedit quoniam ut in
alero precepto assertum est. proprietas
ipsa rerum. contentionum. litium. et oim
deniq̄ est mater discordiarum. quarum
viri religiosi vndiq̄ debent esse expertes.
Accedit penarum terror. quibus proprie
tarij debent esse effecti. Namq̄ et si omniuſ
erimatum inflexibilis iudex ultor existat
huius tamen generis perquā seuerus es
se cōsuevit. Perinde iudam loculos ha
bentem laqueo voluit suspendi. Si enim
legimus in actibus Apostolorum. et hic
quidem possedit agrum de meroede ini
quitatis. et suspensus crepuit medi⁹. et dis
fusa sunt omnia viscera ei⁹. **E**rces q̄p
pe iniquitatibus **J**ude non tm̄ fuerunt illi
triginta argentei. quib⁹ vendiderat chri
stum. sed omnis pecunia ab eo furtum tā
q̄ proprietario sublata. perinde **A**nania
et **S**aphira. defraudantes precium agri
et mentientes spiritu sancto coram apo
stolorum cete. et omnium assentiuſ tur
ba. retrosum cadentes velut fulmine per
cussi mox expirarunt. In sacra etiam mo
nachorum contione apud egyptum de
gentiuz. ubi sicut patres nostri scripsiſtū
circiter quinq̄ milia sacellorum florebāt
penitentium. Quidam ex fratribus cum
centum solidis morienti cōmuni decre
to dictū est. **P**ecunia tua tecuz sit in per
ditione. quod quidam tremendum iudic
cū tradito sepulture. **B**eatūs Grego
rius vni ex suis monachis cum trib⁹ au
reis decedenti oīno fieri iussit. quo etiaz
iudicio **I**nnocentius pon. mar. fretus. si
cut in capitulo. cum ad monasterium. de
statu monachorum. exemplum est. decre
uit. q̄ si proprietas apud quēq̄ in morte
fuerit inuenta. ipsa cum eo. in signū eter
ne p̄ditionis. extra monasteriuſ in sterquil
nio ubereſ suberari. **C**esar⁹ q̄z refert. cō
uerſū quendā ordinis cisteriensis. cum e
vita discederet dominicum corpus sume

re nō potuisse. qm̄ quinq̄ solidos apud
se tenens non fuerat confessus. Quidaz
etiam monachus beatum **A**nthoniū in
retinenda proprietate decipere satagens
ab accipitribus. vulturibus. et alijs rapi
dis aubus totus est dilaniatus. **S**z qd
alias commemoro. **D**ivus preceptor et
parens noster **A**urelius **A**ngustinus. q̄
seuerus improprietarios extiterit. ex sen
tentia in **J**anuarium aperte dīosc̄. de
quo ita in smone ad presbyteros ypon
meminit. **V**ale inquit **J**anuarius vixit
et male moritur. **Q**uare vel quomodo ma
le vixit. quia quod suum non erat secrete
tenuit. **Q**uomodo etiam male morit⁹. q̄
in fine se non cognovit. et obstringit⁹ i suo
sensu nobis ignorantibus testamentum
fecit. et filium quem in seculo habebat. di
tanit. o utinam saltem in fine hoc nob̄ di
xisset. vt orantibus nob̄ veniaz impetrat⁹.
Nec eum fecisse penituit. propterea **δ**
meis non est nec dum viueret erat. **L**is
gantes igitur manus cadaueris eius. po
nentes in pāno centum et vndeclim siclos
quos in pariete cellule retinebat abscons
os. et flentes super eum dicatis pecunia
tua tecum sit in perditione. **N**on enim li
cit eam nob̄ seruis dei collocare. vel po
nere in victu. vel vestitu. vel in opere mo
nasterij. quoniam precium damnationis
est. **R**ursus impossibilitas quam secū
habet dispensandi. nos cogit ipsam pro
prietatez abdicare. **H**ic enim maximi p̄
tifices cōtra proprietarios regulares eo
dem capitulo. cum ad monasterium acer
bita extat sententia. **A**bdicatio proprie
tatis sicut et custodia castitatis adeo est
annerā regule monachali. vt contra eam
nec summis pontifer possit licentiam in
dulgere. **E**t quanq̄ in maximo pontifice
plenitudo inueniatur potestatis. sup pro
prietarijs. cum monachis dispensare po
test munere. **P**otest quidem monachum
de monasterio extrahere. et ipsum nō mo
nachum facere. **P**otest causa legitima
subsistente ei tradere vrorem. tamē vt mo
nachus sit. et proprietarius. facere nō po
test. nec mirum quia nulla virtute etiā si
infinita sit. alicui essentialia possunt au
fern. **Q**uis enim efficere potest. vt quis
piā hō sit. et q̄ial. seu rōnalis non sit. neq̄
natura. neq̄ infinita sumi dei p̄ias id valz

Valet quidē deus sui prestatia hominez
annibilare. At nō q̄ homo expers sit ani-
malitatis. expers sit rōnis. nō valet. Sed
oīs approbate regule essentialia sunt obe-
dientia. paupertas. & ipsa cōtinentie bone-
stas. In nullo igit̄ regularum genere quis
virtute hec tollunt. Eustare p̄prietatez in-
sup debem⁹. ut q̄tum inē carnales & spi-
rituales fratres iteris agnoscat. Illi enī
quod cōfēst partiunt. isti qđ diuisuz erat
cōe efficiunt. Eoz quisq̄z quod suū est q̄
rit. Hi nō q̄ sua sunt depositū. s̄ que
iesu xp̄i. Q̄ntum igit̄ hec propinquitas
illi prestat. Nā illa deficit. ista crescit. il-
la habet diuisionē. ista vnitatem. illa cuž
seculo transit. ista cū eternitate manet.

¶ P̄fens itē vita figura est illi⁹. quā ad/
pisci speram⁹. At enī in illa vñ. erit com-
mune bonū. Unū cōe gaudium. Unū
oīm beatorū pabulū. quo beati compotes
efficiemur. ipsa. s̄. patr̄ & filij & spiritus sc̄i
essentia. que summū & supremū est bonū
q̄m infinita. incomprehensibilis. eterna. &
mentiu omnū est plenitudo. Qđ si vñ
ibi est. q̄ quo qđ cuiq̄ op̄ est. accipiet. ab
surdum est. & in monasterio degētes pro
pria habeant & possideant. quinimo sicut
vñ dōmīciliū habēt. ita vnum vestia/
rium & vñ habeant cellarū. oporteat.
Qđ si sec⁹ factū ab aliquib⁹ fuerit. mētie-
tur in eis. Illud apli dicentis. Sc̄um⁹ au-
tem q̄m cuž apparuerit siles ei etim⁹. q̄m
videbim⁹ eum sicuti est. Sicuti est enī il-
lum videbimus. q̄m cognoscemus eū. esse
omne bonū. & nō propriū alicui. sed oī
bus cōe. qui desiderant & cōcupiscunt esse
boni. Omnes igit̄ illud cōe bonū cōiter
possidebim⁹. si hic quoad fieri pōt oīa cō
muniter habebim⁹. Filij hui⁹ seculi. aurū.
argentū. domos. familias. nomē grande.
potentiā gloriam. & talia. que ad huiusmo-
di potentiatū spectant. partiunt. & alter p̄
his alterū inuidit. q̄r̄ humane mētis aciē
explere nō possunt. Nos autē qui religio
si sum⁹. hor̄ contentō cōblata nihil ex/
ta deuz habere debemus. q̄m nimis aus-
rus est. cui nō sufficit deus. qui pelag⁹ est
& abyssus infinita oīm honoz. Abiici-
amus igit̄ p̄prietates frēs ne tam subli-
mis excellentiōz boni exp̄tes fiam⁹. duo
quippe sunt. t̄pale. & eternum. si tempora-
lūm volumus esse possessores. eternorūz

nequaq̄z erimus fruitores. Et propterea
xp̄s dicit. Beati pauges spiritu. qm̄ ipso
rū est regnum celoz. Maiestatis item in
celo p̄sidentis efficientia ad abiicienduz
crecibile cōtagiosuz proprietatis mor-
bum. cōseruandāq̄z cōmunicatis dignita-
tem nos etiam impellit. Nō enim tm̄ san-
ctis dedit dē sole & lunam & pluviā. et
oīa nascentia terre. & omnes fruct⁹. q̄ ori-
unt in ea. sed in cōione omnibus hoībus
dedit illa. qui solem suū orī facit sup bo-
nos & malos. & pluit sup iustos & iūstos
xp̄s etiā saluator nōster nō pro sanct⁹ tm̄
passus est. sed p̄ pctōrib⁹. impijs. & scle-
ratis. ascendit in crucē & passione sua oēs
reuoauit ad vitā. Ideo ipsum oīm redē
ptōrē recte predicam⁹. qui idcirco oībus
homini bus sue pietatis opa fecit cōia. si-
cut ab Augustino in libro de salutarib⁹
documentis p̄clare dissertum est. vt & bo-
nū nostrū. & elemosine nostre. & caritas
nostra. & pacientia nr̄a. & humilitas nr̄a.
in cōe omnib⁹ hoībus distribuant. Quā
diu ergo fuerimus in hoc mūdo faciam⁹
bonū ad omnes. maxime autem ad dome-
sticos fidei. & orem⁹ pro inimicis nr̄is. et
bonū p̄ malo restituam⁹. Qđ si ad totaz
vniuersi multitudinē noīroz operū com-
munionem iubeamur referre. q̄z to magis
id vno degenitib⁹ monasterio seruandum
est. Gentilium etiā exempla q̄tuz nos in
monasterio cōstitutos ad pestiferum vi-
rus p̄prietatis fugiendū moneāt prece-
ptorem nostrū in libro de operib⁹ mona-
chor̄ audiamus dicentē. Si hñi terrene
reipublice principes p̄clarissimo literato-
rū suoz eloquio p̄dicari solent. q̄r̄ com-
mune vniuersi populi sue ciuitatis p̄mig-
tes suis reb⁹ sic anteponebant. vt eoz q̄
dam Africe domite triumphat. qđ nu-
benti filic daret nō habuerit. nisi ex senat⁹
cōsulto de publico dotare. q̄ animo esse
debet in républicam suā. Ciuis eterne il-
lius ciuitatis Hierusalē celestis. nisi vt il-
lus ipsuz qđ p̄prijs manibus elaborabit.
in cōmune cum fratre habeat. Et si quid
ei defuerit. de cōi suppleat. Dicens cū il-
lo. Cui⁹ preceptum exemplūz secur⁹ est.
q̄si nihil habentes & oīa possidentes. & in-
tractatu de spiritualibus margaritis iu-
bet. nemo ex op̄e suo aliquid sibi appro-
priet. apostolica enim vita optamus vi-

vere, si quis autem contra fecerit furti iudicio condemnetur et si correctus non emendauerit de vita societate abijciatur. Et in simone primo de cui vita clericorum qualis esset vita sua. videntur dicere. Ecce quod vivum nulli licet in societate nostra habere aliquid proprium, quem vivendi modum, non solum dum hereticus cultor cum suis fratribus esset, retinuit, sed etiam dum antistes in sua immoraret ecclesia propterea in simone te tribus generalibus monachorum sibi ipsi te paupertate gratulatus hoc pacto suos fratres alloquitur. Igne fratres mei, licet in cathedra episcopi me videatis, paupertate mihi tamen caram sponsam teneat et gratulatur, quia ipsa est sponsa Christi. sanctorum possessione, beatorum vita fidelium securitas clericorum ornamenti, monachorum vita nobilium pulchritudo, diuturna magnificenteria. hec est enim illa sancta paupertas, quam qui tenet et amat, nulla potest indigentia laborare. Hec misfratres, quae ei dant omnia domini nuns possidendum, quod est oib[us] in se sperantibus thezauris in paupertate, solatum in soliditate, gloria in abiectione, honor in contemptu, et in omni pectore umbraculum quemque quodcumque in nude expedite, diuinus Hieronymus sequitur. Quod egerit sua indicant opera. Ego inquit non accipio hereditatem inter ceteras tribus, sed quasi sacerdos et leuita viuo de decimis, et altari sumens, altaris oblatione substantior, hunc victimum et vestitum his intentus ero, et nudam crucem nudum sequar. beati enim pauperes spiritu, quoniam ipsorum est regnum celorum. Hinc egregius doctor Ambrosius scriptus in libro de viduis ait. Etenim quibus nihil est, propriez nihil deficit. Breue quippe probus, sed grande et veracissimum probum, quoniam ipsis est regnum celorum, ubi omnia sunt oblectamenta bonorum, ipsorum est deus, quod omnis est bonitas per essentiam, ipsorum est vera et eterna beatitudo. Quod est statim omnes bonorum aggregatione perfectus, perinde preceptor noster, in eodem simone ad eam nos hisce probis horcas. Estote igit pauperes fratres mei, quoniam exaudiuit dominus pauperes, et preparationem audiet auris sua. Tunc enim vere pauperes spiritu critici, tunc vere beati, tunc benigni, tunc obedientes, tunc veraces, tunc non facili, tunc ab omni malo ignari, si vere corde, et opere pauperes inveniemini, et quod pauperes et expes proprietatis esse debemus, tamē

quod hie peregrinamur per hac vita substantia, ad victum vestrumque ordinatum, nobis sunt oportuna. Idecirco adiecit.

Lectus q[uaestio]n artus. **Augustinus.**

Et distribuat vnicuique vestrum a preposito viro virtutis et tegumentum non equaliter omnibus, quia non equaliter velat oes, sed potius vnicuique sicut cuiusque opus fuerit, sic enim legitimis in actibus apostolorum, quae erant eis omnia donata, et distribuat vnicuique sicut cuiusque opus erat.

Commentarius quartum **Ambrosius**

In sacro apostolorum collegio, ut expediti possent verbo dei vacare non nulli fuerunt ad ministrandum instituti, sic preceptor non sua volunt ordina remonasteria, et in eis alijs vacarent spiritualibus, alijs vero temporalia ministrantur. Et ideo altos voluit esse prepositos, alios subditos. Prepositorum officium est, subditis temporalia ministrare, que ad strictum spectant et tegumentum, sicut in prima parte huius textus aperte insinuat. Subditorum autem officium est, ut Regoni placuit, spiritualibus studiis insistere, et pro electioni, orationi, et contemplationi vacare. In psalmis hymnis et canticis spiritualibus celesti dominino quotidie defunire. Que et si vera esse videantur, non tamen prepositi ab his spiritualibus absoluuntur studiis. Cum et ipsi omni optimarum actionum alijs exemplar esse debent, sicut nec subditi ab officio ministrandi, si eis fuerit iniunctum, cum proprium sit subditorum in quibuscumque honestis suis obediens prelatis. Et metienda sunt proba magna sapientia scripta. Prout dicit unus cuius vim virtutis et tegumentum a preposito viro distribuantur, neminem recipit, quia in predicti mente nulla debet esse personarum exceptio, quia si oes in monasterio constituti, labori serviantur, omnes de altari vivere debent, si omnes laborantur, omnes manducare debemus, quoniam ut dominus ait, dignus est operari mercede sua. Quod si inter nos quispiam non laborans inueniatur, iuxta apostoli sententiam non manducet. Et ideo causat unusquisque vivere de amona Christi, nisi si laboret in servitio Christi, quia si non labo-

c

b
rat et manducat tanto majoris criminis est
ficitur reus. quanto dei beneficia sumit in di-
gnus. Propterea sanctus David nos ex-
citans dixit. Surgite postquam sed eritis qui
manducatis panem doloris. Oportet ergo
ut diligenter ei seruamur a quo pascimur.
si sine anime piculo. quod nobis distribuit
sumere volumus. Et notanter diximus dili-
genter. quod maledictus homo. qui facit opus
dei negligenter. Deus frater. si tanto studio
mundani subditi. suis principib[us] seruunt.
ut nullis parcant laboribus. ut eis possint
complacere. et ab eisdem aliquod humane et ca-
duce mercedis suscipere. quanto magis nos
principi nostro. creatori nostro. redempto-
ri saluatori et glorificatori nostro. a quinque
numero bona suscepimus. infinita et eter-
na speramus esse de proximo suscepturi. omni
studio. omni conatu. omni denique affectu
seruire debemus. et quippe bona operis of-
ferre. quod sine celsitudini et ei infinita libe-
rat maiestati. Pensemus ergo ad quid no-
bis vultus et tegumentum distribuitur. ut sit to-
tum desiderium nostrum. primum quereretur
genus dei. et iusticia eius. Propter quod et hec
omnia adiiciuntur. Et ait vicit et tegmen-
tum. quoniam his duobus sicut gentium doctor
et vas electionis. Paulus monuit contem-
tisse debemus. necessaria nobis non super-
flua distribui iussit. quoniam per necessaria quod
per humana substantia vita. sed per superflua
nostra submergit anima. per necessaria du-
cimur ad signa. per superflua labimur ad
inferna. et iuste a nostro salvatore. non the-
sauros. non predia. non lapides preciosos.
non deliosum pabulum. non quecumque sup-
flua. sed panem quotidianum. id. necessarium vi-
ctum a suo patre celesti sua in oratione do-
cemur postulare. Distributo autem illa quili-
ter sit facienda declarat cum subdit.

Lectus quintus

Augustinus

Non equaliter omnibus. quod non equa-
liter valet oes. sed potius unicus
sicut cuius opus fuerit.

Clementus quintus

Ambrosius

Quoniam autem in monasteriis di-
uersarunt complexione et conditio-
nibus esse homines. ut alii debiles.

alii robusti. alii infirmi. alii sani. alii no-
biles. alii rusticani. alii alta sapientes. alii
ignari. alii soli contemplatio dedit. alii in
acto solliciti. alii humiles. alii superbi. alii
facile corrigibles. alii in suo sensu obsti-
nati. alii ad oem bonum opus promptissimi
atque ferventissimi. alii non immo tepidi. sed
frigidissimi maneat. Prudentis autem pre-
lati est. bas differentias suorum subditorum di-
scernere. quod put unicus opus est. i. put ei
exigit editio. et put postulat indigentia. per
videatur. Unde si in seculo delicate nutritis.
aut infirmis. aut in predicando. docendo.
monendo occupatis. aliquod delicioris
alimentum tribuat. quod aliis fortioribus. igno-
bilibus. et manuum actionibus deditis
forte non dat. talis reprehendi non debet di-
tributio. quoniam non equaliter valent. non equa-
liter operantur. non equaliter sapiunt. dum modo
unicus put opus fuerit. non denegetur. dilige-
genter semper aduertendo. ut tamen unicus tri-
buatur. ut nutritur. et non abundet. abundan-
tia enim rebellē facit carne spiritui. quod dei
seruo precaudū est maxime. Et ideo in
distribuenda reb[us] talis est seruandus mo-
dus. ut corporis nutriri et seruari. sic re-
pumat et non superbiatur. sic reserueretur neces-
sitas nature ut abscedat superfluitas con-
cupiscētie. sic aspiciantur ad decus religio-
nis. ut in monasterio seculares non videa-
tur. non enim opus est alicui monasterium in-
gressi. si blanda. si lenia. si mollia. si deli-
cata. si et alia que carnē souuent. quod mentem
deprimunt. que in seculo querebat. in mo-
nasterio exposcat. Et ut suum preceptum ma-
tioris habeat firmitatis. apostola auctorita-
te ipsum corroborat dicens. Sic enim legis
in actibus apostolorum. quod erant illis oia coia. Nec
enim egens quisque erat inter illos. Quotque
enim possessores agerent. aut domino erant
vendentes. efferebant precia eorum que vende-
bant. et ponebant ante pedes apostolorum. Divide-
bant autem singulis. quod cuius opus erat. quem
quidem scripture locum sanctum Augustinum suum
volens imitatoribus regulā dare. sicut in
primo sermone de coī vita clericorum inquit

for corde

Primo p Lazarus dyaconū legi fecit. deinde p semetipsum legere voluit. subiungens. Audistis qd velim. orare. vt possimus. Tota ita diui gentis nostri Augustini fuit intēcio. vt saluatorem nostrū ei qz sc̄tōs ap̄lōs in cōione seruāda quo ad fieri poviisset imitaremur. *Lestat* hec regula. testant̄ sermones. testantur et alia multa documēta diuisis in locis ab eo cōcepta. At enī i sacro illo ap̄lōz cētu. qz tuor in p̄fatis verbis insinuat̄ fuisse cōio nes. *Una qdem localis*. qm̄ dicit multi tūdinis credentū in vnū. s.p cohabitatio nem congregat̄. *Vn* sicut in Actib̄ apo stoloꝝ dicit. ti. ap̄l p̄ resurrectioneꝝ dñi sit habitauerunt in Hierusalem in cenaculo grandi strato. et erant oēs ibidem p̄seuerantes in oīonibus cū mulierib̄ et maria matre Iesu. Nēs enim tam ap̄l qz alij discipuli. necno et m̄lieres in ea regiōe Hierusalē habitabāt: q̄ dicit *Melito*. s. in mōte syon. vbi rex David suū cōstituerat palatiū. ibi cenaculū illud erat. in q̄ sanctissimi mi ap̄l cū matre dñi habitabāt. Discipuli autem et alie mulieres in circūadien tib̄ cōmorabant̄ locis. In eo cenaculo i die ascensiōis fuxp̄s eis apparuit p̄cipiens. vt inde egressi in montem oliveti ad suā aspiciendā ascensionē consenderent. quē cū vidissēt ad idē cenaculū marcio cū iubilo sunt reuersi: in eo vsc̄ ad diē sancte penthecostes habitantes. *Luc* x̄o ibi dem in centū et viginti in vnū cōgregatos in linguarū ignearū specie tonantib̄ celis. cardinib̄ terre trementib̄. velut fulgur coruscans. eoz corda succendēs. mē tem replens fiduciā donans. oīm gentiū sermonē tribuens. vt in oīibus finib̄ terre salvatoris mūdi. indefessi. intrepidiqz es sent p̄cones. et celo missus sp̄uſſant̄ delēdit. Altera cōio vñionis ē sp̄ualis. cuz sc̄z vñ cor et vñ aīam hñtes in deo. vñi us moris. vñiusq; obseruātie in cōi cōsistimus. que nō nisi auctore deo fieri pot. si cut de ipso sancto loquit̄ *David* dicens. Qui habitare facit vñi moris in domo. Hectāto p̄ma est p̄stātor. q̄nto vñio pluriū mentiū i vñ deo maior est qz pluriū corporz in vñ loco. qz̄tū aīa corpus et deus oēm creaturā circūscribentē locū ante cellit. Nec p̄ma quipiam valet sine alte m. Perinde *Augustin* in sermone de si

lio pdigo inquit. Cogitate fratres ad qd venum. ecce in solitudine sum. elongati agentib̄ sumus. et lōgo tpe iā mansim̄ i solitudine. vt fm̄ aplicam formā remotū vivere valeam. Loc̄ enī nō facit sc̄tōs. sed bona opatio locum sanctificat et nos Deceauit enī angelus in celo. peccauit Adā in paradiſo. et tū nullū locus sanctus or illo erat. Si enī loca habitatoreꝝ tue ri possent. pfecto nechō. nec angel⁹ a dignitate sua corrūscent. Ob eā rem carmē illud *David*. Ecce qz bonū et qz locūdūz bitare fratres in vnū. nō tm̄ ad corpora lem habitationem. qz̄tū ad vñionē referens dū est aīor. Quid enī p̄dest morib⁹. ad p̄posito dissidentes vno domicilio iungit. Hanc mentiū vñiones beat⁹ *Lucas* euā gelista insinuant cū dixit. Erat cor vñuz et aīa vñ. Per cor qdem vñū. vñā intellexit voluntate. qm̄ sic cor carneū. ut phy sici aliū. oīm motū corporalū est p̄ncipū. ita q̄ voluntate oēs siue bone siue māle sp̄uales emanant actiōes. et eo pacto i create sapie intelligenda est petitio cū di git. Fili da mibi cor tuū. Per aīam vero vñā. vñiformitas ē vite intelligenda. qm̄ ut a p̄ipateticis p̄clare assertū est. Aīa p̄ncipū est. q̄ primo vñim⁹. illi ḡ vñam debent h̄re aīam quoꝝ vita. hoc est viuendi forma est vñ. Si xo i p̄uentu aliq̄ ego meā. tu tuā. ille xo suā vitam ducim⁹. vñē diuise erūt aīe. diuersi mores. diuise cerimōnie. diuise siue. diuersi modi viuendi. q̄ fit ut si in vña habitem⁹ domo qd ad p̄t mā p̄tinet vñionem. nō tñ vñi sum⁹ moris in domo. qd ad alterā spectare docui mus. Fit etiā ut vita nra nō aplica. s̄z cōfusio babylonica. nō *Austustini* regla. s̄z abusio anomala. nō ordo s̄z horror mērito censeat. *Certia* cōio tpaliū est possessionū. qū videlz eoz nemo q̄ in sancto placito habitant. aliquid habet. pprium. sed eis oīa sūt cōia. q̄ ab ipo rōnalis creature exordio sumi dei. natureq; fuerūt urib⁹ p̄genita. *Alū Aug⁹*. i cōmētarijs sup Johem inq̄t. Dñi eit terra et plenitudo et paupes et diuites deo vñolimo fecit. et paupes et diuites terra vñia sufficit. Jure aut̄ humano hec dī dom⁹ mea. hec villa mea. *Tolle ius impatoris.* et q̄s audet dicere. hec villa mea est. Perinde diuus *Clemens* p̄tifex magnum⁹ ait. *Alius* c. 2

oīm q̄ sunt in h̄ mundo oīb̄ hoīb̄ debet
esse cōis. sed p̄ iniqtatez ali⁹ dixit hoc es-
se suū. aliud ḥo istud. **P**lato quoq; iure
diuino imbut⁹ dixit. **S**icut nō p̄t diuis
di aet. nec sol splenđor. ita nec reliq;. que
cōter data sunt ad habendū. diuidi te-
bere. sed h̄ndā esse cōia. **I**deo républicā
sic instituit. vt in ea nihil inter ciues habe-
retur. p̄p̄ij. **D**iogenes etiā cūn oīa peni-
tus reliquistet. **A**lexandro multa poilicē-
ti m̄dit nihil a te te ceter⁹ volo. dūtaxat
m̄hi veliz. vt soli nō obstes. **R**atio. **H**o-
crates. **P**ythagoras. et multi alij philoso-
phi hanc cōtatez. p̄p̄ietatisq; abdicatio-
nē sic abdicarūt. q̄ om̄i relicto patrimo-
nio soli⁹ ḥtūt se fatebantur esse possesso-
res. hui⁹ cōtati⁹ ablectamētis. **C**icerō af-
fectus. Dulcissimā oīm possessionū com-
munē asseueravit. **P**ropterea in p̄mo of-
ficioz libro etiā inquit. **S**unt aut̄ p̄uata
nulla natura. sed aut̄ veteri occupatione
vt q̄ quondā in vacua venerūt. aut victo-
ria. vt q̄ bello potiti sunt. aut lege. aut pa-
ctione. p̄suetudine. vel ḥditione. vel sorte.
Hanc senat⁹ ille sanctissim⁹ apostoloz a-
xpo fuit edict⁹. et eā in script⁹ redigens.
Scriba dei Lucas dixit. **F**ec quisq; eo-
rū q̄ possidebat aliqd suū esse dicebat. s̄z
erant ilk om̄ia cōia. cuius figuraz in libro
numeri legim⁹. vbi mandatum fuit. vt sa-
cerdotes et leuite solū te decimis viuerēt.
nihilq; nisi in cōi possiderent. **P**ostre-
ma cōmuniō penes distribuēd p̄portio-
nē attendit. **D**uplex em̄ apud phos gen⁹
rep̄s equalitatis. alterum q̄d ad eandem
quantitatē aliez q̄d ad quondā p̄portio-
nalitatē referit. **P**rimū ad iusticiā p̄muta-
tiuā. in qua rei ad rem fit compatio. Alte-
rum ḥo ad iusticiam distributiūam spe-
rat. in qua rez ad p̄sonas. earūq; condi-
tiones considerat⁹. p̄portio. quam nos respe-
ctū quondā indigentie recte possum⁹ ap-
pellare. ita q̄ q̄to qualicvnuſqu; s̄z fm̄
sui conditionem indiget. t̄m taleq; sit ei
offerendū. **E**n q̄ plus sani comedere cō-
sueverūt. q̄ infirmi. plus alimēti sanis. q̄
infirmis ē tribuendū. et q̄m debilior est ad
digerendū ḥt⁹ infirmoz. q̄ bene valenti
un̄equū est. vt illis delicationoz. istis ḥo
grossiora tribuanſ cibaria. **E**t id est q̄d i
lectione sciuū subdit⁹ apostoloz. **N**eç
em egens quisq; erat inter illos. **E**t infra

Dividebat autē singulis put cuiq; opus
erat. **A**ram⁹ igit⁹ doctor Augustin⁹
p̄spiciens suo t̄p̄cāplice cōionis obseruā-
tiā extra fines ecclesie ferme exulasse. et
mens ne ipsterz ppter p̄auā boīm cōdi-
tionē in nihilū redigere. eam instaurare
decernēs regulā sūma p̄editā discretiōe
et in actibus aplōz fundatā conscripsit.
in qua quidē ip̄sum p̄ caritatis p̄ceptū
ēa quatrisariā cōtatez q̄q; sub alijs ḥbis
iussit obseruari. **P**rimā cū dicit hec sunt.
que vt obseruetis p̄cipim⁹ in monasterio
constituti. **P**rimū ppter q̄d in vnū estis cō-
gregati. vt vñanimes habitetis in domo
Secundā cū subdit. **E**ssi vobis aīa vna
et cor vnū in deo. **T**ertiā cū adiecit. **H**ec
dicatis aliqd p̄p̄ij. sed sint vobis oīa cō-
munia. **Q**uartam cū postremo adiecit.
Et distribuat⁹ vestrū a p̄posito r̄io v̄ct⁹ et
regmētū. nō eq̄liter oībus. qr nō eq̄lit̄ va-
letis oēs. s̄z poti⁹ vñicuq; siē cuiq; opus
fuerit. **Q**uib⁹ sane Augustin⁹ aplice vite
instaurator dici p̄t. **N**am l̄ ante eū plu-
res p̄ies maxime sanctitatis extiterūt. nul-
lus t̄m viuēdi formā. s̄ug aplicis cardini-
bus sanctitam an̄ ipsum tradiderat. q̄d et
ipse in sermone de trib⁹ generibus mona-
chorz testat⁹ dicens. **V**idete fratres q̄ an̄
me fuerūt patres multi. q̄s imitari debe-
mus. non t̄m sicut ego fm̄ aplicā vitā ali-
os viuere docuerūt. **C**aput igit⁹ et p̄inci-
piūm oīm vestrum sed aplicam vitā me
dicere nō erubesco. nō te p̄igeat eos sequi
et imitan in oībus. **A**ttendētes t̄m oīa cōi-
ter h̄ē et possidere. qr in celsitudine pau-
p̄tatis viuentes nō l̄. n̄li et vnū sit cor.
vna oīa. et oīa cōter possidere. **I**llud au-
tē quod in p̄fata lectione de actibus aplō-
num legit. **H**ecq; enī egens quisq; erat
int̄ illos. ad illud referit q̄d sequit. qr di-
videbant singulis prout cuiq; opus erat.
Quod nō est sic intelligendū. vt sic abun-
danter distribuere. et uallam haberēt in-
digentia. cū etiam de ipsis apostolis scri-
ptum sit. q̄ seruicb̄t deo in fame. siti. fri-
gore. et nuditate. sed poti⁹ ad animi affe-
ctū circa deū est referendū. **N**āq; in pri-
mitiva ecclesia tanta erat gracie spiritua-
lis abundantia. vt nō solum illiciā desi-
deria. vezetia corporales naturalesq; ap-
petitus in eis extingueret. vt et illi nō so-
lum fortune bona. sed seipso penit⁹ ab-

negarent. ut non solum modo cōtentū essent. sed ipsum quod nihil habebat pro summis reputarē delicijs. iuxta illud apropter postoli. **L**anç nihil habentes. et omnia possidentes. **C**aritas enim que omnia suffert. dilectio dei. que fortis est. ut mors etiam in summis necessitatibus. labourbus. et angustijs. constitutos compotes faciebat. perinde eorum paupertatem cū omnium principum delicijs mie contulissent. **P**erinde iubilans **P**aulus dicebat. **N**aguus questus est paupertas cū sufficientia. habentes igitur virtus. et quibus tegamur his contenti sumus. **P**erinde in de sanctissimi apostoli agrorum precia. quibus fidelium prediavendebantur non in manibus. et de illis cupidi essent sed ante eorum pedes. tanç eorum contemptores apponi iubebant.

Textus sextus

Augustinus.

Qui aliquid habebant in seculo. quando ingressi sunt monasterii libenter velint illud esse cōmune.

Commentum sextum

Ambrösius

Adostoli u*r* dixim⁹ iubebant. omnia bona eorum. qui ad fidem cōuertebantur vendi. et illorum precias qui eoz pedes deponi. et presignari. ac deinde distribui. sed viuis cuiusque indigētia. **H**unc precise modū **A**ug⁹. in suo canone non iussit. quoniam propriaci mente presiderabit modū illū non fore diuturnum. **N**on em̄ maxima multitudo hominū diu vivere potuisset ex solis pricijis venditorum agrorū. quoniam illis prosumptis non facile alia vendenda propria donarente. sed ei equivalentem modū mandauit. ut qui monasterii ingredērente. ea qui haberent in seculo. monasterio libenter donaret. libēterque vellent illa. omnibus ibidē viuētibus esse coia. **I**lle modus apostolum tunc tempis progruebat. ut qui xpristm sequ volebant. tempis bonum eum esse intelligērent. ut ois mundi thezaurus eius grā feret pretemnēdu. ut in viuum poneret. sed ilium xpristi dicentis. **Q**ui nō solū possessores. domos. et agros. sed etiā preiem et meritum. fratres et sorores. adhuc aut etiam suaz propter me nō relique nō est me dign⁹. ut ex⁹

firparent. penitus de eoz mentibus in veteratā rerum mundanarū cupiditatez. **N**āque iudaicus ille populus saturniam sequēs naturā avaricie et cupiditati semper deditus fuit. et ideo ut nō solum res. sed rerum deponerent affectū. omnia eoz cum bona vendi. et eoz precia tanç vilissima in terram proīci mandabant. **R**ur sus modus ille in **D**icrusalē consentane⁹ erat. et tempori illi vehementer expediēs. quoniam apostoli spiritus sancti afflatu sciebant ecclesiam que erat in **H**ierusalem. tum propter instantem persecutionem uidetur. tum propter iminentem detractionem ciuitatis. necē dispersionēque populi illius hebreoz fore de proximo dispersandam. et ad gentiles essent profecti. apud quos fidei xpristi nūque defectu ram fundarēt. et ob eam causam in iudea habere predia minime expediebat. sed vē debantur. ut eoz precijis saltē pro illo b*rei* ui tempore viuere potuissent. **S**ed **A**ugustinus modus qui in regula posuit decentissimus visus fuit. quoniam diutissime durare et ab omnibus equo animo obseruari poterat. necnō suo temporis satis conformis. expedit enī legislatori. ut temporis congruentie suo accommodet precepta vnde cōitas hec. et proprietatis abdicatio multoque multiplicesque successus subiuit. **C**hristus nāque primus euangelice paupertatis fundator. quoniam dominus omniū rerū existet. essetque ipse rex regū. et dominus dominantium. non solū quo ad deitatem. yeter etiam quo ad humanitatem. nullus tamen rei in habitu mundo voluit se possessorē ostendere. imo ut veram profundāque omnibus predicaret paupertatē dixit. **V**ulpes sed ueam habent. et volucres celi nidos. filii autem hominis nō habet ubi reclinet caput suum. **E**t rursus qui non renūciauerit omnibus. que possidet nō potest meē discipulus. **D**ropter quod apostoli quicquid possiderant eum sequentes r*et*que runt. **Q**uo circa **P**etrus in omnium persona ita confidentes locutus est. Ecce nos relique omnia et secuti sumus te. **Q**uid ergo erit nobis. **V**ivebant enī omnes simul cum eorum. imo cum omni magistro ex elemosinis. quas de fidelium suscipiebant facultatibus. **P**erinde **L**ucas euā gelista narrat. **Q**uo pacto quedaz sancte

mulieres sequebantur christum. ut ei de suis facultatibus ministrarent. **H**e quidem erat Maria Magdalena. Martha. Johanna uxor Schule. procuratoris Herodis Susanna et alie plures. que a christo de diversis lauagiorum generibus beneficium suscepserant sanitatis. **D**ost vero christum resurrectionem. apostoli eum modum vivendi instituerunt. ut inter eos nihil esset proprium. sed de preciis venditorum agrorum sicut Lucas recensuit. enicunque prout opus erat distribueret. **D**einde cum per apostolorum predicationem credentium creuerit multitudine. et de alienigenis diversisque gentibus ad Christi fidem multi confluxissent. obinuerteratae eo per gentilitatem. et ut tenaciter fieri erudimenta seruaret. nil aliud eis imponebant. nisi ut a fornicatione. rapinis a sanguinis suffocatione. et idoloz immolatione se abstineret. atque ob eam libertatem que gentibus propter eos infumitatem iudicata. primus ac sanctissimus ille seruor etiam apud perfectos friguit. existimantes id quod erat gentibus pro infirmitate concessum. sibi etiam licetum extisset. ut poterit preda. domos. et agros pro eorum usibus retinerent. locupletatis autem a Constantino eccl. eius. cunctis laicis habere primum a Siluestro pon. max. fuit concessum. dummodo annuas decimas suis soluerent sacerdotibus adhuc in eis viventibus. **S**ed crescente clericorum auaricia vita communie contenti. si perirent sicut laici proprium habere. quod virus ita pauplatim subrepit. et nulla amplius seruaret inter sacerdotes cotitas. **O**d Augustinus videt ingemuit. et preplanis quanta fuerat apostolice conionis perfectio. ut ipsam saltem in suis fratribus. et clericis sibi subiectis eam instauraret. statutum fecit de non habendo proprio. iubens deinde in regula. ut quicquid in seculo haberent. cum monasteriis ingredierentur. libenter vellent illud esse coe. **D**ignus enim videbat. ut Hugo ait. ut qui comune habeant gratiam. coem haberent et substantiam. et quibus unius erat spous. unius esset et sumptus. **E**t ut totius precepti clausor habeat expositio. **S**ane aduentendum est. quod in seculo manentes duo habent bona. scilicet terrena. et eorum affectum. cum monasteriis ingrediuntur utrumque in monasterio offerre gloriosissimo debet. bona quidem ut sint coniunctae.

maiestati eius famulantibus affectum. ut non amplius illa ut sua. sed ut coniuncta diligatur. et quod bonum quanto coniunctus. tanto perculdubio melius ideo plus illa in monasterio. per coniunctionem fratrum curare tenentur. quod si illis in proprium conmodum in seculo reterentur. propterea preceptor non in sequentibus dicit. **D**ia via opera in unum sicut maiori studio. atque frequenter alacritate. quod si vobis singuli propria ficeretis. hec enim illa duo sunt. que dominus in euangelio precepit. cum dixit. qui non renunciat veritate omnibus quod possidet. non potest me esse discipulus. quod ad primum. scilicet possidendi facultatem. **E**t iterum. **Q**ui vult venire post me. abneget semetipsum. quo ad secundum. scilicet retainendi affectionem. **N**on enim sufficit exteriori resolutioni substanciali. nisi interiori abscondamus concupiscentiam. **E**t sane abiecit liberum. quem hilare datorem diligit deus. nec super celitudini grata sunt coacta sacrificia. **I**usta igitur tua facies munera gratia. si rex substantia. si earum affectum. si cum mentis hilariitate offeres. libenter igitur et omnes cum affectu debemus terrena dare. ut possimus celestia compare. his tribus regnum celorum emimus. etiam si primum exiguum sit. dummodo altera duo in archano ferueat mentis. **E**t tunc regnum celorum tantum valet. quantum habes. **N**ihil vtilius emimus. nihil cari possidemus. **N**ihil te postulat ubertim remunerat deus. nisi quod largiri potes. **N**ihil iubet. nisi quod ad implere vales. **S**i exteriora non habes. quod dones interiora non deficiunt quod offers. quod tandem erunt illi summo principi deo gratioria. quanto hec illis sunt quippe pretiosioria.

Textus septimus

Augustinus

Qui autem non habebat. non ea que erat in monasterio que uerbi sicut habere potuerunt.

Commentarius septimus

Ambrosius

PRecognovit precellentissimum doctorem ad monasterium multiplicius hominum genera fuisse vertura. nec oes qui illuc se conferunt. diuino ducentur spiritu. quinimum aliqui monasterium ingredierentur labores mudi euitates ac etiam de rebus ad victum vestrum spectantibus diffidentes. quibus deo ut non presumo-

Fo. XVIII

ptuose. non arrogante in monasterio viviant. nec se enigant ad ea postulanda. qd foris h est in seculo habere non potuerunt. Discreti tñ plati caritas suppletat. vt eoz necessitati presertim tpe infirmitatis. qd opus fuerit. minime deneget. Idecirco mox abiecit. Sed tñ eoz infirmitati. qd opus est tribuan. etiam si paupertas eoz. quando sors erant. nec ipsa necessaria poterat inuenire. Caritas quippe illud esse indu- mentum preciosissimum atq amplissimum describit. qd omnia operit. Et iō pauperes et diuites magnos et paruos. doctos et ignoratos. nobiles et ignobiles. cum ne- cessitas affuerit. eadem debemus caritate cõlecti. Namq oes qui ad xp̄i accedunt seruum. equum est. vt de xp̄i viuant mu- nerib⁹. Dign⁹ est em⁹ operariis mercede sua. Et lic⁹ paupes aliqui q ad terrenam substantiam ad monasterium accedant. si pleriq effecti diuites sunt. quib⁹ iubet. vt propter deū ipsum dimittant. Unū em⁹ de secunda tabula mandatum est. vt non occupisces. Occupiscencia em⁹ rex terre narum atq fluxibilium. satis est ad con- sequendam eternā damnationem. Hinc scriptum est. q viderit mulierem ad cōcu- piscendam eam. iam mechatus est. hinc Bernardus ait. Viscus quidez piaui te siderij. et delectationis terrene animaz vo- lare non pati. et citius retrahit mentem. si fore aliqui subleuat. Propterea specu- lator nostraz intentionū de⁹. plus ad no- stram attendit intentionem. qd ad ipsam substantiam exteriorem. propterea ab eo enunciatus est. Beati pauperes spiritu. Propterea a nob̄ cor expostulat. Haq ex omnib⁹ creaturis. q sub sole sunt. nihil humano corde sublimius. nihil nobilius nihil deo similius regitur. ure igit̄ ni- hil aliud a te querit nisi cor tuum.

Lectus octauus

Augustinus

Amen non ideo putent se esse fe- lices. quia inuenierunt victimum et tegumentum quale foris inuenire non potuerunt.

Commentum octauum Ambrosius

Vibus fratres istos cōferte pos- sumus. qui propter corporis ne- cessitatem. non propter anime sa- lutem veniunt ad monasterium. qui non mentem. sed ventrem replere desiderant. Qui se felices ideo putant. qr inuenierunt in monasterio victimum et vestitum. quales in seculo inuenire non potuerunt. Tales quippe Beluis comparamus. que omnē eorum appetitum ad ingluviem dirigunt. Tales de numero sunt epicureorum. qui eorum felicitatem in voluptate sanxerunt. Tales utiq sunt. quorum. vt inquit apo- stolus. deus venter est. Ad hos chrusus dixit sermonem. cuz dixit. Queritis me non qr vidistis signa. sed quia manduca- stis ex panib⁹ meis. Abilit igitur fratres. vt in monasterio sim⁹. vt bene reficiamur bene vestiamur. bene dormiamus. et bene nobis temporaliter sit. Nonne tunc no- bis illa Salvatoris cōueniret sententia. Amen amen dico vobis. receperistis merce- dem vestram. sed Absit. vt hic finis. hic merces. hic et premium nostrum sit ope- rationum. vt nos simul cum illis hic fine claudamur. Causamus igitur concipi- scer terrena. ne amittamus celestia. No- desideramus temporalia. ne priuemur eter- nis. Jejunemus igitur breui tempore in monasterio. vt in eternū epulemur in ce- lo. Exurire debemus hic. vt satiemur cuz apparuerit gloria dei. Non enim nobis tunc illa dari satietas poterit. que nostra erit felicitas. nisi nos hic pri⁹ afficiamur persimonia. Unde beatus Hieronym⁹ difficile imo ipossible esse dicit. vt quis de delicijs ad delicia transeat. vt in utro- q seculo maneat gloriiosus. vt hic ven- trem. ibi mentez plenā habeat. propterea terrena tm nobis debent esse in usu. vt vi- uamus. non viuere vt illis fruamur. Da- uitice monitioni obtemperates. Dauitie si affluant. nolite cor apponere. Haq sol- lud cui unusquisq suū cor apponit. pro- culdubio efficitur. dicente patre nostro Augustino. Si terram diligis. terra es. Si deum diligis. Deus es. Et ratione alibi adiecit. qm pfecto tanta ē vis amoris. vt amante trāfferat in amatū. sitq viuus. cuiusq amor. pondus amatis. vt eo fera- tur. sicut eidem placuit. q ipse fecit amor.

Diligamus ergo eterna fratres. ut eternam
diligamus diligam celestia ut celestes simus
diligamus deum ut unius spiritus efficaciam
mur cum eo. cuius maiestas. que nec oculus
vidit. nec aurum audiuit. nec in cor hominis
ascendit. nobis in sua preparavit essentia.

Textus nonus

Augustinus

AEc erigant cervices. qui sociantur
eis. ad quos foris accedere non au-
debant. sed sursum cor habeant. et
terrena vana non querant. ne incipiatur mo-
nasteria esse diuinitus utilia non pauperibus
si diuitiae illic humiliantur. et pauperes illic inflantur.

Clementus nonus

Ambrosius

Icet moniti sunt paupes mona-
sterium ingredientes. ut non ea
querantur in illo. que in seculo non
potuerunt habere. nec existimet se esse felices.
si vicini vestitioque talem inuenierint. q-
alem in seculo inuenire nequievit. ita ad
monentur. ut cervices non erigant se eis asso-
cientur in monasterio. ad quos dum essent
in seculo accedere non audebant. In his
magna vis. magnus ostendit religionis
vinculum. et paupes et ignobiles. ad diui-
tes et nobiles seculares eorum pudore. diui-
tioque contemptu accedere in seculo non au-
deant. et utriusque iesu christi facti coherentur. utriusque
eiusdem domini. eiusdem cellarum. eiusdemque
vestiarum sunt facti possessores. Hic enim
deus eiusdem vinee domini sabaoth cul-
tores. ita omnes eiusdem consorti. eiusdem
animi. eiusdemque cordis in domino esse de-
bent. Nec tamen ob hanc coem societatem pau-
peres cervices erigant. non superbi. non ar-
rogantes. non ambitiosi. non inflati sicut. sed
sursum cor habeant deo gratias agendo. q-
tali in religione habent consuetudinem. ad quos in
seculo nequibant habere ingressum. Et ter-
rena vana non querantur. Vanum proprium il-
lud dicimus. quod suum non consequi finem.
Et enim religiosorum finis est ipse gloriosus
et sublimis deus qui summus est bonus. Cerui-
cū igit̄ erectio. elatio metus. ambitio et ois
actus superbie. et denique omni rursum terre-
narum appetitus. vani sunt. hoc est inuanum
incassum. et frustra illos in monasterio es-

se facit. qui in eos dilabuntur. quoniam sancte re-
ligionis misericordie permittent eos assidere finem. Haec et si sancta sit religio. sanctum sit
monasterium. sanctus sit habitus. sancta vi-
deant opera. omnia tamen inutilia ex superbia
efficiuntur virtus. Nece omnis superbia
casus habet. Inde de superbo scriptum est.
si penetrabit nubes et celum ascenderit taliter
sterquilini perdet in fine. Quid enim super
bis angelis profuit celum. Quid elatis pro-
thoplaustis deliciarum paradisus. Quid
igit̄ ambitioso monacho sanctum prodent
monasterium. certe nihil. propterea sanctus
David orat ad dominum. Non velet mihi pes
superbie. qui ibi ceciderunt qui operantur ini-
quitatem expulsi sunt. nec potuerunt stare.
Enim Nabuchodonosor regi de sua babilo-
nia superbient et exclamanti. atque in hec
verba prorumpenti. Nonne hec est ciuitas
Babylon quā ego edificauit in domum re-
gni in robore fortitudinis mee. et in glo-
riam decoris mei. Vox super eum intro-
nuit dicens. Tibi rex dicitur regnum tuum
transierit a te. ab omnibus ciucieris. et cū be-
stis seruorum erit habitatio tua. feniū ut bos
comedes. et septem tempora super te mutabun-
tur. donec scias quod excelsus dominus in
regno hominum. et mox sensum et regnum
amisisti. sicut brutū et iumentū annis septem
pascua querens. Quo circa preceptor noster
in sermone de subbia his verbis nos cau-
tos reddit. Fratres mei. Quaete ne ora-
tes vel legetes. vel statim vel sedentes. vel
vigilates. et in cinere et cylindro habitantes
cum phariseo dicatis. grās tibi agō dñe.
qui non sum sicut ceteri homines. sed enim solita-
riā vitam ducētes. dyabolo instigati sepe
cogitat. sepe hunc dicere temptant ab inimico
seruorum dei. potius enim volo vos heremuz
exire. quod talia dicere vel cogitare. Sed
dum temptamini hunc afferere. vel de vobis hunc cogi-
tare. mox clamare. mox vullantes dicite.
Ego sum vermis et non homo. obprobriū homi-
num et abiectio plebis. Et cū pellicane di-
cite quibuscum ornati suntib⁹. De propitiis
esto mihi petōri. Attēdat igit̄ caritas via
quid dixerit veritas nostra. Qui maior est
vestrum. fiat sicut minor. et qui predecessor est
sit minister. ergo o monache. quanto ma-
ior es humilia te in omnibus. Si minor
es non erigas cervices. qui magnis et pro-
fectis associaris. sed potius memor esto

vilis conditio tue. et in omnibus te humiliatio. deo gratias agens. et sic inuenies gratiam coram deo et hominibꝫ. Ecce si feceris. superueniet in te communatio. quam noster adiecit preceptor dices. Ne incipiunt monasteria esse diuitibꝫ vita non pauperibus. Si diuites illici militantur. et pauperes illuc inflatur. magna quippe abusio est. ut pauperes superbi sint. ut super illud presumant quod eis non est a natura vel fortuna concessum. propterea eis cauendum est. ne id quod eis esset ad salutem proficuum. ad perpetuum conuertat in cendrum. Verbum enim Salvatoris est. ut difficultius sit diuitem regnum celorum intrare. quod camelluz per crunam acus. ergo expeditius atque libenter pauper. quoniam paucioribus implicatis curis. ideo poterit famulari. Si vero superbie detentus pondere. faciliter ad superiora non euoleat. sua diuinitat erit ascribendū voluntati. Sicut ergo in seculo pauperes. sicut infimi. sicut abiecti extiterunt. ut se in religione ostendant. in modo humiles. sed mites. docibles. disciplinabiles. et ad omnes debent esse obedientes. quoniam dominus sicut scriptum est. Docebit mites vias suas. Et rursum ipse emitit fontes in conuallibus. et gratiam suam prestat humilibus. Et iterum. qui se humiliat exaltabitur. Et Propheta. Superbus deus resistit. Humilius autem dat gratiam. Et dominus in euangelio. Humilis recumbit in nouissimo loco. ut ab ipso domino ei postea dicat. amice ascende superis. Et scutus dauid. Elegi. abiectus esse in domo dei mei. hoc est in loco humili sancte religionis. et in consilio deo famulantium. magis quod habere in tabernaculis peccatorum. hoc est in sinagoga peruersorum. et in conuentu malignantium et superborum.

Textus decimus

Augustinus

Rgersus etiam illi qui aliquid esse videbant in seculo. non habent fastidio fratres suos. qui ad illam sanctam societatem ex paupertate venerunt.

Commentum decimū

Ambrosius

Text tribus preceptis admoniti sunt pauperes. ita diuitibus ac nobilibus monasterium ingrediens tria confert documenta seruanda. Numquidem. ut non habeant fastidio fratres suos. qui quidem venerunt ex paupertate et ignorantia seculi. ad illam sanctam societatem que in communione rei gionis consistit. Duabus profecto rationibus diuites. nobiles. potentes. et qui alii quid alio modo videbantur esse in seculo. super eum debent pauperes et ignorantes ad sanctam monasterij societatem venientes odio vel fastidio habere. Altera quidem est ex eorum maiestate profectam ad eos dictum est. quanto maior est tanto magis te humilia. Altera ex incomprehensibili abusu diuine et eterne electionis emanans. quoniam sicut apostolus ait. Infirma mundi elegit deus. et ignorantes et contemptibilia. ut fortia quecumque confundent. et non glorietur omnis caro in spectu eius. sed neque potens in potentia sua. neque sapiens in sapientia sua. neque dives in diuitiis suis. Et tertiam addim. quoniam non est ut apostolus inquit. acceptio personarum apud deum. Idem enim dominus omnium. et diues in omnibus inuocantibus eum. Propterea diuinus Basilius ait. quod deus non fecit diuitem. diuitiarum dominum et possessorem. sed distributorum. Eum quidem fecit ut saluetur. pauperibus compatiendo. non deridendo.

Textus undecimus

Augustinus

Digit autem studeant non de parentum diuitiū dignitate. sed de pauperum fratrum societate glorificari.

Commentum undecimū

Ambrosius

Hterum documentum est. ut diuites et nobiles ipsi non debeant de parenti dignitate. diuitiis et potestis gloriantur. quoniam id ad vanitatem pertinet mundi. Nempe magna stulticia eorum est. qui mundum reliquerunt monasterium ingrediendo. et iuudi inuoluantur vanitatibus. Nonne isti melius letarentur in seculo. quod se et alios affligerunt in

a

b

monasterio. Nonne isti talib⁹ ḡpan⁹ omē⁹
tib⁹, q̄ suauissimis spretis epulis, velint
deinde epulaz satiare odore. Student
igit̄ nō de vanitatib⁹ mundi, cui mortui
sunt, sed de paupez fratz, cū quibus vi-
uit xp̄o societate glari. Contēplent cum
Salomōe, q̄ om̄ia q̄ sub scle sunt, vani-
tas sunt vanitātū. Contēplent, q̄ nec pa-
rentuz dignitas, nec diuiniarū copia, nec
potentat⁹ magnitudo aliqd conferūt ad
beitudinez. Contēplent q̄ sublimis de⁹
q̄ diues in gloria sua, paup fact⁹ est pro
nob̄, nec diuitib⁹, sed paupib⁹ dignat⁹ ē
sociari. Contēplent q̄ q̄ excelsus, ipassū
bilis, et immortalis est in sua deitate, paru⁹
hūilis, passibilis, et mortalis fact⁹ est i no-
stra hūanitate. Quod igit̄ supbis, o mo-
nache, q̄ puluis es et cunis, q̄ de mundi va-
nitatib⁹ gloriar̄, q̄ vastigio paupes frēs
habes, q̄ de dignar̄ eis sociare, q̄ eos deri-
soio vultu apicis. Si rex celoz, creator
vniuersi, dñs dominantū, et de⁹ maiesta-
tis, sic paupez adamauit ḡsortiū, ut reli-
ctis regalib⁹ sedib⁹, paup inter pauperes
nasci voluit, paup vivere cū paupib⁹ cō-
uersari, paupes ad se accersiri, pauperuz
collegiū p̄stituere, paup et sanct⁹ in eis pa-
peres nudos et sceleratos mori, et mundi
potentia calcare, et mundū ipm totū, pau-
cis emissis paupib⁹ ad se ḡuertere. Non
enī alis, nō cuneis, nō legionib⁹, nō acie-
bus castroz, nō exercitib⁹ militū, non ar-
mis quibuscūq, nō ducū, impatorūq im-
petu, sed discalciatoz hoīm pauperuz sc̄z
apostoloz linguis, omnib⁹ terre finib⁹ su-
am voluit p̄esse maiestatē. Nos igit̄ fra-
tres diligam⁹ et amem⁹ paupes, qm̄ mili-
tes xp̄i sunt, gloriemur de paupez fratrū
ḡsortio, qm̄ dñs refugiu⁹ est paupi, gau-
deam⁹ et iochdemut de eoz societate, qm̄
ipsorū est regnū celorum. Laueam⁹ eos
de risu vel ḡceptui habere, qm̄ nihil pro-
fecto graui⁹, sicut egregius doctor Am-
brosius inq̄, q̄ ut frates nr̄os pauperio-
res supbo oculo despiciam⁹, ḡformes no-
bis intolerabili repellamus fastidio, no-
stra indignos gratia iudicantes q̄ sunt
in opes, cū paupetas facili⁹ sit deo ḡ the-
zaurus acceptior. Ppter ea Augustin⁹ in
libro de ḡbīs apostoli ait. Vis cognosce-
re q̄ locuplet sit paupertas, celum emit.
Quib⁹ thezauris ḡferti potest qd̄ pauper

rati videm⁹ indultum, vt paup ad regnū
celoz venerit, qd̄ dines possessioe sua ob-
tinere nō potuit.

Textus duodecim⁹ Augustin⁹

A Ec extollant si cōi vite de suis fa-
cultatib⁹ aliqd p̄ulerint. Nec de
suis diuinitis magis supbiant, qui
eas in monasterio p̄tiunt. q̄ si eis in ses-
cula fruerent.

Commentū duodecimū Ambrosius

A Eritū documentum qd̄ nr̄ precer-
ptor diuitib⁹ ad monasteriū ac-
cedentib⁹ tradidit est, vt si suis de
facultatibus mōasterio p̄ cōi vita seruan-
da q̄ppiā tribuerint, nō extollant mente,
neq̄ etiā verbo se iacent. Verba enī ex-
teriora imago sunt ḡbi interioris. Perin
de Aristoteles in libro enunciationū ait.
Voces sūt, note eaz, q̄ sunt in aia passio-
nū. Propterea si q̄s tactant narrat, q̄ mo-
nasterio ḡtulit, signū est vt elatam habeat
mentē. Nec de suis diuinitis magis super-
biat, q̄ eas in monasterio int̄ frēs parti-
unq, q̄ si eis in seculo fruerent. Multo enī
min⁹ malū est, vt q̄s humiliis suis diuinitis
fruāt in seculo, q̄s supbe partiundas inter
frēs p̄ferat mōasterio. Ob eā rem dū⁹ pa-
rens nr̄ Augustin⁹ in sermone de supbia
nos admonet vt caueam⁹ et vigilāt̄ at-
tendam⁹, ne supbia inflemur de bonis cō-
missis. At enim bonoz duo sunt genera
Alter⁹ qd̄ ad aim. Alter⁹ qd̄ ad bona p̄ti-
net exteriora. Ex quib⁹ duo genera nalcun-
tur supbie, alter⁹ qd̄ carnale, alter⁹ qd̄ spi-
rituale dū. Hāq̄ opes, diuitie, pulchritu-
do, nobilitas generis robur corporis, et alia
hīmōi exteriora bona sunt de his glari, p̄/
pter hec fastidio fratres hīz, paupes pro/
sequi, alios ḡtēnere ad carnalem spectat
supbia. At ḡo scia, sapiētia, fortitudo, ai-
pudicitia, ḡptationū, victoria, siugule ḡtu-
res mētis, et deniq̄ oīa pietat̄ obsequia,
spūalia sunt bona. De his qui se extol-
lunt in genus spiritualis supbie labun-
tur. Quippe vtrūq̄ malum, sed hoc peri-
culosius. Utrumq̄ euitanduz, sed hoc fu-
giendum. Utrumq̄ eheit mentem, sed hī
infeliciorem facit animam. Dīc beatus

Meronymus ait. Multo illa deformior est superbia que sub quibusdam humiliatis signis latet. sicut se penumero contingit. ut gloriens qd de peccato superbie egeris penitentiam. **O** infelix anima ut de occiso intimo suscites hostem. superbiam abiiciendo gloriari. mactando superbiam efficiaris superba. **Q**uid hoc primitiosius. quid infelicius. quid periculosis. **N**empe virus hoc natura habet virerarum. propterea summo studio annitendum est. ut hoc genus nostris et mentibus penitus euellamus. **C**aueamq; tur extollit de bonis operib; fratres. ne de hinciamur. **Q**uisquis enim in eo quod bene agit intumescit. eo ipso tramite quo proficit cadit. **E**t porro quanto magis videat profecisse. tanto plus deficit. et quanto magis ascendisse creditur. tanto periculosius ac velocius pro sui ponderositate descendit. **H**inc Cassiodorus dixit. **G**athanas elatus cecidit humilis homo subleuatus ascendit. **H**inc Gregorius pontifex maximus in moralibus ait. **O**mnis superbia eo ipso in imo iacet. quo in alto se erigit. ut inde magis supposita cunctis sit. vnde cunctis appetit superesse. **H**inc Bernardus fasius est. **S**uperbia de supernis celestib; ad ima precipitat. humilitas ab imis ad alta levat. **A**ngelus e celo ad tara corruit. hō e mundo ad celum ascendiit. **E**t **G**o in commentariis inquit. **O**is quippe superbia tanto in imo est. quanto in alto se erigit. tantoq; profundius labitur. quanto excelsi eleuatur.

Lectus decimustertii **A**ugustinus

Equitur alia quippe quecumq; ini quitas in malis operibus exercet ut fiant superbia etiā bonis operibus insidiat ut pereant.

Comentū decimūtertū **A**mbrosius

Ilferuentiores sint ad suscipiēda documenta. qd de euitāda singibia tradidit ei detestationem. et magnitudinem adiecit. aperiens ipsam cunctis iniquitatib;. cunctis vitis et peccatis profecto esse nequiore. qm quecumq; alia iniquitas. quodcumq; delictū sit. quippe

illud exerceat in malis operibus. ut fiant. hoc ē. ut illa perpetrent et sequant mala. **S**uperbia non nō solū perpetrare mala intentit. sed etiā bonis insidiat operib; ut pereat. **E**t ideo in libro de natura et genere inquit. omnia vicia in malefactis timido valent. sola superbia etiā in recte fact; est cauenda. in quib; pede celeriore superuenit et obrepit. **C**etera virtus similes sunt leoni. qui apte irasci. **S**uperbia draconis. qui occulte insidiat. **E**t qzto difficult; est occultas evitare insidiias. qz impet; fuge manifestos tanto ceteris virtutis et ne quior et periculosior est superbia. **H**inc duplētū finē esse superbie agnoscito mala vepote vniuersa cōmittere. et bona omnia tollere quo sit. ut recte scriptū sit. initium oīs peccati esse superbiam. **P**erinde precel lentissimus doctor Augustinus in sermone de nō alte sapiēdo inquit. **S**uperbia mater est et caput omnium vitiorū. ab ea enim descendit manus gloria. iudicia. ira. tristitia. avaricia. voluptas carnis. in q; p̄tineat gula atq; luxuria. **A**scēdit quis fratres mei ad sapientiā hui⁹ mundi. et dum considerat honores sibi a discipul⁹ exhibitos. extendit alas suas usq; ad terminos orbis terre. et de se presumēt gloria. et superbie do ac presumendo. mox iamē gloria p̄su mentē aggredit. dum ab alijs querit gloriosus videri. **E**t dum sic qnt. a quibusdam cōsiderat et videt se despici dicentibus. nō est qd a multis credit. plures nāq; sunt eo acutiores. plures eo meliores esse nō dubitam. **I**nflatus nō ille. qui se oīa putat scire vel singula possidere. videntis quosdā altiores se. mox eum iniuria aggredit. cui⁹ vestigium ira imitat. et non valens ira ope perficere tristat. et cō solationē querēt tristitiae ab avaricia tangit. ut habeat ut transcendere valeat oēs. **S**ed ecce cum diuitias congregauerit. statim in gule et luxurie foueam cadit. **E**t eo pacto cunctorū malorū radic. et regina est omnī vitiorū superbia. **Q**uid plura ceteris virtutis creature offendunt. superbia nō suū iaculum in deum immediate emittit. dicente Augustino in cōmentariis psalmoz. **Q**uid superbie malitia deterrit que nec deum habere p̄positum. **N**ec velut omnī peccatorū imperatit. prima est in delinquēdo. ultima remanet in cō-

fictu. Ob ea rem cum dei serui cetera su/ perauerint virtutia. et ad alta virtutum oscen derint. ad huc super eis contra superbiam pu gna. quā nisi expugnauerint. frustra in ce teris laborarunt. qm̄ arx et fortitium ca uernosum est. vbi tāq̄ clamdestini cetera virtus latet. **H**ec ieiunia. disciplinas. ora tiones. pegrinatōes. elemosinas. oīm fa cultatum distributiones. et omnū virtutū genera facit inutilia. ideo subiunctū est.

Textus decim⁹ quart⁹ **A**ugustin⁹

A quid p̄dest dispersendo dare pauperib⁹. et pauperem fieri. si aia misera superbior efficiē dūtias cō temnendo q̄ fuerat possidendo.

Cōmentū decim⁹ quart⁹ **A**mbrosi⁹

Donge enī meli⁹ esset. si eas in secu lo retineret. q̄ sic dimittere. vt in monasterio deinde supbiant. In felix pfecto est q̄ petit virtutib⁹. et vñ pre miū expectat. inde tormentum incurat. Hāc felicitatem incurrit pharise⁹. qñ bo na sua opera iactanter in tēplo recensuit. se qđem iustificando. et ipsum condēnando publicanum. Perinde Augustin⁹ ali bi sic dicit. Sunt qđam qui de contēptu vane glorie vanius gloriāt̄. Siliter sūt pleriq̄. q̄ de contēptu dūtianū vanius extollunt̄. quib⁹ sane dicit̄. melior est hu milis peccator q̄ wst̄ elat⁹. N̄elior hu milis dūies. q̄ superb⁹ pauper. Quocir ca oīs seruus dei sic p̄uidus. et circūspe ctus in suis debet esse actionibus. vt hac p̄spicaci studeat mente. Im̄p̄mis nema la cōmittat. deinde ne bona negligat. po stremo ne de bōis q̄ fecerit extollā. Eten num illa que agim⁹. tunc vere sunt bona. cum semp̄ sunt ab humilitate custodita. tunc veracēsum⁹ pauperes xp̄i. si humi lessumus p̄ amore xp̄i. et tūc quidē sum⁹ humiles p̄ amore xp̄i. qñ abrenunciā tes dyabolo sequinur xp̄m. Hāc per superbiam et cupiditatē. ceu Augustin⁹ libro de salutarib⁹ documentis chri stianissime differit. Dyabolus superbē di cit. In celum descendā. Christus cū hu militate dicit. Humiliata est in terra aia mea. Dyabolus p̄ superbiam. et cupiditatē

dicit. Ero silis altissimo. Christus p̄ hu militatem cum esset in forma dei exuani uit semetipsum formā serui accipies. hu militauit se p̄. Factus obediens r̄fōz ad mortem. Dyabolus per superbiam et cupi ditatem dicit. Super astra et altabo solū meum. Christus cū humilitate dicit. Di scite a me q̄ mitis sum et humiliis corde. Dyabolus cupidus et supbus per Iba rationem loquitur dicens. Nescio deum et israel nō dimittam. Christus cū humili tate dicit. Si dixerō q̄ non noui euz. ero similis vobis mendax. sed noui eū et man data eius seruo. Dyabolus superb⁹ et cu pidus dicit. Hea sunt flumina. et ego fes ci ea. Christus cum humilitate dicit. Nō possum a memetipō facere quicq̄. sed p̄ meus in me manens facit oīa. Dyabolus superbib⁹ et cupidus dicit. Hea sunt oīa regna mundi. et gloria eoz. et cui volo do ea. Christus cū dūies esset. p̄ nobis fact⁹ est paup. vt eius in opia dūites reddere mur. Dyabolus superb⁹ et cupidus dicit. Sicut colligunt̄ vne que derelictae sūt. sic vniuersaz terrā. ego congregauī. et nō fuit qui amoueret pedē. et apiret os atq̄ gar riret. Christ⁹ cum humilitate dicit. Hi milis fact⁹ suz pellicano in solitudine. vi gilauī et fact⁹ suum sicut passer solitari⁹ in tecto. Dyabolus p̄ superbiam et cupiditatē dicit. Riccaui vestigia pedum meorum. oēs niuos agger. Christus cū humili tate dicit. Nunqđ nō possum rogare patrē meū. et exhibebit mihi pl⁹ q̄ duodecim le giones angeloz. Et ad vltimū concludā Dyabolus p̄ superbiam et cupiditatē cum ruina magna ad infernum precipitat̄. Christus cum humilitate ad celos subleuatur. Etnos fratres si volum⁹ perficere no stri certaminis cursum. et ad eternam beatiitudinē peruenire. Laueam⁹ im̄p̄mis cu piditatē malā p̄ abdicationem proprie tatis. Laueam⁹ superbiam dyabolicaz. de p̄ nos collatis monasterio. et ceteris alijs bonis operib⁹. nos nō extollendo. et cum omni humilitate xp̄i conemur sequi ve stigia. pauperib⁹ fratnb⁹ bona cōicando infirmos visitando miseris et afflitis oī bus prestando solamen. vniōnē pacem. et caritatem cū oībus habētes. et eo modo legis saluatoris. et p̄ceptōis nr̄i. Augusti regule. veraces erim⁹ obseruātes. Idcir

S

co adiecit.

Lectus decimusquintus **A**ugustinus

Onnes vnamiter et concorditer vivite, et honorate inuicem deum in vobis, cuius regula facti estis.

Comentum decimūquintū **A**mbrosius

Quid ait vnamiter ad unā speccat voluntatem. Quid adiecit concorditer, ad unitatē ceremoniarū et beatorū mox pertinet. Quid annexit, honorate inuicem deum in vobis, id numerū sit, si propter deū nos inuicem diligamus, si solliciti sumus, ut nostrum unusquisque dei seruet mandata. Vnamiter in qua vivimus, si unū in deo quām habeamus, ut omnes unū sentiamus, qd ad nostram spectet salutem. Si oēs sumus unū velle in dei seruādis mandatis, unū nolle in eundem pugnare, utrūq; enim et velle et nolle ad voluntatē spectat, que si in aliquibus coniungantur, veri sunt amici, qm Crispo Salustio teste, idem nolle et idē velle ea demū firma amicitia est, a qd Marci Tullij nō discrepauit sententia, cum disseriret, amicitia esse oīm humana, diuinarūq; rex cum benivolētia et caritate sumaz consentiōne. Concordem autē ducimus vitā, si nostris in actibus singulares nō fuerimus. Non enī decet in uno monasterio cōstitutos disceperantes esse in ceremonijs. Nō decet quāpiam ut si cōuentus reficiat, ipse ut singularis appareat, ieuniet si constitutus ē in lectio, ipse velit esse in oratione, et si constitutus orando stat, ipse prostrat, iaceat, multo minus mox decet disformitatem ut cū alij taciturni, casti, modesti, et humiles sint, ipse loquar, luxuriosus, p̄cepit sit et superb⁹. Itaq; frat̄ qui concorditer vivere affectat, p̄ū debet prauos relinqueremores, vt gueris, inordinat⁹, infestus indocilis, p̄cat, et petulans minime sit. Deinde sermones, incessum, statū, oēm motum, et oēm deniq; vitam suā sic liberare, vt concors sit illis, cuq; quibus nouerit esse vivendū. Is itaq; religiosoz hominē rectus ordo viuēdi. Et imprimis in eis sit una voluntas, deinde concors seruet v-

ta, postremo deum in seipsis inuicem honorent. Honorat̄ autem a nobis deus, si eius seruāmandata. Honorat̄ deū, si debitus latrē exhibeat cultus. Honora tur in nobis deū, si prop̄ ipsum nosipso diligimus. Hinc Salvator ait, In hoc cognoscit hoīes, qr̄ mei discipuli estis, si dilectionē habueritis ad inuicem, honorat̄ a nobis deus, si bona opera que agim⁹ deo attribuimus, et in ei referimus maiestatem. Cum enī egerimus hec, eius templa facti erimus, per superuenientē et inhabitantem spirituū sanctum eius in nobis. Ea nō assequi non possumus, nisi p̄ fugam proprietatis, et supbie et p̄ paupertatis et humilitatis amplexū. Non iam sicut illa duo omnis discordia, oīs odij, omnis dissensionis, omniū contentionū guerrarum et bellorū sunt causa. Ita hec paupertas et humilitas caritatē generat, caritas nō unitatē nutrit atq; concordiam. Unitas autem et concordia nos efficiunt templū dei. Propterea preceptor noster ad cōmunionem seruandam, ad repellendam superbiam, ad amplectandam vniōnem et concordiaz nos tanto ordine tantoq; studio concitauit.

Lectus decimūsextus **A**ugustinus

Orationibus instante horis et temporeb⁹ constitutis.

Comentum decimūsextum **A**mbrosius

Habentibus celū ascendere, op̄ est, ut imprimis caritate ferueat, subinde quod ex altero necessario sequitur, vniōnem pacem et concordiam habeant, postmodum terrena suppedinent. Quarto ut relecta superbia humiles sint, hec ad hunc usq; locū preceptor noster iussa tradidit capessenda, nūc magnum vehemensq; vehiculū, quo ad deū magnopere subleuamur, iubet ascendere. Hec quidez oratio est, que post predicta sane iubet, quoniam sine illis prorsus absq; fructu habetur. Hinc probe dicit⁹, qd oratio serenat cor, si sunt a caritate succensa. Surgat a vitijs, si cū fraterna emitatur concordia, abstrahit a terrenis, si a paupere spiritu fiat, subleuat ad cele-

m

scia. si a Christo et humiliato perficiat cor de. De qua Augustin. Impunitus maximū ponit incitamentū cum dicit. **Orationibus** instate. Subinde quod tempore orandum sit docet. cum annexit horas et temporibꝫ constitutis. **L**ertio orationis subiungit iuncturam cum ait. in oratorio nemo aliquod agat. nisi ad quod factum est. Postremo modum adiecit orandi dicens. **P**salms et hymnis cum orate deum. h[oc] verberet in corde quod pferit in ore. **D**ouet itaque nos impunitus ad orandum hisce verbis. **O**rationibus instate. Instare inquit debemus. quoniam sine mora excusa pigritia. curis mundanis sublatibus. et omni relecta tepiditate. et absq[ue] intermissione orare debemus. aliquo nescio quod pacto de nostris orationibus illa Augustini poterit verificari sententia. **O**rationē definiens. esse ascensum aie de terrestribꝫ ad celestia. Inquisitionē supernoz. Invisibilū desideriū. Discussionē seculariū mox. quibus quotidie mens premis humana. **O**rationibus item instare debemus. quoniam ut Augustino in tractatu de oratione interrogare liceat. Quid est oratione preclarius. Quid vite nostre utilius. Quid animo dulcissimus. Quid in nostra tota religione sublimius. **O**ratio est quod nos christianos provocat. **O**ratio est qua cum deo loquimur. qua patrem dicimus. qua universa desideria nostra in prospectu maiestatis eius effundimus. **O**ratio est. que celos penetrant. nubes translat. dei aures attigit. **H**ec in ecclesia universis gradibus necessaria est. **H**ec cathecuminis spiritu fidelibus praesidiū. penitentibus solacium prestat. **H**ec iustos continet. pectora subleuat. Per hanc etiam qui stat non cadunt. et qui elisi sunt eriguntur. **H**ac uite etas ois et sep[tembre]. **H**ac redditio ois et dignitas. **H**ec magna seruat. h[oc] tutat et misericordia. **P**er hanc diuitiae tuta sunt. **P**er hanc pauperes non deficit. hec illoque abundantia excusat. hec ut ab ipsis penuria repellat exortat. in hac gubernamur in prosperis. **P**er hanc fiduciam gerimus in aduersis. hec nobis in gaudio iocunda est. h[oc] in luctibus suavis. **P**er hanc leticiam per hanc tristiciam declinamus. **N**unc autem a nobis pondus. et tedium. voluntas oia conendum. **P**anc quasi fideles sequestramus. et quasi idoneam et tutissimam nauem universorum desideriorum nostrorum mercibus oneramus. quod ut ag oportenter

deum prospero feliciter curso gueniat. expensis manibus fusisq[ue] precibus evitemur. per hanc oia timoris domini ornamenti precipimus per hanc quod fides inchoat. spes cuius lat. caritas decorat. assidua deprecatione seruamur. per hanc castitatem tueremur. continentia et virtute gubernamur. per hanc in confessione persistimus. in temptatione duram. per hanc per corpus vincula sustinemus. per hanc postremo beata martyria sumamur. **O**ctauum igit est fratres mei orationibus instantibus. ex quibus tot adipiscimur ornamenta virtutum. quantumque eis spiritu vacandum ex quibus tot tantosque novimus effectus permanent. quod enim orationis efficientiam est plus caret. quod eius enarrat mysterium. **A**cce ut Aug. in sermone de oratione mellifluis verbis utar. **M**oses orabat in monte. et Iosue Amalech devincebat in pleno. per orationem Ezechias sanatus. et aie corporis salutem adipiscitur. per orationem Hieremias confortatus in carcere. Daniel inter leones exultat. Tres pueri in fornace tripudiant. Job in sterquilino nudus triumpfat. Paraclitum de cruce latro iuvenit. Susanna inter senes defendit. Chanee clamores exaudiuntur. De Magdalena septem canticum demonia. Stephanus de torrente. in celis suscipitur. et inde lapidantes pro Paulo exaudierunt. Saulus efficitur Paulus. et doctor gentium. et predicator orbis terre. Et quod amplius dicatur. Nunquam et ipse Aug. de hoste fidei. per orationem factus est pro pugnaculum fidei. De vase erroris factus est doctor veritatis. de tenebrosa caligine factus est uir bar splendidus. Praeuit Monica sanctissima plorauit et lacrimata est piissima in suo puto filio. per suo nato in errores de merso. Et sic ad lacrimosam ei orationem deus respexit. ut non solum catholici efficeret christianum. sed totius christi fidei institueret defensorem. **O** quod igit grandis. quod exulta. quoniam efficax orationis virtus. merito igit ait. orationibus instate. Non simpliciter inquit orate. sed orationibus instate. quoniam non ideo est ab oratione desistendum. si obstrepentius cogitationum tumultus mentem ab oratione distrahit. aut si non illico nos exaudiens Deus. sed orando pulsandoque sic est pseveranz in standum. quousque importunas desideriorum carnalium suggestiones. que nostris obstrepunt sensibus fortissimum super-

rem⁹ intētione. ac tam diu op⁹ insistere ē. quousq^z p̄sistēdo vincam⁹. Nō em̄ desistērib^z. nō tepidis. nō oociosis. nō negligenti bus. sed vsgz in finē feruenter p̄seueranti bus celestia regna donant. Hinc Saluator ait. Fīo qui incepērit sed q̄ perseuerā uerit. vsgz in finem. hic saluus erit. Hinc rursus scriptū est. Regnū celorū vim patitur. et violenti rapiūt illud. Hinc Antiquus fīmo dicit p̄seuerantie triumph⁹. et palma dat victorie. Hinc aristoteles. a fine om̄ia appellari iustū esse asseueravit.

Celoz igī Rex inuictissim⁹. nostris in supplicationib⁹ instantiā impiorū unitatez a nob̄ requirit. Hinc in euāgelio ait. Petite et accipiens. querite et inuenietis pulsate et aperiet vob. Magna em̄ et ex cessa munera facile dari minime debent. Nēpe magnitudini p̄mioz mensura debet correspondere desiderioz. At em̄ occlus nō vidit. nec auris audiuit. nec in corbois ascendit. q̄ de⁹ p̄parauit diligēti bus se. Propterea būs Gregori⁹ stupē interrogat. Que autē lingua dicere. vel quis intellect⁹ cape suffici. illa supne ciui. tuis quāta sunt gaudia. angeloz interesse esse chorus. cū beatissimis spiritib⁹ glorie editoř assisterē p̄itez dei vultuz cernere. incircūscriptum lumen videre. nullo mortuū meū affici. incorruptionis p̄petue mūnere letari. Quocirca si p̄mas orationes de⁹ nō exaudit. si ad primas lacrimas nō attendit. nō iō desistendum est. sed instar Cananee astutu liberari petēs. Instar Magdalene diū in monumēto inuenire affectantis. Instar Anne. plez ex suo viro Alchana suscipe cupientis. Instar Joachim et Anne. x̄ginis gloriose parentū. Elizabeth et Zacharie. et aliaz plurū ex se sobolē habere queritantiū instandū eū. hoc mī illa p̄terate plena diua. O nacha effecit. q̄ prius Augustinū. carne mūndo pepererat. postmodū caritatis viscerib⁹. multo lacrimaz semine eum genuit xpo. et q̄m multū feruenter. ac instanter orauit. multū fleuit. multum ad aures diuine pulsauit maiestatis. Multas ad illā p̄ces emisit. multas fudit lacrimas. multas destinauit supplications. in q̄bus sua feruentissima pādebat desideria. explicabat mente. insinuabat anim. multū cor ei⁹ obsecrando p̄truit. multū petēdo

se humiliauit. multū p̄ctissima summa del maiestas. dignata ēā exaudire. q̄m non solū lauacro fontis baptismat⁹. sicut ipsa petebat renasci meruit. s; ut p̄ceptor mūdi. heremū cultor. pastor gentium. fundator religionū. instaurator vite apostice. lumen ecclie. doctor doctor. abyssus sapientie. et p̄co sūm⁹ sanctissime foret trinitatis donatū est. Hanc imitemur frēs. tandem mīs sequamur vestigia. q̄ nullis pēnido laborib⁹. oībus sublat⁹ cōmodis. nūlo itinerē curando discrimina. oī recto fastigio sine intermissiōc. cū uberrimo fonte lacrimaz. p̄ sui filij Augustini salute ex ī timo amatio cordis preces fundebat ad dñm. Hui⁹ amata et cōpagnon⁹ imitati feruore. et sterilib⁹ lūbis coruscās illud sidus Nicolai Tollentinate Augustini ordinis dec⁹ generūt. Q̄igī sancta oīo. Tu es colūna sanctaz virtutū. Tu deitatis scala. Tu viduaz marit⁹. Tu virginū gloria. Tu piugataz leuamen. Tu p̄tu rītuū iuamen. Tu steriliū soboles. Tu angeloz cognata. Monachorūz corona. Oberrantū via. Egrotoz sanitas. Afflictoř zsolatio. Fluctuantū port⁹. Patiētia pauper⁹. Beat⁹ q̄ te amat. Beator⁹ q̄ te frequēt. Beat⁹ qui te astringi. s; beator qui in te p̄seuerat. Felix itaq̄ q̄ tecuz lacrimas fundit q̄m holocaustū sanctum deo. et imaculatum offerte nō dubitam⁹.

Orationib⁹ igī instate frēs. et in stanzo flete. si vīis in petitionib⁹ exaudiri desideratis. si digni cōcupiscitis grā dei fieri. Et sequit. Horis et tūpibus p̄stitut⁹ tē. Et q̄bz oēs qui deo p̄ fidē adheserunt. in hanc sueniat suā. vt nobis id opus sit quidiana orōne. vt qui q̄tidie delinquim⁹ tūnus assiduaqz nos purgem⁹ satisfactio ne. De horis tū et tūpibus p̄stitutis nō eadē oīm videt esse suā. Hāq̄ nōnulli existimauit nūq̄ ab orōne esse cessandū. pp̄t id qd̄ Saluator in euāgelio dicit. Oportet sp̄ orare tñō deficere. tapls ait. sine intermissione orate. et Augustin⁹ in sermone de orōne cū tripli vltate orationem esse faciendā astrictit. vt pote in oī loco. ī oī tempore. et pro oībus orate inq̄ semp̄ et in oī loco. vt saluemini. nō solū vniuersi q̄ pro se. s; pro oībus orare debem⁹. et tōnem quā a viro sanctissimo Ambrosio accepit adiecit dicens. Hā vi ait p̄at Am-

broſi⁹. Si p te tm̄ rogauerit solū tuū meri-
tū possidebis. Sed si p omib⁹ rogauerit.
omnes p te rogabunt. Hanc orādi pſeu-
rantiā fortius in cōmentarijs sup ps. aſſe-
ueravit dices. Quādū hic ſum⁹. rogem⁹
dūm. vt non a nob āmoueat deprecationis
nē nrām ⁊ mifericordiā ſuam. vt pſeuera-
ter orem⁹. ⁊ pſeueraanter mifererat. Multi
em̄ in orando languescūt hi ſez. q̄ in noſ-
uitate ſue puerionis feruenter orāt. poſt
ea languide. poſtea frigide. poſtea negli-
genter. q̄lī ſecuri fiāt. Vigilat hōſt̄ dor-
mis tu. Ipſe dñs pcepit in euangelio. q̄
oportet ip̄ orare. ⁊ nō deficere. igit̄ non de-
ficiam⁹ in oīone. Ille etem̄ qđ hōſſurū
eſt. ⁊ ſi diſſert nō auferet. Securi igit̄ de
pollicitatione ipsius non deficiamus in
orando. Alij ⁊ ho huic ſnieq̄ om̄ die orā-
dum ſit. aſſentientes. nō aſtruūt. q̄ om̄
bus horis ⁊ om̄ momēto orare debeam⁹
qm̄ hec ſolū angeloz ⁊ abstractaz men-
tū eſt pfectio. ⁊ dū in hac ſum⁹ via dum
terrenis artub⁹. dū ponderoso corpe. dū
hum̄ mens nrā fuerit defixa. ad tantā cel-
ſitudinē effemi neq̄m⁹. Cuius ſnie aiunt
Augustiniſ ſuiffe non ſoluz hoc in loco.
vbi non ſp. ſed horis ⁊ tpiib⁹ cōſtitut⁹ ait.
eſſe orandū. ſed etiam in ſecunda regula.
⁊ in tractatu de margaritis paradiſi. vbi
certa deſcripliſ orationis ipa feruanda.

Nos aut̄ ambiguitatē de medio auſſe-
rentes. duo eſſe oīonis genera definim⁹.
altez ministeriale ⁊ publicū. altez deuo-
tionis ⁊ priuatū. Ad pmi obſeruantiam
certas horas. certaq̄ tpa ab ecclia insti-
tuta. plane ſtati. Hanc gen⁹ hoc in ſep-
te horas canonicas ecclia ipſa. cuius hec
eſt auctoritas faciendi. ob multa in ſepte-
nario numero ſignificata mysteria p̄tita
eſt. q̄ quidem hore ab his. q̄ in ſacris ſunt
pſtituti abſq̄ mortali labore p̄termitti ne-
quaq̄ p̄nt. Hoc gen⁹ publicū etiam dici-
tur. q̄ publice coram populo. ⁊ p om̄ re
publica xp̄iana in ecclieſis celebraſ. Al-
terū gen⁹ priuatū eſt. q̄r̄ priuat̄ perſo-
nis. p priuat̄ neceſſitudinib⁹. aut p p̄-
uata ſalute fuit aſſumptū. ad qđ ipſa refe-
renda eſt. ɔtinuas. Diz enī in modū
op̄ eſt. vt ſuggestionib⁹ dyaboli. c̄ptatio-
nib⁹ mundi. fomentis carnis. et alijſ
innumeris. q̄ non ſolum dieb⁹ ſingulis.
ſed ſingulis momentis imminent. q̄ hu-

miles ⁊ ɔtinuas ſupplicatiōes petam⁹ li-
berari. Sed quiſpiaſ diceret. quis enī
hō tante mentis ⁊ corporis fortitudinis
eſt. quis oīibus ita curis ſolutus. q̄ ſan-
to feruore ſuccensus. tāta gratia imbuſ.
vt hoc abſq̄ interuallo ope cōplete que-
at. Utneq̄ xp̄ ſeq̄ apli aliquid videa-
tur imposſibile pcepisse. Hano ſunt ſen-
ſu eoī ſuſſia ſuſcipienda. Nemo enim ad
impossibilitaſ tenet mādata. Itaq̄ vt vtr̄
uſq̄ ⁊ xp̄ q̄ ſemper orare oportet. ⁊ nūq̄
deficere. ⁊ apli qui ſine intermissione orā-
dum dixit. habeat intentio. trifariam poſ-
ſe orationē fieri dicimus. & oīeſ. mente. ⁊
exteriori actione. de prima quidē pſalmiſ
ſta ait. Voce mea ad dūm clamaui. De
altera idem Lythareduſ inquit. Deſide-
rium pauez et audiuit dñs. De poſtre-
ma glosa. ſup̄ eodem verbo xp̄ dicit. Nō
deſinit orare. qui nūq̄ deſinit benefacere
Ob eam rē cuſdam interroganti. q̄ pacto
illud poſſet adimpleri mandatum. Vlaac
abbas. ceu in ſanctor̄ p̄m collationibus
habet. in hac verba prupit. Cū mens no-
stra ab oī fuerit paſſione ⁊ pōdere ſuble-
uata. ⁊ illi ſumo deo ardētissimo deſide-
rio ſiuncta. tunc iplebim⁹ illud apli. Si
ne intermissione orate. Tūc enim de ter-
reno ſitu mens noſtra q̄lī ad punitiſ an-
gelicam ſublimata quicqđ egerit ſinceris-
tima atq̄ puriſima diceſ oratio. Ille er-
go ſemp orat. ⁊ ſine intermissione precat̄
qui aliq̄ hoī genere ſemp eſt occupatus
qđ peragere nulli profecto reputam⁹ im-
poſſibile. etiā ſi ſomno ligatus ſit. dūmo-
do cum orandi dormitauerit deſiderio.
Et enī ob p̄tentē phie habitum quis-
piam etiā dormiēs p̄hs eſt. pindē Augu-
ſtinuſ in cōmentarijs ſuper ps. xxxvij. lo-
cum iſtū ſecum diſputans ita traſegit. di-
cit Aplus. ſine intermissione orate. nūqđ
ſine intermissione genua flectimus. nūqđ
ſine intermissione corp⁹ proſternim⁹. ma-
nuſ autē leuam⁹. vt dicat ſine intermissione
orare. Hoc puto ſine intermissione nō
poſſum⁹ facere. Et ⁊ alia rō ſine intermis-
ſione. que ē deſiderium. Quicquid aliud
agas. ſi deſideras ſuperna quietem. nō in-
termittis orare. Si non viſ intermittere
orare. noli intermittere deſiderare. cōti-
nuū deſideriū tuū. ɔtinua eſt voxtua. ta-
cedis ſi amare deſitens. Sed ſi ſp̄ magneſ

caritas. semp clamas. si semp clamas. sp desideras. si sp desideras. sp oras. At etiam ad publicas & canonicas horas in ecclesiis celebrandas hanc orandi continuitatem possumus. pculdubio referre. non quidem respectu vni & singularis ecclesie. sed si ad totam ecclesie universitate per totum orbem terrarum effusam. ea rereferamus. Nam saepe latet neminem dies in omni hemisferio equales non esse. sed nunc in alio locoiores nunc & in alio esse breuiores constat. Insup semper alicubi esse diem. & alicubi esse noctem. sit et his sane ut quoniam in aliqua regione est media nox. in alia sit hora prima diei. in alia hora tertia. & sic deinceps. Tercia significat his noctilio. quod semper alicubi est media hora. sp alicubi est hora prima. sp alicubi est hora nona. semper alicubi est hora vesperi. semper alicubi est completorij. Et quibus necessario inferimur. semper alicubi horas canonicas celebrari. & eo pacto Salvatoris verbis. quod semper orare & non quibus deficere iussit. Et dictum apostoli Pauli. quod sine intermissione orandum precepit. bñ & congrue possumus interpretari. ut si preceptum hoc ad universaliter non quidem ad applicam singularem dirigat ecclesiam sed etiam pacto institutum preceptoris nostri Augustini sane potest exponi. cum dicit. orationibus instante horis & tempibus constitutis Instante inquit. id. sine intermissione orantis. Hoc est horas canonicas. horas et tempora ab ecclesia constitutas. sine intermissione celebretur referendo preceptum non ad fratres alicuius singularis monasterij. sed ad totas fidelium multitudinem eius regulam sectantium. quod insipu in universalis orbe terrarum prenouit esse futuros. Quocumque aut modo. siue publice. siue private. quod orat. ad tam dignas quam praestantem actionem ezequendam. non tam post. quod deuotus & ardens et modestissimus debet accedere. Nam quis est tam insulsus. qui cum ad loquendum mundanum regem accedit corpore. mete. verbisque non studiat compitis accedere. At enim nosse debemus. quod orare nullum aliud est quam cuius summi dei maiestate. cui omnes beatoz spirituum contiones assistunt locum. Propterea Augustinus in libro de oratione dominica dicit. Sit orationibus sermo. & predicatione cuius disciplina quiete continens & pudorem. Logitemus nos sub aspectu dei stare. placendis dominis oculis.

lis. & habitu corporis. & modo vocis. Nam ut imprudentis est clamoribus strepere. Ita saepe modestis precibus exorare. Sed sunt nonnulli qui an tempore orare student aliquando constituta obseruant ipsa. Quidam & mente & corpore hebetes illa pretererunt primi laudandi sunt tamen prudentes. quoniam ante tempore orare est prudenter. dummodo id non faciat. ut quietius dormiant. ut delectabilius epulentes. ut accuratius mundanis occupationibus misceantur. Alteri extollendi sunt tamen obediens. quoniam orare in tempore est obedientia. que quanto praestantior virtus est quam prudenter. tanto magis secundi adipiscuntur meritum quam primi. Tertium genus oratorum est omnino fugiendum. quoniam sine peccato & sine maledictione orandi temporis preterire non possumus. hinc scriptum est. Maledictus homo qui facit opus dei negligenter. Tamen enim danos canonicas intermittere horas. quod etiam restitute non amplius merentur nomine officij. orationis nomen tenent. officij autem non tenet. Et ut quietiori attentioni quam animo. fieri possit oratio adiecit.

Lectus decimus septimus Augustinus

In oratorio nemo aliquid agat nisi ad quod factum est. unde & nomen accipit. ut si forte aliqui & prece horas constitutas. si eis vacat. & orare volunt. non eis sint impedimento. qui ibi aliquid agendum putauerint.

Commentus decimus septimus Ambrosius

Agnoge caendum est. ne in templo domini aliquid fiat quod oculis divine maiestatis offendat. vel ibi orare volentes impediatur. pinde Bernardus ait. Omnino divine celsitudinis preditores se esse nouerit quicunque est ille. qui via liber in hanc domum conatur inducere. & templum dei speluncam vult facere demoniorum. Ob eam rem salvator noster vendetes & ementes de templo ejiciens. & mensasnumularum subuertens dixit. Domus mea dominus orionis vocabitur. Eos autem fecistis eam speluncam latronum. Domus mea inquit. quod ois ecclesia & omne templum dominus dei est. Domus mea inquit. ut se deus

ac dñm esse insinuaret. Dom⁹ mea inq^t
vi intelligerem⁹ eum nō solum possessore
sed factorem esse divine dom⁹. nemo enī
pot ecclesiam edificare nisi a deo motus
ppterea scriptū est. templū dei sanctum ē
dei structura est. dei edificatio est. Et sub
dit. dom⁹ oīonis vocabī. qī in tēplo dei
nō nūlōzōnes. obsecratoēs. et diuīna de/
bent administrari sacramenta. hinc pre/
ceptor nī ait in oratorio nemo aliqd agat
nisi ad qd factuz est. vñ et nōmen accepit.
Quippe oratorum ab oīone dictū est. et
ppter oīonem faciendaz erectū est. quare
nihil est ibi aliud agendum. et orandum.
Cauete igit frātres alias ibi facere pfa/
bulationes. cāuete non dico tm opari. sed
nec etiam ibi aliquid cogitare. qd inūstū
qd turpe. qd inbōnestum. et vanū sit. Ca/
uete ibi nō solum corpore. sed nec mente
vagari. Ecclesia enī est domus dei. ec/
clesia est porta celi. ecclesia est dom⁹ sa/
lutis. In ecclēsia est illa scala Jacob. cu/
iussūmitas celostangebat. p quā descen/
dentes et ascēdentes angelos vidit. Ibi
oculus dñi cunctos nōros intueſt. et discer/
nit act⁹. Ibi thronus sue maiestatis. Ibi
cum nos sum⁹ oratores. chori angeloz as/
sunt laudatores. Ibi peccatores recōcili/
ant. Justi sanctificant. celestia tractant
sacramenta. diuīna explēnē mystēta. et ce/
lestes effundunt bñdictōes. Idcirco Ha/
lomon hoc pacto. p edificato templo ora/
uit. Bñdic dñe domū istam. quam edif/
caui nō tuo. veniētū in loco isto. Exau/
di p̄ces in excēlo solio glorie tue. Dñe si/
quersus fuerit popul⁹ tuus. et orauerit ad
sanctuarium tuū. Tu exaudiēs eos. et di/
mitte peccata eoz. O igit metuendus
o qz venerand⁹. o quanta cū deuotio fre/
quentandus est loc⁹ ecclie. hinc cōmen/
dat Jobias. qf frequen⁹. s. ibat ad tem/
plum orans deū. hinc angelus apto car/
cere in q̄ erant apli. dixit eis. Te et loqm̄
ni in tēplo xba vite. hinc laudat Eunuc⁹
candac regne ethiopū. qui de ethiopia
veniebat ad hietusalē ad visitandum tē/
plum. hoc nos docuit. Christus faciēdū
qui nunc p oblationem quadragētariz.
nunc p disputationem cū doctorib⁹. nūc
orando. nunc docendo. nūc p̄dicādo. nū
qz destitut et visitare et honozare templum
deū.

Lectus decimusnon⁹

Augustin⁹

P Salmis et hymnis cū orati deū.
hoc verset in corde quod pferit in
ore.

Cōmentū decimūnonū Ambrosi⁹

Q Umpsalmis hymnis. et quibus
cūqz alijs obsecrationib⁹ deū ora/
mus. nō de labz tm pcedatoria/
tio. sed toto sum⁹ aio intēti ad ea que ore
pferim⁹ ne qd absit. de nobis saluator di/
cat. qd contra iudeos proclamauit dices
Dic populus labijs me honorat. cor autē
eoꝝ est longe a me. pinde gloriosissimus
preceptor noster Aug⁹. in libro de oīone
dñica ita nos admonet. Quando stam⁹
ad orationē frātres dilectissimi vigilare et
incubere ad p̄ces tota mente debemus.
Cogitatio oīis carnalis et secularis absce/
dat. nec quicqz tunc anim⁹. qz id solū co/
gitet. qd precatur. Ideo et sacerdos i pre/
fationis exordio pat frātrum mentes di/
cendo. Sursum corda. vt duꝝ respondet
plebs. Habet⁹ ad dñm. admōeāt. nihil
se aliud qz deū cogitare debere. hoc hor/
tatur apls. cum ait. Sallam sp̄itu. psal/
lam et mente. Hoc Bern. super cantica p/
suadet dicens. pure psallere debetis. nū
aliud dum psallitis cogitando. et qbusdā
interpositis rōem jadiecit. qm sp̄issancus
illa hora gratū nō recipit quicquid aliud
qz quod debes. neglecto eo qd debes ob/
tuleris. hoc dñs in euangelio p̄cepit cuꝝ
dixit. Cum orauerit intra cubiculum tuū
et clauso hostio ora p̄iem tuū. qd enī cubi/
culum nisi arcanū mētis intelligere volu/
it. Cubiculum ḡ tuū. secretum interiorū
tuoz est. Cubiculum tuum p̄scia tua est.
Cubiculum tuū aia tua est. Cū igit ora/
ueris intra in eaz. Is est intellectu et mente
p̄cipias qd orare intendis. hinc bea/
tus Ambrosi⁹ de sacramentis ad neophy/
tos ait. Intra in recessum pectoris tui. et
tot⁹ ingredere. nō te p̄functorie videas.
sed diligenter p̄spicias. vt ille cui placere
desideras. vidiāt q̄ ex toto corde oras. ve
te ex corde orante dignet audire. Et sub/
dit redēptor nī. Et clauso hostio ora pa/
trētuum. qd est enī hoc hostium. qd clau/
dere debem⁹. Nempe ē et hostiū p̄scie. de
q̄ ipse in inq⁹ Apocalypsi ad Jobem dixit

Ego sto ad hostium et pulso, et est hostium
ous iuxta p̄ces David dicetis. Nonne cu-
stodiam oī meo, ut nō delinquit lingua
mea. Ut rūḡ claudere debem⁹. pum⁹ q̄
dam ne dyaboli obrepant tēptatiōes. vñ
Aug⁹. ad psata verba adiecit. Claudiā
ad aduersariū pect⁹. et soli deo pateat. nec
ad se hostē dei tēpe orationis adire patias
a Obiepit enī frequēt et penetrat. et fal-
lēs subtiliter preces nostras a deo abuo-
cat. vt aliud habeam⁹ in corde. aliud in
voce. qñ intētiōe sincera dñm debeat nō
vocis son⁹. s̄z anim⁹ et sensus orare. Que
autē segnitia ē. alienati et capi ineptis co-
gitationib⁹ et pphaniis cum dñm depri-
caris. qđ aliud est qđ magis debebas cogi-
tare. qđ id qđ cū deo loqueris. Nō te au-
diri a deo postulas. cū teipse nō audeas
Cis esse dñm memoriē tui. qñ tuipse mes-
mor nō es. Rursum hostiū oris clau-
dere debem⁹. Lunc autē ipsum claudim⁹.
s̄lqñ otam⁹. nō sermone clamam⁹. nec no-
stram ob mudi gloriā diffundim⁹ oratio
nē nec nos iactam⁹ in populis. et ideo in
secreto cōscientie nře securi orem⁹. vt nos
in secreto possit audire qui oīa videt atq;
audit vniuersa. Et qñ orare et psallere
in ecclesia p̄ celebrandis horis oport̄z. eo
vtendū est in moderamine. vt sic populo et
ecclesie satissiat. qten⁹ mens imortali deo
nullaten⁹ displiceat. attendēs semp ad id
qđ diuīs Bern⁹. aut. qđ ille alte cātat. qui
humiliē cantat. plus enī attēdit dei maie-
stas ad denotionē et puritatez cordis. qđ
ad modulationē vocis. ppteræa in suarū
dēfessionū libro Augustinum dicitse legi-
mus. Cuz accidit. vt me ampli⁹ cant⁹ qđ
res que cantat inoueat. penalit me pec-
care p̄siteor. et tūc mallem nō audire can-
tante perinde a qđam sapiente scriptum
est. Nō vox sed votū. non fidiū sonantiū
musica sed cornō clamor. sed amor cātat
In aure dei. Hinc Athanasi⁹ alexandrin⁹
ep̄s. at tā modico flexu vocis iussit psal-
mos decantari. vt lectori pronūciati silioz
eset qđ canēt. ppteræa beatus Cesari⁹ vo-
cez extollentes detestādo inquit se vidisse
demonem impleuisse sacculū tumultuo-
sis vocib⁹ sublume in choro canentiū.
b Quas ob res ut deo grata nostre sint oīo-
nes. breui cōlectar sermōe. que op⁹ sunt
oratorib⁹. Itaq; imprimit rerū terrenaz

elinquaſ ſollicitudo. ſubinde ceteroz nē
gocioz ſiam⁹ inmemores. Detracțiōes. itē
vaniloquia. et oēs ſcurrilitates de noſtris
mentib⁹ amputem⁹. Nihil deniq; triftis-
cie. nihil perturbationis. nihil elatiōis. nihil
concupiſcentie. nihil deniq; luxoris in no-
stro reſideat qđo. ſed ſit mēs deuota. ſit hu-
milis. ſit iusta. ſit caſta. ſit caritate ſuccen-
ſa. ſit ita deo intēta ut petitiōis ac ſui vi-
deat oblita. petitides ipſe honeſte. eque
ue ſint et ſalutifere. His quippe oib⁹ bea-
te Ponice p̄dicta ſuopere cōmēdat oīo. De Beata virginica
vñ Augustin⁹ ad ſororē ſuam ſanctimo-
nialez virginē de ea ſcribit. qđ ſua uoīo
ne ſepenumero tanta ſpūſſanci repleat
ebrietate. qđ in ea vere tota die dū eſſet rex
in accubitu cordis ſui ſic q̄diceret. vt neq;
vox neq; ſensus in ea p̄cipere. nec mirū
inqt. qm̄ par illa que exupat oīem ſeuſnm
int̄m vidue corporales ſepeliebat ſensus
vt vix matrone et conuicine noſtre eā p̄ū
gentes excitare valerent. In die autē ſan-
cti Cipuani dū hec xpi ancilla diuīa me-
rereſ accipere ſacramēta. dū eſſz in domo
orans. fere a terra p̄ cubitum eleuata fu-
it clamando. que q̄etissima eſſe conſue-
rat dicens. Volem⁹ ad celum. volem⁹ ad
celi fideles. quā cum poſtea interrogare
mus qđ ſibi acciderat. nō reſpondebat. ſz
tm̄ replebat gaudio. qđ oēs ad festum per-
ducebat. cantās cu prophetā. Cor meū et
caro mea exultauerunt in deum viuū. Et
dū quadā die eadē ancilla xpi p̄iuēta et
visitata a te dñe. beneficia tua q̄ tu in car-
ne humano generi clemens exhibuisti. cō-
ſideraret. tantā compunctiōis gratiam. et
lacrimarū copiam. torculari tue crucis ex-
pressam in paſſiōe adiuuenit. qđ veſtigia
ei⁹ per ecclesiā lacrime deſuper pauiumen-
tū copioſe deſſuentis oſtedebant. et qn-
to plus a fluētia horabat deſiſtere lacri-
marū. tanto maior fluui⁹ ouiebat illarum.
De Beato Amphylo
ad quos etiā mētis excessus: ſicut in ſua-
ru confessionū volumine ipſe cū gratiaq;
actione confiteſ. Augustin⁹ ſepiſſime ra-
piebat: vñ ait. aliquando intromittis me
in affectū multū inuſitatū intorsus. ne-
ſcio ad quā dulcedinem. que ſi perfeſia ē i
me. nescio quid ent. Scio tñ qđ iſta vita n̄
erit. Sed dices. quis tot orationis circū-
ſtantias adiūplere. quis ad tantā purita-
tem deuenire. vt ita rapiat valebit. D 4

etimus ut humilis cor tuum. si vis ut oratio tua nubes penetretur. celos ascendat. **T**uis er altari. non desinas humiliari. et quod omne datum optimum. et omne donum perfectum a deo est. petas ab eo humiliter. qui dat omnibus libenter. petas inquit ut te in orando purum in contemplatione humilem faciat. et ad supernos eleuet excessus. **D**isce a preceptor nostro Augustino. qui multifariaz multisq; modis obnire dei precabatur maiestatem. ut ad huiusmodi effectus intronitti mereretur. **E**t imprimis qualiter in libro de contemplatione saluatoris oret. audiamus. **L**uc es inquit domine vita mea quis viuo. tu es spes mea. cui inherero gloria. quia adipisci desidero. **L**uc mihi cor tene. mentem regre. intellectum dirige. amore erige. animu suspende. et in superna os fluentias siti entis te spiritus trahere. **L**ace queso tumultus carnalium conticescat. phantasie terrarum. et quarum aeris. et poli. **L**ace ant somnia. et imaginarie reuelationes. omnis lingua. omne signum. et quicquid transiundo fit. sileat sibi. et ipsa anima tranquillat se. non cogitando se. sed te deus meus quoniam tu es reuera tota spes mea et fiducia mea. **E**t in libro meditationum inquit. **M**ibil mihi tam dulce est cum domino meo esse. **M**ibi autem adherere deo. bonum est. **D**a mihi domine. donec his fragilibus assisto membris tibi adherere. sicut scriptum est. **Q**ui adheret deo. unus spiritus est cum eo. prebe mihi rogo contemplationis pennas. quibus induitur ad te volitem sursum. **T**ene mentem meam ne ad ima corrut. **T**ene cor meum precor wanu tua. quod sine te ad altiora non regitur. **T**ene et reges spiritum meum. et sume illum fin voluntatem tuam. ut te duce ascendet in illam regionem exaltatus. ubi passus istabel in eternum pabulo veritatis. ut ibi vel rapida cogitatione attingat te summam sapientiam cuncta transcendentem. et oia gubernantem. **S**ed voluntati ad te domine anime multa substrepunt. Iussu tuo domine coticeant mihi oia. ipsa sibi siliant. et transleant oia que creata sunt. transcedat a se ut perueniat ad te. atque in te solo creatore omnium oculos fidei figat. **L**ibet inhiat. tibi intendat. te medite. te contempnit. te agnoscit. ponat. te in corde reuol-

uat sumum et vez bonum. et gaudiu sine fine mansurum. **E**t in libro quem manuale appellavit sub inscripto deuotissimo studio. nos docuit nostros non modo excitare affectus. sed pure mentis adire excessus dispensans. **D**e ineffabilis et incircumscribante nature. institutor omnium rerum. deum enim iesum Christi pater. quem eundem filium tuum dilectum de sinu tuo misisti ad publicum martyrium suscipere nostram vitam. ut nobis donaret suam. essetque perfectus deus ex parte. et perfectus homo ex parte. **L**otus deus. totus homo. unus id est Christus eternus et temporalis. et immortalis et mortalvis creator et creator. fortis et infirmus nutritor et nutritus. pastor et ouis. taliter mortuus. tecum in eternum vivens. qui suis dilectoribus municipium promittens dicit. **N**obisque petieritis patrem in nomine meo. dabit vobis. obsecro itaque dominum. et te numismatum rogo in nomine eiusdem dilecti filii tui ut des mihi cum eodem filio tuo. te in omnibus benedicere et glorificare. des mihi pinguem et cum illo peccatorum meorum veniam. et mandatorum tuorum custodiā. dilectionem tuorum verarum. et fraternali amorem. **S**ed dyabolum fortia humilitatis arma. et erga fratres veritatem prefectam. et caritatē inextinguibilem temperantiā cibi et potū atque somni. et totius libidinis. et vani desiderij. stimentiā. auditum castum. visum simplicem. puritate cordis. mundiciā corporis. castigationes mundam. oris cordisque custodiā. et nec cor int̄ iniquitatem cōcipiat. nec lingua foris parturiat. nec falsa loquatur. nec taceat vera. nec salutifera abscondat. nec mortis pena pferat. pcor etiam ut det mihi assiduitate orandi. frequentia legendi. ut precepta tua infatigabiliter legam. quod rectum est tenet. nec deformē cōponam. quod pulchrum excolam. quod sanum construem. quod infirmū corroborē. et omne quod tibi placet custodiā perseveranter. **D**es insup mihi displicere temporalia. et totis viribus eterna diligere. ut mortuum mihi deputem ministrum. et mundo mortuū tibi viuā. nec gaudens. nec lugens de temporalibus existā. nec metuam aliquod temporale. nec diligam nec blandis corruptar. nec aduersis concutiar. **R**ogo etiam sancte patre tua clementiam in nemine ipsius filij circūcidere in me omnia vita cordis et corporis. et da mihi augmentū perfectionēque virtutum.

Illumina sensum et animam meam, ut illud a te petam, quod te delectet audire. **Doce me quid cogitare, quid agere, quid loqui, quid tacere debeam. **Da prudentiam, fortitudinem, iusticiam et temperantiam. **Da discretionem in omnibus discernendi inter dextrum et sinistrum. **Da etiam sensum vigilem et intellectum prouidum, ut possim inter bonum et malum discernere. **A**usus a corde meo alienationes sensus, cura in me stuporem mentis, extirpi de visus meis consilia iniquitatis, eradicata de lingua mea detrahendi consuetudinem, mentiendi facilitatem, loquendi scurritatem, et omnes actus vanitatis mee, arte sana medicina tue. **Da mihi perfectum sensum semper in purgatissimis moribus, **L**ene me virtute omnipotentie tue, et non sis me pro prij voluntate arbitrij euagari. **J**uxta tuam prudentiam dispone oenam meam vitam. **I**n tua voluntate animam hanc peccatrixem, pro qua mortuus est christus. **N**on permittas perire frenum tuum in maxillis meis pone, et tanquam animal mansuetum trabe me post te. **L**u eni cuncta quae mihi expediunt nosti. **N**ō dyabolico, non mihi, non mundo, non alicui alii licet tua dona subuertere, quod totum fragile est, quicquid tibi nimirum obuiare. **F**ecisti enim mecum a puero misericordiam multam, perfice quod cepisti. **Da mihi semper, et ubique contra hostem crudelissimus tue pie defensionis auxilium, ut sicut flagitatem meam ille inuidus non cessat impetrere. **I**ta tuis cogitatibus viribus abscedere presta, ut sim parvulus in oculis meis, ut coram te inueniam gratiam. **Da et augementi semper fidem firmam, spem in concussum, caritatemque perfectam, humilitatem profundam, patientiam inuictissimam, corporis animeque castitatem perpetuam. **Da cordis contritionem, et fontem lacrimarum. **Da simplicem innocentiam, et puritatem cordis, stabilitatem, et integritatem mentis. **Da vires inuictas, ut victor mei in cunctis existam. **Dominet in me ratio, et rationi tua gratia, ut non vivam bestialiter, raptus impetu carnis, sed sit conuersatio mea honesta, et rationabilis, fac me prouidum ad omnia, et in cunctis discretum. **T**ribue mihi nulli occasionem scandali per-**********************

bere, simplicitatem et veritatem diligere, et instanter ea que pacis sunt et caritatis se qui. **L**onge fac me omnem hypocrisiam, et omnem simulationem, et fac me tibi servire in veritate. **C**oncede queso mihi bono animo propter te maiorum subdi personis, et alacri corde ad obedientiam, et compassionem, et concordiam sine mora concurrens, excita toporem meum stimulis tuis die ac nocte, et fac me strenue persevere in preceptis et laudibus tuis die ac nocte. **D**a mihi scientiam humilem, que edificet, et linguam eruditam et eloquentem, ut et bona valeam, ac meliora exhortari, et mala ad rectitudinis linea renocare. **I**n funde rogo te cor di meo presidium tuum, et da mihi spiritum sapientie cum eo, et intellectus, consilij et fortitudinis, scientie et pietatis, et reple me sancto timore et amore tuo. **Da irriguum superius, et irriguum inferius, **Da mihi benedictionem de rore celi, et de pinguedine terre. **Da ut anima mea ardeat igne amoris tui. **F**ac me mundo penitus extinguiri, concede mihi cor contritum et humiliatum semper habere coram te. **F**ac me per gratiam tuam peccata mea deflere ante quod moriar. **D**a mihi tota anima mea, et totis visceribus meis exquirere faciem tuam semper. **I**n funde dilectionem tuam pectori meo, et scribe dilecte mi, memoriam tuam in talibus cordis mei. **I**llustra me luce celestis patris, imaginem tuam non siuas in me obscurari, que sic te prestare defendatur, ut semper egregia inueniatur. **A**dgit mihi queso sanctorum angelorum pia et fida custodia ubique et semper, et presta ut te per misericordiam omnium sanctorum agmina incendant. **U**t eorum precibus et mentis, per tua pietate dignis efficiar promissionibus filij tui. **C**oncede mihi fragilissimo beatorum monachorum patrum memorum imitari vestigia. **D**a mihi eorum mansuetudinem, modestiam, tolerantiam, benignitatem, et paupertatem, longanimitatem, cordis contritionem, et fontem lacrimarum, cibi potusque abstinentiam, cordis laborum munditiam. **S**pirituale gaudium et perfectum mundi contemptum. **M**axime domine caritatem a te effla git, et humilitatem inquiero, patientiam******

Cōmentū vicesimū

Ambrosius

postulo. individuas comites fidei mee simul et veram anime et corporis pudicitiam. Sicut illis dedisti. precor te pro filium tuum. respice in me et miserere mei. exaudi orationem meam. et da mihi gratias tuas propter multitudinez benignitatis tue. Qui me cum iugiter perseverans doceat me incedere in misericordia et iusticia tua coram te. et voluntatem tuam in omnibus diebus vite mee semper implere hanc peto. da mihi eam. que cum amicis pacificum. et inimicis reddat tranquillum. Que mea verbo aspero mitiget. et ab ocio sermone copescat. que me semper dominum. vel que domini sunt cogitare copellat. et oculos ab isto seculo vano astant. que in omni hora annis conspectum mortis ingerat. et hic gaudeat. reprohibeat. que trabem aut molem peccatorum meorum me considerare et plange refaciat. et non aliorum delicta. vel festuas levissimam persecutari dimittat. Postremo omnia mundi pro nihilo habere. et te totis solum sentire visceribus dominum meum usque in finem. Faciat atque potenter efficiendo doceat. et sicut piissima misericordia tua dedisti mihi voluntatem veniendi ad te. sic per illas donare digneris sapientiam et intellectum beatitudinem. aut possibiliter corporis et anime ad tibi deuotissime semper servendum in omnibus. per eandem benignam magistram meam gratiam tuam. sine qua nec cogitare. nec loqui. nec agere aliquid boni valemus. et ipse regnus tuus dicitur. nemo venit ad me nisi pater meus traxerit eum. et nemo venit ad patrem nisi per me. Obsecro sancte pater. te suppliciter rogo deus noster trahere me ad ipsum. et ipse perducatur me ad te illuc. ubi ipse est semper nostra vita. et semper beata securitas. et secura tranquillitas. felix eternitas. et eterna felicitas. ubi est amor perfectus. et timor nullus. dies eternus et unus. ubi tu omnipotens semper cum illo. et ille tecum in communicatione sancti spiritus eternaliter ac semper eternaliter vivis et regnas per oia secula seculorum. Amen.

Textus vicesimus

Augustinus

Enolite cantare nisi quod legitur esse cantandum. Quod autem non ita scriptum est. ut cantetur non cantetur.

Domi Augustini tempore nondum aliquod determinatus officium per ecclesiam fuerat institutum. sed singularis in ecclesiis pro eo prelatorum arbitrio laudes deo tribuebantur. Ob eam rem Augustinus tale diuinum officium a suis fratribus celebrandum instituit. quale in secunda regula que et corditur. ante omnia fratres canissimi expressus est dignoscitur. Et quod fere eodem tempore ad preces Leo dos imperatoris Damasus pontifex maximus iuxta beatum Hieronymi distinctionem. et cum adiectione in fine cuiuslibet psalmi excellentissimo versuum in laude sanctissime trinitatis editorum. videlicet Gloria patri et filio et spiritui sancto. Sic cut erat in principio et nunc et semper et in secula seculorum amen. Psalmos nocturnos atque diurnos in ecclesiis decantandos instituerit. quod tamen institutio illa per multum non fuit. Adhuc fratres sancti Augustini ad celebrandum officium iuxta ritum ab eo institutum tenebantur. Ubi autem ipse Augustinus creatus esset episcopus. et constitutio illa Damasi de celebrandis officiis per eius successorem Siricium cepisset perulgari. multi ac varijs et inconsonet cantum in ecclesia pro libito uniuscuiusque in maxima potius christiane religionis confusione quam in summi dei laudem fieri ceperunt. Et ea que non ad cantandum sed ad legendum erant scripta absque vello ordine. absque proportione et absque omni instituto cantabatur. Cui quidem absurditati Augustinus quoad fieri potuit obuiare desiderans. per habitus suis institutis de celebrando officio hoc adiunxit preceptum. ut pote. Nolite cantare nisi quod legitur esse cantandum. Quod autem non ita scriptum est. ut cantetur non cantetur. Non enim decet ut cantus

g

h

et vsus ecclesiasticus fieri debeat sicut arbitrii singulorum.sed firmiter seruand⁹ est sicut scripta et instituta maiorum. Similiter constitutiones. definitiones. statuta. et quæcumq; sacre religionis decreta. non nisi cuz consilio sanioris p̄tis capituli . et eoz q; presunt.auctoritate institui. aut in nouari debet.qd; q; de laudabilib⁹. et anti quis studiinib⁹ p̄forniter tenenduz censem⁹. Haec ois innovatio in quæcumq; re publica piculosa ē. Cum autem necessitas cogit. aliqd institui. aut innouari in omni bus. auctoritas ecclie mag⁹ est imitanda q; iō. qm; nulla neq; antique. neq; noue legis scriptura sine illa alicui⁹ momenti aut firmat⁹. p̄inde Aug⁹. p̄tra ep̄lam fūdameti ait. ego nō credere euangclio. nisi credere ecclie. Auctoritas itē ecclie obedi entie et būilitatis est. Kō autē nonnunq; ambitionis et p̄sumptionis. Et qm; ap̄d viros pbos et religiosos nihil levitate de testabilius iuxta illud apli dicent⁹. Nun qd; levitate vsus sum. vt ap̄d me sic ē et nō In omni monasterio. in oī religione. i omni deniq; re publica illud ē p̄cipue suauis dū. vt non facile quicq; aut levē variet̄. et siquā pro t̄pis p̄guentia fieri. mutatio nē oporeat. tumor dei. religionis honor. modestia et grauitas ipsa ī agendo fuet. Augustini etiā t̄per etiā institutione diuinorū officiorū aliqd interponam⁹. beatus Ambrosi⁹ Mediolanen⁹. antistes. et doce tor ecclie celeberrim⁹. egregiū ritum. tum in canonice horis. tū in missis celebratis instituit. q; non mō p̄ omnē liguriam sed p̄ totū fere Italīā vscq; ad t̄pus beati Gregorij extitit in vsu. Ipse autē diu⁹ Gregorius sub qdaz limationi stilo ac forma breviori. vtrūq;. et breviori et missale reformas relicta in ecclia. Dediolanei. edictione eiusdē viri sanctissimi. Ambrosij de cōi filio sanctorū patrū. et p̄sens reuerendissimorū dñorū. Cardinaliū. et afflatu qdaz sp̄s sancti. de canonice horis. celebrat̄d̄q; missis. formā et ordinationez suam p̄ totū orbē terrarū iussit p̄mulgari. quā adhuc sacrosancta Romana ecclia. retinet quippe q; nrm sacratissimum ordinem. subsua recipies p̄tectione. eam nob̄ seruandā p̄donauit. eximens nos a prius officijs per bēm Augustinum descripti obseruantia; ad qd; qdēz nisi sedis apostolice

interuenisset exemptio adhuc nos' ut
teneremur. **N**os igit̄ tū in legendō. tū in
cantando sancte Romane ecclie ritu⁹ te-
nentes. nihil aut legere. aut cantare pu-
blice i ecclesijs debem⁹ nisi qđ nob̄ legen-
dum aut cantandū ipa protectrie nostra
tradidet. diligēt̄ tū sp̄ attēndentes. vt si
ue cantent̄ siue legant̄ psalmodie eārum
et quarūcūq; obsecratōnū diuinaz̄q; lau-
dum s̄ba distincte. modeste. pausatum. in
tegrez̄ p̄nuncient̄. qđ pulcre Bern. in su-
is monitionib⁹ insinuauit dicens. **D**uo
ne vos dilectissimi. pure ac strenue inē
esse laudib⁹ diuinis. **S**trenue quidem. vt
sicut reverendita et alacriē dñi assistatis.
nō pigri. non somnolenti. nō oscitantes.
non p̄centes vocib⁹. non p̄scindentes ver-
ba dimidia. nō integra transilientes. non
fractis et remissis vocib⁹. muliebre quid-
dam de nare sonantes. s̄ virili. vt dignū
est et sonitu. et affectu sc̄i sp̄us depremen-
tes.

Lxx⁹ vicesim⁹ primus Augustinus

Quoniam vnam domate ieuniis et
abstinentia esce et potum quantum
relitudo permittit.

Commentū vicesimū p̄mū Ambrosi⁹

Iam de victu in monasterio seruando tractatu aggrediens septem de ipsa ponit precepta. Primum quidem est de ieiuniis et abstinentia. quibus non stra iubet carnem domare. Secundum primitus est valitudo. Ieiunia igit et abstinentiam esse et potus. primum a nobis seruari precepit. ut caro ipsa domet. quoniam hic precipuum est ieiuniorum finis. ut domita caro spiritui aeroni subiecta et seruat. Subinde in ieiuniis et abstinentia seruandum adiecit moderamen. cum dicit. secundum valitudo primitur. quoniam in omnibus nostris actionibus discretio ipsa velut quedam omni virtutum vehiculum est tenenda. Itaque impensis in monasterio substituti ieiuniis abstinentia cibi et potius domare carnem debemus. ut domita florens et summa a nobis seruari castiras. Nam concupiscit. ut ait apostolus. caro aduersus spiritum et spiritus adversus carnem. quoniam parente nostro Augustino dicente. sicut caro mollitur. sic anima duris nutritur. Illam blanda fouent.

hanc aspa exercent. Illa dormitatio de-
dita. hec vigilie intēta. illa in libidine cu-
pit suffocari. hec castitatis nitore cupit il-
luminari. Et iō ne carnis cōcupiscētia p-
ualere queat sūmo studio niti debem⁹. vt
p spūs virtutem illā reprimam⁹. Etenīcū
caro attenuat̄. spiritus augēt. cū caro do-
matur spūs robora⁹. doma⁹ autem caro
sane per ieunij ⁊ abstinentie virtutē. qm̄
vt diu⁹ Ambrosi⁹ in tractatu de ieunio i-
quit. **I**eiuniū est abstinentie magisterium.
pudicitie disciplina. humilitas menti. ca-
stigatio carnis. ⁊ forma sobrietatis. ⁊ **I**si-
do⁹ scđo libro soliloquioz dicit. Liboz
saturitas. carnis luxuriā suscitat. edacita-
tis vitio crescit carnis tēptatio. saturita-
ti sublibido adiūcta est. At ecōtra. **I**eu-
nio libido restringitur. **H**inc Piero⁹ ait.
Aater sanitat̄ est abstinentia. māt egritu-
dinus ē voluptas. **H**in cerere ⁊ vino cito
friget ven⁹. ⁊ a p̄e libero ad inconcessam
venerē est. primus grad⁹ intēperantie. et
ad furiā scribit. **P**ibil sic inflamat corpo-
ra ⁊ titillat mēbra genitalia. sicut mult⁹ et
indigest⁹ cibus. victusqz cōuulsus. **H**inc
in sermōe quarto de ieunio dicit Aug⁹.
Ipse p̄nceps generis humani Adam⁹
diu nō comedit in padiso fuit. statum cuj⁹
comedit de paradiso eiect⁹ est. **Q**ui in pa-
radiso dei virgo fuerat. eiect⁹ de paradi-
so cognouit vpoz suam. semp enī satura-
ti p̄uncta est lascivia vicine sibi sunt venē
⁊ genitalia p̄ membroz ordine. ordo vi-
tioz elicit elec̄ nos de paradiso cib⁹. re-
ducat esuries. Et in sermone de institu-
tiōe ieunij sic de nr̄a p̄ma genitricē **E**ua
iñqt. **E**ua qđiu abstinuit virgo fuit. In
paradiso p̄mansit. s̄z dū ieuniu violauit
in miseriā corruit. libidinis corruptionē
p̄sensit. sub dñio p̄stituta remālit ⁊ de pa-
radiso fuit expulsa. Et Ambrosi⁹ in tra-
ctatu de Helya dicit. **S**ula de paradiſo
regnante expulit. Abstinentia ad paradiſu
reuoçauit erratē. **N**atis igif ex his p̄stat
gule vitii fomentū esse luxurie. que cū in-
ter alia pctā facillime dyaboli subcenda⁹
tēptionib⁹. inter oia vicia habeat fedis-
sima. inter oia delicta maxime virtutū sit
exterminatiua. mīximodū annitendū est
ne caro nostra velut asin⁹ impinguat⁹ et
ingrassatus recalcitret atqz rebellis effi-
ciat̄. sed ieunij ⁊ abstinentia domet̄. et si

opus ē maceret. **N**āq Augustio teste. **I**eiuniū carnē spiritui subjicit. **I**eiuniū
cōcupiscētie nebulas dispigit. libidinū ar-
dores extinguit. castitatis vez lumē accē-
dit. **A**d cui⁹ obseruantia vt sp̄simus pp̄e-
siores inumerā alia ei⁹ munera tā ab eo⁹
dem p̄e nostro Aurelio Augustio qđ ab
alijs dōctorib⁹ consēpta audiam⁹. **I**eun-
iu inquit. purificat mente. subleuat sen-
sum. cor ⁊ tritum. contribulatū ⁊ humiliatū
tū facit. qđ de⁹ spēnit nūqz. **I**eiuniū ver-
bositatē nō amat. lites frenat. diuitias
superfluas resecat ⁊ iudicat. superbiā spē-
nit. humilitatē cōmendat. prestat hoi se-
ipsum intelligere. qđ est infirmū ⁊ fragile
quiddā. atqz ita dū se intelligit. apti⁹ ve-
ture dei adiutoriū querit ⁊ accipit. **I**eu-
niū inheretā tollit de aia. ⁊ oia auferit im-
pedimenta carnalia. ⁊ sicut oīo est refectio
ieunioz. ita ⁊ ieuniu est fiducia ⁊ robo-
ramentū orōnū. perinde etiā adiecit. vt
seipsum vnusqz p̄sideret. qnta sit orān-
di differentia inē ventre uacuū. ⁊ refectū.
inter rubentem faciē. ⁊ ora pallentia. mē-
saliū virginem. ⁊ labia crapula dissolu-
ta. int̄ oppressum epulis sensuz. ⁊ inedia
victusqz tenuitate vigilatē. **O**b Bernar-
dus p̄spiciens asseuerauit. **I**eiuniū deuo-
tionē ac fiduciā p̄stare orōni ⁊ mutuas
subuētione narrās iñqt. **O**ro virtute ipse
trat ieunād. **I**eiuniū gratiā meret orān-
di. **I**eiuniū orōnem roborat. oīo ieuniu
scificat. **O**b eam rem p̄ pulcre ipm in tra-
ctatu d̄ Helya hisce v̄bis diffiniuit Am-
brosi⁹. **I**eiuniū est substātia ⁊ imago cele-
stis. ieuniu est refectio aie. cib⁹ mētis. **I**e-
uniū ē vita angeloz. mors culpe. excidiū
delicioz. incitamentū orōnum. remediu
salutis. radit̄ gracie. fundamētū castitatis
norma. v̄tutis. purificatio aie. miseratiōis
expensa. lenitatis institutio. caritatis hoc
gradus citi⁹ p̄uenit ad dēū qđ curru. **H**el-
yas ascenderit in sublime lacellū. custo-
dia mētis. infirmitatis alleuamentū ⁊ ali-
mentū salutis. **Q**uocirca Bern. ieuniu;
bonū ⁊ salubre esse astruxit. qm̄ p̄ ipm re-
dimunt̄ eterna supplicia. duz remittunt̄
pctā. **H**o solū ait. est ablutio pctōz. s̄z ex-
tirpatio vicioz. nō solū obtinet venia. sed
meret gratiā. nō solum delet pctā p̄terita
q̄ cōmisim⁹. sed repellit futura que cōmit-
tere poteram⁹. Et Raban⁹ se scire dicit.

Ieiuniū esse dei arcem xpī castrum. murū
 spūssancti. verillum fidel. castitatis signū
 scitatis tropheū. q̄re si ieiunem cū xpō.
 sessuri erim⁹ ad mensam cū ipso. **I**ei
 nauit xp̄s. vt nobis obseruatōis regulā
 daret. Christ⁹ post acceptū Jobis baptis
 mū p̄tinuo ieiunauit. vt nos abluti. a vi
 tis ieiunare debeam⁹. ipse. vt de⁹ legem
 p̄sticuit in paradiſo ieiunādi. Idē vt me
 diator noster in mūdo. quaten⁹ ieiunare
 debeam⁹. nos suo voluit docere exēplo:
 p̄inde perspicax indagator Ambro. inter
 rogat. Terrenū quis. aut nouellum pu
 tet esse ieiuniū: prūm⁹ vius mundi a ieu
 nio cepit. q̄n lux clara resplēduit. sc̄s di
 es in ieiunio fuit q̄n in medio celi factus
 est firmamentū. tertia die terra pabulum
 germinauit. et obsequiū p̄buit. ieiuniū tñ
 celestis disciplina seruabat. q̄rto die lus
 minaria facta sunt solis et lunc. et adhuc
 ieiuniū erat illesum. p̄ducerunt aque re
 ptibilia aiarū viuētū. et volatilia sup ter
 rā sc̄dū firmamentū celi. **E**t vidit de⁹ q̄
 bona essent. benedixit ea dicēs. Crescite et
 multiplicamini. et replete aq̄s. que sunt in
 mari. et volaulia multiplice sup terrā.
 et adhuc solidū erat ieiuniū. **E**nīq̄ bñs
 dixit ea. Scriptū est. **E**t dixit. Crescite et
 multiplicamini. et nō dicit. edite et mādu
 cate. **H**ero die bestie sunt create. et cum
 bestiis ora ē comedēdi ptās. et vsus esca
 rum. rbi cib⁹ cepit. ibi finis factus ēmun
 di. **D**q̄z igī sanctum ieiuniū. **D**q̄z salu
 tiferū. **D**q̄z pdignum in q̄dignissime fa
 cte sunt creaturaz. per qđ merita et virtu
 tes augent. per qđ de vtrōq̄z bello. corpo
 rali sc̄z et spirituali reportam⁹ triumphū.
 per qđ nob delent peccata. replemur sa
 pientia. imbuimur gratia. et eternā acqui
 rimus felicitatez. hinc p̄th oplauſtis ipm
 fuit demandatu. q̄q̄ diuini p̄cepti exte
 ntit trāſgressores. **P**inc dñs filijs istk
 p̄cepit. vt a multis se cibarijs abstineret.
 binc Eleazar. Machabeu. et alij q̄pluri
 mi maluerūt potius occidi q̄z vertita mā
 ducare. **S**uid plura. **C**ū ieiunio Hoy
 ses legē ipetrare meruit. sine ipo n̄ meruit
In supelio mōtis data ē lex. **D**oyſi ieu
 nāt. a pplo i inferiorib⁹ māducāte facta ē
 sacrilega p̄uaratio. q̄ infādo scelere mo
 tus. fregit tabulas. **D**oyſe indignū tu
 dicans. vt ebrio populo lex daret. Itaq̄z

tabulas legis. q̄s accepat abstinētia. cō
 teri fecit ebrietas. qm̄ sicut Ambrosi⁹ ait.
 sicut mater fidei p̄tinentia. ita p̄fidie mā
 ebrietas est. **D**oyſen ieiungnē nō toni
 triu voces. nō fulgura. et nubes vmbrosa.
 nō sumigans syna p̄terruit. **N**eoz xo in
 troisset in nubē et vocem dei loquent⁹. de
 medio ignis sine piculo salutis audiuis
 set nū. xl. diez ieiunij armis p̄munit⁹ ex
 titisset. **H**elyas ieiuno ore vocē emittens
 sacrilego populo iudeor̄ celū clausi. **H**e
 lyas ieiunijs filiū vidue ab inferis susci
 tauerit. **H**elyas ieiunijs clausi; celū mo
 uit ad pluias. **I**eiunijs ignis eduxit e
 celo. et duos fecit q̄nquagenarios deuo
 kari. **I**eiunio ore statuit fluēta Jordani⁹
 et redundante fluminis alueū repente sic
 catum puluerulēte trāſmisit vestigio. **I**c
 ieiunijs currus ei⁹ raptus ē ad celum. et xl.
 diez ieiunio diuinā acquisiuit presentiā.
 hoc gradu ieiunior̄ citius ascēdit ad deū.
 q̄z curru puererit ad celum. **Q**uis huma
 na virtute eq̄s igneos potuisset ascēdere
 et eros regere curr⁹. nū qui naturā bu
 mani corpori incorruptibilis ieiuniū vir
 tute mutasset. hanc. s. abstinentie ad celū
 abiens. suo discipulo Heliseo reliq̄t he
 reditatē. per ieiuniū Josue solem stare in
 celo fecit. ne suū perageret cursum. donec
 cepti prelīj victoriam assequereb̄. per iei
 uniū Huiusme dicante Jonga fuerunt a
 submersione liberati. p̄ ieiuniū impetus
 Genacherib⁹ Hierosolyma eualit. cui⁹ et
 eritus nocte vna centū et octuagintaq̄n
 q̄z milii fuerūt celitus interficti. et ne eoꝝ
 feteren corpora. mox in puluerē fuerunt
 resoluta. p̄ ieiunium Hester pulcior fa
 cta. auget dñs sobrie mēti gratiam. oē ge
 nus suū. i. populū iudeor̄. totū a p̄secu
 tionis acerbitatib⁹ liberauit. ita vt sibi re
 gēsubiiceret nō libidis ardore inflāmatū.
 s̄ celesti miseratiōe quersū. ita vt pena in
 impiū retorqueret. et honor sacris redde
 ret altariib⁹ p̄ ieiuniū Daniel ora clausit
 leonū. sumi dei vidit archana. et incarna
 tionis et passiōis xp̄i vaticinat⁹ est myste
 ria. p̄ ieiuniū Anna vidua p̄potentis dei
 vates effecta de xp̄o multa p̄dixit. p̄ ieiun
 iū vxor manuel ab angelo idicū. **G**am
 psonē fortissimū pugnatorē. Scipe meruit
 p̄ ieiuniū Josaphat rex iuda. dūmīl hūit
 victoriā. p̄ ieiuniū Judith meruit caput

Doloris amputare. et dei libare popu-
lū. p. ieiunii qđ tandem filij isti fecerūt de
philisteis victores fuerunt. cum tñ ante
ab illis debellati fuerant. et archa dñi ab
eis sublata extiterat. q. ieiunij virtutez Jo
hannes baptista in spū venisse H̄elie di-
ctus est. H̄a ipse antra deserti tenell⁹ pe-
tens. ieiunij vacans. melle et locust⁹ pa-
scebat. et ideo q. vite humane possibilita-
tem continentia supgressus fuerat. nō hō. s̄z
angelus existimat⁹ ē hic est de q. scriptuz
est. ecce ego mitto angelū meū ḥn faciem
tuā qui prepauit viā tuāz ante te. h̄. pp̄ha
et pl⁹ q̄z pp̄heta a xp̄o noīatus ē. h̄ adeo a
saluatorē fuit sublimat⁹. vt diceret. In
natos muliez eo nō surrexisse maiorem.
Deniqz tā speciosa est ieiunij virtus. tāta
er' celitudo. vt ieiunare delectaret et xp̄m
vt tēptatorem dyabolū suparet. Ille gu-
le ad eū direxerat spiculum dicens. si fili⁹
dei es. dic vt lapides isti panes fiāt. xp̄s
ieiunii magnificat⁹. vt tēptator⁹ laqueos
et vincula dissolueret. d. H̄o in solo pane
vixit hō. sed in oī h̄bo qđ procedit ex ore
dei. ac si patēt dixisset. nō ventri et gule.
sed tēplationi diuini h̄bi dediti esse de-
bem⁹. H̄aqz panis implet ventrem. s̄z cō-
tēplatio deitatis reficit mentem. p. cibuz
corpalem. corp⁹ t̄paleriter sustentat. sed p
h̄bum dei mens eternalitē glorificat. p. il-
lum hō sepenumero labi⁹ in pectū. p. hoc
mens sp ad bonū sublimat⁹ eternū. Illo
tēplationis laq̄o Adā fuit strangulat⁹. h̄
absolutione. dyabolice q̄onis oīs hōlest
liberat⁹. ppterēa sanctissimi apli hui⁹ do-
cumenti virtute freti. in fame. siti. et nudita-
te libenter xp̄o seruebāt. hac de cā sancti
martyres nō solū ad ieiunia et abstinentia
as. s̄z ad effundendū pprium sanguinem
et ad oē gen⁹ tormentoz se spōte obtule-
runt. Quid de Paulo Anthonio Hieronimo Augustio Machario. et alijs he-
remi cultorib⁹ dicant. H̄one ieiunii tāqz
maximū medicamentū aiaz. remediu⁹ sa-
lutis. ppugnaculum mentiu⁹ sp̄m vite ga-
leam virtutū. dyaboli telum. Currū celi.
et qddā deo marie placitū cōplete fuere.
pterēa h̄ detestatorez ieiuniorz in exame-
ron Ambro. inqt. Medicamentū q̄ris. et
ieiunii fugis. q̄si manus aliqud remedium
repire possis. ieiuni hoīs sp̄ru si serpens
gustaquerit morit⁹. Clide quāta vis ieiunij

fit. vt et sputo suo hō terrenū serpente in-
ficiat. quāto ḡ magis spūalem. h̄ est dyar-
bolū necabit serpentē. H̄one etiam genti-
les ph̄i. vt mundanā acquirerēt sapienti-
am. ciboz et oīm terrenaz rerum volu-
ptatibus relictis. sume sobrij. sumeqz eti-
nentes esse studebant. H̄one Lincos et
epicuros ab eoīz vitā voluptuosam tāqz
acerrimi sobrieratis. p̄nietie. et oīs hone-
statis defensores dānabāt. Russus et
etiam ad nr̄os redeam⁹. tanti antique legē
principes obseruantia faciebant ieiunio-
rum. vt Saul rex Jonathe filio suo mo-
tē non peperit. qm̄ edictum ab eo ieiunii
p̄cepti etiam nesci⁹ violauit. O inexplica-
bilem regis sanctimoniam. O ineffabilem
uoitionē. O inenarrabilem religionem. O
regis iusticiā cunctis seculis p̄dicandam
Videte fratres mei. et alta mente p̄lide-
rate. quanta apud Saul regē fuit religio-
nis obseruātia. qui offensam dñi optauit
etiam prūcidio mitigare. Meditemini q̄n-
ta sit resoluti ieiunij culpa. que nō nisi ef-
fusionē sanguinis puniſ. Contēplemini
q̄nti mali cā huius etiam ignorātia omis-
si p̄cepti extiterit transgressio. Eteni cū
ter Saul. vt historiaz tecram h̄ philisteos
bellū gereret vniuerso ei⁹ exercitu vnius
diei indixisset ieiunii. et Jonathas fili⁹
ei⁹ p̄cepti nesci⁹ inter medias hostiuz
acies victor incedens fauū mellis intin-
cta sceptri sumitate gustasset. tanta indi-
gnatio repētē cōmota ē. vt et victoria dif-
ferret. et Jonathas aiaduersiōe letali con-
dēnaret. Deniqz nec bello finis imponit
nec regi ppheticū dāt responsum. per qđ
sane intelligim⁹. q̄ Saul hostes non tā
virtute militū q̄ bellator⁹ abstinentia su-
pabat. O dānosam violationem vni⁹ est
culpa. cunctis inferē ignavia. et vni⁹ deli-
cto oībus generat iſuritas. Deficit enī
virtus in exercitu vbi deficit in transgres-
sione ieiunij. deficit scientia pugnāti. et
affuit nescientia ieiunandi. qđ peccatum
Saul exp̄la deitatis offensione cognoscens
Jonathe dixit. tante p̄uaratōi nō
esse p̄endum. sed p̄petratum delictū esse
sanguinis effusione expiandū. Et ita eū
tradidit morti. q̄q̄ oīs exercitus eminē-
tissimū patrocinium ipsum tandem occi-
di non p̄misit. O fratres mei attendi-
te. si ignorans Jonathas indicū a patre

Fo. XXVIII

ieiunium resoluens in punitiē mittit. **Q**ui sciens indictū a xpō resoluit ieiuniū: qd meret. si **J**onatha s p̄ o gustu pusilli fauī mellis iudicat occidendus crapularā vi no. et impinguat et ingrassat epularū varietarib⁹ quid patiet. Quare statuta nō ob ieiunia fratres oī cū diligentia et de uocione custodiam⁹. **H**omenemus g carnē nostram abstinentia esse et pot⁹. vt hostes nostros spirituales carnalesq; vincamus.

Lū hō subdit qntum valitudo pmit⁹. ut virt⁹ cōmenda⁹ discretionis. sine q̄ sin gule nostre bone peuit actioes. ppter ea **H**ic⁹. ait. pudentē enim Deus sibi vult seruiri. non vt nimietate debiles fiant. et post medicor⁹ suffragia requirat. tempandum enī est. vt si fieri potest. ceptum obse quiū gradatum puehat. pot⁹ q̄ incōside rantia minuz⁹. **E**t **H**ulgent⁹ inquit. Je ieiunis sic est adhibēda tēperies. vt corp⁹ nostrum nec saturitas excitet. nec media moderata debilitet. qm̄ vt beatus Grego rius in moralib⁹ dicit. p abstinentiā car⁹ nis vitia extingueda sunt non caro. **S**ic necesse est. vt artem p̄tinētiē quisq; teneat q̄ non carnem. sed vita occidat. sepe enī dum in ala hostē insequimur. etiam ciuem quem diligim⁹ trucidam⁹. et sepe dū nos stro cōciui pcamus ad prelūm hostē nūtrīm⁹. sic q̄ carnē sua, vt **H**ugo in sua in q̄t in interpretatione. supra modū affligit. ciuem suū occidit. qui plusq; oportet ali⁹ mentis eam pascit. hostē nutrit. propter qđ **J**ohannes **L**assian⁹ in libro de insti tutis monachoz astrutit. meliore esse rō nabilem q̄tidianam cū moderatione refectionem. q̄ p intervalla arduū. longūq; ieiunitum. nouit enim imoderata inedia nō solum mentis labefacere p̄stangā. sed etiam oīnū efficaciam reddere lassitudine corporis eneruata. Ob eam cām **A**ugustin⁹ tāq; p̄ceptor summa discretōe pol lens in regula nō determinata p̄cepit ie iunia. sed ea nrō fieri arbitrio iuxta nrām valitudinē dereliquit. **L**ū in sermone de institutione ieiunij ad postulandū nos ab eo inuitat inqens. Sed dicitur. Nun qđ in vita nostra semp ieiunare debem⁹. et respondens ait. Legē meam recepistis. et audistis frequētē inter ceteta. q̄ carnez viam domitis abstinentia esse et pot⁹. qn⁹ sum valitudo pmitit. **P**olo enī meipm

ligare. nolui onera vīa portare. s̄z hoc so lum sup vos ponere volui. ieiunantes et abstinentes qntum facere deo fauēre po testis. **F**ilo. tū adiecit. q̄ diebus dñis cis ieiuncis. b̄ enim heretici et infideles faciūt. Omne autē ieiuniū exceptis dñis cis bonū est et laudandum. si bñ fiat.

Fit autem bñ. sicut alijs in loc⁹ plene dis seruit. si piuī. si caste. si humile. si discre tum. si cū oīone fiat. si uō ad mundi glo riam. sed ad dei laudein et aīe salutem si oī. si simul cum ora singula membra ieu nent. **I**eiunet igit̄ ocul⁹ a curiosis aspe ctibus. et oī petulantia. vt bñ humiliatus coerceat in penitentia. qui male liber v̄gabat in culpa. **I**eiunet auris nequiter pruriens a fabulis et rumorib⁹. et quecūq; oī oīola sunt. et ad salutē minime p̄tinēta. **I**eiunet lingua a detractōe. murmu ratione. ab inutilib⁹. varijs. atq; scurrili bus verbis. **I**nterdum q̄ ob grauitatem silentij ab his q̄ videri poterant nc̄ia. **I**eiunet man⁹ ab occisis signis. a rapinis. a psecutionib⁹. et ab oībus opibus. que nō sunt licite impata. **I**eiunent genitalia ab oī illicito cōcubitu. sed multo magis ieu net aīa a propria volūtate sua. vt nihil ap petat. nihil p̄cupiscat. q̄ dei offendat maiestas. qm̄ sicut scriptū est. In dieb⁹ ieiuniorum nostroz nostre exquirunt volun tates. que oīa **A**ugustin⁹ in cōmentarijs sup **J**ohanne paucis complectit in quies **I**eiuniū magnū et generale est abstinenre ab iniquitatib⁹. et illicitis voluptatib⁹ se culi.

Leit⁹ vicesim⁹ secundus **A**ugustinus

Quando autē alijs non p̄t ieiunare. non tñ extra horā prandij aliqd alimentoz sumat. nisi cum egrotat.

Cōmentū vicesim⁹ secundū **A**mbroſi⁹

Ecudū preceptum de mō vinen di in monasterio seruandū est. vt si p̄tingat. vel propter imoderatū exercitiū. vel ex naturali cōplexionis diſpositione. vel quacūq; alia et cā quēpiā ieiunare non posse. talis extra horam prandij alimentorum nihil sumat. ni si egrotus extiterit. **I**nfirmis enim

vel propter stomachi debilitatem, vel propter medicamenta sumenda, vel ut ciuius recreantur, neque hora neque lex imposta est. Nam oportet eos medicoz obedire preceptis, qui iuxta egritudinis conditionem, nunc tempistica, non serahora, iubet eis alimenta ministrari. Ceteris autem, ut potest sanis comedendi hora est instituta. Quippe ieiunantibus ab hora nona usque ad vesperas, consentaneum tempus est. Non ieiunantibus ad horam tertiam usque ad sextam congruum describitur, hec enim tempora illi patres in egypto deo famulantes, quoz vitam sanctus doctor Augustinus semper estuabat imitari obserabantur, nec in merito huiusmodi obseruandorum horarum facta est constitutio, cum apostolus Paulus iubeat omnia honeste, et secundum ordinem fieri, sic quidem ut non solum cibis potuerit temperate vitamur. Verum etiam ut constitutas obseruemus horas, ne cui de vita nostra prebeamus offendiculum, preceptum enim hoc ad refrenandum gule vitium positum est, cuius cu[m] multa sunt genera, illud quidem rurum et satis detestabile est, quod in his suo mandato preceptor ipse evitandum iussit, ante se, horas prandii alimenta suscipe. Et enim siue prandii, siue cene preuentio, nulli infirmitatis tempore fit, gule peccatum est, quam Iohannes Cassianus in sanctoz patrum collationibus ita inhibuit. Lauendū inquit nobis est, ne appetitu corporee voluptatē innoriam labamur dissolutione, et ante prescriptum tempus, vel cibo nos indulgere, vel modum sinamus excedere hāchore præventionem. Hieronymus detestans ad Paulum inquit, Sit vilis et vespertinē cibis tuus Olera et legumina interdūc pesciculos psumis ducas delicijs. Qui Christum desiderat et illo pane vescitur, non querit magnopere de preciosis cibis stercus conficiat tanquam si ei patenter iuberet, ut non modo tempus, non anticipet comedendi, sed potius horam sinat prietabili comestionis, instar cuiusdam viri continetissimi, de quo scriptorii narrant historie, quod mortuus rutilante auroza dyabolica suggestione tanta verare faveat, ut emittere spiritum ex debilitate videatur, tacitus sibi ipsi dicebat in corde. Qualicunque res claudat fine, tibi opus est, ut tertiarum ad comedendum horam presto

leris, quoniam mōachoz nullū decet ante hāc horā quouis mō comedere, que cū aduenisset, secū aiebat, etiam te in uitum usque ad horā sextā, oportet comestionis esse exp̄tem, qua adueniēte, panē lactabat ī fonte dicens, quousque infundat panis decette nonam expectare, interea canonicas horas et omnes suas persoluebat orationes quibus solus iam declinatē die cū gratiarum comedebat actione, hanc exuriez cū pluribus diebus eodē pacto sustinuit, tamq[ue] de pugna demonū victor, cū vice quadam sumere cibum vellet, in ipsius benedictione mirum ī modum concurbari fontem, et ex ipso magnū exire fumum perspexit, et extincit non modo exuriem, et corporis illam non sensit debilitatem, sed propter abstinentie meritū et triumphum quem de tali reportauerat pugna, sic animo et corpore roboratus est, ut per biduum ac triduum se penitentia staret non comedere neque bibens. Alterum gen[us] est, cū laitora exquirunt cibaria, nam quidā suppositos nimis in preparandis cibis studium adhibent infinita decoctionū frumentarum et condimentoz genera excoquantes, modo mollia, modo dura, modo frigida, modo calida, modo elixa, modo salsa, modo pipere, modo allio, modo cimino, modo sale condita, secundum consuetudinem pregnantiū mulierum desiderata, ita quod ibi desudant cocouartes, et varie fiunt questio[n]es, utrum fien debent assata, utrum frumenta vel elixa, et tanta sollicitudine preparantur, et deuoratis quatuor vel quinque ferulis, prima non impediant nouissima, et cum iam stomachus crebris ructis repletum se indicat, non dum tamen curiositas satiate, vētris cultores, nonne sane de vobis predicauit apostolus, quod deus in ventre est, Nam solent dīs, et venerabilis Hugo conscripsit tēpla astrui, altaria erigi, ministri ad seruandū ornari, imolari pecudes thura coquimari, Deo liquidez vīo, ut pote ventri abominales voratores, tēplū fecisti, coquimam altare niensaz, ministros cocos, imolatas pecudes, carnes varijs modis decoctas, fumū incensoz odore sapozat et ferculoz, utrā ad seruandū deo immortalī tantū a vobis apponere studij, q[uod] tantū gule tribuit sollicitudinis, Ut utram cū Alano doleam, hec pestilētia, gula non

vulgari humilitate cōtenta se ipso fusiōdī
in eos nō porrigeret. i. in platos a quib⁹
continētē formā discere deberem⁹. Hacqz
ipsi salmones. lutios. ceterosqz pisces eq̄
pollenti generositate p̄signis varijs de/
coctionū cruciatos martirij. baptizandi
adulteratēs effectum sacri pipens fonte
baptizant. vt ex tali baptisimā baptizati
multiformē saporis grām consequantur.
In eadē mēsa terrestre aīal piperis inun/
datione submergit. piscis natat in pipe/
re cuius eiusdez viscositate ligat. dūqz tot
aīalium genera vno ventris ergastulan̄t
in carcere. aquatile aīal secū pedestre. aī/
reūqz gen⁹ in eodem sepulchro intumu/
lari mirat. quibus si def̄ licentia eceundi.
egressui vit̄ porte sufficit amplitudo. q̄re
nō mirū si podagra. si arthetica. si illuca
passio. si catharralis flurus. si innumera
langoz genera ipsos aggrediuntur. imo
mirandū est. sicut ille stoic⁹ Seneca inq̄t
cur subito nō moriant̄. O miserū gen⁹ ho/
minū. ab h̄ declivo repose genitum. heu
nos miseros hac labente etate progeni/
tos. Initum vite hoīis panis z aqua. nō
bis autē nō sufficiunt fructus arborū. nō
grana leguminū. nō radices herbarū. nō
pisces maris. nō bestie terre. nō aues celi
sed querunt̄ pigmenta. parant̄ aromata.
z mittunt̄ altilia capiunt̄ obessa que stu/
dose coquunt̄ aīi cocos. que laute parā/
tur officio ministroz. Ali⁹ contredit ⁊ co/
lat. alius cōfundit ⁊ conficit. ⁊ substantiā
cōuertit in accidēs. naturā mutat in aliā
vt saturitas trāsit in esuriā. renocet ad ap/
petitū. ad dirigidā gulā. non ad susten/
tandā naturā. nō ad nctē supplendā. sed
ad explendā gulositatis ingluviē. Est
z tertū gen⁹ gule. si non q̄ntū natura eri/
git. sed q̄ntū venter capit. exhibet. cui qui/
dem generi dediti nō nisi naturā sequin/
tur bestiarū. quaz oīm studiū est replere
ventrē ⁊ sensualitatē inservire. Un̄ Sene/
ca inq̄t. vētri obediētes aīalum irōnabi/
liū numero cōputamur. hec quidē mentē
natura nō habent. ⁊ oīs expta sunt rōnis.
Tu autē dedit⁹ neutri nature ac sūmi dei
munere amplissimo dōrat⁹. p̄ ingluviē
illo expoliari. ⁊ brūci fieri silis studes. dū
nō aduertis q̄ gule nimia saturitas aciē
mentis obtūdat. ingenū euertat ⁊ vsum
sic tollat rōnis. vt neqz inter pulchz ⁊ in-

forme. inter iustū ⁊ iniustū. in h̄ honestum
z in honestū ⁊ turpe. inē vez ⁊ falsum di/
scernat. ad illā vnū ex altero conferre spe/
ctat. sed nimie saturitatis nebulis oppres/
sa nō mō nō discurrat. sed dormitat. ⁊ ve/
lut eleboro infecta nimio ē ligata sopore
hinc etiā sit. vt facillime debellef. succum/
bat. ⁊ inexplicabilē ruat iacturā. qm̄ ipos/
sibile ē saturū ventre pugnas interioris
hoīis experiri. nec bellis robustiorib⁹ attē/
tari. perinde egregie in libro de institutis
monachoz Jōnes Cassianus inq̄t. Qui
buslibet escis refect⁹ venē seminaria luxu/
rie parit. nec preualet mēs discretionū gu/
bernacula moderari ciboz pondere pre/
uocata. Nō enim sola crapula vini men/
tē inebriare p̄sueuit. vez ⁊ cunctaz escarū
nimetas eā vacillantē ac mutabīdā red/
dit. oīqz integratatis ac puritatis p̄eplā/
tione dispoliat. Hinc ⁊ Gregor⁹ pontiv/
sex maxim⁹ ait. Dominante vitio gule oē
qd̄ hoīes fortiter egerunt p̄dūt. ⁊ dū ven/
ter nō restringit sīl cūcte virtutes obrū/
tur. Hinc Hieronym⁹ semp saturitati uī/
cta est lasciuia. vicina sunt sibi vētē ⁊ ge/
nitalia. p̄ membroy ordine. ordo vitionū.
Ob eam rē cocoz principem muros hies/
rusalem deīcere dicit̄. q̄d dum venter per/
ingluviēm tendit̄. virtutes anime per lu/
xuriam destruunt̄. O miseram talium
voluptuosissimoz hominū conditionem
q̄ etiaz velut sues nimio cibo pregrauiati
cronizantes buc ⁊ illuc volutan̄. ⁊ velut
amenteis dolorib⁹ affecti requie nō inue/
niūt. nūc ructāt. nūc emomūt. nūc ster/
corzant. nūc luxuriant̄. ⁊ nullus ē actus
tz insulsus. tāqz turpis instar turpissimi
iūmeti. quē ipsi nō efficiat. propterea fra/
tres in mensura sit nobis cib⁹ nr̄. tantū su/
mam⁹ alimentoz. q̄ntū ad sustentādā vi/
tā opus ē. Voluptuosī enim hoīes velut
bellue viuūt vt comedant. nos aut̄ come/
dere debem⁹. v̄vīcētes Deo seruām⁹. p̄/
pter hoc enī ipse nos creauit. At enī natu/
ra nr̄ paucis ac minimis p̄tentia ē. ⁊ q̄qz
venter p̄cepta nō audiat. nō tñ vt inquit
Seneca. Nolest⁹ ē creditor. sed quo cō/
tent⁹ est. Si das illi qđ debes. nō qđ po/
tes. Illi tm̄ debes. vt ad cor. ad cerebruz.
ad epār. ⁊ ad alia vitalia mēbra refectōis
possit munera impārtiri. quib⁹ vita pos/
sint ⁊ sanitate potiri. qđ enim plus datur

c

ad larguorē et egritudinē dāt. plinde **S**avieni doctissimus interpres in exhortatione medicina p̄clare inq̄t. **Q**uorum vita et ars sagina est. **H**ec vivere posse diu nec sanos esse. animasq; ita nimio sanguine. et adipib;. q̄si luto inuolutas. **H**abiles nūc vel celeste. sed sp̄ de carnib; eructare. et in gloriis cogitare. **D**ropterea Iouinia nū monens. Hieronymus se legisse ait quosdā morbo articulati et podagre humorib; laborantes. p̄scriptione bonorū ad simplicē mensaz. et paupes cibos redactos qualuisse. Caruerant em̄ sollicitudine dispensande tom;. et epulaz largitate q̄ corp; frangūt et animā. **O**b eam rē longe min⁹ detestabile ē exiguo et delicato cibo ad vsum vesci. q̄b vili ad eructuationē vscō saturari. Frena iḡt dem⁹ gule. gutturi n̄o imponam⁹ habenas. **V**erū claudam⁹ orificiū altoq; simili fiet puteo infernali. q̄ nunq; sat esse dicit. qd sane diu uis descripsit Ambro. dicens. **M**ale dñe seruit gule. que sp̄ expetit. nunq; explet̄. quid em̄ insatiabilius ventre. hodie suscipit. cras exigit. cū implet⁹ fuerit disputatur de prīnentia. cū digesserit vale. virtutibus dī. **D**iḡt in explebilem ventrī ingluviem. vna silua plurib; elefantib; sufficit venter aut̄. vt inquit Seneca. non pascit terra et mari. **N**ā quicqd auium volitat. quicqd piscium natat. quicquid feraz discunt in nris sepeliri ventribus. q̄re cur viuim⁹. parce iḡt edam⁹. q̄r nimetas p̄cipicium facit. uno sum⁹ cibo detenti. quia multos morbos. fercula multa fecerunt. **F**ames nos ad comedenduz vocet. nō et quisita variorū ciboz incitet p̄paratio. q̄r niām cib⁹ et esca regnū dei nō possidebūt.

A Quocirca Augustin⁹ libro de afflictu vitiōz de sodoma dicit. quo pacto inēcetera eius mala saturitate maxime panis perire. dño testante. qui ad hierusalē per prophetā loqui dicens. **H**ec ē iniquitas sororistue Sodome. saturitas p̄anis et abundantia aque. quapropter sicut eger ad medicinā. sic ad sumendas dapes debet quisq; accedere. nequaq; sc̄; voluptatem in ill appetens. sed necessitati succurrēns. **H**inc incarnata x̄itas p̄ euangeliuū ait. attendite ne grauenē corda v̄a in cripula et ebrietate. **H**inc de insatiabili iuu

deoz voracitate Ap̄l's inquit. **M**ulti enī ambulant quos sepe dicebam vobis. nūc autem et flens dico inimicos crucis christi. quoz deus venter est. et gloria ī pudē disleorum qui terrena sapiunt. **E**t rursus esca ventri. et venter escis. deus autē hūc et hanc destruet. **I**lle autē hoc vitium plene superat. qui in sumendis dapibus nō solū gl̄moniam tenet. vt scilz refectio ni semper exurie imparet. vezetiam ac curatores. et suauiores epulas. excepta corporis infirmitate et hospitū gratia cōtenat. **Q**uartū genus est si ardētiori q̄b deceat voluptate alimenta sumam⁹. p̄inde nō nulli gule vitiū describentes. ipsuz esse dicūt soli corporis causa illecebroſū et nimis audiū ciboz appetitū. cui sente tie beat⁹ Gregor⁹ in moralibus assentit. ens dixit. Nō cibus. sed appetit⁹ in vito est. **U**nde et lauiores cibos plerūq; sine culpa sumim⁹. **E**t abiectiores nō sine reatu sc̄ie degustamus. **E**t rursus inq̄t. nō ad afflictū sp̄ualis agonis assurgit. si nō pri⁹ intra nos metip̄los hostis posit⁹ gule videlz appetit⁹ edomet̄. **E**t Jobes Lasian⁹ nūq; posse quēpiam ardētes occupi sc̄entie stimulos inhibere testat̄. qui desideria gule refrenare nequierit. **E**t Augustin⁹ in precloro suarū confessionū volumine ait. **H**oc me docuisti dñe. vt quē admodū ad medicamenta. sic ad alimēta sumptur⁹ accedaz. **S**ed cū ad quietem satietatis ex indigēte molestia trāseo. in ipso transitu mibi laque⁹ insidiaē concupiscētie. ipse enī transitus voluptas est. et nō est ali⁹. qua transseat̄. quo transire cogit necessitas. **E**t cū sit salus cā edendi et bibendi. adiūgit se tāq; pediseca piculosa iocūditas. et plerūq; perire conatur. vt ei⁹ cā fiat. qd salutis cā me facere dico vel volo. nec idē utriusq; mod⁹ est. **N**ā qd saluti satis ē. delectatiōi paz est. et sepe incertuz fit. vtq; ab hac nēcē corporis cura subsidiū petat. an voluptaria cupiditat̄ fallacia ministeria suppetat. **A**d h̄ incertū hilarescit infelix aīa. et in eo prepāt ex cusatiōis patrocinū gaudens nō appetere qd satis sit moderatiōi valitudis. vt obtentu salutis obūbret negotiū volūptatis. his tēptatiōib; quotidie conor resistere. et inuoco dextrā tuā ad salutē meā. **C**onsistat iḡt ex his in voluptatib;. et

In ipsis immoderat desiderij. p̄cipue gule virtū persistere. q̄ qdē ḡdeo sunt nōnūq̄ vehemētia. ut pleriq̄ cū ad edendū accēserint inq̄eta q̄da; agitatiōne mēbroz in tēperantia sui designant animi. caput extutū. brachia erigūt. man⁹ in altū expādūt. z nō sine magna turpitudie q̄si totū epulū simul sint absorturi. in gētes q̄sdaz conat⁹ z gest⁹ satis indecoros oīdentes. In uno loco sedētes ocul. ac manib⁹. et q̄ prope. z q̄ longe sunt oia circūcurrēdo simul panes cōminūt. vina in calices esfundūt. discos in gyz circūducūt. anbellant. z suspirat pre angustia. ita vt existim̄ eos alii. rugiēti ventri. patētiorē aditū querere. q̄si angustia fauciū nō possit exuriēti stomacho satis sufficiēte abundantiā ministrare. z velut rex sup obfessā ciuitatē aggressum fatur⁹. dubitat ubi p̄mū expugnationē aggrediant̄. dū simul in omni p̄re abruptionē facere p̄cupiscunt.

Ob eā rem diu⁹ p̄ares nr̄ Aug⁹. mirū immodū timens. nō dico soluz ab hmōi insultib⁹. z illecebrosis in tēperantie actibus. sed a q̄buscūq̄ edendi vel bibēti periculosis iocunditatib⁹ capi. atq̄ illa quea n̄ q̄tidianis leiuījs in fuitutem redigebat corp⁹ suū. z obnire hisce h̄bis deū p̄cabāt immortale. Eripe me dñe ab omni tēptatiōe. Nō imundiciā obnorij cibi tis̄ meo z imundiciā cupiditat̄. H̄cio Noe om̄e gen⁹ carnis qđ cibo esset vsui māduare p̄missuz. Jobez mirabilī abstinentia p̄dituz. aialib⁹ h̄ est locutis escā cedentiibus nō fuisse pollutū. z sc̄io. Isau lentiōeule p̄cupiscētē deceptū. z David. ppter aque desideriū a seipso reprehensuz. z regē nr̄m nō de carne. sed de pane esse tēptatū. Ideoz z popul⁹ in heremo. nō q̄ carnes desiderauit. sed q̄ else desiderio aduersus dūm murmurauit. meruit iprobari. In his ergo tēptatiōib⁹ positiō certo q̄tide aduersus p̄cupiscētā māducandi z bivendi. Non em̄ est qđ semel p̄bendere z vterius nō attingere decernā. sicut de cōcubitu potui. Itaq̄ frena gutturis temperata relaxatione z restrictione tenenda sunt. Et q̄s est dñe. q̄ non rapiāt aliqui extra metas necessitatis. Quis q̄s est. magnus ē. magnificet nomē tuū. ego aut̄ non sum. q̄ peccator. hō sum. Sed ego magnifico nomē tuū. z interpellat te p̄ peccato-

ris meis. qui r̄icit seculi numerās me int̄ infirma mēbra corporis sui. Et q̄ impfe cū meū viderunt oculi tui. z in libro tuo omnes scriben̄. Attēdite fratres mei. patris nostri humilitatem. attendite indicē suis p̄cula gule. attēdite quanti z q̄ sūt bui⁹ virt̄ piculosi z inuoluti laquei. Considerate q̄ si vir tante p̄tinētie. q̄ in ciliōcio z leiuīo aīam suam humiliabat. z corp⁹ suū in servitutem redigebat sebul⁹ concupiscentię tēptationib⁹ iugiter vexatū fuisse. atq̄ q̄tide aduersus edēdi potandiōz cōcupiscentiam gessisse certamen. seq̄z inuālidiū z impotentē ad resūstendū illi p̄fitet̄. q̄nta cura. quantoq̄ studio nos q̄ fragiles. qui p̄ctōres. q̄ tan̄ti p̄ns corrīgam soluere calciamenti digni n̄ sum⁹ hmōi illecebrosis appetitib⁹ resistere. z carnem nostrā abstinentia esce et pot⁹ domare debemus. Sunt z duo alia genera huic vicio annexa. que regulē viventū labefactare vitam cōsueuerunt. Alterū. si clam z absq̄z p̄lati licentia cib⁹ sumat̄. Alterū. si nō benedictione p̄cedente. z gratiaz subsequentē actiōe comedat̄. De p̄mo sicut in sc̄rōz patrīm collationib⁹ referē. testis est im̄p̄mis Herapion abbas. qui cū adhuc adolescēs p̄nam furtū sublatū media die comedere soleret incredibilem quendā mentis sensibat cruciatū. vt multo maior post illi⁹ esum esset pena. q̄z in sumptiōe fuisse locunditas. q̄ delicto cum iā diu esset affetus. decreuit venerabili Theone abbati suū confiteri p̄ctm̄. qđ cum fulis lacrimis reserassz. ipsūq̄ abbas magno dyaboli laquo enūciaret p̄fessionem illā fuisse solutū. adbuc eo loquēte de penitent̄. Herapionis sinu lāpas accensa egrediēs in supportabili ferore sacellū morbidū redidit. In quo sūl̄ tria sūt declarata mystēria. Primum quidem q̄ graue p̄ctm̄ sit religiosis clanculū z absq̄z licentia comedere. Alterū. q̄nta sit pure p̄fessionis efficiēta atq̄ virt⁹. Postremo quāta verboz beatissimis ventas tāq̄z divine loquent̄ afflātu fuit ostensa. Testis deinde ē monach⁹ ille. de cui⁹ sanctitate. sicut beat⁹ Gregorius quarto dyalō refert. cum apud os magna extitisset opinio. diem tñ suū claudens extremū. oībus fratribus coram se p̄gregatis pauens ac tremēs in hec verba

propit. Non a me signa expectetis scientias. quoniam dānat⁹ a vobis discedo. Et cuz
fratres dolore mestitiaq; manope affecti
dānatiōis sue cām exquirerent dicit eis.

Quando me vobiscū leiunare credebat⁹,
occulte eomedebā. ea de re nunc ecce tra-

dor draconi imanissimo deuorand⁹. qđ⁹

verbis platis. illico ex hac luce migravit.

g ad tenebras.

N, etiā illib⁹ in virtio delinquāt. qđ absq; bñdictioe. et grātū come-
dunt actioe. plane pstat. tum qđ nr̄i salua-
toris palam trāsgrediuntē doctrinā. Ipse
enī nos suo docuit exēplo qđ sicut crebrus
euangelicus sermo insinuat an panis fra-

ctionē. eleuatis in celuz oculis celesti pū
gratias agebat. tum qm̄ a debita iusticie
forma discedūt. Nāq; sincere iusticie offi-
cium ē. vt qđ possum⁹ largitori rependa-

mus. Vñ Seneca inquit. hoc certe iusti-
cie ouenit. suā cuiq; reddere bñficio grām

Tū qđ non reddentes sumi dei munera-
bus iuriā inferūt. Inde Bern⁹. ait. Spi-

ritui grē contumeliā facit. qđ bñficiū dan-
tis grata mente nō suscipit. Cum deniq;
qđ nō reddentes ingrat⁹ de acceptis esse

vident⁹. In gratitudinis autem virtio. qđ
detestabili⁹. qđ ab hominabili⁹. quidq;
execrabilis dici pōt. Nāq; vt Bern⁹. ait.

In gratitudine iūmica ē aie exinanitio me-
nitoz. virtutū dispersio. beneficioz perdi-

tio. vent⁹ viens siccans fontē pietatis ro-
rem miscēt. et fluenta grē. Et rursus per-

uersi cordis & occasionez ingratiudinis
inuestigare. Nemo id facit. nisi qui etiaq;
gratis est ingrat⁹. pemptoria igit res est

ingratitudino. hostis gratie. inimica salutē.
qm̄ nihil ita displicet deo. presertim in fi-

lijs gracie. qđ ingratiudino. Et iter⁹ gratia-
rum cessat decursus. vbi recursus nō fue-
rit. nec mō aliquid augēt ingrato. sed qđ

acceptit ei vertit in pernicie. fidelis autem
in modico. censem⁹ dign⁹ munere amplio-
ri. Et Pet⁹ rauēnas inquit. nihil est qđ
ad eo. indignationē puocet altissimi. sicut

ingratitudino que bñficioz exinanitio. et mer-
itoz est exterminatio. Et Hiero⁹. Indi-

gnus recipiend⁹ est ille. qui de acceptis
fuerit imemor. Et Marc⁹ Lullius. Hi-

hil est tā inhumanum tāq; seuū qđ benefici-
cia recolenda tacere. propterea doctoz pl-

Aug⁹. in calce libri de orōne dñica. nos
monet dicens. Vigilem⁹ oraturi semper et

acturi deo gratias. hic qđ orare & gratias
agere nō desinam⁹. At nō solum monuit
sed etiā qđ docuit faciendū. iugis ipse p⁹
agebat. pnde in libro meditationū. cum
maximo cordis clamore dicebat. Gratias
ago pietati tue dñe. & multiformē gra-
tias refero ex totis p̄cordijs meis. qđ pro-
pter tuā ienarrabilem dilectionē qua nos
miseros & indignos mirabili bōitate ama-
re dignat⁹ es. & misisti vñigenitum tuū de-
sinu tuo ad p̄ctū nostrū saluare nos pec-
atores. tūc filios p̄ditionis. gratias ago
tibi. p̄ sancta incarnationē & nativitate ei⁹.
& p̄ gloriofa genitricē sua. de qđ ipse car-
nē assumere dignat⁹ est. prop̄ nostrā sa-
lutem. vt sicut ver⁹ deus de deo. ita ver⁹
bō ex hoc esset. gratias tibi ago p̄ passio-
ne. & cruce. & morte. & resurrectione. & ascen-
sione ei⁹ in celū. & sede maiestatis ei⁹ ad
dexterā tuā. Ipse enī quadragesimo die
p̄ resurrectionē suam videntib⁹ discipu-
lis ascendēs super celos. sedensq; ad de-
xterā tuā sp̄m sanctū p̄missionem in
filios adoptōis effudit. Gratias tibi ago
p̄ sanctissima effusioe sanguinis ei⁹. qđ su-
mus redēpti. & p̄ sacrosancto. & viuifico
mysterio corporis & sanguis eius qđ quoti-
die in ecclesia tua pascimur. & potamur.
& abluiamur. & sc̄ificamur. & vnius sume-
dinitatē p̄incipes efficimur. grās tibi ago
p̄ tua magna & inenarrabili caritate. qua
nos indignos sic amasti & saluasti p̄ vni-
cū & dilectū filium tuū. Sic enī dilexisti
mundū. vt vñigenitū tuū dares. vt ois qđ
credit in ipm nō pereat. sed habeat vitam
eternā. vt cognoscam⁹ te dñū vez. & quem
misisti iesum xp̄m p̄ fidē rectā. & digna fi-
dei opa. Et cuz ipso deo sol⁹. & lacrimas
& sermones effuderet dicebat. Multa bñ-
ficia tua exhibuisti mihi dñe. & ego eram
cec⁹. & nō coſui donec me illuminasti. En-
illuminasti me lux aie mee de⁹ me⁹. & co-
gnosco te. qđ viuo pte. & gratias tibi ago.
sz viles & exiles. ac bñficijs tuis impares.
qles tñ mea fragilitas hz affero: qđ tu es
solus de⁹ creator me⁹ benign⁹. qđ educa-
sti me. p̄ beneficij nēpe creatōis. qm̄ in
p̄ncipio aias amas dñe. & nihil odisti eo-
rum qđ fecisti. En ego p̄iun⁹ inter p̄ctores
qđ saluasti. vt exēplū alij tribuam. beni-
gnissime pietatē tue. Cōfiteor bñficia tua
magna. qm̄ eripuisti me dñ in inferno. semel.

secundo et tertio. et certies. et milles. et tu sp
me ducebas. et cu iuste millesies dannas
ses. si voluisses. noluisti. qz amas aias. et
dissimilas peccata. ppter pniam dñe de.
multa misericordie. in oib⁹ vi⁹ s tuis. Et
innumeris alijs in locis. multi⁹ multipli
cibusqz sententijs et exēplis docuit qtenus
nos ad grāz actiones debeam⁹ esse ppē
siores. Hec ambigendū est. si vt temptu
vel inertia omittant. penam esse obmissō
res suscepturos. Debem⁹ itaqz alimenta
nra ybo dei et sancte trinitatis inuocatiōe
pus bñdicere. vt ide tēptatores abscedat.
vt qad salutē sumum⁹ detrimentū non af
ferant aia⁹. vi q ex solius diuine mai⁹
statis solio tribuunt nris meritis nō ascri
bam⁹. In fine qz gratias ei agam⁹. vt no
bis qsumplim⁹ aie corporiqz plint alumē
ta. vt de acceptis munerib⁹ memores. di
gni fiam⁹ ampliorib⁹. ne ingratitudis la
bamur in vitū. ac pinde acerbissimos fru
ctus ex hac pessima arbore. pgredientes
iusto dei cogamur degustare iudicio. pro
pterea psalmista nobq panez māducam⁹
dolor⁹. postqz ad edendū sedērim⁹ surge
re iubet. ad gratiaz. s. reddendas actio
nes. et p illis ad deū p̄ces effundere. a qz
bus nouim⁹ bñficia suscepisse. qd tanto
facere debem⁹ libeti⁹. qsto meliora mere
mur. si vt Cassiodoro libet. collata bona
de corde nō probamur amittere. ac insup
cu nil melius. vt Aurelū antistitē. Augu
stin⁹ docuit. qd qd animo gerim⁹. ore p
mam⁹. et calamo deo gratias exprimam⁹
qz si qz alias ab ecclia institutas gratiaz
reddendaz nesciat circūstantias h̄ brevis
sim⁹ et maxime efficietie ybnz. vt pote do
gratias. nō omittat. qm eo nec dici breui
us. nec audiri letius. nec intelligi grat⁹.
nec agi fructuosius quicqz pōt. Et qm
gule vitū nō in esculentis solū veruetiaz
in poculētis p ebrietatis h̄mittit excessū.
opep̄ciū existimani. vt illū non mō eui
kem⁹. verumetia. p̄sus ab horream⁹. eius
de obscenitatib⁹ aliqz p̄scribere. Etenim
quatuor illi modi p̄ores in esu peccandi.
longe sunt in potu detestabiliōres. hic te
teriores detestabiliōresqz effect⁹ seq̄ et eis
sueuerūt. Namqz sicut vinum moderate
sumptū stomachi debilitati et alijs mult⁹
occurrit infirmitatib⁹. ita et immoderate
bibitū ebrietate inducit. Ebrietas autē

innumeris gignit egritudines. innume
rosqz act⁹ obscenos. ac nefandissimos in
ducit effect⁹. Nam ebrietas sic beluinos
mores. vanasqz imagies incerti visus. cor
tuosi gressus. horribilesqz sonitus immittit
vt ea infecti. umbras sepe transiliat sicut
foueas. Autot his terra. subito erigi. et
clinari videt. et qzli vertaſ. timentes in fa
cie ruunt. et solū manib⁹ apphendunt. aut
cōcurrentib⁹ montib⁹ sibi videnti includi
A murmur in aurib⁹ tāqz maris fluctuan
tis. paucor. interdūqz tonitrua insonare vi
dēt. Canes si viderint leones arbitran
et fugiunt. Alij risu soluunt incōditō. Alij
incōsolabili merore deplorant. Alij euo
munt. alij cantat. alij tripudiant. Alij pe
dūt. alij alios in honestissimos ferinoqz
mores instar irrotabilis aialū tot gestu
unt. vt nō videat quis pacto antiquis et
vulgari sermo habere ambiguitatē qz sy
mie naturā sapiant. qz ebrioqz genera. cen
tesim⁹ numerz excedant. Vigilates som
niant. dormientes litigant. et vt diu⁹ inqz
Ambroſi⁹. vita his somniū est. quo velut
subbet grauati nullis p̄nt vocib⁹ excitari
quantolibet stimulādos in pulsū putes.
nisi respuerint. respirare nō p̄nt. Un bñ
Hieremias hoc gen⁹ hoīm tanqz super
fluā creaturā flendam putat. qd est enim
ho ebu⁹. nisi creatura supfluā. Ebrietas
letalī morbo afficit corpora. et tanto qdez
graui⁹. quanto illa cu defuerit tremor eē
non desinerit. Ebrietas enī perpetuū dat
tremore. Perinde Ambroſi⁹ ait. Sudat
vinū corpora temulentor. si leui⁹ stige
ris vinū exprimis. Ebrietas fomentū
libidinis. Ebrietas incentiū insane. ebrie
tas venenū sapientie. pabulum insipietie
hec sensus hoīm mutat et formas. phanc
sunt et hoībus equi hinnets. Quididez
naturali vapore corporis calidi. et propē
naturā vini calore flāmati coercere se nō
possunt. et in bestiales libidines excitan
vt nullū temp⁹ p̄scriptū habeat. qd deceat
indulgere cōcubitū. vocez amittit. colore
variant. oculis ignescit. ore anhelant. fre
munt naribus. in furore inardescunt. sen
sum excedunt. hinc frenesis piculosa. hinc
calculi grauis pena. hinc exitialis crud
itas. hinc somitus frequēs cu interiorz vi
scerū cruce vomentū. Dentior nisi eadē
dñs per Hieremias locut⁹ est dicens. Bi
m

bite et inebriamini. et vomite et cadetis. et
nō surgetis. **E**brietas ad arma p̄cit
calicib⁹ per eā tela succedunt. hinc ad cor
poris aieq⁹ pernititem suos destinet pos
sessores. **D**q⁹ inexplacabilis pfidie virus;
qd in vino latet. merito de⁹ p **M**oysen n̄
solū veneno s̄z etiā draconū veneno vīnū
spauit. **F**uror draconū vīnū illoꝝ et ira
aspiduz insanabilis. **E**brietas pfidie m̄r
sacrilegio. populū dei inuasit. de qua scri
ptum est. q⁹ ieuuante **M**oysē in montis
cacumine. vt legem dei mereret accipere
ipse in ei⁹ radicibus cibo potuꝝ replet⁹
surrexit ludere. et deo celi terga vertēs id
latra factus est. **E**brietas aufert poten
tibus sapientiā et potentia. vīnū **O**lofernīs
principis militie regis Assirioꝝ vīno se
pulti sancte **J**udith cōtinentia non mō
sapientiam. sed caput abstulit. et innume
rabilis dedit exercitui cōflictū. Itaq⁹ vni⁹
mulieris ieuuīnū innumeratos statuit exer
citus hebreoz. **D**roptere **A**mbrosi⁹ Ro
manoz laudabat astutiam dicens. **D**ru
denter romani barbaroz vīni hauitui in
dulgent. vt in por⁹ soluti et eneruati ebrie
tate vincant. **E**brietas est incestus ori
go. **S**ūn sanctus **L**oth de incēdio **G**odo
me et **H**omo re liberat⁹ in monte. quē si
bi sperbat esse salutē vīno inebriat⁹ con
cubitu exarsit filiarū. **E**brietas egestatez
inducit. **D**ad quantā egestatē et miseriaz
Epulonē illum diuitem. qui in duebatur
byssō et purpura. et vescebaꝝ q̄tidie splen
dide. et aperto gurgite vīnū fundebat. con
durit q⁹ in inferno sepultus. vt linguā ei⁹
refrigeraret que ardebat incēdio aque nō
meruit sibi guttam elargiri. **E**brietas
paupes insanire facit. hi quidem in taber
narum forib⁹. neq⁹ tunicā neq⁹ sequentis
diei sumptū habentes. pro tribunali sedēt
de sumis pontificib⁹ iudicatēs. imo et si
bi regnare cūctis preesse. et exercitib⁹ im
perare evidēt. fuit ebrietate diuites. q⁹ sūt
iñitate in opes sup terrā. **I**ux. s. imagine
imperfecta. et insulsiis verbis donat. dispe
sent pecunias populū. ciuitates edificant
castra cōgregant. qui nō habent caupo
ni. vīnū por⁹ sui corporis soluant. feruent vī
nū ut his. et qd loquanz penitus ignorat
diuites sunt dū inebriant. **D**ox vbi vī
nū digesserint. cernunt se esse mēdicos. vno
die bibunt multoz dierū labores. prob

dolor. q⁹ viri etiā magni atq⁹ potētes sic
sepenumero vīno madeifiant. vt oī popu
lo habeant densuꝝ. hac atq⁹ illac tāq⁹ na
uīgia sine gubernatore fluctuat⁹ et nisi a ser
uulis excipiāt tāq⁹ vulnere icti in terrā
defluat. Alij in equis. alij in curru. alij in
scutis referunt. q⁹ mane insignes specta
ueras. vultu minaces. eosdem vespere cer
nas etiā a puerulis ipūne ridet. sine fer
to vulneratos. sine pugna interfectos. si
ne hoste turbatos. sine senectute tremule
tos in ipso iuuentutis flore nascēte. **S**e
penumero seipso necant. nonnūq⁹ in ca
rissimos seuiūt. ceu **A**lexander macedo.
qui cuꝝ toti imparet orbi ei temulento sic
impauit vīnū vt sibi carissimū transfode
ret servitorē. **P**erinde **H**eneca dicit. **C**o
gita quas clades ediderit publica ebrie
tas. hic acerrimas gētes bellicosasq⁹ ho
stib⁹ tradidit. hic multoz auꝝ pīnacia
bello defensa. menia patefecit. h̄ **T**umā
cissimos et iugū recusantes. in alienū re
degit arbitriū iuictos enimacie mero do
muit. cū ipse ab illo domit⁹ esset. **A**le
xander. tu tot prelia. tot pugnas. tot hye
males estiualesq⁹ intēperies. quib⁹ victa
tempoz locorūq⁹ difficultate trāsist. tot
flumina ex ignoto cadentia. tot maria tu
tū te dūmiserunt. et bibendi te intēperatia
subuertit. **E**ebrietas mare et pelag⁹ vi
tioꝝ. **T**u furoris poculū. tu ignis litium.
tu mentis venenū. tu petulātie magistra.
tu subuersio sapientū. tu derisio potentū.
tu debilitatio corporoz. tu pīnities aīaz. tu
amica demonū. inimica deo. tu pudentie
reseratrix. etenī **A**ce pīarcha sum⁹. et se
cund⁹ restaurator orbis ad vni⁹ hōre in
uasionē tuā. nudauit pudore femora sua.
q⁹ per sexcētos annos lūma cum pudici
tia p̄tererat. **T**u nature pīfusio. tu amissio
gratia. tu pditio glorie. tu dānationis ge
nitrix. tu sacrilegi⁹ incest⁹. adulterij. et oīs
illiciti concubit⁹ incentiū. **P**erinde vī
ni vīsus. teste **V**alerio. oīm **R**omanis fe
minis ignotus fuit. ne sc̄z in aliquod de
decus laberent. q̄ proximus a libero pa
tre intemperantie gradus ad in cōcessiam
venerem esse consuevit. **T**u ebrietas arca
noꝝ reseratrix. et piculoz inductrix. **Q**ui
te h̄z hō non est. sed obprobriū hominū
et abiectio gentiū. **Q**ui te h̄z nō facit pec
catū. sed pene est ipm pītū. **H**āq⁹ ebrios

so. quid turpius. quid furiosius. quid rā
bidius. quid ignominiosius. hinc fetor i
ore. tremor in corpore. ignis in gutture. e
fornax in ventre. puteus in stomacho. in
lumbis sentina libidinis. hic promit stul
ta. prodit occulta. huic mens alienatur.
facies transformatur. et cum ad dei fa
ctus sit imaginē. denigravit se ut bestia
rum et demonum fieret imago hos et ali
os innumeros illecebrosos effectus. et p
clare et eleganter diuus parēs noster Au
gustinus summa cum detestatione descri
psit. Unde ad sacras virgines ita scri
bit. Ebrietas ab anime iniuria incipit et
flagitorum omnium mater est. culparym
materia. radit criminum. origo omnium
victorum. turbatio capitis. subuersio sen
sus. tempestas lingue. pcella corporis. nau
fragii sanctitatis. Ebrietas turpis amē
tia est. insania voluntaria. ignominiosus
laguor. male sana debilitatio. turpitudo
morū. dedec⁹ vite. honestatis infamia. aie
corruptela. Ebrietas ut q̄tidie cernimus
amplaz familiaz q̄plurimos labefecit et
cura gubernationis testitulos. parentuz
auoruz suoꝝ bñ diuꝝ ɔgregata atqz in
genti p̄cio p̄parata mille modis distrahe
re fecit. Ebrietas in vtroꝝ sexu cūcta ma
la sp appetit. et nefanda p̄mittit. Ebrietas
timorē dei auferit. futur⁹ dei iudiciū. de co
de se hñtuꝝ tollit. Ebrietas ut ait aplus
regnacelēstia appetēnt⁹ denegat. Ebrie
tas tumulto dño tps furat dies surri
pit depositi sui n̄ reminisci. et an illū posi
ta. nec mēte. nec ocul⁹ ɔtueſ. famulo vero
non solū fidē aufert. sed etiā fraudū et ser
uituꝝ officio inutile facit. Quid plu
ra. In qb⁹ regnat ebrietas. nulla rō. nul
lū gerende vite ɔsiliū. nulla gestoz aut le
ctionū memoria. nec villa artū aut indu
stria. pudentie. qm̄ ebrietas rōnis offu
scat iudiciū. memorā euacuat. voluntatē
depravat. cūtas eneruat potentias. p ea
toci menti suūpsi⁹ obliuio generat. Ubi
em̄ dñaz ebrietas ibi rō exulat. intellect⁹
obtundit. ɔsilia deuiant. iudicia subuer
tunt. Et in libro de salutarib⁹ documen
tis. his ɔbis nos monitos facit. Fugia
mis inq̄t ebrietate. ne in crūmē luxure in
currām⁹. q̄ aplus p̄cepit dicens. Nolite
inebriare vino in quo est luxuria.

nū enim deus nobis ad leticiā cordis. nō
ad ebrietatem donauit. Bibamus igitur
non quantum gula exigit. sed quantū na
ture imbecillitas postulat. Ne igitur ad
medelam corporis nostri tributum est. ad
permittent deputemus. Annuncia queso
tuis in domo tua subiectis q̄ pleriq̄ per
vinum homicidia. fornicationes. ppe
trauerunt. nec ipsam morteꝝ recusauerūt.

Eb̄ii per vinum a demonib⁹ capiti sunt
nec est aliud ebrietas q̄ manifestissimus
demon. Ebriosus putat se aliquid opti
mum gerere. cum fuerit ad precipitias de
volutus. per vinolentiam amatur ad ma
ledicta. et ad coniunctia proxunorum. et im
mutatur mens ei⁹. et lingua balbutit. hu
iustinod̄ enim vit̄ cum se putat bibere vi
num. bibitur a vino. plurimi nāq̄ homi
nes per vinum maximam debilitatem co
traxerunt. Nec potuerunt consequi pristi
nam sanitatem. quia gule non temptaue
runt ardorem. Et rursus sacris virginib⁹
scribens ebrietatem ipsam. ut sanctā quā
docuerunt virginitatem conseruare que
ant. detestatur hoc pacto. Et cūcta in
quit summatum perstringam per vinū ca
stati surreptum ē. et plurime a corrupto
ribus decepte sunt. multe virginum etiā
pellente vino thorū genitalis oblite pu
diciciam suam adulteris tradiderunt. et
mechis de morte pacte sunt manitorum.
Quo in plures ipellente vino precipites
indecentibus se conuentibus polluerunt
et de genitoribus aut genitribus. de fi
lijs aut filiabus. de fratribus aut sorori
bus. de generis aut nuribus. per nephan
dos concubitus sibi filios genuerunt. per
vinolentiam plurimi. plurimeq̄ a sancto
pioḡ proposito exciderunt. et sui oblii. mis
sis honoribus. ignobiles remanserunt. et
a patris sedibus profugi vitam. non vbi
sumplerant finierunt. per vinū fortes ab
infirmiti elisi sunt. et in mortem q̄plures
ictu. muliebri prostrati. et inuicti exercitus
vino dominante extinci sunt. et scrutu
tis iugo subacti. Innumerabiles iugum
alterius dominationis diu recusantes vi
nolentia in alienum redigunt arbitrium.
Assuetudine vini q̄plures in infassiam
conuersi sunt. et mentis durante a
mentia ab humana sunt conuersatione

seiuicti. et ferina morte susupti. Quāplures
vini imoderat⁹ excessus. ex diuitib⁹ pau-
peres reddidit ⁊ egenos. Infiniti numeri
ro vino impellente iniusta ipsaq⁹ homi-
cidia cōmiserūt. Quāplurime vires diu
obsesse. nec capte. custodib⁹ somno vino
et sepultis hostib⁹ patefacte sunt. et incē-
dīs cōcremate. et alia multa nephāda et
innumerā sunt. quibus p ebrietatis vitia
mundus ipse frequent⁹ vexat⁹ est. et nunc
vsg⁹ verae. Propterea vinolentia ⁊ oēm
ebrietatē frēs mei fugiatis. Hāq⁹ ebrie-
tas lz oīm hoīm generi mala sit. sacerdo-
tibus tñ et diuino cultui dedicatis dāna
tissima. pinde Aug⁹. ait. quicūq⁹ erit hoī-
norisacerdotali pedit⁹. et primus fuerit
ebrietati. vicin⁹ est vltioni. et ab eis q̄ deo
proximant. si fuerint te mulenti. procul nō
sunt vindicte. q̄ seiant. Ergo quisq⁹ dī
uino munere p̄stitut⁹ vinolentus accesse-
rit ad sacramenti celebrationē mortis cō-
sequende nō haber dilationē. Ut crudel-
lem igī necem. vobis mordax effugite vi-
nū. nec vobis de via potan dicontinentia
blandiamini. qm̄ Hoe vir sūme p̄tinē-
tie nō inebriat⁹ est diluicio inebriatus tñ
est vino. qz̄ ille naturā vini ignorabat.
Hō enī ante potauerat. Sed vos didici-
stis in illo. qd̄ cauere debeat⁹. Lot⁹ etiā
q̄ inter sodomitās vixerat p̄tinētissimus
in mōte salutis. qz̄ per deceptionē filia-
rū a vino deuict⁹ incestū cum eis cōmisit
Vultis ergo nō decipi. vultis nō circum-
scribi. vultis nō irrideri. a somno non ca-
piamini. vultis ab illo non capi. estote so-
bri⁹ sitis p̄tinentes. fugite vinū qd̄ oculos
laterali pondere claudit. Si non vultis vi-
ad ignem nolite accedere. Fugite plusq⁹
ignem vinū. si vii nō vultis cōcupiscēta. ·
Imitemini nō Lot⁹ in monte. ubi vino
madefact⁹ est. sed p̄ceptore nostrū Augu-
stinū q̄ suis cū fratribus in eo habitans.
pane ordeaceo ⁊ aqua. vt liber deo fami-
lare⁹ content⁹ erat.

Text⁹ vicesimūterti⁹ Augustinus

Alm acceditis ad mensā. donec
inde surgatis. qd̄ vobis fin p̄sue-
tudinē legit̄. sine tumultu ⁊ conte-
tionib⁹ audite. Nec sole vobis fauces su-
mant cibū. sed ⁊ aures esuriat verbū dei.

Cōmentū vicesimūterti⁹ Ambrosius

Tertium p̄ceptū qd̄ in mō vivēdi
seruare maxima cū diligentia de-
bemus est. qz̄ qz̄diu ad mensam
prefectione sumenda sumus. attento
aīo. erectis auribus sine tumultu. sine cō-
tentioē. de his s. scripturā. que nob̄ s̄m cō-
suetudinē legi iubent̄. lectionē audiam⁹.
et hoc iō. qm̄ nō solum fauces corporales
debēt sumere cibū. sed etiā qia delicioso
illo pabulo qd̄ verbū dei est. refici debet.
et qm̄ verbū dei. vt inquit Apls. p̄ auditū
est. cuz teste pho. sensus audit⁹ sit sensus
discipline. iō aures ipse. nō quidē extetio-
res. quib⁹ affect⁹ esse nō potest. sed aures
cordis exuriant. hoc ē affectēt ⁊ concupi-
scant audire verbū illnd dei sacratissimū
Multa in hui⁹ salutiferi mandati paucis
verbis cōprehendunt̄ mysteria. q̄ minime
sunt silencio p̄tereūda. Itaq⁹ videam⁹ et
explicem⁹ caritati viē illa qd̄ fieri potest
p̄ singula verba. vt nō mō nostri p̄ceptorū
acūmēingenij. s̄ erga nos filios suos ar-
dentissimū nostre salutis intelligam⁹ de-
siderium. iubet igī dū reficimur a nobis
lectionez audiri. vt dei nobis in lectione
loquentis. reficiamur suauitate. ⁊ magis
gūliū interioris hoīs ad illam ineffabilez
dulcedinē diuine maiestatis degustandā
dirigam⁹. qz̄ fauces. dentes. guttur. ⁊ vē-
trem ad sumendū putribilem cibum pre-
parem⁹. hic nēpe sepiissime nauseam gene-
rat. ⁊ cū digest⁹ fuerit rursus relinq̄t esu-
riem. illa vero sic delectat ⁊ satiat aīaz. vt
oī sublatō fastigio. oī singq⁹ extincta vniū
si sui desiderij iā compos efficiat. hic cor-
poralis ⁊ terren⁹ cibus ventrem implet ⁊
grauat. illa cōplet mentē ⁊ subleuat. hic se-
penumero infelice facit refectionem. illa felis-
cem ⁊ beatum facit intellectū. Hinc san-
ctus David dicebat. Gustate ⁊ videte qz̄
suavis est dñs. beat⁹ vir qui sperat in eo.

Hinc beat⁹ Augustin⁹. de flumine lo-
quens deitas aiebat. Si quis de flumine
paradisi biberit. cuius vna gutta maior ē
omni oceano. nil sibi restat nisi vt oīs si-
tis in eo extincta sit. Et Saluator noster
secum ad puteum loquenti Samarita-
ne dixit. Si quis biberit ex hac aqua.
sicut iterum. Si quis autem biberit de-

Fo. XXXIII

aqua quā ego dabo nō sitiet in eternū.
 Aqua aut̄ xp̄i aqua salientis ē in vitā eē
 nam. aqua xp̄i munera sūt sp̄ūstī. q̄ xp̄i
 gratia & gloria xp̄i est. ad quam hic per
 lectionē. obseruantiaq̄ suoz mandatorū
 disponimur. cum nō nostre mortalitatis car
 nis vestimenta depositerim⁹. eā cūctis ex
 pletis affectib⁹ suscipiem⁹. dicente pp̄ha
 latiabor cū appuerit glā tua. Qui i alio
 p̄s. d̄no dec̄auit. Veniat mibi misera
 rōes tue & viuā. q̄ lex tua meditato mea ē
 cui lex dei meditato ē. Hic teste Ambro
 p̄sto sūt misericordie. vt viuar i eēnū. Et rurs⁹
David. Btūs vir q̄ i lege dñi meditabit
 die ac nocte. Sed quoq̄ q̄s sine lectioōe
 veniet ad meditationē. nam q̄ meditatio in
 lege erudit⁹ in lege. & quem lex erudierit.
 dñs p̄ lectionē erudit⁹. q̄ locut⁹ est legez
 nō enī aliud est nob̄ deū loqui. q̄ ipse
 q̄ est veritas infallibilis. sapientia incōpre
 hensibilis. mēs infinita. & intellect⁹ vnicō in
 tutu oia cōprehēdens nob̄ legat. nos do
 ceat. erudit⁹ & illuīet. Sō scriptū est. Bea
 tus quez tu erudit⁹ dñe. & de lege tua
 docueris euz. Audiam⁹ & fratres diuine
 scripture lectionē liben⁹ audiam⁹ deuote.
 audiam⁹ attēte. ne tm̄ offendam⁹ doctore
 nos suā sapientiam docēte. Discamus &
 nos in lege meditari. vt possimus absq̄
 sine btificari. non aduocemur secularib⁹
 illecebrib⁹. nō occupemur mundanis ipē
 dimētis. sed sp̄ ad legē dei sim⁹ attēti. qm̄
 scriptū est. Os iusti meditabit⁹ sapientiā.
 & lingua ei⁹ loqueſ iudicū. Idem aplus
Paul⁹ docuit obſuandū cum ad Timo
 theū script⁹. Attēde lectioē exhortatiōi. et
 doctrine. lectio enī frequēs nec inēmissio
 ne aliq̄ destituta doctrine mun⁹ operaē.
Dogenes etiā vir certe eruditissim⁹. nūq̄
 vt Hiero⁹. refert sine sacre scripture lectioē
 cibū sumebat. Preceptor etiam nr̄ pl⁹ B
 docuit exēplo q̄ scripto. ipē enī p̄ditor le
 gis salvatoris sequēs vestigia nū nob̄ im
 pauit faciendū. qd̄ ipē pri⁹ & abūdāt⁹ nō
 fec̄. Hūc aut̄ ritū & modū legēdi ad mēsā
 a seniorib⁹ viris doctissimis didicit. q̄
 rū plent̄ oēs tanta cibū dulcedine mētis
 rez diuinarii cum reficieban⁹ lectioēs au
 diebant. vt sumēdi cibū sepenumero obli
 uiscerent. Et q̄q̄ oibus lectio atq̄ in le
 ge meditatio perutilis sit. regularib⁹ tū &
 sacris dedicatis mysterijs. & his p̄serum.

q̄alij̄ p̄sunt sūope est nc̄cia. Cum rōem
 ap̄ls Paul⁹ ad Titū scribens his verbis
 inducit. Debet inq̄t ep̄s amplecti eū. qui
 sī doctrinā est fidelē sermonē. vt potens
 sit exhortari in doctrina sana. & eos q̄ cō
 tradicūt arguere. qd̄ vtrq̄ sollicite atq̄ in
 tente meditatōis ē. nō p̄functorie lectio
 nis. Et vt nostre satisfaciām⁹ pollita
 tō. illud qd̄ noster exordit⁹ p̄ceptor. cū
 sc̄ acceditis ad mensā plane inducit. vt
 edēdi bibendiō seruet̄ cōitas. seruari au
 tē non p̄t. si plures diversis in locis: di
 sīc̄ q̄p̄b⁹ p̄parent̄ mense. Sed q̄ enī pa
 eto frēs mei sīl in mensa lectionē audiet̄
 si non sīl eodēq̄ in loco reficiamini. Da
 gna igīt ē in illo monasterio abusio & p̄o
 derosa religionis trāsgressio. in q̄ p̄tigles
 fiunt mense. Innumera enī ex hoc & ex e
 crabilia sequunt̄ mala. Namq̄ imprimis
 fundamentū debilitat̄. & o utinam nō de
 struāt religionis. Fundamentū enī vere
 & approbat̄q̄ religionis est ipsa cōitas.
 Scriptū est enī in actib⁹ Ap̄lo⁹. Et id
 dem mandatū est a nostro p̄e & precepto
 res sint vobis oia cōia. cōia autem esse nō
 possunt. que diuīsa & propria facta sunt.
 Diminuit̄ deinde caritas que nō nisi cōi
 cari oia depositit. Hascīt murmur. Etenī
 tali p̄tendi genere aliq̄ abundant. aliq̄ nō
 esuriunt̄ inde murmur orīunt̄. qm̄ iuxta
 Prophetā. qui nō fuerit saturati murmu
 rabunt. Consumuntur monasterij bona
 Detractiones. coniurationes. clamores.
 conuicta maledicta deniq̄ immūnere ex
 inde orīunt̄ insolentie. Una igīt. & cōmu
 nis fratribus. qui bene valent. & qui sedu
 lo in mōasterio cōmorant̄. debet esse mē
 sa. Pro infirmis autem & hospitibus ex
 hibenda caritate. plures fieri. tam regu
 la q̄ nosri ordinis instituta iure admitti
 tur. qm̄ caritas que imperatrix est omniū
 virtutū omnia suffert. Si autem cū ali
 qua cōis vel particulari necessitas id ad
 mittat. vt plures siant in monasterio mē
 se. in unaquaq̄ hoc seruandum est man
 datū. vt sine tumultu & contentioē qui in
 ea fuerint. sine tumultu & contentioē au
 diant lectionem. Cum nō subdit. do
 nec inde surgatis. lectionis per totā mē
 sam continuatatem aperte insinuavit. qm̄
 quēadmodum una p̄mīa corpis ita &
 mētis d̄z esse refectio. Multum q̄z oī ipē

contra quascumq; temptationes lectiois va-
let assiduitas. Perinde beat⁹ Ambros⁹
aut. Quando in afflictiois tpe sum⁹. et q̄s
timur adūlis. meditatio nobis in leges sic
ne impatos pcella temptationis affligat
athleta nisi exercitio palestre prius fuerit
assuefact⁹ non auder subire certamē. In
gamus ḡ oleo lectionis nostre mentis la-
certos. Sit nob̄ tota die ac nocte exerci-
tii usus in quadā celestium scripturaruz
palestra. artuz animoz nostrorū salubrū
spiritualū serculorū esca p̄fim̄. et cū ad
uerisari⁹ assistere cepit. et puluere nos sue
temptationis aspergit. stemus intrepidi.
Per hoc autem qđ adiecit. Qđ vobis fīm
suetudinē legit. indicauit nō vniuersitius
q̄ arbitrio. sed fīm superioruz p̄m cōsueta
et laudabilia instituta legant̄. que legen-
da sunt. Utissim⁹ autem in mensa le-
gendi ritus ceu in sanctoz p̄m legē in-
stitutus. Nō de egyptiorū solū. sed de cap-
padocum typō pfectus est. a quib⁹ tum
propter cōpessendam oiosam confabula-
tionem. tū propter intentiones uitādās
tū propter refectionis mentis habendāz.
tū deniq̄ propter capessendā spiritualē
exercitationem. sicut Johanni Cassiano
placuit religiose sancteq̄ fuit institutus.
Singula autem hec beatus Aug⁹. in hoc
mandato cōscipit. Nam in eo qđ di-
cit. Sine tumultu. h̄ est cū silentio ocio/
sam confabulationē nobis caueam⁹ iubet
qđ in scđa regula expressius demādat
dicens. Nōs ad mensam sedentes rāceāt
audientes lectionē. hanc taciturnitatem
tanto studio seniores patres seruabāt. vt
crederēt apudeos hoc religionis man-
datū inter cetera tenere p̄matum. cui sen-
tentie visus est assentire Aug⁹. cū dicit
in libro sermonū. Silentium fr̄s carissi-
mi int̄ cetera vobis in heremo summe est
necessariū. Omne enī qđ non edificat in
periculum vertiē dicentiū et audientium.
lingua enī nostra sensum sequat̄ et ratio/
nem. nō voluntatem. Non enim debem⁹
tū oculos clausos tenere. s̄ et linguas in
fra dētes seruare illesas. Sermo enī van⁹
vane cōscie uidet̄ est. q̄lis enim es. tales
sermones loquer̄. talis et mens cōproba-
tur. et q̄lis fueris in factis. talis cōproba-
veris in x̄bis. stultus enī valde ē qui nō
p̄i⁹ verbū ducit ad linguam rationis. q̄

educat ad lingua oris. qualis ē bō in mē
te. talē verbositas depingit in ore. verbosi-
tas hoīem p̄ducit ioculatorē humanae na-
ture. dignitatē deponit honores sibi ra-
pit. unūcōs infinitos acquirit. inflimat
deniq̄ lingue mobilitas in adolescentia
ad iocosa. in virili etate ad fraudulenta.
s̄ in senili ad detractoria. Restrīgēda
est iuḡ hec p̄ua fauilla. ne in magnā ver-
taḡ flāmā. surculus ne crescat in siluā. gut-
ta ne crescat i fontē. maius ē Deniq̄ siē
lingua refrenare q̄ cape ciuitatem. q̄ id
insultat exteri⁹. sed istud interi⁹. h̄ sumūc
arma h̄ teipsuz. sed ibi de alieno. Hūma-
nū verecū dia est. et depīsa delectio nō pos-
se lingua refrenare. et vile nō posse ligare
membrz. Ecce lingua egredi q̄rit. motuz
perq̄rit. tu x̄o o monache p̄tpantia ipsa
refrena. appone ei pensulū rōnis. circūci
de ēā maturitate discretiois. O lingua
tu periculū iminens es. tu lutum p̄ducis
discordiā sepe sp̄rgis. pditionis venenū
et detractionis paris. et ad infernū q̄ tibi
credūt p̄ducis. O monache cognosce lin-
guā neq̄ et fuge eam. despice ēā. si potes
cōfundere eam. s̄ volo te instruere tuā lin-
guā bñ loqui. vīs bñ loqui da ei mode-
ratū modum. p̄ciosa enī lingua nō nouit
nisi x̄ba diuina semp p̄struere. O q̄ sc̄m
est os vñ semper celestia erūpt̄ eloquia.
O monache p̄sidera te reddituz rōem de
oī v̄. rbo ocioso. et tanto maiorem quāto
min⁹ es obligatus. nō familiā. sed fami-
liaz aīas orōne pascere debes. nō iuḡ ē
tibi necesse nō multum loq̄. nec inē boīes
quiesci. nec mercātias pertractare. vt vī-
uas. nam mercātiā iu monacho v̄suraz
occultam existimam⁹. Una iuḡ o mona-
che solitudinē. multitudinem x̄o fuge. ne
comphendaris x̄bo. ac etiā p̄fundaris in
facto. Et si interrogat⁹ fureis meli⁹ est ti-
bi a singula r̄ndere breuiē. q̄d diuī⁹ in mo-
rando x̄ba criminosa plixius extendere.
verbositas enī quid aliud ē q̄ semen qđ
fructū nō facit. O verbose erubescē et cō-
sidera tuā grandem miseriā. qđ enī alis
ud est q̄ sal infatuatum. qđ ad nullū va-
let condūmenū. vere tu infructiferus se et
infructiferos facis qui te libenter audiūt
O x̄bose mēdat. q̄ x̄itatē raro dicere vo-
lūsti. o eloq̄t cogſee teipm̄. nāz loq̄ nūq̄

erubescis. nec consideras quid sed quantū
 dicere possis. nō mensuras verborū sente-
 tias. sed tm̄ ut satieris. **D**icere erube-
 scē. qz oīno cognoscēris qd agis. nam tua
 dñio est occulta manifestare nota in cō-
 uentibus pdicere. sed si nescis somnias i
 audiū. fingis te scire qo nescis. vt libēter
 audiariſ a cunctis. **A**rtifex mēdaciōnū
 o faber fabularum. lege qd in ps. dicit. qz
 vir linguis nō dirigetur nec diligēt in
 terrā promissiōis. o monache et tu diligē-
 ter attendas. nā. qui nō refrenat linguam
 suam. hui⁹ vana est religio. qui nō custo-
 dit linguā suā monachus nō est. qui aut̄
 moderat linguā suam prudētissim⁹ est. ve-
 rūs qz monach⁹ ē. **H**uic assentitus ē Am-
 brosius qz in primo officiō libro astru-
 rit silentiū a nobis potissimum fore adiscen-
 dū atqz diligētē seruandū qd magno et ir-
 refragabili legis dei opotentis testimo-
 nio coprobauit dicens. **L**ex dicit. Audi
 israel dñm deum tuū. Non dixit loquere
 seu audi. ideo **E**ua lapsa est. qz locuta est
 viro. qd non audierat a dñō deo suo pri-
 ma vox dei dicit tibi. audi. si audias cu-
 stodias vias tuas. et si lapsusles cito cor-
 riges. In quo enī corrigit iunior viā suā
 nīl i custodiēdo ybā dei. **T**ace qz pū⁹
 et audi. vt nō delinq̄s in lingua tua. gra-
 ue malū est. vt aliquis de ore suo condē-
 net. Eteni pro ocioso verbo reddet viuis
 quisqz rōem. quanto magis p verbis ini-
 quitatis et turpitudinis. grauiora sūt enī
 verba precipitatiōis qz ociosa. ergo si pro
 ocioso verbo rō poscit. qnto magis p ser-
 mone ipietatis pena exsoluit. pindesapi
 ens. **C**atho optime putauit primā virtu-
 tē esse compescere linguas. qui autem nō
 cōpescit. sed vir linguis nō ē. nō vt inquit
 propheta. dingeſ in terra. neqz qz diligēt
 Propterea fratres mei in cenobijs habi-
 tales in mēla. et singulis alijs in locis cō-
 stitutis studeam tenere silentiū. qm̄ ex eo
 nascit̄ quies mentiū. surgit profectus stu-
 dentiū. contēplatiōis deuotio sumit au-
 gmentū. cultus iusticie exorit. Pax. tranq-
 litasqz dom⁹ seruat ecōtra ex silentiū solu-
 tione mētis inquietudo. vag⁹ discursus.
 perturbatio studij. orationū cessatio. deuo-
 tionis remissio. contēplatiōis pditio. li-
 tes. iurgia. contentiōes. rixe. detractiōes.
 bonoz moroz collusio. et deniqz oīm orūn

tur decremēta virtutū. et eo pacto cū cre-
 scere in virtute religiosus dēat sal yanuz
 et in fatuatū qd ad nullū valet condūmen-
 tū effectus. in precipitiū labiē. et deterior
 efficiē secularibus. **D**b eam rē sanct⁹ do-
 ctor Ambrosi⁹ eodez in libro. vt supioris
 snie eius verb vtar dixit. Quid p ceteris
 debemus discere qz tacere. vt loqui possi-
 mus. ne pū⁹ me vot p dēnet mea. quā ab
 soluat aliena. **S**criptū est enim ex verbis
 tuis p dēnaberis. qd opus ē igit̄. vt prope-
 res periculū suscipe p dēnationis loquen-
 do. cū tacendo possis esse tutior. **C**on-
 plures vidi loquendo in p̄tū incidisse.
 vt queqz tacēdo. ideoqz tacere nosse. qz
 loqui difficult̄ ē. ideo pythagoras b suis
 in studijs decretū statuit. vt ad septennū
 vlḡs iuxta numerū septē liberaliū artūm
 nullus suoz discipuloz de his qz ab ipso
 discēbat rōem postulare auderet. sed fidē
 suis daret ybis. qusqz singula sua audis-
 set pcepta. **S**cđo etiam pbo. ita et in ma-
 trē obfuit vni⁹ verbi prolatio. vt deinceps
 sub silentio sp fuerit philosophat⁹. **A**lt⁹
 ne ad loquendū linguā solueret calculuz
 suo sp gestabat in ore. Johānes qz os au-
 ri. vt de nostris dicam⁹. prop̄ elationis
 verbū in adulterium et homicidū lapsus
 amodo velut qdrupes per nein ora pent-
 tens mut⁹ ingemuit. **D**avid etiā prophe-
 ta sum⁹. ne inter strepentū crebra cer-
 tamina. et deceptiōis tumultus sermo ali-
 quis offensiōis ei⁹ ab ore excederet. tace
 re pposuit. et intra se ipse tacit⁹ cōferebat
 legēsibi taciturnitatis ipones dixit. **P**o-
 nā custodiā ori meo. vt nō delinquat lin-
 gua mea. et cū taceret. inimici eū clamore
 magno velut insolentes. vt loqueret. et
 eas de sua qlitate faceret certiores. puo-
 cabāt dicentes. si de potētiā psumis. ecce
 vides te esse victū. **I**pse aut̄ tacens puer
 sus ad dñm loqbaēt dicens. **D**m̄ in te dñe
 spērāui. tu exaudiēs me dñe deus meus.
 qz dīci. ne aliqui exultēt in me inimici mei.
Gusannā qz nullū magis iudiciū sue ca-
 stitatis inuenit qz silentiū. dñs etiā n̄ ic-
 sus xp̄s in passione tacens. oīm operabāt
 grām et salutem. **O**rigē validū scutum
 circūspecte munitionis silentiū. **O**fīcē
 lium stabilitatis fundamentū. amate igi-
 tū silentiū fratres mei. ponite custodiaz
 ori vestro. imitemini tantorum virovim

vestigia. pfecti nempe viri et sapientis est tacere. cu loq nō expedit. Idcirco solon vñ ex septē sapientib. cu alijs loquentibus taceret interrogat. an pppter vborū inopiam. an qr stult⁹ esset. ipse sileret. re spōdit stult⁹ silere nō pot. linguam cohī beo. qm̄ dixisse me aliquā penitus. tacui. se hō nunq. O r̄tuz viro dignū. duo documenta indelebili memoria digna vni ca mīsione ptulit. Et sane aliquā dixit. et non sp. qm̄ sicut incauta et superuacanea locutio merorē git. ita indiscretū silentiū irrecuperabile dāmū se penumero ḡn⁹ ḡnit. Ultrūq em̄ tacere sc̄z. et loq v̄tus ē li cu opus est. et fructū affert in v̄luz assūmis̄. aliquotiens em̄ numia taciturnitas stulticie ascribit. et dolorem affert. Unde scriptū est. Ne mihi qr tacui. sic et v̄borū nimietas ad furore referit. qm̄ in multilo quio nō deest pctm̄. Propterea sapiēs dicit. Temp⁹ loquēdi et temp⁹ tacēdi. et rur sus. hō sapiens tacebit usq ad tps. et rurus pomū aureū in lecto ebumeo. v̄bz prolatū in tpe suo. qd numiruz preceptor noster Augustin⁹ non solū scriptis verū etiā exemplo docuit. Nam cu docere populu. monere fratres. arguere et increpare hereticos. ei op⁹ esset. et pro fide expedi re videbat. silebat minime quinimo dies noctesq ducebat insomnes. vt tanq leo rugiens p̄funderet aduersarios. fidem de fenderet malos obiurgaret. et bonos in opib⁹ roboraret. Cum gūt p̄sentaneū statutūq adueniret tps. sicut cuz alimēta sumeret cu et diuine maiestatis meditare mysteria. nil sibi poterat gratius esse silēcio. Contentiones aut̄ notias euitā das innuit in eo qd dicit. et contentionibus ō q̄z grauis et piculosa est in om̄i gene re homi. contention. que ut excellenti doctori Ambro. placuit. nil aliud est ō impugnatio v̄titatis. et ōsidentia clamoris eam igit vbiq et sp. et cum omnib⁹ fugiam⁹. ex contentionib⁹ em̄ neq vtilitatis. neq hominis qui ppiaz possim⁹ adipisci. Namq ōtra parē contendere anceps est. cu supiore furiosum. cu inferiore sordidū. maxie aut̄ ōtra fatū et ebruosum contentionē inire. Hā vi Cassiodorus inq̄t. absentē ledit q̄ cum ebro lutat. Sit ergo bmo nr ad om̄es grauis. sit modest⁹. sit verax. sit deniq in numero. pondere et mensura constitutus

Et enim ut dissertissim⁹ doctor Hieronymus ait. Qui modeste alloquit̄ proximū gratū accipit responsum. et q̄li de vberib⁹ in quib⁹ lac querebat buntū exprimit. sed qui incepit verbo n̄xā et discordia ex su perno corde poruocat. quasi necessaria in de emungens. sanguine elicit. iuxta illud qui vehementer emungit. elicit sanguinem et qui prouocat iras producit discordias. Propterea per Salomonē dicit. qui dimitit aquā caput est iurgior̄ aqua proprie dimittit cum lingue fluxus effrenat sed dimissor aquae iurgior̄ caput efficit. qr per lingue incōntinentiam discordie origo propinat. Ob eam rē idem Salomon ait. Nollis scimo frāgit iram dur⁹ autē suscitat furem. Et qm̄ in cōuijhs propter ventris ingluvium. et vini fumositates ad cerebrū ascendentēs. nonnunq propter inuidentiā maioris. aut delicate ris annone. interdū propter ministrantiū incuriam. oriū cōtentiones cōsueuerunt. pro his cōtentionebus tollendis. ac p de tractioib⁹. que se p̄issime de absentib⁹ na scunt in mensa. cauendis atq euitandis diu solerissimusq parens noster. velut magne cautionis magister instituit. vt tā diu fratres cōtinentes lectionem audiant in mensa. qd̄ eo duret refectio. Et nō solum hoc mādauit in regula. s̄ ut nem̄ suam possit latere intentio. hos in titulo mense. a cūctis legendos versus de scriperat. Quisq̄ amat dictis absentium rodere vitā. Hanc mensam indignā no verit esse sibi. qd quidem preceptum tāq optim⁹ legislator adeo accurate i suo obseruan rolebat edulio. vt nullo pacto ferre poterat. vt etiā co p̄iscopi in eo loquērent̄. quinimo si vel ad detractōes. vel ad cōtentiones eos cōtigisset soluere linguā adeo acris eos obiurgabat. vt eis diceret. aut hos delete versus. aut vestra cōpesca tis labia. aut hinc in malā abeat is rem. et qm̄ ipse tanto in eos furore propter linguē relaxationē replebat. vt de mēa di scedens in studiū ingredereb̄. Statuerat insuper. vt P̄ ossidoni⁹ inquit. hic celest̄ vite instructor. maxim⁹. vt secum cōuijtes poculoz p̄fixum haberent numerū quoq tot priuabant̄. quot levia etiā verba proferrent. Cetera duo. v̄pote mētis refectionē. et in spūalibus exercitatio

p

q

nem, satis intellexit, cu[m] huius m[od]i d[icitur] ad-
te[re]t r[ati]onē dicens. **N**ec sole sauges sumat
cibū, sed et aures exuriant sib[us] dei. Illi
exuriunt sib[us] dei, q[uia] illud audire desiderat
Sed ad ipm audiendum alij mouent ut
solū eoꝝ temulcean t[em]p[er]taures, alij ut adiscant
et in ill. q[uia] didicerint, vel, p[ro]p[ter] euitādis tedis
vel, p[ro]p[ter] mundi gloria acq[ui]renda, vel, p[ro]p[ter] parū
ut lucro se exerceat. Alij ut eoꝝ reficiatur
mens, et discant quid euitare q[uia]d[ic]t obliterari
tare debeat, primi ab ipa lectione vacui
recedentes, nullū in ea b[ea]nt affectū, nullū
sentient saporem, nullū acq[ui]runt p[er]fectum
nā quicq[ue] audiunt facile admittunt hi nū
mirū sibi de diuini sib[us] lectione iudicium
non salutē reportant, neq[ue] exurientes sunt
sed aspernates, qm̄ audire et nō intelligere
re, qd est aliud q[uia] negligere. Etem si q[ui]s
audiat et nō intelligat similitudinē est iu-
mento lyre sonum audienti. Alteri et q[uia] si
ad mundū videant p[er]ficer, m[od]i diuini ver-
bi p[ro]m[pt]u[m] non assequuntur, qm̄ non p[ro]cādu-
co terrenoꝝ modo, sed p[er] consequendo
celesti munere illud est audiendum. Po-
strem dūtaxat perfecti sunt auditores, hi
sunt de quib[us] salinator in euangelio dicit
Beati q[uia] audiunt verbū dei et custodiunt
illud. Quippe diuinoy sib[us] custodi-
tio, ipa est preceptoz adimpletiō frustra
enī custodiunt memoria, nisi custodianē
et vita, hi ergo p[ro]pt[er]e exuriunt sib[us] dei, hi
gaudiū, bi leticiā, hi mentis saturitatē, hi
deniq[ue] veram beatitudinez recipiunt. **J**uxta
saluator[is] p[ro]missa, Beati qui esuriunt et si-
tiunt iusticiā, qm̄ ipi saturabunt. q[ui] se[nt]z, sic
retinent illud, ut faciant q[uia] iubent p[ro] ipm.
vñ dñs ipse gabolam de semine, qd aliud
cecedit secus viam, aliud cecedit supra pe-
tri, aliud inter spinas, et aliud in terram
bonā, discipul[us] aperiens, inq[ue] terram bo-
nā esse illos, q[uia] in corde bono et optimo au-
dientes verbū dei retinet, et fructū afferunt
in patientia, petraz aut et spinas ad illos
refert, q[uia] vel in fide deficiunt, ppter eorum
cordis ariditatē, vel mūdanis suffocatur
curis, ppter pungentes quaricie spinas,
de quib[us] in altero nrē divisionis membro
suim locuti, p[ro]p[ter] viam aut intellexit illos,
q[uia] audiunt sed nō intelligunt, et si intelligunt
negligunt illud, ppter ea inq[ue], venit
diabolus et tollit sib[us] de corde eorū, ne
credentes salvi sicut, quos in p[ri]mo nrē p[ro]

ditionis loco posuimus, q[ui] re sic exurire de-
bemus verbū dei ut saturemur, nam id sa-
turabimur, q[uia] pri exuriimus. Exuri-
endo enī hō efficit dign, ut postmodum
sature, primuz ergo debem[us] prepare cor
nostrū ad esurientū et desiderandū verbū
dei, tūc supercelēstis veniet gratia, q[uia] nos
int[er]fundat, et dulcedine atq[ue] sapore spi-
rituali reficiat, ut delectet nos, cu[m] cythare
do et symphoniaro nostro **D**auid cāta-
re, q[uia] dulcia fauicib[us] meis eloquia tua sup
mel ori meo, et bonuz mihi lex ori tui sup
milia auri et argenti. Et sane et pulcre in
quit diuinū eloquū dulci[us] esse milib[us] au-
ri et argenti melius, qm̄ in ipso, fons ois
Dulcedinis scaturit. In ipso ois bonitas
reducet, in ipso ois decor resplendet. **O**n
ipsum, ut in libro de q[ui]nibus euāgeliorū
Aug[ustinus] inquit, Dñi verbū lucidū est can-
dore veritatis, solidū firmitate eternitatis,
et vndiq[ue] sui simile pulcritudine deitatis
Adopterea quisq[ue] verbo dei pascit, ter-
renū pabulū non q[ui]rit, nec enī p[ot] panem
seculi cōcupiscere, qui pane reficit salua-
toris. Nec ventris, ut ait Ambrosi[us], curaz
habere poterit q[uia] alimentuz verbi celestis
acq[ui]rit, qm̄ ipsum est oīm refectio que sa-
ginat aiam, que ipinguat viscera, ipsum ē
cui si aia sentiat, corriget ad salutē, quo
roborat ad pugnā, q[uia] premunit ad victo-
riā, quo victor parit triūphū, q[uia] triumpha-
tor iocunditate poterit ipsum ē q[uia] illumina
ad cognitionē cui ini[er] ad virtutē, q[uia] refor-
mat ad sapientiā, cui adheret ad decorē
cui marita ad facunditez, quo fruic ad
eternā felicitatem, p[ro] ipsum si in corde reti-
neſ a laqueo, a via praua, a ruina, et oī li-
berat p[er]cipitio, defendit periculo, et oī de-
stituit malo, q[uia] enim mali pati p[ot] quez
custodit de, cui inhabitat de. **E**nī La-
ctanti[us] custodit enī de p[er]iū hominē ab
oī malo. At enim verbū dei, qd de est a te
recedet minime, si ei in tuo corde habita-
culum peparas. **O** q[uia] pia ig[ne] diligenc-
ia verbū dei tractandum est, q[uia] quanto de-
siderio desiderandum, quanto nitore su-
scipiendo, quanto studio custodiendum
Quid enī ipso mai[us], quid prestati[us], quid
meli[us], quid sublimius, quid iocundi[us], qd
deniq[ue] p[ot] efficient[us] excogitari. **N**ā per
ipsum celos, terrāq[ue] creavit altissim[us], per
ipsum genus humānū redemptū est, per

VIII

Spm alligato sathanā de inferī eripuit p̄ se
dā. Quid plura. verbū dei. Minuit a peſ
ſundatione liberauit ſacré cetū apostolo
rū effecit. Eunuchū regine candatis alle
rit. Cornelii Dionysii Areopagitā. Ni
ctorii oratoře matutinum. Paulum. Ju
gustinū. grecos. latinos. et temuz omnes
mūdi nationes ad xp̄i fidez convenerit. per
inde doctoz princeps Augustin⁹ quas dā
sanctimoniales interrogat. Quid vobis
plus esse videt. verbū dei. aut corpus xp̄i.
Si vultis vez rindere. hoc vtqz dicere de
betis. q̄ non min⁹ ſit verbū dei. q̄ corp⁹
xp̄i. et iō non min⁹ eſt reus. q̄ verbum dei
negligenter audierit. q̄ ille q̄ corpus xp̄i
in terra sua negligentia cadere permetteret.
hinc Parthe ſoror Maria non tā reue
renter q̄ attente ſecus pedes dñi audie
bat verbum illius. hinc diſcipuli emauſ
quāqz q̄ loquereſ ignorarent. cor ar
dens habebat ad ea. que de xp̄o expone
bant. hinc xp̄o in templo loquente. om
nis populus ſuſpensus erat audiens il
lū. hinc Eglon rex mox ſuo ſurrexit de ſo
lio. et velut attonitus audiuſt qioth dicens
tem. verbum dñi habeo ad te o rex. hinc
Eſdra legiſ ſyba ſine intermiſſione a ma
ne uſqz ad meridiē legente ſtictuit omnis
populus. auresqz erectas attentasqz tene
bat. Hinc ab Auguſtino q̄ alte quāqz
eleganter dictū eſt. letabif cor noſtrū. ſi
mentib⁹ exurimus. Cum em̄ alioſ ſuauia
apponunt. in epulis noſtris letant fau
ces. querentiū cibum. Cum varie colora
ta. blandeg depicta apponunt aspectib⁹
noſtris. letant oculi querentium aliqid
videre linuſoſum. letant aures querenti
umicantū. letant olfactus querentiū. o
rem gratū. Sed letet cor querentium do
minū. proculdubio ſingula q̄ exhibentur
diuerſis ſenſib⁹. noſtrō ſingulos ſenſus
delectat. Neqz em̄ vel ſon⁹ delectat aspe
ctū. vel color auditū. Cordi auſte noſtro
dñs et lux eſt. et vox eſt. et odor et cibus eſt.
et iō omnia eſt. q̄ nihil horū eſt. Et lumen
cordi noſtro. cui dicim⁹. in lumine tuo vi
debiū lumen. Et ſon⁹ cordi noſtro. cui
dicim⁹. Auditui meo dñs gaudium et leſ
ticiam. Et odor cordi noſtro. de q̄ dñ. xp̄i
bon⁹ odor ſum⁹. Si autē cibum queritis
q̄ ieuiuatiſ. beati q̄ esuriunt et sitiunt iu
ſticiā. De ipſo auſte dñno noſtro ielu xp̄o

dictum eſt. q̄ factus ē nobis iuſticia et ſa
pientia. Ecce epule p̄parate ſunt. Juſtia
xp̄s eſt. cibus eſt. quem ſentit ois qui
fauces ſanas habet interiores hois. Ci
bus eſt qui ſeipſum cōmendans ait. Ego
ſum panis viuus q̄ de celo deſcendi. Ci
bus eſt qui reficit nec deficit. Ci⁹ eſt qui
esuriētes ſatiat. et integermanet. Cu hinc
ad mensas vias diſcenſerit. niſi tale mā
ducabitis. qd ad iſtas epulas cōueniſtiſ.
bene igit māducate. ſed cu audierit. bñ
digerite. bene māducat. et male digerit q̄
audit verbū dei et non facit. Nō enim du
cit utile et dulcem ſuccū ſed cruduz ructat
in digestiōe fastidium nec mitremi q̄ cor
da noſtra ſic epulan̄. vt et ipſa reficiant
et nō minuant unde reficiunt. Corporali
bus oculis noſtris deus talementum de
dit. Nam lux iſta cibus eſt oculoz. haclu
mina noſtra paſcunt. Et ſi quis in tene
bris diuitius fuerit. taq̄ ieuiuij eius defi
ciunt oculi. perdiſerunt enim hoies ocu
los ſedendo in tenebris. Nec aliqid ir
ruit oculis. nec aliquis q̄q̄ percussit. nec
humor alien⁹ influxit. nec puluis nec fu
mus pducit homo poſt tenebras. et nō vi
det quod videbat. oculi eius fame mortui
ſunt. cibum ſuū. hoc eſt lucem non ſumē
do defecerunt. Et iſta lux q̄ videt abho
minibus. omniū paſcit oculos. et aspect⁹
videntis per eā reficiet. et lux integra per
ſeueraſt. Si duo videant tanta permanet
Si plures videant tanta p̄manent video
at diues. videat pauper. equalis ē omni
bus. nullus in eā limites ſigit. Impletur
pauperis inopia. vacat diuitis auaricia.
Nūquid enī qui plus haber. plus videt.
aut prolatō auro. preoccupat pauperes.
et emat ſibi quod videat. vt ille non habe
at. Si ſtalix cibus eſt lux corpora ocu
lis noſtris. quid eſt de mentibus noſtri.
Aurum quidem cib⁹ eſt ſon⁹. et ipſe qua
lis eſt. Ecce loquor caritati reſtre adſunt
aures. adſunt mentes. Duo quedam no
minaui aures et mentes. et in eo quod lo
quor duo quedam ſunt. ſonus et intelle
ctus ſimul ferunt ſimul ad aures perue
niunt. Sonus remanet in aure. intellect⁹
deſcendit in cor. Excellentius intellectuz
amare debemus. Sonus eſt quāli corp⁹.
Intelleetus ē quāli animus. Sed ſon⁹
et aurē percuerſerit. autēq̄ tetigerit. tranſ-

si non reuocauit. Nec adhuc sonat. Ita enim syllabe preeundo sibi. et sequendo succedunt secunda non sonat nisi prima trahatur. Veritatem quaque sit quoddam transitorum. magnum habet miraculum. Ecce enim si vobis exurientibus panem appetire non pueniret ad singulos totus. dividetur vobis quod posuisse. et quanto plures essent. tanto minime haberent. Nodum autem sermonem profero vobis inter vos et syllabas non dividitur. nec seclusus sum meum. ut alius tollat istam premam. alio illam. et sic priculatim et minutatim ad singulos quousque quod dico pueniat. sed totum audiunt duo. et quotquot veniunt totum audiunt et omnibus sufficit et singulis interger est. preparare ad audiendum aurum tamen nec ea fraudat vicina auris aliena. Si his fit de vobis sonanti. quod fit de vobis omnipotenti. Quod enim vox ista nostra aurum oim audientium singulis tota est. et apud singulos tota est. Nec tot sunt mee voces. quot sunt vestre aures. Sed vna vox multas aures implet. non divisa. sed omnibus tota. Hic cogitate verbum dei totum in celis. totum in terris. totum in angelis. totum apud patrem. totum apud virginem. totum in eternitate. totum in carne. totum ad inferos. cum visitaret. totum in paradyso. quod latronem transtulit. Hec dixi de sono. quod si de intellectu aliquod dicam. Et quanto minus est quod verbum dei. Ecce enim sono profecto. sed cum protulero iam. iam non reuoco. Si volo audire alterum sonum profero. et cum ipse transierit. pfero alterum. aut silentium presequor. Intellectus vero et pfero adest. et teneo apud me. et inuenis quod audisti. et non quod dixi. Intellectus ergo manet in corde meo. migrat ad tuum. nec de serit meum veritatem cum intellectus inest corde meo. et volo. ut insit etiaz cordi tuo quero. quod ad te transeat. et assumo sonum quasi vehiculum. et quasi impono intellectum. et profero. et produco. et doceo. et non amitto. Si potuit hoc facere intellectus meus de voce mea non potuit verbum dei de carne sua. Ecce enim verbum dei. deum apud deum. sapientia dei manens incommutabiliter apud patrem. ut procederet ad nos. Nam quasi sonus quesivit. eisque se inseruit et ad nos processit. et a patre non recessit. Intelligite sapienter hoc quod audistis.

quantum sit. et quale cogitate. et de deo maiora sentite. Vincit ille omnem lucem omnem sonum. omnem intellectum. ideo sum opere desiderandus est. et ad eum in blandum. ut letetur cor quereatum dominum letatum satietur. satiatum glorificetur. glorificatum beatum existat sine fine. Non igitur fauces soluz sumant cibum. sed mentis aures affectent verbum dei. Non enim corporalis mense. sed celestis debemus esse participes. Et quidem quanto prestanter est anima quam corpus. tanto illius nos delectent alimenta quam corporis. Audiamus ergo verbum dei fratres feruenter. Audiamus si possibile est iugiter. si non saltem frequenter. Audiamus sine tumultu. sine contentione. sine contradictione. Audiamus fide affecti. spe commoti. caritatem inflammati. Audiamus cum reverentia attentione. et cum debito proposito ad implendum. que per ipsum iubentur. iuxtra dictum apostoli Jacobi mandatum divinitatis. Estote factores verbi et non auditores tantum. fallentes vosmetipos. quoniam si quis auditor est verbi. et non factor. ut rationem subiungens ait. hic comparabitur viro consideranti vultum nativitatis sue in speculo. Namque considerauit et abiit. et quod fuerit mox oblitus est. Qui autem in lege perfecte libertatis perspererit. et in ea permanserit non auditor obliuiosus factus. sed factor operis hic beatus in facto suo erit.

Le^ttu^s vicesimus quartu^s **A**ugustinu^s

Qui infirmi sunt et pristina consuetudine. si aliter tractatur in victus non debet alii molestum esse. nec iniustum videri eis. quos alios fecerunt. si sunt quod non sunt ipsi. sed sibi potius gratulentur. qui valent quod non valent illi.

Comentu^s vicesimu^s quartu^s **A**mbrosiu^s

Quartum mandatum circa victimam seruandum est. ut fortiores robustiores corpore. moleste non ferant. nec iniustum eis videantur. si hi qui infirmi sunt ex pristina et antiqua consuetudi

f. 2

IVXXXI

ne misericordius tractantur in victu. immo
qm̄ validiores sunt. maiore in se abstinen-
te seruare rigorez. et alioz non mō equo
aīo suffire imbecillitate. vezetiam pluri-
mū eis compati. plurimūq̄ misereri de-
bent. Que enī maior virtus misericordia
nōne ipsa est caritati cognata. Nam quid
aliud est misericordia nisi alienae miserie que-
dā in nostro corde cōpassio. sed qd̄ est cō
passio nisi vt Augustin⁹ ait. pia tristitia. et
sūdici pōt̄ beata miseria. Et bñ inq̄t̄ beata
misericordia. q̄ ea qui predictus est. beat⁹
est. dolet q̄n ippe cōpatiens de primi ma-
lo. et si pōt̄ delet illud. et eius necessitatib⁹ li-
benti aīo subuenit. sed nūquid hecmune-
ra sunt caritatis. Ob eam rē xp̄s in euangeli-
o misericordes beatos esse dicit. et ob
misericordia quā in proximū gerunt. se a
patre oīm misericordiarū. et deo totius cō
solutionis misericordiaz suscepturos esse
astrinxit dicens. Beati misericordes. qm̄
ip̄i misericordiam consequent̄. Nā mis-
ericordia tm̄ obtinet efficacie. vt auctorem
suū sine premio esse nō patiat̄. vt tantum
miserentis augere meritū. quantū mis-
ericordia ipsa auger. Idcirco ad eā facien-
dam vnuquisq̄ vigilantissim⁹ esse debet.
Et q̄bz misericordia appellata sit ex eo.
q̄ miserum cor faciat alieno malo cōdo-
lentis. nullus tñ ita liber ē ab oī miseria.
q̄ qui misericors est. q̄ qui subuenit. ino-
pi. q̄ esurienti cibos prestat. qui potum si-
tienti tribuit. qui nudū vestit. peregrinuz
recto recipit. cōp̄ressū liberat. docet igna-
ros. solaē afflictos. remittit iniurias. cu-
rat infirmos. et deniq̄z humanitatē suam
vsc̄ ad sepulturā porrigit mortuoz. Ut
igī liberi a miseria sim⁹. misericordes si-
mus. Si autem nr̄is primis misericor-
diā exhibere negabim⁹. cunctis procul
dubio miserijs obruti erim⁹. Peride Au-
gustin⁹ ait. Si enī vis impetrare miseri-
cordiaz dei. esto misericors. Si tu negas
hoī cum hoī sis humanitatem. negabit ti
bi de⁹ suam diuinitatē. Nequaq̄ indiget
de⁹ te. tu autē indiges deo. nihil a te per-
tit ille. vt beat⁹ sit. tu autem nisi ab eo ac-
ceperis. beat⁹ esse nō poteris. Qd̄ ab illo
acceptur⁹ es queris. nihil ex his q̄ condi-
dit. sed tibi dat ad fruendū se ipso cōdito-
re. qui oīa ex nihilo fecit. q̄ illud est. q̄ ni-
hil melius. nihilq̄ maius pōt̄ excogitari

ppterea admonitio diuina. neq̄ cessauit.
neq̄ tacuit vñq̄. quo mun⁹ in scripturis
sanctis. et veterib⁹ q̄ nouis semp et vbi
q̄ ad misericordie opa dei populus puocet. et
siquidē vt etiā si fieri possit in ea exhiben-
da modū non teneat. qm̄ sola misericordia tm̄
modo est ab excessib⁹ liberata. dum omnia
sunt odiosa cū transcederint modum. so-
lum misericordia terminum nō habet ipsa. vt
Augustin⁹ asseverauit tantus est. cui⁹ ni-
metas placet. cuius enormitas oblectat
cuius laudabilis pōt̄ esse profusio. Sola
itaq̄ misericordia est. que quāto ad maiora p-
cesserit clementia. tanto amplior est. vt si-
bi laudem. et in dño tribuat credulitatem
q̄ miserator et misericors est. longanimitas
et multe misericordie. et verax. quare cum
nobis temp⁹ est. cū dei adiutorium adest
cū in nostra p̄tate consistim⁹. bona opera
faciam⁹. Cū enim transierit temp⁹ bñ
operandi. nō restat nisi temp⁹ recipiendi.
Nemo tibi dictur⁹ est p⁹ resurrectionem
mortuoz in regno dei. frāge esurienti pa-
nem tuū. et egenos vagosq̄ induc in do-
mū tuam. q̄ nō inuenies esurientem. nec
egentem. Nemo dictur⁹ est. Vesti nudū
vbi omnī tunica imortalitatis erit. Ne-
mo dictur⁹ est. suscipe peregrinū. vbi oēs
in partia sua viuent. Nemo dicet. visita
egrū. vbi ē sempiterna sanitas. Nemo di-
cit. sepeli mortuos. vbi mors nlla erit. ista
oīo pietatis officia in vita eterna necessa-
ria nō erūt. vbi sola pax erit. et leticia sem-
piterna. q̄ hic cōpatiamur. h̄ misereamur
hic pietatis exerceamus obsequia. hic in
pauperes. hic in miseros. h̄ in egrotos cōq-
ciam⁹ oculos. hic nr̄os patesciam⁹ pal-
mas. Cui⁹ pect⁹ tā ferreū. cui⁹ cor taz
lapideū. vt gemit⁹ non exp̄mat. lacrimas
nō effundat. cū proximi v̄l amici in orbū
vel interitū intueāt. vt patienti nō compa-
triat. ad olentibus nō condoleat. Nā ipse
Jesu cū vidisset Mariam et iudeos plo-
rantes. infremuit spiritu. turbavit semet⁹
ipsum et lacrimat⁹ est. Ipse ostendēde mi-
sericordie sue gratia. que p̄prietas est dei.
leprosos mundavit. cecos illuminavit. a
demonibus oppressos liberauit. curuata
erexit mulierem. mutis loquelā. surdis au-
ditū. aridis virorē. claudis incessum. pa-
raliticis firmitatē. et deniq̄z oī generi lan-
guentū restituit sanitatē. Et quid plura

auctor fecit pietatē. Ut nobis misereret. sui misereri nō voluit ut nobis indulgeret. Hibi nō pepercit. vt nos sanaret a plāta pedis usq; ad verticem capitū nō fuit in eo sanitas. vt nostrā deleret morte. p nobis mori n̄ dubitauit. voluit igit̄ cruci affecti. voluit in sepulchro recōdi. voluit ad inferna descendere. voluit a morte resurgere. voluit celos ascendere. voluit a paraclitū mittere. et oēm deniq; suā peregrinationē facere voluit. vt erga nos suā inexplicabilem infinitāq; ostenderet pietatē.

a **M**editemini igit̄ fratres clementiam saluatoris. cōtemplemini misericordiam redēptoris. attendite ad pietatē glorificatorū. Et q̄ misericors pat̄. et q̄ longanimis sit dñs cōsiderate. Quid tā longanimū. qd tā multum in misericordia. peccat̄ et viuitur. accedit peccata et angeſ vita. blasphemat̄ quotidie. et solem suū oriri facit sup bonos et malos. Vocat vndiq; ad correctionē. vocat vndiq; pñiam. vocat beneficia largiendō. vocat temp⁹ vniuersi impiundo. vocat perlectoriē. vocat p attractionē. vocat p intimā cogitationē. vocat p flagellū correctionis. vocat p misericordiam consolatiōnis. longanimis est ḡdñs. et multe misericordie eius. Adiscam⁹ igit̄ frēs a tam bono tāq; misericordie. magistro misericordiā impēdere. sequamur vestigia eius. Nā quid de nobis erit. si saluator noster. clemens p̄i et misericors fuerit. et nos misericordiā negauerim⁹. Nonne si misericordiā clausurū viscera. claudet nobis oīno xp̄i ianua. Nā vt preceptor n̄t Augustin⁹ in sermōe de misericordia scribit. Misericordia ē porta dñi. et iusti intrabūt in eam. hec nouū testamentū illuminat. et veteris rigor extenuat. Est lignū q̄ Moy ses aquas dulcorauit. hoc ē sal quo Elizeus sterilitatē exterminauit. hec ē farina qua Elizeus mortem q̄ in olla erat extirpauit. hoc ē oleum. qd samaritan⁹ infundit rulnerto. hec ē aqua Jordaniis qua curat̄ lepra Naaman syri. hic est sola virt⁹ q̄ dividit inē crudelē et pium. inē regem et tyrrannū. Nam propter eā sanctus Joseph frātrum suorū oblit⁹ fuit iurie David rex benigissim⁹. filij persequēt̄ deflebat de mentiā. diua Monica sui filij Augustini imumentē deplorabat dñnationē. Augustinus ianuarij lugebat finalē impeniten-

tiam. propter eam Paul⁹ aplus dicebat. **Q**uis infirmat̄ et ego nō infirmor. q̄s sc̄a dalizat̄ et ego nō vror. propter eā Augustin⁹ se a deo petiūt. vt aut suo pceret populo. aut eū de libro vite deleret. propter eā idem pater Augustin⁹ diuine supplicavit maiestati. vt aut ipios pfugaret Barbaros. aut eū de huius vite medio tollet. propter eā Abraham cunctādo petiūt dñū contra nefandissimos hoīes misericordiū agere. **S**ed diceret quis ex vobis ecce in monasterio sum⁹. pauperes videre nō possumus. pupillas et viduas cōsolari nō valemus. in ortuos sepelire nequim⁹. q̄o misericordie opera facimus.

Audiatis in sermōe de misericordia optimi preceptoris responsionē sue questiois. Ipse enī ibi inq̄t. Et si in seculo nō habicitas. nec gentiū cōmertium habere debetis. misericordie tū opera bene exercere potestis. orando. obsecrādo. et p pupillis et orphanis deprecādo. qd si satis esse nō videb̄t. pensare debetis. q̄o in monasterio centū et plures habitatis simul. hoc ad illos dicebat q̄s in monte sub ei⁹ cura degredos cōgregauerat. sed nos ad vos oēs qui ei⁹ sub regula degitis. simul cū eō dicimus. Nūquid sepe infirmamini. Nunq̄d sepe a dyabolo et a mūdo temptamini. Nūquid sepe affligimini. nūq̄d sepe patimini. nūquid et lepe morimini. Inē vos ergo potestis pietatis opera exercere. Nō temp⁹. nō locus. nō conditio. nō professio. nō quecūq; res alia a vobis tollit. vt inē vos misericordes esse non possitis.

Quando igit̄ prop̄e egritudinis vetusta et aliqd aspīcītis fratrib⁹ vñs delicationē exhiberi. nō modo non moueri. turbariq; aio. sed ei⁹ potius cōpati misereri. et in q̄ibus potestis subuentre debetis. nec illos feliores putetis. q̄r sumūt qd vos nō sumitis. sed ipsi poti⁹ gratulemīt. q̄r valeatis qd non valētilit. Nāqz meli⁹ est abstinerē q̄z sumere. Nā ilkud virtutis h̄ infirmitatis ē. Bratulari sibi quisq; dī. qd domino diuine gratiē tā sanus ē et validas. vt possit sibi sufficere cōis alioz cibis et potis. qd nihil delicatū querat. nihil superfluū petat. Quanto enī quisq; min⁹ appetit. et quanto arti⁹ viuit tanto beatior crit. Arta enī et angusta via ē que ducit ad vitam. Haudeat ḡ qui ppter xpm vivere p̄

f 3

b

c

ce pōt. Arta enim vita occidit vitia . et
tinguit libidinem . nutrit vices . roborat
anim . mensēq ad celestia subleuat . Hoc
nob̄ R̄othomagen̄. decus . et cardine dignitat̄ splendor . et sacri nři ordinis pro/
tector dil̄ gentissim̄. Guilelm̄ de Esto/
utevilla . tanq̄ diuinor̄ munex cognitor̄
maximus se penumero retulit . se videlicet
deo immortali ultra innumera alia bñsi/
cia obnoxium fuisse . qm̄ sanitatis frueba/
tur munere . quo et cōpatiebat infirmis . et
nos se penumero ad eis miserendū p̄na/
liter monuit . Quid em̄ aiebat in h̄ mun/
do melī sanitatis . qd̄ est . in q̄ et xp̄o . et bea/
to Augustino similiores esse possem̄ . q̄
misericordia . nam ille auctor . hic minister
summe pietatis fuit .

Textus vicesimusquintus . Augustin̄.

H si eis q̄ venerunt ex morib⁹ de/
licatiōrib⁹ ad monasteriū aliqd̄
alimentor̄ . vestimentor̄ . operimē/
torumue dāt qd̄ alijs fortiorib⁹ . et iō fel/
ciorib⁹ non dāt . cogitare debent . quibus
non dāt . q̄tuz de sua seculari vita illi ad
istā descendērunt . q̄uis vsc̄ ad aliorū . q̄
sunt corpe firmiores frugalitatem puen/
te nequerunt . Nec debent velle om̄es qd̄
paucos vident ampli⁹ . non q̄ honorant
sed q̄ tolerant accipe . ne q̄tingat dete/
stanta peruersitas . ut in monasterio ubi
q̄tuz possunt . fiunt diuites laborosi . si/
ant pauperes delicati⁹ .

Commentū vicesimūquintū . Ambrosi⁹

Q uintū preceptū est . q̄ si eis qui
venerūt ex morib⁹ deliciatiōrib⁹
ad monasteriū . ceu illi q̄ sunt no/
biles et viri potentes . ac diuites extiterūt
in seculo aliqd̄ alimentor̄ . vestimentor̄ .
operimētorūne dāt . ac si apte diceret . q̄
si talib⁹ aliqd̄ deliciatiōris vicit⁹ . p̄ciosio/
ris vescit⁹ . pulchrioris . p̄modiorisq̄ mā/
sionis tribuit⁹ . qd̄ alijs corpe fortiorib⁹
et iō feliciorib⁹ non dāt et ex feliciorib⁹
indq̄ . qm̄ quo ad humanas felicitates . ro/
bur et sanitas corporis optabilior ac suauio/
ri esse videat . qd̄ enim opes . qd̄ diuitie .
qd̄ stat⁹ . quid honores . quidq̄ alia in q̄/
bus mundani hoīes felicitatem sangerūt

oblectamenti p̄nt afferre . si fortitudo desit
si continui assint languores . Nā nibil
in hoc mundo habemus p̄tē virtutē et sa/
pientiam . qd̄ magis accedat felicitatē q̄
sanitas et indolentia . Inde de beator̄ cō/
ditione scriptū est . Absterget de omnem
lacrimal ab oculis sanctor̄ . tā non erit
amplius . neq̄ luct⁹ neq̄ clamor . neq̄ ul/
lus dolor . qm̄ priora transierūt . possim⁹
et aliter locū istum solari . et ideo fortio/
res feliciorē dicant̄ . si videlicet fortitudine
illa in vigilis . leiuīs . et ceterī p̄nie acti/
bus faciendis . et quib⁹ vera acquirit se/
licitas . ordingrie seduloḡ et debet utrāc̄
Isti in quā quibus illud pl⁹ vel delicati⁹
nō datur . cogitare debet quantū de sua se/
culari vita illi quib⁹ dāt descendērunt . cū
ad monasteriū venerūt q̄uis vsc̄ ad fru/
galitatem . hoc est ḡsimoniam seu moderan/
tiā alioz qui sunt corpore firmiores p̄/
uenire nequierint . et quare cogitare de/
bent . vt . s. ex rōne cognoscāt . qm̄ iustū et
rōni consentaneū est . vt hi qui plus descē/
derunt pl⁹ accipiant . Id enī nature p̄/
stat exp̄imentū . vt quantū aqua de altiori
scaturit loco . quantūq̄ plus descendit . tā
tū eminentiora possit debeatq̄ loca irri/
genda deduci . Id etiā et xp̄s nostrarū re/
tributor opationū pollicitus ē dices . qui
se humiliat exaltabit̄ . et quantū quis plus
se humiliabit̄ . tantū pl⁹ a xp̄o exaltabitur
hoc sumē iusticie complementū in eo . ce/
lestis p̄ ostēdit . q̄ illum ad summū extulit
fastigū . et dedit illi nomen qd̄ est . sup̄ oē
nomen . qm̄ v̄t̄ inquit Ap̄ls . exinanivit̄ se
metipsum fact⁹ obediens vsc̄ ad mortē .
mortē in quā ignominiosaz crucis . Si ergo h̄ .
facit dñs . cur ei⁹ mīstri et religionū
pastores suū imitātes exemplū facere nō
debent . Cur si v̄n⁹ plus alio in religione
descendit . si plus se humiliat . se de altiori
statu ad humiliorem venit . plus accipere
plus tolerari . plus etiā et exaltari nō debe/
at . Dulchia quidē res est in aio . discre/
tio pulchra . rectū iudicium . hoc quidem
ex quadam sui celsitudine cōfusa discer/
nit . sparsa colligit . secreta rimat̄ . vez inue/
stigat . verisilia examinat . facta et offusca/
ta explorat . suscipienda tribuēda . q̄ meti/
tur . oīa trutinaē . omnia pōderat . oīa mē/
surat . oīa equa bilangia hoc est iusta me/
rita et demerita confert . In te igit̄ a clas-

rissimo p̄ncipe in vitis pat̄z. **R**usticanus
reprehendit heremita. q̄ cum illius fame
et gloria. quaz ex frequentia eū visitantū
ob singularē ei⁹ sanctimoniam suscep-
rat inuidens ipsumq; leguminib⁹. olerii/
bus. pane vinoq; pasci et famulū stratum
ei⁹ p̄parantem. ac in alijs obsequente vi-
dens ait ad p̄ncipez. **N**escio p̄fecto unde
tantam adeptus sis gloriā sanctitatis ut
etiam a remotissimis oris te visendi gra-
tia populi p̄fluant. ego em̄ postq; in he-
remosum pane et aqua p̄tent⁹ nunq; nisi
sug paleaz in tugurio meo iacui. et nemo
est qui aliquid de me referat laudem.
nemo. q̄ ad me visendum se cōferat. **C**ui
princeps. dic mibi frater obsecro. anteq;
mundū relinqueres heremiq; fieres ha-
bitator. **Q**uisnam erat stat⁹ tu⁹. **Q**ui re-
spondit. ego agricola eram. custos bouz.
et telluri arator. et ruisus p̄nceps q̄b⁹ cib
vescebar. **R**edit heremita. pane et aqua
et crebro solis herbaz radicib⁹. **E**t iterum
p̄nceps. cubilia tua qlia erant. **R**edit he-
remita. nuda terra. sub apto celo. **T**unc
p̄nceps. **E**t si nihil propter deū reliquisti
immo aliqd tue vite melius addidisti. q̄z
nunc sub tugurio in palea iaces et fer-
cis sepe vesceris. **E**go autem maximū p̄/
pter deū reliq; potentatiū. magnam seruo-
rum et clientium cateruā. epulabar quoti-
die splendide. in excelsis tectis et depictis
palatijs habitabam. vestimentis auro co-
testis induebar. quicquid glorie. quicquid
apparatus. quicquid voluptatis deside-
tabam continuo mibi conferebas. omnia
reliqui ut xpm sequerer. **H**trui mibi hoc
tugurium. **R**eliqui mibi hunc famulū qui
pro vite conseruatione dūtarat olera et le-
gumina mibi paret. **I**taq; frater mi nul-
lam habes occasionem querele. **S**it er-
go in servis dei discretio personarum. q̄z
etia preceptor noster dicit. nō eq̄liter oib⁹
qz nō eq̄liē valer̄ oēs. sit agnitione stat⁹ eoꝝ
sit rectū sanūq; iudicū. et cuz huiusmodi
discretionē p̄noiatāq; distributionem
iustum rectāq; cognoverint. non velint
omnes accipere qd paucos accipere am-
plius vident. **T**olerandi enī sunt qui mi-
nus possunt. **S**ufferendi qui minus va-
lent. compatiendū illis. qui delicatus
in seculo viuere consueverūt. et hoc ideo.
ne contingat detestāda peruersitas. vt scz

in monasterio quantū possunt diuites si-
ant laboriosi. hoc est abstinentes parci. et
sobri. pauperes autē fiant delicatius. vt
plus. s. et delicati ceteris sumant. **D**q;
gna quippe et detestanda peruersitas est.
vt et pauperes. inopes. egeni. ignobiles.
et rusticani hoīes in seculo. velint tāq; no-
biles et magni viri. **I**n religionetractari.
vbi diuites et generosi homines sobri et
parcam vitam ducunt quod tū fieri sepe
numero videmus. **E**ffertū enim se nōnū
q̄ pleriq; in religione. vt in ea primū ac-
cubitum delicatores cibos prelaturas. et
eminentias querāt. cum tū in seculo pau-
peres. infimi et abiecti extiterint. **E**contra
multi q̄nto nobiliores delicatoresq; fue-
runt in seculo. tāto postmodū abiectius
districtius humiliusq; degunt in mona-
sterio. **I**lli quidem ventri. hi menti serui-
unt. **I**lli mundū sequunt. hi deum vene-
rantur. **I**lli per latā spacioſāq; viam ten-
dunt ad penam. **I**sti per artā et angustaz
tendunt ad gloriam. **L**am autem peruer-
sus. tāq; detestabilis error. ex eo quidem
prouenit. q̄ se statūq; eoꝝ ille minime co-
gnoscunt. **D**q; sublime et excelsus mu-
nus est. et quis seipsum cognoscat. perin-
de poeta cecinit. et celo descendit nosce te
ipsum. perinde **C**assiodorus inquit. **D**a-
gnus accessus ad deum. est proprie infir-
mitatis cognitio. nā tunc incipit virt⁹ ad
esse diuina. cū presumptio incipit deesse
humana. perinde **H**olon magn⁹ ille phi-
losoph⁹ docuit summā phiam esse sup̄p⁹
habere cognitionem. **Q**uid enī prodest
si cursus siderū. quid si vires herbarū. co-
plexiones hoīm. naturas aīaliū celestiuā
oīm et terrestriū scientiā habeqs. si teipſuz
ignoras. īmo precellentissimo illo munere.
cuius gratia ad religionem venisti. vt
deum. s. agnoscas cōpos fieri nō poteris
si teipsum nō agnoscas. **L**u enim ipsius
in te geris imaginē. quam si ignoraueris
imaginati p̄stantiam. p̄fecto intelligere
nequiuferis. **I**dcirco recte **H**ugo de aīa
differens ait. **F**rustra cordis erigit oculū
ad videndū deū. qui nondū idoneus est
ad videndum seipsum. prius enim est. vt
cognoscas inuisibilia spiritus tui. q̄ posso-
sis esse idone⁹ ad cognoscendū inuisibili-
lia dei. **S**inō potes cognoscere. nō p̄-
sumas apprehēdere ea que sunt supra te

b

f 4

precipiū & p̄neipale speculum ad vidēn-
dum dēū est animus rōnalis. seipsum vi-
dens. Inde speculator maxim⁹ dicitatis.
Augustin⁹ cū in singulis creatur⁹ dēum
p̄quireret. & omnia que in celis & sub celo
sunt scrutare. nullam aut quā tenuem de
ipso adipiscere notioñem. tandem ad se
reversus. in se dēū cognovit. & intellexit.
Vñ in mellifluo soliloquioꝝ libro ita in
quit. Ecce dñe de⁹ me⁹. Humme om̄ipo-
tentissime inueni locū ubi habitas. q̄r in
aia quam creasti ad imaginē & similitu-
dinem tuā. que te solum querit. & deside-
rat & ego circumui sicut ovis q̄ perijt. que-
rens exterius te. q̄ & interius. & laborauit
multū querens te extra me. Et tu habi-
tabas in me. & nō inueni. q̄r male quere-
bam foris. qđ erat intus. Circuiū vicos
& plateas ciuitatis huius mūdi. & misi nū
cios meos oēs sensus exteriōres. vt que-
rem te. & non inueni. q̄r male querebas
q̄r tu es intus. & ego te foris querebas. qđ
sui ditoris beneficia recolens alt⁹ con-
fessus est h̄pacto. Hec te amauit pulcri-
tudo tam antiqua. & tam noua. sero te a-
mavi. & ecce intus eras. & ego foris. & ibi
te querebas. & in ista formosa. q̄ fecisti te.
formis iruebas. Necū eras. & tecum nō
eram. ea me tenebant longe a te. que si in
te nō essent. nō essent. Vocasti & clama-
sti. & rupisti se. ditatem meaz. corruscasti.
splenduisti. & fugasti cecitatem meā. fla-
grasti & duxi spiritum & anhelo tibi. Gu-
stavi & esurio. & sitio. Letigisti me. & exar-
si in pacem tuā. Itaq̄ ex his confera-
mus: q̄ si hic in via cognoscere dēum cu-
pimus. nosipso cognoscam⁹. qui ipsius
gestamus imaginem. qui sua sumus simi-
litudo. qui sue maiestatis templum faci-
sumus. per quos tāq̄ per consonos gra-
dus ad eius concendum celsitudinem. &
quoniam ita est. q̄ medium sum⁹. quo a
nobis cognoscet dēus. non facile de no-
bis ipsis integrām perfectāq̄ habemus
cognitionem. quod Augustinus eodem
in libro assecurauit dicens. Anim⁹ ad ha-
bendum seipsum angustus est. & interro-
gan⁹ vbi sit. q̄ se nō capiat. Nunqđ extra
ipsum an nō in ipso. & difficultatem aus-
gens. ita responderet. Multa mihi sup hoc
obruietur animi ratio. Perinde recte Sa-
lomon dixit. inscrutabile est cor hominis

quoꝝ sententie hanc esse rationē. Si Ba-
silio assentire licet. existimamus. qm̄ non
solus oculus ea que extrinsec⁹ habent in
spiciens. seipsum nō valet intueri. sed etiā
mens ipsa satis acute aliena delicta con-
templans. tardior est erga suox cognitio-
nem vitiorum. iuxta illud C̄erentianum.
Unusquisq; aliena meli⁹ iudicat q̄ sua.
Sed si non plns reflexua virt⁹ eset mēs
q̄ oculus corporis reprobatione dign⁹.
Basilius non eset. Nam hec est apud
philosophos ratio. quare seipsoꝝ oculus
non intuetur. non q̄r alia videat. sed qm̄
super seipsum reflectere minime potest. q̄
re absonum est. vt eam esse causam astru-
at. vt difficile animus seipsum cognoscat
quoniam exteriora cognoscit. Nos autē
quoniam remotus est a sensu. & propter
sui entitatis prestantiam id esse assevera-
mus. q̄ si hec vt non dubitam⁹. tante dif-
ficultatis causa est. non segnes esse debe-
mus. vt tantam entitatem etiam si possi-
ble sit comprehendamus. Nāq; si sui na-
tura animus prestans ē. & magna digni-
tate peditus. multo nihilominus digni-
or. multoq; prestantior erit. si se intelligit
comprehendit & cōtinet. Si enim aliena
cognoscere ei deliciosum pabulum. salu-
tem perfectionem. dignitatēq; non me-
diocrem prestat. quanto magis sibi upsi p-
stabat. si seipsum noscendo cōtinebit. Nā
si laudabilior est animus. vt Augustinus
astruit. cui nota est infirmitas propria q̄
qui ea non inspecta. mūdi menia. vias si-
derum. fundamenta terrarum. celorumq;
fastigia perlustrat. quanto etiam precel-
lentior erit. si suam meditabitur dignita-
tem. Redeat ergo fratres mei unusq; s-
q; ad cor suū. intelligat se. cognoscat di-
gnitatem suam. discutiat seipsum. cōside-
ret vnde venerit. quo tēdat. quomodo vi-
uat. quid agat. quid committat. quidue
omittat. quantum quotidie vel proficiat
vel deficiat. Quibus cogitationibus ma-
gis incursetur. quibus affectibus frequē-
tius molestetur. quib⁹ temptationum ma-
chinis a maligno spiritu acr⁹ impugne-
tur. & cum totum interioris exteriorisq;
hominis statum prestantiam. habitum.
conditionem. successumq;. quoad fieri
possit. plene cognoverit. non modo qua-
lis sit. verum etiam qualis esse debe-

at intelliget. **E**t hunc vtiꝝ non se inflabit, sed humiliabit, nec ea queret in monasterio que foris h̄e non poterat. compatiens fratibus suis, compatit debilibus. cōpatietur et his qui de morib⁹ delicatis ad monasterium venerunt, si non ita parce, ita frugaliter ita stricte, ita etiā soigne vixerint, tolerabit eos patientē, et equo feret, si quid alimentoꝝ operimentoꝝ ue, plus vel delicati⁹ eis q̄z ceteris impariet, per hāc sui cognitionē etiam ad summi dei subleuari poterit contemplationē.

Maximus enī contemplationis gradus ē humilitas, et suipſi⁹ cognitionis. Nam sicut suipſi⁹ ignoratio, et Lactantii iuicit, mater ē oīm malorū, ita econtra notio salutis glorie, eternae beatitudinis, et oīm ē genitrix bonorū, quo circa Bernard⁹ ait. Scio neminē absq; sui cognitione salutis, de q̄ nimis mā salutis humilitas orit, et timor dñi, qui sicut et sapientie, ita et salutis est iniciū. Crysostom⁹ aut qui sicut sanctitate, ita et doctrina valuit, nō j̄mō et hac cognitione sapientiā voluit profici sci, sed ait id precipū atq; potissimū esse hoīs sapientiā affectantis contēplari, sc̄ qd ipse sit, quid intra se, qd extra, quid infra, quid supra, quid cōtra, quid an, quid deniq; pos sit, hec consideratio q̄triptū inquit parit fructū, utilitatē sui, caritatem, primi contemptū mundi, et prepotentis dei amorē, et sui nanciscat utilitatem, per sui cognitionē compungit, compunctus conterit, contritus abo quatuor afficitur qualitatib⁹. **N**ā in primis vbi fuit meditata, et sic dolens reminiscit vitiꝝ, quorū memoria secum considerat, vbi propter illa erit, qm ante tribunal diuine maiestatis de cūctis redditur rōez, et eo modo equis sumi iudicis futurā irreuocabilēq; ptimēscit siuiam. Rursus solerte vbi est considerat, et sic presentis vite mala innumeros, et laqueos p̄spiciens meret et plorat, postremo contēplat, vbi nō est, et eo pacto eterna infinitaꝝ lugne ciuitatis meditatur bona, que nondū adept⁹ ē, illa sumo/pere cōcupiscit, lugens cū propheta, heu mihi q̄ incolatus me⁹ prolongatus ē, habitaui cum habitantib⁹ cedar multū incola fuit aia mea, et rursus cū eo in eorum liquefactus et resolutus affectū, in suauem erūpit melodiam decantās. Quā dilecta

tabernacula tua dñe virtutū concupiscit et deficit ḡia mea in atria dñi. Cor meum et caro mea exultauerūt in dñi viuu. Ex quib⁹ vilescit ei mund⁹, et cūcta que in eo sunt cēnit oblectamenta, et eleuās se ad celestia tota mente conat ab illo redamari, in quē iam profecto aia ei⁹ liquefacta est amore, in quo vt mēs ardescat, dulcedinis ac suavitatis sue iā se profitaret habere saporem dices. **L**u es dñe de⁹ meus melle dulcior, **L**u es lacte et niue candidior, **L**u nectare suauior, gēmis et auro preciosior, et cunctis terraz diuinit̄s et honorebus mibi carior, **L**u es deus me⁹, vita mea, tu salus mea, tu gloria mea, tu dulcedo aīe mee, tu es susceptor me⁹, et liberator me⁹, et protector meus. Susceptor ne cadam, liberator ne peream, protector ne feriar, tu es mibi omne bonuz, qm tu solus sume bonum, et in te solum satiari possuz, q̄ tua bonitas solum terminū nō habet, et ideo satiabor et explebor, cum clari⁹ ap̄ parebit gloria tua, qm ad aquam semper anhelo nō differat obnire precor illā mibi pandere benignissima maiestas tua. **N**ō tue faciet claritatem videns in te delecter, in te quiescam, te fruar, et tue semper terne fiam beatitudinis cōpos. **E**t quoniam bonum tanto maius tātoꝝ iocundius est, quāto diffusius aduocat proximos, et velut ad nuptias inuitat eos, et tante glorie tante dulcedinis, tante deniq; suavitatis participes siant, dicens cū propheta, gustate proximi et amici mei, et videte quoniam suavis ē dominus, beatus vir qui sperat in eo. **I**gitur preclaram suipſius cognitionē, **N**ō inexplivablem eius virtutem, per quam ad tantam vehitur mens sui conditoris contemplationem, **S**peculum lucidissimum, **S**aluiferum iudicium, **A**d eam igitur cerebrinam habendam vos exhortor, **A**d eam complectendam vos moneo, **A**d eā iugiter, si possibile est retinendam vobis persuadeo, quoniam ipsa fontem suum, de quo oritur, hoc est mentem, **N**ō Bernardus inquit, purificat, affectus regit, actus dirigit, excessus corrigit, mores cōponit, vitam honestatē ordinat, quid licet, quid deceat, quicq; expedit, docet demū tanq; splendor maxim⁹ aīe, et tubar qđdā splendidissimū menti oīm būanorū

Diuinarūq; rērum scientiam conferri;

Textus vicesimū sextū Augustin⁹

None quādmodum egrotātēs nē
cessē habent minua accipe. nē gra
uenē. ita ⁊ post egritudinē sic tra
ctandi sunt. vt cit⁹ recreant⁹. etiā si de hu
millima seculi paupertate venerūt. tāq; hoc
illis contulerūt recentior egritudo quod di
uitibus anterior consuetudo.

Commentū vicesimū sextū Ambrosi⁹

Extrum mādārūt est. in quo iubet. vt oēs siue ex diuitiarū fasti
gio. siue de humillima seculi pau
pertate venerunt. post egritudinem sic in
victu ⁊ in alijs oportunitis quibusq; tra
centur. vt cit⁹ recreant⁹. Nempe in hac
recreatione facienda personarū nō de
bet esse acceptio. neq; contēni humillima
paupertas in his debet. que postulat hu
mana necessitas. Decebat autem id fieri. cū
vt debita caritatis ad omnes extēdantur
obsequia. tum vt unusquisq; quantotius
possit famulari deo. seruire mōasterio. et
alia virtutē exercere officia liberi⁹ valeat.
Tū ne ipa infirmitas. sic in famulo dei su
scipiat predominiū. vt inde vel te recidi
ua periculū incurrat. vt min⁹ idoneus ad
onera religionis portāda efficiat. **R**ur
sus vt Hieronymo placuit. **N**imia cor
poris debilitas nō solum ipsi⁹. sed etiam
aie vires frangit. ingeniū marcescere fa
cit. ⁊ plerūq; ipsum deuotionis tollit fer
uorē. qm̄ qd̄ h̄ec membra rexerint art⁹
organo. medioq; anum⁹ corpore indiget.

PEt qd̄ apls virtutē in infirmitate pfi
ci predicatorūt. noluit tñ quēpiā sic atte
nuari. vt excessum laudauerit infirmita
tis. cū ⁊ ipse etiam dixerit. castigandū es
se corpus. ⁊ nō mortificandū. Et rursus.
ne frangamur in tēptationib⁹ consolat⁹ ē
nos dicens. **F**idelis de⁹ non sinet vos tē
ptari supra quā ferre potestis. propterea
quicqd cum mō ⁊ tpamento sit. q; pulchre
⁊ salutare fieri dicim⁹. ginde semper libu
it virtutū. suū in medio locare tribunal.
Preterea nō ita in infirmitate apls virtu
tē perfici voluit. vt assereret infirmitatem
ipsam. cause esse pficiende virtutis. sed q;

an pfecta sit infirmitas ipsa ostendat. qm̄
in egritudinib⁹. psecutionib⁹. tormentis.
⁊ in quacūq; aduersa fortuna viri demō
stra constantia. Idcirco cū non oēs tan
ta mentis valeamus fortitudine. vt cun
cta aduersa equo animo toleremus. quo
ad fieri potest annitendum est. vt famuli
dei cito sanentur. ⁊ post egritudinem ne
frangantur. sic tractandi sunt vt citius re
creantur. Et qm̄ multa sunt egritudi
nū genera. alia quidem teniem vitam. et
presertim in principio exigunt. ceu quedā
febres sunt que ex multa stomachi reple
tione generant. In quibus si cibus sumi
tur nō eleuat sed grauat. tunc sane neces
se habent egrotantes minus accipere. ne
grauenē. Alio xō terū presertim optima
rū copiā depositūt. sicut oculorum cata
racte. egritudines malencolice nature de
fectus. ⁊ inualitudines sincopim. ⁊ totū
corporis. post euacuationem debilitatē
inducentes huiusmodi infirmitatib⁹ affe
cti in cibo. potu. vestitu. cubatione. man
sionibusq;. qm̄ omnia ista ad subleuandā
naturam multum conferunt. sic tractandi
sunt vt citius recreantur. etiam si paupe
res in seculo fuerint. tanq; hoc illis con
tulerit recentior egritudo. quod diuinib⁹
anterior consuetudo. ac si patenter assere
ret. q; sicut ex delicationibus monibus ad
monasteriū renuentes propter eoz anti
quas et consuetas debilitates. melius
sunt tractandi. ita ⁊ circa pauperes. pro
pter recentiorē eoz egritudinē vt citius
recreat⁹ diligentior est cura adhibēda.

Que enī seminat homo. vt inquit apo
stolus. hec ⁊ metet. Sed quo pacto mise
ricordiam metemus in agro summi dei. si
eam in campo. hoc est in dolore nō spar
gimus proximi. perinde Johānes euā
gelista inquit. Qui viderit fratrem suum
necessitatē habere. ⁊ clauserit viscera sua
ab eo. quomodo caritas dei manet in eo.
Si ergo celestis patris caritatem deside
ram⁹ habere. debemus ⁊ nostris fratrib⁹
misericordiam exhibere. Unde vt ad eam
exhibenda. vnigenitus filius suis nos
hortaretur dixit. **H**eati misericordes. qm̄
ip̄i misericordiam consequentur. **M**ag
na pfecto. ⁊ incomparabilis nobis mi
sericordia ostendetur. quando pro sub
uentione. ⁊ cura temporalis egritudinis.

quaz in hoc seculo proximo gerimus. ab eternis in die iudicij liberabimur cruciatur. et celeste regnum per tantillo obsequo nobis ab illo donabit in premio. a quo per tribunali in solio sue maiestatis sedente audiemus infirmus fui. et visitasti me. esuriui. et dedisti mihi manducare. O ineffabilem bonitatem redemptoris. et sue celsitudini vendicet. que hic suis pusillis impinguimus. O inexplicabilis liberalitatem summi regis. ut per tantam exigua seruitute infiniti regnorum dignus largior amplitudinem. O marii imperatoris magnitudinem. qui per terram celestia. pro momentaneis eterna. per infinitis sublimia condonare nobis pollicetur. Idcirco fratres sic exhibeamus nos metiopios ad seruendum infirmis ut non alteri quam immortali deo nos seruire existimemus. et quanto paupiores delectiores humilioresque infirmi extiterint. tanto ad eos visitandos. cur ad eos summa seruentiores. quoniam sicut ipsa sapientia incarnata. egrota infirma. atque mortal ad nos venit. ut nos sanaret atque immortales facheret. ita pauper ad nostras tollendas calamitates descendit ut pauperibus atque egenis misericordiores sumus. ac perinde beatiores tamquam de maiori humilitate premio reportantes. sicut iuxta edictum per os David. tamquam per suum preconem factum. qui in psalmo o cecinit. beatus qui intelligit super egenum et pauperem. in die mala que dies erit ultor liberabit eum dominus. et non solum tunc. vegetam et in presenti vita. maxima ei aduenire munera operat dices. dominus conseruet eum et vivificet eum. et beatum faciat eum in terra. et non tradat eum in manu inimicoz eius. dominus opem ferat illi super lectum doloris eius.

Textus vicesimus septimus Augustinus

Per hanc cu[m] vires pristinas recuperant. redeat ad feliciorem consuetudinem suam. quam famulos dei tanto amplius decet quanto minus indigent. Hec cibi eos teneat voluptas iam vegetatos. quoniam necessitas leuarat infirmos. Illis sane estimenteriores. qui in sustinenda pectore fuerint fortiores. Helius enim minus egere. quam plus habere.

Comectus vicesimus septimus Ambrosius

Postremus mandatum est. ut subleuanta dei gratia. infirmitate. recuperatis ob dilectionem curam patrum virtutum ad felicitatem consuetudinem suam fratres redeant. Felix consuetudo est corpus suum castigare. atque ut apostoli in servitute redigere. Felix consuetudo est carnalia desideria que militat aduersus animam abscondere. Felix consuetudo est die noctis diuino vacare servitio. Felix consuetudo est monasterij bona. et ea matime quae spiritualia sunt diligenter curare. Felix consuetudo est se in obsequiis serviorum dei exhibere. Felix consuetudo est se totum diem meditacioni et contemplationi dedicare. contemplari quidem debent. quoniam amari debeat deus. et cum aquila contemplationis Augustini in dei amore toto liquefacto. ita eum querere. et ad eum exclamare dicentes. *Amamus te o deus noster. et magis magis quam amare volumus.* Da nobis speciosum filium tuum. ut desideremus te. et amemus. quanto debemus et volumus. Immensus enim es. et sine mensura debes amari. persertim a nobis quoniam sic amasti. et sic saluasti. pro quibus tanta fecisti et talia. Amor quod semper ardes et non quod extingueris. dulcis Christus et bone Iesu. caritas deus noster. Ascende nos totos igne tuo. amore tuo. caritate tua. dulcedine tua. desiderio tuo. iocunditate et exultatione tua. et pietate et suavitate tua. et voluntate et concupiscencia tua. que sancta est. et bona. et casta. et munda. ut toti dulcinei tui amoris pleni. et toti flama caritatis tue vaporati. Diligamus te dominum nostrum dulcissimum et pulcherrimum ex toto corde nostro. et ex tota anima nostra. et ex totis viribus nostris. et omni intentione nostra. cum multa cordis contritione et lacrimarum fonte. cum multa reverentia et tremore. habentes te in corde et in ore. et per oculis nostris semper. et ubique. et nullus in nobis patient locutus adulterinis amoribus. Et ad hanc ieiunandi. disciplinandi. laborandi. orandi. meditandi. atque contemplandi felicem consuetudinem. famulos dei tanto amplius atque festinanti redire decet. quanto minus indiget. Hec cibi eos teneat voluptas iam vegetatos. quos necessitas leuarat infirmos. Namque ad levandum dependentiam corporis infirmitatem. carnis age et hinc curam necessum est. quoniam caro cum vegetata et istaurata fuit. sic cibi postquam sus

Amamus te o deus noster

remittendus est. sic caro resecanda cura & ut dei famulos cibi. aliarumque deliciarum non te neat voluptas. nec seruant gule. qui de seruire debet aie. **P**ericulose enim ac per hoc sum opere fugiende sunt voluptates que effeminatus faciunt animam. sicut idoneus testis est sardanapalus. **M**aximus attenuant robur. strenuus ducem viles faciunt. et in bello invictum sua lenitate devincunt et psterunt. sicut in domum **D**anubal testat. quae cum someta campanie et anna vincere nequerant. hyberna vina dapibusque soluerunt atque eneruerunt. **N**obis ea re **D**arcus Cicero sentaneum non esse inquit. et quod metu non frangit. is frangat cupiditate. et qui invictum se a laboribus prestat. ille a voluptate vincat. **Q**uanto ergo famuli dei minos indigent. tanto eos amplius decet ad pustinam felicem austeriorumque vitam redire. nec aie virtutes ipse auferant voluptates. quibus neque maior neque suauior potest inueniri tyrannus. **H**epe enuersa nature et fortunae et gracie cum quadam falsa et pestifera locunditate eripiunt bona. quoniam ut recte **I**sidorus eas interpretatur. Voluptates nul aliud sit. nisi cum quadam lubrica suavitate ad illi cito fede metus inclinantes. **M**unc magnus ille stoicus **S**eneca inquit. quod hostis vnguis tameliosus fuit. quam in quodam voluptates sue. **Q**uidam se in voluptates mergunt quibus in studiis adductis carere non possunt. et ob hoc miserorum est. quo eo pauperrim. et illa quod supuacua fuerunt facta sunt necessaria. seruunt itaque voluptatibus non fruuntur. et malas sua. quod malorum ultimus est amant. pinde in preclaro et excelsa volumine de philosophica solatione diuina. **P**oetius eas detestando ita interrogat. **Q**uid de corporis voluptatibus loquitur. quam appetentia quidem plena est anxietatis. satietas vero perinde quarum motus quid habet iocunditatis ignoramus. tristes vero esse voluptatum exitus. quisquis reminiscitur libidinum suarum intelliget. que si bonos explerere possunt. nihil causa est. quin pecudesque beatitudinem esse dicantur. **S**ed certe ut Hieronymus ait. nihil prodige satis est voluptati. semper famam patiens sui. que alium est perpetuis nescit ipsleri. propterea a blandimentis voluptatum abstrahendus est animus ne si mergi incipiat. subleuari modo non possit. **S**irenis viisque more tenet que tandem nau-

tas allicit et demulcit cantu quoque naufragium persperent incurrit. **N**ullus igitur se illecebris seducat a morib. **N**ullus vincit a voluptatibus se permetat. unusquisque constanter pugnet. viriliter dimicet. honestum audacter inuadat. quoniam nullus spiritualis certaminis apprehendit palmasque non legitime certauerit qui in sensu et ipso prius per afflictam ventris concupiscentiam ante carnis non deuicerit incentiuia. **N**ec ad consuetum spiritualis certaminis ordinem assurgit. si non prius inter nosmet ipsos hostis positus gule videlicet appetitus edomet. quoniam sicut ab arte et a natura recte docemur. nisi ea que nobis viciniora sunt prosternamus. per quam inaniter ad remota ipugnanda pertransimus. **E**t ut virtus que in nobis ex ipsis generantur voluptatibus. maiori cum impetu extingueda inuadam adiecit. illos sane extinent ditiores quod in sustinenda parcitatem fuerint fortiores. **D**uplex diuitiarum genus est. se nouimus. aliud quidem temporalium. aliud spiritualium. **T**emporales diuitiae que sunt latet neminem. quoniam predia palatia. gemme. auri argentique pondera. et magna pecuniarum copia. que in caducorum diuitiarum veniunt appellatione. In his ictibus etiam ditiores sunt. qui in sustinente parcitatem fuerint fortiores. quoniamque et antiquus sermo dicit. qui parci sunt diuites fiuntur. **S**ed ad presens negotium hec minime satisfacit interpretatio. **A**dcirco quod sint spirituales diuitiae. et quo pacto in illos ditiores fiunt. qui in sustinenda parcitate fuerint fortiores videamus. **S**pirituales diuitias. fidem. spem. caritatem. iusticiam. humilitatem. temperantiam. prudenteriam. constantiam. et reliquias appellamus virtutes. hincad vera philosophia. **D**arcus Tullius mentem erigens in paradoxis quod dignissimum excellenter dixit. quantum precij estimanda est virtus. que nec eripi nec surripi potest. neque naufragio neque incendio amittitur. qua prediti sunt soli sunt diuites. At enim nemo diues nisi abundans diuitiis. **V**irtus autem ex necessitate pullulat virtutum. quoniam teste philosophorum matrum Aristotile. Uniusque et suo efficitur contrario. Occiduntur autem virtus maxime ex carnis mortificatione. et ex ipsa parcitatis fortitudine.

¶ In sustinēda parcitatem extiterint for
tiores hi p̄ leiunia. per sobrietatem per ab
stinentiam. p̄ continentiam p̄ plimoniaz. p̄
dumitionem carnis p̄ castitatemq; animū
preditum faciunt esse virtutibus. et in the
sauro regni celestis sunt dñtiores. Et ut
ad hanc sustinendam paritatem s̄iam p̄
pensiōres. postremo annexit. Melius ē
cīm min⁹ egere q̄ plus habere. Inter
indigeo. et careo. h̄ interest. q̄m absq; vlla
prosperitas differentia illis carem⁹. q̄ in no
bis non sunt. siue nobis oportuna extite
rint. siue non indigem⁹ autem illis. q̄ no
bis sunt ad nosq; vsum necessaria. etiam
si illis non caream⁹. quo pacto sane dici
mus. oculis q̄ in nobis sunt indigemus
ad videndū. tentib⁹ ad edendum. lingua
ad loquendū. et pedib⁹ ad ambulandum
et ceteris membris ad propria exercenda
officia sepe numero etiam illi indigemus
quib⁹ et si caream⁹. p̄ nostra tū subuentio
ne op⁹ essent. vt si pro annuo victu. et aliis
cui op⁹ esset talentis. et p̄ sustinenda hye
me vestimentis. q̄b⁹ carceret. Ad hunc q̄
dem sensum textus est iste interpretand⁹.
Melius est cīm min⁹ egere. q̄ plus habe
re. ac si apte dixisset. melius est egere alii
cuius rei. q̄ nobis minus est. h̄ est q̄ nob
deficit q̄ plus habere. id est plus abund
are. q̄ opus sit. q̄m melius eo aliquid
egestatis propter dñm sustinere. q̄ super
abundare. Hā egestas. q̄ propter teum ē
generat humilitatē que est causa salutis.
dicente xp̄o nisi efficiamini sicut parvul⁹
iste. humiles. simplices et puri: non in
trabit regnum celoz. q̄ etiam cā est ex
altationis dicente eodem humilitatē ma
gistro. q̄ se humiliat exaltabitur. q̄ est ista
via ad acquirendam sapientiam. Halo
mone testante q̄ ait. In animam maluo
lam. hoc est superbam et elatam non in
trabit sapientia. q̄ est causa tam diuine q̄
humane b̄ndictionis. proinde beata dei
genitrix de se inqt. Quia resperit de⁹ hu
militate ancille sue. Ecce em⁹ ex hoc bea
tam me dicent omnes generatōes. que
est causa. quare orationes et alia sua oga
grata sint altissimo. vñ scriptum est. ora
tio b̄nūlantib⁹ se nubes penetrat. immo et
celos. immo et ad summū dei ascēdit ma
iestate. q̄ et deum est oīm bonor⁹ iniū
abundantia aut parit subigiam. que oīm

est maloz origo. Eam obrem sui dei. vt
carnis illecebrosos appetitus. et omnes
queant reprimere uoluptates. iugis ac di
ligenter attēdere debent. vt alimentoz ve
stimentorū minus habere velint. q̄c̄ eis
op⁹ fuerit. Deus enim gloriosus et sume
bon⁹. et sume clemēs. qui oīa regit. oīa gu
bernat. qui sanat cōtritos corde. qui nr̄as
intuet necessitates. q̄ pascit volucres celi.
qui vestit lilia agri. qui ad helyā cornuz
destivavit. qui populū māna cibavit no
stris nō sinet nos i necessitatib⁹ deperire.

Lectus vicesimus octauus **Augustin⁹**

Don sit notabilis habit⁹ vester. nec
affectetis vestibus placere. s̄z mo
ribus.

Cōmentū vicesimū octauū **Ambrosius**

Habito in victu p̄o refrenanda
carnis cōcupiscentia cōsentaneo
moderamie. Ja. p̄ euatanda ve
stit⁹ pompa de habit⁹ qualitate preceptū
subiungit dices. Nō sit notabilis habit⁹
vester. Dis quidem excessus notabilis est
p̄pterea nec numis preciosa. nec numis ab
iecta religiosoz debet esse vestimenta. ne
vel nimis p̄ posse. vel ypocrite a laicis iu
dicentur. fecit vtiq; vir sanct⁹ qđ docuit.
Scriptū est enī de eo. q̄ vestimenta ei⁹ et
calciamēta. nec nitida numiū. nec abiecta
plurimū. sed ex moderato et cōpetenti ha
bitu erāt. Ipse quoq; de seipso in sermo
ne de cōi vita clericoz ita inq̄t. fateor enī
vobis de preciosa veste erubesco. et nō de
cer hanc p̄fessionē. Nō decet hāc ad mo
nitionē. nō decet hec membra. non decet
hos canos. Et si declinandū quousimo
do ab aliquo extraneoz cuiquam in vesti
mentis videat. tolerabili⁹ atq; decentius
est apud nos. Religiosos viros. ad de
specū habitum descendere. q̄ ad precio
sum efferti. tū q̄ sicut mortui sum⁹ mun
do. ita et oīm eius pompam abdicare de
bem⁹. tum q̄ preciose vestes curiosuz gla
tum. et in fectum faciunt aim. Ob eam rez
dū⁹ Hieronymus ait. Nō tenera vestis
sed mundicia mētis ornatum facit mona
chū. Et dñs in euāgelio. Ecce q̄ molib⁹
vestūt i domib⁹ regū s̄. iāq̄ si patet salu-

tor dixisset. Non vos regni huius mundi
curiales sed celestis esse debetis. et ideo
non sicut illos vos mollia vestimenta. sed
opera penitentie delectent. Et enim mollia
vestimenta in molle effeminatus animu[m]
efficiunt. quare mollibus vestimentis ut re-
te Hugo monet regia delectet aula: as-
peris et humiliis Christi delectet ecclesia.
b Precoce igit[ur] vestes quibus ornari debe-
mus spiritualia debent esse ornamenta. ca-
stitas videlicet humilitas. modestudo. pa-
upertas. ieiunia. misericordia. assiduitas orandi.
fides. spes et caritas. quod illud amplissimum
preciosissimumque vestimentum est quod ope-
rit multitudinem peccatorum. sive quo ad ce-
lestes nuptias recipi[n]t nemo. hinc ad con-
iuuiu[m] sine illo eunt in euangelio dictum
est. Amice quomodo hic intrasti non ha-
bens vestem nuptialem. Perinde prece-
ptor noster adiecit. Hec affectetis vesti-
bus placere. sed moribus. boni ac beati mo-
res ex ipsis generantur virtutibus. beati mo-
res sunt. qui nos a filiis huius seculi dis-
cernunt. beati mores sunt. quibus celesti
placemus imperatori. beati mores sunt. quibus
anima pulcherrima et splendidissima
redditur. per quos eam celestis sponsus in
suam recipit sponsam. per quos in thalamo
recipi[n]t deitatis. per quos agminibus associ-
tur beato[r]um. Non enim exteriores pulchri-
tudinē sponsus requirit inuisibilis. sicut
scriptum est. Omnis gloria ei filie regis
abire. Non auro contexta. non gemmis or-
nata. non lapidibus preciosis figurata. non
serico vestimenta conficta. nostro placet
saluatori. qui unica et inconsutili ueste co-
tetur. Non enim tunicas. ut ait Augustinus.
c In regno celorum sumus inspecturi.
sed uestis cuiuscumque fulgor iusticie depu-
tabitur. ipsius erit innocentie splendor. hu-
militatis exaltabitur decor. castitatis nitores
et omnium bonorum operum sublimabitur odor
in quo sane diuinus monitus. oī rejecta
et contemptaque mundi gloria sacro sancto ba-
ptismatis lauacio mundat. nigris humi-
libusque voluit a sanctissimis viris Ambro-
si. Mediolani. antistite. et Simpliciano
Liguriensi diuini Pauli primi heremite di-
scipulo indumentis vestiri. sicut idem vir
sanctus Ambrosius in eo sermone. quem de
Augustini questione et baptismo edidit.
et quam deuotissime scribit. Et ipse Au-

gustinus in diuulgatissimo famosissimo
sermone de cena domini de sui habitu figura
et qualitate ita memorat dices. Hos qui
videmur gerere in corporis nostri habitu
figuram crucis. et nomine sancte religiosis ha-
bemus. nigra vestis humilitatis portam
et zonis pelliceis precincti sumus. quorum
significationem talē in excellētissimo ser-
mone de filio predigo asserit se a beato Ambro-
sio didicisse. pensate ergo inquit fratres
quid vestis nigra. quid zona pellicea. quid
corona capitis persuadeat. Nigra enim
vestis. que vilis est mundi contemptu nobis
denunciat. et memoria mortis. zona pel-
licea lumborum refrenatione declarat. Ca-
pilli rasi de vertice superfluitate criminis
significant ablata de mente. Et subdit. sic
enim mihi sanctus p[er] Ambrosius. quan-
do me regenerauit in christo anno etatis
mee trigesimali. mihi petenti respodit. Co-
gitate ergo fratres quod reprehensibile est. si
sub tali habitu superbia latet vel luxuria.
Eius itaque edocemur exemplo. ut non sit
notabilis habitus noster. ut vitam habi-
tui conformem ducamus. moribus potius
quam uestibus placere affectantes. obedien-
tes apostolo nobis dicenti. Nolite con-
formari huic seculo. sed reformamini in
nouitate sensus vestri. eo pacto deo pla-
cebimus omnipotenti. eo modo anime no-
stre initiate peccatis. ornateque virtutibus
dicet. Quia pulchra es amica mea. et macula
non est in te. sicut in die nouissimo ea su-
scipiens dicer. Veni amica mea. veni spe-
ciosa mea. veni columba mea. veni dilec-
ta mea. intra in cubiculum domini tui.
veni in thalamum regis tui. ponam te intra thio-
num meum. et tecum gaudeas. tecum
leteris. tecum in eternu maneras. in eter-
num mea beatitudine perfueris.

Textus vicesimus nonus Augustinus

Q uando proceditis simul ambu-
late. cum veneris quo itis simul
state.

Clementus vicesimus nonus Ambrosius

Q uam utile. quod salutifer sit. sine
cessu. siue in statu bonorum portum

explicari facile non esset. Hac impunitis aduersarius noster dyabolus qui velut leo rugiens circuit semper quem deuoret, vehe mentioribus temptationis fluctibus afficit solos, & sociatos. Unde cu[m] seniores patres nostri primum herem cultores esse ceperunt, cu[m] in sanctorum patrum collationibus scribitur, nequissimi spiritus tam se uas eius inferebat molestias nec eorum in cellis audiebat soli cōmorari, pindit in oratorio in cellis & ubiq[ue] cō decreto plures simul manebant. Et tantū creuit versus temptator, psecutio, ut vicissim nocturnas facerent excubias, psalmis, orationibus, lectionibus, atq[ue] disciplinis incumbentes, hinc cu[m] frater quidam patrum industria a maximis eriperet temptationib[us] bonorum fratum similitatem extollens ad Rusticum monachum beatus Hieron[emus] scribit. O si solus fuisset, quo auctore supposset ac si diceret nullo, ac pindet vix debellatusq[ue] iacuisset. Nos etiam fratre quandam germanum nostri ordinis nouimus & allocuti se numeru[m] suu[m], qui cu[m] Ariminii presentum in nocte sol est, tot tantasq[ue] demonum temptationes, illusiones, pressuras & passus fuit, ut difficile esset dictu[n] nunc clamoribus, nunc cachinis, nunc flaminis nunc verberib[us], nunc horribilib[us] aspectibus nunc vectione, nunc sursum deorsum eu, vibrando agitationib[us] pauperem religiosum, cu[m] solus maneret torquebant. Sociato ho[n]i[m] nihil mali, nihilq[ue] ei inferebant molestie. Postremo ut t[er]galibus fine[re]t eternisq[ue] darent cruciatib[us] initium. O rem stuprandam, & ubiq[ue] terrarum cunctis seculis perdicandam. Ipsi[m] una diez hora circu[er]t sperni. De angustis craticule ferree & corpore molis natura foraminib[us] extra hentes supra incredibilis altitudinis pinaculum septem duxerunt, ut illinc eū seuissime percipiantur. O clementissime deus, nō promisi seruū tuū tandem atrocissimorum hostiū via letitia trucidari. Ecce ad tā grande spectaculū tota ciuitas Ariminensis accurrit, & viso populo seruū tuū ausu[m] suscepit tuū iugaciū subsidiū, & soluta lingua q[uod] dyabolus manu tenebatur ligata, aperto ore, tonanti voce, cunctis audientib[us] exclamauit. O deus meus, O sancte Nicolae de Colle uno defende me, q[uod] ecce deuotu[m] iam pereo. O misericordia dei, p[ro]tectione, O p[otes]tas infinita

O p[otes]tas imensa. Non invocat[ur] e[st]e
lo rutilas scissim[us] Nicolaus a pientissimo
deo emittit, & cunctis videntibus demones
effugavit, & accepta dextra seruū ex
septem pinaculo in terra duxit, & ipsum sa-
nu[m] tutissimum restituit. Subinde plurim[us]
deuoto[rum] ho[m]in] collegio faciliter obtinetur
q[uod] depositus. Unus saluator suis discipulis
siebat. Si duo ex vobis senserint super
terras de o[ste]re quācūq[ue] petierint fieri eis a
pri meo. Et rursus, ubi duo vel tres in no-
mine meo congregati fuerit in medio eoru[m]
ego sum, q[uod] si duox vel triu[m] iustoz id co-
gregati p[ro]mittit, p[ro]culq[ue] ab oculis atq[ue] li-
beri. vt Leo ponit, inquit, plurimos
cetui condonabit. Nam dispersi milites
nō modo victoriā, sed conflctū ut plurimū
consequuntur. Carbones q[uod] in uno cōge-
rie succendunt & ardēt, seiu[n]cti ho[n]o extin-
guunt & frigent. Dirigunt[ur] priu[ate] ob
ipsam bonorum societate oes ad bonos at-
q[ue] beatos mores, q[uod] ut sanctus David ce-
cinit cu[m] sancto sanctus eris, & cu[m] electo ele-
ctus eris, & cu[m] pueris puereris. Etenim sic
malorum comes, malus fiat n[ost]re est, ita et bo-
norū bonus fiat optet. Pudebit enim ipsu[m] co-
ra bonis, mala vite committere, fiat etiā in-
de, ut sequi mali mores, si que uox in co-
sint affectiones, optimis aliorū reprimant
exemplis. Rursus viri religiosi ad hono-
rē, decorē honestatēq[ue] sancte religiosis sp[iritu] debent esse intenti, q[uod] de ipsa scriptū est.
Flores mei fructus honoris & honestatis.
Et aplis p[ro]cepit, ut oia honesta & finis or-
dinēfiant. Ut enim religiosum honestū at-
q[ue] honorabile ē, ut quoadmodū fratres si-
mul in uno habitat[ur] monasterio, ita cum
pcesserint sūl vadēt, sitq[ue] in eodē maneant
loco. Ob sancta salutiferāq[ue] instructionē
Id insup[er] visum ē, facillime enim solus, vel
in articulis fidei orthodoxe, vel in alicu-
ius scripture, sinia labi posset in errore, &
cu[m] non haberet cui erroneū conceptū suū
posset insinuare perditiois incurrit per
riculum, propterea scriptū est. Ne soli, q[uod]
si ceciderit, non h[ab]et subleuantē. Et rursus
frater qui iuuat a fratre quasi ciuitas fir-
ma. Et Augustinus inquit, Ultior enim est
dulcior vita est, ubi unus aliū cohortat.
Ubi alter alterius inflammatur exem-
plu[m] vbi alter doctrina alterius instrui-
tur. Ubi alterius porrecta manu alter

subleuaſ. Et beat⁹ Hiero⁹ ad Rusticum monachū ait. Hibi placet ut habeas sacram trubernum. nec ipſe te doceas. Et subdit. in solitudine cito surrepit superbia dormit q̄n voluerit. facit q̄d voluerit. nul lum vereſ. Tu antez q̄ in cōitate viuis nō facies q̄d vis. comedis q̄d iuberis. subijceris cui non vis. Tandē corporalis bec societas spūalem designat p̄iunctionem q̄ terribilis. vt castorum describit acies. Hāq̄ castroz acies. cū ad bellum se preparat. se cōungere atq̄ ordiare festinat. ne vel interrūpi vel penetrari. ab hostibus queat. Sic nimis nra spūalis acies bene coniuncta. bñq̄ ordinata sīl ambulare. si mulq̄ stare precipit. vt corā dyabolo mu māt ad bellū. vt ex sua videlz p̄iunctione antiquū. nō solum terreat. sed pulsitet ho stem. qui in seruis dei nil magis timet q̄d amoris vinculū. et ad bene beateq̄ viuen dū concordie vnitatē.

Lectus tricesim⁹

Augustin⁹

Incessu. in statu. in habitu. et in oib⁹ motib⁹ vestris. nibil fiat q̄d cuiusq̄ offendat aspectū. sed q̄d vestrā deceat sanctitatem.

Cōmentū tricesim⁹

Ambrosius

Haffectiones mentis. et oib⁹ motus animi. sicut quis mō ab exteriorib⁹ sumūt exordiū. ita et per exte riora qles sint crebrius cognoscunt. Ob eam rē nequis malum de vestris iudicet mentib⁹. in incessu. statu. habitu. et in singulis vestris motib⁹ exteriorib⁹ Augustinus iubet nibila vob hieri. q̄d cuiusq̄ offendat aspectū. sed q̄d vestram deceat sanctitatem. Debet quippe sanctitatem viam fratres carissimi. vt in dictis factis. gestis busq̄ vñs tali animi vtamī moderatōne talis sitis p̄diti modestia. tanta polleatis grauitate. tata valeatis sanctimonia. vt a nemine iuste valeatis reprehendi. Nam nō solum ad maiores ecclesie platos. vez etiā ad nos. q̄ votu sum⁹ religionis astri cti. tāq̄ etiā veros suos discipulos saluator dixit. Vos estis salterre. tāq̄ si dices ret. Vos estis hoīm condimētū. vestro ex emplo instrui. vñ sapientia doceri. vñ hu

militate componi ceteri debet. Et p̄fusus vot illa ad nos. Directa etiā est qua dicitur. Sancti est ore. qm̄ ego sanct⁹ sum dicit dñs. Vere sancti esse debem⁹. q̄ nomē habituq̄ religionis ac sanctitatis assumimus. q̄ diuino sumus cultui mācipati. sacris xp̄i altariib⁹ secrati diuinis q̄z miste r̄is dedicati. Tale ḡ sal sum⁹ i populo et vermes. et oib⁹ anime putredines. nō solū doctrina et p̄dicatione. vezetiam vite sanctitate ab eo abstergam⁹. Hāq̄ si sal euauierit. Si p̄dicator. vires amiserit. si reli giosus luxurie cōcupiscencie et vanitati se dediderit. in quo saliet. in q̄ populus crederet. cui fidem adhibebit. quem imitabit. Nōne iuste clamabit. Ecce hō. cuius tan ta nos fecellit opinio. et propterea subdit. Ad nihilz valet vlt̄a. nisi vt mittat foras. et cōculat̄ ab hoībus. Tale enim sal. vt beat⁹ Gregori⁹ inquit. q̄ infatuatum est. foras mittat. qm̄ falsus p̄dicator. eius q̄z doctrina. que vana sine sapore. et ini uis est. ab ecclesia pellit. conculcatū auez ab hoībus respectui habeat. Dopotz itaq̄ nos. vt apl's ait. ab his q̄ foris sunt bonū habere testimoniu. Nō enim. teste Augustino. sufficit nobis vita sancta. nisi sit et fama bona. Hā vita iusta nobis ēne cessaria prop̄ nos. fama bona prop̄ ali os. Propterea xp̄s crudelē illuz appellat qui negligit famā suaz. et rursus illum ma ledicit. q̄ eam aspnaet. et merito qđ. qm̄ sic cut a sapientissimo viro Salomone assertū est. Heli⁹ est nomē bonum q̄z diuitie mīte. Ergo sic nos existimēt hoīes. vt mi nistros xp̄i. ministeriorūq̄ dei veraces di spensatores ex bōis operib⁹ nos ēē agno scant. et de nobis verisicet. qd xp̄s adie cit dices. Vos estis lux mūdi. Nempe ad corporeā mūdi lucem. H̄ est ad solē spe ctat effugare tenebras. illuminare orbem calefacere terrā. cōsolari viatores. exterminatores bestias. et cūcti aīantibus vim ge neratōis p̄ferre. Hic et nos. q̄ religiosi su mus. q̄ lux spiritualis appellamur. debemus heresum et cunctoz erroz atq̄ crimi nū tenebras per verā sanāq̄ doctrinā ef fugare. Illuminare orbē. populum. s. in struendo et docendo. quo in via dei. hoc est in fide catholica ambulare debeat. ca lefacere terram. H̄ est terrenos hoīes reiecta seculi cupiditate in deo amore succen

Fo, XLIII

xtre. solari viatores. qdū em̄ sumus in
 hoc mundo pegrinamur ad dñm & p̄n̄ vi
 ta nostra. via est ad nosq̄ tedeundi crea
 torem. Abi cum multis eruminis. miser
 ijs. laboūb̄ atq̄ inexplicabilib̄ piculis
 in seculo degentes videam̄ circūseptos.
 ne frangant̄. Nos qui spirituales sum̄
 illos solari & recreare se penumero debe
 mus. vsc̄ ad itineris metā cōstāti foruq̄
 animo proficiscunt̄. Exterminare besti
 as. qm̄ ap̄os. vrsos & rugientes leones.
 hoc est nequissimos demones simpliciuz
 atq̄ dedilim. & si possibile sit. etiam for
 tissimoꝝ animas deuorare querentes. o
 randi assiduitate. diuinox nōminū inuo
 cationib̄. humilitatis. fidei. charitatis. ce
 terarūq̄ sanctarū virtutum fulgore. & de
 munī signo crucis tanq̄ infallibili tre
 mendacq̄ machina sicut scriptum est. Ec
 ce crucem dñi fugite p̄tes aduerse. exte
 minare debem̄. Et ciuctis animantibus
 vum generationis p̄ferre tenemur. qm̄ ho
 minib̄ quib̄ possumus. q̄ omnium ani
 mantium naturam p̄cipiant. q̄o saltez
 bonas animi affectiones habent̄ qm̄o
 doꝝ bona opera deo offerre debant. luc̄
 exempla monstare debem̄. Jubete xpo
 in euangelio. Sint lumbi vestri precin
 eti. & lucerne ardentes in manib̄ vestris.
 Hic s̄ viuam̄ vt vita p̄cordet cum nomi
 ne. p̄fessio teneat̄ in opere. & his q̄ nobis
 appropriat̄ sunt similes p̄pleam̄ effect̄
 vt si sanctus sit ordo. sancta sit queratio
 vt si sal dicimus. nostras aliorūq̄ men
 tem p̄diām̄ p̄tutib̄. & saporem bonorū
 operꝝ degustandum prebeamus. Si lux
 appellatur. vim effectūq̄ lucis ostens
 dam̄. vt si bene de nobis dicat̄. id testi
 monio bone actionis cōprobet. qm̄ teste
 Marco Tullio. omnis virtutis laus in
 actione cōsistit. Ut si religiosi vocamur.
 religiose viuam̄. Ut eī tunc religiose
 viuam̄. si illicitos mores sub disciplina
 coercent̄. Si membra & sensus n̄ros stu
 deam̄ restringere. vt ne queant lascivie &
 leuitati deseruire. vt aspect̄ noster sit sim
 plex. & humili. ne fixe aspiciat ocul̄. qd̄
 illicite p̄cupiscat anim̄. Ut noster audiu
 tus sit purus & discretus. ea q̄ superflua
 sunt & vana respuens ea que dei suūt gra
 tanter suscipiens. Ut sermo noster sit sa
 le p̄dit̄. ociosa & noxia detestans bona &

utilia cōmendans. vt sit in corde mundis
 ca. Tu vultu pudicitia. Incessus cū gra
 uitate. status cū reverētia. mot̄ cū matu
 ritate. habit̄ cū religione. quaten̄ vbi
 q̄ resplendeat sc̄itas. emineat honestas.
 serue humilitas. vt in oībus motib̄ no
 stris nihil fiat qd̄ cuiusq̄ offendat aspe
 ctum. sed qd̄ nostram deceat sc̄itatem. & sic
 tandem in oībus tā priuatae q̄ publice. tā
 palā q̄ clanculum nos geram̄. vt in no
 bis nō mentiat̄ religionis nomen. Nāq̄
 religiosus. vt ait Licero a religendo ap
 pellatus ē. eo q̄ retractat. & tāq̄ relegit ea
 que ad cultū diuinū pertinent. modum.
 ordinē. formāq̄ cunctis spiritualib̄ im
 ponens. Et Isidor̄ inquit. Religiosi di
 citi sunt ex relegendo. tāq̄ ex eligendo elis
 gentes. & ex diligendo diligentes. q̄ si in tā
 to calmine positi sum̄ diuinitat̄ conti
 neamus imprimis nos taliter. quatenus
 sine rumore alios cōtiree valeam̄. qm̄
 nō p̄t exercitū p̄tinere iperator. sicut p̄
 elare Marc̄. Licero inquit qui seipsum nō
 cōtinet.

Lectus tricesim⁹ primus Augustin⁹

Oculi vestri & si iacian̄ in aliquā
 feminarū in nullam figant̄. Ne
 q̄ enim quando proceditis femi
 nas videre. p̄hibemini. s̄ appetere. aut ab
 ipsis appeti velle criminosum ē.

Commentū tricesimū primū Ambrosius

Onipotentis dei mandatū est.
 nō mechaberis. in quo oīs mem
 broz genitaliū illicit̄ prohibetur
 vius. ad enī quidem precepti obseruan
 tiam. cū totū genus obligetur h̄umanū.
 nō illud hic iussit Auḡ. vt quidam aiūt.
 sed vt diuine maiestati hoc iubenti facili⁹
 liberi⁹. cōmodiusq̄ parere valeam̄. oport
 unitatē. cām atq̄ viam. qua ad prohibi
 ti viciū deuenit labem. nobis impauit ca
 uendam dicens. Oculi vestri. & si iaci
 an̄ in aliquam feminarū in nullam con
 figant̄. tanq̄ si manifeste dieisset. Lauete
 fratres ne in mulieres oculos conijce
 . & si coniectu fuerint. in nullam figant̄. qm̄
 in aliquam earū conficti sagitte sunt cor
 da ferientes atq̄ penetrantes. & secū vi

nus deferentes. ut interficiat animam. perinde
de Treni. tertio scriptum est. **O**culus meo
depredatus est animam meam. **H**oc eam rem
Democritus sicut **T**ertullianus meminit si
bi oculos eruit. ne videliz feias videre. quod
sine concupiscentia aspicere non poterat. **A**d
hoc horat est nos Christus in euangelio di-
cens. **S**i oculus tuus scandalisat te. erue
eum et piice abste. hinc beatum Antho. cum
didicimus virum profecto eruditissimum de
sua consolare cecitate dixit. **M**ulto quis
dem melius est spiritu videre quam carne. et illos
oculos possidere. in quos festuca pecca-
ti non possit incidere. quam illos qui solo visu per
concupiscentiam possunt hominem in interi-
tum gehenne mittere. **E**t ne quod credat
in simplici visu peccatum consistere subdit.
Neque enim quod procedit feias videre pro-
hibemini. non enim videre prohibutum est.
sed male videre. ille enim male videt. ille
nequiter aspicit. qui per visum ad concupi-
scientiam tendit. hinc adiecit. Sed appetere
aut ab ipsis appeti velle criminosum est.
Crimen enim ut ipse super Iohannem inquit.
est peccatum graue accusatore. et damnatione
dignissimum. **N**emo idcirco perficiat concu-
piscentiam. si criminosa est. si accusatio
demeritum habet. si concupiscentem damnatione
facit esse dignissimum. **C**aueamus
igitur figere oculum. ne ad concupiscentiam
labamur. quoniam si quotidie velis pulchri-
ciebus oculos figere. ut Crysostomus ait.
capieris oculos. et si bis vel ter fortassis la-
queos evades. non tamen que fragilis est. hu-
mane nature expers eris. que talibus est
stipata conditionibus. ut si etiam contumelie
te se pertineat. spes nihil ominus forme ser-
mel cordi per oculos immissa adeo illigata te-
net. ut vix magni luctamuis soluat potes-
tate. **E**a de te idem vir docius Crysostomus
cautus nos reddens inquit. **L**uan-
do visa muliere flama semel accessa fuerit
et postea absente ea. format quis apud se
imagines turpium actionum multotiens. per-
cedit ad opem. **L**estes est sanctus David. qui
oculos suos in feminam figens. illico ap-
petitu deuictus adulterium et homicidium
perpetravit. **L**estes est Iudas. qui cum in bi-
vitio nrum suorum Thamar aspiciens cum ea
peccauit. **L**estes sunt filii dei. qui cum filiis
homini pulchras viderent. eas in uxores
accepterunt. **L**estes alii innumeri. qui ex libi-

diuoso aspectu in concupiscentiam exarce-
runt. ac deinde ad fedissima deuenerunt
opera. **E**t si oportune comoditatis catena
ad opus non veniat. rei nibilominus
sunt apud dei maiestatem. perperam affe-
ctantes. dicente Salvatore in euangelio
Qui viderit mulierem ad concupiscentiam
eum mechatur est in corde suo. deus enim
qui est scrutator cordum nostrorum iudicat in
tentione. Itaque si cuiusque malus est animus
mala mens. prava affectus. puerisque ex-
iuterit intentio. necesse fit. ut ipse totus ma-
lus sit. **C**hristo testante qui ait. si oculus
tuus simplex fuerit. totum corpus tuum lu-
cidum erit. **S**i autem neque fuerit. et totum
corpus tuum tenebrosum erit. **D**e metis vesti
et oculo qui primatum tenet in homine. et a quo
non solum nomine veritatem et operationem. et
essentiam tenet. veritas ipsa intellexit. **N**emo igitur se de castitate. nemo de virginita-
te. nemo de pudicitia gloriatur. si castum vir-
gineum pudicum cor non habuerit. pote-
rit quidem hominem fallere. sed deum cui omnia
patent fallere non poterit. **N**ed ne homo
exordescat interior. **O**culus querat exte-
rior. ne s. videat vanitatem. et si viderit in
eum non figura. **N**on enim nos Saloma-
ne sapientiores. non David sanctiores. non
Hapsone existimant fortiores. quod si tantum
viri per incuriam ceciderunt oculorum. **N**os
que longe ab eis virtute distamus. tamen mortali-
le precipitiu[m] sum ope timere et cauere de-
bemus. **D**iscamus igitur ab istis. **D**iscamus
et a viro scientissimo atque peritissimo Joha-
ne os auri. qui cum sete castum esse gloria
ref. tante continentie atque fortitudinis ex-
istimaret. ut dicere ausus esset deo. **D**ñe li-
bera me a superbia. quoniam me ipsum a libidi-
ne et homicidio liberabo. et tamen ad contumeliam
erratice adolescentis mortale castitia
ruit coluna. **O** fratre mei. xl. et ultra
annos exempluz extitit pudicitie. quoniam
momento amisi gloriam castitatis. et homi-
cidij perpetravit dilectum. **D**iscamus ergo Paulo
aposto vase electoris. qui preparatus in euangeli-
o Christi ob carnis aculeos. et incentiu[m]
vitiorum non modo oculos. sed totum corpus
suum repumebat. et in servitutem redigebat
ne forte alijs predicans ipse reprobus in-
ueniret. **O** fratre mei si hic ad tantam gra-
tiam erexit post nuditatez. ieiunia. fame.
carceres flagella. et supplicia clamaret.

deo alteram legem in membris meis repugnantem legi mentis mee. captiuantes me in lege peccati. Et rursus. Infelix ego homo. quod me liberabit de corpe mortis huius. Quod nos securos esse putamus. si deliciis vacamus. si nascentes oculos in feminam ejicimus. Ob eam rem patientie atque honestam tunc tamen inexpugnabilis Job aiebat. per pigi fedem cum oculis meis. ut non cogitare quidem de glorie. Expiebat enim vir sanctissimus. quod per exteriorum visum interius corruperetur in membris suis cum oculis pactum pugnare ne in causa alpiceret quod illicite concupisceret. Et quod animus ex omnibus sensibus etiam suis et nascientibus possit moueri. nullus tamen est. qui vel plures vel distinctiores. vel etiam vehementiores. exactioresque mentis nostre offerat species. quod visus. Magna numerum est eius pretium. et quod per amplum genitum lustrationis sue. fulgore velociter cursus est. et super omnes volutus celi volatus suus. penitus trahilior omni gladio acuto conatus intuitus est. Adamat pulchra. et velut strenuissimus miles atque expeditissimus armiger. quo orsum se verterit. dimicando ferit. in sublimibus et excellis quod maxime delectat. Hinc tanquam in arce in sublimiori positione oculi sunt a natura locati. ut per eos non in feminas. non in vanitatem huius mundi. non in seculi voluptates. sed in celos et ad sidera. et ad summi dei perpetuationem nostrae aspectus. Et quoniam in domo eius sunt calcande habene. sic refrendus est aspectus nostrus ne calcitret. sic pudicitia ornans ne labefiat. sic primendum ne se extollat. sicut in monte salutis se faciat. Qui retroaspicit. ut Christus ait non est aptus ad regnum dei. sed qui sicut canis ad vomitorium redit. qui ex religione ad ianuam relictam militiam secularem reuertitur. qui per oculos corporeos ait que rit interitu. qui ob mundanarum rerum concupiscentiam. minime vere sua labefactare conscientiam. de quod aliquid sentire possumus. nisi quod vixit Lot in retroaspicienti agit. ut salis videlicet conuertatur in statu. ut de aucto sensibili et rationabili. in auctoritate sensibilis irrationabilisque fiat. ut per misericordiam hoie. determinatus. et sicut lapis sine omni vita efficiatur. Contemplatur ergo quod mala sit huius positionis inspectio. quod detestanda animaduictio. Neque aliquis dei seruus. sicut et Lot in aliqua circuadiacente remanere debet regione. circuadiacentes regiones ordinari sunt aliisque sensuum appetitus. Quid dei famulo pedestris. si coponat oculos. lingua habeat ad detrahendum solutum. nares. gustum. tactumque ad molliciem. sapores. odores et ad oes indecentes voluptates beatitudines. aures advana colloquia audientes.

malorum. Ex nude veneris aspectu. Daris excelsae et inclite ciuitatis troiane pugnit in cendium. Egypti visa eius pulchritudine Sarra Abrahe iugeneruerunt. Olofernus caput scelte Judith ornatum cum omni suo pergit exercitu. Henec ex luxurioso visu et casta pudicaque Susanna exarserunt. Sed quid per ampliora vigor exempla. Non solum in corpore sed mentis aspectus incautus malorum omnia extitit iutium. Namque lucifer suam pulchritudinem splendorum. celsitudinemque contemplas elatus est. et prelari cepit. ut pone ret sedem suam versus aglonem. et silis fieret altissimo. Propter quod e celo cum omni sua cohorte in eternos cruciat electus est. Hinc Christus in euangelio dicit. Videbam satanam sicut fulgur de celo cadentem. Non quod igitur periculosus. quod dannatus. quod detestandus. quod magnopere fugiens est interiorum exteriorumque oculorum vanus et incautus aspectus. Perinde sanctus supplicabat David. Averte oculos meos domine ne videant vanitatem. Averte oculos carnis ne carnalis fiam. Averte domine. averte oculos mentis mee. ne elatus a tua celsitudine. sicut satanam tuam. Ob eam recte sancto Lot a sodomis fugienti precipit. ut non retroaspiciat. neque remaneat in omni circuadiacente regione. sed in monte salutis se faciat. Qui retroaspicit. ut Christus ait non est aptus ad regnum dei. sed qui sicut canis ad vomitorium redit. qui ex religione ad ianuam relictam militiam secularem reuertitur. qui ob mundanarum rerum concupiscentiam. minime vere sua labefactare conscientiam. de quod aliquid sentire possumus. nisi quod vixit Lot in retroaspicienti agit. ut salis videlicet conuertatur in statu. ut de aucto sensibili et rationabili. in auctoritate sensibilis irrationabilisque fiat. ut per misericordiam hoie. determinatus. et sicut lapis sine omni vita efficiatur. Contemplatur ergo quod mala sit huius positionis inspectio. quod detestanda animaduictio. Neque aliquis dei seruus. sicut et Lot in aliqua circuadiacente remanere debet regione. circuadiacentes regiones ordinari sunt aliisque sensuum appetitus. Quid dei famulo pedestris. si coponat oculos. lingua habeat ad detrahendum solutum. nares. gustum. tactumque ad molliciem. sapores. odores et ad oes indecentes voluptates beatitudines. aures advana colloquia audientes.

da habeat erectas. **H**e quidē vie pessimā
datarū ciuitatum sunt quib⁹ pōt ad ani-
mā ingredi mors. Idcirco et has regio-
nes incolere, sicut retroaspicere caueam⁹

Et in monte ubi saluifiamus nitamur
ascendere. Christus enī ut oraret, crebri⁹
ascendebat in monte. David prophetā oculos
suos, ut inde ei auxiliū veniret, leua-
bat in mōtes. Lex dñi i mōte fuit Moys⁹
si collata. Dei hoīs filius in monte vo-
luit exaltari, et de mōte in celum et ad pa-
trem redire. Et deliciarum paradisus in
monte constituta est, qm̄ mōtes sublimis-
res sunt celo ppinquiores, et deo q̄z con-
valles sunt siliores, qui magn⁹ est et excel-
sus, et super oēs celos, qui firm⁹ et stabilis
dans cuncta moueri, q̄ preciosiora mune-
ra donat, q̄ ab oī conuallū est alien⁹ ca-
ligine. **D**ons tñ primus triceps est, qm̄
vnus de⁹ et trinus est, pmontoria et appē-
ditie sūt sancti, videlz qui in celesti illa ci-
uitate sunt primores, tandem colles sunt
qui inferiores sunt spirit⁹ bti. Ad hos in
quam inspiciam⁹, ad hos oculos mentis
nostre eleuemus, sed ad vnu et tricipitez
primū diuigamus aspectum, clamātes cū
propheta. **A**d te leuauit oclōs meos qui
habitāt in celis, ut inde veniat nobis hic
bene opandi auxiliū, et postmodū ad euz
ascendendi cōcedat vehiculum. Quisq̄s
igitur Sodomoꝝ gomorrorum fugere
incentiu desiderat ritioꝝ ab eoꝝ aspe-
ctu, vicinorūq; residentia se prius faci-
at alienū, et simul cum Loth altos vir-
tutum montes consendat, et tandem ad
montem qui christus est efferti mereatur.
Etenī tanto quispiam illesior seruabitur
a vitijs, quanto et corpore et virtute ma-
gis elongabitur ab eisdē. Et ne quis am-
bigat vīsum esse cām cōcupiscentie addit-

Textus tricesimus secund⁹ Augustin⁹

On in solo tacito affectu, s; aspe-
ctu quoq; et affectu appetit⁹ et ap-
petit cōcupiscentia feingrū.

Cōmentū tricesimus secundū Ambrosi⁹

Y b **I**c tacite p̄ceptoz nr̄ respōdet q̄/
stioni. Nam cū plurimis in locis
ipse asseuerauerit p̄ctū int̄m esse

p̄ctū inq̄tu⁹ est voluntariū. Et itex pec-
catum esse retinēdi voluntatē, vel sequē-
di qđ iusticia vetat. Et nūs om̄e pec-
catū esse factum, vel dictū, vel cōsbitum
atra eternam legē, ex ipsa, pcedens volun-
tate, ex qua tanq; ex arbore mala proce-
dunt opa mala, tanq; fruct⁹ mali, nō igi-
tur ex ipso aspectu cōcupiscentia, vel qđ
cunq; aliud emanat p̄ctū. **H**uic latenti
objectioni r̄ndet dicens, nō solo tacito af-
fectu, s; est tacita voluntate intus cōcupis-
centia oriſ, sed aspectu quoq; exteriori si-
mul cū affectu interiori generat, ac si di-
ceret q̄ ex vano aspectu oriſ iniquus af-
fect⁹, ac pindē necesse ē, vt ex vtroq; oriſ
p̄ctū. **H**inc sane scriptum est. Ascendit
mors p̄ fenestras nr̄as, ingressa ē domos
nr̄as. Sed qđ est mors anime, nisi cōcu-
piscentia mala. Quid dñm⁹ nr̄a, nisi mēs
nostra, in q̄ vniuersa bona et mala nostra
sunt recondita. Et p̄ huius dñm⁹ domus fene-
stras, qđ aliud, nisi quinq; sensus corporis
intelligū⁹. Mors ḡ p̄ fenestras ascēdit,
atq; in domos ingredit⁹. qn̄ cōcupiscentie
vitū per sensus corporis ad mentis serpit
interiora. Non tñ ob eam rem, sensatio
nem ipsam p̄ctū esse dicim⁹, etiam si ad
intellect⁹ accessit cognitionem, sed si fixa
fuerit, sed et voluntas fixioni p̄senserit cā
est peccati. **N**ū beatus Hieronymus sal-
uatoris vībum interpretans, in quo dicit
Qui vident mulierem ad cōcupiscentium
ē, iam mechat⁹ est. Inq̄t inter passionēz
et propassionē h̄ interesse, q̄ passio repu-
tatur in vitium, p̄passio licet vitij culpam
habeat, tñ non tenet in criminē, ergo qui
viderit mulierem, et aia eius fuerit titilla-
ta, h̄ propassione peccatis est. Si vō cō-
senserit, et de cogitatione affectum fecerit
Sicut scriptū est in David, transierunt
in affectu cordis, de p̄passione transiuit
ad passionē, et huic non voluntas sed oc-
casio deest peccandi. Quapropter ne ex
propassione veniam⁹ ad passionē, ne ra-
tio succubat, ne voluntas p̄ exteriorē ap-
petitū pereat, ne p̄ fenestras nr̄as, mors
ingrediaſ ad domiciliuz cōscientie nostrae,
opus est vt fenestras ipsas diligenter cu-
stodiā⁹, et oēm nostrz appetitum rationi
subjiciamus. Nam in omni actione su-
scienda, tria sunt, vt. **D. L.** ait, tenen-
da, primū ut appetitus pareat rōm, quo

nihil est ad officia senienda accommoda-
tus. Deinde ut aiaaduertat. quia illa res
sit. quā efficere velim⁹. vt neue maior. ne
ue minor. cura ⁊ opa suscipiat quā cā po-
stulet. Tertiū ut caueam⁹. ne que p̄tinent
ad liberalē spēm. ⁊ dignitatem imoderata
sint. Modus aut̄ optim⁹ est. dec⁹ ipsum
tenere. nec p̄gredi long⁹. Hoc tñ trium
prestantissimū est appetitum obtpare rōi.
obtempat autem mīme. si a viro feiarum
appetat concupiscentia. vel ecōtra cōcupi-
scentia feiar⁹ ipsum appetat virum. Hoc
ad illud refert qđ immediate super⁹ dixit.
Neqz enī feias videre. phibemini. sed eas
appetere. aut ab ipsis appeti velle crimi-
nosum ē. Itaqz feiar⁹ concupiscentia sub-
utruis actiōi. videlz ⁊ passiōi sumat re-
spectu. sub quis casu. sub recto. s. aut sub
ablativo ei⁹ capiat habitudo.

Text⁹ vicesimūterti⁹

Augustin⁹

a Ec dicatis vos habere aios pu-
dicos. si habetis oculos impudi-
cos. qđ impudic⁹ oculus impudi-
cōris ē nūcius.

Commentū vicesimūtertiū Ambrosius

a Vorundā redarguit versutiam.
qđ non mō vite penitet impudici-
a. sed eoz nitunt̄ mentis impu-
dicitā quoddā falso tegere velamine. cuž
tñ non defūstat ipudicis oculis se accusa-
re. ⁊ eis dētāqz efficacissimis testibus se de-
nūciare suūctos. ⁊ quos sagar p̄ceptor
at. ne dicatis vos habere aios pudicos.
si habetis oculos ipudicos. qđ impudic⁹
oculus impudici cor̄dis ē nūci⁹. Lāqz si
apte diceret. quid ai⁹ pudicitā ⁊ sanctita-
tē silatis ypocrate. cū vestimentis corru-
ptionē impudici oculi vestri denunciant
Hescitis qđ ea que int̄ latet. exteriora ge-
stalinsinūt̄. In ignoratis qđ habit⁹ cor̄-
poris creberim⁹ sit nūcius habit⁹ men-
tis. Quid fingitis rectitudinē. cū obliqui-
tis. Quid pulchritudinē cuž turpissimi.
Quid nitorē cū in tērum estis chaos il-
lapsi. Sitis ḡ veraces. vt qđ profitemini
ore. oculus indicet. ⁊ mens ipsa teneat.
b Hō enī nisi in aia vera pudicitia p̄stituta
est. qđ qđ ei⁹ index oculus ē possit. gindē

a stuprato nec ipsa eripipot̄. Nāqz vio-
lentia nō violat pudicitia. Ut ipē ad pre-
sulem honoratū scribit. si mente seruat⁹
qm̄ nec in carne violat. qn̄ voluntas pa-
tientis sua turpē carne non vti. sed sine
cōsensione tolerat. qđ alius operat̄. Sic
apud gētiles Lucretia Matrona nobis
Romana. vi stuprata laudat atqz de-
fendit. Sic apud christicolas diua Lu-
cia consulari Pascasio sibi lupanar mina-
ti dicens. nō corrupti⁹ caro. n̄i de con-
sensu mentis extollit̄. qđ ⁊ Aug⁹. in ep̄la
ad Victorium clari⁹ assuerauit dices.
Si aimus nulla cōsensionis turpitudine
macula. etiā carnē suam defendet a cri-
mine. ⁊ quicqz in ea nec cōmisit nec p̄mi-
sic libido patientis. soluet culpa facientis
Dis enī illa violentia nō pro corruptio-
nis turpidine. s. p̄ passionis vulnere de-
putab̄. tantū enī valet in mente integrit̄
tas vt illa inuiolata. nec in corpore pos-
sit pudicitia violari. cui⁹ mēbra potuerūt
supari. Et in excellentissimo de ciuitate
dei inquit. Cū pudicitia virtus sit animi
comitēz habeat fortitudinē. qna potius
quelibet mala toleraret. qđ malo cōsentit
ret discernit. null⁹ aut̄ magnanim⁹ ⁊ pu-
dicus in potestate habeat qđ de sua car-
ne fiat. sed tantū qđ annuat mēte vel re-
nuat. quis tandem sane mētis putauerit se
pdere pudicitiam. si forte vi apphensa et
oppressa carne sua. vt exarceat̄ ⁊ expleat̄
libido nō sua. Et vt vñis mentib⁹. que
dixim⁹ magis pluceant. Sane aduerten-
dū puto. qđ ceu bifaria definivim⁹ virgi-
nitatem. mētis. s. ⁊ corpori. sic duplex pu-
dicitia gen⁹ esse asseruimus. Alterz qđ in
aio residet. Alterz qđ ad corpus. mō spe-
ctare videt. Virginitas mentis fides est
incorrupta. Virginitas corporis ē corp⁹
intactum. nā sicut carnalis sponsa vt vir-
go a suo censeat̄ sposo. necesse habet vt
illesum integrū ⁊ intactū suū vas p̄seruet
ita ⁊ virgo xp̄i. ei per mentis despousata
virginitatem. integrā fidem. solidam spē.
sincerāe caritatem ei inuiolabilit̄ t̄rat
opus est. Eo pacto d̄ pudicitia. qđqz oēs
humani virginis. maritalis. viduālēz
status decor ⁊ ornamenti sit. censenduz
est. vt altera. castissimis polleat in corpo-
re moribus. altera sine villa fictione splen-
descat in mente. Et qm̄ par est opposi-
tio. d

S 5

torum multiplicatio. duplice etiam esse impudicitiam astraum. Altera animi. altera corporis. Que aie est per intraneas cogitationes delectationem pagit. Que hoc corporis per exteriores actus multifariam implet. Nam nunc per visum. nunc per auditum. nunc per tactum. non per locutionem. nunc per operationis complect defluerunt. Et rursus. ea que per visum constitutur in tota fundata species. Quot modis percut oculus dicitur impudicus. Etenim sic uno modo dicuntur. cum humani seruus vereda inspicere non vereat. sic Thaumatorum sui. Hoe vino madefacti pudenda deridendo videt. meruit maledictionem habere. Rursus cum pulchras depictas imagines libidinose intueantur. sic aliqua meretriz oculorum suorum concupiscentia insanuit. cum Caldeorum hoies formosae depictingos balthesque accinctos consiperet. Cum etenim coetum bruta. quorum aspectus humana solet provocari concupiscentia ne quis se oculi coniunctum. Cum in spectaculis impudicorum actuum. ceu in theatris genitales faciebant. representations ab eis conspicuntur. Quos beatus Augustinus in clarissimo de civitate volumine detestans ait. Ne niebamur et nos adolescentes ad spectacula ludum et ludis turpissimis oblectabamur. Amplus oculorum impudicus dicitur. vel cum mulierum species curiose vanorum considerat. Contra quem modum Ecclasticus ait. Ne respicies speciem mulieris. vel cum suis eas reputut nutribus. Propter venenosae. quae efficiaces sagitte ad subvertendas metes. sunt nutus oculorum. Perinde Salomon in proverbiis inquit. Non concupiscat pulchritudinem eius. male mulieris cor tuum. ne capiatis nutibus illius. Recte igitur et preceptor noster inquit. Impudicus oculus. ipsu[m] dici cordis est nubes. stat enim oculos sub animi esse regnum. quare ipsi impudicii esse non possent. nisi et ipse sit animus impudicus. Que enim matrona dici posset pudica. que per suos nuncios impudicis verbis. sibi faciat amatores. Nonne oculi sicut genitaria subduntur ratione. Sed cum per huiusmodi membra nihil exerceatur impudicum quod illud agere acribat. quo pacto si oculi erint impudicii. animus pudicus erit. Non ergo vanum et impudicum parvum pendam aspectum si et oculo impudico cor fiat impudicus. si nostre professio[n]is vota negligantur. si reli-

gionis decors perdatur. Turpe enim valde et virtuosum est. et omnino detestabile. si cum habitu sancto et in sancta professione. scorso digna exerceant opera. Perinde mirum in modum nos Pericles electrauit obiurgatio. qui cum haberet collegas in pretura Sophoclem poetam. ut. M. L. primo officio meminuit de ceteris officio conuenienter. et casu formosus puer pteriret. dicit quod Sophocles. O puerum pulchrum. pericles ipsum his verbis obiurgavit pretoriem. O Sophocles decet non solum manus sed etiam oculos abstinentes habere. quod si pretori et aspectus et sermo college sui disculpsuit impudicus. quanto nobis magis qui ad honestatem sumus dedicati. omnis turpitudo. omnis vanitas. omnis impudicus actus displicere debet. que enim parua videntur esse delicta. nec a multis intelligi possunt. ab his si veri cultores esse desideramus. etiam diligenter et de clinandum. Laueamus igitur fratres nobis omnem impudicitiam corporis. sed multo magis repellamus impudicitiam mentis. simus corpore sed magis animo pudici et immaculati cogitemus qualis virtus usque conditio. Nam pudicitia ornatum est nobilium. impudicitia confusio. hec exaltatio humili. illa depresso. hec nobilitas ignobilium. illa exterminatio. hec pulchritudo vilium. illa turpitudo. hec solamen merentium. illa luctus. hec augmentum omnis pulchritudinis. illa diminutio. Hec deus religionis. illa vituperium. Hec minoratio criminum. illa augmentation. Hec multiplicatio meritorum. illa diminutio. Hec creatoris omnium dei amica. illa inimica. Quid plura. Latitur est pudicitie splendor. et in eius virtute homo non distet ab angelo. Unde Bernardus ait. Disseunt quidem inter se homo pudicus et angelus. sed felicitate non virtute. huius enim castitas felicior. sed illius fortior esse dignoscitur. Econtra per impudicitiam homo non distet a bestia. Tantum insuper immortali ac prepotenti deo semper grata extitit pudicitia. et de illa non solum apud fideles suos. verum etiam et apud gentiles admirandam gratitudinem palam voluit demonstrare. Unde navim qua simulachrum matris Sancte brigie vehebatur. ut pater noster Aurelius Augusti

snus decimo libto de ciuitate dei. memori
nit multis hominibus. boñq; conatibus
immobilem redditam. vna muliercula zo
na alligata ad sue pudicitie testimoniu
mouit et traxit. **V**irgo item vestalis. cum
de eius corruptione questio verteretur.
aqua impleta cribro de Cyperi neq; per
fluente. abstulit controuersiam. Econ
tra impudicitia sic semper exhorruit deo
vt apud nullam nationem reliquerit im
pum. Idcirco ne quis impudicu par
cipendar aspectum. sed ad ipsum evitan
dum fugienduq; semper sim feruentio
res. qui et quales ex ipso sequantur effect
ostendit. cum subdit.

Lexi^o tricesimus quartus **A**ugustinus

Ecum se inuicem sibimet etiam
tacente lingua cōspectu mutuo.
corda nunciant impudica. et si
concupiscentiam carnis alterutro dele
ctantur ardore. etiam intactis ab imun
da violatione corporibus. fugit castitas
ipsa de moribus.

Comentū tricesimūq;rtū **A**mbrosius

Erum quidem est. quod antiqu^o
sermo dicit. **D**uitissime non po
test amantium tegi amor. cui^o rei
causam illam esse arbitror. quam ipse pre
ceptor insinuavit his verbis. **A**mor me^o
pondus meum. eo feror. quoq; feror.
Et iurus. amor transformat amantes in
amatum. et adeo quidem. vt amboz vno
efficiatur animus. **E**t si natura corporu
admitteret penetrationem. idem procul
dubio fieret corpus. quam cum non pa
tit autibus. gestibus. et quibuscumq; pos
sunt actibus nituntur vinculum insinua
re animorum. quod et de casto et libidino
so potest amore contingere. **S**i perfect^o
fuerit. ea itas ipsa intendit. **S**i autem
carnalis et voluptuosus. beluini. mores
castitatem iam amissim denunciant.
Hoc est quod ait. mala quejat impudico
sequuntur aspectu explicando. **E**t cu cor
da. hoc est cogitationes ipse turpis se ad
amantium se inuicem. sibimet mutuo ac
libidinoso aspectu. etiam si tacete lingua
vt inter eos nullus prosus oratur sero

mo. impudica esse denunciant. et cum se
cundum concupiscentiam carnis alteru
tro. hoc est reciproco delectantur ardore
etiam minime tactis ab immunda viola
tione corporibus. cum hec in qua q; iam
dixim^o ex impudico. puenerint aspectu. h
dānosuz et plurimū detestabile seque^r ma
lū. q; fugiet castitas ipse de morib^o. **I**teq;
mala q; ex vano profiscunt aspectu. sūt.
que ipsa sunt corda impudica. q; inextin
guibiles libidinis nascunt ardores. q; ho
nestatis flores et omnes beati corrupti
mores. ex quoz q;des corruptela etiaz in
tacē ab immunda violatione corporibus fu
git. et tandem ipsa religiosoz sponsa casti
tas perit. **E**tiam ex impudico visu i ma
lam cogitatione. que p; cor significat. ex
mala aut cogitatione in praua deuenitur
delectatione. hec plenissimum parit. et q; libi
dinose carnis succend. inf ardores. ex qui
bus mala gignit opatio p; cuius frequen
tiā p;uetudo nascit. p;uetudo autē legez
et necessitatez inducit. **I**tsis fomentis q;li
quibusdā gradib^o exercet libido. tollit de
mente p;gnitas. fugit de morib^o castitas.
plumat et crevit petī. q; anima misera ast
tē a deo. q;in ut a nostro p;ceptore defini
tū est. p;cm nil aliud est nisi spacio incō
mutabili bono. adhesio bono p;mutabili
quare adultera effecta. ac proinde iure a
suo legitimo sposo repudiata. et expulsa
omnib; auxilio desituta in manus incidit
inimicoz. q; in **D**alida satis est opte fi
guratū. que **H**ampsonē virū suū fortitu
dine expoliatum suis prodidit hostibus
Quid em p; dalidam nisi concupiscentia
Quid per **H**ampsonē nisi mens intelligi
gitur. **N**ā quemadmoduz **H**ampson sue
fortitudinis p; resecatione capillorū p;ute
p;uat. a **D**alida vrore hostib^o tradit. sic
et aia misera capillis. h est timore et amo
re dei. pudore. et sue rōnis lumine. ceterisq;
p;titib^o. q;bus inuictissime cum hoste pu
gnans decora p;spicit. relectis et omnino
prostratis. a **D**alida huic. hoc est. p;
ditrice concupiscentia diuino prorsus testi
tuta auxilio. i laqueos tradit demonioz
Ecclastico testate q; ait. **G**i deder hale tue
concupiscentias suas. faciet te in gaudium
inimicis tuis. In gaudij enim eoz te fa
ciet. cu ab eis captus subuertis.
Nāq; hostium mos est. vt debellata ciui

tate. vasa. domos. menia. et oia in ipsa cōtentia subiurant. Vias autem subuersus omni euacuat cōtentio. Sic cū a demoni bus subuersus erit misera aia tua. fide. spe caritate. et ceteris euacuabit virtutibus. q̄ circa diuine imaginis amiso candore. et super carbones nugrior effecta. tēterrīo rū spirituū sibi similitudinē pariat necesse est. Assentib⁹ Daniel sanct⁹. qui voꝝ luxtuolissimos Genes detestans ait. Ex arterunt in cōcupiscentia ei⁹. et euerterūt sensum suū. et declinauerūt oculos suos. et nō viderent celū. neq; recordarent iudicioꝝ iustorū. Assentit Apłs. qui ob eas rationes iubet nobis. vt oēm malam concupiscentiā mortificare debeam⁹. Assentit Iohes euangelista p̄cipiuſ. qui vñ ex tribus nostris hostib⁹ imanissimis cōcupiscentiā numerauit oculorū. Quare cuꝝ huiusmodi cōcupiscentiē genus tot periat mala. qđ debent religiosi ei relaxare. s; potius calcare habenas. piū imitātes Thobiam dicētē. Undā seruauit aiam meā. ab oī concupiscentia.

Text⁹ tricesimusquint⁹ Augustinus

Ec putare debet. q̄ in feminā figūt oculū. et illius in seipsum dilitat fixum ab alijs se nō videri cū hoc facit. videt omnino. et quib⁹ se non videri arbitratur.

Cōmentū tricesimūquintū Ambrosi⁹

¶ Namobrē quis ipudice oculos in feminā figat. p̄f̄ voluntatum incentiua. idcirco esse pōt. vel qr id nō opinat esse illiciū. cū⁹ opinione p̄ mala ex eo sequentia satis cōstat esse imp̄bat. vel qr adeo stolidus est. vt ab alio se videri nō existimat. sicut in presenti lra inquit. Quibus nisi cecis et surdis talem compabimus. Leci enim qr ipsi non videt alioꝝ minime videre credunt. Surdi ho cū loquant. semp clamant. putates alios sūlter surdos esse. Sic et voluptuosī homines in feminas oculos defigētes. qm̄ amore ceci sunt. Juxta poetarū figurā. amore secū labentū circuassistātes oēs eos esse putat. Sed lōge cec⁹ est. Vident enim oīno. et q̄ quib⁹ se videri nō arbitrant̄

Hō enī Ysaac sua dum v̄kore Rebecea iocante se videri credebat. cum tñ ab Ima lech Palestinoꝝ rege visus p̄ fenestram fuit multis itē vtriusq; seruus adulteris et alijs in oī facinore scelētissimis p̄tigit. vt dū nō se videri existimet. et vident et comprehendent. et tādē illaqueati magnis afficiunt suppliciis. qđ et iustissimo dei fit iudicio. tū ne etiā in hoc mūndo grauia scelerā ipūne omittant. tū et alij eoz terreatur exēplo. q̄ pacto ob Ananie Saphire qz iudicium in actib⁹ apłorū scriptū est. Factus ē timor magn⁹ in vniuersa ecclesia et i oēs q̄ audierūt illud. tū vt oppida. ciuitates. regna. impia. et tandem oēs respublike p̄seruent. qm̄ sublata iusticia qđ hec oia nisi magna essent latrocinia. Interdu oī potens de scelētissimos hoies puniri ubet. vt cū eis misericordiē agat q̄ten⁹ puniti p̄fusionē qđam corrigant. correpti se virtutum faciat amatores. Juxta David s̄niam dicētis. p̄fundant. s. pctores. et conūtan̄ retrosum. H̄ est a suis vijs malis p̄fusionē retrahant. Uel iō oculos figure quispiā nō vereſ. qm̄ tātē ament. et factus est. vt ab insopito diuine maiestatis oculo credit nō videri. cui⁹ erroreā imāginē refellit cū subdit.

Text⁹ tricesimūsextū Augustinus

Ed si lateat. et a nemine hoīm videtur. qđ faciet de illo desup inspetore. quez latere nihil pōt. Enī iō putand⁹ est nō videre. qr tātē videt patiensenti⁹. q̄nto sapien⁹. Illi ḡ vir sanct⁹ timeat disperdere. ne velut feminā male videre. Illi⁹ nāq; et in hac cā cōmendand⁹ est timor vbi scriptū est. Abominat. o est dño defigens oculū.

Cōmentū tricesimūsextū Ambrosi⁹

Inexplicabilē puerorū hoīm cecitatē. vt infinita mente. interminabilem sapientiam. oculū insopitū. et singula penetrantē. luce in deficientē. intellectū oīa cōprehēdētē. aliqd latere arbitrent. Hūquid tenebre tante maiestatē oculos impēdire queūt. vt non omnia videant. q̄ sole lucentiores cūctas tenebras fugant. Hūquid media. qui oīa penetrat

Mūquid tēz exiguitas, qni oēs numerāt
at̄bam̄os. Mūquid earū distantia, q̄ oīa
a fine v̄sq̄ ad finem attingūt, et vbiq̄ sūt
p̄ntes. Mūquid earū p̄funditas, q̄ vniū/
las p̄transcunt abyssos. Mūquid tēz cel/
stido et sublimitas, qui oīm celitudinez
sublimitatez transcedunt. Perinde Job
patientissim⁹ inq̄t, nō sunt tenebre et non
est umbra mortis vbi abscondant̄ q̄ope/
ran̄ inquirat̄. Perinde Salomon ait.
Oculi dñi multum lucidiores sup solem
Perinde Esaias in persona dei loquēs di/
cit: Ego i throno meo considero oīa. Per/
inde Labā q̄b̄ gentilis ita fat. Nullus
sermonis mī testis est absq̄ deo. q̄ vbiq̄
respicit vniuersa. Hinc etiā David ceci/
nit, ipse est q̄ nouit abscondita cordis, ac
si diceret, q̄nto maḡ oīa alia, et vbiq̄ ab/
scondita, et rursus exclamās, sic eūz affat.
Intelleksi dñe cogitationes meas de lō
gejab ipsa, s. tua eternitate, semitā meam,
et funiculū meum inuestigasti, et oēs vias
meas p̄uidisti. Et rursus, et non est sermo
in lingua mea, quē, si tu non precognoue
ris. Ecce tu dñe cogisti oīa nouissima
et antiqua. Tu formasti me, et posuisti su/
p̄ me manū tuā. Mirabilis facta es scientia
tua et me confortata est, et nō potero ad eā.
Et idcirco dñe: Quo ibo a spū tuo, et quo
a facie tua fugiā. Si ascendero in celum
tu illuc es, si descendero in infernum ades.
Si sup̄ero pēnas meas diluculo, et ha/
bituero in extremis maris. Eteni man⁹
tua illuc deducet me, et tenebit me dexte/
ra tua. Ecce q̄amplā, q̄b̄ excelsa p̄tās et
sapientia dei, et cā neq̄ p̄terire neq̄ fuge
re quicq̄ possit. Et ne sicut amentes ut se
abscondat̄ antra petūt locor̄, subiūgit, et
dixi forsitan tenebre peulcabit̄ me, et non
illūatio mea in deliciis meis. Vana q̄/
dem ē cogitatio filij homīn̄. Et quare dñe
qr̄ tenebre non obscurabunt̄ a te. Et nox
sicut dies illuminabit̄ sicut tenebre eius
ita et lumen ei⁹. qm̄ nihil obscur̄ est in co/
spectu tuo altissime. Et q̄tez dñe: va/
na est cogitatio p̄tōz a te se abscondere
volentū, qr̄ tu possedisti renes meos, co/
gitationes meas intuendo, qr̄ tu suscep/
sti me de vtero in ūis mee, potentiam ūil⁹ et
misericordiam ondēdo. qr̄ nō est occultatum
os meū a te, qr̄ fecisti in occulto, et substā
tia mea in inferiorib⁹ terre. Impsectum

meū, hoc ē p̄tā mea viderūt oculi tui, et
in libro mētis me oēs boni, s. et mali scri/
bunt̄. Mis v̄as electōis Paul⁹ assentiēs
int̄conuit. Dia nuda et aperta sunt oculis
ei⁹, qm̄ non solū oīa ipsa, sed oēs motus
oēs gestus, nur⁹, cogitationes affect⁹, int̄e/
tiones, et deniq̄ cuiuscūq̄ generis enti/
tatis vniuersa, sic ei patent, ut neq̄ tenebre
neq̄ infēmedia, neq̄ exiguitates, neq̄ di/
stantie aut remotiones, neq̄ latebre vle
ci⁹ possunt ipedire aspectū. Sane s̄ p̄ce
ptitor n̄r ait, q̄ si fingens oculum lateat
et a nemine homīn̄ videat, qd faciet desup
de illo inspecto, quē latere nihil p̄t. qm̄
rt in libro, lxxvii, q̄dū, ac in de essentia
dei ait, oculos h̄z altissim⁹, qr̄ vis in eo ē,
in qua oīa p̄cipit atq̄ intelligit, qua oīa
videt, et nihil ei latet, qua oīa sunt nuda.
et nihil est obscurū. Et cū solus loqueret̄
cū deo aiebat, fateor equidē, qr̄ quicq̄ fa/
cio aū te facio, et illud qd facio, meli⁹ vi/
des tu q̄ ego q̄ facio. Quid enī sp̄opor
tu parit̄ semper p̄ns assistis, ut pote perpe
tuus inspecto oīm cogitationū, intentio
nū, delectationū, et operationū meānū. Et
idcirco sepenumero cum totū esse oculū
dicit, qr̄ oīa videt, totum manū, qr̄ oīa
operat̄, totum pedez, qr̄ vbiq̄ est, magna
propertea ē nobis indīta necessitas recte
viend̄, et diu⁹ Boetius in libro philos/
ophie cōsolationis trāsegit, qui cūcta fa/
cum⁹ ante oculos iudicis cūcta cernent̄.
In cui⁹ iudicio cum nil p̄fecto remanet
inultū, reprimi a culpa magnopere debe
mus. Ad reprimenda ho delicta vni/
cūq̄ eorum generi sunt antidota contra
ponenda, nāq̄ superbiā humilitas, irā
mansuetudo, inuidiā caritas, gulā qbsti/
nentia, luxuriā continentia, pigritiā bene
operandi sollicitudo et spiritualis iocun/
ditas, auariciam pietatis officia oppu/
gnant. Contra item oīm vitiōrum incen/
tiua, inferni tormenta, contra transito/
riaz delectationem perpetuum debemus
dolorem opponere, qm̄ momentaneum
est qd delectat, qd vero cruciat eternū.
Quid maximā eoz insanā, q̄s p̄ mūmis
infinita, p̄ momentaneis cēna, p̄ obscurissi/
mis lucidissima, p̄ fluxibil⁹ voluptati⁹
sumū bonū, p̄ cōcupiscētia oculor̄ nō pu/
det gloriā perdere angelor̄. Quā igit̄ p̄/
clare eo i libro, quē de libro disputauit ar

bitrio. Sanctus paē noster Augustinus
pelamauit ad dñm dicens. Ue qui dere
liquunt te sapientia. veritatē. et ducē. et ob
errant in vestigijs tuis qui nut⁹ tuos p
te amant. et obliuiscunt quid innuas. O
sugissima lux. purgate mentis sapientia
nō enim cessas innuere nobis. que et qn⁹
ta sis. et nutus tui sunt oē creaturātū de
cus. qd̄ obruti concupiscentijs et in volu
ptates demersi. et tāq̄ ceci ambulantes.
et videri et contēplari contēpnunt. Confe
ram⁹ igitur ex his nihil esse qd̄ diuinā fu
glat cognitionē. Conferam⁹ proinde sū
mū esse dementie cardinē. putare nō mo
do oculorū nutus. sed etiā aliquē mentis
conceptū diuine maiestatis posse intui
tum preterire. etiā si ad puniēda male cō
missa tardior videat. Hinc noster accura
tissim⁹ preceptor adiecit. An ideo putan
dus est nō videre. q̄ tanto videt patien
tius quanto sapient⁹. tāq̄ si diceret. non
ob eā rem putandus est de⁹ oculorū nō
rum fixiones. et alia perperā gesta nō vide
re. si ad nos puniēdos videat tardiuscu
lus. qm̄ tanto videt patient⁹. quanto sa
pient⁹. Decet enī summā ei⁹ sapientia. sū
ma vt impunitonibus faciendis patien
tia. Etenī quēadmodum sapientis est
oīa scire. ita et eiusdem ē oīa ordinare. dis
rigere. et bñ gubernare. bene autē guber
nantis est et loco. et tēpori. et rationi. oēm
actū iusticie tribuere. ita vt non solum qd̄
fatur⁹ sit coguoscat. sed rei agende mo
dū disponat. et ipsius premediteſ finem.
Non etiā eum decet sue celitudinis pte
rire examen q̄ fit. et ali⁹ sit impatoris ali⁹
inferioris potestatis puniēdi congressus.
Quippe excelsiore maiestatē. maiore ha
bere decet clementiā. Sed cum regnante
i celis maiestate nihil. aut nobili⁹. aut di
gnius. aut meli⁹. aut magius. aut prestan
tius. possit ex cogitari. infallibilē ei⁹ decet
sapientiā punienda se penunumero diss
mulare. atq̄ linire. Iuxta Valerij ma
rini sūiam dicentis. Lento enim gradus
ad vindictā sui diuina. pcedit ira. qd̄ tum
sue ascribendū est nature. cui⁹ proprium
est misericordi. tum vt ei⁹ imiteſ exemplū. vt
quēadmodū ipse crebro nos equo aīo to
letat et expectat. ita et nos offensores no
stros patient ferre et expectare debeamus
ne qd̄ absit. sicut seruo neq̄ nob̄ eueniaſ.

q̄ cū suo noluisset seruo misereri. coact⁹
ē ad oē debitum. qd̄ sibi dimissū erat. ad
vnguē multē cū supplicijs restituendum
Lū ne sue fidei aduersarij de suoꝝ fideliū
gloriant tormentis. pnde i deutronomio
de ipso scriptū est. ppter irā inimicorū di
sculsi. punire. ne forte eoꝝ subgirent ho
stes. Lū vt acr⁹ in die puniat vltions.
Lū vt multiplicato cumulo petōꝝ. augea
tur etiā in hoc seculo numer⁹ tormentorū
et delinquenti qd̄ vulgo dī. stingat q̄nto
ascendit alti⁹. tanto pfecto emergit infe
rus. fiatq̄ deinde. vt talis exēplo boni
magis in bono pfirmē. mali nō pecca
re terreat. Lū deniq̄ vt petōub⁹. q̄s vel
le penitere nouit misericordiē ad ipsū re
deūdi libera presteſ occasio. Aliter enim
humiles et fideles. aliter v̄suti et p̄tinaces
alitē obstinati et infideles in eoꝝ sunt exces
sibus ptractandi. Et q̄b⁹ de his caus
de⁹ pater oīm pientissim⁹ pctōres suffer
re cōsueuerit. sua tñ iusticia non admittit
vt quippiā sceler⁹ relinquit impune. qm̄
ipsa veritas dixit. sicut nullū bonū apud
eū inremuneratū. ita et nullū erit malum
ipunitū. Idcirco nemo tñ de dei cōfidit
misericordia ut de sua eq̄itate in refragabilis
iusticia nō mediteſ. Ipse enī et multū mi
sericors et longanimes dñs est. ita et iust⁹
est iudex. et iusticiā diligēt. et eq̄itate videt
vultus ei⁹. Propterea David inq̄. Ju
sticia ante eūz ambulabit. et ponet in via
gressus suos. et tursus vt ei⁹ iusticie et mi
sericordie insinuaret equalitatē decanta
uit. Misericordia et veritas obuiauerunt sibi.
iusticia et pac osculate sunt. Sic ḡ diuine
sum⁹ misericordie p̄fidentes. et eius iusticiā et
iudiciū p̄timescere nullaten⁹ omittamus
alioq̄ plumentes poti⁹ q̄ sperantes iure
cēsemur. Sūmi ḡ dei celitudo. infallibilis
sapientia. inextibilis iusticia. glorie splendor.
honestatē decor. in eū pcti horrēta. accu
satoriis auētas. iudicādiq̄ p̄tās. Nos nō
mō cōmouere. vexatiā terrere debēt. ne p
perā corā sue maiestatē oculis aliqd̄ aga
mus. Quis enī non p̄fundat in terrestriē
pncipē q̄ et inspectoſ. et accusatoſ. et testis
et iudex ppetrati h̄ eū facinoris esse poss̄
peccare. At nū qd̄ oē pcti h̄ dei sit volū
tate. Hūqd̄ et corā eo peccā⁹. q̄ videns oīa
vbiq̄ ē. Hūqd̄ ip̄ rex regū et dñs dñan
tium. Hūquid ip̄se magn⁹ ē dominus. et

laudabilis nimis. cui⁹ magnitudis non
 est finis. Nunq^d ipse puritas illa ē. & tra
 quam om̄e p̄mitrē faci⁹. Hinc ingemi
 scens David lugebat. Libi soli peccavi.
 & malū corā te feci. Nunq^d & p̄ os. Hie
 remie ipse dicit. Ego sum iudex. & testis.
 & p̄ Agalachiā dicit. Accedā ad vos iu
 dicio. & ero testis velor maleficiis & adul
 teris & pluris. Quis non igī Bathana
 dexter. q̄ coram dño tā magno. tam di
 gno. tā excuso. tā puro. tam honesto. tam
 sapiente. tā iusto. & severo peccare nō cō
 fundat. Recte igī p̄ceptor ait. Illi S. L.
 q̄ talis ac tant⁹ ē vir sanct⁹ tuncat displi
 cere. ne velit feminis male placere. Illum
 cogitet oīa videre. ne velat feminas male
 videre. ac si dicat. Laueat ne in tali pla
 cēta. vel in tali visu. mali quippiā coram
 tanta p̄mitrat maiestate. Et notanē male
 videre. maleq^z placere ait. qm̄ p̄placētia.
 & visio. vtq^z sine p̄tō fieri pōt. quaz ipse
 obiurgare intēdit mīme. Et addit. illus
 nāq^z tu h̄c cā p̄mendand⁹ ē timor. vbi
 scriptus est. Abominatio ē dño defigēs
 oculū. Vt ad summū redeundi opifi
 cem he p̄fecto sunt directiores. cognitio
 vtpote. timor. & amor. p̄ agnitionē ad ti
 more. p̄ timorem ad amore ascendim⁹. p̄
 amore deniq^z deo plangimur. Si en tim
 ore deū volum⁹. cogitem⁹ eū oīm inte
 riorūq^z actionū nostrāz esse in
 spectorē. Si titillat te mala p̄scientia. co
 gita q̄ de⁹ tecuz spicit. quicq^z eger aut
 dixeris. aut mente tractaueris. Semper
 igī attende sup te oculos tante maiesta
 tis eternos cruciatu minantis. ex quib⁹
 eris. si timore agitaberis qm̄ scriptus est.
 Initium sapie timor dñi. Eterna vero ti
 mens supplicia cogitabis feditatē. labē.
 abominationemq^z peccator^z cogitab. q̄
 malū est displicere deo tuo. cogitabis q̄
 abominabile est ei. vt tu oculos tuos in
 mulierē figas. quos tibi ad necessaria vi
 te adipiscenda. ad prestandū ceteris mē
 bri subdidiuz. ad sacra diuina celestiaq^z
 p̄spicida donavit. Hic preceptor ait
 in hoc causa. & propter has rōnes illus
 cōmendand⁹ est timor. quem pia nob in
 cutit scripture nos a peccatis reprimen
 do dicens. abominatio est dñs defigens
 oculum. ac si diceret. timete & caute vo
 bis oculorū deficiones. ne peas vestro

abominabiles sitis creatori. q̄ eas & odio
 & abominationi mirū habet īmodū. Et h
 autem cōmēdato timore ad diuinū con
 scandimus amorem. qm̄ sicut acus filum
 vt Augustinus inquit. ita timor introdu
 cit caritatē. Hinc per Salomonē dictuz
 est. Timor dei iniūm dilectionis er⁹. Et
 nō modo p̄ eū ad diuinū vehimur amo
 rem. sed ad sue felicitatē effeturum gloriā.
 eodem Salomone testante. qui in pro
 bijs ait. Timor dñi hoīem gloriāt. hu
 miliat enī hominem. humilem vō spiritū
 suscipiet gloria. Innumerā etiam gignit
 adiumenta salutis. hinc Crysostom⁹. Ti
 morē dei. mentes corrige. crūcia fugia
 re. innocētāq^z servare. Attruit hinc Ber
 nardus. Timorem dei incipe. operā oīm
 virtutum penitūdī assertūt. dum sc̄z per
 iusticiā defert majori. p̄ prudentiam non
 credit se sibi. per temperantia refugit di
 scernere. per fortitudinē totū sibi obedie
 tie subdit nō discernende. sed adimplēde.
 Et rursus ait. In veritate se didicisse. nu
 hil que efficax esse ad gratiā p̄merendā
 retinendā. recuperandāq^z. q̄ si oī tpe co
 rā deo inneniaris nō altū sapere. sed tī
 mere. Et Thobias timoris dei horator
 maxim⁹ dicit. Ult̄ bona habebim⁹. si tī
 muerimus dñū. Et ecclesiastis. Timor
 deum bū erit in extremis. & in dieb⁹ defū
 ctionis sue benedice. timor item dñi pro
 funda est radix aplice perfectionis. quo
 circa Cassiodor⁹ cōtēplat de timore dñi
 salutarem nasci compunctionem. de com
 punctione cordis ad renunciationē hoc
 est nuditatem & concepū omnū facultā
 tum pcedere. de nuditate humilitatem p
 creari. de humilitate voluptatū generare
 mortificationē. de voluptatum mortifi
 catiōe. vniūsa vita marcescere atq^z extir
 pari. de vitiōz expulsione. virtutes fructifi
 care atq^z succrescere. & virtutū pullulatōe
 cordis acq̄tī puritatē. p̄ cordis puritatē. &
 aplice caritatē p̄fectionē possidere. Quid
 pulra. Timor dei nubes carnalū cogita
 tionū & affectionū fugat. mēte serenat. ni
 uos concupiscentiarū restringit. reptilia
 vitiōz de terra corpori humani extermi
 nat. mare mundi congelando consolidat
 & sicut ventus aquilo pluuias dissipat.
 cor delectat. et gaudium. et leticiam. in
 longitudinem dabit dierum. Timor

te igitur dñm fratres mei. ut tot tataq; mu
nera ex eius possitis timore adipisci. quē
tanto magis timere debetis. quanto ma
gis si preter ea que diximus. ignem. ver
mes. fetores. frigora. fames. tortores. hor
tores. tenbras. vincula. et carceres tanta
reos. et hoc omnium acerbitatem. diversi
tatem. diuturnitatem. vniuersalitatemq; con
siderabitis. Si celestium virtutum cōmo
tionem. reatus veltri certitudinē. aduer
sarioꝝ potentiam. nefandoꝝ operū eui
dentiam. auxiliantium in opia. propria
rum virtutū defectus. circūspantes an
gustias. torquentū impetum. tube clan
sorem. sentētie stuporem. iudicij magni
tudinem. zelum atq; thronū iudicis. eius
dem constantiā. seu eratatem. inflexibilita
te. perspicacitatem. potestatem. cohortem
vexilla. et omnis sue passionis insignia. so
lis et lune eclypsim. stellarū casum. totiꝝ
machine celestis defectum. mariū confu
sionem. vniuersi terre agitationem. rui
nam montū pressuras gentiū. subitan
as mores. vniuersi carnis finem. totiꝝ or
bis cōcremationē. et deniq; vniuersi iudi
cū signa contēplēmi. propter que beat⁹
Piero⁹. inquit. Sine comedā sue bibaz
sue aliquid aliud faciā semp insonare vi
deat aurib⁹ meis illa terribilis vox. Sur
gite mortui venite ad iudicium. Si ite no
sti redemptori gesta meditemini. Quis
enī non paueat. Quis non timeat huius
seculi statū. et conditionis sue emergentia
pericula. qn̄ terre celoꝝ dñs super ciuita
tem fleuit. super Lazatum defunctū la
chramat⁹ est. Et tempore sue passionis in
agonia politus pauere tedereq; incipies
dirit. Christus est anima mea usq; ad mor
tem. Hinc Bernar⁹ ait. ex consideratio
ne remedij periculi mei existimo quanti
tatem. filius enī occidi iubet. et vulneribus
meis precioso sanguinis illi⁹ balsamo me
deat. Agnosce igit̄ homo qz grauia sunt
vulnera. pro quib⁹ necesse est christū do
minū vulnerari. sic medicina existimatio
et doloris et timoris cōsentanea est exag
geratio. Num opere igit̄ nobis placet
cuusdam potissimum regis mestitia. qua
sic suorum malorum. diuiniq; iudicij me
mor afficiebatur. et etiam in solēnitate re
gia cūcis letantibus ipse letari nō posset
Et interroganti suo germano fratri. quā

id ob rem faceret. tante tristie cāni non
quidem verbo sed facto ostendit hoc pa
cto. ad ei⁹ palatiū ionuaz suos desinavit
tubycines iuxta regni consuetudinē mor
tis precones. Nis ḥo demandauerat. vt
oīm oblectamentoꝝ quibus et letari et o
cundari posset ei prepare. audito quideꝝ
preconio nihil pr̄s. voluit suscipere gau
dij. Cū antē rex diceret. ecce epularum so
noꝝ. cantus. Deniq; oīm voluptatum ge
nera. et omnes apparat⁹ regij coram u
is sunt oculis. cur mi carissime frater non
epularis. Aut nō iocundaris. Cui ille et
lacrimes et singultibus. et cordis affectus
dolorib⁹ ait. Quo pacto princeps glovo
sissime letari possum. cū sciam ex hac lu
ce me de proximo discessuruz. Cui rex. in
q; me mibi offendisti fr̄ mi. vt meū tū p
tim escas iudicū. At ille. vt rex. pfecto in
nullo sed solo tue maiestatis perterritus
sum edicto. Tūc rex. si me frātē tuū mo
ralem et corruptibilem. in nullo a te offens
um tātū times. tātūq; mei sine causa il
lato perturbaris iudicio. vt nullam pro
sus coram tāto apparatu possis suscipere
leticiā. Quid miraris. si mestis et tristis co
ram deo celi. corā tanta celsitudine. coraz
oīm rerum opifice semp maneo. quē innu
meris peccat⁹ infinites offendi. cui⁹ cra
men strictissimū. cui⁹ iudicium infallib⁹
le. cuius tormenta eterna. cui⁹ mors abs
qz morte. cui⁹ aspectu vniuerso contreme
scunt potestates. Ecce qz fideliter catho
licus rex mundani hois confudit temeri
tatem. qui dei nō agnoscens timorē. cā fa
cile tāq; repente ab hois comprehensus ē
terrore. in quibus quanta timorū dñi sic
virt⁹ dignoscit. Rex quidem. qm dñm ti
mebat. neq; suos principes. neq; hostiū
impetus. neq; tumultuantē populū. ne
qz quācūq; verebāt aduersam fortunam
Eius autē frater. qz dñm nō timebat cun
ctorum cōsiderebāt timore. Declaret igi
tur ac sapienter dictū est. illū qui dñm ti
met. oia timet. Qui ḥo non timet dñm.
is oia timeat necesse est. perinde Cha
necato fratre. tremulentus effectus inge
mit dices. Oes qui inuenerint me occi
dant me. Propter qz Aug⁹. in cōmenta
rijs sup psalmos inquit. Sevit in te fe
ra. deū time. serpens insidiat. deū time.
homo te odit. deū time. dyabolus te im

Fo. XLIX

pugnat. teum time. ac si diceret. si ei⁹ tim̄es maiestatē non modo hec timere debes. sed ipsa te timebunt. qm̄ tota creatura sub illo est. quē iuberis timere. quia ip̄e dixit et facta sunt. ipse mandauit et creata sunt. **Hinc et virtus suis ait discipul.** Ecce dedi vob̄ potestate calcandi supra serpentes et scorpiones. et supra om̄em virtutem inimici. et nihil vobis nocebit. **Sed ut** timor n̄ ad illū nos ducat finem. quē op̄tam⁹. **Duo timoris distinguim⁹.** Generosus. **Nāg alter fūllis est. alter cast⁹.** Ille est ut nō patiaris penā. h̄ ne amittas iusticiā qd̄ em̄ magni est timere penam. s̄ facit et nequissim⁹ fū⁹. h̄ et crudelissimus latro. h̄ adulteri. h̄ proditores. h̄ et impij homicidie. Non est igit̄ magnū timere penā. sed magnū est amare iusticiā. qui ḡ amat iusticiā. nihil timet. timet plane. nonne incidit in penā. sed ne amittat iusticiam. Ob eā rem Augustin⁹ in libro suaz omeliaz inq̄t. **Si timore gehenne nō facis malū.** est in te qd̄ez fides. q̄ credis futurū esse iudiciū. gaudeo fidei tue. sed adhuc timeo malicie tue q̄ si timore gehenne nō facis malum. non amore iusticie facis bonum. **Aliud est timere penā. aliud est timere iusticiā.** Amor cast⁹ in te esse debet. quo amore desideres videre. non celū et terrā non cāpos līqdos maris. non spectacula nugatoria. nō fulgores nitoresq̄ gēmarū sed desideres videre deū tuū. tamare deū tuū. propter istam visionē fac bonū et noli facere malū. sed ama videre deū tuū in hac pegrinatione. illūn toto amore suspira et desidera. **Ecce fac. q̄ te vult p̄bare deū tuū. vt appareat. pro q̄b⁹ rebus diligas eū. vt̄z pro seipso. an p̄ reb⁹ terrenis. quas tibi prestitit et dicat tibi. fac qd̄ vis.** Imp̄le cupiditatē tuam. extende nequitij. dilata luxuriam. **Quicqd libuerit licitū puta.** Non te h̄ in gehennā mitto. faciē meam nunq̄ videbis. **Si ad istā sniam expauisti. amasti.** Si ad hoc qd̄ dictū est. faciem suā negab̄it tibi deū tuū. tremuit cor tuū. et non vendendo deū tuū magnaz penam putasti. gratis amasti. hoc id dixi. q̄ sunt homines ita negligentes. et tepidi. et infideles q̄ dicunt. vt̄nam hic deus in hoc seculo om̄ia bona tribuat non ad me prinet. qd̄ in futuro de me fieri velit. **O infelix aia.**

etiam si te de⁹ nō dimittat in penā. tñm̄moz do faciem suā te videre non p̄mittat. nū quid nō meli⁹ fuerat. te nō fuisse natum. **Cum xo fieri nō possit. vt qui faciem ei⁹ nō meruerit videre. ignem eternū euadere possit.** Quare sic amas pñtis seculi voluptatē. vt nō expauescas eternī ignis ardorem. **Propterea ad amorem dei. ppulso timore nos hortat dicens.** **Si ḡ me⁹ sermo intenit i vobis aliquās intillā gratuiti amoris dei. ipsam nutrita. ad hanc augendā vos aduocate p̄ce humilitatis. Dolore pñie. dilectione iusticie. operibus bonis. gemitib⁹ sinceris. queratioe dyabolii. amicitia fidelis. hanc sintillam boni amoris de qua dñs dixit. Ignē veni mittere in terram. et quid volo nisi vt ardeat. Flate in vob. nutrita i vob. ipsa cū crevit. et flāmā dignissimam fecerit omnū cupidoz carnalium ligna consumeret.**

Lectus tricesimus septim⁹ Augustin⁹

Quando ergo simul estis in ecclesia. vel vbiq̄z femine sunt inuidem vestram pudicitiam custodite. deus enī qui habicat in vobis etiam isto modo custodiat vos ex vobis.

Commentū tricesimū septimū Ambrosi⁹

Imediate ante assentit. oculum defigentes deo abominabiles eē. ideo ne huiusmodi supernos cādat abominatio. de custodienda pudicitia mandatum transgit dicens. **Quando ergo simul estis in ecclesia. vel vbiq̄z femine sunt inuidem vestram pudicitiam custodite.** Custodienda ē vtiq̄z summo studio pudicitia. tū qm̄ humani generis hostes incredibili quadam sollicitudine eā nobis auferre nitunt. **Unde in vitis patrum legitur.** quendam heremī cultorem summūz pudicitie sue custodem. annos xl. vt illam amitteret. a demonibus fuisse atrociter tēptatum. **Hūt quidē vt scriptura testatur.** velut locuste arboz flores devorantes. **Et enim quid aliud est pudicitia nisi quidaz flos redolentissimus humane mentis.** **Unde et qui de sua virginitate sunt ab ecclesia probati. pro sue pudicitie nitore. p̄ sue sanctitatē insignio**

b
h

fragrantia lilia gestant. tū q̄ fragile vas
est. in q̄ tantus est recōdit⁹ decor. **Juxta**
Ap̄li sententiam dicentis. **H**abem⁹ the-
zaurum istū in vasis fictilib⁹. huiusmodi
autem vasa magna consueuerūt diligen-
tia custodiri. **L**ū ob suam p̄ciositatem at-
q̄ prestantiam. Que enī ponderatio est.
vt ecclasticus inquit digna aie contine-
tis. **L**um qm̄ rarus est in hoie tant⁹ virtutis
splendor. At ḥo omne rarū. vt **L**ice-
ro inquit. preclarū. **L**um deūlq̄ qm̄ ce-
lestē inūn⁹ est. z in sacris litteris. sumope-
re creberimoue. cōmendatū. pieclare igi-
tur a venerabili **H**ugone dictū est. pudi-
citiam esse virtutē spiritualem z celestem
q̄ie hoiem a terra subleuat. angelis soci-
at. deo coniungit. de terreno celestem. de
carnali facit spiritualem. hec quidē huma-
nam transcendent naturam. **N**ā q̄ homo
pudic⁹ sit. z castus. nō tā humana q̄d di-
una operat virtus. per hāc nos amatū
usibilis sponsus. Non enī placit⁹ deo aia-
si casta z pudica nō extiterit. **N**āq̄ si imū-
ditie luxurieq̄ deseruit. reprobā est. z sue
q̄ abominabilis maiestati. Pudicitie au-
tez. sic nō modo hominib⁹. s̄ deo accepta
est. vt ob ea z non dedignet eidem rōnali-
menti seipsum exhibere in sponsum.

Hinc nobis inuidet. hinc nos impugna-
re non cessat antiqu⁹ hostis. **I**ple enī est
inuasor. pluasor. suggestor. z incensor. at
q̄ accensor. imundicie atq̄ luxurie. plu-
res decipit. plures incendit. atq̄ succedit.
plures corrumpt. **N**ō parcit clericis. nō
parcit monachis. z qd̄ satis gemendū
est. ipsos etiam religiosos prosternit. **P**e-
ceste est ergo summa vigilantia inuicē no-
stram pudicitia custodire. **N**ā si eam per-
dimus. totū amittim⁹. etiā nosmetipsoſ.
Qui pdit pudicitiam. perdit animā suā.
perdit dēum. perdit societatē angeloz. p-
dit seipsum. **S**ed ad hoc in vñū habita-
mus. vt in uicē custodiām⁹. inuicē corri-
gam⁹. inuicē erudiamus. vt quod quis-
q̄ nō potest per seipsum possit per aliū.
Quoniam autem pacto uostram valea-
mus custodire pudicitia iam indagandū
est. **Q**ui p̄p̄ cum nemo vir bon⁹ sine ali-
quo afflato diuino. vt inquit **S**ocrates.
Custodiē de pudicitie excellentissimum
propugnaculū ē dei gratia. sine qua oīs
alia superuacua est cautela. **D**avid. pphe-

tarum eximio testante. qui ait. **N**isi Domi-
nus custodiret ciuitatem. frustra vigilat.
qui custodit eam. **E**t pater Augustin⁹ in
commentarijs sup̄ psalmos huic assen-
tit sententie dicens. **H**ec ē disciplina chri-
stiana. q̄ nemo facit aliquid bñ nisi gra-
tia dei. quod facit bō male. ipsius est ho-
minis. quod facit bene. de beneficio dei
facit. z cū cepit bñ facere. nō sibi tribuat.
Et cum nō sibi tribuerit. gratias ei agat.
a quo accepert. **E**t in libro de p̄destina-
tione sanctoz inquit. **A**d nullum op⁹ bo-
num. vel incipiendum vel perficiendum
quēq̄ sufficere posse consentiendum est.
Et in libro de grā z libero arbitrio. **I**pa-
bona opera ille in nobis opatur. de quo
dictum est. **D**eus enī operatur in nobis.
z velle z operari pro bona voluntate. **E**t
in libro de varia innocentia. Nullis mes-
ritis gratiam preuentientib⁹ debetur mer-
ces bonis operibus. si fīat. sed gratia que
non debetur procedit. vt fīat. **H**inc enī
in libro de gratia z libero arbitrio adies-
cit. **S**ine gratia dei nihil boni agere pos-
sumus. veritate testātē que ait. **S**ine me
nihil potestis facere. **E**t Apostolus ait.
Non sumus sufficientes ex nobis. tāq̄ ex
nobis aliquid excogitare. sed sufficientia
nostra ex deo ē. **E**t rursus. nō est volen-
telle. neq̄ currēt currere sed dei miserēt.
Et apostolus Jacobus. **O**mne datum
optimū inquit. z omne donum perfectuz
desursum est descendens a patre lumen.
quid quem nō est transmutatio. neq̄ vi-
cissitudinis obumbratio. perinde parens
noster in deuotissimo suatu⁹ confessionū
volumine aiebat. **Q**uis est homin⁹ qui
suam cognoscens infirmitatē. audeat vi-
ribus suis castitate atq̄ innocentiaz suā
tribuere. **L**um sapiens dicat. scio q̄ ne-
mo potest esse continens nisi de⁹ det. **A**t
rursus. eodem in libro id considerans ita
cum seruore. magna plenus fiducia po-
stulat. **D**omine continentiam iubes. da
quod iubes. z iube quod vis. ac si diceret
si mandas cōtinentiā vt tuis parere pos-
simus mandatis. tuum nobis rorem iu-
funde. **H**ec est nostrorum rerum posses-
sio. de qua **D**avid sanct⁹ loquebatur ad
dominū dicens. **A**u possedisti reres me-
os. ac si rerum lumborūq̄ custodiam.
per quam splendor nitet castitatis. in del-

sistere potest affereret. Hac dinc grecus
stodiam. h pro nobis pcam dicens. De q habi-
bit in vob etiā uito mō custodiat vos ex
vob. tanq si patenter affereret. insuffici-
ente esse nrām custodiaz; nisi adsit gratia
dina. cū neg in se. neg in aliū quispam
possit pudicitia custodire. nisi nob prepo-
tens adsit de. Ea de re ita viuere studea-
mus. vt nos in ipo. t ipo in nob habitare
digne. quaten p eu in nob habitantez.
qd ex nob non valem. nostrā tueri pudi-
citiā possim. Hac gratia z fortar Apls
carnis stimul z sathan colaphos valē-
ter sustinebat. Hui ututem būs Hiero-
nymus sane intelligens. btū illum pdi-
cabat. q statim vt cepit cogitare iterfecit
cogitat. t allidit eos ad petrā. petrā iv
quā pīm hois dei filiū. hac pdit. Sid il
lud celeste Nicola tollētinas inumeras
minas. atrocissima verbera. t inexplicabi-
les sathan horrores. vt suam illesam cu-
stodiret viginitez eq animo tulit. p hāc
excessus Antonius Abbas dira demonū
bella supauit. p hanc omnis hūana robo-
ra fragilitas. merito igit Apls Paulo
carnis temptationes ab eo auferri postulā-
ti. vitas dicit. Paule sufficit tibi gratia
mea. Quib zferam fratres. vt in nobis
pudicitie dignitez ab omni queam ad
uersitate defendere. precipiu atq effica-
tissimum defensorium esse summi dei gra-
tiam. quam vt habere valeam. ei⁹ māte-
statis implorem auxilium. corde orez
temptationibus imminentibus dicentes.

De in adiutorium meum intende. do
mine ad adiuuandum me festina. Cen-
nang iste tantebutis est. t efficientie. vt
omnes humanos ordinet affect⁹. t a cun-
ctis hostiū visibiliuz atq inuisibiliū tuea-
tur incursib⁹. Et vt in libro de perfectione
spūali interioris hominis dr. habet adū
sus omnia discrimina imminentia prote-
ctionē diuine inuocationis. Un doctor
eximus Ambrosi in huius v̄sus prola-
tione arrianos armata inuadēs manu tri-
umphator euasit. hz t timoris t sollicitu-
dimis ppetuam vigilantiā. hz propriefra-
gilitatis vehementem p̄siderationem. ha-
bet inestimabilem eruditiois fiduciaz.
Carmen item h omnib⁹ infestationem de-
monū patientib⁹. t inexpugnabilis mur⁹
est. t clypeus munitissimus. defendens

nos ptra omnem vitioz impugnationez
Hoc a vitiis purgat. vices in animo il-
lustrat. mentem serenat. ad celestes theo-
rias eam pducit. ad illū ineffabilem oīo-
nis ardorem extollit. gratiam impetrat.
gloriam ineffabilis parit trinitatis. hinc
ei immediate decantandū ecclesia adiecit.
Gloria patri z filio z spiritui sancto. Si
cut erat in principio t nunc t semper in
secula seculorum Amen. Quib⁹ de rebus
sic illud nobis crebro dicendum est. t ita
familiale faciendū. vt non modo vigilā-
tib⁹. verum etiam t dormientib⁹ nobis ve-
niat in mentem. Hoc nos de cubili genu
um curuacione eripiat. h sedentes. h stan-
tes. h ambulantes. h omne bonum opus
facientes meditemur. hoc in nostri cordis
luminib⁹. orisq ianuis pscribamus. hanc
inuocade diuine celitudinis formā mēs
indesinenter teneat. donec vsu eius incel-
sabili t iugi meditatione firmata. omnes
cupiscentias. omnes ornatū seculi. om-
nes delicias. omnes opes t diuitias. om-
nes stat⁹ t honores. omnes deniq volu-
ptates. et terrenarum rerum affectus abij-
ciat. refutet t cōtemnat. Et hoc pacto hu-
ius versiculi virtute sue pudicitie fulgo-
re anima corruscans. ad eterni regis palaz-
ia cunctis bonis reserta cōmigrabit. Et
q̄b̄ hic modus diuine inuocande māte-
statis p̄cellentissimus sit. nō desunt. ta-
men alii innumerū dūmodo a purgatis p-
ferantib⁹. Unde preceptor no-
ster. cum in libro de salutaribus documē-
tis. diuinam clementiam. vt desideria car-
nalia. delectatio spiritualis nobis imini-
at. pietas crudelitatis iram restringat.
malignitatem patientia coerceat. t libidi-
nem vincat prudentia. iussit exorandā.
ipse hoc pacto eam exorauit dicens. Do
ne domine lacrimas meas in conspectu
tuo. t perueniat ad te in celuz deprecatio
mea. Adsto mibi peccatori. t sbueni at-
q̄ in manibus tuis cōmēdatum tibi me
ipsum suscipe. liberans me de ore sevissi-
mi draconis t de manu atrocissimi infer-
ni. Cum acceperis me. t auferes de me
dio vmbre mortis. immo deduces in semi-
tam lucis in clarissimam regionem. uiū-
tum. colloca me in caulis tutissimis gre-
gum tuorum. q̄ tu es pastor bon⁹ qui re-
quiris t reduci perditam ouein: tueris et
b z

saluas inuenias, fones et sanas languidae
Tu es misericors dominus qui sperantes in te non confundis, requirentes te non derelinquis, reuertentes ad te non respuis, sed exaltando et laudando suscipes, atque in eterna beatitudine una cum sanctis tuis eter naliter regnare concedis. quod est tibi cum eter no patre et spiritu sancto, una diuinitas, gloria virtus imperium, et potestas in secula seculorum. Amen. Et in libro meditationum quam humiliter quam dulciter, quod de uore et obnire Iesum christum creatorum et redemptorem nostrum verum deum, reverentiam hominem. Illud apostoli cupio dissoluiri et esse cum christo, et psalmum. Jubilate deo ois terra, psalmum dicite nomini eius date gloriam laudi eius, contemplans, roget, exoretur, et peccetur, audiamus. **O** christe domine inquit verbum patris, qui venisti in hunc mundum pectora saluos facere. Rogo te per indulgentissima misericordie tue viscera, emenda vitam meam, meliora actus meos, compone mores meos. **T**olle de me quod mihi nocet, et tibi displaceat. Et da quod nosti tibi placere, et mihi prodesse. **Q**uis poterit in mundo mundum facere, nisi tu solus. Tu es deus omnipotens infinite pietatis, qui iustificas impios et vivificas mortuos, qui immutaspes catores et non sunt, tolle ergo de me quod quid offendit oculos pietatis tue in me. **T**oram te domine est sanitas et infirmitas mea, illam serua, istam sana, et sana me domine et sanabor, saluum me fac et saluus ero. **T**u qui infirma sanas, et sanata conservas. **T**u qui solo nutu tuo restauras disrupta et collapsa. **S**i enim digneris in agro, tuo serere bonum semem, necesse est ut manu pietatis tue spinas prius cuellas vitorum meorum. **D**ulcissime, amantissime, benignissime, pulcherrime, infude obsecro multitudinem dulcedinis tue et caritatis peccatori meo, ut nihil terrenum, nihil carnale desiderem vel cogitem, sed te solum amem, te solus habem in corde meo, et in ore meo. **S**cribe digitu tuo in pectore meo, dulcem memoriam tui melliflui nominis nulla unde obliuione delendam. **S**cribe in tabulis cordis mei voluntatem tuam et iustificationes tuas, ut te imense dulcedinis dominum, et precepta tua semper habeam per oculos meis. **S**uccende mente mea igne

tu quo misisti in terraz, et voluisti vehementer accendi, ut sacrificium spiritus contribulati et cordis contriti abortis lacrimis quotidie offeram tibi. **D**ulcis christe bone iesu, sicut desidero, sicut tota mente affecto, da mihi amorem tuum summum et castum, qui me repleat, teneat, totumque possideat, et da mihi evidens signum amoris tui, irriguum lacrimarum fontem iugiter emanantem, ut ipse quoque lacrime tuum testetur amorem. **I**pse prodant, ipse loquantur, quantum te diligit anima mea, dum per nimia dulcedine nequeat se a lacrimis continere. Reminiscor domine illius bone mulieris, que ad tabernaculum pro filio venti rogatura, de qua scriptura refert, quod vultus illius post lacrimas et preces non sunt amplius induersa mutati. **S**ed memoriante virtutis, tanteque constantie doloretorum, queor, et verecundia confundor, quod me miserum nimis deorsum lacere intueror. **S**i enim ita fleuit, et in fletu perseverauit mulier que querebat filium, quomodo in planctu persistere debet anima mea, que querit et amat deum, et ad dominum peruenire desiderat. **N**uomodo gemere et flere dicitur anima que querit dominum nocte ac die, que precem christum nihil velit amare. **L**itterum quoque non est, si iam facte sunt lacrime sue panes die ac nocte. **R**espice ergo et miserere mei, dolores cordis multiplicati sunt. **D**a mihi consolationem tuam certe, et noli spernere animam peccatrice pro qua mortuus es, da mihi lacrimas ex tuo effectu internas que peccatorum meorum possint soluere maculas, et celestis locunditate semper repleant animam meam. **E**ntraque mihi in mentem alterius mulieris mirandae euoriorum, que in sepulchro iacentem amore pio querebat, que recedentibus discipulis non recedebat, quem sedebat Christus, et meritis et diu multaque flebat, et surgens multaque lacrimas iterumque antea sepulchrum vigilantis oculis explorabat, si forte alicubi te videre posset, desiderio feruente quebat. **I**am forte semel et iterum ingressa sepulchrum viderat, quem nimis amanti satus non erat, virtus enim boni opis perseverantia est. **E**t quod pre ceteris dilexit, et diligendo fleuit, et flendo quesiuit, et querendo perseverauit, ideo prima oim inuenire te, videre te, et aliquid te meruit. **E**t non solum fecit, sed etiam

Ipsis discipulis gloriose resurrectiōis tue
prenuncia extitit. te recipiente. et clemē-
ter monete. **V**ade dic fratribus meis ut
eant in galileam. ibi me videbunt. **S**i igi-
tur fleuit. et in fletu perseverauit mulier.
que viuentē querebat. que te manu fide-
oz tangebat. quomodo plāgere et in plan-
ctu persistere debet talis anima. que te ex
corde diligit totoz desiderio videre con-
cupiscit. **N**olum confugiu et vñica spes
miseroz. **L**ibi nūqz sine spe misericordie
supplicat. presta mihi hanc gratiā prop̄
nomē tuū sanctum. ut quotiens de te co-
gito. de te loquor. de te scribo. de te lego.
de te consero. quotiens tui reminiscor. tu-
bi assisto. laudes pieces et sacrificiū offe-
ro. totiens abortis lacrimis. in conspectu
tuo copiose et dulciter fleā. ita ut efficiant
lacrime mee panes die ac nocte. **T**u qui-
dem rex glorie. et omniū virtutū magister
docuisti nos verbo et exēplo gemere et fle-
re dicens. **B**eati qui lugent: qm̄ consola-
buntur. **T**u fleuisti defunctū amicū. et la-
crimatus es valde super perituraz ciuita-
tem. **N**ogo te Iesu p illas lacrimas. et p
omnes miserationes. quib⁹ mirabilē no-
bis perditis subuenire dignatus es. **D**a
mihi gratiam lacrimarum quā desiderat
et appetit anima mea. qm̄ sine dono tuo
nō possum habere eam. **D**a per spiritum
sanctum tuū. qui corda mollit peccatorū
et ad fletum cōpungit. **D**a mihi gratiam
lacrimarū. sicut dedisti p bñ ostri. quo
rum vestigia debo imitari. ut plangā in
omni vita mea. sicut ipsi planterū die ac
nocte. propter merita et orationes eoz qui
tibi placuerūt. **D**isserere mei. misere mei.
et indigni serui tui. **E**t da mihi gratiā la-
crimarum. da irriguū inferius. et irriguū
superius. ut sine mihi lacrime mee panes
die ac nocte. **E**fficiatz in conspectu tuo
deus meus per ignem cōpunctionis. ho-
locaustum pingue et medullatū matuti-
num totum in ara cordis mei. et tāqz pin-
guiss mū holocaustū assumar tibi in odo-
rem suavitatis. **D**a mihi fontem irriguū
fontem perspicuū. in quo lauetur conti-
tinue illud inquinatum holocaustū. licet
enī me tibi totū optulerūt opitulante gra-
tia tua. in multis tñ q̄tidie offendō pro-
pter nimiam fragilitatem meam. **D**a mi-
hi ergo gratiam lacrimarum. benedicte et

amabilis de⁹. precipue et multa amoris
tui cōmemoratione misericordiarū tuarū.
prepara hanc mensam famulo tuo in cō-
spectu tuo. et da mihi eā in potestate. ut q̄
tiens volo satiar ex ea. **L**tribue pro pie-
tate et bonitate tua. ut iste calix tu⁹ inebri-
ans et p̄clar⁹ satiet situm meā. ut inhiet
spūs meus. et ardeat mens mea in amore
tuo. o blit⁹ vanitatis et miserie. **A**udi de⁹
meus et lumē oculoz meorum. audi que
peto. et da ut petam quod audias pie dñe
et exorabilis. ne efficiaris mihi inexorabi-
lis propter peccata mea. sed propter bo-
nitatem tuā suscipe pieces serui tui. et da
mihi effectum petitionis mee. et deside-
rii mei precibus et meritis gloriose virgi-
nis **M**arie domine nostre Amē. **O** de-
uotionis ardore. **O** contemplationis aq-
lam. **O** sententiarum celitudinē. **O** diui-
ne caritatis feruorem. **Q**uis non mouea-
tur fratres. **Q**uis nō cōpungatur. **Q**uis
non conteratur. **Q**uis in diuino non suc-
cendatur amore. cum tales ac tantum trā-
literoz deprecantē audiūmus oratorem
Poterit ne diuina clementia tam seruēti
oratou quipiam denegare. **D**iscite igit̄
a magistro discipuli. discite a patre filij.
discite a tanto capite membra. diuinā exo-
rare pietatem. **P**ostulate conseruande pu-
dicitie gratiam. **I**nvokeate dei clementiā
Implorate auxiliū. ut nos mundos con-
seruare possitus. **P**etite et accipiertis. **P**ul-
sate et aperiet vobis. **O**bedite iubēti. quo
niam vnicuqz paratus est dare petenti.
Neminem fallit. qr veritas est. **A**ffluen-
ter donat. qm̄ diues est. **L**ibenter tribuit
quoniaz liberalis est. **N**ulli denegat. qm̄
cōmunitis pater est. **N**emo ab eo indonat⁹
recedit. qm̄ nem o a suo pōt se calore ab-
scondere. si se sue humiliter presentat ma-
iestati. **N**ō pigeat igit̄ fratres mei gra-
tiam postulare et nostro cum bonoriū oim
largitorem. et celestem sic affari imperato-
rez. **T**u enim dñe dixisti ore tuo sancto et
benedicto. **S**i q̄s sicut. veniat ad me. et bi-
bat. fons vite da sicuti aie. semper bibe-
re et te. ut fin sanctam et veridicā promis-
sionem tuam de ventre modo fluat aque
viue. fons vite reple mentem nostrā tor-
rente voluptatis tue. et inebria cari nostrū
sobria ebrietate amoris tui. ut obliuiscas-
mur que vana sunt et terrena. et te solū iu-
b
h 3

giter habeam⁹ in memoria nostra. **P**ro
mores tui sum⁹. et in te delectati sumus.
Da sp̄m sanctum tuum. quem significa
bant aque. quas sicutentib⁹ datur⁹ te pmi
seras. **E**nī dñe d⁹ diues oīm bonorum. et
dāpum supne satietatis opulitissime lar
gitor. **D**a lapsis cibūn. collige dispersos
reintegra scissos. **E**nī pī. immense pietat⁹
anum⁹ nr̄ stat ad hostium et pulsat. **O**bse
cram⁹ te p̄ viscera misericordie tue. quib⁹
visitasti nos oriens exalto. ap̄i pulsanti
misero manū misericordie tue et iube pro
piciabili dignatione; vt ingredias ad te et
recessat in te. reficiat de vino paneg⁹ cele
sti. q̄ satiat⁹ resumptisq̄ virib⁹ ad supio
ra ascendat. et de hac lachrimaz valle pē
na sancti desiderij raptus ad celestia reg⁹
na volitet. Assumat dñe. assumat rogam⁹
assumat sp̄us noster pennas ut aqle. et vo
let. et non deficiat. et volet. et pueniat vsoz
ad decorum dom⁹ tue. et locum habitatio
nis glorie tue. vt ibi sup mensam refectionis
ciuium supnoz pascaſt de occultis in
loco pascue iuxta delitiaz tuaz flueta ple
nissima. **D**ns item nr̄ Jesus christus
oīm magister optim⁹. et nōstre salutis au
ctor gloriosissim⁹. etiam impetrandarum
graz viam atq̄ modū efficacissimum do
cuit dicens. **E**nī oratis dicatis pī noster.
in qua quidē oratione oēz vim orādi atq̄
postulandi sub septem petitionib⁹ breuiē
plexus est. in quaz trib⁹ eterna. in reli
quis xpo quatuor. tpalia petunt. que ta
men propter eterna sequenda. vt **A**ugu
stin⁹ inq̄. sunt necessaria. **N**am qđ dici
mus. **S**anctificeſt nomen tuū. **I**dueniat
regnū tuum. **F**iat voluntas tua. sicut in
celoz in terra. **S**icut non absurde quidez
intellexerunt in sp̄u. et corpe omnino sine
fine retinenda sunt. et hic inchoantur. **E**t
quantūcumq̄ proficim⁹ augent in nob.
pfecta vero qđ in alia vita sperandum ē.
sem̄ possidebun⁹. **O**d vero dicimus pa
nem nostrę quotidiani dā nobis hodie.
et dimitte nob̄ debita nostra. sicut et nos
dimittimus debitourb⁹ nostris. et ne nos
inducas in temptationem. sed libera nos
a malo. **Q**uis nō videat ad pñtis vite in
digentiam p̄tinere. **I**n illa itaq̄ etna vi
ta. vbi nos sp̄ speramus esse futuros. no
minis dei sanctificatio. et nomen eius et
voluntas eius in nostro sp̄u et corpore p̄.

fecte atq̄ imortaliter permanebunt. pa
nis xpo quotidianus ideo dictus est. qđ h̄
est necessarius anime. carnis tribuend⁹
est. siue sp̄ualiter. siue carnaliter. siue vtro
q̄ intelligatur mō. **H**ic est etiā quam po
scimus remissio. vbi est cōmissio peccato
rum. **H**ic temptationes que nos ad pec
candum alliciunt et impellunt. **H**ic deni
q̄ est omnis carnis oculoz et mundi cō
cupiscentia. omnis voluptas. omis ambi
tio. omnis iracundia. omnis incontinen
tia. omnis illecebrosus actus et omne ma
lum a quo cupimus liberari. **E**cce q̄ di
lucide insufficienția nostram redemptor
noster insinuās. q̄ oportune docuit om
nium nostrarum necessitudinum gratia; z
nobis esse impetrandam. **S**ed quid p̄
prolixa et longas fatigamur orationes.
habemus nomen quod inuocatū omnes
repellit temptationes. **H**oc idcirco auda
cer prepono. qđ non solum quotidie. sed
oratum. imo singulis momēz scutū ē oīm
violentianum meaz. si me aut carnis. que
gule. aut mundi. aggreditur concupisen
tia. illo inuocato mor recedit. **S**i casus.
ſi inſide. si deniq̄ alia mundi iminent pe
ricula illo plato magna adest securitas.
Si lutes. si discordie. si deniq̄ turbines
mentis oriuntur. per eius dulcez ample
xum cuncta fiunt tranquilla. **N**uus no
minis sanctissimi inuocatio iuuat pusilla
nimes. refouet flebiles. succurrat miseris.
reprimit audaces. confundit superbos. Dev
bellat hostes. subiicit et fugat demones.
Deponit potētes. exaltat humiles. robo
rat fideles. obcecat hereticos. indurat ob
stinatos. suscipit cōfidentes. confortat sa
nos. liberat infirmos. mitigat dolores. let
vniuersas sanat languores. **O**nōmē san
cüssimū. nomen gloriosum. nomen potē
tissimū. nomen dulcissimū. nomen līne in
termissionē inuocandum. **S**ed quod ē il
lud nomēfrēs mei. dicite queso. qđ est il
lud nomen tam grande. tam excelsum. tā
efficax. tanta deniq̄ deuotione inuocan
dum. **H**oc inquam illud nomen est. in
quo oportet omnes homines saluos fieri
hoc est illud nomē. quod est super omne
nomen. in quo et per quod dei hominiz
filius est saluator mundi. ad cuius inuoc
ationem omne genu celestium terrestriū
et infernorū curuabit. quod omnis līne

qua confitebitur. quod omnes in die nou viusmo terrebunt. Huius virtute dulces Stephano lapides fuerūt torēti. Saulus relicta sinagoga fact⁹ est doctor gen*tium*. Augustin⁹ relicta manicheor^z secta sub sicu*n*e prostrat⁹ surrexit splendor eccl^{sie}. Hoc est inquā illud nomen. qd in la*cet*e biberat matris. sine quo qz illius p*secutor* esset. nullam q*ntumcu*z** expoliata sibi lectio afferebat dulcedine. Omira*res* o magne pietatis mysteriū. vt ex illo suggerat lac dulcedinis. quod venenato insequeba*z* en*se*. hic moriebatur insegu*do*. illud sanabat occurredō. h nocere nō omittebat. illud prodesse non sinebat. hic venena. illud mella dabant. hic madēdo elongabatur. de⁹ per illud miserēdo ei. p*pior* efficiebat. q*z* noli nos ampliori af*ficere* expectatione. qd est istud nomen tā benignum. tam suave. tam piū et clemēs. vt per illud tā summi dei mouetur cle*mentia*. anhelamus et concupiscemus il*lud* nobis explicari. Illud quippe est quod bisyllabum est. per cuius primā syllabam imensitas eternitatis signat. per se cundam super vniuersum sessio importa*tur*. quod ideo duarum est syllabarum. qr due fuerūt et sunt in christo nature. et qm ad naturam diuinam imensitas et eternitas spectat. ideo per primā et vnam syllabam hec duo in una deitate denotantur. et qm ut hominis etiam filius est. accepit sedere super solium dauid. sicut ei celest⁹ p*ri* promisit dicens. de fructu ventris tui ponam super sedem tuam. Et gabriel angelus. v*tin* euangelio Luce scriptum est ad Mariam dicit. Et dabit illi dominus deus sedem dauid patris eius. et regnabit in domo iacob in eternū. et regni eius non eris finis. Et ipse a patre suo dataz sibi potestatem in celo et in terra satetur. Hoc inquam illud nomen summe efficiētie est. quod ab eterno fuit christo predestinatum. et ante*z* in utero virginis consiperet. a gabriele dicēte. Et vocabis nomen eius Jesum. fuit mirabiliter ac reue renter expressum. Jesus ergo illud ē al tissimū et incessabilis virtutis nomē. quod v*diximus* duarum syllabarum. et quin*z* litterarum est. per i*mensu*s. per e*ternum*. per p*rumū* si*super u.* v*niuersum*. p*vl* timū s*edens* interpretat⁹. quid ergo est

*Jesus nisi immensus et eternus. quo ad deitatem. super vniuersum sedens quo ad iudicium et dominium. sibi a patre collocatum. sedens dicitur. qr iudicantis et salvantis hoc est eternam requiem datis est sedere. At enim ipse constitut⁹ est iudex viuorum et mortuorum. ipse et salvator est mundi. De his duabus Augustin⁹ inquit. Et quis est qui dicitur salvator. vt nomine eius considerem. Ipse est Jesus christus. Et rurus. quid est Jesus nisi salvator. ergo inquit. propter temetipsuz esto mihi Jesus de altero ait. Ipse idem est iudex meus. intra cuius manus tremo. Hoc igitē nomen fratres inuocate. hoc semp sit in ore vestro. hoc in omni initio opis vestri. dicēte apostolo. quicquid facitis. in nomine domini vestri Jesus christi facite. Cuz suggerit dyabolus inuocate Jesum. cuz subrepit temptatione exclamate Jesus. cuz aliquid fuerit aduersi amplectamini Jesum qm ipse redemptor. ipse defensor. protector. salvator. et glorificator noster ē. Alterum custodiende pudicitie efficacissimum remedium est. sanctissime crucis signaculum. de qua ostensiue ita efficaciam testificatur ecclesia. Ecce crucē domini fugite partes aduersae. Et ratus precat⁹. vt per signū crucis de inimicis nostris libaret nos deus noster. Nos autem dyabolas et omnē malam concupiscentiam pro nostris habemus inimicis. quos omnes facile repellimus. si nos crucis signaculo devote premunimur. Intuentes igitē salutiferam crucem christi omne calunianum superbo*z* virtus expellimus. Eam amplexantes omnes temptationes abiiciimus. Iosam adorates in o*i* virtute robaramur. Ea signati cuncta fugam*z* aduersa. ipsa amari intrepidi ad bella congregimur. In ei*9* figura omnis religio christiana depingit. in ei*9* caractere tota virtutum spiritualium pfectio designat. nam in his tribus virtutib*z* fide. videl*z* spe. simul et caritate o*i* lex diuina persistat. at*z* ex his o*i* virtutū multitudine procedat. In illa crucis pte. que terre figit. ceu alte diuus p*ri* noster Aug⁹. interpretat⁹ est. fidēs que xpiane religionis fundamentuz figurat huic. s*fūdamēto* tota fabrica bone operatio*is* innitit. et vt stare possit o*i* virtutum spiritualium machina sustentatur.*

b 4

Ende Apostolus discipulis ait. Nam si de statis. Per supremū ḥo cornū. quod ceteri eminet spes intelligitur qua noster anumus ad capessenda celestia prouocatur. Illo ḥo signo. quod in medio positū binis. utrīq; porrigitur brachijs latitudo signatur gemine caritatis. Hoc eodē vni ce crucis signo quatuor principaliū vir tutum numerus indubitanter exprimitur ex quibus utrīq; tāq; seminib; omnium virtutum segetes germinantur. iusticia. s. fortitudo. prudentia. atq; temperantia. p; supremū nāq; cornū. quod celum spectat iusticia figuratur. sicut ex ipsius redemptoris sermone colligitur. qui cum premisset q; spiritus sanctus arguit mundum de peccato. et de iusticia et de iudicio pauperos intulit. de iusticia ḥo q; ad patres vado. et iam non videbitis me. Et vir sapiens ait. iusticia eleuat mentem. nec dubium quin ad celum. Inferior autem ps crucis. que superiorē sustinet molem. fortitudinem significat. que grauia quelibet et aduersa equanimiter tolerat. Extremū ḥo crucis brachium prudentiā exprimit. q; videlicet innecta maligni spiritus iacula tanq; dextre manus obiectione propel limus. euq; feruidi spiritus telo per fossū diuino munitū presidio fortiter prosterne tes victorie manubias reportamus. Per sinistrum quoq; cornū temperantia non īmerito designatur. in sinistra enī manu minor virtus est q; in dextra. per temperantiam ergo virtutis nostre quodāmodo robur attingim⁹ dū temperanter mo desteg⁹ viuumus. dum sepe rigorem censurāq; iusticie. quadam magre discretiōnis manu retiem⁹. Quid plura. Crux innumerabilium bonorum nobis extitit causa. Nam crux de erroribus liberavit. Crux sedētes in tenebris liberavit. Crux nos dyabolo expugnato recōciliavit deo. Crux ex alienatis restituit in domesticos de longinquis proximos fecit. de peregrinis reddidit ciues. Crux est inimicitarū interemptio. pacis firmamentum. et omnium nobis bonorum thezaurus. propter eam iam non erramus in solitudinibus. per eam viam veritatis agnouimus. nec iam extra regnum positi sumus. Januaz enim regiā intrauim⁹ propter eam. ignitas dyaboli sagittas. nō timemus. quo-

niam fontem vite quo extinguerentur in ea inuenimus. propter hanc amplius nō formidamus tyranum. q; regi adheremus. propter hanc inviduitate nō sum⁹. qm̄ sponsum per eam recipimus. non iā expauescim⁹ lupum. q; bonum pastorem inuenimus. propter hāc diem festum agimus. qm̄ paradisum pluribus quinq; milibus annis clausum in cruce christus pēdens apparet. In eāq; latronem introduxit. tunc reddidit nobis patriam punicalem. tunc reduxit nos in civitatem paternam. et cōmuni hominum nature domū redonauit eternā. Crux igitur cubiculū redēptoris. fuit scala celi. per quā christus hominem lapsum leuavit ad patrem. Crux clavis paradisi. Crux terror inferni. pulsio demonum. catena luciferi. Crux est illud lignū secus decursus aquarum plantatum. qd̄ in tempore suo. hoc ē singulis dieb⁹. in his qui baptizant̄ deo dulcissimos exhibet fructus. Crux Perni gaudii. Andree salus. Pauli gloria. Helenae deuotio. Constantini victoria. Eradi triumph⁹. Christoferi euasio. Augustini confessio. Francisci feruor. Nicolai tolentinatis amplexus. Et omnū chrestianorum deniq; spes inconcussa. Crux il lud est admirabile vexillum. quod e celo fulgentissimum pdibit. cuz vniuersum dñs ad iudicandū venerit. Orbē hinc sancte crucis laudator maxim⁹ Aug⁹. ad eā ei⁹ q; nomē ita deuote exclamat. O nomē crucis occultū misteriū. O grā ineffabilē. In nomine enim crucis pac. O crux q; deo hoīem p̄iunxisti. et a dñio dyaboli captiuitatis magnifice segregasti. O crux q; humano generi passionē salvatoris mūdi et redēptionē ciuitatis humane. vera comitantefide. semp representans incolmē. O crux qui q̄tudie laudes imaculati agni fidelibus diuidis popul. et dira serpentis venena. poctō salutari d̄ pellis. atq; rupheā paradisi ignitā credentib⁹ sine inēmissiōe restunguis. O crux que pacez q̄tudie terrenis cu celestib⁹ op̄aris. et mediatoris mortem. q; de mortuis resurrexit. et iā nō morit̄ eterno pū. ecclesia p filiis agēte sedulo repas. et legatiōe felicissima renouas et reformas. grāde et pfundū misteriū. Crux et ineffabile atq; inseparabile vinculū caritatis. p erucē ad se traxit oīa de⁹. xp̄o dicē

te. cū exaltar⁹ fuero oia trahā ad meipm.
Hoc est enī lignū vite. in q̄ de structū ē
mortis iperiu. **H**oc ē lignū in ea virga p̄
uisū. p̄ quā **D**oyles mare rubꝝ diuidēs.
Ab̄aaronē p̄strauit. p̄ quā dei populum
de seruitute educēs egypti. triūphali pal
ma redemit. p̄ quā terrā ymbrīb⁹ iūndā
uit. celū tenebrī obdurit. magoꝝ leuauit
diacōes. sup̄ quā vt **A**malech ḡes barba
ra vinceret. **D**oyles expansis manib⁹ ex
tendit. q̄ si tq̄nti fuit figura ei⁹ nō imerito
de ipso dicim⁹. q̄ celi sustineat machinā.
terrefūdamēta corroboret. oēs hoīes sal
uet. maxime in quib⁹ sunt in frōte fixa tro
pheas. t̄ immortalē cōpage eos sustinet. t̄ ad
eternā p̄ducat vitā. **H**ec qdē mirāda. t̄
dicta excelsa vidēt. **F**ed si qūo crux fuit
p̄secreta p̄siderem⁹. nulla admiratōe du
cemur. **N**ūquid de⁹ hō in cruce pepen
dit. **N**unqđ oia dei fili⁹ misteria in cruce
p̄sumauit. **N**unqđ corp⁹ ei⁹ sanctissimū
in ea. vt nobis vitā daret. vitā finire volu
it. **N**unqđ ei⁹ sanguis adeo extitit p̄cio
sus. vt vna ipsius gutta totus potuisset
mundus redimi. t̄ nihilomin⁹ vt sue sup̄
abundatiā demonstraret caritatis. illū to
tum per crucem voluit esse diffusum. **N**ū
quid humilitatis. obedientie. iusticie. con
stantie. patiētie mansuetudinis. amicitie
t̄ omnis virtutis in ea fuit demonstrata
perfectio. **Q**ware si humilium tuitio. sup
boz deictio. victoria ch̄risti. diaboli p̄di
tio. infernoꝝ destrictio. celestium p̄firma
tio. mois infidelū. vita iustoꝝ. xp̄ianorū
spes. mortuꝝ resurrectio. cecoz dux. puer
soꝝ via. claudioꝝ baculus. pauperz p̄solu
tio. confusio diuitiū. tropheū mūdi. lignū
vite. paradisi arbor. equitatis vexillū. pa
uoꝝ inferni. celestis glorie splendor. t̄ q̄c
qd̄ aliud dicat. minor q̄z mereat a nobis
impendit laus. minor exprimit virt⁹. mi
nor q̄z insinuat efficientia. **P** b̄ eā rē. p̄ chri
stiani ipetronda agnis salute has ad eāz
ecclesie preces effudit. **O** crux splēdidior
cūctis astris mūdi celebris. hoībus mul
tu amabilis. sanctior vniuersis. q̄ sola fuiſti
digna portare talentū mūdi. dulce lignū
dulces clavos. dulcia ferēs p̄dēra. salua
p̄ntē cateruā in tuis hodie laudib⁹ ḡre
gatā. **I**nuidit igit̄ te dyabol⁹. recurrere
ad crucē. rebellat caro. ɔfige cā v̄tute cru
cis. t̄ies ne amittas pudicitiā sine int̄mis

sioꝝ te signo munias cruci⁹. **L**ertiu p̄ser
uāde pudicitie. iuuamē ē setōꝝ angelorū
custodia. **N**empe a sue creationis exor
dio vnicuꝝ rationali menti deputatus
est angelus. qui eam a demonuꝝ tueatur
insidijs. t̄ bonas actiones. eazq̄ ei sua
deat perseverantiam. p̄iūam huius sen
tentie clausulam satis in excelsō volumi
ne de ciuitate dei **A**ugustin⁹ explanat di
cens. tantus angelorum numerus sde
rit. quantus hominum erit. vt t̄ vitam su
am quisq̄ ab angelo sibi adhibito audi
at recitari. **E**erinde t̄ beatus **H**ierony
mus inquit. **M**agna dignitas animarū
vt vnaqueq̄ habeat ab ortu nativitatis
in custodia sui angelum deputatuꝝ. **G**re
gorius quoq̄ vnumqueq̄. vnum bonum
angelum sibi ad custodiam deputatum. t̄
vnum maluꝝ ad exercitium habere dicit
quod ab ipsa didicerunt veritate. que in
euangelio a pusillorum scandalo nos p̄
hibens. **I**ta loquitur. angelii eorum sem
per vident faciem patris. angelos vtig
eū dicit esse. quibus sunt ad custodi
am deputati. **E**t **I**lidorne in libro de sū
mo bono ait. **S**ingule ḡetes prepositos
habere angelos creduntur. et om̄es ho
mines angelos habere probātur ita. vnu
cuiq̄ nationi vnuꝝ presideat principatuꝝ.
hominibus autē singulis singuli sint an
geli adhibiti recta fides testet. **H**inc **D**a
nielis decimo de Grecorum Heresiam.
Hedorumq̄ principib⁹ manifesta fit de
scriptio vbi sua in visione refert. regē **P**er
satrum principem. uno et viginti diebus
angelo populo dei pugnati restitisse. Ab
hac sententia magni illi philosophi. **H**o
crates t̄ **P**lato. ceuꝝ Apuleyus in eo libro
quem appellauit de deo. **H**ocratis memi
nit. minime disreparūt. **S**ed cum in
finite sit potestatis de us. possetq̄ sine an
gelorum ministerio solo suo imperio ho
mines custodire. quidnam angelice depu
tationis cause sit perscrutemur. **A**d quod
sane dicim⁹ summum prepotentemq̄ de
um. neq̄ et roboris debilitate. ne imbe
cillitatis causa id effecisse. cuius maiesta
tem nullam proculdubio preterit poten
tiam. posset enim si vellet. cum summa vo
luntas. summa sapia. summaq̄ p̄t̄as. nō
hēat. nec h̄ē queat. quib⁹ impedit. p̄ se
ipm facere vniuersa. posset vnuꝝ sine sole

illuminare orbez. sine igne calefacere. sine
aqua ifrigidare. humectare sine aere. col-
ligendas segetes sine sementis dare. et ali-
os quoscunq; effec; producere sine alijs
secundis agentibus posset. sed ut res ipse
ociose non essent neq; proprijs destitueré
tur actionib;. neq; superuacue essent suis
finib; priuate. eas velut concusas. et ad
agendū media fore instituit ut inferiora
et superiora reducerent. Nam hec eius

a diuinitatis lex. hic sue legis ordo. ut sa-
cer Dionysius inquit. Et secunda p pma.
inferiora p superiora. corporalia p spūalia
reducant et gubernent. In eo igit; statu
stituit hoiem. ut p angelos in eius redu-
cere tribunal. ubi de omnib; suis actioni-
bus siue bonis siue malis dignum red-
dant testimonium. Ita q; pro bonis de-
fensores. pro malis aut equissimi erunt ac-
cusatores. Itaq; buri deputationis cau-
sas iuxta nostri ingenij exiguitatem pau-
cis in vnu colligentes asseruum. ob ei
communicandam bonitatē. ob eius ostendē-
dam sapientiam. ob eius erga nos manife-
standam dilectionem. ob ipsius vniuersi
connectionem. q; omnes ad diuinam redigun-
tur prouidentiam. p quam ipse altissimus
ab ipsa sua eternitate sic disponens vni-
uersum gubernare. hunc ordinē instituit

b Accedunt etiam his nostre maxime in-
dgentie. Nam cum aduersarij diaboli. nūc
intellectum obnubilare. nūc voluntatē
puertere. nūc sensualitatem. q; natura q;
dam prona est ad malum p̄cipitare. nūc
etiam in omnib; vijs nostris personas no-
stras pdere gestiant sanctoꝝ angeloz ob-
inexplicabilem erga nos caritatem suam
ad nos ab his demonum violentijs tue-
dos defendēdosq; altissimi deputauit cle-
mentia. Sed qd ad iuendum iuanduz
consolandum monendum curandumue
nos sunt instituti. clare in soliloqujs ex-
plicavit Augustin⁹ cum dixit. Diligunt
nempe angeli ciues suos. p quos sue rui-
ne scissuras instaurari expectant. ideoꝝ
magna cura et vigilanti studio assunt no-
bis omnibus horis. et locis succurrentes
et prudentes necessitatibus nostris. et sol-
litate discurrentes inter nos. et te domine
gemitus nostros et suspiria nostra referē-
tes ad te. ut impetrant nobis facilem tue
benignitatis propiciationem. et referant

c ad nos tue gratie desiderataꝝ benedictio
nem. Ambulant nobiscum in omnib; vijs
nostris. intrant et exiunt nobiscum atten-
te considerantes. q; pie q; honeste in me-
dio prae nationis conuertemur. quanto
studio quantoꝝ desiderio queramus re-
gnum tuum. et iusticiam eius. quantoꝝ
timore et tremore seruiamus tibi. et exalte-
mus in leticia cordis nostri. adiuuant la-
borantes. protegunt quiescentes. hortan-
tur pugnantes. coronant vincentes. con-
gaudent gaudentibus. compatiuntur pa-
tientibus. pro te in qua patientibus. grā-
dis est eis cura de nobis. et magnus esse
eius dilectionis eorū erga nos. et hoc octo-
tum propter honorem tue inestimabilis
caritatis qua dixeristi nos. diligunt enim
quos tu diligis. custodiunt quos custo-
dis. odiunt quos odis. et deserunt quos
tu deseris. et insuper ait. facis angelos tu-
os spiritus propter me. quibus mandasti
ut custodiant me in omnib; vijs meis. ne
forte offendam ad lapidem pedem meū.
Hi sunt custodes super muros tuos no-
rue hierusalem. et montes in circuitu eius
vigilantes vigilis noctis super gregem
suum. ne quādō rapiat ut leo animas no-
stras. dum non est qui eripiat. Ille autē
est ant. quis aduersarius noster. qui qua-
si leo semper circuens querens quem de-
uoret. hi autem sunt ciues beatæ ciuitatis
hierusalem superne que sursum est mater
nostra. et in ministerium missi sūt propter
eos qui hereditatem capiunt salutē. ut eos
liberent ab inimicis suis. et custodiant in
omnib; vijs suis. fortent quoꝝ et mo-
neant. et orationes filiorum tuorum offe-
rant in conspectu glorie maiestatis tue.
quibus de rebus non solum timere eos
offendere. sed totis viribus nisi debemus
eorum benivolentiam et amicitiam adipi-
sci. acquirimus autem eam per bone vo-
luntatis similitudinem. cum illis enī su-
mus. et cum illis vivimus. quando deus
quem colūt colimus. Etiam si eos cor-
poralibus oculis videre non possum⁹. in
quantū autem dissimilitudine voluntatē
et fragilitate infirmitatē miseris⁹. int̄m
ab eis longe sum⁹. vite merito nō corpo-
ris loco. Nō enī q; in terra cōditione car-
nis habitam⁹. sed si imundicia cordis ter-
rena sapimus ab eis. et idem inquit Au-

gustinus. disiungimur. cu; vero sanamur
ut quales ipi sunt simus. fide illis iterum
propinquamus. si ab illo nos fieri bea-
tos. a quo et ipsi facti sunt. etiam ipsis fa-
uentibus credimus. Nec tñ singuli a
singulis defendimur angelis. sed etiam
omnes a militia iuuamur celesti. ceu Isi-
dorus abbas. etiam corporeis oculis. ab
bati Moysi aperte monstrauit. qui cum
tantu; carnis vexaretur aculeis. ut suo etiā
in sacello residere minime auderet. mihi ti-
mens imodum ab immūdicie spiritu su-
perari. diuum Isidoru; adiuit. eu; suarū im-
pugnationum referens violentiam. qui
post multas sacre scripture documenta.
post inuictissimoz patru; exempla. ad sui
habitaculi cacumen eu; assumpit ubi cū
occidentem versus suos coniucere oculos
iussisset. prospexit magnā demonū mul-
titudinem ad pugnas festinantū. Sub-
inde eum ad orientem inspicere manda-
uit. ad quem videndum cū oculos cōpo-
neret. aspergit innumerabiles sanctorū an-
gelorum contiones. et gloria atq; fulge-
ria celestium virtutum agmina. Tunc bea-
tus Isidorus ad abbate Moysen inquit
Quos in occidente vidisti. ipsi sunt qui
hoies etiam sanctos impugnant. **Quos**
autem conspersti in oriente. hi sunt qui in
sanctorum suorū protectionem a superce-
lesti imperatori sunt destinati. qui cū plu-
res prefatores ac potentiores sint. tume-
re nullatenus debemus in omni genere
certaminis dyabolos inuadere. Nemini
nem certe vincunt. nisi vel de dei diffidē-
tes auxilio. vel in sedissimas mersi volu-
ptates vinci ipsi volunt. quibus abbas
Moyses auditis pugnandi vites. resu-
mens propriuz repetit habitaculū. iuges
gratias deo agens imortali. Eliseus q;
q; innocentii puerū ostendit. plures bea-
tos angelos habuisse ad se defendēdū. q;
aduersarij malos haberet ad nocendum.
Et quēadmodum dei hoīmz aduersarij
nil pretermittunt. ut nobis noceant. sic et
beate celestes mentes nō vno solum. vez-
etiam multis multiplicibusq; modis pre-
sto suunt. ut nobis prosint et iuuent. Hāq;
et fides in nobis roboret futuros pan-
dunt euent. sic marcio illi p̄iarche. Abra-
he multa p̄dicere mysteria. Manuel cōiu-
g. S̄. Ḡ. p̄sonis p̄ceptionem. et viuere ei;

vite gesta reuelant. Helye vt p̄co eēt mor-
tis Dzie. Danieli. Ezechieli. Esaiæ. ceteri
q; ppbis. excellentissimo euāgeliste Johi
et alijs innumeris diuina reserarūt arca-
na. Bonos et innocētes a malis et cūcūs
iminentib; periculis liberēt. testi ē Roth
quē ab incendio Sodome liberarūt. Le-
stis ē Chobias. quē Raphael a p̄sc̄ de
uoratiōe exemit. ab eius r̄iore demonuz
pepulit. et pio restituit visum parēti. Le-
stes sē Ysdrac. Misac et Abdenago. q;s ex
ardētissimis flāmis laudātes et bñdicētes
deū illesos irrupuerūt. Petri fulgente in
carcere lūi angelus dñi catheanas diru-
pit. Sunt itē directores regulatoresq;
nři in acquirēdis meritis. p̄hibēdisq; pec-
catis. ob eā rem Abrahē p̄derterā angel⁹
in mōte tenuit. ne vnigenitū Ysac macta-
ret. Balaā in asina sedēti inhibuit ne dei
pplo maledictionē iferret. Joseph riugē
suā clā dimittere cogitatē redarguit illi⁹
scēnigritatis eū certitudinē atq; rōem do-
cens. Sunt nostraz mentiū illuminā-
tores. atq; doctores veracissimi. In cui⁹
typo Jacob scalā videt. cui⁹ sūmitas ce-
los tangebat. Et angelos dñi ascenden-
tes. descendētesq; per eā. Sed qđ per il-
lū ascensum in celū. nisi vt tam p̄templati-
uā. p̄ quā ad dñm subleuamur docere vo-
luerūt. quid p̄ descensū. nisi vitā actiuaz.
q̄ quidem descēdū humiliātes nos ad
compatiēdū. seruēdū. atq; ministrādū
primis nřis in acqrenda vtriusq; hois in-
terioris. s. et exterioris salute insinuarunt.
Hinc unus de sacro atq; sublimi Hera-
phīn collegio ignito calculo Psalme labia
mundauit atq; purgauit. Hinc angel⁹ pa-
stores infantulū. mūdi. s. salvatore inuo-
lutuni pānnis in p̄sepioq; reclinantem in
Bethleem iude cōpere docuit. Heuē-
te q̄ imanissimo Herode in eu; Joseph
instruxit. ut genitrice filioq; nocte. suscep-
ptis egyptū peteret. Nec r̄nq; īmo de-
sunt afflatu. erudire nos qđ cantere. quid
ue p̄sequi debeam⁹. Non mō a spūalib⁹.
vezetiā a corporalibus. nos tuentē inimi-
cis. Perinde in egyptoz et israel castra.
ut iudeos defendēt. Angeli visi sunt. et
ut Iudā machabeū p̄ himotū tuerent
quinq; angelii armati eq̄stresq; e celo de-
scederūt. Aliusq; ueste cādida idut⁹ exer-
citū anibat. Celo succēsi obiurgāt et pnni

Dona ipsius

b

unt delinquentes. Sic iudeorū cū Cha-
nagam amicitiam contractā detestati sunt
Superbientem David de populi multi-
tudine corrigentes manū super Hierusa-
lē extenderunt. Nocte vna centu & octo a-
ginta milia quinq̄z hominū de exercitu
Sennacherib contra dei populum dimi-
cantis occiderunt. Melyodōz teuplum
domini expoliare volentem percusserunt.
Herodi diuinos vñtpati honores, tales
intulerunt plagas. vt eu vermē cōsumē-
rent. Quantū timidos afflictosq̄ solen-
tur sacrarum litterarū testantur historie.
in quibus innumera referuntur angeloz
solamina, nempe celestes ille mētes. Be-
deoni victoriā pollicentes ipsum ad pu-
gnam concitarūt. Melyam aezabel facie
profugum confortantes deliciose resece-
runt pabulo. abacuch e iudea q̄ repente
in babylonem transtulerūt. vt omnipotē-
tis dei famulo Danieli prandiu deferret.
post sathane temptationes ad christum ac-
cesserūt sue ministrantes maiestati. quem
dū passionis tempore oraret in horto. in
vehementi positū agonia celestis p̄is no-
mine mīz sunt in modū cōsolati. vt equo
animo p̄ humani generis salute mortem
ipsaz subiret. hi sue inclite genitricis ea tē
pestate ipsam custodiētes dulcissimis at-
q̄ mellifluis eoz afflatibus acerbissimos
mitigabat dolores. Nonne etiam Da-
gdalenam inexplicabili affectam peniten-
tia diebus singulis rōe illo celesti ciba-
bant. nonne Augustino Melye plimoni-
am experiri volenti panis deportarūt an-
nonam. Quis vñq̄ celestem illum regem
veraciter sequens angelorum est destitu-
tus aurilio. Quis ad bñ beateq̄ faciun-
dum maiora prebuit incitamenta. nonne
sanctos illos apostolos carcere solutos.
vt populo de christo predicarent sollici-
tauere dicentes. surgite & loquimini ple-
bi. nonne Philippum vt in gazā se con-
ferreret ad euangelandum verbum dei cō-
mouerunt. tūc qui candacis regine in via
baptizauit Funuchum. Cornelii quo-
q̄ hortati sunt. vt Petrum adiret. quem
cum alloqueretur ad christi fidem cōver-
tit. Demū post dei genitricis presidiū
ex omnibus creaturis. dux potentior fi-
deliorq̄ dari nob̄ non posset. q̄ dei ange-
lus. qui tantopere affectat nos ad portū

conducere salutis. quemadmodum ido-
neus testis Jacob fuit. cui ad patrem re-
deuti angeli fidelissimi extitere comites.
Israhelicum populum in terram dux-
runt promissionis. Judith euentem stantē
redeuntēq̄ ab angelis se custodiam fui-
se asservit. Raphael quoq̄ ad genitorez
suum q̄ tutissime iuuenorem reduxit. Ibo-
biā. Endicūs etiam e vita hac morta-
li migrans in Abraham sinum ab eis dela-
tus ē. omnes deniq̄z sine peccati labē de-
cedentes in eternam ducunt felicitatem.
Inde sit. vt diem festum agant. letantes
super his qui refugientes cosortijs demo-
num per exercitia virtutum angelicis fe-
stinent se sociare sortijs. assentit his vir-
tuzq̄ doctissimus Origenes. qui in com-
mētarijs super libro numeroz ait. Adest
vnicuq̄ nōstrum etiam minimus qui sūt
in ecclesia dei. Angelus bonus. angelus
domini. qui regat. qui moueat. q̄ guber-
nat. qui pro actibus nostris coingendis
& miserationibus exposcendis quondie
videat faciē patris. qui in celis est. assen-
tit presul sanctissimus. Sidorus qui in li-
bro de sum. bo. ait. Boni angelii ad mini-
sterium humane salutis deputati sunt. ve-
cunctis administrant mundi & regnat oia-
wissu dei. Assentit diuinus Bernardus qui
absq̄ omni hesitatiōe credere assentit. san-
ctos angelos astare orantib⁹ offerre deo
vota. precesq̄ hominū. si sine deceptione
leuari puras manus perspererint. Assen-
tit beat⁹ Ambrosius. qui in sermōe de bel-
li tumultu ita fatur. Sepe dixisse memi-
ni me. q̄ tumultus bellicos timere minis-
me debeamus. nec quālibet copiosam ho-
stium multitudinē formidare. qm̄ ait do-
minus. Major est qui in nobis est. q̄
qui in hoc mundo. hic potentior est ad p-
tegendos famulos suos christ⁹. q̄ dy-
bolus ad instiganduz inimicos. Quāuis
enim idem dyabolus colligat sibi turbas
& crudeli eas armet insania. tamen facile
destruuntur. q̄ melioribus populuz suū
saluator circumdat auxilijs. At enim pphe-
ta. Immittet angelum domin⁹ in circui-
tu timentium eū. & eripiet eos. q̄ si ange-
lus domini timentes eū de periculis eri-
pit. nō potest timere barbarum. qui timue-
rit saluatorem. Nec potest metuere hos-
sis impetū. qui christi precepta seruauit.

precepta enim christi arma sunt xpianis
Et diuinum tumor a nob̄ expellit hostile. ar-
ma autē hec nostra sunt. quib⁹ saluator
instruxit. oratio. misericordia. et leuium. **T**e-
lum enim melius q̄ muris tueſt. **A**di-
sericordia facilis liberat q̄ rapina. omni-
nino longuis vulnerat. q̄ sagitta. **S**a-
gitta propeſe ſpectum pectit aduersa-
rium. oratio autē longe poſitum vulnerat
inimicum. **S**ic nang⁹ Elise⁹ prophe-
ta. cum eum vellet rex Syrie captiuare
ac ſue ſubdere ditioni. multisq̄ armator⁹
cinxifet agminib⁹. Non est territ⁹. non
turbatus. ſed annuncianti puerο eit. no-
li timere plures enim nobiscū ſunt. q̄ cū
illis. **F**ides sancti prophet̄. non timet
aduersarios. q̄ p̄ficit. qm̄ ſcit ange-
los ſecum eſſe. quos credidit non metuit
terrenas iſidiā. quia celeſtia ad eſſe no-
uit auxilia. plures inquit nobis ſum. q̄
cum illis. **A**ira res. plures e celo de-
fendores meret ſanctitas. q̄ in terris op-
pugnatores addurit imp̄obitas. **P**lu-
res ſunt nobis ſum q̄ cum illis. **V**idete
beautitudinis meritum. **P**ropheta nun-
ciat de multitudine. cum puer adhuc in-
certus ſit de ſalute. **S**pirituales oculi pl⁹
cernunt. hic p̄ficit armatorum numer⁹
et non cernit defenſionis iudicium. **T**uā-
ta eſt diuina misericordia. defert hoībus
beneficiū. nec videt auxiliū periclitantes
consequit⁹. et neſciunt. hec enim eſt pietas
ſaluatoris. et interueniat ſaluti. nec ſe p̄-
dat aspectui. **H**entia eſt beneficijs. et nō cer-
nat obtutibus. vñ errat qui putat cuz p̄-
ſpera aliiquid gaffen. p̄pria ſe fortitudine
superaffe. **S**cire enī debet. q̄ aduersarij
meritis magis q̄ virtute vincuntur. et nō
tam virtute q̄ ſanctitate ſuperant. **S**icut
ſanctus Helſeus hostes lios nō armis
ſuperabat. ſed oratione vincebat. Nam cū
miſtro ſuo ad depellendum eius timo-
rem plures ad eſſe diceret defendores. nec
metum ab illo poſſet auferre. **L**unc ora-
uit ad dominū dicens. domine aperi ocu-
los eius. et videat. et aperti ſunt oculi ei⁹.
et vidit. **E**t ecce mons totus plenus equi-
tatiū. **O**ratio autē prophete aperuit ocu-
los pueri. et videret exercitum. qui noua
promerentur auxilia. aut cur non acies. p-
ducat obtutum. quem aci. ſe inſtruuerat
angelorum. pleriq̄ etiam philoſophorū.

et ex his maxime stoici eandem aſtrupere
ſententiam. non quidem ut arbitremur
eos proprie mentis acie ad hanc doctri-
ne celsitudinem vectos. ſed vel et iudeo-
rum libris eam didicerunt. vel ob coꝝ fu-
gam vitiorum accuratissimq̄ ſtudiū. vir-
tutum ſumma dei pietas. aut afflatu quo-
dam interno alimi paracliti. aut cuſtodi-
entis angeli miſterio ea illis reſerauit.
ceu Socrates fuſſe creditus eſt. qui oēm
philosophiam ad mundi contemptū bo-
nos ſanctissim⁹ mores trahens. de tā
excelſo preſtantiq̄ hominū cuſtode pri-
muſ fuit prolocutus. cui⁹ preclarissima
dicta **P**lato. **A**puleyus. et alij posterio-
res coineſorantes aſtrupereunt cuſtodes
veſtos. quos ipſe deos. nos autē ange-
los quaſi dei nuncios appellauiſſimus. tam
magiā curaz de nobis habere. vt eos ſi-
cut Apuley⁹ eodem in libro de deo Ho-
cratis meminit. cuſtodes ſingulares. do-
mesticos prefector. ſpeculatores propri-
os. curatores itimos. cognitores atq̄ ob-
ſervatores aſſiduos. iduinduos arbitros.
inſegnabiles teſteſ. maloꝝ improbatores.
approbatoresq̄ bonoꝝ. q̄ clariffime pre-
dicarent. **D**quarentū igit⁹ benignus eſt no-
bis deus noster qui nō ſolum per fideles
ſuos. verū etiam per gentiles nobis reue-
lauit. quatenus mię contentus eſt noſtra
fragilitate murorum. ſed ipſis hominum
cuſtodi⁹ angelicam ſuponit cuſtodiā.
hinc eſt q̄ p̄pheta David cecinit. Ange-
lis ſuis de⁹ mandauit de te. vt cuſtodiāt
te in omnibus vijs tuis. hoc quidem ver-
biū magnam nobis reuerentiā. deuotio-
nem. fiduciāq̄ tribuit. reuerentiam qui-
dem pro preſentia. deuotionem pro beni-
uolentia. fiduciā autē pro cuſtodiā con-
tulit. **Q**uocirca magno ſtudio amien-
dum eſt. ne tātoſ offendamus cuſtodes
et in quibus poſſumus eis exhibeam⁹ ho-
norem. **E**xhibemus autem optime. ſi ve-
rebimur eis preſentib⁹ cōmittere. que mi-
nime coram hominib⁹ perpetrare aude-
remus. **E**t ea opari que placita ſunt eis.
et que eos in nobis inuenire delectat. que
admodum ſobrietas. caſtitas. voluntaria.
paupertas. pat. veritas. pudicitia. pro q̄
imperanda nō definiunt. et cerebro in ce-
lum gemitus. **P**inc beatus Bernardus
eit. In q̄ viſ diuſono. In q̄ viſ angulo.

m reverentiam exhibe tuo angelo. nec audē
as illō presente qđ ne vidēte nō auderes.
Adsūt enī tibi nō modo pñtes tecū. s̄z vel
pte adsunt vt protegāt. vel adsunt vt p̄
sunt. **D**ropterea h̄c iens grauissima cer
mē virgē temptatio. et vehemēs iūnitere
tribulatio. iūo ea custodem tuū. p̄tectorē
pudicitie tue. directorem itinerū tuoz. et
aduторem tuū in oībus oportunitatib⁹
tuis in tribulationib⁹ enī neq; dormitat.
neq; dormit. etiā si ad temp⁹ dissilēt. **S**i
iūus iuḡ deuoti frēs. simus tantis custo
dibus gratij. caucam⁹ nobis eoz offensaz
qm̄ vehe nobis. si nostris p̄c̄is et negligē
tis puocati. nos eoz presentia visitatoe
et custodia iudicauerint esse indignos.

n **A**gnitū custodiende pudicitie iūamē ē
sanctor̄ intercessio. **I**nterpellant enī san
cti p̄ nobis. si ad eos deuotionez gerim⁹
si humilit̄ rogam⁹. vt p̄ nobis intercedere
dignent. **S**i de eoz reliquijs apud nos
aliqd deuotissime ferim⁹. si eoz efficimus
comemorationē. queq; quidē cū eterni re
gis alij milites strenuissimi. alij scribēdo
ctissimi. alij iudices eq̄sum. alij p̄ncipes
gloriosissimi. et oēs dei p̄us per adoptio
nem filij. xp̄i p̄ humanitatē fratres. et eius/
dem amici p̄ adimplētionē mandator̄ ca
rissimi atq; dilectissimi sint. quippe facile
quidē eis est. p̄ nobis impetrare gratiā. q̄
mundos. pūdicos. castosq; nos seruare
possim⁹. **H**ic p̄ beatum aplm Andream.
Nicola⁹ lenex. in virtu carnis iūueterat⁹
Et venerabilis Antistes dyaboli trans
formatione decept⁹. et iā ad precipitiū la
bens extitit liberatus. sic vt **C**yillus ad
Augustinū sribit. **M**onach⁹ demonum
suggestione in sororis sue cōcupiscēua ex
ardescens. p̄ beatum Hiero. cui⁹ ob erga
eū deuotionē suo in oratorio venerebatur
imaginē a male mentis discessit p̄posito
Et nos quendā nouim⁹ vite religiosissi
me virū fornicatōis spū de quadā mirum
imodū veratū. qui cū poritoris xp̄i beati
martyris Christoferi maxima cum deuo
tione deosculare figurā. sic repēte ei⁹ fri
guit caro. vt prisus ois abiret temptatio. **E**t
de presule qđā sanctissimo accepim⁹. me
rito sanctor̄ ad collū gestabat reliquias
et vehementissimis libidinis stimulis exti
nisse liberatū. **T**aceo p̄ beatum Nicolaū
tollentinatē per diūnū Augustinū ecclēsie

firmamentū. innumera temptatis exhibita
refrigeria. **O**mīca inexplicabiles sc̄tē dei
genitricis. p̄pitationes. que p̄culdubio ē
ad repellendas vniuersas temptationes sin
gulare refugū. **N**ō dicam que p̄ singu
los dies a beaq; nostris virginibus susce
pimus auxilia. **N**ec ambigendū ē quin
omnes sancti et sancte dei nob̄ fauou au
xilio et protectioni s̄nt. si nob̄ fuerint de
uotioni. si humiles ad oranduz. si presto
et iuges extiterimus ad supplicanduz. qđ
si beatus et plenus bonis meritis parens
noster Augustinus facere cessabat nunq;
q̄nto maḡ nos pusilli. nos infirmi. nos
fragiles. nos sine intermissione temptati.
nos innumeris labefacti maculis facere
debemus. **U**nde in egregio suarum medi
tationum libro. qđ deuote. qđ humiliter
ad eos preces fundat. **A**udiamus felices
inquit vos sancti dei omnes. qui per trā
sistis hoc mortalitatis pelagus. et perueni
re meristis ad portum perpetue quietis
securitatis et pacis securi et tranquilli sem
perq; festiū atq; gaudentes estis. **O**bse
cro per vestram caritatē. vt qui securi estis
de vestra imarcessibili gloria. solliciti esto
te de nostra multiplice miseria. **E**t prop̄
ipsuz vos rogo. qui vos elegit. qui vos te
les fecit. de cuius plenitudine iam satia
mini. de cuius imortalitate facti estis im
mortales. de cuius beatissima visiōe sem
per gaudeatis. **E**stote iuḡ memores no
strī. subuenite nobis miser̄. qui adhuc in
salo huius vite conflantib⁹ agitamur p̄
cellis. vos porte pulcherrime. que in ma
gnam surrexitistis altitudinem. adiuva
te nos vile paumentū longe inferius iā
centes. **D**ate manū et erigite iacentes.
et conualescentes de infirmitate fortis ef
ficiamur in bello. **I**ntercedite et orate co
stanter. et indesinenter pro nob̄ miseris
multū negligentibus peccatoribus. et per
vestras orationes vestro sancto consortio
coniungamur. qđ aliter salvi esse non pos
sumus. **S**um⁹ nāq; valde fragiles et nul
lius virtutis homūtiones. animalia ven
tris. et carnis mancipia. in quibus vic pro
bitatis apparet vestigium. verūtamen ni
si finiatur nostra miseria non complebit
tur totaliter felicitas vestra. **A**t vos ex
nob̄ fuistis. et hominibus homines. **E**t
nos sub confessione christi. positi ligno.

crucis ferrimur nautantes. per hoc ma-
re magnū et spaciosum vbi sunt reptilia q-
rum non est numer⁹. vbi animalia pusil-
la cum magnis. vbi est draco sevissimus.
semper parat⁹ ad deuorandū. vbi sunt lo-
ca periculosa. silla et caribdis. et alia innu-
merabilia in quibus naufragant⁹ in cauti-
et in fide dubij. Orate dñm. orate piissimi
orare omnia agmina beatorū. et vniuersus
cetus sanctor̄. et vestris precibus et me-
ritis adiuti. salutis integris mercib⁹ p-
uenire mereamur. ad portū salutis et que-
ris et cōtinue pacis. et nūq; finiende secu-
ritatis felicitate frui mercamur. Hūc fra-
tres carissimi mei. hunc orandi cōplecta-
mur modū. tanti p̄ceptoris imitemur do-
ctrinā. si puri et immaculati custodiri affe-
ctamus. si in sanctor̄ cupimus efferrī cō-
sortium. scandam⁹ interim spe. et cū tem-
pus aduenerit scandere possim⁹ et re.

p Quintū custodiende pudicitie remediū
est. vt nos etiā totis viribus nitamur va-
nas cogitationes. et cunctas repellere oc-
casiones. que nostre pudicitie possent es-
se impedimento. Hāc si sancti. si angeli
si oēs beate mētes pro nobis intercedāt.
et clementissim⁹ deus presto adsit ad in-
fundendū in nobis sue ppiciationis rore
nos autem indispositi sum⁹. quo pacto de-
siderij nostri compotes erimus. Nūquid
medic⁹ indispositū ad sanitā membruz
curat. nunquid natura absq; dispositiōe
formā inducit. Recte igit̄ inquit Aresto-
tiles. agentū operationū in his conuei-
enter recipi. que patiētia sunt bene dispo-
sita. Hinc senior̄ patrum referunt historie
adolescentē quandam suis īmundis agi-
tati cogitationib⁹ probatū senem adisse
vt p sua oraret pugna. qui vera succēsus
caritate pie annuēs petitiōi p fratris ora-
uit victoria. et cū ei temptat⁹ nō agnoscet⁹
ret subueniri. vt feruent⁹ oraret postula-
uit. qd cū senex se penumero efficeret. nil
tū adolescentis suarū temptationū picipie-
bat medicaminis. Ob eam rem senex ille
sanctissim⁹ erga adolescentē magna mo-
tus pietate vehementē afficiebat tristitia
suppliciter dñi exorans. quaten⁹ reuelau-
re dignaret⁹. cur pro fratr̄ salute effuse nō
exaudirent̄ pieces. Sequēti nocte coraz
fratre sedente aspergit fornicatōis spm in
diuersis mulierū formis iocantē. ipsūq;

cū eis magnope delectari. Cedit insuper
custodē suū angelum dñi astante et h̄ fra-
tre vehementē indignatū. qm uon mō nō
resistere temptationib⁹. orando. ieiunando
carnē suam macerādo. et vanas amputā-
do cogitationes gestiret. sed cū ille poti⁹
delectarent. Tūc beat⁹ senex visione solus
dixit adolescenti. tua culpa ē frāc. si ex-
auditus nō sū. et in malis pessundaris co-
gitationib⁹. qm ille nō mō tibi odio sunt.
sed te plurimū delectant. Quocirca ipos-
sibile erit fornicatōis spm a te repellas. ni
si tu te disponas. tuq; teipm vigilis. eius
nijs. oīonib⁹. disciplinis gemitib⁹. et alijs
salutiferis lunes exercitib⁹. Quid enī pos-
set medic⁹ prestare salutis si egrot⁹ nō ab-
stineat a noctis. Et pacto p languēti aio
inuanū oram⁹. si seipm oblectamētis ran-
nis facit obnoxiū. Quid⁹ adolescentis cō-
punct⁹. venerādiḡ sensis documēta susci-
piens. ad ieiuniū. oīonem. et vniuerse pen-
itētie ptes se corpore mēteq; prostravit.
tūc mox ab eo spūs īmūde passiōis di-
scēssit. propterea Appolloni⁹ vir magne
dūtentie frēs suos quotidie monebat. vt
dyaboli insidias. q̄s per cogitationes in-
fert hoīibus. in ox inimicis retunderent
eos hīc verbis sepe alloquens. Cōstrin-
gat caput draconis. et oē eius corp⁹ mox
tuū redderet. iuxta sūmī dei voluntatem.
q̄ nobis iussit serpentis caput obserui-
care. i. insidiari tē. per draconis et serpēt⁹
caput iniq; intelligim⁹ cogitationes. qm
initium sunt oīis dyabolice opatiōis.
q

Cōrigit mundū seruandum est. ne in eo
mortifere cōsideat cogitationes. Hinc scri-
ptura dicit. omni custodia serua cor tuū.
Abiūciam⁹ igit̄ que subrepūt cogitationes
malas. cōprumam⁹ consilia impia. receda-
mus a peccatoz via. nec in sedē scanda-
lus pestiferā. qm beat⁹ vit. vt sacer Dā-
vid psallere exorsus est. q̄ nō abiūt in con-
silo impioz. et in via pctoz nō stetit. et in
cathedra pestilētie nō sedidit. Quid enim
in his cytharedus nī. nisi malas cogita-
tiones. delectationē. consensuq; earū inhi-
bere voluit. Hāc impioz p̄silia pueris
sunt cogitationes. via pctoz earū est dele-
ctatio. cathedra pestilētie mortiferus ē de-
lectationis p̄sensus. et illi⁹ cōsuetudo iniq;
quidē. si misera p̄sederet aīa. morbo tā in-
fecta. eternā cōseq̄ēt mortē. q̄re oēs deo-

*De gratiis non finis
de morte*

dicati in vanis effugandis cogitationibus morā tollant. Ipsi neinpe sunt eunuchi. qui ut in euangelio dicit. seipsoz castrauerunt propter regnū celorum. qui s. ferro sui conat⁹ corda eoz vanas amputandas cogitationes absciderunt. Crysostomo testante qui ait. nō membrorū dicat abscisionem. sed malarum cogitationum interemptionem. Maledictioni enī est obnoxius q̄ seipsum abscindit. Nam abscindere membra demoniace temptationis est. neq; talib⁹ fit cōcupiscētia mā suetior. sed molestior. neq; lumbus p̄cūctior. s; relata. Aliunde enī habet fontes sperma qđ in nobis est. et precipue a pposito incōtinentia et mente negligente. et si ipsa sobria fuerit naturalium motuum nullum est nō documentum. neq; ita abscissio mēbris cōprimit temptationes et tranquillitatem facit. ut cogitationis frenū nulla tenus propter zelum abscindendū ē mēbrum. tum qđ ut cesaria aūunt iura alienū inuidit. qm̄ neminem suoz membrorum dñm esse leges iudicarūt. tum qđ suū p̄cipitor esse censem̄. tum qm̄ qui in seipsum seuit in alios tyrannus esse presumit. Iuxta illud qđ cōmuniter dicit. Qui sibi nō pat̄ tibi et mibi quō parcer. Hinc etiam a sacro p̄hiben̄ canone promoueri. p̄moti p̄ deīci ibidēt. Sextū et salutare reū medium est bona meditatio. Meditemur imprimis. qđ nulla est tam repentina malitia cogitatio: que ut Aug⁹. inquit. purgatorias possit effugere p̄cas. Meditemur purgatoriū. inferniq; penarū acerbitudinem quaz mia omnium butusmodi tormentorum superat excessum. quem frat̄ quidēdūz libidine inflāmatuſ cōsideraret. digitum ad focum mittens. sibip̄si dixit. p̄ tali ferditate igne cruciaberis eterno. expireantēq; peccatum cōsumes. transitorij ignis incendiū. qđ perfecto pīculo vrens recessit temptationis. Meditemur discessum animi a corpore quē vulgus morte. philosophi p̄o vltimū appellauerunt terribilum. discessus quidē ille q̄q; certissime futurus sit adeo in penosus ē: ut de illo dicat scriptura. memorare nouissima tua. et in eternum non peccabis. pīnde vir sume sanctitas Hieronym⁹ inquit. facile contēnit oīa. qui cogitat semper se esse moriturū. et gloriosissimus preceptor noster suis in ethot

sationibus. Hil sīchoīem inquit. reuocat a peccato qđ frequens mortis meditatione. propterea beatus Bernar. ut morū nūq; delect⁹ obliuio sup sepulchrū iacere sup feretra sedere. sepulchra qđ et cadauta ipsa putrida sepe ac diligentē inspice reiubet valde enī mentem a vitijs separat. eāq; ad bene beatęq; faciendum cōcitat nostre miserie consideratio qđ quidem patens noster diligētissime fret⁹ qđ lamētabiliter cesarem in monumēto defleuit. Intuit⁹ inquit sum cadauer cesaris in sepulchro. et vidi eū liuido colore ornatus putredine circūdatū. aliū eius disruptus et vermuū cateruas per illud transeuntes. discurrebant ad os per illud ascēdentes. et duo famellici pascebunē in foueis oculoz. crines p̄o non adh̄erebat capiti. dentes patebant labijs cōsumptis. et reuelatum erat nariū fundamētu. Et dixi. vbi nam est Cesar. chor⁹ puellānum. magnitudo deliciaz. multitudo diuitiarum. caterva baronū. acies militum. vbi sunt canes venaces. equi veloces. aues rapaces p̄bi thalamus depict⁹. lect⁹ eburneus. autoratum atriu. vbi sunt mutatoria vestimenta. diuīsa cibaria. cantic⁹ lyre. sonitus organorū. odoi aromatic⁹. Le vereban̄ homines. trimebat principes. colebat orbes Quo iuit tanta potētia. tā p̄clara magnificētia. Et respōdit mihi. hec oīa defecērunt. qđ defecit in me spūs meus. Meditemur mortis ferocitatem. qua quidē mille modis hoies quotidie rapit. hunc nāq; febribus. illū. ut Aug⁹. inquit doloribus opprimit. hunc sumit fame. illum sūti extinguit. hunc suffocat aqua. hunc interemit laqueo. illum perimit flāma. aliū dentib⁹ bestiarum fortū vorat. hūc trucidat ferro. illum veneno corrūpit. alterum p̄o terrore impetuoso miseram vitam finire compellit. Meditemur mortis rapacitatem qua sic oīs inuidit. ut nulli penitus indulget. nulli enī etati. nulli sexui. nulli conditioni. nulli deniq; statui parcat. hūc quidē adhuc in vtero clausus. illum inualuis parentis. hunc infantulū illum puez. hunc adolescentē. illum iuuenem. hunc virū. illum senē. aliū qđ decrepitum necat. Nō rusticanos. nō nobiles. nō paupes. nō diuites. nō debiles nō fortis. nos ignoratos nō doctos. nō stultos nō

sapientes, non religiosos, non seculares, non fuos non dnos, non subdotos, non prelatos, non duces, non pncipes, non Imperatores, non deniqz pontifices maximos relinqt, quin oes suo deglutiat voritate. **D**erito igit scriptu est: **Q**uis est ho q vivat et non videat mortem. **N**ec enim post mandati transgressionem oes nascimur lege, vt q nat est moriaf necesse sit. **P**ei quoqz atqz hois fili xps Jesus bin humanitate hac sub lege nar crucis tormenta mortemqz subiuit. **A**ditemur ei callidas fallacesqz insidias, vt neqz de loco negqz de mundo negqz de tpe negqz fi ne sua valeam in obsidione fieri certiores. **H**inc Augustin hois deplorans miseriaz ait. **F**up omnia magna miseria est, qz cum nihil sit certius morte, ignorat in ho finem suu. **E**t cū stare se putat, tollit et perit spes ei et nescit homo qn moriatur vel quō, et tū cert est qz eū mori oportet. **H**inc saluator nos monet esse paratos, qm nescim diē negqz horam aduent ei. propterea Augustin plane se scire astruit q mortales sum, et q velimus nolimus omnes moriemur. **N**il em certius morte nil hoia mortis incertius. **N**am nescim qmodo aut qn aut vbi moriemur. **H**as autem incertitudines salubriter de instiuit, vt qm mors vbiqz et semp nos expeditat iugiter et in omni loco parati esse de beam, vt cum corp reuerte ad terram, de qua sumptum est, spūs redeat ad eum qui dedit illum. **M**agna igitur misericordia dei est, qz nescit homo qn moriatur, latet enim ultim dies, vt obseruen omes dies. **S**i tenet te mund illecebre circum quaqz blandiuntur, delectat pecunie magnitudo, delectat honor fulgor, delectat potentie terror, delectant te ista. **S**z audias, quid dicat Apostolus nihil intulimus in hunc mundum, sed neqz auferre aliquid possum, quare in hac caducaz fluxibilimqz rerum oblectamentis caute incedam, ne velut ceci et demetes in illis ambulem. **A**ditemur inerpicabiles mortis terrores, et inevitabiles ei angustias, inexplicabiles quippe timor, tremor et terror est fratres. **C**arissimi, qn a corpore anima separ. **N**anqz in illa hora vndiqz angustie imminent. **E**cce quippe detinet, et lingua verbum excutere no va

let, reuoluit hincinde oculos frequenter videt assistentes amicos vel parentes, filios aut frēs agnoscit, et loqui no valet, lamentantes audit, et consolari eos non pot venit enī hora qn no est cogitatio filior. nec amicoz, et nullū intetuerit negotiuz, nisi cogitatio delictoz, quo vadat, quale remissionem accipiat, qualisqz locus ea suscipiat. **A**ssistunt subito angelii taretare a deo transmissi, tūc si impreparata ent tota conturbabit, et de stratu fugam petere non poterit, sed tūc oculis miseris et vultu plora bili rogans, deprecans adorans dicit. **D**iscerere mei amator humani generis, et vos angeli miseremini non mendā et sine fructu ad iudicem deportet, no me peccatricem a corpore segregetis. **R**ogo dimittite per modicū tēporis me penitere, suspirare, lamentari, elemosynas facere, dep̄cor, deprecemini, rogo intercede, qz male vitā expendi. **T**ūc impūnis opera sua qsi in conscientia dicet. **A**u nos egisti, tua opera sum, non te deseremus, sed tecū semper erimus, tecū pergem⁹ ante diuini iudicis tribunal. **S**ubinde ipsi loquent angelii dicentes, **A**ia misera oes dies tuos in peccato viristi, et mōvis pēitere. **S**ol tu⁹ occubuit, finis tuus aduenit, de⁹ iussit, egredere igit a corpore, separare et cruciare i eterno igne bin opera tua no est tibi de cetero spes salutis, s perpetua dānatio. **O** semper deflendam nūqzve obliuioni tradendā calamitatem. **Q**uid tunc faciat anim⁹ oī auxilio et spe destitut⁹. **N**uo ibit, quo fugiet, quo se vertat, cui⁹ implorabit auxiliū, sub cui⁹ consigilat presidiū. **J**udex inflexibilis est, testes et accusatores atrocissimi instat, nāqz antiq hostes eo tpe rapidi effrenatiqz crudelitatis ac violentia imminent, vt qz viue tes decepterunt blandiētes, morientes rapiant seuiētes, temp⁹ miserēdi p̄terit, peccata no modo exteriora, sed singula patet cordis cogitatione. **Q**uare fratres mei dū in hac vita positi sumus, ita agam, vt cū hinc migrauerim, et caro nostra ceperit in sepulchro a vmb⁹ deuorari, aia bonis ornata operib⁹ cū sanctis oibus leuetur in celis. **E**oz quos permisimus a malis operib⁹ nos retrahat interit, attendamus eorū calamitates diuinitū, et eorum oī qui pauloante nobiscū erat consider

De qualiter nominis

remus sepulchra. et quid fuerunt. quidue nunc sint. vel quid eis diuitie et seculi profuerint cupiditates contemplerunt. Ecce nihil ex eis nisi soli cineres remanserunt. quibus si fandi modo dare potestas. hec nobis profecto dicentur verba. **C**ur infelices tamen pro seculi discursitis vanitate. **C**ur tot pro mundo insudatis labouribus. **C**ur tanta virtus et munus coinquamini labe. Considerate inquit defuncti ossa nostra. ut saltē sic vobis horreat cupiditate et miseria via. **Q**uod vos estis nos fuimus. **Q**uod nos sumus vos eritis. Ista omnia fratres sollicita pside ratione pensamus. pensantes paucamus pauentes diem mortis et tam grande spectaculum. ante metus oculos semper habeamus. sicut tante miserie contemplatione affecui. vigilantissimi enim nostre pudicitie defensores. Platonis enim sententia est. omnem sapientum vitam meditacionem esse mortis. Debemus igitur et nos animo premeditari. quid aliquando futuri sumus. et quod velimus nolim. abesse longius non potest. quod diligentissime faciendum est. quoniam timor de futura morte mente necessario concutit. et quasi claves carnis omnes motus superbie. vt Augustino placuit. ligno crucis affigit. **N**isi ergo considerat. qualis erit in morte. semper pauidus est in operatione. atque inde ut in suis moralibus sanctus Gregorius inquit. in oculis suis quasi non vivit. unde qui veraciter in oculis sui conditoris vivit nihil quod trahat appetit. cum vi te presentis desideriis contradicit. et pene mortuum se considerat. quod morturum seminum ignorat. Perfecta enim vita est mortis meditatio. quam dum iusti sollicite per agunt. culparum laqueos evadunt. **Q**uo circa beatus Bernardus monet. In omnibus operibus tuis memorare nouissima tua. **M**ouissima vero quatuor sunt. mors. iudicium. gehenna. et gloria. **Q**uid horribilis morte. quid terribilis iudicio. quid intolerabilis gehenna. et quid incomparabilis gloria. Mortis igitur horrorem. iudicium usquequam tremendum. ardoris gehenne metum ab oculis cordi tui elongari nullatenus patiaris: cogita peregrinationis tue miseriari. recognoscere annos tuos antiquos. cogita vite humanae pericula. cogita

ta fragilitatem propriam. cogita qualiter oculi tui euellentur ex capite. qualiter vene omnes rupentur in corpore. et uniuersitate artarum depresso opibuntur. qualiter cor scindetur dolore. qualiter omnes dissoluentur iuncture. qualiter omnis species deciderit. omnis potentia deficit. omnis coniunctio separabitur. **D**e derelinquit parentes te derelinquent filij. derelinquit amici. noti. proximi. et familiares tui te deserent. rumpetur omnis corporis compago. dissoluatur totius coniuncti vinculum. non opes. non diuitie. non stratus. non aliqua probitas tua. eo tempore suffragabit ambitioni tue. hec miser homo omnia cogitat et si in horum perseveraueris cogitatione. parum senties quicquid foris videtur esse molestum. dum toto corde circa interiorum molestiaz occuparis. **D**editemur tremendi iudicij signa et pauores. de quibus tremens ac lugens Augustinus ita suam affatur animam. **A**nima sterilis quid agit quid torpes anima peccatrix. dies iudicij venit. **T**urta est dies domini magnus et velox. Dies illa dies ire. dies tribulacionis et angustie. dies calamitatis et miserie. dies tenebrarum et caliginis. dies nebulae et turbinis. dies tube et clangor. **O** noctis domini amara. **Q**uid dormitas aia tepida et digna euomi. quod dormitas. cur non expurgisciis. qui qui non timet ad tantum sonitu non dormit. sed mortuus est. **A**rbor instructuosa ubi sunt fructus tui. ubi quis spine pungentes. et amara peccata. que utinam sic penitendo pungerent. ut confiterentur. sic amarescerent ut eualesceret. **S**ed forsitan parvum quid putas aliquod peccatum. quod per prevaricationem deus exhortat. **Q**uis autem peccatum audet dicere parvum. per quod in eternum cruciabitur. **L**ignum aridum et inutile et eternus ignibus dignum. quid respondebis in illo die. cum erigeretur a te usque ad dictam celi omnem tenuis vivendi tibi impensum. et requiretur a te. quoniam et qualiter fuit expensis et totum quippe condemnabitur. quicquid inventum fuerit in te mali operis et ociosi sermonis et silencij usque ad minimam cogitationem quam gessisti. siue fuerit ad dei voluntatem siue non. **Q**uo peccata rumpet et improviso quasi ex insidiis. **Q**uomodo non vides quoniam et quae tunc esse eius

mala putas. quot & q̄ tunc credis esse nū
data. & facie ad faciē apparebūt. tūc ingē-
nū p̄tā. **H**ibi pculdubio recipies put ges-
sisti. **T**unc iā non erit temp⁹ misericordie
tunc penitētia non recipieſ. **H**ic igit̄ co-
gita quid gesisti. & quid oporteat te reci-
pere. **S**i multa bona & pauca mala mul-
tū gaude. **S**i multa mala & pauca bona
multum luge. **I**nutilis peccator. an non
sufficiūt hec tibi ad effundendum sangu-
nē & medullas & lacrimas. **V**e miserab/
lis duritia. ad quā confringendaz leues
sunt tam grandes mallei. **V**e insensibilis
torpor. ad quē excitandū mutū est tā ter-
rificum tonitruū. p̄tōr inutilis satis hec
tibi horrent. & ad continuandū fletum et
luctum. & ad effundendas iuges lacri-
mas sufficere tibi possunt. **S**ed certe gra-
uedine irruētis miserie quicq̄ non debeo
dissilando racete. & oculis anime mee fu-
rari. ne improuise irruāt repentina dolos/
res. & subito ingruat tēpestas intolerab/
lis. **C**erte nō sic expedit peccatori. **S**ienī
dico quicquid potero. & poterit ex cogita-
ti nō dū ad id quod res eſt poterit coopa-
ri. igit̄ deducant oculi mei lacrimas per
diem ac noctē. & non taceat pupilla oculi
mei. **A**uge etiā peccator. auge superiori-
bus erūnis pondus & terrorē super terro-
rem. & v̄lūlatū super v̄lūlatū. **N**ā ipē
te iudicabit. ad cui⁹ contumeliaz spectat
quicquid inobediens deo aut preuarica/
tor peccat. qui mihi bonū pro malo red-
didit & cui malum p̄ bono reddendi. qui
nūc ē patiētissim⁹. tunc erit districtissim⁹
clementissim⁹ nūc. districtissim⁹ tūc. heu me
heu me cui peccavi. heu qr dominū inho-
norau. & omnipotētē prouocau. **H**eu
o peccator quid feci. cui feci. q̄ male feci
Ve de ira omnipotentis. ne iritas super
me. **N**ō est qđ possit te tolerare intra me
Dangustie. binc erunt peccata accusan-
tia. inde erit terrēs iusticia. subtus erit pa-
tens horridum chaos inferni. defuper erit
iudex iratus. intus erit viens cōscientia.
fors ardens mundus. iustus v̄t saluabi-
tur. **D**eceator nō sic deprehensus in quā
partem se premet. igit̄ constrictus vbi la-
tebo. **E**t qr latere nō potero. quo appa-
rebo. **L**atere erit impossible. apparere erit in/
tolerable. illud desiderandum nūq̄ erit
illud execrandum vbiq̄ erit. **Q**uis igit̄

tunc eruet me de manib⁹ dei. **V**nde mihi
consiliū. vnde mihi salus. **Q**uid ergo fra-
tres mei faciet virga desertū. vbi vt **G**reg-
orij verbis vtar. **C**oncutietur ced⁹ pa-
radisi. **Q**uid faciet agn⁹ vbi aries tremit
Hiustus vir saluabit. impius vbi appa-
rebit. **S**i omnes celestes mentes. & vni
uersa beatoꝝ spirituū agmina superni iu-
dicis timebunt presentiā. **S**i **A**ugustin⁹
penitētē pāt̄. caritatis fornax. humilitat̄
exemplar. norma viuendi. sanctitatis splē-
dor. fidei firmamentū. sumuz vas diuine
sapientie. & sanctissime trinitatis imago.
ita diem illū pauebat & timebat. **N**os vni
uersis peccator̄ generibus labefactati. qđ
facturi sum⁹. **S**i maxim⁹ ille diuine legl̄
interpres. ab omni mundanaz reū segre-
gatis delicijs. diu⁹ **H**ieronym⁹ de se di-
cat. **Q**uotiens diem illū p̄sidero toto cor-
pore cōtremesco. siue comedam siue bibā.
siue aliqd aliud faciam. semper videt̄ voc
illa terribilis sonare in gub⁹ meis. **S**ur-
gite mortui venite ad iudicū. **N**os inge-
nitio partui mentis pusilli. reū terrestriuꝫ
desideriis affecti. quanto magis iugis cō-
q̄tu. & o tremore agitari debem⁹. **E**t semq̄
timere ac pauere tātū iudicis offendam⁹
maiestatem. **N**editemur quātū sit legitti-
me certantiū premium. impossibile enim
est vt voluptates seculi nō contēnat qui
gaudia celi fida mente p̄siderat. **V**nde &
beatus **G**regorij vilescere nobis aio ait.
Que habent in terris. si que & q̄t sunt. q̄
nobis p̄mittunt in celis cōsiderem⁹. **O**b
eam rē parens n̄ inquit. **Q**uanto augēt̄
spes vidende illi⁹. qua vehementer estuo
pulchritudinis. tanto ad illam tot⁹ amo-
re voluptasq̄ conuertit. **S**ed quis eam
pulchritudinē & cetera gaudia & p̄mia re-
serare posse beator̄. **H**āc beati de pen-
culo maris hui⁹ eductu ad dūm portum
tutissim⁹ de pelago ad littus. de exilio ad
patriā. de carcere ad celi aulā. optata iaz
quiete felices peruenierunt. & sumo eterne
glorie apice adepto felici. locunditate in
perpetuū letant̄. **Q**igit̄ vere beati bis.
terq̄. quaterq̄ beati. qui maloz omniz
exitū. securi iā de imarcessibili glia ad re-
gnū celeste peruenire meruerūt. ad regnū
iūquā decoris. regnū lucis. regnū mēsi/
mabilis splēdoris. regnū amoris. regnū
omnū bonoz. regnū eternū. regnū cūm

& extenso ordo

& Gloria celestis

seculorum. vbi lumen et pat est. q̄ exuperat oēs sensū. in qua sanctoz requiescunt anime et leticia sempiterna sup capita eoz. et gaudium obunent et exultationē. dolorq; ab eis aufugit et gemitus. **D**ō gloriosum est regnum. in q̄ sancti omnes amicti lumine. sicut vestimento eoz in capite coronaz de lapide precioso hinc cū deo regnant. **D**regnū eterne beatitudis. vbi de⁹ spes sanctoz. et diadema glie. facie ad faciem videā a sanctis. vndiq; eos letificans in pace sua. q̄ omnem exuperat sensum. vbi ut nosier templaz preceptor gaudiū insinuum leticia sine tristitia. sal⁹ sine dolore. quies sine labore. lux sinete⁹ nebris vita sine morte. om̄e bonuz sine oī malo. vbi vita nunq; senescit. vbi vita terminum nescit. vbi decor nunq; pallescit. vbi amor nūq; tepeſcit. vbi sanitas nūq; marcescit. vbi gaudiū nunq; decreſcit. vbi dolor nullus ſentif. vbi gemit⁹ null⁹ audi⁹. vbi triste nihil videā. vbi leticia ſemp habeā. vbi malum nullū timet. qm̄ ibi illud ſummū et ſupremū poſſideā bonum. qd̄ eſt faciem dñi ſtutuz ſemp inſpicere.

FExcita igit̄ te nūc aia abijce abſte vniuersas ſeculi voluptates. vte terga carnis pcupiſcentijs. et oīnib⁹ tyrrannis tuis. relinque oēs mundi vanitates. et eleua te ipsam. eleua totum intellectū tuum. et cogita q̄truz potes. quale et quantū ſit illud bonuz. **S**i em̄ ſingula bona delectabilia ſunt. cogita et intende. q̄ delectabile ſit illud bonum. qd̄ ſtinet iocunditatē oīm bonoz. et non qualem in reb⁹ expimur hu manis. ſed tanto differentē. quantū crea tor differt a creatura. **S**i em̄ bona eſt vi ta creatā. q̄ bona ē vita creatir. **E**t si bona eſt et iocunda ſalus creatā. q̄ iocundior eſt ſalus. q̄ fecit omnem ſalutē. **E**t si amabilis eſt ſapia creatā. q̄ amabilior ē ſapia que omnia ex nihilo p̄didit. **D**e niq; et ſi m̄lte et magne delectationes ſūt in reb⁹ delectabilib⁹. qual⁹ et quanta ē de lectatio in eo. qui fecit ipſa delectabilia. **Q**uis autem eſt iste. tam magn⁹ tam po tens. tam ſapiens. tam iocund⁹. tam bo nus tāq; ſuavis et amabilis. q̄ ē ſummuz bonū. et cauſa eſt oīm boni. niſi deus no ster. q̄ recte qui fruiſ quid illi erit et qd̄ illi pſcrurentur. profecto quicq; volet erit. et quicq; nolit non erit. ibi quippe erūt bo

na corporis et anime. q̄lia nec oculus vſdit. nec aur̄ audiuſ. nec cor hominis co gitauit. **C**ur ergo per multa vagaris ho muntio querēdo bona multa anime et cor poris tui. **A**ma vnu bonum in quo ſunt omnia bona. et ſufficit. desidera ſimpler bonū. qd̄ bonum verat eſt. et ſatis eſt q̄c quid enī amat caro noſta. quicquid deſiderat anima noſtra. nempe ibi eſt. et ibi auant et deſiderant. **S**i pulchritudo de lectat. fulgebunt iuſti ſicut ſol. **S**ue loci tas aut fortitudo. aut libertas corporis. cui nihil poſſit obſiſtere. erūt ſimiles an gelis dei. qz ſi ſeminaſ animale. reſurget corpus ſpirituale. poſteſtate tamen nō na turā. **S**i longa et ſalubris vita. ibi erit ſa na eternitas. qua iuſti in perpetuū viuēt et ſalus iuſtorum a domino. ſi ſatietaſ ſaturabitur cuſ apparuert gloria tua. **S**i ebrietas. inebriabitur ab vbertate dom⁹ tie. **S**i melodie ibi angeli concinuit deo ſine fine. **S**i quelibet munda et imunda voluptas. **T**orente voluptatis tue poſbis eos. **S**i ſapientia. ipſa dei ſapientia oſtendit ſeipſam ſapientiam. **S**i amici tia. d. ligunt dominum plusq; ſeipſos. qz illi illum. et ſe inuicem per illum. ille ſe. et illos per ſeipſum. **S**i concordia omnib⁹ illis erit vna voluntas. **S**i poſteſtas. erit eis vna omnipotēs voluntas ſua. et deo ſua. **N**am poſteſ deus quod vult per ſe ſeipſum. ita poſterunt illi. quod volent per illum. qz ſicut illi non aliud volent qz ille ita ille nolet quicquid illi noleat. et quod ille volet nou potent nō eſſe. **S**i honor. ſi diuinit. deus ſeruos ſuos bonos et fide les ſuper multa coſtituet. imo filij dei et dīj vocabūt. **E**t vbi erit filius dei. erūt et illi heredes quidem dei. coheredes au tem christi. **S**i vera ſecuritas amat. **N**epe ita certi erunt illud bonū nūq;. vel nul latenus de futuro perdituros. ſicut certi erunt ſe nō ſua ſponte amissuros. nec delectatorem deum illud bonum delectato ribus inuitis a blaturū. nec aliud deo po tentius inuito deo et illis eſſe ſupallatu rū. **S**i ipſa deniq; delectat dulcedo. ipſe ſublimis et glorioſus deo. eſt dulcedo in estimabilis. per quam omnia amara dul corant. **N**am eius dulcedo. **S**tephano lapides torrentes dulcorauit. **S**i dulcedo. Laurentio craticulam dulce fecit.

b

Pro ei⁹ dulcedine ibant Ap̄lī gaudētes
o p̄spectu p̄cili⁹. qm̄ digni habiti sūt p̄o
nomine Iesu. stumeliam pati. **I**bat An
dreas securus⁹ gaudens ad crucem. qm̄
ad r̄pi properabat dulcedinē. hec summi
dei dulcedo. ipsos apostoloz p̄ncipes sic
impleuit. vt pro ipsa crucis patibulū vn⁹
eligeret. alteri quoq; caput gladio ferita⁹
tis supponere non timeret. **D**eo hac emē
da pellem propriā btūs Bartholomeus
redit. p̄ hac gustanda veneni poculū. **J**o
hannes intrepide potauit. **H**anc et in La
bor gustauit Petrus oīm inferoz oblit⁹
clamauit quasi ebrius dicens. **D**ñe bo
num est nos hic esse. faciam⁹ hic tria ta
bernacula. hic moremur. h c̄templemur.
hic dilectemur. qr nullo alio indigemus:
sufficit nobis dñe te videre. sufficit inq̄
tanta dulcedine satiari. vnam stillam dul
cedinis iste gustauit. et oīm inferoz ob
litus. oīm aliam dulcedinem fastidivit.
Quid putas dixisset. si magnam illā eter
nam infinitamq; dulcedinis multitudi
nem diuinitatis tue dñe gustasset. quam
abscondisti timentib⁹ te. **H**anc dulcedi
nem tuā de⁹ et illa gustauit. **V**go Agathā
dum letissima et gloriante ibat ad carcerez
et quasi ad eplas invitata agonem suum
tibi dñe precib⁹ p̄mendabat. hac sanctissi
ma Ponaca inebrietate rapta et sup ter
ram eleuata clamabat. volem⁹ ad celum
fideles. volem⁹ ad celum. hanc cum san
ctus degustassz David cecinuit. q̄ magna
multitudo dulcedinis tue dñe. quā absco
disti timentib⁹ te. eamq; gustare mones
bat inquiens. gustate et videte qm̄ struis
est dñs. **Q**uis ḡ tam stult⁹. tam insanus.
tam temens. tamq; mente capt⁹ est. qui
pro modica carnis. aut oculoz. aut mun
di p̄cupiscentia. tot tantaq; velit amitte
re bona. tantaq; diuine dulcedinis vo
luptate p̄uari. **P**editemur peccati ma
lignantatem atq; vilitatem. **N**ihil est enim
peccato p̄l⁹. nihil detestabilius. nihil vi
lius. nihil deterius. nihil deniq; itellecti
ue nature efficientius. **E**t enim angelica
būanaq; natura cum a summo esset opifi
ce sole clarioz h̄dita peccati labe sup om
nem carbonē est nigror effecta. **P**eccatū
em et summa libertate in seruitute. et sci
entia in ignorantia. et pulchritudine in tur
pitudinem. ex satietate in esuriē. ex celsitu

dine in limū. ex hylaritate in mesticiaz. ex
rectitudine in obliquū. ex patria in exilū.
ex honore in ignominiam. ex pace in pre
lium. ex iocunditate in amaritudinem. ex
amore et gratia in odium redigit hominē
properea stoic⁹ ille Heneca inquit. **S**i
scirem deos ignoscituros et homines ne
scituros. adhuc propter peccati vilitatem
peccare designarer. propterea fane⁹ pa
ter Augustinus ait. si hic peccati pudore
et illic cinerem. et inferni viderem horrorem.
et necessario in unum eorū haberem imer
gi. prius me in infernum immergerem. q̄
peccatum in me committerem. **M**alleum
enim purus a peccato et innocens gehen
nam intrare. q̄ peccati sorde pollutus ce
lorum regna tenere. cum cōster solos ma
los in inferno torqueri. et solos bonos in
celesti beatitudine foueri. ab eam rem do
lens. ita fugiendum esse meditatur. **H**ec
peccatum nomē horrendum. res detesta
biles. nullo modo comparabilis. cec⁹ non
videt soueam in quam cadit. insanus pu
rat se debere facere quod facit. qr sponte
facit peccatum videns et sciens. et precipi
tio se tradidit. mors et tormenta tm̄ sunt.
et in se feda nō sunt. qr ordinata sunt. pec
catum est in se habet feditatem suam. et in
se trahit eternam infelicitatem. **M**eli⁹ enī
erat eligere tormentum. qr per se feditatem
eternam non attrahit. q̄ peccatum quod
cum feditate sua dolores eternos iungit.
Et certe o miser homo. ipsa sola plus est
vitāda peccati feditas. q̄ quelibet tormentorum
acerbitas. **P**editemur saluato
ris et domini nostri Iesu Christi passio
nem. que tante virtutis est. vt non modo
a carnis concupiscentia. verū etiam a cū
ctis periculis. peccat⁹. et vniuersis malis
potens est nos liberare. **A**nde sicut he
breus ille populus cū a serpente mor
deretur. serpentem encum in ligno pen
dentem intuens sanabatur. sic quemcū
q; momorderit astutia sathanæ. si intue
tur chrustum in ligno pendente procul
dubio sanabitur. **M**ang⁹ plus est chri
stus. q̄ quecūq; figura christi. at q̄o si il
lud potuit figura christi. quanto magis
poterit verus christus. **S**ed tunc xp̄m in
crucis ligno pendente vere inspicimus.
qm̄ mentis oculis sui sanctissimi pensam⁹
acerbitatem martirij. crucifigentes carnem

nostram. **I**uxta Apostolum scribentem ad Galathas. cum vitiis et cōcupiscētijs nostris. congruit enim nostre infirmitati. ut qui deum crucifī meditamus passionē. reprobūndarum carnalium voluptatum nobis crucem faciamus. **N**ihil est enī qđ tñ terreat dyabolum. sicut arma passionis christi. quibus etiam vīctus et debellatus et eiectus fuit. **D**eb eam rē vir doctissimus. **O**rigenes tantā esse inquit vīm crucis christi. ut si ante oculos ponatur et in mente fideliter retineat. ita ut in ipsam mortem xp̄i intentus oculis mentis aspirat. nulla cōcupiscentia. nulla libido. nullus feruor. nulla eam superare possit inuidia. sed continuo ad eius presentiaz. totus ille peccati et carnis fugatur exercit⁹.

m **Q**uod diuus parens noster Augustinus in seipso experiens aiebat. **C**um me pulsataqua turpis imaginatio seu cogitatio. recurro ad vuluera christi. cū me premit caro. recordatione vulnerū dōmini in mei resurgo. cum dyabolus parat insidias. fugio ad viscera domini mei. et recedit a me. **G**iardor libidinis moueat membra mea. recordatione domini nostri filij dei extinguitur. **I**n omnibus aduersitatibus non inueni tam efficax remedium. **C**vulnera christi. in illis dormio secur⁹. et requiesco iutrepidus. **C**hristus mortu⁹ est pro nobis. **N**ihil igitur tam ad mortē quod per mortem christi nō sanet. **T**ota spes mea in mortem dñi mei. mors eius meritum meum. refugū meum. sal⁹ mea. et resurrectio mea. prouide in libro de virginitate nos fieri attenteq; ad christi crucis mysteria inspiciamus ita iubet. inspice vulnera pendentis sanguinem morientis. precium redimentis. cicatrices resurgentis. caput habet inclinatū ad osculanum. cor apertum ad diligēdum. brachia extensa ad amplexandum. totum corpus expositum ad redimendū. hec quāta sint cogitate. hec in statera cordis vestri appēdite. ut totus vobis figuretur ī corde. qui totus pro vobis fuit fixus in cruce. **P**ēp̄i hec ad memoriam reducantur. nihil est tam durum. quod non equo animo toleretur. parva enim ut inquit Cassiodor⁹ toleram⁹. si recordamur quid biberit ad patibulum. qui nos inducat ad celum. **I**le enim obprobria. irrisiones. cōtumelias.

as. alapas. sputa. flagella. spineam corōnam. crucēq; sustinuit. et nos miseri ad nostram confusionez vno fatigamur sermōne. ille cunctas pro nobis pertulit afflictiones. et nos p nobis exiguas n sustinemus temptationes. **I**pse temptari voluit. ut temptationibus resistēdi nos doceret. mortem subiuit ut nos a morte liberaret gladiū ignēq; misit ī mundum. ut del angelozq; nancisceremur pacē pati vndiq; voluit. ut vltro et citro impassibles fieremus. quid plura. **O** inexplicabiliē clemētiam. vniuersi dñs accepit formā serui. pānis exiuit. fons situit. luct obscurata ē. virtus infirmata. vita mortua. redemptor vendit⁹. et his omnibus obnoxii⁹ hō liber efficere. **S**ed quid est qđ nobis ad hanc consequendā liberationem posset esse impedimento. nisi vt ingrati effecti tāti efficeremur martirij immemores. **Q**uare frēs mei quos rna animi cōplector leticia. nulla no dico hora. sed cuiuscūq; tēporis nō prætereat morula in qua salvatoris nostri non memorem⁹ passiones. cui⁹ memoria ut astruere non vereor propugnaculū est inexplagabile omnī violentium aduersari. **M**editemur summi dei erga nos ineffabilem beneficentiam misericordiaz et caritatem. **T**anta est enim erga nos beneficiorum magnitudo. ut lingua mortalis illam explicare non poss̄. **N**ihil enim ex nobis sumus. nullius meriti auctores nullo premio remunerandi. sua tamē bonitate. et esse et mereri. et premium cōtulit. et non quidem esse solum. sed viuere senti remoueri et intelligere. quib⁹ nō solūmodo cum lapidibus. cum arboribus. cū beluis. sed etiam cum angelis participes essemus ineffabilium munerum bonitatis sue. et nō angelis tñ. s̄z sue maiestati nos similes faciens. sua insigniuit imagine. q̄ dedit ut nō solum setui sed filij eius fieri mus credentes in eum. **E**t in ipso creationis exordio in maxiaz deliciarum paradise hominē locauit. ut ibi viueret sicut vellet. **C**vidiu seruaret qđ ipse iusserrat. cibū ei tribuerat ne esuriret. potum ne sitiret. lignum vite. ne illum senecta dissolueret. viuebat prosus sine pena. sine dolorib⁹. sine quacūq; mala valitudine. et omnino sine villa egestate. sic item ei viuere in postestate dederat. ut possit non mori. si pia

obediens sua custodiret mādata. Et cū
 iubenti placuissest. celestū mentium absq;
 uilla morte adiuisset consortū oīm visibi
 lum invisibiliūq; rerum perspicuā habe
 bat cognitionē. magna virtute pedit⁹ to
 ti impabat viuēto. Nempe viuēta oīa
 celestes orbes soli luna t̄ sidera cūcta suo
 subiectieban^t imperio. Nulla sibi q; sumo
 opifice denegabat munera angelorum
 t̄ ipsius deitatis adhuc in terrestri residē
 solio. sepenumero letatus visiōe. melliflu
 is reficiebat colloquijs. Sed prochdo
 lor q; cū hō in tāta eēt celstitudine consti
 tutus. tot affect⁹ honoribus. tātis deco
 rat⁹ muneribus nō intellerit. t̄ lō compa
 tus est iumentis insipientib⁹. t̄ silis fact⁹
 est illis quoz pessima t̄ insana hec est cō
 ditio. vt impinguata t̄ incrassata. stra nu
 tritorē. pastorem custodēq; suum recalci
 trent. Incrassatus igit⁹ t̄ impinguat⁹ mi
 ser hō tot ineffabilib⁹ mūerib⁹. cōtra tan
 tū largitorem recalcitrās. cunctisciēs fieri
 voluit. t̄ seducte feie placere maluit. vt vi
 liter petiret. q; sui cōditous seruare man
 datū. vt in eternū regaliter viueret. pindē
 nō s; loco tm̄ optimaz voluptatū. insqua
 lentem sentib⁹ terrā eiectus. sed ab imor
 talitatis conditiōe. ad mortis necessitatē
 a summa valitudine in oīm egritudinū ge
 nera. a maximo impio ad deprimentē ser
 uitutem. a cunctis oblectamētis ad innu
 meras amaritudines. ab ineffabilib⁹ bo
 nis ad inexplicabiles erūnas t̄ miseriae
 a libertate maxima ad ppetuā captiuita
 tem. iubente dō. angelico flāmeo pugio
 ne pellente suis exigenib⁹ demerit⁹ mis
 sns est. Et cū neq; ipse pthoplaste⁹. neq;
 toti⁹ sue posterioritatis quispiā nūq; tan
 ti fuent. q; iustissimi t̄ sapiētissimi iudicis
 potuisse irā placare. eiusq; tolleret maiest
 statis offensā. vt a tartareis hūano gene
 ri erepto carcerib⁹ aditus in celo pateret
 ipse miarū deus. antiqua sua mot⁹ pietatē.
 nō p; creaturā quāpiā. cui tāte delen
 de culpe nulla poterit esse p̄tās. sed eter
 nā suā destinavit sapientiā. vt qui elatus
 ī appetēda dei scia peccauit. p; humana
 tā humiliatāq; sapientiā eiusq; redimere
 tur. Mirabile mysterium. o; imensam
 pietatē. o; inexplicabilem caritatē. de⁹ fa
 ctus est hō. dñs factus ēseru⁹. mēlēus fa
 ctus ē circumscriptus. ī passibilis passibilis.
 p

immortalis mortal is. maiestas infirmitas.
 celstudo glorie. obprobrium hoīm. t̄ ab
 iectio plebis. t̄ venundatus hō peccatis
 redimeref. dānatus saluaret. captiu⁹ libe
 raref. lapsus erigeret. miser oppressusq;
 glorificaret. extolleret hō. O igit⁹ dete
 standa hoīs in gratitudo. q; iugiter tot rā
 torūq; non fuerit memor bñficiorū. qui p
 conseruandis hmōi bñficiis scip̄i pudis
 cum castū mundūq; se nō conseruat. Nō
 enī benignissimus de⁹ pro tāta erga nos
 munificentia sua a nob̄ aliud q; nre men
 tis mundicitā postulat. Ipse enī oīs glo
 rie t̄ pulchritudinis auctor. nos in cōspe
 ctu celstitudis sue pulchros mūdos nitē
 tesq; gloriosos esse affectat. Et qm̄ v̄mū
 di sim⁹ precellentissimū nobis est munus
 nō nobis illud. sed sue est ḡe ascribendū
 sine qua etiā nō fuit nobis collatū. Hāq;
 sublimis t̄ gloriosus de⁹ nulli aliqd; de
 ber. q; gratuita oīa p̄stat. Et si quisq; di
 ceret. aliquid ab illo suis meritis deberi.
 certe p̄t esset nō ei debebat. nō enim erat
 cui deberef. t̄ inde qd; meritū est cōuerte
 re debes ad deū. ex q; es. cū ex ip̄o etiā me
 lior sis. ex q; habes q; sis. qm̄ quid ē meri
 tum hoīs ante gratiā. Quo merito p̄cipi
 at gratiā. cū omne meritū n̄m nō faciat
 in nobis nisi gratia. t̄ cū de⁹ coronat me
 ritā nostra. nil aliud coronat nisi munera
 sua. quecūq; igit bona habemus eoz au
 tor est de⁹. Si si bonoz operū mīstri su
 mus. hoc insup de⁹ gratuita bonitate cō
 fert. Itaq; vt cardinē epilogemus sermo
 nis oē esse n̄m. oē meritū. oē p̄mū. oē de
 nīg bonū. p̄e gratis xulit q; est sūmū bo
 nū. Ob eam rē in cōmētarīs Daurice p
 phetie. ita noster qrit p̄ceptor. Quid di
 ctriū sum⁹ ei. qui primo gratis nos fecit.
 q; bonus est. nō q; illo aliquid meruim⁹
 Deinde de ipsa repatione. de secūda. scz
 natuitate quid dicturi sum⁹. Merita no
 stra fecisse. vt nobis illa salus ppetua mit
 teret a dño. Absit si enī merita n̄rā id sa
 cerent. ad dānationem nostram ventrent.
 Non enī venit ille ad inspectionem meri
 torum. sed ad remissionem peccatorū. Nō
 fuisti t̄ factus es. Malus fuisti. t̄ libera
 tus es. Quid deo dedisti. Quid non ab
 eo gratis acceperisti. Merito t̄ gratia no
 minatur. quia gratis datur. exigē ergo ve
 tū gratis colas eum. Attende igitur ad

te ipsum. o ho^mo Attende. o monache Attēs
de quid merebaris. vide si occurrit tibi ni
si pena. si occurrit nisi suppliciū. **A**ides
ergo quid tibi debebatur. et quid dederit
et quid gratis dedit. **D**ata est venia pec
catoris. datus est spiritus iustificationis.
Data est caritas et dilectio. in qua bona
omnia facias. et super hoc dabit et vitam
eternā et societatem angelorum. **T**otū h^e de mi
sericordia accepisti. merita igit^{ur} tua nūc
iactes. q^{uod} ipsa tua merita. illi⁹ sūt dona
Quod cū idem sane contemplare. ad di
uinam clamabat maiestatem. **Q**uoad fie
ri possit. ei⁹ numerans beneficia hoc pa
cto. **O**s sapientia que aperis os muto^r
Verbum per quod facta sunt oīa. Ap
e^rni os meum. Da mihi vocem laudis tue.
vt enarrē omnia būficia tua. que mihi do
mine a principio contulisti. **E**cce enī sum
q^{uod} tu creasti me. et q^{uod} me creares in nume
ro creaturarum tuarum ab eterno tu pre
ordinasti anteq^z quicq^z faceres a princi
pio. anteq^z extenderes celos. nec dūz erat
abyssi. adhuc terrā non feceras. nec mon
tes fundaveras. nec dū fontes eruperāt
anteq^z hec omnia faceres per verbū tuūz
feceras me et creaturā tuāz fore certissima
veritatis tue puidisti. et creaturā tuāz me
esse voluisti. **E**t hoc mihi dñe benignissi
me de⁹ altissime. patē misericordissime. po
tentissime. et semp mitissime. que mea me
rito. que mea gratia. vt complacent ante
conspicū tue maiestatis creare me. **N**ō
enī eram et creasti me. nihil fueram. et de
nihil me esse fecisti. **Q**uale autē aliquid
Non stipula nō ignē. non quē vel piscem.
vel serpentē. vel aliquid ex brutis q^{uiclib⁹}.
nō lapidem nō lignū. nec aliquid ex eorū
genere. q^{uod} tūm esse possunt. et erescere et sen
tire. sed super hec omnia voluisti me esse.
et ex his que crescūt et sentiunt. q^{uod} sum. cre
sco et sentio. et paulominus me parem cre
asti angelis. q^{uod} te cognoscendū cum ipsis
rationem accepi. **S**ed paulominus vti
q^{uod} diri. q^{uod} illi faciem tuam iā habent. non on
per spēm. ergo per spēm. **I**lli facie ad fa
ciem te vident. ego ho^mo per speculū in eni
gmate. **I**lli plene. ego ho^mo te video a par
te. **S**ed cum venerit quod futurū est. euā
cuabitur quod expte est. quando reuelat
ta facie iam faciem tuam videbimus. q^{uod}
iam prohibebit nos esse minores paulo

minus ab angelis. q^{uod} tu domine coro
na spēi. ornata gloria et honore coronaue
ris. quos tu domine numis quasi tam
cos sanctos tuos honorificauer^z. imo po
tentia pares illos angelis feceris et equa
les. **H**empe et veritas tua dicit. equales
erunt angelis. et filii dei erunt. **Q**uid numi
rum si filii dei sunt. si pares sunt angelis.
vere quidem erunt filii dei. q^{uod} filius homi
nis factus est. filius dei. hec igitur cōside
rauti mihi. fiducia est mihi dicere. homo
non minor paulominus ab angelis. quia
deus homo et homo de⁹. et non angelus
Et dicam propter hominem creaturā dis
gnissimā. q^{uod} verbum quod erat in princi
pio deus apud deum. verbum per quod
deus dixit. **F**iat lux et facta est lux. ange
lica sc̄z natura. **C**erbū per quod deus
creavit omnia in principio. idem verbu^r
caro factum est. et habitavit in nobis. et vi
dimus gloriam eius. gloriaz quasi enige
niti a patre. **E**cce gloria per quā glorior.
ecce gaudium per quod gaudeo domine
deus meus vita mea et gloria anime mee
Et vere gloria. vere gaudium. vere salus
anime mee. tu es xp̄e deus meus. q^{uod} non
modo sic me fecisti vt tuus essem eterna
sapientia patris. cum non essem. sed rede
misti cum perijsem. vt humiliatus fuisti.
vt homo esses. et obediēs ei fieres vsc̄z ad
crucis mortē. perierā vtc̄z domine. et mor
tuus fueram. et ad mortuum descendisti.
Mortalitatē suscepisti. ad seruū rex descē
disti. et vt seruū redimeres. te ipsum tradis
disti. et vt ego viuerem tu moriē suscepisti
Mortem vicisti et me restaurasti. cū te hu
miliasti perieram et abieram. et in peccatū
meis venundatus eram. **V**enisti pro me
vt me redimeres. et tūm me dilexisti. vtsan
guinem tuum preclūm tuum dares. p me
dilexisti me plus q^{uod} te. q^{uod} mori voluisti. p
me. tali pacto. tā caro precio reduxisti me
de exilio. **R**edemisti me de fuitō. retraxi
sti me & supplicio. **V**ocasti menoē meo.
Signasti me signo tuo. **E**t vt memoriale
tuū semper esset in me. et nūc recederet a
corde meo. qui pro me non recessit a cui
ce. **E**xististi me oleo tuo. quo tu vnc⁹ fu
isti. et a te christe dicerer christianus. **E**n
in manib⁹ tuis descripsisti me. vt sp̄ sit me
memoria mea apd te. si tūm mēoria tua sit u
gtē apd me. sic igit^{ur} grā tua et miscēdia tua:

semper preuenierunt me. de multis namq; pe
riculis liberasti me liberator meo. quando
errui ad viam reduxisti. quoniam ignorauit me
docuisti. quando peccavi compuisti me.
quando fui tristis solatus es me. quan
do desperavi confortasti me. quando ce
cidi erexit me. quando steti tenuisti me.
quoniam duxisti me. quando veni suscepisti
me. quando dormivi custodisti me. quan
do clamaui exaudiisti me. **H**ec et multa alia
beneficia largitus es mihi domine deus
meo vita anime mee. de quo dulce est mihi
semper loqui. semper cogitare. semper tibi
gratias agere. ut possem te pro omnibus
bonis tuis laudare et amare toto corde.
et tota anima. et tota fortitudine mea. si
mul ex omnibus medullis intimis cordis.
omnibus compagum mearum. beata dulce
deus meus omnis. qui delectant in
te. **H**ed imperfectus meum viderunt oculi
tui. Oculi inquit tui multo lucidiores su
per solem. et aspicietes oes vias hominis
et profundum abyssi. qui in oī loco sp cō
templant bonos et malos. quoniam cum tanta sue
mentis sit perspicacitas. caueamus ne cor
da nostra aspiciat impudica. ne labet infe
ctos libidinis. nos a suo conspectu ab
ciat. **C**ogitemus etiam fratres. quoniam pacto
ei displicere audeamus. quoniam nos tot ac tan
tas donauit muneribus. quis enim non co
fundatur quippiam coram illis oculis ope
rari turpitudinis. qui nibil ad eius com
dum honoris faciendum omisit. **S**en
timū conseruande pudicitie remedium est
frequens pura. et nuda omnium etiam cog
itationum. ex quibus quis ad impudicas
concitat actiones. confessio. **C**onat enim
antiquus aduersarius noster nobis per
suadere. ut vana cogitamina eorum podo
rem levitatec suggestens. non confitear
mur. quatenus per illa duz inconfessa in
animo resideat ut illemer veremur et verg
mur. sicque labamur in consensum. quo sub
repto iam pudicitia pereat. propterea si
eit talium cogitationum vulnera nunc eo
dem instigate aduersario. nunc propter le
gem membrorum repugnantem. nunc tactum
vanorum aspectum inflamantem. nunc pro
pter male actorum memoriam. viri vng
deesse possunt. sic et confessionis medica
menta deesse non debent. **N**on enim vult
deus ut has vanas confiteamur cogita

tiōes. sicut nec et cetera peccata nostra q
ipse ea ignoret cum omnium cognitorum sit
et omnia sint coram sue maiestatis oculis
nuda. sed quoniam dyabolus habet desiderat. ut in
ueniat quod nobis ante tribunal iudicis
eterni obijciat. ideo ne quiter persuadere
vult. ut magis defendere quam accusare pec
cata nostra velimus. **E**ccl̄tra autem dominus
noster quoniam misericors et pius est. et no
stre salutis amator. vult ut ea profiteamur
in hoc seculo. ne pro illis confundamur in
futuro et temendo iudicio. **S**i enim conti
nuerit nos. ille parcat. si agnoscamus ille
scit. **H**erpes autem ille quoniam modo insti
tit ut homo caderet qui stabat. sic agit.
ut qui cecidit non resurgat. ideoque aduersus
sus incantationes eius et insidias. quibus
nunc impedit nobis vult confessionem pec
cati resistamus. quoniam enim scit nos non posse
redire. nisi per humilitatem. qui per super
biam lapsum sumus. ad quam ipse nobis dux
fuit. omni studio et conatu confessionem.
que nutrit est humilitatis nobis impedi
re. uos vero eius peruersa studia dirumpentes
christum humilitatis ducere sequamur
eius rogantes clementiam. ut pedes no
strorum dirigere dignetur in via pacis. per
quam in via tabernaculi admirabilis us
que ad domum dei in voce exultationis et con
fessionis ambulemus. **V**ere enim con
fessio ipsa viua est. per quam relinquitur
castra tartarea. per quam satane supera
mus impugnationes. per quam abiungim
vitia. per quam pudicitia humilitate fin
de spe caritate et ceteris ornamentis virtutis
bus. immo omnium earum ipsa ineuertibile
nobis est. ppugnaculum. **C**onfessio est agaz
currus. scala celi. ingressio ad dominum. colla
tio glorie. et vere felicitatis cardo. hinc pre
ceptor noster in libro de verbis domini ait.
Cognosce quid es. cognosce te in simili.
cognosce te hominem. cognosce te peccato
rem. cognosce illum qui iustificat te. cognos
ce quoniam callosus es. Appetit in confessio
ne tua macula cordis tui. et pertinebis ad
gregem christi. quoniam confessio peccatorum inui
tat medicum sanaturum. **S**emper igi
tur confitere. semper enim habes quod con
fitearis. difficile quidem est ut in hac vi
ta sic homo moretur. ut nibil inueniat in
eo quod reprehendat. **E**ccl̄si magna deseruisti
non debes propter id parva contemnere

ex contemptu enim parva fuit magna ex
continuo modice aque decursu. magnus
consuevit pelagus congregari. opere igitur
ut non in magnus solus. sed etiam in nimis ac
leuibus te reprehendas. ne ille te reprehen-
dat qui condenaturus est.

Octauum cu-
stodiende pudicitie remedium est. ut in
nentibus temptationibus mens ipsa ad alia
distrabatur. utpote ad eas quas dixi
mus meditationes. aut quascunq; alias
animi vel corporis salutiferas occupatio-
nes. iuxta beatum Hieronymum admonen-
tem. semper aliquid boni opis facito. ut
te dyabolus iuemat occupatum. Quoniam
qui carnis sue desiderijs non resistat. ut di-
uus Bernardus in libro de interioro ho-
mine inquit. motus cordis sui custodire ne
gligatur. et ita tandem prava cōsuetudine al-
ligatur. et postmodum volens eis resistere
non possit. propterea q̄t̄ies huiusmodi cō-
siliarios improbos et iniquos in vnu con-
venientes. non eis consentias. sed illico
excute te. nūc ad orationē. modo ad ope-
rationem. sepe autem meditationem. nec
pius cesses. donec illi euangeliant. Intue-
re quo christus stetit in cruce. considera
quo morieris vel ubi vel quā. Statue te an-
te terrificū tribunal tremendi iudicis. De-
scende usq; ad infernum inferiore. et ibi cer-
ne quo anime pro peccatis suis puniuntur.
Talis enim cogitatio post baptismū reme-
diū est cōtra turpes cogitationes. Quā-
rum insuper aduersantes etiā si dedita ope-
ra inferantur. Idoneus testis ē Ado-
lescens cenobita. qui cū. ut senior patrū
narrat historia. nullis ieiunijs. nullis di-
sciplinis. nullisq; orationib; ardenter libi-
dinis potuisse flamman extingueret. Se-
niores monasterij cōsuluit. ex quib; vnu
et prudentia et sanctumonia clarus palam
sic eum hortat. est. ut in obsecrationib;
et domatione carnis perseveraret. qm per
severantia omnū esset palma certaminū.
Ex alio latere verens fratris lapsum. clā-
destinas in eū texuit insidias. iubens non
nullis et quocunq; eū inuenient in loco.
et insidiarentur. impropria cōtumelias. cō-
urtia et maledicta quecumq; imponēdo at
et inferendo ipsiq; prepositū citiores. p̄
clamantes adirent. inducerentq; testes. q̄
eum in cunctis causis reū esse profiterentur
qui cū p̄o salvanda fratris anima iussis

iam per annū p̄uissent. Simulans illata
rum iniuriarū sene scī esse interrogavit.
Senior adolescentē. an solitis vires et
ptationibus. cui respondens ait. mibi q̄
tidie iuste accnsator. mibi q̄ in iustis tot
affectus in iurijs. ac ob eas cōtinuo gemē
ti et lugenti vivere nō licet. fornican q̄o
licet. et eo pacto dei seruo aduersa saluti-
fera exuterūt medicamina. cū ab eo pro
sus carnis illecebrosos stimulos et demo-
nū tollerēt insidias. **N**uocirca sane ab
Augustino dictū est. q̄ aduersitatis fla-
gellum interi et exteri glorificat creato-
rem. compellit nolentē. erudit ignorantē.
custodit virtutem. protegit infirmitatē. ex-
citat torpentē. humiliat superbientē. pur-
gat penitentē. coronat innocentē. nunci-
at ad mortem superiuuentē. perinde virtū
per quietem ut beatus Gregorius inquit
in Job se exercuit. sed virtus opinio cō-
mota per flagella fragrant; qm̄ sicut aro-
mata fragrantia suam nō nisi cum incen-
duntur expandunt. ita sancti viri. oē quod
virtutib; redolent. in tribulationib; inno-
tescent. Et numerū qui in campo certami-
nis huius mundi. in quo omnes positi su-
mus dolores. plagas. tribulatiōes et ad-
uersitates nō suscepit in futuro inglo-
riosus apparebit. **N**onum custodiēde
pudicitie remedium est oportunitatis. cui
tatio nāq; loci psone temporisq; cōmodi-
tas facile inducunt hominem ad peccan-
dum. Perinde beat⁹ pater noster Augu-
stinus nūq; cum muliere loqui solus vo-
lebat. etiam si referandū aliquod euensi-
set arcanum. Et si forsitan aliqua emer-
genti necessitate aliquaz audire compelle-
retur. id minime faciebat nisi qui testes es-
sent antea preordinatis. quod cū exemplo
docuisset. iure precepit in regula. In
ecclesia autē vbiq; femme sint in uicem
vestram pudicitiam custodite. **T**ūnq;
pehominem feminarum inuidit cōuer-
satio. ut nemo sit tam cast⁹. quem ex diu-
nino oportunoq; cōmercio non proster-
nent. quoniam aculeus peccati est forma
feminea. et mortis conditio non aliunde
surterit q̄ de mulierei substantia. **I**dcir-
co eo in libro. quem de clericorum singu-
laritate inscriptis Augustin⁹ ait. **S**epen-
tini p̄cor. sepamia cogitatōe pestifera
q̄tūcūq; fuerit vnuq; longi ab aduer-

b sis, tantū non sentit aduersa. **E**t min⁹ voluptatibus stimulat. ubi non est frequen⁹ta voluptatum. et min⁹ auaricie molestia patitur qui diuitias non videt. **S**i non vis a serpente mordi. nō ab igne cōburi. non a pice coquunari. fuge serpentem. recedas ab igne. et picem non contingas. qm̄ sicut de carbonib⁹ sunt illē dissilunt. de ferro rubigo nutritur. **A**orbos aspides sibilat. ita mulier fundit cōcupiscentie pestilentiaz. in risu dissoluit. nunc blandicias exhibet. nūc saltat. nūc pectora et vbera pādit. nūc veneno aspcū velut sagittas intuit⁹ iactat. et qd̄ est super tuncta venenos⁹. canere et psallere delestat. cui⁹ cantu tolerabilius est audire basiliscū sibilantem. **H**inc Halomon. cuz saltatrice noli assiduus esse. nec audias ilaz. ne forte despereas in efficacia ei⁹. qd̄ si Herodes monumentū seruasset preconis rpi caput nō abscidisset. **H**inc Cryostom⁹ ait. nil aliud esse feiam q̄ amicizie inimicizie. ineffugabilem penam. necessarium malū. naturalem temptationē. desiderabilem calamitatē. domesticum periculum. delectabileqz detinimētū. **H**uncinde pac noster Aug⁹ in libro de nuptijs scribēs dicit. Iter mali ad hominē mulier ab initio fuit. mortis porta. discipula serpens. dyaboli cōsiliaria. furūcula arboris. fons deceptionis. canicula operum diuinorum. rubigo sanctor̄. que vultus sacra tissimos elicit. et cui⁹ homines lā pene angelos factos facies periculosa deiecit. cuius latrocinia guenerunt ad sidera. facies in terris posita in alto emisit scandala. inventendo multitudinē viroz. que tanta calamitas rerum viduarū paradysum cōplauit et celum. quid igitur aliud mulier q̄ fornica decipile. q̄ insidiosa deceptrix. q̄ pueria et amarissima pest̄. que laqueo blādo incautos semp elexit. et toricato veneno innumerabiles cruciavit. **Q**uid aliud mulier q̄ laque⁹ dyaboli occupantis que vermiculo sepe et alto deiecit impudentes. hinc sanc scriptum est. **O**mnis solitatis mulierum. gluten ē delictor⁹. et viscus toxicatus quo dyabolus aucupat. **S**ane igit̄ et prudenter Troie instituerūt seniores edici preconio. vt a facie fugient Helene. cum publica adiret spectacula. ne sc̄ sua in leti pulchritudine ad libi

dinem concitarentur. q̄ si pro civili honestate seruanda infidelis ille populus tm̄ adhibuit cautelē. vt iuniores monerētur. **H**elene fugere aspectum. quanto magis nos qui christicole sumus. **N**os qui deo dicati sumus. nos qui castitatem professi sumus. omnē peccandi oportunitatem fugere debemus. nō de loco fratres. nō de persona. non de tempore confidam⁹. qm̄ nouimus qui et sanctimonia et pudicitia clari habebantē instigante dyabolo. Data oportunitate vna actione. et tempus et p̄sonam et locum sacrum omnes pariter p̄phanuisse. nō igit̄ iniuria preceptor noster etiā in ecclesia iubet pudicitiam custodiri. quoniam captus et obsecrat⁹. amor etiam violare templa nō veretur. si ei pecādi cōmoditas exhibeat. **D**ecimum conseruande pudicitie remedium est corporis animiqz exercitatio. nāqz sicut accidia vtrūqz hominez languidum facit. de virtutum culmine ejicit. calamitatibus afficit. contemptibile reddit. libidinis in eosomenta nutrit. omnis turpitudinis illecebrosis actibus fedat. omnis male concupiscentie. et demonuz sedem ipsum constituit. ita econtra labori corporis. et exercitium virtutum eum locupletatur. purgat. mundat. extollat. castum. pudicum. sanguinem. humilem. sapientem. deoqz gratum efficit et conseruat. **N**aturalium enī rerum ad exercitium nos mouemur exemplis. **N**er quidem ne corruptatur et pestilens fiat. nūc agitatur procellis. nūc pluia roreqz irrigatur. nūc caloribus. nūc et frigoribus expurgatur. **H**epe exagitur tonitruis nonnūqz inflammatis corrulationibus. crebro nūes grandinesqz cōgenit. vt infecti et eleuati e terra lacunisqz vapores morbideqz exaltationes aut attenuentur aut prossus in nihilum rediguntur. **M**aria itez et clarissima et putredinis sunt excepta. qz iugiter fluunt atqz refluent. et maximis sepenumero fluctibus timent. **D**ecurrentiū fluuior̄ genita. et ipsoz deniqz vñ salubiores sunt. Quiescētes autē aque putride et infructuose sūt gustui naufragii. stomacho egreditudinē. odoratu fetore inferunt. **E**o pacto religiosi ocio dediti pretent corpore. fedant̄ mente. et non nisi luxurie et cōcupisqz vñmes pducunt. **H**oc eam rem vapores exaltat̄ et ciboz atqz po

tuū ex lacunis nostri stomachi . vt pote ol
la z renūmatqz lumborū fontibus scatu
rientes nūsi vel ieiunijs consumēntur . vel
laboribus per sudores resolvantur innu
meras eritūdines focosqz libidinis z in
exticabiles temptationū laqueos inge
nerant . **F**ugiam⁹ igitur corporem animi
fugiam⁹ corporis quietem . obediam⁹
epifici nostro . qui in sudore vultus no
stri iussit nos vesci pane nostro . **N**āqz q
in labore hominū non sunt . in labore p
fecto demonū erunt . Qui sudores euitāt
mundi . in sudoribus cruciabuntur infer
ni . **L**una sol z quippe sydera cuncta . ele
menta omnia . plante z vniuersa germinā
tia pigros arguit . **C**um ea ipsa oia qd in
stitutum ordinatūqz eorum finē absqz oī
segnitie contendant . omnis igī vita no
stra in hoc mūdo in laboribus sita esse de
bet . vt in futura eterna potiamur requie.

Religiosoz igī vita in his occupari
z colsum debet exercitijs que deo place
ant . z dyaboli vincula rumpant . seu ora
tiones lectiones disputationes monitio
nes disciplinaciones predicationes . horto
rum vinegarum pratorū prediorūqz cultu
re . sacerdotū mūndatio z cetere que ad stu
ctores fullones sutores scriptores fabros
pictores sculptoresqz spectant operatōes
z he precipue que ad bonum sanctūqz re
gumen familie pertinēt . **I**taqz iprmis
vir religiosus canonicas absoluat horas
ab his ad lectiones proficiscat . quib⁹ ex
pletis ad labores manuū cōgrediatur . su
per omnia tamen iussa cōpleteat prelatorū
vt opera exerceat pietatis . **S**ed ad hanc
quidem professionem seruitutis dei veni
unt ex condicione seruili liberti . vel . ppter
hoc ab hominibus libertati dati . vel libe
randi . z ex vita rusticana . z opificum exer
citatione . z plebeio labore . tanto vtqz fe
licius . quanto educati fortius . qui si non
admittant̄ graue peccatum est . multi enī
ex eo numero vere magni z imitandi ex
titerunt . propterea qz z ignobilia mundi
elegit deus . z ea que non sunt . vt ea que
sunt destrueret . vt non gloriēt omnis ca
ro coram deo . hec itaqz pia z sancta cogi
tatio facit . vt etiam tales admittant̄ . qui
nullum afferant mutate vite documentū .
neqz enim apparet vtrū ex proposito ser
uitutis dei venerint . an vitam in opem et

laboriosam fugientes vacui . pasci atqz ve
stiri z insuper honorari volentes ab eis a
quibus contēni conteris consueverunt .

Tales quippe si quo min⁹ operent de
infirmitate corporis se excusare non pos
sunt . qm̄ preterite vite consuetudine con
vincunt . sed vmbraclō male discipline se
concegūt . vt ex malo intellecto euāgelico
sermōe dicēte . respicite volatilia celi . quo
niam nō serunt neqz metunt . z cetera p
cepta apostolica dicētia . **Q**ui nō vult ope
rari nō manducet peruertere nitunt . **G**e
re tales iuxta obiurgationem parētis no
sti Augustini . in eo libro quem de ope
ribus monachoz edidit . volatilia celi sūt
per superbiam in altū se extollendo . z fe
nū agri se carnaliter sentiendo . **A**tz⁹ vii
nam isti . qui vacare volunt manibus . oī
no vacarent z linguis . **N**ecqz enī tam mul
tos ad imitationem imitarent . si non tm̄
exempla pigra . sed etiam muta propone
rent . **E**lerum isti qui nihil carnaliter ope
rando volatilia celi imitantur . cur man⁹
ociosas z repositoria v̄l horrea habere vo
lunt . **C**ur ea sumunt ex alioz labore re
conduntur . cur deniqz molunt z coquunt .
Hec enim aues non faciūt . cur volatilia
celi non sunt in exemplo ad nihil reservā
dum z sunt in exemplo ad nihil operan
dum . non tamē quisqz purat apostoluz
contarūm fuisse euāgelio . cui⁹ ipse por
titur z preco in vniūlo mundo extitit . chri
stus enim sollicitudinem prohibuit oua
torum . non negotium humanoz laborū .
Apostol⁹ nō honestos iussit labores . ne
comestus a nobis panis in iustos verta
tur dolores . **I**lle avariciā que est idoloz
seruitus vetuit . b̄ moderamen exercitiij ad
animi salutē iussit . **Q**uod non modo ver
bo sed opere vterqz inīzimodum comple
vit . **N**ā quis legit christum vñqz otio
sum extitisse . **N**ūquid oēm suā peregina
tionē egit in laborib⁹ . **N**ūquid imp̄mis
iussa capescebat parentū . **N**āqd postmo
dū cū palam voluit se esse filiu dei ostēde
re quievit vñqz . **N**ā modo orādo . mō lan
guores sanando . mō oras z regiones plu
rimas lustrādo . mō disserrando . mō incre
pando . modo monēdo . mō solando . mo
do docēdo . mō instituta faciendo . modo
humanitatis . mō diuinitatis . mō vniū
z vñlibet opera ostendēdo operabatur .

Heis in certe pigri atq[ue] indeuoti ad eos solum christi animu[m] cōuertite labores q[ue] sue passionis tempore pertulit. **Q**uis vñq[ue] tantu[m] laborauit. **Q**uis vñq[ue] tantu[m] angariatus fuit. **Q**uis vñq[ue] tot dolores atq[ue] tormenta sustinuit. **N**unquid oiosus fuit christus cum orando sanguinem fudit. cum captus et ligatus extit. cum colaphos accepit. cum a planta pedis vscq[ue] ad verticem capitum vapulauit. cu[m] caput perfoissum sp[irit]us habuit. **C**um venenata spuma et pocula suscepit. cu[m] tot obprobria blasphemias et cōtumelias tā equo animo audiuit. cum altaz et ponderosam crucis arborem toto afflito baziulauit dorso. cu[m] in eo pedes brachia et corpus totum extēdit. cum manus pedesq[ue] clavis cum inexplicabili dolore confixos habuit. cum latu[m] vulneratum ostendit. cu[m] alto clamor reverba pietatis in cruce pēdens intonuit. cu[m] tandem ex hac luce migrans taretarea regna iuasit. et alligato sathana. capta preda expoliauit inferna. cu[m] postmodum. xl. dieb[us] multis argumentis sua resurrectione probata celos ascendit. et ad dextram dei patris sedens. quem discipulis promiserat. paraclitum spiritum sanctū misit. **N**uocirca aplus Paulus ad Hebrewos scribens ait. **H**abentes pontifices magnū. qui penetrauit celos Iesum filium dei teneamus fidet nostre confessio[n]em. **N**on enim habem⁹ pontificem. qui non possit compati infirmitatib[us] nostris temptatū autem per omnia pro similitudine absq[ue] peccato. **Q**uem ipse apostolus sic gloriose imitar⁹ est. vt nullis laborib[us]. nullis periculis. nullis deniq[ue] mortis generibus parceret. vt ei⁹ nomine cunctis gentibus manifestaret. **V**n de se ipso Corinthis ita scribit. In laboribus plurimis. in carcerib[us] abundanti⁹. in plagiis supra modum. in mortibus frequenter a iudeis quinques quatragenias vnas minus accepi. et virginis celus sum. semel lapidatus sum. et naufragiū pertuli. nocte ac die in profundum maris fui; in itineribus sepe periculis fluminū. periculis latronum. periculis ex genere. periculis ex gentib[us]. periculis in ciuitate. periculis in solitudine. periculis in mari. periculis in falso fratrib[us]. In labore et erūna. in vigiliis multis. in frigore et nuditate. preter il

la que extrinsecus sunt. instatia mea quo tidina. sollicitudo omnū ecclesiar[um]. **Q**uis infirmat. et ego nō infirmor. **Q**uis scādilizatur. et ego nō viror. **E**t tandem post in numero itineris discrimina. post inexplicabiles diuini verbi preconizatōes. post de nich[us] in finitas Romanoz persecutio[n]es capite. p confessione nois christi truncat⁹ est. ppter que et alia innumerā Aug⁹. in libro de operib[us] monachoz de ipso ita loquit̄. mirandam rēfecit aplus. qui reuera in tanta sollicitudine oīm ecclesiarum p pagatā et propagandarū ad eius curā laboreq[ue] pertinentium etiā manibus operabatur. **E**t rursus aplus Paulus inquit. nec fuit faciebat. nec effractor aut latro. nec auriga aut venator. aut histrio. nec turpilucr⁹. sed honeste et innocentē que apta sunt humanis vīb[us] operabat. **H**icut se habent opera fabroz. structoz. sustoz. rusticoz. et his similia. **N**ec enī honestas ipsa reprehendit. qđ reprehendit superbia eoz. qui honesti vacari amant. sz esse non amant. nō igit̄ dēsignaretur Apóstol⁹ siue rusticā aliquā op[er]ā aggredi. siue in opificiū labore versari. **Q**ui enī ait. Sime offensione estote iudeis et grecis et ecclie dei. q[ue]s in hac cā reuereri poss[et] ignoro. **S**i iudeos dixerint. patriarche pectora pauerūt. **S**i grecos q[ue]s etiā paganos dicimus et phos. multū sibi honorabiles su[st]ores habuerūt. **S**i ecclesiā dei hō ille iustos ad testimoniu[m] coniugalis semp manuete virginitatis electus. cui desponsata erat virgo Maria que pepit christū. faber fuit. quicquid hoī ergo cu[m] innocentia et sine fraude hoīes operant̄ bonū est. **N**az p[ro]cavet hoc et ipse Apls. ne quisq[ue] ex necessitate sustentande vite in mala opa dilabat. **Q**ui furebat inquit iā non furetur magis autē labore manibus suis. vt habeat vñ necessitatē tribuat patienti. q[ui] si vas electionis Paulus q[ui] iuste ac merito p euangelizandi officio. qđ tanto exercebat cu[m] feroce. p propaganda gubernanda ecclisia. quātanta prosequebat caritate. victū vestiūq[ue] potuisse exigere. nullum mechanicū respuebat op[er]⁹. ne cuiq[ue] murmurandi preberet occasio[n]e. quanto magis nos pro custodienda pudicitia. p evitanda mentis torpore. p facienda obedientia. pro subueniendo monasterijs in

k

honestis religiosisq; operib; laborare debemus. Qui autē se ab operibus retrahēdo dicunt vacare lectioni. nōn ut Augu-sti. cōtra tales inuehit. illic inueniunt qd precipit Apostolus. que est ergo ista per-uersitas. lectioni noli obtemperare. dum vult ei vacare. et quod bonū est. vt diutī legatur. ideo nolle facere quod legitur. Quis enim nesciat tanto citius quēq; p-ficer cum bona legit. quāto citius facit quod legit. **H**abientes igitur fratres apli-cis preceptis aliquas temporum par-tes manuum deputemus operibus. tunc etiam nostre orationes deo erunt gratio-res. quoniam citius exauditur una obedi-entis oratio. vt Augustinus inquit. qd de cem milia contemptorū. **C**antica vero di-uisa cantare et manibus laborantes faci-le possunt. et ipso labore tāq; diuino ce-leumate consolari. **A**n ignoram⁹ omnes opifices. in quibus vanitatibus. et plerūq; in turpitudinibus theatricarum fabu-larum donent corda. et linguas suas. cuz manus ab opere non recedant. Quid er-go impedit seruū dei manibus operantē in lege domini meditari et psallere nomi-ni domini altissimi. quid Paulū Antho-nium Hacharium Hieronymū Augu-stinum et alios viros contemplatione cla-rissimos quotidiana exercitatio impedi-uit. vt de deo et gloria non considerarent beatoz. **D**lacet igit nobis vita beati Ar-senij institutio qui quis omni tēpore in opere manū esset occupatus. sicut cele-stis patrie ardebat amore. vt ob vehemens illius desideriū lacrimari cessaret nunq;. **D**lacet et alterius viri sanctissimi exēplar qui cum in vasta solitudine carnis incen-dio. et procreande prolis vexaretur stimu-lo. et simul cornem et temptatore dyabo-lum superaret et ceno mulierem unā qua si uxorem. alteram quasi filiam plasmavit. **F**unc ad se tacitus ait. Exorem habes et filiam. itaq; opus est vt magis ac magis laboribus insudes. vt eis ac tibi victū ve-stitūq; lucreris. eo pacto noctes diesq; la-borans maceravit corpus. carnem in ser-vitutem rediget. temptationes superauit et suam illesam custodiuit pudicitiaz. **S**i quis autem veram corporis infirmitatem vt laborare non possit. ostendit humane. vt Aug⁹. etiā iubet. tractandus est. qui vero

falsam p̄tendit. et cōuinci non pōt. deo est dimitendus. **E**nī tu et ḡtios quoscūq; hortamur. qui vel nō possunt. aut mani-bus laborare cōtemnūt. a lectōne diuine scripture et ab oratiōe non cessent. si ma-las insurgentes cogitationes perdere affe-ctant. Haq; diuina eloq; a peccato ho-minē retrahūt. dicete Propheta. In cor de meo abscondi eloquia tua. vt non pec-cētibi. **O**ratio vt nō labamur. auxiliū im-petrat. **L**ectiones diuine tonitrua sūt in aure dyaboli. oīones deuote effuse iacu-la sunt cōtra demones. per lectiōes relin-quimur a tēptatore. per oīones fugamus aduersarios. vtrāq; ppugnaculū ē et scu-tum custodiēde pudicitie culibet aduer-sitatis resistendi remediu. et oīm tēptatio-nū excellens victoria. **A**n preceptor et sal-uator nr̄ christus. vt nos tēptatou resiste-re doceret. ipse per oīa voluit tēptari. et in tēptatione qlibet diuine scripture clypeū oppōdere. **A**ttendam⁹ igit fratres. qd pre-ceptor nr̄ responderit dyabolo. et qn̄ talis tēptatio nobis venerit dicam⁹ et nos illō qd ipse dicendū docuit. **T**emptatus ē de-gula. qd dicit. et nō in solo pane vivit hō. **T**ēptat⁹ est de curiositate miraculi. qd re-spondit. nō sēptabis dñm deū tuū. **T**em-ptatus ē de auaricia. que ē idoloz seruit⁹ quo restitit. scriptū ē. dñm deum tuū ado-rabis. et illi soli serules. **S**ic et nos cū tem-ptamur in luxuria. ad sacrā recurrētes scri-pturā. dicam⁹ dyabolo scriptū est. nō me-chaber. et rursus fugite fornicationē. **T**ē-ptamur de mūdi statu et honore. respon-deam⁹ ei. scripture inquit. nolite diligere mundū. neq; ea q in mūdo sunt. bācre stendi viā uitantes. neq; concupiscētia carnis nec oculoz. nec ambitō seculi nos subiugabit. **O**ratio insup cōtum huic habēde custodie p̄sit. tum et his q in supe-riorib; s̄iderauimus tractatib;. tū et sanctoroz patrū gestibus apte trāsigit. qui im-munite carnis passiōe pro qdaz singulari-remedio ad deuotas habebat oīones cō-cursum. **D**roinde diu⁹ Pathum deū im-mortalem vocat in testē. se demones plu-ries audiuisse. eoq; ad copiēdas aias recē-sere s̄olutias. **E**x his qb; ali⁹ se ī p̄statis simū virū habuisse certamē referebat. qui quotiens ei prauas inq̄t īmittit cogitatōnes. mox qd oīones p̄surgens se in tert̄

cū gemitu & lachrimis psternit diuinum
implorās auxiliū ad cui⁹ oīez cogor con-
fusus abire. Ali⁹ autē gloriebat se contra-
torpore affectos. q̄z facile esse victorem.
Quocirca sp̄ orandū est. & nō men dñi no-
stri Iesu xp̄i ptra temptationes inuocan-
dū esse. b̄tus senex hortat. Ob eā rē quan-
dam ḥginez q̄z maxime tēptatam & plu-
ritū oroni deditam. Angelus dñi docuit
ut si temptationes supare cōcupisceret. il-
lis imminentib⁹ corde orez diceret. Cō-
fige timore tuo carnes meas dñe. a iudi-
cīs em̄ tuis timui. cui non oīo obreparet
oīem carnis non solū deppressit. sed repulit
cōcupiscentiam. Undecimū pseruande
pudicitie remedū est. carnis domitio. do-
mae autē caro multifaria. vno q̄dez mō
ieiunij. quē parens nr̄. q̄z salutifere mā-
davit cū abstinentia else & pot⁹ eā doma-
re iussit. Qui em̄ riuulos adnihilare cu-
pi fontem desiccat op⁹ est. at eīi semē cō-
cupiscentie & oīis fluxus libidinis exsup-
abundanti fonte emanat ciboz. Nāq̄z ci-
bi in stomachi olla decocti grossior pars
p secessum emitte subtilissima p venas
sanguinez carnemq̄z transsubstantiat ut
inde vita pseruet animati. Quociescūqz
ho vel ad augmentum vel ad pseruandā
vitam q̄d satis est alimenti suscepere. q̄d
sup est in semen pcreande prolis natura
puerit. supabundantia igit̄ potus ac cibi
fons. lacus causaq̄z est oīis libidinis desic-
ca & lacum exhauias fontem. tolle cām.
& riuulus. & effectus tollet luxurie. Ob
eā rem q̄ casitatis nitere desiderarunt cā-
dorem adeo artissima suauerunt ieunia
vt languētes sicut b̄tūs Hiero. meminit
aqua frigida vterent̄. & coctum aliqd ac-
cepisse. luxurie fuerit. Tale vite regimen
sic Nicolaus tollentinas. vt suam ḥgini-
tatem mente corporez suaret intactā cō-
plexus est. vt annos xl. carnes. oua. laci-
tinia. pisces. pinguis quez & cuiuscunqz
generis fructus nūq̄z degustauerit. panis
aqua sola ptentus. olerib⁹ interdum si-
nebutiro & oleo pro maximis vtebat de-
litij. hunc viuendi modum ab optimo
parente Augustino didicit'. qui vt in ser-
mone de prudentia dicit se suosq̄z fratres
herem cultores crudis herbis. aqua. or-
deaceoqz pane cunctis diebus contētos
fuisse afferit. preterq̄z in magnis solenni-

tatibus. vel dieb⁹ quib⁹a sancto sene ep̄o
Valerio visitabant. q̄n leguminib⁹ & vi-
no p solēni quadā vtebant refectione.
Altero autē mō cuz disciplinis verberib⁹
q̄z corp⁹ affligēt eo modo gloriosus apo-
stolus Paulus castigabat corp⁹ suū. & in
seruitutem redigebat. Eo pacto beatus
Hiero. ter in die ad sanguinis vscq̄ effu-
sionē duro a seipso vapulabat sato. Hic
b̄ndictus inter vrentes spinas vpresq̄ sa-
liens & mēte imaginē abiiciebat mulieruz
Sic Nicola⁹ tollentinas cathenis ferreis
suā confringens carnē noctem pene duce-
bat insomnē. Sic beatus Antoni⁹ vul-
nerato dōrso fugabat demonē. In sc̄toz *Ego capi a dilectione*
q̄z patrum gestib⁹ hoc de quodā recolit
preconū q̄z cum ad eū in vasta solitudinē
cōmorantē erratica pgeret adolescētu-
la. mox tēptator affuit solita emittēs iacu-
la. & cū dei famulus grauiter peccus vre-
re amore in ardētis lucerne flāmā digis-
tos imisit. O tēptatōis vehementiā. vt ob
amoris iaculū articuloz nō sentiret incen-
diū. Nō defuerunt viri cōstantissimi atq̄z
sanctissimi. q̄ ne ea cōtractu ipudicaz mu-
lierū coronā amitteret castitatis. Et vt ty-
rannoz superaret sanitē propriā dentib⁹
abscissam linguam in eaz spueret faciem.
Quidā q̄bz mīme imitandi sint iminenti
bus tēptationib⁹ virilia abscederūt. Nō
nullis put desup inspirati fuerūt. nudū
cedentes. nudiq̄z sup nudam dormientes
glebā aut sup humectantia saxa iacentes
libidinis flāmā extinxerūt. Alij ingelidas
aquas demersi tēptatiōes suparūt. alij ex-
niuib⁹. vt de duō Frālco ferē mulieris
imentē venētis cōfectā imaginem tā diu
osculati sunt & amplexati. vt non mō libi-
do. sed pene corp⁹ extingueret. alij in ca-
daueq̄z mulierū putredine atq̄z fetore fa-
ciem volutātēs in nauēa ducebant feia-
rū dicentes. ecce qđ amas. qđ cōcupisces
cui⁹ amore ardes. cui⁹ stimulo cruciaris.
& eo pacto sancte pudicitie cōseruatores
optimi euaserūt. Duodecimū custodi-
ende pupicitie remedū est. sensuū custo-
dia. nā cum nō nisi incognitū volūtas fe-
rat nihilq̄z mens cognoscat. q̄d sibi quis
mō non insinueret a sensib⁹. sic tāq̄z nūcij
& referēdari aī custodiēdi sūt. vt p inordi-
natās eoz affectiones aīnus nō labefiat
At q̄bz ob sui prestantiā oīm sit sensuū
K 2

directius rex cum natura quidam quidam in
huius corporis ergastulo manet inclusus. cor
poris officia et passionibus. Sic annitemur
dum est sensuum custodice. ut menti non pre
stet occasionem ruine. namque imperatorum
majestate splendor debeat iusticie. illaque
cunctis humanis rebus aponat. nonnumquam tamen
adverso relatu tam venustam gratiam sibi
sponsam turbat et afficit. eo pacto sepe
numero vana mordinata sensuum affe
ctione adeo. mens nube retigat ut difficile
est sit quod vez quod iustum quodque sibi ad hono
rem hominum cedit elugere. lex enim carnis
quae in vanoscensu affectu sita est. metus re
pugnat legi que in recta est ratione sancta. Co
nemur igitur totis viribus sensuales bruta
lesque affectus tamen subiecti. Subiectum autem
optime. si ueris custodiem sensus. visus ut
pote auditus tactus. gustus et odoratum. cu
stodium autem eos si eis impenitus habe
nas. et non ad vanitatem. non ad voluptatem.
non ad illicitos actus relaxent. devano et im
pudico aspectu que mala gignantur ha
bunde diximus. propter que et alia innumeram p
rophetica summis David obnitre dum pcam
bat. ut auerteret oculos suos. ne videret va
nitatem. per tactus autem quanta soleat metus sequi
ruina. quae explicaret. Neque ut ad ignes
stuppa. sic maritactus se habet ad feminas il
la ut non cremet. si ignem pertingat impossibili
bile est. huius ut frequenter incendatur. opus est. p
unde viri sancti gloriolum de carne huius tri
umphum cupientes non minusque ignem aut
quacumque re pestiferam feminam atque rerum
omni mollium pertractum blandum usum sibi per
cavere. Unde sicut beatus Gregorius in suo
memor dialogo. posthac quod est etate perfectus
et in sua vita laborans extremis ei que con
iunx fuerit mulier digit. non me tangas.
ad huc igniculum in corde viget. Alter autem
enim suam ultra fluuium transferret genitricem
ne suam pertingeret carnem. manus inuoluit
pallio. Duo que nostre sacre religionis vi
ti castissimi. quoque alter Augustinus. Vincens
alter Hermannus appellatus
physici doctissimi et exquisiti. pulsus mu
liez ad quacumque eorum instantiam ob eorum
percurrandam pudicitiam. et tangere et iudica
re voluerunt nunc. quod si Johannes Don. Dar.
obseruasset. abscondi sibi manum et ex ma
trone osculo non oportuisset. Neque beati
Hieronymi monachus ex tractu manu so

oris perlinquere in monasterio fuisse copul
sus. Et quis omnium mulierum contactus incen
tuu quoddam sit. qui tamen per osculum et am
plexum est. flama ignis videntis est. Per
auditum cum siue bone siue male sensus disci
pline sit. mirimodum mens ipsa mouet. que
re vanis poetarum fabulis et singulis ver
bis turpibus. aures accommodare caueamus.
quoniam ut sacer inquit Apollonius. colloquia malorum
corrumpt bonos mores. Unippe vanis so
ni. vani cantus. vanas verba. plenus demul
cent animam. que nautas melodia Syrene de
cipiat. Idcirco ab aspide discam pruden
tiam. qui ne a venefico in cantante capiat
aures suas terra caudaque obtundit. namque
aurum vnam utpote inferiorem in terram co
primit. in alteram utpote in superiorum ne in
cantantis audiat verba caudam immittit.
Sic et nos ne laqueis pavidus paratis
capiamur. alteras ad caudam huius est ad nisi
finis considerationem. alteras ad terram. hoc
ad diuini verbi communem. quod homo puluis
est et in puluerem reuertetur. meditationem
aurum accommodemus. Profecto si etenim glo
rie magnitudinem mortisque iugiter cogite
mus hororem. nulla nobis erit de cadu
cis rebus oblectamenta. immo has quas nunc
putamus dulcedines. amaritudines esse
censemus. Huiusmodi insuper moderat. si
cuit in superioribus longiori demonstrauimus
sermone. omnes castitatis. omnes continentie. omnes
denique pudicitie acerrimus hostis. prophetas
violator. et obscenus est corruptor. ea de
re queque ardentes concupiscentie stimulos
tolleret. moderebatur gustus tollat inglu
ciem. et gule desideria frenet. Tandem
olfaciendi immoderatio abiicienda est. ut eni
mator de me timeat posternentibus naturam vnu
est. sic et suaves odores. adeo naturam resolu
cillanti. aut Aristoteles vita diebus multis
vnum duxarat poni ab eo magno phiale ar
cano secti. odoratu scribant. prograta exti
tisse. Caro autem plus quam opus sit refecta oio
rebellis efficitur. Plerisque etiam odorum ameni
tas memoriam eorum inducit personam. que volu
ptatis et carni soli sunt dedite. quoniam hec ut plas
ceant amatoribus. varijs consueverunt olen
tibus atque coloribus madefieri. Etenim
huius multe sint artes adularij. omnia in artibus
suarum venena. oculorum decipulas quoniam his
sensibus nostris opponuntur. Oculis. scilicet ad videndum.
auribus ad audiendum. naribus ad odorandum.

Lingua ad loquendum manus ad hexan-
dum. Armat enim oculos ad illicitos visus.
et militi Christi iam sibi renunciati pulchras spe-
cies variasq; formas demonstrat quod tan-
gens certatis aspectum p; scelerum nuncios ad
uterinas maculas infundit in corda. Sin-
gulosq; attemptas. ut captiuos teneat
oculos nostros. et insidiatores nobis excitat
alienos. Hinc scriptus est. fornicatio mu-
lieris in extollita oculorum ei. et in palpe-
bris illius cognoscet. Et rursus. quod viderit
mulierem ad concupiscentiam eam. iam mecha-
tus est ea in corde suo. Pravus pugna mo-
lestiaq; ea. non dum enim ipsum flagitium paria
comiserunt membra. et solo intuitu adultera-
ra iam iudicata erat. needum pene crimis
instituta est ea. et a cordium inspectore reci-
tata est iusta sua. Vide ergo magnum pericu-
lum Christi miles. sed fac quod te tuus docuit ea
puditor. Si inquit oculus tuus scandalizat
te. erue eum et p; hice abste. absconde a corde
tuo ipsam suggestio intentione. abstu-
listi membra te scanpalizans integritate cor-
poris permanente. Silvus et auribus ille ne-
phandus inimicus p male suauem et turpissi-
mam cantilenam turpem infundit auditui. p
linguam vibratas et odiosas iras imittit in
corda. Absconde hos sensus suggestentis
inimici. lingua excitat ad inflamandas li-
tes. ad inimicitias exercendas. ad blasphemias
acturpiloq; conuerte hunc organum ad
artificem suum. ut labia tua Christus apiat. et os
annunciet laudes eius. Illicitis odorami-
bus captat olfactum. manus armat ad frau-
des. et auariciam. corde concepta radice omni-
malorum alia inflamat intrinsecus. et effectus
quod auarus velut esse suum proprium quod te-
tigerit alienum. hunc modum membra sunt ab-
scendenda. ut abscondas malam concupiscen-
tiu[m] cordis et radices amputes auaricie et
rapacitatis. Sic querentes usus membrorum
in artes bonorum operum. Ecce custodiens
de pudicitie que omnia religiosorum maximu[m]
est ornamenti. quoad fieri potuit remedia
conscriptum. diuine. scilicet gratie iocationem
scelus crucis signaculum. celestium mentium cu-
stodiam. scilicet intercessionem. conatus propria-
plurimoq; salutiferam meditationem. puram et
nudam confessionem. distractionem siue mentis
excessum. oportunitatis et comoditatis su-
garum. exercititum. carnis dominione. et denique
sensus custodiam annotates. quibus si permis-

niti erimus. non dubito tam singulare munus in
tegrum illesumque seruabimur et custodiemus.
Ad quod faciendum. ut simus p; pensiores. sumus
in p;udicitie defensor. Aug. quinta clau-
stri abusio. pupicitie dignitatem spemque
huiusmodi describit. pudicitia inquit castitia
te habet. lites deuitat. iras mitigat. libidineq;
occupat. cupiditate tempat. lasciviam casti-
gat. ebrietatem cauet. verba non multiplicat.
gule concupiscentias purgat. furtum oino-
danan. Quid plura oia virtus restringit. et
oia vittutes. et quod coram deo et bonis ho-
minibus laudabile est nutrit. impudica non
est vita nec laude ab hominibus in p;ntu secu-
lo. nec remuneracione deo expectat in fu-
turo. Pudica vero vita fama bona in hominibus
posterioris memoriam amabile relinquit
bonis sed moribus delectant et consentit. et as-
siduis scripturarum meditationibus et eloquias
animi fit. bonorum precedentium exempla custo-
dit. et inseparabilitas pfectis tribunalia necit
duobusq; modis constat vere pudicitie exer-
citatio. id est corporis habitu et superficie et anima
seu interno. p; exteriori iuxta Apollini co-
rabor. Non exempla. p; interiori coram deo
pudenter bona opera. Pudicitia namque
corporis est alienas res non appetere. anima
pudicitia deuitare. quod horum congruam non
gustare velle. risum non excitare. verba va-
na et falsa non loqui. habitum. p; oia ordinatum
p;positoq; convenientem. et capilloq; que ve-
stiu[m] sicut decet haec. Cum indignis tribunali-
bus non inire. supciliose intuitu nemineq;
aspicere. Wagari oculos non permittere. p; opa-
patico et illecebrioso ingressu non incedere
nullo inferiori inceptu bono opere appare-
re. nulli tribunali aut robore incutere ne-
minem blasphemare. senes non irritare. mino-
ri non contumeliam. de his quod ignoras non co-
tractare. et ea quod scis non oia proferre. Hec
enim p;ris amabilem hominem reddunt. deo ac-
ceptabiliter faciunt. Pudicitia autem anima est
p;pter dei oculos. Quod hominibus bona opera
facere. appetitione turpium cogitationum co-
pescere. oia meliores se existiare esse. nemini
inuidere. de semetipso nihil confidere.
Dei auxilio res oia se committere. ante dei
oculos semetipm constitutere. heretica pra-
iudicata sensu non maculare. catholicis p; oia
presente. deo soli adherere. castitatem eter-
ne mentis deo Christo offerre. Dia cepta bo-
na opera mortis termino finire. p;ntes

K 3

VXII
tribulatiōes cū fortitudine aī negligere r
guipendere. In terra p̄f̄ primos nihil
amare. cūcti amours in celo thesaurū p̄sti
tuere. r p̄ oī bono actu mercedē a deo in
celestib⁹ sperare. pudicitia ornamenti noz
biliū ē exaltatio humiliū. nobilitas igno
biliū. pulchritudo debiliū. p̄spitas labo
ratiū. solamē iustoꝝ. augmentū oīs pul
chritudinis. decus religionis. destructio
crimīlū. multiplicatio meritoꝝ. creator
dei oīm amica.

Text⁹ tricesimus octau⁹. Augustinus

A si hanc de q̄ loqr oculi petulā
tiā in aliq̄ vīm aduerteret. statim
admonete ne cepta. p̄gredianē. s̄z
de p̄ximo corrīgunt. Si autē p̄ admoni
tionē itez vel alio q̄cūq̄ die id ipsum eū
facere videritis. iā velut vulneratū sanan
dū. p̄dat. quicūq̄ b̄ potuerit iuuenire. p̄s
tū alteri vel tertio demonstrādū. vt duoz
vel triū possit ore zulinci. r cōpetēti seueri
tate coerceri.

Cōmentū tricesimū octauū Ambrosi⁹

C **R** etulantiā quidē p̄ temeritate r i
p̄bitate modernus usus suscipit.
olim autē p̄ acerba exactiōe pecu
niarū a crebro peteda dicta sumebat. Us
gis autē oculi ascripta vtrāq̄ cōplectiſ ſi
gnificationez. Qui enī ipudicos b̄z ocu
los iprob⁹ est r temerari⁹ petitor. qm̄ illi
cite rei non verb. s̄z pudendis ē flagitator
aspectib⁹. Et qm̄ pūi in p̄ncipio malum
ita scrpit. vt in fine ad p̄niciez labat. iubet
optie vt cū eā oculi petulantiā in nostrū
aliq̄ adūterim⁹. statī admoneam⁹ ne ma
la p̄ ipsam cepta. p̄gredianē. sed de p̄ximo
corrīgant. Sicut enim corporis. ita r aī
egritudines difficult⁹ sanant. si sero medi
cina pareat. r nonnūq̄ ob remedij tardita
tēde oī est desperandū salute. itaq̄ monē
di sunt r corripiētes peccantes. **S**z in
correctiōe ipsa debit⁹ ē modus seruādus
Primi⁹ qđem p̄ceptor iubet. tum qm̄ ſi ſe
uentas discipline dormiat dep̄ssa ſeuit iſ
punita neḡria. tum qz qđ emendare negli
geris. cū videas emendādū adūsus cari
tate facis. tū ne iubent̄ dei trāsgressor fi
as p̄cepti. r aīte cui nō resistis approbari

videat error. Ob eas cās in libro de cor
rectiōe r ḡra ūndū q̄ pacto. Sicut non ē
ab oīone ceſſandū p̄ eis q̄s corrīgi volu
mus. etiā ſi nullo hoīm orante p̄ Petro
d̄ns ſerpet eū. r fecit eum flere ſui p̄cīm
ita non ē negligēda corrēptio. q̄uis de
etiam nō correctos faciat elle correctos.
Lūc enī correctiōe p̄fīct hō cum misereſ
atq̄ adiuuat q̄ fecit. q̄s voluerit etiā ſine
corrēptione p̄fīcere. Idcirco q̄tū ad nos
p̄tinet. q̄ p̄destinatos a nō p̄destinat̄ diſ
cernere nō valem⁹. r ob h̄ ſaluos fieri
velle debem⁹. oīb⁹ ne pereat. vel ne alios
p̄dant adhibēda eſt a nob̄ medicinalē ſe
uera correctio. dei ēaut illis cā facere uti
lem. q̄s iple p̄ſciuit. r p̄destinavit ſormes
fieri imagini filii ſui. Si enī aliquī timo
re nō corripin⁹. ne aliq̄s inde pereat. cur
r nō timore corripim⁹ ne aliq̄s inde plus
pereat. Neq̄ dilectōis viſcera maiora ge
ſtam⁹. q̄z beat⁹ Apls q̄ dicit. Corripite in
q̄etos. ſolam̄ p̄ſſlanimes. ſuſcipite in
firmos. patientes eſtote ad oēs. videtene
q̄s malū. p̄ malo reddat. vbi intelligēdū ē
tunc poti⁹ malū. p̄ malo reddi. ſi corripiē
dū nō corripit. ſed p̄ua diſſilatōe negli
git. Neq̄ maḡ nos cōpatimur p̄xio n̄r
q̄ pientissim⁹ m̄gr n̄r. qui ſuo in euāgelio
iubet fr̄m in nos peccantē p̄ ei⁹ nanciscē
da ſalute corripiam⁹. Ecce oī ſalutis au
ctor xp̄s. doctor gentiū Paul⁹. r oī ſal
lērīmū ſiaꝝ medicamentū iubēt. Non
iḡt eoꝝ contēnam⁹ iuſſa. qm̄ ita peccat q̄
videt fr̄m ſuū peccare r tacet. ſicut q̄ pe
nitēti non indulget. Hinc ppulebrie Leo
Pon. Maḡ. ait. faciēti proculdubio cul
pā b̄z. q̄ p̄t corrīgere. negligit emēda
re. r libat dño p̄ſpera. q̄ ab afflictis pellit
adūſa. r negligere. cū p̄ſſit. perturbare per
ſiſos. nihil aliud ē q̄ ſouere. nec caret ſcu
pulo ſenſiōis occultere. q̄ manifesto faci
nori d̄ſſinit obuiare. Et prim⁹ innocētie
grad⁹ ē. odisse nefanda. Latū pandit de
linquentib⁹ aditū. q̄ iūgit cū prauitate cō
ſensū. Et nihil p̄deſt alicui nō puniri p̄
prio. q̄ puniēd⁹ ē de alieno p̄ctō. iā Quid
i alienis corripiēdis culpis ſit tenēd⁹ mo
dus dicam⁹. Etenī cū tres eſſe cās cor
ripiēdoꝝ delictoꝝ cōptū habeam⁹. Una
cū adhibēt pena caſtigādi ḡra. vt iſ q̄ de
liq̄t attētior fiat atq̄ correcțio. Altera cū

dignitas auctoritasq; eius in quem pec-
catur uenda est ne pretermissa aiaudier-
sio ei⁹ pariat cōtemptū. **D**ostrema ut ce-
teri metu pene terreatur. **D**ob carum du-
as primas si iminere cernatur periculum
mortis qui peccauerit puniendus est. **H**inc
preceptor ait. statim admonete. **E**t in li-
bro quem cōtra donatistas de baptismō
edidit ait. **L**uiuscōg hominis prauitas
quanto periculosior est et tortuosior. tan-
to instantius et operiosius est corrīgeda.
Corripiendum autem esse peccatorē im-
primis inter te et ipsū solū auctor sum-
me pietatis r̄ps mandauit. ita q; p̄ia ad
mōtio si cōmissi secreti sit. secreta sit et le-
nis. **T**urta aplin. **P**aulum dicentē. **S**i
preoccupatus fuerit homo in aliquo de-
licto. vos qui spirituales estis. instruite
huūsmodi in spiritu lenitati. qui si te au-
dierit. sicut veritas ipsa adiecit. lucratus
eris frātē tuū. si autem te nō audierit. in
sua scilz pergens malicia. adhibe tibi du-
os vel tres. vt in ore duoz vel triū stet oē
scilz sue conuictionis verbum. **Q**uod si
non exaudierit eos. dic ecclesie. **S**i autē
ecclesiam non audierit. sit tibi sicut ethny-
cus et publicanus. **N**empe qui secrete ad
monitus corrigi de peccato negligit. pu-
blice arguendus est. vt vulnus quod oē
culte sanari nescit. manifeste debeat cura-
ri. **M**anifesta peccata nō sunt occulta
correctione purganda. **p**al; enim sunt ar-
guendi qui palam nocent. vt dum illa ag-
ta obiurgatiōe sanantur. qui eos imitan-
do deliquerant corrigant. **D**um vñ⁹ cor-
ripitur plures emendant. **N**elius est enī
vt pro multoz salutatione unus condēne-
tur. q; vt **I**sidorus ait. per vñ⁹ licentiam
multiplicant iniqui. **R**ecte igitur **P**ri-
genes illos obiurgat sacerdotes. qui vt vni
parcant. vniuersitate eccliesie moliuntur
interiū. **Q**ue est ista bonitas. ista misericor-
dia. vni parceret et omnes in discrimine ad-
ducere. polluitur enim ex uno peccatore
popul⁹. sicut ex uno oue morbida vñi-
sus grec inficitur. **E**cce q; dignū in corri-
gēndis emendandisq; delictis tenenduz
modum diuina nos docuit sapientia. a
qua et euidenter constat **A**ugustinus im-
butus eiusdem faciende correctionis ca-
nonē hunc seruandum conscripsit. Itaq;
nō vniiformē corripiendi sunt delinquen-

tes. nec semp fī mensuram delictoz in-
crepationes oportet inseiri. sed diligēter
eoz qui dereliquerunt vires conditiōes
atq; propositum. temp⁹ etiam et locū cor-
rectioni cōmodum inspicere. ne forte vo-
lens rupta sarcire. maiorem operetur di-
ruptionem. et cupiēs erigere collapsa. vt
Crisostomus inquit casum inferat gra-
uiorem. Itaq; sicut egris. vt sane **C**assio-
dorus docuit. nō vna causa salutis est. alē
enim cibis reficitur. alter per abstinentie
beneficia tenuatur. hic lauaca molha. il/
le ferum querit ad vulnera. et sic variū
poscit medicamen diversa qualitas pas-
sionum. ita et feroce discretione premen-
disunt. mansueti ciuiliter admonendi. do-
losi caute. simplices sub lenitate tractādi
et ideo vbiq; necessaria probatur esse pri-
dentia. que reb⁹ omnibus adhibere videb⁹
accōmoda. In omni tñ correptione odio
habeant peccata. nō homines. **P**rounde
ad **C**onstantium de vñico baptismō **A**u-
gustin⁹ scribens ait. **C**origo in te qđ tuū
est agnosco qđ christi est. hoc enim iustus
est. vt cū mala hominū reprobamus. que
cūq; in illis bona dei reperim⁹ approbe-
mus. hoc inquam iustū quod in sacrilego
etiam non violē qđ verū inuenio sa-
cramentum ne sic emendem sacrilegū. vt
in eo perpetrem sacrilegū. Attendainus
igit imprimis in corrīgedis peccatis ad
coe et publicum bonū. subinde ad proxim⁹
mi delinquentis salutem. pensamus pec-
cati grauitatem. cōsideremus p̄sonē qua-
litatem et conditionem. temporis ac loci
oportunitatem. modumq; inferendoz
verborum. aut etiam si op⁹ suerit verbero
rum seruemus. **O**mnis iuxta. oīs pec-
cati. omne odium. oīs in correctiōe pom-
pa. et elatio abīciat. **T**imeat deus. amēt
iusticia. et religionis cunctis humanis re-
bus preferatur dignitas. **H**ec si obserua-
bimus tāq; ex magno pietatis officio mi-
rūmodum merebimur. prouide p̄cepto
subdit.

Text⁹ tricesimus non⁹ **A**ugustinus

DEc vos iudicetis esse maluolos.
qū hoc iudicatis. magis quippe i
nocentes nō esis. si fratres vīos
q; iudicando corrīgere potestis. facendo
k 4

perire pmittis. Si enī frater tu⁹ vuln⁹ ha
beret in corpore. qđ velit occultari. dum
timet securi. nōne crudeliter a te sileres. et
misericorditer indicaret. Quāto ergo euz
pot⁹ debes manifestare. ne deteri⁹ putre
scat in corde.

Commentū tricesimūnonū Ambrosi⁹

SI dicando quidē maliuoli nō su
mus. tacendo vtiqz nōcentes eri
mus. qm̄ sicut nostra ex taciturni
tate plicitatiōis. ita et peccati insinuatōe
sumus cā salutis. Si enī crudelis est. qui
in fratri corpore vuln⁹ celat. multo ma
gis crudelis ē qui peccati vuln⁹ iāia fra
tris nō indicat. t̄ re⁹ mortis illus existit.
quē tacendo perire pmittit. ille quidē ope
re hic ḥo taciturnitate venit condēnand⁹.
Et ḥo si is crudelis censem. qui fratri cul
pam tegit. ecōtra misericors. pculdubio ē
qui eaz detegit. Quid enī peunti maius
prestari. pōt qz vita. Nōne cum viuere vi
uentib⁹ sit esse. si sic oparis. vt vitam nō p
dat tribuis esse. Sed sunt q̄ portare sibi
viden̄ peccata cū peccatorib⁹ tacet. Sed
pfecto ista sitatio detestanda ē. Quocirca
vt Augustinus in sermone de Jacob. t
Esau iubet porta peccatorē non ut ames
peccatum in illo. sed vt psequearis peccatum
propter illū. Dilige peccatorē non inqzū
pctor est. sed inqzū hō est. quō si diligis
egrū. persequeris febrē. Hā si pacem das
febrū nō diligis egrum. Dic ergo qđ verū
ē fratri tuo. noli tacere. ne tibi eueneriat qđ
scriptuz est. Ne mibi qr tacui. Quid enī
aliud agim⁹. q̄ dicere qđ ē. noli ergo mē
daciē loqui. sed apta veritate dic qđ verū
est. sed donec corrigāt portet. etenim si
cut molestus ē medic⁹ furenti frenetico.
t̄ pater in disciplinato filio. ille ligando.
iste cedendo. s̄ ambo diligendo. t̄ si illos
negligāt t̄ perire pmittant ista poti⁹. ceu
cōtra donatistas parēs noster inuehit. fal
sa mansuetudo crudelis ē. Si enī equus
t̄ mulus quib⁹ nō est intellect⁹ morib⁹ et
calcib⁹ resistit hoibus a quibus eoz vul
nera curanda cōtractant. t̄ cum inē den
tes t̄ vngulas lepe hoies pericitent t̄ ali
qñ vexent. non tñ eos deserūt. donec per
dolores t̄ molestias medicinales reuocēt
ad salutem. Quanto magis hō ab hoie. t̄
frater a fratre. ne in eternū pcreat nō ē de

serendus. magna qppē illi merces ab oī
potēt deo debet. qui dicit. P̄t̄ misericōdes
qm̄ ipsi misericordiā consequent̄. Et
gloriosus apls Jacob⁹ inquit. Qui puer
ti fecerit p̄t̄ōrem ab errore vie sue. salua
bit aīam eius a morte t̄ operis multitudi
nem peccatorum. Si tamen obiurgādis
t̄ corripiendis male agentibus quis par
cit. qr oportuni⁹ tempus inquirit. vel de
eisdem ipsis metuit. ne deteriores ex hoc
afficiantur. vel ad bonam vitam t̄ piā en
diendos impediūt aliosq; infirmos pre
mant atqz auertant a fide. non vt eidem
cum dei descriptis ciuitatem placuit. vide
tur esse cupiditatē occasio. sed caritatis cō
silium. Sed nonnulli propter propriam
imbecillitatem. Aliqui propter peccantū
obstinationem ab hoc magne pieratis se
retrahunt officio. Quibus per Augusti
num contra epistolam P̄ermenianū dici
tur. vt misericorditer corripiant quod pos
sunt. quod autem non possunt. patienter
ferant. t̄ cum dilectione gemant. Donec
Deus desuper em endet t̄ corrigat. aut vs
qz ad messem differant eradicare s̄zaniā.
t̄ paleā ventilare. vt tū de salute sua. bo
ne spei christiani. inter desperatos. quos
corripere non valent. in vnitate versentur
auerant maluza seipsis. id est vt in ipsis
non inueniatur. quod eis in morib⁹ dis
plecat aliorum. ne ab illis quos corripe
rentiuntur eis dicatur. medice cura p̄i⁹
teipsum abiōce prius a tuis trabem. po
stea a meis oculis paleam.

Text⁹ quadragesimus Augustinus

PEd anteqz alijs demonstretur
per quos conuincendus est. si ne
gauerit p̄i⁹ preposito debet ostē
di. si ammonit⁹ neglererit corrigi. ne for
te possit secretius correctus non innoce
scere ceteris. Si autem negauerit. tunc
mentienti adhibendi sunt alijs etiam corā
omnibus vt possit nō ab uno teste argui.
sed a duobus vel tribus conuinci. conui
ctus ḥo secundum prepositi. vel etiā pre
sbyteri. ad cuius dispensationem pertinet
arbitrium. debet emendatoriā subire vnu
dictam. quam si ferre recusauerit. etiā si
inde non abscesserit. de vīa societate p̄i⁹
ciat. nō enī hoc fit crudeliter. s̄ misericor
diē. ne stagione pestifera p̄limos perdat

Propositus magister multifariam nuntiat suos discipulos docere sapientiam, et medicus prouidus ut perfecte sanet. diversorum generum conferre medicamenta non cessat sic preceptor nostro satis non fuit. spirituales morbi sanandi commune et euangelicum tribuere medicamen. sed iuxta religionis et temporis exigentiam. nonnulla etiam particularia natus est excoxitare remedia. quatenus sancte religionis conservaretur honor. ut potest si frater a quoque fuerit in delicto comprehendens. monitus neglexerit corrigi. atque alijs demonstretur. per quos committendus est. si negauerit. prius proposito debet ostendi. Post igitur comparientis malam innotitionem. anteque alijs illud padat. proposito tanquam maiori monasterio revealare debet. tunc ne forte possit. id est si forte possit. ita quod ne pro se accipiatur. secretus non innotescere ceteris. hoc est ut secretius peccatum correctum ceteris non innotescat. Conseruari enim debet semper quoad fieri potest proximi nomine et fama. quoniam ut scriptum est. melius est bonum nomen quam diuitie multe. tum ut presidenti debitus exhibeat honor. tum quia cum iudex sit omnium. que in monasterio aguntur sibi illa debent prius notificari. tum denique quoniam in abundantibus remediis. doctior credendum est atque experior. inde fit ut credatur per eum possit facilis egroto subueniri. Si autem tanquam medico et iudici suo. scilicet suum negauerit. tunc mentienti adhibendi sunt alijs etiam coram omnibus. ut possit non ab uno teste argui. sed a duabus vel a tribus iuxta euangelicum preceptum conuinci. et merito quidem. quoniam iustum est. ut qui monitus secreto corrigi de pcto noluerit. publice arguantur quatenus vulnus quod nequit occultari manifeste curetur. Omnis enim disciplina medendi exigitur. ut quales sint inualitatis. quia vulnera. qualesque egrotantium passiones. talia tribuantur medicamenta. Quo fit ut occulta occulte. manifesta palam. immatura linitionibus. digesta ferro. et alia queque prout opus fuerit. et iuxta arbitrium medici sint curanda. Perito igitur manifesta pcto non

sunt occulta oblungatione purganda. palam enim arguendi. increpandi et si expedit obverandi sunt. quod palam deliquerunt. aut qui occulta contemperunt disciplinam. ut eorum certi terrene exempla. Et quidem non cuiuscumque. sed propositi vel presbyteri tanquam proprii medici ac iudicis arbitrio emendatorum iniques. debet subire vindictam. quam si ferre recusauit. etiam si a monasterio sponte non abscesserit. de via inquit societate obiectum. neque ut adiecit. sed crudeliter. sed misericorditer. ne stagnore pestifera plurimos patet. Hac morbida facta peccatum. ut poeta inquit. totum corrumpit ouile. Itaque valde melius est. ut pro multis salute redemnet. et a mortis uero exempli mortuorum sanctum pectus agmen. Quare horum tamur oes in domino. quod aliqua sunt labore infecti. ne sue. aliorumque. cum sunt perditionis. ut non modo supiorum. verum etiam equalium atque inferiorum equo aequaliter correctiones subsigant. male acte vite vitia relinquere. a causa resurgere. virtutibus incubere. et in omni sanctitate preceptoris nostri saluberrima observitatem mandata. Non Iacob. non Iudas qui prius salutiferas summi dei contemplationes. subinde ob eorum peccati magnitudinem eius negauerunt miam sequatur. sed Petrus apostolorum principem. qui peccatum suum amare fleuit et inferioris. scilicet Pauli non contempsit correctionem. quem in epistola ad Hierosolymitanos ita commendat Augustinus dispensator Paulus. veritatis non falsitatis Petrum arguendo. Petrus vero benigna pietate suscepit. atque iam rati atque sancti exemplum posteris probuit. quod non deditur. sicuti forte recti trahit reliquissent etiam posterioribus corrigi. Laudabiliter inquit accipere corrigentes. quod audacter corrigere deum ante. quod autem si peccauerint corrigi nolunt nihil aliud eligerunt cum hinc mundo. nisi damnari. Nam quod postquam venia negat. non eos aliquam sanitatem custodiunt. sed egris subtrahunt me dicunt. Nam si putare non debet te amare seruum. quoniam eum non cedis. aut tunc amare discipulum quoniam ei non das disciplinam. aut tunc amare filium quoniam ei non das presbyterum. aut tunc amare discipulum. aut etiam filium tibi carior est. quod tu ipse tibi quoniam amas tua. Si ego te plus his amas. et

eos nisi cortigas non amas. cur tu correctionem ad cui salutē fugis. cur emendationē spernis. cur vitia sequeris. Non audis prophetam clamantē. qui diligit iniqūtatem odit animā suam. Hō audis ipsum protestantē q̄ longe est a peccatoribus salus. Hō audis deu verum et inflexibilem iudicem profitentem. q̄ iniquos odio h̄z. Hō audis eundē ad correctōe; equo aio serendam exhortantem. et q̄ dulciter paēno affectu dicente. Quos amo corigo et castigo. gaudet quippe de si correctos viderit: quos emendat. Letaſ cuſ et iustos mutatos inspererit quos flagellat. veheſ menti exultat. terrores et minas. et ubera in peccatores p̄ficere ad prauos corrigeſdos. q̄ ad reos puniendoſ eroptet. Igitur si quos amat corrigit et castigat. si nō vult disciplinā a filiis negligi. imo omnē filium quem recipit flagellat. et si omnem filium ad h̄ flagellat. ut corrigit. ad h̄ corrigit ut pater. hoc est ut deo dignū exhibeat. tineat quē nō flagellat. ut f. li. esse non possit. tineat quē corrigerō vult de in hoc ſeculo. ne cuſ ſupplicio deſinat post ſeculum. Tineat q̄ adhuc in ſeculo gaudet et letat. ne in eternū cōtristet et ploret. Tineat q̄ cum iustis in hoc ſeculo nō dolet. ne cum petōribus in ſupplicio p̄fenniaceat. Sed si petōribus inquis delictōrum ſuor̄ verbera in hoc ſeculo patiunt̄. cur et sancti viri panter et que cū peccatorib⁹ affligunt̄. niſi q̄ ad emendationē peccatorib⁹ correſtiones. iustis ad probationem iusticie proficiunt. ut enim hiſ remedijs peccatores corrigitur a malis ita iusti hiſ augen̄ i bonis. Illos enim emendat deus. ut corrigit. hos nō probat ut augeat. illos a culpa reuocat. hos sanctiores ſibi reſeruat. Illic peccata corrigit̄. hic merita virtutē augen̄. Hic ergo recordatio penitens. hic pure mentis leticia gaudens. Ille indulgentiam diuinam exoptat. hic p̄emīa premissa tā cogitat. Ille pium iudicē veniam poſtulat. hic iustum remuneratore expectat. ille ſollicitus ut poſſit impetrare quod poſtulat hic ſecurus. q̄ potest quod mereſ accipere. nam peccatores ſalutis emendationē deus corrigit ne inueniat malicia crescente quod iudicet. odit enim ſupplicium. q̄ ante preſtitū ne condēnet. Siue ergo ab

homine ſive a deo peccatores caſtigetur patienter caſtigatoes ferant. neq̄ de ipſa correctione augmentent contra gratiam nec de gratia contra correctionem. q̄ et peccatois iusta pena debet et ad ipſaz pertinet iusta correctio. que medicinalis adhibetur etiam ſi ſalus egrotantis incerta. vt ſi iſ q̄ corripitur ad predeſtinatoꝝ numerū pertinet. ſi ei correctio ſalubrie medicamen- tum. ſi autem non pertinet. ſi ei correctio penale tormentū.

Text⁹ q̄ dragesim⁹ prim⁹ Augustinus

A hoc quod dixi de oculo nō firmando etiam in ceteris inueniens. prohibendis. indicandis. couincedis. indicandis q̄ peccatis. diligenter et fideliter obſeruentur cum dilectione hominum et odio vitior̄.

Coment⁹ q̄ dragesim⁹ prim⁹ Ambroſi⁹

Q uoniam nō ſolum deſigens oculum abomniabilis ē deo ſed etiā omniū peccatorum genera ſua immeſa atq̄ puriſſima et ſimpliciſſima odit maiestas. ideo ea in corrigeſdoſ emendandi alijs peccatores diligentia et ſollicitudo ſeruanda iubet. que in custodienda pudicitia et in obiurgandi caſtigandiſ impudicis fuit demandata. quā tñ tanto ſtudio. idcirco iuſſit explicite intactaz ſeruari. quoniam profecto neq̄ feminis. neq̄ deodicatis hoībus maius poſſet trubui ornementū. Et hoc quorūcūq̄ corrigendoꝝ peccatoꝝ officium. diligenter inquit et fideliter obſeruet cū dilectione hominū et odio vitior̄. qm̄ ut alibi ipſe inq̄ Sic diligendi ſunt hoīes. ut eoꝝ nō diligantur errores. Aliud eſt enim amare qd̄ facti ſunt. aliud odire qd̄ faciunt. Sed ſunt nō nulli. qui aliorum redargūnt culpas nō tā ut eos corrigi velit. q̄ ut odiū quod in corde ſeruant exercere poſſint. et hoc quod nō ē fm deum. et magis ad vindictam pertinet q̄ ad disciplinam. Nempe nil magis probat ſpiritualem virum. ſicut peccati alieni tractat̄. ſicut nihil ad experientiam medici preſtantia efficatiꝝ q̄ debita ſanatio languor̄. Igitur quē

admodum medicinō et odio. nō ex ira. non ex vindicta. non ex q̄cūq̄ luore. sed vi sa ne ē egror⁹ vulnera incidit. ita ver⁹ corre cto nō insultationē sed curationē. nō cō uitia sed auxilia. nō dolorē sed amore. nō iniuriā sed gratiam intendit delinquētis. Ob eam rem nūq̄ alieni peccati obiur gandi suscipiendum est negocium dicimus: nisi cum interrogationibus nostris consiciam eraminam⁹ internis. Quidq̄ nob̄ ip̄is corā deo r̄ndem⁹ si dilectio ne nos ad correctōe faciendā mouemur. Et si nonnūq̄ erigētē culpa sonet in vo ce aspicias. sp̄ nibilomin⁹ in mēte maneat lenitas obrepante ap̄lo q̄ in sp̄ lenitatis mādat delinquētū fieri instructiōes. car tos nos reddens ne nos p̄ os tēptemus.

Attēdere em̄ magnope debem⁹ q̄ alios rephendim⁹. q̄ ip̄i p̄tōresz fragiles su mis ne grauiē tēptemur. siq̄dez indignāv do poti⁹ q̄ sp̄ patiēdo obiurgam⁹. hic salv uator ⁊ redēptor: n̄r xp̄s p̄etz quē suum instituerat vicariū. labi voluit. vt ⁊ alijs cu laberent sp̄pati sciret memieretq̄ suam ita fragilē an aduentū sp̄ussancti extiisse naturā q̄lez in corripiēdo fratre actu con spiceret. Ac p̄inde nō dur⁹ nō asp̄ non impetuos⁹. sed moll⁹. lenis. ⁊ q̄et⁹ eis⁹ rep̄ hensor. Tūc quippe lapsi aio eq̄ori corre ctiones suscipient. qm̄ sicut a sapiēte scrip tū est. Sermo molt̄ frāgit ir̄. durus aut̄ suscitat furore. Arcesset igit̄ p̄sidēs p̄tōrē. ⁊ sic eum ameno affet colloq̄o fili mi. q̄ta sp̄ te p̄secut⁹ sū dilectionē sp̄ te amau i sp̄ te dixerit tu⁹ mibi cure fuit honor. ⁊ in teriori plus erga te caritate exaristi q̄b̄ bona de cā exteri⁹ demōstraueri. meis in obsecra tionib⁹ nūq̄ te tradidi obliuioni. Et in qb̄ fin̄ tēū tuis petitionib⁹ potui satissa cere negauit nūq̄. vt⁹ tua gl̄ia mea fuit. qm̄ scriptū est. gl̄ia p̄is est fili⁹ sapiens. Cū te ire de x̄tute in x̄tute videbā. inex plicabili afficiebar leticia. laudabā tēū in te. ⁊ sue infinite maiestati nō cessabā gra tias agere. qm̄ talē mibi subditū. imo fra trē. imo filiū carissimū p̄cesserat. Sz nūc o fili mi dulcissime. om̄e gaudū meū con uersū ē in tristiciā. ois dulcedo in amari tu dinē. ois leticia ⁊ risus in luctū. q̄ vis deo te offendisse creatorē tuū. Ecce dilec tissime quē amo sicut aīaz mēa. cum luxu ria te labefecisti. polluisti templū dei. q̄d

es tu sicut scriptū est. templū dei sc̄m est qd̄ estis vos. Et itez nescie. q̄ corpora via templuz sunt sp̄ussancti. Sed b̄ sc̄o q̄ p̄ fragilitatem peccasti. Hōne vez dico: cui et velamē quoddā hēat excusatiōis assen tiet. Ergo fili mi vt pditaz grām saluato ris renāisci possis. Volo vt tui te penit ent delicti. volo mihi vt vñā des p̄solatō nē. Hōne fili mi dulcissime libenti aio fa cies. Qui si sp̄uēt⁹ ac demulſus q̄ pacto erit. q̄nā sit illa interrogabit. tunc pi⁹ paē ybis amenis. ⁊ amplexib⁹ dulcib⁹. ipsuz faciat b̄ mō polliceri. fili mi. mibi magna est tibi leuis. mibi iocūda. tibi salutifera. tibi utilis. deo acceptilissima. hec in quaž illa ē. vt tuū p̄fitearis p̄tīm. ⁊ a tanta te in posterū abstineas turpitudie. ⁊ eo modo etiā si cor hēat adamantius ad cō dignam sui mouebit emendationē. Et nūne vt ad te p̄tōr sermonē cōuertā. Noli obstinat⁹ esse. noli p̄nas asp̄nari monitiōes. Noli ampli⁹ plātū tuū imo p̄tem macerare do lone. Convētere ad dñm deū tuū. Exaudi p̄ces p̄is tui. Derelinque inīq̄s vias tu ūs. Consule salutē tue. Noli p̄pter tuā p̄ tinaciaz p̄ire. Scito q̄ vltor acerrim⁹ est dñs p̄tē. ⁊ tu benign⁹ ad te suscipiendū. si disposit⁹ es ad ip̄m aēcundū. credo q̄s quis' non vis corrigi. despāndo peris. an sperando. Siq̄dē sperando. q̄ tuo in aio dicas. Iniquitas mea sup me ē. In p̄tis meis cōtabesco. q̄ mibi sp̄es ē viuēdi. Audi Prophētā. imo dñm p̄ os Prophete dīcētē. Noli mortē p̄tōris. tūi reuertātē impi⁹ a sua via pessima ⁊ viuat. Si sperā do peris. q̄ in tuo dicas cogitatu. Bon⁹ es de⁹ ⁊ misericors ignoscit oia. Nō red̄it wala p̄ malis. Audi Ap̄lin dicentem. An ignoras q̄ patiētia dei ad p̄niam te adduc. Sz dīc̄ nec despō. vt despāndo p̄tē. nec sperō vt male sperādo p̄ream. Sed adhuc modicū t̄p̄s viuā. quo volo. postea me corrigam. ⁊ cū correct⁹ ⁊ con fūsus fuero. delebit de⁹ oia mala mea. Nō miser qd̄ aīs. Quare b̄ dīc̄. q̄ forte inīq̄s p̄misit de⁹ indulgentiaz. Sed qd̄ addere dies malos dieb⁹ malis. sufficiat diei ma licia sua. malus dies bestern⁹. mal⁹ hodiern⁹. malus-crustin⁹. an putas ēē bonos dies quando satisfacis voluptatib⁹ tuis. quādo in luxuriis enutris cor tuū. qm̄ ist diar̄l alienē pudicitie. qm̄ fraude strītas.

primū tuūz. qñ cōmodata negas. quoniā
falsuz p mīmo iuras. **Q**n exhibes tibi bo
nū prandiū. iō putas q̄ bonū dīc ducis.
Si z ab Augus. clare dissētū ē. fieri pōt
vt dies bon⁹ sit cū mal⁹ fuerit hō. **M**alos
dies vis addere malis dieb⁹. qz pmisit ti
bi de⁹ indulgetia. **E**t crastino die te vi
cturū nemo q̄bi pmisit. lege vbi pmisus
sit crastin⁹ dies. **E**t viue crastino die ma
le. qz frater nō debui h̄ dicere. lōge erit
foste vita tua. **S**i lōga erit bona sit. Quā
re vis h̄e vitā longā z malaz. Aut longa
nō erit. z illa te d̄z delectare. q̄ non h̄ finē
Aut longa erit. z qd mali erit. q̄ diu bñ
vixisti. tu male vis diu vivere. bñ non vis
z tñ crastinū dīē nemo tibi pmisit. corige
te o miser audi scripturā ne tardes cōuer
ti ad dñm. neq̄ differas de die in diem.
Subito enī venit ira eius. z in tpe vindi
cte pdet te. Audiā inquā vocē te pie cor
ripiētis. Fac qd dulcē rogat. Impel qd
iuste iubet. Holo esse p̄tinat. Holi insani
te īpc̄to tuo. amplectere saluberrima do
cumēta. qma te corrigeat. vt pbis a sapi
ente dicaris. a q̄ scriptū ē. Corrige sapiē
tē z amabit te. corrige stultū z habebit te
odio. Holo igit̄ p̄ odiū discipline inēstul
tos cōnumerari. sed sapiēs p̄ emendatio
nē male vite cōprobari.

Text⁹ q̄dragēsimus secūdus. Augustin⁹

Quicūq̄ aut̄ in tātū p̄gressus fue
rit malū. vt occle ab aliq̄ litteras
vel q̄libet mun⁹ accipiat. si h̄ v̄l
tra cōfiteat. peat illi z ore p̄ illo. **S**i autē
dēphendit z quincit. s̄m arbitriū p̄positi
grauius emendet.

Cōmētū q̄dragēsimūscdm Ambrosi⁹

Monera nō solū. aurz. argentū. lit
tere. sudariola poculēta. esculetā.
z q̄cūq̄ manuū sūt acceptiōes. a
quibus nomē mun⁹ accepit. vezetiā con
cilia z fauores sub munez veniūt appels
latiōe. q̄ se penumero q̄ cetera maiori sūt
p̄cio babenda. qm̄ maiori sūt monaste
rio a cuiūq̄ recipiēti vtilitati. **E**xprimur
enīm iudices. sapientum cōsilij magna
tūq̄ fauorib⁹ multo magis q̄z auro et ar
gēto n̄ mō res publicas. s̄z p̄uatas augeri

Et cū eē p̄cipuo regule fundamēto sin
gulare habeat in monasterio decretū. q̄
omnia sīnt z eē dēant cōia. i magnū pro
fecto p̄gredit̄ malum. q̄ munez q̄cūq̄
clam z occulte accepit. **Q**uid enī id aliud
est. nisi scē z aplice vite cōtere fundamen
ta. nisi regulā del̄triere. nisi ordiez ac san
ctū p̄positū infringere. nisi sanctitā p̄uari
care legē. **N**epe sicut q̄s tāto mai⁹ faē bo
nū. q̄to rem p̄uataz efficit cōiorez. ita ecō
tra q̄s tanto mai⁹ facit malum q̄to rem
cōem facit p̄uatiōē. **J**ure igit̄ p̄ctm h̄ ag
grauando inq̄t quicūq̄ aut̄ int̄m h̄ est in
tam magnū p̄gress⁹ fuerit malū. vt occul
teab aliq̄ lras. vel q̄libet mun⁹ accipiat
occulte enī accipe sua p̄ retentione p̄uata
instar **J**ude loculos bñtis. in quib⁹ ab
lata recōdat intellexit. **D**uo s̄l in eidez
q̄bis insinuant̄ mala. furti videlicz. z pro
prietatis. furtū quidē. qm̄ vt in erodi inē
pretatione ab Augustino scribit. furtum
nō smittit. nisi dū alieno occulte ablato
proxim⁹ ledit. **S**z quis maior proxim⁹
monacho. q̄z monach⁹. q̄z monasteriu⁹. et
quō magis monasterium ledit. q̄z q̄ que
cūq̄ bona. sive iura sua a monachis oc
cupant̄. clādestine q̄z retinēt. **P**roprieta
tis nō p̄ctm insinuat̄. q̄z q̄ monasterij sūt
propriez facit. **H**āc q̄cqd acquirit mo
nach⁹ monasterio acq̄rat leges iubent. z
h̄ propriezatis malū tñm p̄fecto est. vt re
ligioso nihil dāmnosi⁹. nihil detestabili⁹.
nihil piculosi⁹. tñm inquā malū ē. vt dice
re iura audeat. **D**on. **M**ax. suph̄ndā p̄
prietate dispēlare nō posse sed sunt qui nō
desinunt alleuiare p̄ctm. aut q̄ clādestina
munez receptio p̄ctm nō sit q̄ furtū non
est. q̄ si inuitō datore recuperet mun⁹ nō
eset. aut si furtū fit. z israelit̄ furtū a deo
extiterit p̄cessū. furtum p̄ctm nō est. quia
nullū admittit p̄ctm te⁹. quib⁹ dī. q̄ nū
magnū eset malū occulte munea susci
pere. nequaq̄ vir summe sanctitatis **E**li
seus **H**yezi discipulū suū tam acerba lep
p̄cussisset passione. qm̄ **N**aamā syn occul
ta suscepit munea. nec ob eaz rē furti cul
pam evitauit. q̄r non inūtus dator ztu
lit. sed qm̄ voluntariū datum sibi clam tri
buit. qd erat alteri tribuendum. z diuine
gratia intulit iniuriāz. vt pro celesti mune
re caducū z terrestre susciget mun⁹. **D**ice
bat quippe **H**yezi naaman exhortari. vt

deum iudeoz vnicū t verum esse deū cōfiteretur. et sue infiniti maiestati gratias ageret. q̄ pro recepta gratia aliquid humani muneatis ab eo exigere. Neq; ista helitica populi templo quispiam ad furtum dū esse ppensus. qm̄ te vera illi furtū nō cōmisserūt. tū q̄ sibi recuperauerūt ablatā. tū q̄ illi abstulerūt iussu. cui oia sunt. Peinde diu parens noster sup exodo in q̄t. Illud enī de⁹ iussit. qui nouerat quid queq; pati oporteat. nec ista helite furiuz fecerūt. sed deo tubēti mysteriū tribuerūt.

Et qm̄ inter oia munera q̄ detestat⁹ est si occulēt suscipiant̄. solas lras nominauit qd̄ eum cause nouerit indagem⁹. Porro aut p̄ lras instra. h̄c⁹. t iura monasterij intellexit. aut prelatoz. vel etiā ad occulatates directas eplas ilinuauit. Hoc vt̄ meditat⁹ fuerit. detestandū precauēdūq; scelus merito adnotauit. Nāq; monasterij iurib⁹ rectis. monasteriū detegat oporet. Si presidentiū occupen̄ littere occipatores ecclesiasticas non effugiuunt celi ras. impediunt̄ insup̄ rez gerendaz officia. Si autem ad tegentes spectat. nos scāt qd̄ dulces lras. t sudariola t crebia munuscta. teste Hieronymo sanct⁹ amor nō habet. Itaq; puidit sapientissim⁹ doct⁹ multa indecētia p̄ litteras futura es̄ se cōmercia. q̄ vt tolleret nixus ē occasio nem tollere. Et q̄q; ipsa munerū occulatio graue sit delictū. si tñ hō inquit vlt̄ o t sponte z̄f̄. t̄ occultās. parcat illi. t̄ ore tur p̄ eo. Nā culpa leuior effici. q̄ confessione voluntaria humiliiter aperit. pnde sanct⁹ David catabat. Viri cōfitebor ad uersus me iusticias meas dño. t tu remisi ipietatem peccati mei. Et apls Jacobus. Corde credit⁹ inqt̄ ad iusticiā. ore au te z̄f̄. t̄ sponte fit ad salutem. Hō dicebat Job. Si iustificare me voluero. os z̄demnabit me. ac si diceret. mereū t̄ z̄dēnānduz esse p̄ os meū z̄f̄tear necesse ē. Et dūs p̄ Esiam. dic tu iniqtates tuas vt iustificeris. Et beat⁹ Ambrosi⁹. Nō pōt quisq; iustificari a pctō. nisi fuerint pctm̄ ante z̄f̄sus Qd̄ David p̄ pctm̄ de populi murmuratione et obiurgatione had. t̄ visiōe ange li ced̄tis populi intelligēs ingemuit. ac humiliē se excusans dixit. Ego sum dñe q̄ peccavi; t̄ ego inique egi q̄ oues sūt. qd̄

fecerūt. Mertat̄ obsecro man⁹ tua h̄ me t̄ dōmū patris mei. Ex q̄ quidē confessio ne ac populū suū meruit. Rez David in dulcetiā obtinere. Merito igit̄ preceptor noster iubet illi peccdū esse. q̄ vltro cōfite tur. ac insuper p̄ illo orādū. vt etiā dei clementia ei dimittat. Et qm̄ deus pctō nū q̄ dimittit. nū in corde ipse doluerit. doleat ipse t̄ vobiscū etiā oret. vt ei a clementiū o indulgeat̄ saluatore. H̄c̄p̄ hec ilala p̄fessio ē. q̄ nos liberat. q̄ paradisez apereat. que spem solutis tribuit. q.s. vt diuus inqt̄ Ambrosi⁹. cum p̄nia sit. p̄nia autem vera est dolor cordis. t amaritudo aie. p̄ malis que q̄s̄ cōmisit. Si autē nō spon te vult cōfiteri. sed deprehendi cōvinciq; expectat. tūc sim prep̄opositi arbitriū grauius emendet. Consequēs enī est. vt gra uitor culpa grauiorē subeat pena. At nō grauiē mortaliterq; offendit. q̄ maluz qd̄ agit abscondit. hic enī credit dei iudicū effugere. fugitq; a tanto languore sanari ac perinde q̄tū in se est. se insaniblē red̄dit. Jure igit̄ cōprehensus atq; p̄victus grauior est puniendus flagello. Neq; p̄ positi oia deo relinqūt̄ punienda. qm̄ sic agentes imerita iudicaria p̄tate fungūt̄. Quid enī deus a los ordinasset p̄tates. alios constituissest iudices. Si sue vellet oia immediate maiestati cōmitti. Neq; de ipsi⁹ tñ presumeundū ē miscdia. vt credam⁹ q̄ impune velut peccatū abire. qn̄ imo vt a parente nostro optime dissertū est. Null⁹ dēbile grauioris pene ab eo ac cepit veniam. nū qualemq; t̄ si longe minorem. quā debeat soluerit pena. Ita enim impartit a deo largitas miscdia. vt nō relinquit̄ iusticiā discipline. De tiant̄ igit̄ presidentes delicti grauitatem cōsiderent peccatoris z̄ditionem. t̄ cū culpa pena caritatiē cōp̄sent. Ipos nō q̄ latebris incubunt: in oneo atq; exhortor. vt si nō vltro velint cōfiteri. saltē convicti p̄ eoz saluteferas penitentias ferant. Co gitentq; sane longe meli⁹ esse eis. vt h̄tē poraliter patient̄ q̄ in inferno eternali crucient̄.

Text⁹ q̄dragesimū st̄t̄ Augustin⁹

T Estes vias in unū h̄c̄t̄ sub uno custode. l̄ duob⁹. l̄ q̄t sufficere p̄nt

ad eas excutiendas ne a tinea ledant.

Cōmentū q̄dragēsumūtertiū Ambrosi⁹

Sed si fin deum vivere cupiunt. et de
qua pfessionis integra laudari ob
servantia. nō solum magna et one
rosa. q̄ per se peccatum sunt. sed etiā pua et
leuia. q̄ sunt dispositiones ad delictū suū
mo studio sibi cauere debent. **Hinc** fit ut
sagar p̄ceptor nras vestes in uno hēam⁹
locos b̄ uno custode. vel duob⁹. v̄l q̄ suffi
cere p̄nt ad eas excutiendas iubeat. tū ne
propter incuria neglecte. a tincis corum
pani. tū ne si p̄prio loco vestē cōstipare li
ceret. illā nobis t̄q̄ rem p̄pua vendica
remus. et interiorē ai vestem tinea demo
lire ē infernalis. **A**d hoc quidē illud refer
tur. q̄d in alia regula dicit. **N**emo inquit
vendicet sibi aliquid. p̄prium siue in vesti
mento siue in aliquare. **H**oc sequētis lre
sensus p̄tendit cū dicit. **E**t sicut pascim⁹
ni ex uno cellario. sic induam⁹ ex uno ve
stario. **U**bi clare se oberrare cognoscant
q̄ nostre sacre religionis. p̄fessos nihil. p̄
prii etiā in cōi posse habere assurū. nō enī
ex uno iuberet vesci cellario. si cellarium
habere nō p̄mitteret. peculiare q̄dē vestia
riū atq̄ cellarū phibet. nō cōe. **E**t q̄nī
mo vt ilud detestet. hoc nō approbet. no
tanter q̄d sequī adiecit. **E**t si fieri p̄t
ad vos nō pertineat. q̄d vobis indumen
tiū pro tr̄pis congruentia. p̄ferat. v̄t p̄ re
cipiat v̄nusquisq̄. q̄d deposituerat. an ali
ud q̄d alter habuerat. duz t̄n vnicuiq̄ q̄d
op̄ē nō neget. **T**o aut si fieri p̄t vt si cui
piā difficile videat. liceat ipsum q̄d depo
suerat vestimentū recipere ad maioriē t̄n p̄
fectionē spectaret. si ad tantū sui peruenis
set cōtemptū. vt eo solūm odo. q̄d op̄⁹ est
corpori content⁹ esset. sequens **A**pli sentē
tiam dicentis. **H**abētes victū et vestitum
bis contēti esse debem⁹. non enī q̄tū aut
qualc determinat. sed ea t̄n noiat que sa
ris vident̄ esse nature. **I**mperfectorū enī
hoīm voluntas semp plus appetit q̄d ipa
exigat nature n̄ctas. **P**anq̄ vt a stoico
illo **Seneca**. et diuo **Hieronymo** p̄clare
scriptū est. humana natura modico ē con
tentā sed p̄suetudo multa addidit. et vo
luntas plurima copulauit. **V**er si q̄s p
fecte dēū diliget. cūctis carnalib⁹ desir

derijs oī renunciaret. multa p̄ resecaret
supflua que mō tenet quasi nc̄ia. **Q**uare
studendū nobis ē toto corde tota mente.
totisq̄ virib⁹ verū ac prepotentē dēū di
ligere. quaten⁹ eius amore cōpotes cun
cta supflua referem⁹. q̄d cuiq̄ op̄⁹ est mi
nime denegātes. q̄d quidem vt frēs sui in
heremo commorantes ope complere pos
sent. sicut ipse in sermone de oīō refert
eis cōe muniebat vestiarū. vñ ad eos scri
bens ita inq̄t. **E**t vt bene psallere et orare
possitis absq̄ magno corporis ipedimē
to. de bonis ep̄atis ecclesie ypon. centū et
pl. vestimenta cū calciamentis vobis dile
ctis fratrib⁹ meis deportari feci. vt tge fri
goris quantū necesse fuerit v̄nusquisq̄ re
cipiat. reponētes et custodientes ea in cōi
vestiario cum oī diligentia et caritate. sc̄iē
tes q̄ vera caritas nō querit q̄ sua sunt. s̄z
que dēi. que aut facientes non deficiens
quib⁹ apte constat. q̄ cōe sit habendū ve
stiarū. a quo p̄ natura conservanda. p̄o
cōmodo obsequio deo prestādo. nō p̄ ha
bendis oblectamētis corpis quisq̄ acci
pere d̄z. que vt siāt. nō op̄⁹ est. vt huic vel
illi magis afficiamur regnēto. aut p̄ h̄ vel
illo habendo p̄tēnam⁹. **S**i autē. vt noster
aduetit p̄ceptor. **H**inc inē vos contē
tiones et murmurā oriunt̄. dū conquerē
aliq̄s se deterius accepisse. q̄d p̄i⁹ habue
rat et indignū se esse. q̄ nō ita vestiatur. s̄i
cut ali⁹ frater ei⁹ vestiebat. **H**inc agit. vos
p̄bate. quantū vobis desit in illo interio
ri sc̄ō habitu cordis. qui p̄ habitu corpo
ris litigatis. quēadmodū enī calciamenta
vestimenta. anuli corona. et alia hm̄i h̄t⁹
sūt corporis. sic prudētia. iusticia. fortitudo
tpantia. fides. spes. caritas. sc̄ia. sapia. in
tellect⁹. hūilitas. patia. cordis. p̄p. clem
tia. māsuetudo. et alia hm̄i h̄t⁹ s̄e cordis
et quēadmodū illa corporis ita h̄ ornātū
aīe. et quēadmodū illa fortuite sūt dōna.
hec spiritus sancti sunt munera. et illa ca
duca sunt. et fluxibilita. hec perpetua et in
corruptibilia. illa m̄ltis p̄nt modis aufer
ri. hec neḡq̄ eripi neḡq̄ s̄cripi p̄nt neḡq̄ icē
dio. neḡq̄ villo uafragio amitti. et sicut il
la preda sūt tyrannoī. ita et hec ipsorū vi
toī. et sicut illa pace vigent. ita ista cōco
dia augentur. et sicut p̄lia et guerre illa ad
nihilant. ita lites p̄tēdes et murmurā ista
effugāt. **H**z pugnare hec ad iūcē vidēt.

ut asseram⁹ virtutes esse indebiles. ⁊ eas
 ⁊ prede ⁊ fuge fore obnorias. Profecto
 nulla est oppugnatio si nra cōphēdat in
 tentio. Nam ut asserum⁹ nō nisi a vi
 tis oppugnant̄ virtutes a qb⁹ si illese ma
 nent. in eternū pculdubio manent. qm⁹ p
 pri⁹ sunt possessoris inseparables comites.
 duuo testante Boetio. q̄ in egregio phice
 solationis volumine ita inq̄t. Has saltē
 nullus potui quincere terror ne vñ co
 mites psequerent̄ iter. Si lites igit̄ ⁊ cō
 tentiōes ex alijs virt̄is multū virtutē op
 pugnant. efficac̄ est ad expiendū argumē
 tu qntuz nobis desit in illo interiori sc̄o
 habitu cordis. si pro habitu cordis litiga
 mus. Ne pecunia iurgia lites ptentiones ⁊
 murmuratiōes. nō nisi et aio oriant̄ cla
 to. nec duo s̄il possunt in codē eē contra
 ria. ex eo pellant̄ virtutes oportet. hinc p
 vtendo exteriorib⁹ vestibus vocis clamo
 rem aīḡ perturbationē abīcere. Et sollicite
 debemus. Pauli apli salutiferuz dogma
 humiliſ ſuscipientes q̄ ait. Fabil p conte
 tionē. aut inanē gloriā ſuperiores ſibi in
 uicē arbitrantes. nō ea q̄ ſunt ſua ſinguli
 cogitantes. ſed ea q̄ ſunt alterius. Pluri
 mi enī valent hec duo ad remouēdas li
 tes. generandāe cōcordiam. cū quicqz ſe
 inſertorē oibus cogitat. ⁊ ea q̄ ſunt alteri⁹
 magis q̄ q̄ ſunt ppria pēſat. In his enī
 duob⁹ humilitas ⁊ caritas cōmendat. q̄
 nō ſolum ut docte agit Hugo discordare
 nō ſolent. ſed etiā discordantes ad cōcor
 diā reuocare. Quantū autem religioſoz
 aī imineat periculi. ſi vſtimētu ſine q̄p
 piā aliud ſibi faciat peculiare nō ex decre
 mento interioris aī ſolū. ſed ex intensa cu
 piditatis labo euident̄ dinoſcitur. Ad
 quā euitandam Aug⁹. Sauianū mona
 chū q̄ pclaris instruit̄ documentis. Im
 primis inq̄t. ſi vis dño placere ⁊ ad bea
 tititudinē celeſtis regni quentre. obediens
 esto. Si vis obediens eſſe humilis esto.
 Si vis humilis eſſe. rē peculiariat̄. q̄ſi
 venenū in oibus fuge. Ecce q̄ſi ois trans
 gressionis radicē rē peculiare deſignat fu
 giendā. tāq̄ ſi apte asſereret. Si peculiā
 bēs neq̄ humilis neq̄ obediens eris. ac p
 inde deo placere nūlaten⁹ poter̄. Et iō
 p tā peftero peculiariat̄ malo euitan
 do remedium adiecit dices. Si vis pecu
 liariat̄ nō habere cupidus eſſe noli. Si

vis cupiditatē vincere amore xp̄i te idue.
 Si vis amore xp̄i induere. amore vitior̄
 de corde tuo radicit̄ amputa. Si optas
 odisse vitia fratré tuū etiam male meritū
 diligere. Si certe fratré tuū cupis diligere
 noli ei detrahere. aut cū detrahentib⁹ cō
 miseri. Noli eū odisse noli nocere. Rem
 peculiare oīno fuge accōmodatū acq̄re
 re noli. ⁊ tua nō acquiras aliena intermit
 te. Considera Giezi discipulu⁹ Helisei.
 q̄ cōmoda ſua quirendo ⁊ pecuniā Haag
 man poſtulando eterna p maledictionez
 peccuſus ē. poſt hūc Iudas ſcarioth amā
 do pecuniā temeritat̄ vel cupiditate tra
 ditoris p auditate pecunie tradidit ſalua
 torē. ⁊ quali morte finiuit. euangelista te
 ſtat̄. Abiens laqueo ſe ſuſpedit. Certius
 ḥo poſthos Ananias fraudauit pprias
 pecuniā cōſcia vxore ſua. quā ſil' vouerant
 deo. cupiditate ſeducti aplica ſnīa morti
 adiūci ſunt. qd̄ etiā nūc monachoz or
 do id facere videt̄. qui amore pecunie vel
 peculiare in corde tenere delectant̄. Ut
 de quanti ⁊ quales hoc peftero morbo
 peculiariat̄ perierūt. ⁊ quāti ab iſto la
 queo mortis capti fuerint ⁊ capiunt̄ ⁊ de
 ducunt̄ in pfundum inferni. poſt hec qn
 ta ex h̄ mordo oriunt̄ mala declarat. cuž
 ſuſdit. De radice peculiariat̄ inq̄t vel
 amore pecunie gignunt̄ vitia hec. Ino
 bediētia. ſugbia. auaricia. contumacia. va
 na gloria. extollentia. voracitas. mēdaciū
 atq̄ luxuria. p has virtutes peculiariat̄
 demergunt̄ in baratz̄ infernale. Un ſcri
 ptum ē. De vobis mōachiſ. q̄ diuites eſſe
 cupitis in pecunijs ⁊ locupletes in veſ
 tibus ⁊ amicti regna celoz. qui ſponte
 dño. pmissum dediſtis obſeruare normaz
 pīm ſcr̄oz. quoz exēplis ex actu radiare
 mini in celis. ⁊ mō p cupiditat̄ pecunie
 ac negocijs ſecularib⁹ dediti intrabit̄ in
 ignem eternū. Quid p̄ficit vobis orare.
 vigulare. ieunare. ⁊ militiā monachi ha
 bere. ⁊ oī hora mens vīa in vanis ⁊ cadu
 cis rebus. ⁊ peculiariib⁹ reuoluſ. Quid mi
 ſeridicturi in die iudicij eritis. qn̄ hec an
 oculos vefros in testimoniu ante tribu
 nal eternī iudicis assignata erūt. Luca
 dire verebim̄. ite in ignē eternū. q̄ p̄pat̄ e
 dyabolo ⁊ angel' ei⁹. Videat̄ frēs dile
 ctissimi. ne q̄ſi vos decipiāt. male rei exē
 plo. ⁊ dicat̄ ſic illi fecerūt qui faciūt. ita ⁊

nos faciam⁹. Obsecro fili atq; admoneo
obserua & custodi te ab isto malo & illece-
broso & pestifero morbo peculiaritatis. si
nō vis amittere beatitudinem sempiternam.
Audi fili dñm dicentez. Beati pauperes
spiritu. qm ipsoz est regnū celoz. Et ite-
rū dñs. Nolite possidere aurū neq; argē-
tum. neq; duas tunicas. neq; es. in zonis
vestris. age ita ut delectet deo vita tua.
ama esse pauper. qz dñs Jesus christus
pauper fact⁹ est. Tanti patris monumen-
ta fratres mei nō a Saviniano soluz. sed
a nobis oib; sunt suscipiēda. Eteni cuz
illum monuit nos oēs. et posteros quo-
cūq; in eo est exhortatus. & qm tanta ab-
dicationis pfectio. vt inter hoc & illud ve-
stimentū non discernat paucorū est. ideo
qd dederat propter impfectos mandatū
tempat dicens.

Le⁹ qdragesimus quart⁹ **Augustin⁹**

Ped tñ si vestra tolerat infirmitas
vt hoc recipiatis qd deposituerat.
in uno tñ loco sub cōibus custo-
dibus habete qd ponitis. ita sane ut nul-
lus sibi aliquid operet. sed omnia vestra
opera in vnu fiant maiori studio atq; fre-
quentiori alacritate. qz si vobis singuli fa-
ceretis ppria. Caritas enim de qua scri-
ptum est. qz nō querit quae sua sunt. sic in-
telligit. qz cōmunia proprijs. nō propria
cōmunib; anponit. Et ideo tāto ampli⁹
vos proficere noueritis. quāto amplius
rem cōmunem qz propriā curaueritis. vt
in omnibus quib; vti transitoria necessi-
tas. superemineat. que permanet caritas

Cōmentū qdragesimū qrtū' **Ambrosi⁹**

Onū generum infirmis compa-
tiendum est. propterea si claudus
non velociter ambulat. si lipp⁹ nō
clare videt. si obtusus nō distincte audit.
si debilis ieiunare non potest. minime est
obiurgandus. immo vt paulo habetur
inferius. si latens est dolor in corpore.
famulo dei dicenti. qd sibi doleat. sine du-
bitatione credendum est. quare merito in-
quit. vt si nostra tolerat infirmitas: s; est
si ob animi nostri imbecillitatem. infirmi-
tatemq; mentis id toleram⁹. vt illud. s. re-

cipiam⁹ indumentū. qd in vestiario pos-
sueram⁹. in uno tñ loco sub cōib; custo-
dib; iubet. nos habeam⁹. qd posueram⁹
vt videlicet dum in cōi loco reponimus h;
ipm. qd in proprios v̄sus suscipim⁹. non
propriū sed ɔmune esse credat. Cōfert
quidem cōis locus de nob; bonam secula-
rib; famā refrenat vtentium affectū. Di-
sponit ad omnimoda proprietatis abdi-
cationem aim. & deniq; ad habendam ca-
ritatem ianuam pandit. Et sicut vestimē-
ta calciamēta. vnum. segetes. & quecūq;
ad victum vestūq; spectant nec nō orna-
menta. & prouentus quoq; in ɔmuni
habere iubemur. sic etiam oga nostra ita
cōia esse debent. vt sane nullus sibi aliqd
opez. sed omnia nostra oga inquit in vnu
fiant maiori studio. atq; frequentiori ola-
critate. qz si nob; singuli propria facerem⁹
nullus est pfecto tam piger. nullus tam
ignarus qz si sue relinquat libertati. co-
tis virib; non cōeēt aliqd quouis modo
opari. vt sibi saltez vitam pseruare queat
Multa magis pro cōi religionis bono
vnu quisq; debet opari. Sed quid di-
cam qz pro reb; publicis tantus quosdaz
torper inuadit. vt ea labē penit⁹ desinat.
& p pueri tanta sit eis sollicitudo. vt nul-
lis laborib; nullis sudorib; nullis rigo-
lijs. nullis itinerum discrb; nullis persi-
monijs. null' cuiuscūq; generi fatigatio-
nib; pcant. Conspicim⁹ em mercatores
marinis cū anxietatib; in latronij. pira-
tarz. atq; naufragij periculis non solū p-
uincias. sed oia mundi clymata plustrare
vt ditent atq; locupleten. Eadem⁹ alio
os i re militari mille modis qtidie se in-
gerere morti. vt vel diuitias pariāt. vt lue-
dom⁹ statum augeant. vel suaz virium &
publicent. & relinquant posteris nomen.
Intuemur etiā sciaz professores noctes
ducere in somnes. pce viuere multa terra-
rum spacia pagrare. & nunc legendi. nūc
scribendi. nunc differendi studijs sine in-
termissione deditos esse. vt famosi & sun-
gulares fiant. quaten⁹ quem optant finē
valeant adipisc. Cenim⁹ medicos. non
saniem. nō stercora. nō vrinam. nō vomis-
tus. nō quoscūq; horridos abominabiles
& fetores. nō deniq; pestilentes morbos
fringere. vt sibi vel lucru vel amicitia. vel fa-
uorem. vel famā. vel saltē gloriam possint

vendicare. **N**iaduertimus agricolas die noctuꝝ colédis agris insudare, vt letas inde segetes legant. **D**alleatores, fabri, architecti, textores, sutores, ceteri omnes artifices sic in ea quaz norunt arte se exercēt, vt nullo mittant corpore ré puerat auge q̄ si isti vt spalii se extollat, et mortali bus hoibꝫ placeat, tā feruent laborant. **C**ito magis frequētioriz alacritate, nos q̄ religiosi sum⁹ vt eternaliter viuam⁹ immortaliz deo placeam⁹ pro publico religionis modo vel seruādo, vel augēdo opari debem⁹. **A**d h̄ em caritas de q̄ scrip⁹ tū ē, nō querit q̄ sua sunt, nos impellit qđ sic n̄ interpretat p̄ceptoꝫ, q̄ cōia prop̄is nō pprii cōibꝫ aūponit. tanq̄ si patenter diceret. **O**b eā rem null⁹ sibi aliqd debet opari ppriū, sed oia in cōi fiant maiori studio atq̄ frequētiori alacritate q̄ si nob̄ essent ppria. **Q**m̄ caritas non q̄ rit q̄ sua sunt, sed cōia illa, s. pprijs anteponendo. **Q**uocirca si xp̄i caritas, q̄ sua sunt, mie querit, null⁹ n̄m debz sibi quip p̄iō opari ppriū. **E**t rursus si eadē xp̄i caritas cōia pprijs aūponit iure fit, vt matou studio cōia agere debeamus, q̄ si singuli geremus pprii, qm̄ sine mensura, et adiō penit⁹, pportione maior ē caritatis. **C**oꝫ p̄petrat puent⁹. h̄ em paruo age paruo q̄ claudit p̄cio. **I**lle nō tant⁹ vt de ip̄o dicat Apls. **O**cul⁹ non vī neq̄ auris audiuit, nec in corbois ex magitudine et eternitate ascenderūt, q̄ aut de diligentibꝫ se, vt de illo etiā libro de triplici hitaculo gloriosissim⁹ n̄ scribat, q̄ de celestis patrie aggredire, quā, s. xp̄i caritas effect, q̄ erit maiore sine dubio gloriam habebit q̄ bñs totū mundi regnū, etiam si eternū esset. **E**t iō si tāta est via caritatis, vt ipsa cardo sit om̄is mercedis. **C**ito ampli⁹ rez cōem, q̄ ad caritatē spectat, q̄ propriā vestra curaueritis, tanto inq̄ ampli⁹ vos perficere noueritis. **H**ępe infallibilis ille cor dis metat, om̄e p̄mūm n̄m, ex gradu n̄r̄ metiet caritatis, q̄ merito fit, vt in omnibꝫ q̄bꝫ vīt transitoria necessitas supeminat q̄ p̄manet caritas. **T**ransitoria quippe necessitas spalibꝫ vīt̄ reb⁹ in quibꝫ emere caritas sp̄ debet. **Q**m̄ nihil profecto est, qđ sine caritate possit placere deo. **A**de re in oibꝫ vīt̄ reb⁹ agēdis caritas

p̄feratur, necesse est, qm̄ ipsa est omnium virtutum mater, ipsa radix omnī bonorum, ipsa via illa sublimior, que tendit ad celum, de qua Paul⁹ adhuc excellentiorem viam vobis inq̄ demonstro, ipsa sola est que finem nescit, dicens Ap̄lo Corinthis. **S**ive p̄pheticie euacuabitur, sive lingue cessabunt, sive scientia destruet, caritas nūc excidit. **E**t rursus nūc manet fides, spes, caritas, tria hec, maior autem horum est caritas, qm̄, s. hec sola celestes illas mentes eterno efficit gaudio. **N**āc ipsa est oīs future dulcedinis gremium, beatus ergo ille qui in ea adipiscenda nō tepeſcit, qui p̄ ea habenda cūcta q̄ bui⁹ mūdi sunt respuit, qui rejecto priuato cōmodo publico bonis vacat, qui quicquid habet in cōe partitur, qui quicquid operatur in cōem redigit vīsum, et illius gratia libentius atq̄ feruenti⁹ operatur, q̄ sibi ipsi operare p̄ propria, qm̄ vere hec illa via excelsa est, per quam mens ad celestia sublevatur, vt terrenis, s. rebus per hanc communē distributionē calcatis in deum, hoc est in fontem omnium bonorū omne nostrum dirigatur desideriuꝫ. **H**ed sunt nonnulli qui terrenarum facultatū opes dimittunt, et ad monasterium venientes habitum religionis sumunt, deinde torpentes hoc sibi ad salutē sufficere credūt q̄ sua dimiserūt, q̄ varia crimina subhabitūt religionis constituti non admittunt atq̄ idcirco dormiunt bibunt et secure vivunt, dūc̄ hoc faciunt repidi existūt, nihil boni pro re publica monasteri⁹ operantes, quibus melius fuerat vt in seculo morarentur, vbi peccata sua recognoscerent, et aliquando per dei misericordiā cōpuncti bonis operibꝫ stuperent. **Q**uare cuiuscumq̄ professionis status et conduōnis homines pro eterna acquirenda felicitate nihil possunt efficacius agere, q̄ ut in caritatis operibus studiosi sint et peruigiles, et lacres in sua re publica amplificāda. **H**inc Africenus maior sicut in sexto dene publica Cicerō meminit, minori dicit. **S**ed q̄ sis Africane alacrior ad tutandam regendāq̄ rem publicam sic habetto, omnibꝫ qui rem publicaz inuenient, auerint, certum esse in celo definitum locum, vbi beati sempiterno euo fruant. **N**ihil est enim illi principi deo, qđ quidem

m

t

in terris fiat acceptius. q̄cōcilia ceterisq̄ hoīm iure societatis. que ciuitates appellant. harum rectores & cōseruatores hinc celum ostendens. pfecti huc reuertuntur quā sniam nostri p̄dō docuerūt afferentes oēm potestatem adōno deo esse. a quo reēctum facientes iudicium eternum essent p̄ miū suscepturi. Eis igit̄ omnibus qui pro rei publice salute aliqua organē & illa nō p̄ mundi gloria faciant. sed ad iusticie caritatisq̄ p̄cepta seruāda dirigūt. magna debet merces. caritas autē in amore dei & proximi cōsistit. In dei autē amore tria sunt p̄cepta seruanda. primū vt ipsū ex toto corde diligam⁹ hoc est vt oēs cogitationes nostras ad ipsum refaramus. Alterū vt ex tota anima ipsum amemus. hoc est vt omnes anime affectiōes dirigamus in ipsum. Tertium vt ex tota mente ipsum colamus. hoc est vt oēm qua intellegim⁹ & discernim⁹ in ipsum habeamus rationē. In primū autem dilectione duo sunt tenenda. Alter⁹ vt qđ tibi nō vis fieri. alij ne feceris. Alterū vt que vultis vt faciant vobis homines. & vos illis faciat⁹ sic obtempabit⁹ p̄cepto dicenti. diliges p̄tū tuū sicut teipsum. Ex hac qđ gemia in p̄tū dilectionis virtute. omnes quib⁹ appetenda desideram⁹. aut fugienda vitam⁹ orūnt̄ virtutes. qm̄ his souetur beneficijs. & nulla ledit malicia. In omnibus igit̄ quibus vtitur transitoria necessitas. debet supeminere caritas. qm̄ quicquid cogitam⁹. quicquid loqui⁹. mur. quicquid operamur. in dei primisq̄ dilectionem debet versari. hoc faciētes legem adimplem⁹. qm̄ in his duobus mār datis tota lex pendet & pphete.

Text⁹ q̄dragesimus q̄ntus Augustin⁹

Onsequens ergo est. vt cū quis filii suis. aut aliqua necessitudine ad se p̄tinentib⁹ in monasterio cōstitutis aliquā cōculent vestem. siue quod liber aliud inē necessaria deputandū non occulte accipiat sed sit in p̄tate prepositi. vt in rē cōem redactū cui necesse fuerit tribuāt. qđ si aliq̄s rem sibi collatā celauerit furti iudicio condēnet.

Commentū q̄dragesimū q̄ntū Ambrosi⁹

3 quecūq̄ munera. si oīa etiā lura ex p̄prijs laborib⁹ & sudoribus adepta in rē cōem redigi debent. Onsequens ncōio fit. vt si illi q̄ sunt in monasterio cōstituti a suis parentib⁹ siue a germanis. siue a qbuscūq̄ suis affinibus vel quacūq̄ necessitudine. b̄ sanguinis cōjunctione ad se p̄tinentib⁹. vel etiam amicis vestē aliquā siue quodlibet aliud inter necessaria vici⁹. vestit⁹. aut cuiuscūq̄ monasterij oportunitat̄ deputandum sulces perint. nō illud occulte p̄ se accipient. sed p̄posito consignent. in cui⁹ p̄tate sit in rē cōem redigere. & cui necesse fuerit fin eiusdem arbitriū tribuere. sic enī extinguitur avaricia. sic resecat̄ superfluitas. sic nutrit̄ caritas. sic scā custodiē paupertas. sic animus ad celestia anhelat. sic etiā faciēs in hoc mūdo inē brōs incipit cōputari. Si autem qđ abſit. rēsibi collatā celauerit vt ināt. furti iudicio cōdēnet. Sed qđ sit furti iudiciū. qđ agte dignoscer. si inē que crima furtū connumerat̄ intelligat. Nempe in sc̄a mandator̄ tabula. sic oīa potentis dei dīgito scriptū est. nō adulterabis. nō surū facies. nō falso testimoniō nū dices &c. Unū ergo ex his est criminibus. q̄ eterna merent̄ supplicia. q̄re iusta sacror̄ canonū sniam. quēadmodum de adulterio. homicidio. falso testimoniō & ceteris h̄mōi. ita & de furto vnuſquisq̄ dī iudicari. ppterēa fures & latrōes. 3pls Paulus ait. regnum dei nō possidebunt. Laueant ergo fratres rem sibi collatā celare. ne furti iudicio condēnēnt. hoc ēne regno dei priuenē & eternis cruciatib⁹ affectiāt. Fiantq̄ siles Jude proditori in supplicio. qui similes ei volunt esse in criminē. Ille enim appetendo lucrum. illa que ei cōmitabantur a domino abscō debat. Tu monache que tibi donant̄ occulte vis retinere. Ille loculos i collegio habebat apl̄or̄. Tu peculū q̄ritas in conuentu monachor̄. Ille ob avariciā prodidit magistrum suum. Tu ex cupiditate decipere credis p̄ceptorem tuū. Par culpa parem exigit penaz. ille pinde laqueo se suspendit. tu laqueata lingua sine fessione peribis. ille in agro sanguinis crepitum edius. tu in sterquilino euscerat⁹ atq̄ maledict⁹ cū pecunia tua iacebis. ille in eternū tartareos ignes patiet̄. tu ge

hennam infernalem sine fine sustinebis; et vestrum utriusque liquefactum absorbenti aurum ab imanissimum dicetur tortoribus. Atque scisti. aurum bibe. Hoc igitur monachus hie locos. noli tibi collata occultare munera. Multo minus monasterij bona defraudare noli. nec perturberis si ea que ab aliis suscipis retinere non permittis. Neque ob id etiam fratres vexare et turbare velis. cogita quod versuti hostis caliditas est. ut te irritet et prouocat ad iracundiam. rixas. et contentiones. quatenus monasterij pacem et fratum caritatem conturbes. Quare contra calidum hostem cautus esto contra eius versutias vigila tibi laqueos eius precepare. terrena cuncta quibus te decipere nuntiis calcare stude. ut cuicunque propheta hostiam laudis deo sacrificias dicere possis. Diripiisti domine vincula mea. Et rursus laqueus. sed dyaboli contritus est. et nos liberati sumus. Non igitur corruptibilia et caduca petas. non que tibi ad iudicium sunt affectes. sed dices. quod petam quod reqraro. o miser et ignave. non quod audiis prophetam cantantem. vnam peti a domino hanc requiram. et inhabitem in domo domini omnibus diebus vite mee. Age ergo. terram fluentem lac et mel. vitam scilicet eternam require. hanc pete ad hanc aspira. que a te auferri non poterit. quam si cum rerum terminorum contemptu adipisci et possidere valebis. Quid petis facultates huic seculi perituras ac sordidas. Quid phonenore huius seculi tamen suspiras. Quid ferues et anxiaris in amore peculiaritatis. et delectaris multiplicare argentum et ducari in vestibus ut appareas in oculis hominum gloriose. Quare pro omnibus diuitiis tuis hoc illuc mens tua discurrit. An ignoras o miser. quod de malis caducis et rebus quas congregas genes. quod cum ipsis omnibus demergeris in profundum infernum. forsitan times ne pecuniam amitas. et non metuas ne animam tuam infernali pena detrudas. Ecce enim celorum regnum promissum est tibi. ecce vita eterna preparata est tibi. et non exardesces pro tali regno. et non suspiras pro tali vita. non contemniscis pro supplicio quod tibi preparatum est pro nequissima dilectione pecuniarum vel vestium. vel lucro appetendo. Aliud in hac vocem domini dei cuius dicens.

Venite benedicti patris mei. percipit enim quod vobis paratum est ab origine mundi. audite hec fratres dilectissimi. audite veracissimi largitoris promissa et tale regnum amate. pro tali speciosa patria suspirate. et amorem pecunie. vel vestium affluentiam. vel peculiaritatem radicatus de cordibus vestris festinetis euellere. Si hec enim caduca. que immixta sunt anime amaueritis. ad illam celestem patriam peruenire minime poteritis. Hec ab alta sancta in dagine profecta est interpretatio. credendum nihilominus est ut suo tempore Augusti. preter hos canones aliqua suis fratribus et clericis dederit seruanda statuta. in quibus pro singulis criminibus singularis temporales penitentias iungendas taxauerit. finis quas delinquentes perpositus pro presenti seculo erat iudicatus. sic ergo non solum eterna pena a deo sed etiam temporali a preposito rem collatam celantes furti erant iudicio condendi.

Textus quadragesimus sextus Augustinus

Indumenta vestra fini arbitrium prepositi lauenesciue a nobis siue a fullonibus. ne interioris anime sordes contrahat mude vestis numerus apertus.

Commentarius quadragesimus sextus Ambrosius

Ei preest non super patrum traditiones soluendas. sed super fratum transgressiones puniendas constituitur. transgrediunt autem fratres preceptoris nostri mandata non solum si in spiritualibus oberrant. sed etiam si temporalibus non conuenienti modo utuntem. quare prepositus non solum quomodo fratres ieiunent. quomodo orent. quo pudici sint. quo contemplationi dediti attendentes debet. sed etiam qualia portent indumenta scilicet ne nimis vilia. ne nimis pretiosa. ne nimis pauca. ne superflua. ne nimis nitida. en nimis etiam imunda. quoniam in his omnibus. quod precaudendum esse preceptor non dicit. notabilis esse habitus potest. valde enim notabile est. ut frater qui mundicie debet vacare mentis. vacet mundicie

vestis. Quid enī ex hoc vanitatis studio
inferre possumus, nisi q̄ plus de veste q̄
de spiritu. pl̄ de corruptibili q̄ de incor-
ruptibili, plus de lana cuium q̄ de gra-
tia redemptoris omnium curetur. Ob ea
rem valde dolendum esse inquit Bern. vt
habitū nōst̄ qui humilitatis solet esse
insignis a monachis nostri temporis ge-
stetur superbis. ut igitur ne per inanez
gloriam in habitu peccemus, ne interio-
ris anime sordes contrahat mundē vesti-
num appetitus. preceptor nōst̄ vesti-
menta nostra siue nobis siue a fullonib-
us lauari iussit. Tanto enim quisq; int̄
polluitur in animo. quanto ad manē glo-
riam exteriō disponitur in corpore. Ad-
gnopere igitur curare debent prelati ne
per nitorem vestium delinquentib; diti.
Perinde Apostolus nos admonet dices
Nolite conformari huic seculo sed refor-
mamini in nouitate sensus vestri. Nam q̄
huius seculi formam expertunt in interiorē
pulchritudinem non exquirunt. Hec autē
scilz mentalis mundicia est. quam a no-
bis Deus requirit dicens. Lauamini mū-
di estote. auferite malum cogitationū re-
strarū ab oculis meis. Et xp̄s in euange-
lio non vestem sed faciem. hoc est consci-
entiam mūdare et lauare leiunatibus iu-
bet. rursus et non in vestimentis. et alīs ter-
renis. que erugo et tinea demolit. et que-
fures asportant. sed in virtutibus et in ce-
lo thesaurizare mandat. vbi neq; erugo
neq; tinea demolit. et vbi fures non effo-
duint neq; furantur.

Text⁹ q̄dragesim⁹ septim⁹ Augustin⁹

I Auacrum etiā corporis quoti-
ens infirmitatis cogit necessitas.
mīme denegat sed fiat sine mur-
mure de consilio medicine. ita vt etiam si
nolit iubēte preposito faciat quod facien-
dum est pro salute. Si autem ipse velit. et
forte nō expedit sue cupiditatē nō obediā-
tur. Aliquando etiam si noceat prodesse
reditur quod delectat. Deniq; etiā si la-
tens est dolor in corpore famulo dei di-
centi. quid sibi doleat sine dubitatiō cre-
datur. sed tamen vtrum sanando illi do-
lor quod dilectat expediat. si non est cer-
tum medicus consolatur.

Lōmetū q̄dragesim⁹ septim⁹ Ambrosi⁹

Edicīne nōmen amodo tempora-
mento q̄ fuisse impositum existi-
matur. vt non nūmum et precipi-
tanter. sed paulatim quantūq; solum suf-
ficiat adhibeatur nāq; multo cōstitutur.
modioci antem natura gaudet. īmodera-
tio enim omnis non salutem. sed penu-
lum affert. sed vtrum expediat. et quantū
aut quando. et quomodo. nō nisi a docē
et expertis medicis iudicari potest. et ideo
lauacrum corporis. siue quodcūq; aliud
medicamen quotidiena infirmitatis cogit
necessitas minime denegat. si illud ego-
to libenter caritatue et sine murmure. nō
quidem et abrupto. non ex tempore. non
inconsulto. non sūm proprium appetitu;
vt voluptuosī faciunt. sed de consilio me-
dicine tribuatur. Medicus enim infirmi-
tatem. et infirmitatis causam dignoscere
habet. et iuxta infirmitatis genus conser-
re medicamenta. ipse enim si lauacro op̄
est. consulere et recipere habet. et an in na-
turali. vel in artificiali balneo lauari de-
beat infirmus. Et si naturali ad cuius re-
gionis balneum sit mittendus. quoniam
non omnia eandem habent proprietatez.
nec sanandi omnibus vna ē efficacia. Si
vero articiale debeat lauacrum adhibe-
ri. quibus si et rebus conficiendum cali-
dis vtpote aut frigidis. resolutius. aut
constructivis. aut alijs aliorum genetum
rebus doctus et expertus medicus ipse q̄
infirmitatis nouit causam. dumtaxat cō-
sulere potest et debet. cui et credendum et
obedientium est. Credendum quidem
quoniam vnicuiq; in suo arte expto. me-
rito est adhibenda fides. quetanto est oī
bus humanis reb; necessaria. vt nulla si-
ne ea neq; corporis neq; anime potest es-
se salus. imo neq; ars neq; doctrina. ne-
q; queuis vlla bona actio eē sine fide pōt
Perinde apl's Paulus dicit. sine fide im-
possibile est placere deo. Perinde Aristo-
teles ait. Oportet adolescentē credere. Per-
inde Licero in scriptis de re publica re-
diget fundamētū iusticie esse fidē. Per-
inde pthomedicus Aluicenna inquit. plu-
res fides q̄ medicina sanat. frequenē enī
in aptitudine et appetitia medici gratiosa
et ex quādā cōfidentia quam egrot⁹ inde.

Helpit natura iā deficiens qualescit. Obviendū insup est medico. et certe a nobis valde honorand⁹. qm̄ ppter necessitatē ut Salomon inq̄t. creauit illū de⁹. Medicus qdēz et nature et dei mister est. qui nr̄is spatiens infirmitatib⁹ non solū corporales in salutem corporis reuelauit medicinas. sed ipse etiā non dēdignat⁹ est. p nr̄is sanauis mentib⁹. e celo ad nos vt medic⁹ deſcendere. Yſaia testante. q̄ ait. Ne languores nr̄os ipse tulit. et dolores nr̄os ipse portauit: non p passionis solū receptionē. s̄ p remedij collationē. Hāq̄ de ppro sanquine colurū. de flagellato corpe et strito corde emplastū. d̄ aia p̄ciuz. de dinitate efſicaciā ad nos sanandoſ effecit. id inquit Augusti. Medicina id inuēta est. vt pellaſ virtū. et sanet infirmitas venit ḡ ſaluator ad gen' h̄uanuz. nullū ſanū inuenit. ideo magn⁹ medic⁹ venit. Magn⁹ qdēz in doctrina. qm̄ ipſe ēars artiū et inefſabil' et infinita sapia. Hinc clamat Berni. o sapia q̄cta arte medendi in vino et oleo anime mee sanitatē restauras. fortificauis. et suauiſ fori. fortificauis p me et suauiſ mihi. Magn⁹ in virtute q̄r cū a planta pedis rſcq̄ ad verticez capiſ non extitisset in eo sanitas. ſe ſua sanauit potentia. et toti⁹ h̄uani generis ſanādi vberrina ſtulit. ppro ſtute remedies. magn⁹ in ſpassione. q̄r oīm languituſ oēs infirmitates curauit. Illuminavit qdēz cecos. loquelā mut̄. ſurdisq̄ restituit auditū. leproſos mūdauit. pſoldauit claudos. Mortuos refuſit aut ab inferis. Et nullū tandem fuit languentiuſ gen⁹. qd̄ ſe a ſuo potuit calore abſcōdere. Magn⁹ in expientia. expientia qdēm in tpiſ acq̄rit̄ diurnitate. ſed ecce antiqu⁹ diez. ab ipa ſui eternitate oēs nos ſuo p ſperit oclō pietat̄. magn⁹ deniq̄ in multiplici remedioz appositione. Hō em̄ infinitā artē infinitos latet modos ad oēs morbos ſanandoſ. Itaq̄ nō credendum ſolū. s̄ obediendū eft medico. et adeo qd̄ vt ſi egrot⁹ ſponte nolit iubēre p̄poſito faciat qd̄ faciēdū eft. p ſalute. Hēpe ſicut fites ſine opib⁹ mortua eft. ita paꝝ prodeſt credere medicū bonū eē. et ei⁹ p̄cepit atq̄ ſilijs nō parere. Hinc Aug⁹. ait. Nonne medic⁹ quid ſalutiferz quidue stranuz peſat egrotus. q̄r ſi egroti eftis. nolite me dico dictare. q̄ vob medicamina velit ap-

ponere. Si autem velit et forte non eft pedit. ſue cupiditati nō obediāt. Et q̄r qm̄ nonnunq̄ qd̄ delectat p̄rodeſſe creditur cum tñ noceat. Aut ultum em̄ interest inter cupiditatē et necessitatē. Nam qd̄ ex necessitate eft. utile eft. qd̄ ex cupiditaſ te eft. vitium eft. At vero ſunt nonnulli q̄ aſſerunt religioſis corpalez omnino non ppetere medicinam. Hi pfecto hominem eſſe animal rōnale non intelligunt. qm̄ ſi hac pollerent doctrina intelligerent utiq̄ hominē ſtare ex aia intellectua et corpe et qd̄ ad corp⁹ medicina ad aiam vero diſciplina ſpectet. intelligerent etiam qd̄ ſi ad corp⁹. cib⁹. potus. regimen. et om̄is vel deſenſio v̄l ſteruatio nature ſpectaret. id ipsum medicina ſpectaret qm̄ medicina ē ut Augu. in li. de morib⁹ ecclesiſie vtar. quicquid oīno corporis vel tueſt. vel instaurat ſalutem. Hec iſti plus ſapiant Apostolo qui carnis curam fieri prohibet in deſideriis. ipſi necessitate vero non prohibet. qui dicipulo ſuo Thimotheo p̄cepit. vt moſ diſco vino uteretur ppter ſtomachum. et frequentes ſuas infirmitates. Sunt et alij qui in mīmis etiā dolorib⁹ mox accerſire medicos et iugiter ſtomachum madefieri medelis non deſiunt. Hi nō intelligentes q̄ aſſidua pigmenta et continua anti-dota corporis virtutem exhaustant. ſe incurabiles reddunt. et carnis maliciam ſu- pia modum ſectantes. et non niſi carnali ter viuentes. cum imoderata carnis cura ſtudent propria nutrire deſideria. Qui dam tandem ſant qui q̄uis non putent religioſis negandas eſſe medicinas. rigorem tamen ſpiri⁹ dūtaxat imitantes. eas etiā ob infirmitatis neceſſitate cōpuliſt cōtēnunt. Hi pfecto nō intelligunt. q̄ virt⁹ dum modum non habet in vitium vertit quo ſit. vt dū affectant proſuſ ſpirituaſ liter viuere ſepenumero cum vitiis carnē extinguant. Et non attēdentes. ſicut apolloſius Paulus iubet. q̄ castigare et non mortificare carnem debeamus. nonnūq̄ proprieſt perſone homicide. propterea omnibus debitus eft ponendus modus. Primi quidem ſuū relinquentes erroreſ credant. nō vltro et citro ſcuſis dei corporalem negandam eſſe medicinam. Alteri reprimendi ſunt. ne faciant quod carnali ter concupiſcant. nāq̄ ſalus corporis ad

3 sensuendum deo seruanda est. carnis au
tem voluptas extingueda. Postremi ne
obstinati in suo maneat sensu imoderate
se afflgentes cogendi sunt facere quod fa
ciendum est pro salute. Et qm̄ nō nullle
sunt infirmitates que p̄ exteriora diffici
le cognoscunt. ideo subdit. deniq̄ si latē
est dolor in corpore famulo dei dicēti. qd̄
sibi doleat sine dubitatione credat. Ma
gna esse vtendum cōpassione. mire tñ con
iuncta prudentie iussit. Compassionē q̄
dem et misericordiam habendam insinuavit.
cū absq; dubitatione p̄cepit esse creden
dum. si latens est dolor in corpore dicēti.
qd̄ sibi doleat. Prudentiam vō in credē
do seruandam ostendit p̄ dei famuli ad
tectionem. Ac si diceret. nō cui libet indis
ferenter. sic de occulta egritudine dolenti
credendū est. qm̄ non desunt se penume
to in monasterio dolentiā singētes. vel vt
suis cōmodius vacent voluptatibus. vel
vt a laborib; extimant religiosis. quibus
nullo mō est mos gerēdus. quinimmo ad
pudicitā. castitatem. honestatem. pniam.
et diuinū cultum die noctuq; seruandum
sunt oībus modis cōpellendi. ne in mo
nasterio imoderata quies fiat eis in aqua
mo in debiles labes. Sed si famulus dei
exciterit q̄ se intrinsecū dolore assererit. ei
absq; omni hesitatiōe credat. Famul⁹
autem dei dinoscit si cum san⁹ est quoad
pōt. libenter ieuniat. si die noctuq; ecclē
siā sollicite frequentat. si humilis. si pa
tiens. et obediens est. Si equo aio corre
ctiones tolerat. si rixas et zizanias inē fra
tres nō seminat. si proximo p̄i est et mis
ericors. si verba dei libenē audit. si contem
plationi et meditationi est deditus. si illece
brosam voluptuosāq; odit vitaq;. si in suo
sermone verat. ita vt nō mendat. non fal
lat. nō duplex fuerit cōprobatus. qm̄ dei
famulus custodit vias suas. vt nō delin
quat in lingua sua. s̄z hec et alia ad dei fa
muluz spectantia quispiā seruauerit. seq̄
dolere interi⁹ fatetur. ei proculdubio cre
datur. mercē. qm̄ eius vita suū cōmendat
sermonem. et veritas in obseruantia man
datoz. digna est fidei suoq; verboruz. Le
stāte saluatore. qui dicit. a fratribus eoꝝ
cognoscetis eos. Boni igī famuli dei
fruct⁹. religiosa cōuersatio. vite honestas
sanctimonīa. et alia ei⁹ bona op̄a idoneū

b sunt testimoniu. vt suo credat lāguori. q̄
si secus. qd̄ absit. a prelato fieret iuste ar
gumētu assumeret saluatoris. q̄ perfidis
iudeis ei nō credentib; dixit. Si mihi nō
reditis operib; meis credite. Op̄a enim
q̄ ego facio testimoniu phibet de me. Il
lud sane ēaduerēdū. q̄ sicut de⁹ veritas
est infallibilis. ita ille ver⁹ dei famul⁹ p̄ci
pue in hoc esse cognoscit. q̄ in dictis facit
q̄ suis verax esse inuenit. Sed quenā
ca est qd̄ nonnullis etiā vez non credat.
Profecto hādeo ē. vel q̄ aperte mali sunt
vel q̄ suspecti habent ut sint mali. ea pre
sertim malicia q̄ mēdaces esse p̄sueuerūt.
Si enī veritas vbiq; in oībus. et semp se
quenda ē. et oē mendaciū ūrum ē veritati
qm̄ sicut lux et tenebre. pietas et impietas.
iusticia et iniq̄tas. pctū et recte factū. sani
tas et imbecillitas. vita et mors. ita inē se
sunt veritas mendaciū ūria. sit sane vt
q̄ mendaces esse soliti sūt. nec ipsa eis cre
dat veritas. Et qm̄ egrotantiū ūuetu
do ē appetere noxia et sue infirmitati con
traria. ne eoꝝ forte indebito satissiat ap
petui notanter adiecit. Sed tñ vtr̄ illi
dolori. qd̄ delectat expedit. si nō est cer
tū medic⁹ cōsolat. Scriptū ēenī. in ppria
cā aduocatū quere. qm̄ nemo idone⁹ ui
der in causa propria. Ethoc idcirco ētū
q̄ vnuquisq; aliena meli⁹ iudicat q̄ sua
tum q̄ sibupsi pl̄q; debeat compatiens
et misericors est. tñ deniq; vt de egrotis
dicam⁹. q̄ propter egritudinē rō occupa
ta est. ad iudicandū. tact⁹ ad pulsū dis
cernēdū. oīs deniq; v̄t⁹ motuā ad opan
dum. Et ideo l̄ credendū sit eoꝝ verbis
non tñ repente eoꝝ est acquiescendū desi
derijs. Nam sicut ceteros. ita et famulos
dei cōptant illicita desideria. quare metu
to ubet. Et si nō est certum medic⁹ con
solatur. et querat ille. qui de incerto facit
at certū et debita infirmitati adhibeat res
media. Neq; subueniatur non voluptati
obediat. fiatq; ipse dei famul⁹ ob ipsum
sanitatis remedium ad dei seruitia exequē
da habilior. Nam licet virt⁹ iuxta aposto
lum Paulum in infirmitate perficiatur.
per constantie. s. et patientie ostensionem
multa tamen sunt opera virtutis que per
egrotos exerceri minime possunt. Min⁹
enī orare. minus contemplari. minus
omnia pietatis exercere obsequia. minus

Deniq; ea ipsa omnia. quibus rei publice occurrit monasterij. possunt infirmi operari. quare ut ad hec talia fiant aptiores de periti medici consilio quoad fieri possit. qd celerrime fiant robustiores.

Le^ttu^s qd^dragesim^o octau^o Augustin^o

Ecce ait ad balnea. sine quocu^{q;} ire necesse fuerit. min^o qd^d duo vel tres. Et ille qd habet aliquo eun^o di necessitatem. cum quib^o preposit^o ius sentire debet.

Lo^metu^s qd^dragesim^o octau^o Ambrosi^o

Vadtriplex est cā quare non minus qd^d duo vel tres ire fratres debent. quocu^{q;} eis ire necesse fuerit. Prima quidē ut sacri euangelij consequamur effectuz. Huius enim domin^o. vbi^z cu^z fuerint duo vel tres cōgregati in nomine meo. in medio eoru^z ego sum. quod non in statu solum. sed etiā in incessu potest conuenienter adimpleri. quoniā quē admodu^z qui simul cōmoran^z. ita tū qui simul proficiuntur. in nomine possunt salvatoris conuenire. ceu discipulis euntibus emaus contigit. qui propter eoru^z sanctam mentium vniōnem non solū spiritualem consolatorem. sed corporale cu^z eis chustū meruerunt de sua resurrectioⁿ ne habere doctorem. Secunda propter solatum consequendum. Nam si nulla sine socio. ut trita sapientum sententia est. iocunda est possessio. quale potest unus solus habere solatum. Etenim sic unus solus carbo succendi non potest. ita nemo solus offici solamē non potest. Tertia ē propter evitanda pericula. Nam in precipitum in latronem. in suffocationem. in ferarum deuorationem. in diversa egritudinum genera et in alia innumera mala quis solus incedens iucurrere posset. que associatus facile evitaret. a sapiente perteinde scriptū est. ve soli qd si ceciderit non habet subleuantem. Quarta est propter bone fame testimonii. facile enim est quē piā solū criminari. facile detractionis iacula in solū iacunt. Etenim hoīes cū vidēt ex monasteriū monachū solū incedente^z.

mor ad infamie verba primum dicens. iste vel aliquid de monasterio aspor^z tavit vel tāq; impudic^o scortum queritat. vel superiori rebellis fugam accepit. Vel alterius generis facinoris quidpiam per petrauit. Alij vero honestius sub figura loquentes tū nutantes aiunt. quid iste pīscis extra aquam facit. Et eo pacto non tū sibi. sed totum est religioni infamie et scandalō. Ob eam rem etiam si vir magis sanitatis ne sui ac religionis macule famam. mirum modum solitarium incessum. sibi cauere debet. Nec prop̄ factam humilitatem. aut contemptum sui aut sensum proprium contemnere famaz debet. quoniā. vt christus inquit. maledictus homo qui negligit famā suaz. Et rursus. qui negligit famam suam crudelis est. Hinc preceptor noster in sermone primo de vita clericorum ait. Ioh^olo ut ali quis de nobis inueniat maleviundi occasionem. Preuideamus enim bona. h̄c ait Apostolus. non solum coram deo. sed etiam coraz hominibus. propter nos conscientia nostra sufficit nobis. propter nos fama nra non pollui. qd pollere debet in vob. Lenete inquit qd diri atq; distinguite. Due res sunt. p̄scia tū fama. p̄scia tū bi. fama primo tuo. t addit. Qui fidens p̄scia sue negligit famā suā crudelis est. et maxime in loco isto posit^o de qd dicit apostolus scribēs ad discipulum suū. Circa teipm bonoz opm prebe exemplum. t in simone secundo de cōi vita clericorum ab aplica etiā ex oris auctoritate dicit. Specaculū facti sum mūdo angel t hoib^o. Qui nos amant querūt qd laudēt in nobis. Qui aut nos oderūt detrahunt nos. Nos aut in vtroq; medio p̄stituti adiuuante dno deo nostro. t vitam nostram t famam sic custodire debem^o. vt non erubescant a detractorib^o laudatores. Et in li. de sancta virginitate inquit. Non audiendi sunt siue viri siue femme. qd quando reprehensi in aliquo negligentia sua. p̄ quam fit. vt in malam veniant suspicionē vnde suam vitam longe abesse sciunt. dicunt coram deo sufficere conscientiam. extimationem hominum non imprudēter solum. veiuz crudeliter contemnentes cū occidunt animas alioz. siue blasphemantium viam dei. quibus fm suam suspicio

nem quasi turpis. que casta est displiceat
vita sanctorum. siue etiā cuz excusatione
imitantium nō quod vident. sed qd putat
punde quisq; a crimib; flagitorū atq; fa-
cinoz vitā suā custodit. sibi tm bene facit.
Quisquis autē etiam famā. z in alios mi-
sericors est. Propterea in libro de opere
monachoz assent. q multo misericordiā
operantur erga animas infirmoz. qui fa-
me bone seruoz dei cōsulunt. q erga cor-
pora egentū. qui panem esurientū fran-
gunt. Huic ab omni non solum re. vt ad
Alippium scribit. sed etiā spē maligni q
possimus nos abstineam. z bonam fa-
mam custodiā dispensatiō nostre mul-
tū necessariā. ergo vt ipsam custodire va-
leamus. nō minus q duo vel tres ince-
damus. in quoz ore omne verbum defen-
dende tuendeq; fame z ipsi probande ve-
ritatis manebit. Et qm omnis maloz co-
mes pari labe grauari cernit. subiungit
Et ille qui habet aliquo eundi necessita-
tem cu quibus prepositus iussit ire de-
bebit. Ad prepositum siue priorem spe-
ctat imediate super vitā fratrum vigilare
suarum otiū tanq; verum pastorem vul-
tum cognoscere. oues ab hedis segregar-
e. inter sanam z morbidam pecudem dis-
cernere. z hāc ab alijs ne totū gregē cor-
rūpat abicere. qd vigilantiaz. z si inter
fratres in monasterio cōmorantes habe-
re debeat. multo magis super eos foras
euntes mentis coniūcere oculos tenet. ne
forte propter discholoz consorum reli-
gionis rituperet ministerium. Laue-
at igitur iuuenum associare iuueni. fragi-
lem fragili. discholu discholo. malum de-
niq; malo. Laueat inueterato malo flo-
rente coniugare iujuenem. qm hic ppter te-
neros annos exiguaq; rerum experientiā
potius a peruerso allicietur z peruerter.
q; econtra ipse puerum conuertere que-
at. Applicet igitur bonum bono. Aut bo-
no mediocre. Aut probato z constanti vi-
ro malu. vt hic cum sancto sanctus. z cu electo electus. aut fiat. aut saltez populo
timore pbare societatis se esse demōstret.
Hanc coniungendorz fratrum normā no-
bis eximi⁹ prophetarū David reliquit di-
cens. Cum sancto sanct⁹ eris. cum electo
electus eris. cu peruerso peruerter. Alie-
quoz legitime accedit rōnes. quare nō

nisi cu quib; pposit⁹ iussit q; extra mo-
nasterii ire debeat. tu qm prepositus oīm
renū in monasterio agendaz cognitor; eē
dz. Idcirco quo z cu quib;. z propter qd
eundū sit distinete sciat. oportz tu vt ex-
euntium refreneat appetit⁹. si enī vnicuiq;
liceret q; velle suscipere sociū. quis cal-
lide ordinare posset. vt frequentius assu-
meretur. sicq; alicui in sui aie permitiēva-
gandi daret licētia. In eundo igit̄ extra.
z in quibusq; concedendis recreatio-
nib; maxima est vicissitudo seruāda. Tu
vt subiecto virt⁹ seruet obedientie. Cum
demū ob ea que in mōasterio; aut alijs in
locis p cōi vtilitate contingunt facienda.
Eueniret enī sepennmero. nisi h̄m prepo-
siti arbitriū fratres exirent. q aliquo fra-
tre magnope indigeret. q si abesset supue-
niēt. aut etiā pre medietate nō posset mo-
nasterij subuēre necessitati. sicq; vel scan-
dalum. vel detrimentū nō effugeret. Qui
bus de reb; hoc preceptū interalia maxi-
ma est cu diligentia seruandū. Et vt dei
gratia cu exentiib; sit taz in eundo q; in
redeundo prelati sui benedictionem susci-
pete nō obmittant.

Text⁹ qdragesimū non⁹ Augustin⁹

Brotantium cura siue post egi-
tudinem reficiendoz. siue aliqua
imbecillitate. siue etiā febribus
laborantium vni alicui debet iniungi. vt
ipse de cellario petat. quod cuiq; op⁹ es-
se perspererit. Siue autē qui cellario. si-
ue qui vestib;. siue qui codicibus prepo-
nunt sine murmure seruat fratrib; suis.

Commentū qdragesimū nonū Ambrosi⁹

Libi preceptor noster personā in
ducens salvatoris ait. Ego inqt
domin⁹ accepi. ego reddā. Et qd
accepi z quid reddam. Situi inquit. z
dedutis mihi māducare. Situi z dedis-
tis mihi bibere. Terram accepi. Celum
dabo. Temporalia accepi. eterna restituā
Panem accepi. Ultam dabo. Quis ita-
q; tam impius est. qui tam prestanti com-
mutatione ad pietatis obsequia prestan-
da non moueat. Quis taz imisericors.
q; fratri suo misericordiā facere negligat.

durior nempe saeo, qui ad proximi necessitati occurrentum pro tanto non flectat remuneratore. Jure igitur idem preceptor noster caritatis officia tam crebro nobis reperit. Jure tam aperte, tamq; serio se illa iubet impendi. Jure egrotantium curam, siue pro ipsa curanda infirmitate, siue pro debilitate post egrotitudinem tollenda vni alicui determinate iniungendā precepit ne de his que opus sunt et communis cure negligētia aliqua accidat in firmis necessitas. Sed is, quem ad servendum infirmis duxerit prelatus eligen dum tecum timeat, ut tante diuine remunerationis capax sit, necesse est, altoquin nec debitam egrotis adhibebit curaz, nec tam perfectum cum delectabit op⁹. Talis quippe seruitor debet esse infirmorum, ut que facit non hominibus, sed illi facere refirmiter credat, qui dicet, quod vni existis minimis meis fecisti mihi fecisti. Ipse etum in iudicio dicturus est. Infirus fui, et visitasti me. Et curvi, et dedisti mihi cibum. Scivi, et dedisti mihi potum. Facite igitur obsecro fratres mei misericordias in hoc seculo, que deleant peccata, et vobis in die succurrant iudicij, cum nobis tempus adest. Et in nostra consistit potestate bona opera facimus cum enim bene operandi temp⁹ traherit, non nisi recipiendi superent. Et id unusquisq; recipiet, quod hic pie, vel impie gesselerit. Ferat igitur eqno animo fortiores infirmorum egrotitudinem, non eos terreat labor, non egrotantium importunitas, non fetores, non putredines, non gemitus, non clamores, non temum que cungs seruendi incōmodates a tambo no salutiferoq; retrahant ministerio. Temporalis quidem erit labor, premium autē erit eternum. Nec illa preciosa regali, et imperiali poterimus veste ornari: Si fū gem⁹ his laboribus angariari. Ipse em celestis imperator per apostolum suu; dit. Nemo coronabitur, nisi qui legitime certauerit. Ipse per eius doctorem, et vi carij sui successorem inquit. Ad magna p̄mia perueni non potest, nisi p magnos labores. Tales etiam sint, qui cellario qui vestibus qui codicibus, quiq; et alijs distribuendis rebus preponuntur, ut sine murmure seruant fratribus suis, ipsi

enim non dñi, sed ministri, nō seruum retores sed dispensatores, non peculiares, sed econonici sunt exhibtores, ad q̄s spe crat hilariter, libenter, ac oportune distribuere ut de ministerio eis cōmissio nō eter nū supplicium, sed sempiternū reportent premiū. Non igitur clamant, non detrahant, nō dare differant, nō deniq; postulanties tedio officiat, qm̄ qd est aliud murmuratoꝝ nisi acerrimus blasphemator, p inde preceptor noster in cōmentarij sup psalmos ait. Murmuras aduersus deuz qz fur non morit appēde in statera equitatis furem et blasphemium. Nam dicas, qz fur nō es, sed murmurādo aduersus deuz blasphem⁹ es, ille captat somnum hois, ut aliquid inuoluat, tu dicas, qz dormit deꝝ et hominem nō videt, ergo vis ut ille corrigit manū, pri tu corrigē linguā. Vis ut ille corrigit cor aduersus hominem, tu corrigē cor aduersus deum, ne forte tu cū optas vindictā dei, si venierit, te priorē inueniat. Graue igit̄ et cōtagiosum peccatum est murmuratio, qz merito regnū celoz, ut Gregorij dicit, nullus qui murmurat accipit, qm̄ non nisi pacifice, humili, liberali, faciturne, quiete, et omni pietate plene daf menti. Recte igit̄ apud Salomonē murmuratores describunt, qui ait, precordia satui sicut rota carri. Cartū fenum portat, et murmurat, nō enī potest rota qdescere a murmure, sic multi sunt fratres, qui nō menti, sed corpore soluz in vnu habitant. Tales similes sunt iumentis deferentib⁹ vinū, et bibentibus aquaz. Quid enī, pdest dulce et amenū religiōis habere nomen, qd sanctum deferre habitu, qd in sacro habitare loco, qd caritatis h̄e ministeriu, et dulci ac suavi relicto viae nō pietatis turbulentissimā detorrente potare aquam murmurationis. Non igitur murmurauerit, ut apostolica vtamur auctoritate, sicut quidam murmurauerūt, et a serpentibus perierunt, quare a serpentibus nō qz serpēs venenosus est. Et ois qui murmurat in lingua tenet dyaboli venenum, plures enim lingue hominū dolose, qz serpentium venena inficiunt. Hinc apl's Jacob⁹ ait, Lingua inquietū malū plena veneno mortifero, murmurationis pctm a deo sp abhoiat⁹ ē deꝝ, ut antiq; i legē n̄ expectauerit ipsū p⁹ auctorꝝ morteē

puniendum. quinquo ipsos viventes sue
murmurationis luere penas fecerit. Sic
M^oysen contra M^oysen frēm suū mur
murātē lep̄ p̄cussit. Sic choie Dathan et
Abiron pessudebit. Sic eoz complices
maccauit sic omnes qui de terra murmu
rauerunt promissionis ab hostibus et pe
stibus in deserto deuorati in eam intrare
minime potuerunt. Sic e celo misit ignē
et deuorauit murmurantium castra popu
li Israhel. Sic rursus in multitudine ma
gnum ignitos per apostolum paulo an
te annotatos immisit serpentes. ut mur
murateores eorum deuorarent. si multis et
grauiissimi plagi. que innumeris exodo
et alijs legis veteris libris scribuntur. p
pter eorum murmurationem. Israhelitū
cum populum affectat. M^orito igit iubet
preceptor noster. ut qui alicui prefecti sūt
ministerio sine murmure seruant fratri
bus suis. ne ipsi etiam in iram incurvant
summi dei. et incassum ferant omnes mini
sterij labores. qui non soluz ipsi murmur
abhorre debent. sed ne alijs murmurant
di present occasionez. magnopere stude
ant. ne eis sicut hebraico illi populo cele
sti cibo non contento et memori carnium
panis. cepe. vuarum. piscium. vini et aque
et sue miserie immemori seruitutis ad de
trahendū murmurandumq; nunc d' deo.
nunc de M^oysē et Elaron. nunc deniq;
de alijs presidentibus linguas relaxant
merito contingat. de quibus dixit p̄phe
ta cum non fuerint saturati murmurabūt
Idcirco qui distribuendis rebus presunt
dare non differant. ne quibus dare debet
murmurationis causa efficiantur. Hinc
pestiferum murmurationis morbum totū
viribus de monasterio pellendum esse di
cimus. Namq; murmuratores et detrac
tores omnia bona in mala pervertunt.
Si enim ieiunas hipocritam. si comme
dis voratorem. si quiescis pigrum. Si ex
ercitio vacas inquietum. Si taces stu
tum. si loqueris presumptuosum. Si tua
erogas vane gloriosum. Si non erogas
teauarum dicunt. Hinc Johannein bap
tistam. quia in abstinentia precipu⁹ erat.
a demone nutriti dicebant Christum. q; re
comedebat voracem hominem et potato
rem vini appellabant. quia natum cecum
illuminauit. dixerunt eum a deo non esse.

m

quia sabbatum non custodierat. illumis
toq; ceco maledixerunt. Ejcentē demo
num muto loqulam. surdoq; reddentē
auditū blasphemantes in Belcebub p̄n
cipem demonorum talia effecisse signa
astuebant. Iure igit super Johannē pa
rens noster inquit. Qd de nulla re magis
deum offendisse ille populus iudicatur
ctus est. q; tra deum murmurādo. Itaq;
et iure factum est. ut tot tantisq; fuerit fla
gellis assectus. Discat ergo non murmu
rare. qui male patitur. etiā si ignorat. cur
mala patiatur. per hoc quisq; se iuste pa
ti arbitretur. q; ab illo iudicatur. cui⁹ nu
q; sunt iniusta iudicia. q; si murmurās in
nostra fuerit congregatio. iuxta prioris
arbitrium. tam diu peniteat. q; diu culpe
expet qualitas q;q; pestilēs morbū hie sic
cognoscere affectantem de murmurationi
ne ad fratres suos cultores heremī scri
ptum non pigeat lectutare sermonem.

Lectus quinquagesim⁹ Augustinus

Odices certa hora singulis die
bus petatur. extra horam qui pes
tierit nō accipiat

Commentū quinquagesimū Ambrosi⁹

On libro. quē et Valentini de
correptione et gratia p̄ceptor no
ster inscripsit. quod semel lectū est
nullo modo arbitremini inquit satis vo
bis in otescere potuisse. si ergo fructuosis
simū habere vultis. non vos pigeat reles
gendo habere notissimum. ut dilucidiso
sime sciatis quibus et qualibet questioni
bus soluendis atq; sanandis non ibi hu
mana sed diuina occurrat auctoritas. a q;
recedere non debemus. si volum⁹ perve
nire quo tendimus. Frequens igitur di
uine scripture nobis debet esse lectō. quā
in hoc etiam preceptor noster intendens
iubet singulis diebus certa hora codices
postulari duo quippe insinuavit ut dieb⁹
scilq; singulis et certa hora libri perantur.
per alterum quotidianam lectionem mā
dauit. per alterum rerum faciendarū tem
pus distinxit. ne scilq; ppter lectionem di
uinus cultus. oratio. et cetera que opos
tuna sunt monasterio impediantur. extra

horam vero inquit. qui petierit non accipiat. et quare. quoniam ut Salomon inquit. omnia tempus habent alio enim tempore. celebrande sunt missae. alio canonice. et cantande sunt hore. alio manu sunt exequenda opera. alio reficiendi sunt fratres. alio ergo sunt lectiones audiende. Omnis tamen religiosorum actio in hec tria genera consumuntur. utpote in orationem lectionem. et operationem. Orationes. ad quam omnis diuinus cultus tandem reducitur. superius precepit dicens. Diu inibus instate horas et temporibus constitutis. operationem mandauit cum dirit. ut nullus sibi aliquid operetur. sed omnia incommuni fiant. Hoc autem in loco lectionem insinuavit. hec tria idcirco precepit. et magnopere alibi commendavit. quoniam nobis in monasterio constitutis valde sunt necessaria. Nam per orationes mundamur. hinc sacerdos ad orationem se preparans euangelicas non modo cor sed etiam labia sibi mundari precatur per lectiones instruimus. hinc Apostolus ait quecumque scripta sunt scilicet ut legamus ad nostram doctrinam scripta sunt. quantum per patientiam. et consolationem quam videlicet ex scripturarum lectione. cipimus. spez future beatitudinis habemus per operationem beatificamur. hinc sanctus propheta cecinit. Labores manuum tuarum. quia manducabis. beatus es. et bene tibi erit. Itaque frequenter. hoc est quotidie saltem. ut nunc de lectione. lectionem faciamus. Hos qui religiosi sumus legere debemus. tum quoniam. quemadmodum corpus ita et anima quotidiana indiget refectione. At vero nullus suauior nullusue iocundior anime cibus. et a Lectantio inde falsa religione preclare dictum est. quod cognitio veritatis. quidem mirum in modum spiritus parit lectioes. hinc etiam Marcus Licero in primo officiorum libro ait. hominis mens discensio alitur. et cogitatio semper aliquod aut inquirit. aut audit. videtique et audiendi delectatio dicitur. Vinc ab Aristo tele pareticorum principe in his libris quos de anima inscripsit sciā esse salutē pfectiōne. receptionēque intellectū assertū ē inde sit et oīs homines. sicut suam exorsus est sapientiam. natura scire desideret.

omnes enim trahimur ad cognitionis et scientie cupiditatem. in qua quidē ut rationem. Cicero adiecit excellere pulchritudinem. labi autem et errare multum et turpe dicuntur. Cum quoniam omnis habitus salutifere doctrina. non nisi exactius iteratione atque frequentia gignitur. Tuz quod cum sapientia dei immensa sit. fine creat. terminis non clauditur sine intermissione in eius indagine laborare debemus. Cum quod cum mens nostra in eius creationis exordio. nuda sit. omni forma destituta. et in ordine intelligentiarum pura potentia. et non nisi. si per nature viam gradimur. a nuncis adipiscatur exterioribus. longo tempore insudare opus est. ut sanata possit doctrina imbuiri. idcirco ab his. qui proficete desiderant. singulis diebus est aliquid discendum. ea de re doctus hyppocrates nos sollicitos facies dixit. Ars longa. vita brevis. experimentum fallax. Ea que sciimus minima pars est eorum. qui ignoramus. contigit etiam se penitentio propter banc correctionem mortalem ut Plato in phedrone inquit. vita moribus cupiditatibus. formidinibus. omnifariis imaginibus multis denique nugis a corpore meo. et impleatur. Contingit etiam nonnullis. ut interiores sensus obvium minus sint ad referendum idonei. Contingit ut fantasia et memoria specierum intelligibilium armarium quadam tegantur. et quibus aduersa dispositione. vel ad recipiendas similitudines laborent. vel in eis retinendis labantur quo fit. ut non facile possit intellectus eridiri propter quae omnia exercitatione indiget non parua. qua quidem consumpta et electa in vigore mentis clarescat acies. quippe nemo est tam rufus ingenio qui legendi conferendis excitatione perspicax non fiat. quoniam retatio preparat intellectum. perinde Quidius cecinit. quid durius sit. quod mollius vnde. Dura tamē molli sita canuntur aqua. per continuum. scilicet diuturnū gutte descensum. Debemus insuper attente et intelligamus quod legitur lectio in vacare. quoniam legere et non intelligere. nescio quid aliud sit quam negligere. taliter autem. scilicet non intelligentium lectio similis est psitaci. pice. corui prolationi. hec enim humana verba proferunt. sed quod

attente

Dicant intelligunt mīmē. et solum. ut Per
sūs inq̄t. magister artis ingenijq̄ largi-
tor venē ad ea conanda mouet. Itaq̄ nō
ad vocem. non ad melodiam consonantiam.
armoniāq̄ verboz. vt demulcescātares
sed ad veram sanāq̄ carpendam senten-
tiam. vt repleant̄ mentes. vacare debem⁹.
Hinc etiam de scripturis disputantez. vt
ad D̄masum pon. mat. Hieronym⁹ scri-
bit. nō decet Aristotelis argumenta con-
quirere. ne ex flumine tulliaque eloquētie
deducēdus riūlūs. nec aures quintilia-
ni flosculis excellende. aut declinatione
mulcende. sed pedestris et q̄tidiane simi-
litudinis. et nulla lucubratione redolens
oratio necessaria est. que rem explicat. sen-
sum ediscat. et obscura manifestat. De
bemus q̄z deuote legere diuine supplicā-
tes maiestati. vt nostrā lectionum no-
bis verum rectūq̄ sensum reserare digne-
tur. qm̄ non sumus ex vobis tanq̄ ex no-
bis sufficientes. vt Apls inquit. aliquid
excogitare. sed sufficientia nostra ex deo ē.
H̄erinde parens noster gloriosissim⁹ re-
cte obiurgat phos. qui elati crediderūt ve-
ri cognitionē proprio se fuisse adeptos in
genio. pnde virtutem esse qualitatē men-
ris. quam de⁹ in nobis sine nobis insun-
dit. optime in encheridion definiuit. quo
fit. vt ad sacre scripture cognitionem op⁹
sit intima compunctione. poti⁹ q̄z pfunda
inuestigatiōe. suspirijs. q̄z argumēti. cre-
bris gemutib⁹. q̄z copiosis argumenta-
tionibus. lacrimis. q̄z sententij. oratiōe
q̄z lectiōe. gratia lacrimaz. q̄z scientia lit-
terarum celestīn̄ potius contemplatione.
q̄z terrestrium occupatione. spiri⁹ eleua-
tione. poti⁹ q̄z chartaz reuolutōe. Hinc
beat⁹ Gregorius in cōmentarijs sup Eze-
chielem inquit. q̄z legentis spiritus tendit
illuc diuina eloquia eleuant̄. q̄z si in eis
altū qd videndo et sentiendo q̄sieris. hec
eadem sacra eloquia tecū crescunt. et tecū
in altiorib⁹ ascendunt. pndē si vadūt ani-
malia ad utilitatem. si stant ad custodiaz
sui si eleuant̄ ad contemplationem dei. et ro-
te ipse pariter vadunt. stant et eleuant̄. q̄z
quesita sacra lectio talis inuenit. qualis et
fit ipse a quo querit̄. Ad actiuam vitā. p̄
fisceris ambulant tecum. ad imobilitatē
atq̄ constantiam concēdisti. stant tecum
ad contemplatiā vitam p̄ dei gratiā per-

uenisti volant̄ tecum. Debem⁹ etiam le-
ctiones et studiūz nostrū nō ad inanem
mundi gloriam. non ad terrenū terrenarū
lucrum. sed ad nostre mentis salutem di-
rigere. qm̄ si secus facerem⁹. etiam si euā-
deremus peritissimi. apud deū stulti cen-
seremur. Debem⁹ tandem diligenter ad
ea legenda dirigere aīm. que nō fabulas
poetaz. non inhibitas sup̄stitiones genti-
lium. nō vagationem mentiū. sed dei lau-
dem. christiane fidei defensionē. habende
devotionis incitamentum. et oīa demum
documenta salutis cōcernunt. hec autem
sunt diuini canones. sacroz doctorz in-
terpretationes. et oīm deniq̄ gesta sanctoū
Nempe per hoꝝ lectionem. quid cauere.
qd prosequi. quoue tendere debeam⁹ di-
scim⁹. Hinc sanct⁹ David. cecinit. lucer-
na pedibus meis verbū tuum. et lumē se-
mitis meis. Per hoꝝ lectionez. humana
diuīa q̄z nobis reserant̄ arcana. nihil enī
grāmatic⁹ apte coniungit. nihil rhetori⁹
recte suader. nihil dyaletic⁹ acute discer-
nit. Nihil geometra mensurat. nihil arith-
metic⁹ numerat. Nihil astrolog⁹ iudicat.
Nihil prospicit vidualis. Nihil delectat
music⁹. Nihil sanat medicus. Nihil natu-
re pandit phus. Nihil economie⁹. Nihil
ethic⁹. Nihil deniq̄ politic⁹. et artifex q̄z
cūq̄ docet. qd sacram doctrinam pretere-
at. Hinc beatus Hieronim⁹ ait. qd medi-
coz est. p̄mittunt medici. tractant fabulia
fabri. sola scripturoz ars est. que sibi pas-
sim oēs vendicat. Unde vt ei⁹ ambituz
paucissimis lustrē. si illos noscere cupis.
quibus diuina tradunt̄ p̄cepta. Legelī-
brum Geneseos. in q̄ recipientium legem
generatio describit̄. Si ipsa vis scire pre-
cepta. Exodi volumē legas. Si p̄ceptore
obseruantiam discere affectas. Leuiticū
vbi ecclesie statuunt̄ ministri adiscas. Si
idoneos legis cupis scire executores. Hu-
meri scias librum i q̄ infirmi a fortiorib⁹
decernūt. Si anhelas legi⁹ obscuros sol-
uerenos. Deutonomiū legito. i q̄ ob-
scura. legis dubia declarantur. hucusq̄
Moyses. hucusq̄ Mēntathēucus. de q̄
ad Paulinum beat⁹ Hiero⁹. ita scribit.
Manifestissima est Genes in q̄ de crea-
tura mundi. de exordio generis humani
de diuisione terre. de confusione linguarū
cum de descēsione vsq̄ ad Egyp̄ scribu-

tur hebreoz patet Exod⁹ cum decem plagiis. cū decalogo. cū mysticis diuinisq; pceptis. in pmptrū est leuitic⁹ liber. in quo singula sacra ficia. imo singule pene silla be et vestes Elaron et tot⁹ ordo Leuiticus spirant celestia sacra. Numeri xō non ne totius arithmetrice et ppheticie balam et quadraginta uaz mansionū p heremū misteria ptinent. Deuteronomium vero secunda lex et euangelice legis pfigurato Nonne sic ea hz q priora sunt. vt in noua sint omnia de veterib⁹. Hucusq; igit pma ps est scripture veteris testamēti. q lex ap' pellas preceptoruz. Altera ps scripture antiq; legis historia. s. exemplorū est. In qua pmo platoz. subinde subditoz ptemplari exempla poteris. Nam si nosse desi deras. q pacto plati subditos suos dirige in finē debeant Iosue librum legito vbi Jesus nau typum dñi non solum in gestis. verum etiam in noīe prefert. trās iot danem hostiū regna subuertēs. diuidēs terram victori pplo. et per singulas urbes vitulos. montes flumina. torrentes atq; oīnia. ecclesie celestisq; Hierusalem spir tualia regna describens in desideratam pmissionis terram subiectum sibi ppim dei dducit. si lites rixas. contentionesq; ppli et soluere et paccare aues. intuere. iudicium libz. in q ob eam grām diuersoz iudicuz describitur institutio. Si informare et in struere subditum optas. libz Ruth addiscas i quo habes quō Neemii informauit Ruth. quaten⁹ h in vez diugū iungeret Ruth insug moabit. Esiae explet vaticium dicentis. Emitte agnū dñe. dñato rem terre. de petra deserti ad montes filie syon. Samuel in heli mortuo. et in occi sione Saul. vt inq; Hieronym⁹. veterez legem abolitā mōstrat. porro in Sadoch atq; David noui sacerdotij. nouiq; im perij sacra testa. Si aut scire optas. quō reges a corgalib⁹ bellis tueant populum habes libros regū. Si xō quō a spiritua lib⁹ pugnis defendant subiecti. Machabeoz leges volumen. si diruta tam corporalia q; spiritualia cupis reficere Neemias Hesdrasq; adiutores consolatoresq; tibi assint. Hi em templum instaurant murosq; extruunt ciuitatis. Si quō pside tes in secundis aduersisq; rebd⁹. regi seclō sum immortali et inuisibili deo firmis ad/

herere debeant intelligere anhelas. Job patientiā constantiā meditare. Si quo in aduersis patientiā. in periculis fortitu dinem. et in psporis benuolentiā subditi habere debeat. scire concupiscis. edoceris quidē per Thobiam. q cecitatem patientē sustinuit. p Judith q cōstans et periculis se exponēs hostē interficit acerrimū. per Hester. q sublimata. et poplo suo benuo la in ecclesia tipo populi liberat de piculo. et interfecto Aman. qui interpretat un quitas partē cōuiuij et idem celebrem mitit imposteros. hucusq; ps scđa veteris testamenti. Tertia ps que in monendis hoībus continet sapientiā. in generalem specialeq; consumē admonitionē. generalis quidē habet in libro ecclesiastici. vbi vniuersi cuiuscūq; stat⁹ monent. spiritua lis altera ad prelatos. altera ad subditos spectat. prelatorz autem admonitio est. vt seruare iusticiā debeant. qd Salomon si eū recognoscim⁹ auctorem. in libro edo cuit sapient. in q dicit. Diligite iusticiā vos qui iudicatis terram. subditū monitionem trifariā dicimus. Haq; alia ē in cipientiū. hoc pacto. puerbia ad paruu los directa edidit. Alia pficientiū. eo mō ecclesiastes libz confecit. in quo pficien tes viros monuit tpaliū relinquere vanitatem. Postrema pfectorz est. si cātica canticoz cecinit. vbi viri pfecti in contemplationib⁹ erudiunt. pnde Hiero⁹. sicut vir sanctissim⁹ ita eloquentissim⁹ ait Salomon pacific⁹ et amabilis dñi mores corrigit. naturā docet. ecclesiā iungit et xp̄m sanctazq; nuptiarū dulce canit epithalaminū. Hucusq; scripture veteris testamēti ps. tercia. Quarta prophetarum scilz continens vaticinia sequit. partimur autē ipsam in eā. que de tam capite q; de mēbris est. sic David simonides noster xp̄m lira psonat. et in Dechacordo psalterio ab inferis excitat resurgentēz. et cūcta que ad salutem suoz spectant membroz. tonanti spiritu decantat. et in eam que de christo capite principaliter extat. hec autē qui incarnationis indicat puritatez. sic Esias intonuit. Ecce virgo concipiet et pariet filium et vocabit nomen eius Emanuel. q; in hac et in cunctis alijs nō prophetiam. sed euangelium texere videtur. Aut passionis describit acerbitatez sic Hieremias

vaticinat⁹ dicens. Ego quasi agn⁹ man⁹
suctus qui portat ad victimam. Aut ascē
sionis nunciat sublimitatem. sic Ezechiel
aquitam grandem magnarum alarū vi
dit. Aut finalis equitatis insinuat retr⁹
butionem. sic a Daniele sancto dictum ē
Aperti sunt libri. ⁊ indicati sunt mortui.
de his que scripta erant. ⁊ in eam tandem
que de membris maxime est. sic Os. Jo
hel. Amos. Abdie. Zone. Michee. Naū
Abachuc. Sophonie. Ager. Zacharie.
Malachie⁹ habes vaticinia. in quibus
filiorū Israël opera predicunt. hucusq⁹
testamentum vet⁹. Jam nouum seq⁹
tur cui⁹ pars vna in quatuor euangelia
velut in quatuor flumina partita oga de
scribit redemptoris qui cum verus deus.
ver⁹ homo. verus sacerdos verusq⁹ rex et
titerit. iure afflatu quodam spiritu sancti
hoc quatuor de christo quatriga domini
omni manifestauit creature. Namq⁹ Jo
hannes deitatem. eum alte intonuit. In
principio erat verbum. Matheus huma
nitatem. cum liber generationis ieū chri
sti filij dauid exorsus est. Lucas sacerdo
tium. cum incepit. sicut in dieb⁹ Herodis
regis sacerdos. Marcus regalem resur
rectionem. cum a mugitu quasi leo exor
dire⁹ dicens. Ego vor clamantis in de
serto descp̄it. Altera pars apostolorū
aliorumq⁹ electorum gesta miracula. pre
dicationes. monitiones. ac visiones enu
merat. De quibus ita scribit Hieronym⁹.
Paulus apostolus ad septem scribit ec
clesias. Octaua enim ad hebreos a ples
risq⁹ extra numerum ponit. Timotheum
instruit ac Lycum. ⁊ Philomonē. actus
apostolorum nudam quidem evidētē so
naret historiaz ⁊ nascientis ecclesie infan
tiā tētere. sed si nouerim⁹ scriptorem eo
rum Lucam esse medicū. cuius laus ē in
euangelio. animaduertim⁹ pariter omnia
illius anime languentis esse medicinam.
Jacob⁹. Petrus. Johannes. Judas sep
tem epifolas ediderunt. tam mysticasq⁹
succinctas ⁊ breves. pariter ac longas. bre
ves in verbis. longas in sententijs. vtra
rus sit. qui non in eatum excutiat lectio
ne. Apocalypsis Johānis. tot habet sa
cramenta quot verba. Et parum inquit
dixi. ⁊ pro merito voluminis omnis laus
inferior est. In verbis singulis multipli

ces latent intelligentie. Ecce q̄ brevis a
sime sacre sophie distinctiones. non dico
comprehendim⁹. sed quatulacūq⁹ et par
te generice tetigimus. singulares autem
eius partitiones mysteria sacra sensus lit
teralem utpote moralem tropologicum et
anagogicum. fructus. dulcedines. ame
nitates. amplitudinem. profunditatē. cel
stitudinēq⁹ eius quis explicaret. profecto
nulla vis humani ingenij. nulla lingua
mortalis. nulla creata facultas. nulla de
nig⁹ finita potentia eius vel comprehen
dere vel narrare vel penetrare posset im
mensitate. Testes sunt quatuor illa ma
xima ecclesie luminaria. Augustin⁹. Hie
ronymus. Ambrosius. ⁊ Gregor⁹. Te
stes sunt Origenes. Dyonisius. Hilari⁹.
Ciprianus. Chrysostomus. Cirillus. Eu
sebius. Isidorus. Beda. Athanasij. La
etantius. Boetius. Cassiodorus. Ricar
dus. Bernardus. Hugo. Testes deniq⁹
sunt omnes scholastici doctores. e quorū
omnium mentibus q̄bōq⁹ multa multiplic
iaq⁹ pro eius interpretatiōe milia libro
rum emanauerint volumina. non tamen
eius potuerūt exhaustire abyssum. Ha
b̄ q̄ hoc est illud mare magnū ⁊ spaciosum.
⁊ ipertransibile fretum in quo sunt repti
lia animalia pusilla ⁊ magna. quoru⁹ non
est numerus. hoc est illud virentissimum
pratum. in q̄ rose formosissime. vole ame
nissime. lilia fragrantia. ⁊ omnī florū ge
nera semper redolent. hec est illa voluptas
paradisi. in q̄ est omnē lignū pulchri
visu. ⁊ ad vescendum suave. Lignū etiā
vite in medio paradisi. Lignū scientie bo
ni ⁊ mali. aqua fluui⁹ ad ipsam irrigandā
in quatuor caput diuisus egressus ē. qm̄
omnis sacre pagine tractat⁹. aut de sim
plici immortali. vno ⁊ trino ⁊ deo. aut
de pura creatura. aut de r̄po deo ⁊ hoīe.
aut de sacramētis. preceptis. alijsq⁹ ei⁹ in
stitutis est. Et iō in scripturis sanctis di
citur. spirit⁹ sapientie multiplex. eo q̄ mul
ta. vt inquit Augustin⁹. in se habeat. ⁊ q̄
habet ipse est. ⁊ ea oīa vñ ille sunt. Necq⁹
enī multe. sed vna sapientia est. in q̄ sunt
infiniti quidā ei⁹ finiti thesauri rerū in
telligibllum. in quibus sunt oēs inuisibi
les atq⁹ incomutabiles rationes rex etiā
inuisibilum ⁊ mutabilium. que per ipm
facta sunt. Hec est igitur ille splendor ce

lestis glorie. in q̄ omnis visibilis atq; inuisibilis cognoscit natura. nam quicquid de deo. de angelis. quicquid de celoꝝ orbis planetis. Sideribusq; eorū effectibus atq; influentijs. de elementis. de pfectis imperfectis corporibꝫ. de interiori exterioribꝫ homine. de mudi plagi clima tibus. regionibus. de inferno. limbo. purgatorio. de vtroq; paradiſo terrestri atq; celesti. et deniq; de his omnibꝫ. que in ilis gerunt et continent explicare possent hec sola sapientia cōpleteſt. Perinde ipsa in ecclastico inquit. Ego ḡru celi circuui ſola. et pſfundū abyſſi penetraui. et in fluctibꝫ maris ambulaui. et in oī terra ſteti et in omni populo. et in omni gēte pumatiū habui. et oīm excellentium et hu miliū colla propria virtute calcaui. Hinc sapiens ipſe omniū rerū que ſunt ſcientiā veram. utpote diſpoſitionem orbis terraꝫ et virtutes elementorū initium. Conſumptionē et medietatem tempoz. Uincissitudinū pmutationes. et moꝫ mutationē. Diuisiones tempoz. anni cursus. Et ſtel larum diſpoſitiōes. naturas animalium. et iras bestiarū. Uim vētoꝫ. et cogitationes hoīm. differentias virgultoz. et virgutes radicū. et quecūq; ſunt abſconſa ab oīm artifice ſe gloriatur per ſapientiā di dicisse in qua. ut inquit. eſt ſpiriꝫ intelligēt. sanct⁹. Unic⁹. multiplex. ſubtilis. diſſertus. nobilis. incoinqūnat⁹. certus ſuavis. amans bonū. acutus. qui nihil ve tat benefacere. human⁹. benignus. ſtabi lis. certus. ſecur⁹. oīm babens virtutem. omnia proſpiciēt. et qui capiat oīs ſpiri tus intelligibiles. mund⁹. ſubtilis. omni bus enim mobilibꝫ mobilior est ſapientia. Attingit autē vbiq; propter ſuā mundiam. Vapor est enī virtutis dei. et ema natio est quedam claritatís oīpotētis dei ſincera. Et ideo nihil iniquitū in ea in currit. Landor est enī lucis eterne. ſpecu lum ſine macula. Dei maiestatis. et una go bonitatis illi⁹. Et cum ſit vna oīa po test. Et in ſe permanens oīa innouat. et p nationes in aīas ſanctas ſe trāffert. Amicos dei et pphetas cōſtituit. Heminē enī bilitat⁹ dei. niſi eu qui cum ſapientia inha bitat. Et enī hec ſpeciosior ſole. Et ſuper omnē diſpoſitionē ſtellarum. Luci com pata innenit p̄oi. illi enī ſuccedit noꝫ.

Sapientiā autē non vivit malitia. Attingit ergo a fine vſoꝫ ad finē fortiter. et diſponit omnia ſuauitate. Tot ac tantis hec noſtra ſapiētia ſolet extolli preconijs ut nonnūq; in laudes increate ſapienſe incidañ. et hoc ideo. quoniam hui⁹ noſtre illa motrix eſt in humana mente ad agendum. Et q̄q; huius illa ſit outrit. vniuſq; tamen idem eſt obiectum. idē fir niſ. Et q̄ pares videntur effect⁹. Et ad illam per hanc recte inſtructi conſendimus. et ſi per illam dumtaxat hanc valea muſ adipisci. Ob eam rem Auguſtin⁹ in preclarissimo de trinitate volumine inq; Scientia noſtra christus eſt. Sapientia quoq; noſtra idem christus eſt. ipſe noſbiſ fidem de rebus temporalibus inſerit. ipſe de temporalibus exhibet veritatē. per ipſuꝫ pergiuimus. ad ipſum tendimus. per ſcien tiam ad ſapientiam. ab uno tamen eodez christo non recedim⁹. in quo ſunt omnes theſauri ſcientie et ſapientie abſconditi. nō ergo ſat⁹ eſt. ut credidere philoſophi. ad ſapientie complementum humanarū ac diuinarum rerū habere cognitionem. niſi ex iſla per pietatem increate vniāmū ſa pientie. et beati ſiamuſ. hinc in libro Job ſcribiſ. Ecce pietas eſt ſapientia. et ab hac vtiq; nomē accepit. quoniam a ſapore ſa pientia dicitur. Hinc Auguſtinuſ in li bro de ſpiritu et anima eam amorem et ſa porē eſſe boni deſcribit. Et in libro de aca demicis eam humanarū diuinarūq; re rum que ad beatā vitam pertinent ſcien tiam definiuit. Et qm̄ diuine scripture he omnes conueniūt proprietates ure ſibi nomen vendicat ſapientie. Hā ut in li bro de doctriñ christiana inquit Aug⁹. Quicquid hō extra hanc didicerit ſi no ſrum eſt hic dāna. Si uile eſt hic inue nitur. Et cū ibi quisq; iuenerit omnia. q̄ uiliter alibi didicit. multo abūdanti⁹ ibi iuueniet ea que nūſq; alibi iuuenire potuit. Etenim hic philoſophica eſt. qm̄ ut alibi dicit. omnes omniū naturarum cause mūdo creatore ſunt. hic ethica. qm̄ bona vita et honesta nō aliunde format q̄ cuꝫ ea que diligenda ſunt. et quēadmodū di ligenda ſunt diliguntur. hic eſt de⁹ et p̄tius. Hic logica. qm̄ veritas lumēq; ani me rationalis nō niſi deus eſt. Hic etiā laudabilis rei publice ſal⁹ neq; enī opti

me custoditur ciuitas nisi fundamento
et vinculo fidei. firmoq; cordie. cum bo-
num omne diligere. quod summum atque ve-
ritatum deus est que insuper disputatio-
nes. que lumen quorumlibet philosophorum.
que leges quarumlibet ciuitatum. Duo-
bus enim preceptis sunt paranda. ex qui-
bus christus dicit legem totam et proph-
etas dependere. diligere dominum tuum ex
tota anima tua ex toto corde tuo. et ex to-
ta mente tua. et proximum tuum sicut te-
ipsum. Distinguimus est igitur homo diui-
nus. et oes in se hz delicias. Nempe quod
volueris ex homine diuino nascitur sicut de
manna tradunt iudei. quod quoniam comedebant
pro eniustitiae voluntate sic sapiebat
in ore. et sicut illud panis angelorum omne
in se habens delectamentum dicitur est. ita
et sacra scriptura liber vite. in quo omnia co-
tinent arcana dei. cuius origo eterna. cuius
essentia incorruptibilis. cuius cognitio vi-
ta interminabilis. cuius scriptura indele-
bilis. cuius inspectio desiderabilis. cuius do-
ctrina infallibilis. cuius scia dulcis. cuius p-
funditas inscriptabilis. cuius habita innume-
rabilia. unum in verbum omnia. quid plu-
ra. sed in libro quicquid docet veritas est que
quid precipit bonitas. quicquid promittit
felicitas. nam deus beatitas est sine fallacia.
bonitas sine malitia. felicitas sine miser-
ia. queritur quicquid est quod in hac vita vir-
sapientem teneat. et inter pressuras et tur-
bines mundi equo animo manere sua-
det id pumum sanctarum scripturarum medita-
tionem beatum Hieronymum esse arbitram.
propterea demetriadi inquit diuinis scri-
pturas septem lege. immo de manib; suis sa-
cra lectio nunquam depona. scio in scripturam
diuinam. per quas solas potes plane dei in-
telligere veritatem prohiberi quedam. per
cipi quedam. sed et aliqua suaderi non pos-
sunt media. et suadent perfecta. Propte-
rea beatum Gregorius super ezechiel inquit.
Hac scriptura ostendit staturam suam
in edificatione mox ostendit altitudinem
in permissione premiorum. ostendit horribilem
spectum in terroribus suppliciorum. Recta
est enim in preceptis. Alta in permissione hor-
ribilis in minis. propterea etiam beatus
Ambrosius. in libro de Laym et Abel ubet
ut celestium scripturarum eloqua diu texere.

ac polire debeamus toto animo cordeq;
sanctantes. ut siue ille spiritualis cibi in oes
se venas anime diffundat. quoniam nihil in hac vita dulcius sentitur. nihil au-
dius sumitur. nihil ita mentem ab amore
mundi separat. nihil sic animum contra tem-
ptationes roborat. nihil ita hominem ex-
citat et adiuuat ad omne opus. et ad omnem
laborem sicut sanctorum litterarum medi-
atio. Ideo merito beatus a sancto pro-
pheta dicitur. qui in lege domini medita-
bitur die ac nocte. et huius sancte medita-
tionis premium magnum insinuans pro-
se ad dominum ait. Veniant mihi miseratores
tue et vivam. quia let tua meditatio mea est.
Et ideo ut sic audacter cum eo. ut nobis
misereatur. et vitam largiatur eternam po-
stulare valeamus fratres mei cum in me-
ditatione et observatione diuine legis uni-
tari totis viribus studeamus. Sed di-
cet ex vobis aliquis. ecce ignarus sum. Alius
infirmitus sum. Alius. publicis rebus sum de-
tentus. et eo pacto a lectione sanctorum
scripturarum et ab earum se retrahunt me-
ditatione. Quibus dicitur. quod neque in va-
litudine neque ignorantia. neque quibusvis
occupationibus tolli potest. quod orationes
dominicam et symbolum non repertant. et
quoniam deus deus est non contemplan-
tur. hoc si fecerint sanctorum litterarum le-
ctiones compotes sient. quoniam omnis
latitudo scripturarum in oratione domi-
nica. et in symboli breuitate concluditur.
Et quod omnium studiorum nostrorum
divina sapientia finis sit. et in ipsa omnium
cognoscendarum rerum sic ratio resulge-
at. ut quicunque eam perfecte possideat oim
rerum plenissimam habeat notitiam. no-
tamen liberalium artium. ut quidam ob-
stinati in proprio sensu proterue defen-
dunt. est studium supervacaneum. quoniam
sublimis et gloriosus deus omnes
alias scientias ut huic famulentur. sintque
eius pedisseque et ministre humanam do-
cuit mentem. quibus tamen quibusdam gra-
dibus ad hanc velut omnium scientiarum
reginam possit ascendere. Neque omnes su-
mus apostoli. ut per spiritum sanctum mox
repleti mereamur. Neque omnes Augusti-
nus. qui in nulla scientia nisi deum co-
gnovit preceptorem. Opus est igitur. ut

iueta nostri ingenij inbecillitatez in adi-
piscendis scientijs manducamur. vt. s. de-
scientia ad scientiam de muneribz ad fon-
tem muney. de radijs ad lucem Originē
et radiorum. de creaturis ad creatorē
proficiscamur. qm. vt Apostol⁹ ait. inuisi-
bilia dei a creatura mundi p ea que facta
sunt intellecta cōspicunt. sempiterna qz
virt⁹ eius et diuinitas. huic sententie pa-
rens noster primo de trinitate assentit d⁹
cens. humane mentis acies inualida. in
tam excellenti luce figi non potest. nisi p
iusticiam fidei emundetur. Assentit Hu-
go super euangelica ierarchia. vbi ait q
quemadmodum infirmi oculi. solem nu-
be tectum libere cōcupiscunt. q coruscum
er⁹ lumen minime intueri possunt. sic di-
uinum radium op⁹ est factoz velaminuz
esse circumuelatum. Assentit Dionysius.
qui non aliter inquit possibile est nob⁹ di-
uinum radiuz lucere. nisi varietate sacro-
rum velaminum anagoice circumuelatū.
Qui g alias scientias iō adscit ut p eas
tāqz per medium. viamqz in finem diri-
gat. non modo nō errat. vt aduersarij op-
timaz dōctrinaz insule aiunt. sed summi
dei laudant magnificantqz potentiam et
benignitatem. qui tot modis se nob⁹ tri-
buit cognoscendum. Nempe omnis alta
scientia. vt in deum referat. velamen quod
dam est cognoscende deitatis. et gradus
ad eam ascendendum. perinde Marcus
Tullius in his libris qui sunt de natura
deorum ait. Quis igī cum tam celi cer-
tos mot⁹. tam ratos astroz ordines tāqz
inter se omnia cōnexar apta p̄spererit ne-
get in his vllam inesse rationem. omniaqz
a casu fieri dicat. q si gentilis ex aliaruz
scientiaz noticia deum esse transigit. qto
magis id facere debet christian⁹. Sunt
insup nonnulli. qui qm ipsi disserendi a-
cultatis expertes sunt. disputationes dā-
nant. et temnunt. non animaduertentes
quaten⁹ primum sapientie actum magis
stet preceptor noster xp̄s. inter doctores
disputando docuit. quaten⁹ omnes apli
et discipuli eius hunc actum exercuerunt
cum principibz et mundi primatibus de
xp̄o disputantes. Unde et de Stephano
in actib⁹ apostolor⁹ legit. surrexerunt au-
tem quidam de synagoga que appellabā-
tur libertin⁹ cyrenensium. et alexandri-

noz. et eorum qui erant a cilicia et asia dis-
putantes cu Stephano. et nō poterat re-
sistere sapientie et spiritui qui loquebat.
et de Petro actuū. xi. dicit. cu autem ascē
disset Petrus hierosolymā. disceptabant
aduersus illū. qui erant ex circūcisione. q
tenus prieterea omnes ecclēste dōctores
suis disputationibus. et precipue parens
noster Aurelius Augustinus. ab here-
ticos iaculis sacrosancā christi fidem de-
fenderunt. hinc et merito ipsum doctorū
lucem. firmamentum ecclēsie. malleū he-
reticorum ecclēsia nuncupauit. quoniam
cunctas heresēs suis disputationib⁹ de-
struxit. Unde heresim Apollinaristā an-
thiomitarum. Arrianoz. Antromopoz
phitarum. Alogioz. Aquarochorum. Et
chidiorum Apostolicā. Adamianam. A/
chademic. Arabicam. Archēcatorū.
Acephalicarum. Bonosioz. Basiliā.
Calicianorum. Circumcilionum. Catha-
phrigiam. Chernicianoz. Carpethan-
tianā. Eunomianorū. Ebetianā. Elu-
dignorum. Donasticam. Faustoz. Fau-
tinam. Felicianam. Gnoyearum. Gallia-
nicarum. Heraclitam. Hermogenianam
Iouinianistam. Iuliwaraz. Luciferianā
Mentagiorū. Montanam. Manicheā
Morhonianam. Melchisedechianam.
Menandrinam. Maximianam. Neomi-
tianoram. Novitianam. Nazareorū. Ne-
storianam. Nothicorū. Nicolitarū. Os-
phitarum. Origenistam. Paulinam. Pi-
scillianistam. Pelagianam. Patricianaz
Paternianam. Permenianorū. Tertu-
lianorum. Tatianam. Trottoytarū. Si-
moniacam. Settagum. et alioz unnume-
rabilium quos in presentiarum inter mis-
sos faciam versutias heresēs extirpauit
euulsi atqz destruxit. pro quib⁹ amouen-
dis atqz delendis. preter disputationes.
preter proclamatiōes. preter illa que ali-
bi de ipso scriptum⁹ plura qz octo et octo
ginta in eos destinavit volumia. Per
inde Hilarius accellaten inquit. Doctor
excellētissimus Augustin⁹. catholice si-
dei defensor. in diuina meditatione sem-
per assiduus. metu mori intrepidus. sin-
gulos destruxit sacrilegos. atqz oēs supe-
rauit hereticos. Hinc Cassiodor⁹ ait. Be-
atissimus atqz sanctissimus doctorum p
cellētissimus Augustinus hereticorum

debelleror fideliū p̄tector. oīm famosorū extitit palma certaminū. Hinc Lācidō nūs fāc. Aug⁹ oīm monarchia xtutum in sancte fidei defensione. p̄ qua totus ar debat sicut p̄ualuit atq; pfecit. q̄ h̄ singu los nequissimoz hereticoz xlutias intre pida mente feruentz spū xtinuum certamen pageret. Hinc diuus Hieronymus paulinum. Hinc sanctus Valer⁹ neptū rūm alloquit̄. q̄ nīl p̄ep otens atq; p̄ē tūlūm de⁹ sanctum p̄iem Aurelium Aug⁹ gustinū fortunati tpe nob̄ p̄cessisset atq; donasset. Sanctificatio nr̄a desolata fūset. Dies festi nostri queris fūsset in lucez. Sabbathā nr̄a in obprobriuz. hono ris & sublimitas nostra in merorem & plātum. de q̄ ipse in finone de prudentia ita em̄ ad fratres heremitanos inq̄. decreue ram em̄ diu inter vos solari. & vobiscuz habitare vſq; ad festum dñice ascensiōis. sed q̄ aduersari⁹ nōster fortunat⁹ ad par tes puenit redire yponē. om̄ino p̄pellor. cupiens illū videre & cum eo p̄iter dispu tare. & in finone de misericordia ait. fr̄es mei anuncio vob̄ gaudium magnuz. qm̄ fortunatum manicheoz presoyterum dei gratia supauim⁹. & obstinat⁹ in suo sensu velut alter pditionis fili⁹ a plebe nostra recessit xflus. & ecclesia hui⁹ victorie me mor. ita cārat fortunatus presbyter manicheoz versuua plurimos seducebat. quez sanct⁹ Aug⁹. in cōuentu oīm disputans publice supauit. Quid etiaz nostris tē porib⁹ grecis. boemij̄ & fraticell' de op̄ione xflictum dedit. disputando. Quis franciscum porcarū senensem. q̄ iam nō modo ciuitatē xginis. sed pene totū agz tuscie suis heresib⁹ infecerat igne crema uit. egregij̄ doctor̄ pauli veneti acerrima disputatio. Tm̄ ergo sp̄ valuit ap̄d chri sticolas disputatio. vt ip̄a sp̄ in telende fi dei extiterit propugnaculū. Confundant̄ ergo & reuereant̄. q̄ disputationes xitatis indagatrices extiterint inimici. Lodi ces ergo singulis diebus. siue ad legen dum. siue ad disputandum. siue ad simones clero populoz faciendos. certa horā a prelato. l. constituta petant̄ extra horam. qui petierit. ni. videlicz necessitas ve geat non accipiat. omni quippe hora co gruit. in qua necessitas imminet. Et omnis scientia adscenda iuxta prelati abi

trium que mentem deodicatam ad pur gandam conscientiam tuendam fidē. or nandam religionem. et ad sacram theolo giam finem nostrarum scientiarum acq̄ rendam disponit. Unde & Augustin⁹ nō vnius doctrine tm̄. sed indefinite. q̄si om̄ nūm optimarum disciplinarū prout op̄ fuerit codices inbet esse petendos. Illud tamen verū est. q̄ in alijs doctrinis tan tum est conterendum temporis quantuz satis est. vi mens ipsa ad uberrima dulcis simaqz diuine sapientie suggestenda vbe ra fūrit vegetata. tunc enim eam oscula ri vt sponsam. amplecti vt genitricem. la ctere vt alūne mammas. venerari vt do minam amare. vt excellens anime bonuz debemus excogitantes. q̄ omnēm scien tiam atq; doctrinam sic excellat. non so lum q̄ pre ceteris vera predicit. primeq; inhereat veritati. q̄ ad celestem patriam inuitet. q̄ a terrenis desiderijs cor legen tis reuocet q̄ in dictis obscurioribus for tes exerceat. & parvulis humili sermone blandiatur. nec enim sic in litteris patet. vt vilescat. nec si clausa est. vt pauere de beant adiscentes. sed etiam q̄ eius vſus fastidium tollit. & tanto. vt inquit Grego rius. plus diligitur. quanto amplius me ditatur. quoniam illius superne visionis gerit figuram. qua celestes mentes ab ini tio diuinam viderunt maiestatem. nec tam hodie aut hinc ad mille annos. aut post millesies mille. minus q̄ prima die ammirantur vel delectantur. q̄ vt Augustinus in libro de triplici habitaculo trā sit coram angelis assidua visione tante maiestatis secreta & mirabilia nō vilesctū

Text⁹ q̄nquagesimus prim⁹ Augustin⁹

Estimēta ho & calciamēta. quan do fuerunt indigentibus necessa ria. dare non differant. sub quo nū sunt custodia que poscuntur.

Cōmentū q̄nquagesimū p̄mū Ambrosi⁹

b Eius mandati quadruplex es.

se causa dignoscitur. Prima quidem ne ad animi perturbationem murmurationem maximum ut ostendimus peccatum concident. irritantque postulantes. Secunda ne propter conferendi distributionem. indigent occasionem infarrant egreditur. Namque facile est propter rerum necessariarum carentiam quicquam in malam incidere valitudinem. vñ Belido immunitate tpe nudi aut male induiti in plures. colycam. in aliasque acerbissimas passiones facillime labuntur. Et rursus si que ad medelas spectat dare differant. non infirmitatis soli. sed etiam mortis possent esse occasio. et eo pacto non necessitudinis exhibtores. sed vite suorum fratribus esent extinctores. sicut apud dei maiestatem rei fieret eterni cruciatus. Tertia ne publica caritas detrimentum patiat et in pruuatā quandam vertat inhumanitatē. Rebus enim custodes publici ministri sunt. bona autem rei publice putat membris suis op̄ fuisse distribui debent. alii et ipsa patiat. necesse est. Quid enim est aliud. vt Scipionis verbo utar. res publica nisi res populi. Et quid populus nisi ciuius congeries. percutit ciues. populus perit. percutit populus. perit res publica. Qui ergo mea offendunt. et corporis offendant. op̄ est. Ergo qui honorū monasterij inhumanū sevisque distributor extiterit. publicā caritatem ledit et monasterium ledit. quoniam membra corporis ledit. Meritū iter amittit officij et culpam sibi vendicat crudelitatis.

p Quarta ne torpore mentis damnentur. Qui enim dare differunt. que necessaria sunt poscentibus. aut odio. aut legnitie seu dilectionis tepiditate. differunt. Utrumque enim malum est. utrumque evitandum. utrumque crimen detestandum. nam alterum est ut nocent. alterum ut non perficiant. Quare studeat fratribus suis congruis temporibus necessaria ministrare. Et id quidem sine murmurc. sine tristitia. sine dilatatione. sine coactione. sed cum gaudio magno. libenter atque hilariter. quam illare datorem diligat deus. Ad oīm autē rectam et salutiferam distributionē faciendam. quatuor oīno sunt pcepta seruanda. Primum quidem ut caritas finis sit. et cardo distributionis. Alterum ut in ministro nulla sit personarū acceptio. sed uniuersus put et quando op̄ est. glorie qualitate. et

necessitate mēsura pēsata distribuit. Ter tū ut hilariter. iocūde et amenissimis verbis pferat. que largiri debet. se per numero enī plus dulce delectat verbū. que affluēs satiet datū. Quartū resistendi virtus. et patientes et constans sit in distribuendarū rez laborū. et petetiū importunitate. ut ei ad salutē nō ad cremū sit dispensandi ministerium. Ipsi etiā ecōtra qui poscūt modeste se gerat. nō plus petant que op̄ sit. et cum exigua sit necessitas. nō illam amplifient. Cum postulant. mel ferat in ore. dulcia verba. amena colloquia. humilem cōpositū. discretumque habeant in postulando sermonē. Et denique totis virib⁹ conetur nō irritare. sed ipsum eis beniuolum atque munificū reddere largitorem.

Text⁹ quinq̄gesimus secund⁹ Augustin⁹

I Ites autem nullas habeat. aut que celerrime sinat. ne ira crescat in odium. et trabem faciat de festuca. et animam faciat homicidaz. sic enim legitur. qui odit fratrem suū homicida est

Cōmentū qn̄q̄gesimū secundū Ambrosius

Iaboli opera habere nullatenus debemus. At vero ipse lites et discordia est auctor. ipse dissensiones et predium cōmisit in celo. ipse in corde hominum discordiam seminat. ipse rixas contentiones et zizanias inter fratres immitit. Qui ergo lites et discordias amat earum auctorem diabolum tamque patrem veneratur. ipsa veritate testante. que ait. et filii vestris cuius opera facitis. Si ergo talis patrem fratres mei fugere volumus. dissensiones et lites fugiamus. Merito est enim. vt doctor inquit Ambrosius. emigrare cum gratia. que cohabitare cum discordia. Melius est sine lite abire. que cum iurio residere. Deus enim pacem amat. Ideo psalmista inquit. Factus est in pacem locus eius. Unionem iubet. Ideo christus ait. Qui non est mecum contra me est et rursus. ubi sunt duo vel tres congregati in nomine meo in medio eorum sum ego. Dilectionē mādat. Ideo ad discipulos dixit. In

q

XXXVII

hoc cognoscet homines, q̄r mei discipuli
estis. si dilectionem ad inuicem habetis.
caritatem depositit. Ideo cantat ecclesia.
Ubi caritas et amor de⁹ ibi ē. At ḥo ecō
tra. lites. guerras. dissensioes. iurgia. odia
et discordias inter bonos odit eius maie
stas. hinc scriptura eā precatur. dissipat gē
tes que bella volūt. Hinc et preceptor n̄
impat. vt lites nullas habeam⁹. aut si p⁹
pter naturalem irascibilitatē aliquas nos
habere otingat. illas q̄z celerrime finiam⁹
et hoc idcirco. ne ira lit⁹ genitrix crescat in
odium et trabē faciat de festuca. Festuca
quidē cito consumptibilis est de pua con
tentioē ex parua ira. que se penumero sine
peccato ē. pfecta nonnūq̄z sit trabes. que
non nisi magno et diuturno cōburit igne
tū sc̄z sic crecit ut et ea odiū quod homi
cidam facit animaz generaſ. sic enī apud
Iohannem legim⁹. qui odit fratrem suuz
homicida est. Et Pet⁹ apl⁹. sicut beatus
clemens meminit. homicidioz tria gene
ra esse dicebat. eorūq̄z parilem esse penaz
asserebat. Homicidas. s. interfectores fra
trum. detractores eorum. eosq̄z odientes.
Quia et qui occidit. et qui odit fratre suū.
et qui ei detrahit pariter esse homicide de
mostrant. Quare si placere deo in mo
nasterio volum⁹. fugiamus lites et dissen
siones. vniōnem ḥo et concordia amem⁹.
Quippe in reb⁹ humanis concordia pre
ciosa res est. et propter ei⁹ raritatem p̄cla
rissima ab omnib⁹. vt inquit Augustinus
laudatur. sed a pauc⁹ custodiit. beati q̄ in
seipsis amplectunt. qd̄ etiam in alijs lau
dere cogunt. Omnes fratres laudant cō
cordes fratres. et m̄ concordes esse diffici
le est. q̄r litigat de terra. et quare litigat de
terra. q̄r volūt esse terra. audiuit ab initio
peccator hō. terra es. et in terrā ibis. Et si
cūt peccator dicit terra. ita et iustus dicit
celum. fratres ergo si volunt esse h̄cordes
nō q̄ment terrā. Sed si volunt nō amare
terram. nō sint terra. querant possessionē.
q̄ diuidi nō potest. et semp erūt cōcordes.
Enī inter fratres discordia et perturbatio
q̄r licet sit vn⁹ vterus. nō est vn⁹ animus
nisi dū curuatur anima eoꝝ. et partē suaꝝ
quisq̄z recipit. et parti sue opinande et ex
agerande operā impendit. in possessione
sua vult habere vnitatē. q̄ cum fratre pos
sedit diuisionē. Sed veri fratres sunt oēs

fideles nati ex deo in viscerib⁹ matris ec⁹
clesie. p̄ spiritū sanctū. hi quidem habēt he
reditatē dñi. et vicissim ipsi hereditas sūt
dei. In hac hereditate cōcordia custodiit
Pro ea nō litigatur. Alia hereditas lit⁹
gando acquirit. ista litigando amittitur.
Molentes cā perdere vitant litigare. Ju
re igit̄ inquit lites nullas habeatis. qd̄ p̄
ceptum. si omni christiano vt nō amittat
hereditatem celestē. opus est quanto ma
gis in monasterio cōstitutis necessarii c̄.

Lex⁹ quinq̄gesimūterti⁹ Augustin⁹

Vicūq̄ autem cōvitio. vel male
dicto. vel etiā criminis obiectu al
terū leserit. meminerit satisfactione
ne quantotius curare quod fecit. Et ille
qui Iesus est. sine disceptatione dimitte
re. Si autē inuicem se leserint. inuicem sibi
debita relaxare debebūt. ppter orationes
vestras. quas vtiq̄z quanto crebroz ha
betis. tanto sanetiores h̄ce debetis. Me
lior est aut. qui q̄uis ira sepe tempet. tñ
impetrare festinat. vt sibi dimittat cui se fe
cisse agnoscit iniuriā. q̄z qui tard⁹ irascit
et ad veniam petendā tardius inclinatur.
Qui autē nūq̄z vult petere veniam. aut ex
animo nō petit sine cā est in monasterio.
etiam si inde nō proficiatur. pnde vobis
a verbis duriorib⁹ pcite. que si emissa fue
rint ex ore vestro. nō pīgeat ex ipso ore p
ferre medicamenta vñ facta sunt vulnera.

Cōmentū qnq̄gesimūterti⁹ Ambrosi⁹

Olers medicus non modo iubet
infirmo vt noria vitet. vegetiam
inevitandarū rerum modū edo
cet. Et sanis nō solum consulit. vt sibi ca
ueant. ne in hāc vel in illam incident in
firmitatem. sed etiā vt ab eis se abstinere
queant. eius referat causas. quib⁹ sublat⁹
nequeant euenire egritudines. Et pacto
preceptor et medicus animarū nostrarū
diligentissimus Augustinus nō tm̄ lites
humane mentis excidiꝝ ritemus iussit.
sed causas ex quibus oriuntur detestatur
inde ait. Quicunq̄z conuictio. vel maledi
cto. vel etiam criminis obiectu aliquę le
serit. meminerit satisfactione. quātoti⁹ cu
rare qd̄ fecit. Nēpe cū lites. rixę dissēsiō

nes, et guerre, ex multiplici possint causa
ouri, ex lingue tamen solutione maxime
proficiuntur, et plures in guerra lingua
rum quod in bello interficiuntur lancearum
quoniam illi cor grauius ferunt. Qui, ut super
psalmos Augustinus inquit, gladio lin
gue feriunt, et non solus in bello militia
rum, veruetiam et in feritate bestiarum. Per
inde in libro de natura et gratia dicit. Do
losa lingua plena est veneno mortisero, vix
est nocentiore, et bestiarum atque serpen
tum. Quoniam illud carnem hoc naturam
interficit. Merito igitur a linguedo lin
guia dicit. Lingit quidem adulando, mor
det detrahendo. Occidit mentiendo, ligat
et ligari non potest, labilis est et teneri non
potest, sed labitur et fallit. Labitur ut an
guilla. Penetrat ut sagitta. Ollit amic
os. Multiplicat iuniores. Mouet rixas
Semniat discordias, uno ictu multos p
curit et interficit, blanda est et subdola, la
ta et parata ad exhaustienda bona, et misce
da mala. Ergo qui custodit linguam suam
custodit animam, quoniam mors et vis
ta in potestate lingue, propterea magna
ille stoicus Seneca, ut licentiosa manci
pia animi impio redigendam esse linguam
inbet. Quoniam nullus lingue preceps,
sedus tenet amici, quoniam in omnibus mer
dosus et fallax, cuncta commertia, cuncta pa
cta, et confederationes omnes, et fragit et
solvit. Inde conuitia que sunt contume
lie, et vituperia et maledicta et criminum ob
jectiones. Et ex his rixae, iurgia, dissensio
nes, et lites oriuntur. Idcirco mandat
ut quicunque eorum aliquo alterius leserit, me
mor sit illico satisfactione curare quod fe
cit. Recentia vulnera curanda sunt, ne si
antiquentur in fistulam, vel in quamvis
aliam incurabilem mortiferaque plagam ver
tantur. Ita et virtus nisi mox delectantur e
mete, sic eam inficiunt, ut nulla aut minima
sit de ea spes habenda salutis. Namque se
penumero, cum ab ocioso verbo lingua non
restringitur ad noxia dilabimur. Inde ad
murmura et detractioes descendimus. Ex
his ad conuitia et maledicta serpem. Ex
quibus ad lites et contentiones rehinc
et iuxta Salomonis vocem dum negligi
gim, corrigere minima placibimur ad maiora.
Fuit etiam ut si ex virtio origine virtus, prolon
getur iniquitas. Hinc propheta ait. Ne q

trahitis iniuriam in funiculis vanitas
tis, et David. Prolongauerunt iniuriam
suum. dominus iustus concideret cervices
peccatorum. Lauendum est igitur omni
no peccatum. Alius est enim cauere, quod
emendare, melius non cadere quod surgere,
et si fragilitate quis deliquerit, et certe cu
rare studeat quod commisit, si coniunctus
est alicui, si maledixit, si crimen aliquod ob
iecit, corde et ore veniam cum gemitu po
stulet, et quod grauius se errasse cognoscatur, di
cente apostolo. Maledici regnum dei non pos
siderunt, et dominus in evangelio. Qui dixerit
fratri suo fatue re erit gehenne ignis. ¶
Et ille qui Iesus est sine disceptatione, et
prosul sine aliqua controversia dimittat.
Ille presto ad veniam postulandam, Iesus
cito ad iniuriam remittendam esse debet.
ille ut liberetur a culpa, hic ut repleat gra
tia, ille ut satiane solvatur funiculo, hic
ut salvatoris fruatur presidio. Sic enim
celestem nos docuit orare patrem. Dicitur
te nobis debita nostra, sicut et nos dimi
timus debitoribus nostris. Si nos multum
cito ac libenter dimittimus. Ita et deus di
mittit nobis. Si autem parum tardius dimi
ttimus, parum tardiusque nostra ipse re
laxat facinora. Hinc Isidorus ait. Qui
fratrem suum sibi tardius reconciliat, deus
sibi tardius placat. Hinc venerabilis Hugo
dicit, frustra enim deum precipiari si
bi querit. Qui cito placari cum proximo
negligit. Hinc in evangelio conservuo
suo non dimittens denarios centum sibi
debenti compulsus est decem milia tale
ta reddere, que ei dominus rogatus di
misserat. Ex quibus sane fit, si hoc quod in
nos delinqutitur ex corde non dimittimus
Illud rursus exigitur, quod per peniten
tiam fuerat nobis ante dimissum, caueat
igitur unusquisque fratrum retinere iniuri
as, quia sicut dimittere nihil deo gratius
ita econtra, retinere deo nihil displicib
ius. In remissione iniuriarum quan
sum quoniam lucretur attendat. In primis
indulgentiam de male commissis ipse mere
tur. Subinde venie culparum antea di
missarum ratificationem imperat, postre
mo cumulum auget gratiarum. Et sub
dit. Si autem iniucem se leserint alter sci
licet alteri coniunctando, maledicendo, et
crimina obijciendo, iniucem sibi debita

relaxare debebunt. et hoc quidem propter orationes vestras. quas utique quanto crebriores habetis. tanto sanctiores habere debet. ac si aperte dicat. quidie et huius singulis orates dicuntur. pater noster qui es in celis. sanctifice nomen tuum. et tandem dimite nobis debita nostra. sicut et nos dimittimus debitoribus nostris. Si non dimittitis. vestra oratione criminamini nisi. ita ut non solum incassum. sed in preiu dicium oratis. priocantes deum contra vos ad iracundiam. et ipsi super vos indentes maledictionem. potius quam benedictionem sicut oratio que debet esse salutifera. fiat noxia. et peccata quae debetis diminuere orando. augeatis ipse cado. Nunquid aliud verba sonant salvatoris. nisi quod obsecramus non bis dimitti. si in nos peccantibus dimittimus. et ecce non dimitti. si nos non dimiserimus. quod et rursus clarus astruens dicit. Si autem non dimiseritis hominibus. Nec pater noster dimittet vobis peccata vestra. ergo cum quilibet habeat quod sibi dimittat eum etiam septies in die cadere iustus dicatur. ut sibi deus peccata sua dimittat. ut enim crebriores exaudiat orationes. et eas haec se non petat reflecti. fratri relaxare iniurias dominum. et ipsum imitari. qui in cruce pendens pro suis oravit crucifixoribus dicens. Ignosce illis qui nesciunt quid faciunt. Quippe misericordie virtus tanta est. ut sine illa. cetera etiam si sint. perdere non possint. quod uis enim quis fidelis sit. castus. sobrius. et alijs maioribus ornatus insignis. si misericors tu non es. misericordiam non metetur. At vero misericordia in iustis maledicentibus remittendis. in corrigendis viris. docendis ignaribus. tolerandis insipientibus maxime consistit. Perinde parens noster multa esse elemosinaz genera inquit. que cum facimus adiuuamur. ut nostra dimittantur peccata. sed eo nullum esse maius astruit. quod ex corde dimittimus. quod in nos quisque peccauit. Namque si bonum est erga eum esse benevolum. siue etiam exhibere beneficium. qui tibi nihil mali intulit. multo tamen grandior. et magnificentissime bonitatis est ut etiam inimicum diligas. et ei qui tibi malum vult. semper bonum velis. faciasque eum possis iubenti parredo. qui dicit. Diligite inimicos vestros. benefacite his qui oderunt vos.

b

Diate persequenter vos. Et ut vos

ad veniam postulandam faciat citiores ait. Melior est autem qui quod uis ire sepe tempetur. tamen impetrare festinat. Ut sibi dimittat cui se fecisse agnoscit iniuria. Et quod tardius irascitur. et ad veniam petendam tardius inclinat. Quatrisfariam potius quam ire esse obnoxius. Namque aliquis ire flamas tardiuscule suscipit. cum tamen amittere. Alius huic prorsus contrarius mortuus scipit. tardiusque deponit. Alius sicut tardius comedetur. ita et tardius reconciliatur. Alius quod ad modum facile accendit. ita et facile friget. Inter hos modos primus minimum malus est. huic succedit quartus. quanto vero tertius. Secundus ceteris deterior est. Preceptor quidem quartum tertio confert. Illum utique appellans meliore hoc est minus malum. qui quod uis ira sepe facile temptat. tamen festinat est ad relaxandas sibi iniurias veniam postulare. Et qui tardius irascitur. et ad veniam petendam tardius inclinatur. Tardius ad petendam veniam inclinari plus ad obstinati et dyabolici accedit conditione. qui nunc vulnus de suo peccato creatori suo petere veniat. Lito labi. fragilitatis est. Lito surgere. bone mentis est. que se emendando fragilitatem tempat et ipsam in quandam vertit diuino afflato constantiam. Itaque ut bone mentis simus. dyabolicaque vitemus pertinaciam. si per fragilitatem cito irascimur. cito per orationis lumen quoad fieri potest nostram compescamus iram. Alioquin totum et temporale et spirituale nostrum res et edificium. Nescio profecto quod geniali exira non proficiscatur. Nam per iram iusticia relinquitur. sicut scriptum est. Ira iusticia dei non operatur. Quoniam ut diuinus inquit Gregorius. dum perturbata mens iudicium sine ratione exasperat oem quod furor suggestit. rectum putat. Hinc est sapienter a Lathone dictum. Ira impedit animum. ne possit cernere verum. per iram gratia vite socialis amittitur. Quia qui se ex humana ratione non tempat. nec cessat est. ut solus bestialis vivat. Hinc scriptum est. Noli esse assiduus cum homine iracundo. Ne discas sciitas eius. et summas scandalum anime tue. Per iram mansuetudo perditur. quia cum mente iracunda confusione tenebras immittit. Huic de radiis sue cognitoris abscondit. Per iram

sapiens abducitur'. Quoniam quid, quo
ue ordine agendum sit, omnino nescitur.
Quia uimur intelligentie lucē suberabit
cum mentem promouēdo cōfundit. Per
tram spiritū sancti splendor excutitur, qui
nō nisi super humilem et quietū requiesce-
re dicit, q̄r cum ira quietem menti subera-
bit, suam sancto spiritu habitationē clau-
dit, cui⁹ recessione anim⁹ vacans ad ap-
tam morū insaniam ducitur, et vsq; ad su-
perficiem ab intimo cogitationū funda-
mento dissipat. Per irā nunc ad inie-
ctionem manū. Nunc ad maledictionē.
Hūc ad blasphemias, nūc ad cōtumelias.
Hūc ad segregandam amicitiaz. Hūc ad
extinguenda beneficia. Hūc ad delendā
caritatē, nunc ad negandū deum, nūc ad
inuocandum demonē, nūc ad interficien-
dos parentos, mactandos filios, perden-
dos fratres, succendēdas vibes, comouē-
dā bella, faciendas seditiones, piedandos
paipes, expoliandos viatores, p̄dimen-
ta, cōvurations, et factioes terrendas, ad
sacrilegia, stupra, rapt⁹, et omne deniq; ex-
ecrable viri⁹ quis erigitur concitat⁹ et p̄/
cipitas adeo ut nesciaz quid intersit inter
succensum hominem, et solutum dyabolū.

d Quantum etiā rabies hec afficiat posses-
sorem, explicari nō posset, nam ei⁹ stimu-
lis succensum cor palpitat, sanguis ebul-
lit, dentes stridēt, lingua balbutit, vultus
nūc pallescit, nūc ignescit. Labia nigres-
cit, oculi exaspant, et nequaq; recogno-
scunt voti, ore qd clamore informet, qd qz
loquaq; intus ignorat, et velut leo rugies,
exalperat⁹ draco, rabidusq; canis oēs in-
uadit, nullum timet, neminē verec̄, vitam
nō curat, et ad oēm se suoq; exponit per-
niciem. Nec me māsuetudo teneat, si ob-
iram nō videbam in ore ipse resum hominē
incidisse, et alius ita attenuari, et suffocari,
vt neq; loqui, neq; hibere, neq; comedere
re posset. Quib⁹ de rebus retundendi
sunt ire stimuli, et ei⁹ metuenda damnatio
qua dicit, qui irascit fratri suo reerit iudicio,
igit si iratus es fratri tuo, infirma-
tus es in aio tuo, quare si tue egritudinis
affectus curationez, fac quod tibi medic⁹
iubet salutis. Si offens inq; mun⁹ tuum
ad altare vade pri⁹ reconciliare fratri tuo,
ac si diceret, Nō in corde tacitam precem
impacat⁹ effundas, nisi pri⁹ offensum p̄/

ximū satissaciendo ad lenitatis māsuetu-
dinē pducas. M̄ un⁹ enim nīm oīo nostra
est. Altare hō nīm cor nostrū est. Qui h̄
facere studuerit premissaz dānationē nō
incurrit, q̄ autē qd absit, id facerere recusa-
uerit. Quis euz a iudicio eterne liberabite
dānationis, nēpe inuanū orat, inuanū ie-
iunat, inuanū munera offert, inuanū car-
nē affligit, inuanū in ergastulo clauditur
monasterij. Merinde preceptor n̄ sub-
dit. Qui autē nō vult petere veniā, aut nō
ex aio petit, sine cā est in monasterio, etiā
si inde nō projiciat, frustra ē in monaste-
rio, q̄ discordiā h̄z cum fratre suo, et petere
veniā non vult. Aut si nō ex aio petit, vt
q̄ inuit⁹ vel fice petat. Recōciliatio enī
et cordis d̄z proficisci armario. Vera d̄z
esse et nō ficta fides, et nō p̄dicia. Alio-
q̄n iudam imitaq; q̄ pacis osculo precepto-
rem suū et mundi tradidit saluatorem.
S̄ sūt nōnulli, Qui obstinati, petēti sibi
veniā delicta remittere nolūt, h̄ quos il-
la venit sūnia, de qua etiā pauloante dixi-
mus, si nō remiseritis petā eoz, nec pater
vester celestis remittet vobis pctā vestra.
Sūt alij q̄ bis ter q̄terq; dimittit. Sed
si pluries offendunt remittēde iniurie be-
neficiū penit⁹ negant. Quibus non ego,
Sed iudex respōdet vniuersoz. Nā p̄de-
tro petenti. Quoties peccabit in me frat-
me⁹ dimittam ei vsq; septies. Definiēdo
inquit. Nō dico tibi vsq; septies, sed vsq;
septuagies septies, ac si patenter diceret.
Totiens ei dimittere debes, q̄tiens ipse
ex aio petit dimittendū, neq; enim nume-
ro, neq; gradui alligata esse miscdia d̄z.
Quā etiam multi sunt, q̄ mutua facta of-
fensiōe priores ad petendā veniaz esse no-
lunt, aut q̄r verec̄, ne a p̄mis despici-
antur, aut q̄r mente inflati de dignantur.
Quibus dicitur q̄ carnale cor habēt, duz
vel huius vite gloriam querentes humili-
tatem respuūt, vel pluris mundi erubescē-
tiam faciūt cum tāti officiū priores execu-
tores esse contēnunt. Vertant hi tales
animū in summi dei maiestatem quā cuž
ineffabili offendissem⁹ culpa, inter eam
genusq; humanum tanta fuit ora discor-
dia, vt nulla quippe esset humana recon-
ciliatiōe digna. Sed ipsa sua ifinita imē
sac̄ mota miscdia had nos p̄suos legatos
p̄uarchas, et p̄phas destiāuit, vt nos ad

f

g

h

concordiam pacēq; conficiendā rogaret
atq; disposeret. Subinde unigenitū ei⁹
filium e celo misit in terram ut homo fie-
ret. factusq; hō in tertis videret. conuer-
sareturq; cū hominibus. qui tante male-
statis iussa complens pacem nūc iavit na-
scendo cantantib⁹ angelis. Gloria in ex-
cellis deo. et in terra pax hominib⁹ bone
voluntatis. pacem indixit predicādo. pa-
cem ostendit miracula faciēdo. pacem p⁹
misit se transfigurādo. pacē disposuit fla-
gella suscipiendo. pacez scripsit sanguinē
in cruce fundendo cui⁹ liber fuit corpus
sanctissimū attramentum sanguis ei⁹ pre-
ciosissimus. Calamus dura lancea dirig⁹
clavi. Scriptores fuerūt imanissimi cru-
cificatores testes fuerunt angeli pacis ama-
re flentes. et beata virgo et Johannes iu-
sta crucem inexplicabili dolore affecti stā-
tes. preciū fuit sanctissima ei⁹ anima tan-
dēipse pacis auctor. pacis fuit et pco. cu⁹
alte intonuit. pater ignosce illis. q; nesci-
unt qd faciūt. ad hoc tonantissimū verbū.
Ad hanc sumē depreciationis vocē. ad h̄
sumē pietatis officium celestis p̄i cum to-
to genere humano pacē acceptauit con-
cors esse cōsentij. fidei uisionē ad eam in
eternū seruandā dedit. cum humanitatez
super totā naturam angelicā ad dexterā
sue maiestatis collocauit. cū sancti spirit⁹
munera tribuit. cū et ipsum in spē lingua-
rum ignearū super aplos in cenaculo cō-
gregatos misit. Erubescat igit̄ huma-
na supbia. si sic facta ē humiliſ diuina cel-
lido. Confundant̄ qui priores esse no-
lunt in facienda cum p̄imo. quē offendē-
rūt cōcordia: si diuina maiestas a nobis
offensa p̄i legat̄. subinde se ipsa nos ro-
gando ad pacem cōcordiāq; faciendā p̄i-
uenit. Hinc parens nr̄ qōne p̄ma egregij⁹
voluminis qōem veter⁹ ac noui testame-
ti ait. Tāta ē dei clementia. ut p̄tumelias
passus ab his q̄s fecit sufferat. et prior vo-
cet eos ad pacē. Sūc deniq; complēs. q̄
suas iniurias tarde relaxat̄. dei & oī citius
indulgent sitq; nonnūq; vt occasione di-
uine vlciscende iūrie. suas irati vindicet
passioēs. Sed isti noscant q̄ abominabi-
le sit deo. vt ipse nr̄ clipe⁹ fiat vltionis. q̄
p̄ est oī miserationis. Non igit̄ luore
vindictæ. sed rōne administrāde iusticie. Il-
late deo iūrie sunt puniēde. Et cū ec-

his euidentissime cōstet dolosam linguaz
iniqua labia. os maledicū. p̄tumeliosa et
asp̄a verba. durūq; sermo nē. vnaq; ex alijs
precipuā esse cām litium et discordiarum.
iō ubendo trāsigit. Proinde vobis a ver-
bis duriorib⁹ parcite. q̄ si emissa fuerint
et ore v̄o nō p̄igeat ab ipso ore p̄ferre me-
dicamenta. vñ facta sunt vulnera. Sūmī
dei famulus. reḡ David. pfect⁹ imitator
sem̄ ponere custodiā ori suo d̄z. ne delin-
quat in lingua sua. qm̄ vt ap̄l's Jacobus
inqt. Lingua modicū membr̄ est. sed ma-
gna exaltat. Ecce quant⁹ ignis. q̄ modi-
ca scintilla. q̄ magnā siluaz incendit. Et
lingua ignis est vniūse iniqtatis. lingua
p̄stituit in membris nr̄is. q̄ maculat totū
corp⁹. et inflāmat rotā natuitatis nr̄e in-
flāmata a gehēna. oīs enī natura bestiaz
voluerū. serpentium. ceterozq; aialū do-
maē irōnabilū et om̄ta ēa natura hu-
mana. linguam aut̄ nullus hoīm doma-
re p̄t. Inquietū malū plena veneno mor-
tifero. ppteræa tritū ait prouerbijz. nulla
sera in silua peior q̄ mala lingua. Et ad
dit beat⁹ Jacobus in lingua. bñdicimus
deū et patrem. et in ipsa maledicim⁹ homi-
nes. q̄ ad imaginem et similitudinē dei facti
sunt. Ex ipso ore p̄cedit bñdictio et male-
dictio. sed non oportet inquit fr̄es mei ita
fieri. Nunq; fons de eodē foramē ema-
nat dulcē et amaram aquā. Nunq; p̄t
fr̄es mei sic⁹ vras facere. aut ritus ficus.
Sic neq; salsa dulcē p̄t facere aquam.
Quis sapiens et disciplinat⁹ in̄ vos. oīe-
dat ex bona queratione opationem suā
in mansuetudine sapiēte. q̄ si zelū amaz
habetis et tentiōes sint in cordib⁹ vīsa.
Holle gloriari et mendaces esse adū-
sus veritatē. Non ē enī ista sapientia de-
sursus descendēs a p̄te luminū. sed terre-
na aialis dyabolica. vbi enī zelus et p̄ten-
tia. ibi incōstantia et oī opus prauū. Que
autē sursum ē sapientia. primū quidē pu-
dica et deinde pacifica. modesta. suadib⁹
lis. bonis p̄sentīes. plena misericordia et fructi-
bus bonis. iudicans sine situlatione. fruct⁹
autē iusticie in pace seminant̄ facientib⁹
pacem. Et q̄ magne prauitatis ē lingua.
vt eam ignem vniuerse iniqtat̄ macula-
tricem totius corporis. inflāmatricem ro-
te natuitat̄ nostre. indomabile membrū
ferarum omnīū imanissimā. inquietū ma-

lym. vas veneni mortiferi. oppositorum cōtra omnem vim nature. benedictionis s. et maledictionis auctricem. contentionū tiraz. et omnium guerraz ductricem xp̄i dicat apostol⁹. que et si ab homine doma ri non possit. a summe tñ potestatis deo utiqz potest. idcirco eius supplicem⁹ ma iestati. vt ipsam domare dignet. Nos vero ipso patrocinante et custodire et re frenare eam possum⁹. ideo totis virib⁹ di rigam⁹ ipsam. in pumis. in finez suum in laudem s. dei. subinde ad ea. que et nobis et proximo sunt necessaria. cum māsuetu⁹ due amenitate et dulcedine quadaz ver borum explicanda. Namq; ut Salomō ait. Responsio mollis frangit iram. fimo durus suscitat furorē. Dulce quippe ver bum inimicos mitigat. amicos multipli cat. pacē cōponit. iurgia tollit. homines ligat. hinc poeta cecinit. ḥba ligat homi nes. tauroz cornua funes. ideo rationa lis et lenis debet esse sermo iuxta preceptū apli Pauli dicentis. vos qui spirituales estis instruite huiusmodi in spiritu leni tatis. Et maxima quidem p̄sideratione ē ante prolationez discutiend⁹. qm̄ cum p latu⁹ fuerit irreuocabilis est. nec iuuat p ferentem inremediabilis scandali dolor. Lewis quidem est sermo. qz leuiter volat. sed grauiter vulnerat. leuiter transit: sed grauiter vit. leuiter penetrat animū. sed non leuiter erit. leuiter profert. sed non leuiter reuocat. facile volat ideo facile caritatem violat. Quare unusquisq; qui sapiens esse desiderat. sermones suos precep giter. et examinet prius in pectore. qz pro ferat in ore. Qui enim sunt leues faciles ac importuni locutores. vt inquit Aulus gallius nullo rez pondere in nisi verbis bumidis et laxantib⁹ orationem bene exi scimant in ore nasci nō in pectore linguā. Quo circa qui recte et inreprehensibili liter loqui vult. non solum quid loquat. sed ubi. qn̄. cui. quō. coram quib⁹. et ppter quid loquat diligenter inquirat. necesse est. neq; quisq; putet ab aduersarijs nō ponderari. ḥba aut ab assistentib⁹ non cō siderari sermonem. aut innocentiam men tis a quopiam defendi. si delinquens est sermo. qm̄ quisq; tale profert iudicium. vt si vanus sit sermo. vane p̄scientie sit iudicē. quia vt probe inquit Aristoteles. vo

ces note sunt eaz. que sunt in anima pa sionum. Quippe mores hominis lingua pandit. et q̄lis sermo ostenditur. talis ani mus approbatur. qm̄ ex abundantia cor dis os loquitur. Hinc scriptum ē. sermo varius non erit absq; iudicio. qz ab omni statu rectitudinis depereunt. que per ver ba vana dilabuntur. Sane igitur precep tor noster duriora verba que incōside rata et in corde parum digesta sunt evitā da esse inquit. que tamen si vel ex incōside ratione. vel ex alicuius importunitate. vel etiam ex propria fuerint emissā malicia. emendāda esse iubet. sic sane vt ex ipso eo dēq; ore non p̄geat proferre medicamēta. vnde facta sunt vulnera. vt si asperē. si contumeliose. si superbe os locutum est. leniter laudabiliter. humiliterq; venīa po stulando sanctetur. cautūq; et disciplinatū fiat imposterū. et presertim q̄ deo dedica tum est. qm̄ vt diuinitus apostolus Ia cobus loquitur. Si quis autem purat se religiosum esse nō refrenans linguā suā. sed seducens cor suum. huius vana est re ligio. Cum litis et discordie prelibauē rumus plures esse causas. et quibus con uitia. maledicta. et obiectiones criminum primatum tenere. tam et nostri precepto ris. qz alioz sanctorum plurium testimoniō. qz etiam ob eoz inexplicabilem prauitatem assueauerimus. iam protā dyabolico evitando effectu superest. et alias in vnum coartemus. quarū prime rerum terrenarum est cupiditas. Hinc Loth. Abraheq; pastores ritati sūt. Hinc Esau Jacob p̄secutus. Hinc Habel dissentijt a David. preclare igit̄ in sermone de pa ce. Ab Augustino dictū est. Ille vere p̄cē habet. qui nihil appetit de seculo possi dere. hic trāquillus est. hic gaudet de bo nis cunctorum. Pagano illo Seneca di cente. Quietissimam vitam ageret homi nes in terra. si hec duo verba a natura rerum omnium tollerentur. meum et tuum. O beata paupertas. vberibus pacis ple na. vbiq; secura. vbiq; illesa. vbiq; cūcto rum amica. Nam qui te amat. veram pa cem amat: et qui te non amat tranquillitatem omnem ignorat. Alter est domi nandi cupido. Quod genus cause a su perbia. que mater est omnium iurgiorum radit omnis cupiditatis. et caput omnib⁹

vitorum iorū habet. Sic Amalech cōtra dei populum. Elsalon contra David. Abimalech contra viros Sichen. Roba on contra suam gentem pugnauit. Sic et christi discipuli celebrata cena nūciataq; morte saluatoris. quis eorum foret maijor contendere ceperunt. ad quos domini nus Jesus increbādos dixit. Reges gentium dominantur eorum. et qui potestate habent inter eos benefici vocatur. Vos autem non sic sed qui maior est in robis fiat sicut iunior. Et qui predecessor est sicut ministrator. Nam quis maior est. qui recumbit. an qui ministrat. Nonne qui recumbit. Ego autem in medio vestri sum sicut qui ministrat. Vos autem estis qui permanistis mecum in temptationibus meis. et ego dispono vobis. sicut disposuit mihi pater meus regnū. ut edatis et bibatis super mensam meā in regno meo. et sedecatis super thronos duodecim iudicantes. duodecim tribus israel. Tertia causa est inuidia. qd sic homines irritantur ad lites et odium. ut per eam Chaym interficerit Abel. Saul persecutus fuerit David. Joseph a fratribus venundatus. Christus a iudeis crucifixus extiterit. perinde patens noster in sermone de inuidia ita dicit. Inuidia enim oēs virtutes h̄cremat. omnia bona dissipat. omnia mala generat. Ipsa inuidia ē illa pesima tinea. que purpuramenta virtutum demolitur. Erugo que thesaurum sapientie depredatur. brucus qui terrarū virentia comburit. qd quicquid boni operis viscerit in homine pleno pestis inuidia perdit. hec est que angelum de celo proiecit. que hominem de paradiſo relegavit. que filios israel in deserto percussit. que contra Joseph fratres armavit. que Daniel in lacum leonum cōdurit. que caput nostrum cruci affixit. que iudam suspendi fecit. Scitote inquit fratres et dicite at qd predicate super tecta. qd inuidia est illa vera pessima que fidem tollit. concordiam dissipat. et omnia mala generat. hec est que Abel occidit. Adam de paradiſo efecit. mortem in orbem terrarum introduxit. pastorem suspendit. Petrum iugulauit dum christū negauit. Paulum decollauit et Iohannem. Stephanum lapidauit. Goliam prostrauit. David de-

cepit. muros israel cuerit. Romaz est de popula. Carthaginem destruxit. Troiam deuastauit. et innumera mala phanc feram pessimam in orbe terrarū factas se legimus. Sepissime autem ad lites. discordiasq; homines libidinis concitat turpitudine. nam et Sampson a philisteis discessit ob eius uxorem alteri traditam. Quia Alman violauit Thamar inter ger manus orta est discordia. propter abusus sedissimum uxoris levite innumerā euenerunt mala. Multa pp̄ter pudine op̄ries. sionem secuta sunt homicidia. sodomite domum Loti. et sedarent angelos. qui ibidem in humana specie hospitabantur circūcederunt vallo. Troiane viris exadi cardo Helene raptus fuit. Si huius feditatis lites. guerras. mutilationes. homicidia. deuastationes. incēdia. persecutions. tormenta. exilia. obprobria. violaciones. abominationes. et alia innumerā mala enarrare vellemus. nec tempus od dicendum. neq; charta quidem sufficeret ad scribendum. perinde response q̄nta yponesticon Augustinus dicit. calore libidinis succensus et illectus nōn qd patet inclinat filiam. et operatur incestum. filius etiam patris thorum maculat. cum matre vel nouerca aliquando miscet. In sororem frater turpitudine dicitur incurrit. Lognatam non erubescit opprimere. virgo licentiam non sustinet nuptiarum. stuprum tempore cōcupiscit illicite. Maritū minime contentus licitis uxoris amplexibus vetitos cōtaminat alienos. Si militet et rex imemor propriū mariti culpe. adulterino amore ut uox thorū alienae. et masculi relicto naturali vsu femme exardescunt in desiderijs suis inuidē. masculi in masculos turpitudinem operates horret etiam plus his. que dicimus dicer. qd homo immemor nature sue rationalis. irrationabili nature et aliena. a sua cū pecunde coire compellitur. Quid deruinna aliquantorum seruorum dei. et sacrae virginum dicam. que hac tempestate naufragia patientur. quidue de diversis immundiciis eorum. in quibus auctorē ipsi sibi dyabolum displicere debemus. Ecce quo calor libidinis. in quas ignominiaz sordes humanas ire illicite precipitat metes. Et qd litis genus acius. que dissen-

lio execrabilior. que discordia detestabilior. q̄ ut creatura a creatore seru⁹ a dño factura a suo dissentiat opifice. q̄ ut q̄ se ipsum pugnet. At vero q̄ libidinez anima segregat a facie dei. per libidinem anima sue lucis candorem extinguit hic in cōmentarijs super psalmos preceptor noster ait. Sicut ignis consumit vestes. sic libido animam. quare inquit fratres time te ignem & cupiscentie male. si non vult pire a facie dei. O quanta igit̄ iniq̄tas & q̄ lugenda peruersitas. vt animā quā chist⁹ suo sanguine redemit luxuriosus propter vius momenti delectationez libidinis. diabolo vendat vere plangēdā nimis & miseranda editio. vbi cito preterit quod delectat. & permanet sine fine q̄ cruciat. sub momento libidinis impetus transit. & permanet sine termino infelicitis obprobrium Sed dicit aliquis. iuuenis sum sine faciā quod delectat. & postea penitentiaz agam. quō si dicat. percutio me crudeli gladio. & postea vado ad medicū & nescit. q̄ vnius hore punto vulnus accipit. sed vir longo tempore ad sanitatez p̄stinam reuocat. vt quid non timeat. ne pereat dilatio & succedat eterna damnatio. Ob hanc rem vt pater noster Au-
relius Augustin⁹ in sermone de euitanda mulierum familiaritate inquit. refrenanda est. familiaritas cum mulierib⁹ & oculorum incauta fragilitas ne mors intret per fenestras nostras cum em̄ mulierem animo libidinoso consideras per fenestram corporis tui in secretum cordis. venenuz mortis instillat. Talis cogitatio & si aliquid impediāt casu. vt non impleat voluntatem. nihilomin⁹ actione criminis adem natura domino. q̄ voluntas prava faciendo reputat pro opere facti. Et in libro de afflictu virtorū illubatam castitatem luxurie respondentē introducit dices. Mo lo ignorare te singas quid post hanc vitam sine fine recipias. si enim pie & caste vberis sine fine gaudebis. Si vero impius & luxuriosus eris eternis incendijs subiacebis. Inde enim magis castus vivere debes. vnde q̄ citius temp⁹ acceptum per transeat ignorare te dicas. Quodq̄ in exordio humani generis ad hoc masculum & feminaz deum creasse profiteris. vt mutuis se amplexib⁹ miscere deberent. omni-

no verissime dicas. Sed quia nubehdi licentia quibusdā tribuit. hoc est qui virginitatem vel castitatem vidualem nequaquam professi sunt. Quibusdā autem nō tribuit sed interdicit. i. qui virgines vel continententes esse decreuerunt. fornicatio vero q̄ nulli impune conceditur nō attendis. An non & contēendum putas q̄ apo-
stolus lubricis dicit. facile fornicationez. fratres. quodcūq̄ enim homo fecerit peccatum extra corpus est. qui autē fornicat in corp⁹ suum peccat. quod si paruipendenduz existimas. Audi quod postea in semipaternū plorabis & gemes. Neq̄ enī adulteri inquit neq̄ fornicarij. neq̄ corruptores. neq̄ masculoz cōcubitores. neq̄ molles regnum dei possidebūt. O q̄ parua & modica ē concubit⁹ hora qua perditur vita futura. quod autē emolumētum affert corpori. quodvē tribuit lucru. que tam cito perducit ad tartarum. que ī eternū sepat a deo. q̄ a superna ciuitate exulem facit absq̄ sine. que inter sedatos luxuria & gloriosos illos ciues in debilē discordia ponit. Non nunq̄ gule virtū discordias gignit. sicut de israhelitico populo lectitauim⁹. Qui propter cibi porcū & carentiā. cū Moyses & Elaron sepenuero contendērūt. vñ in libro numen. aq̄ quam Moyses iussu dei de silice eduxit contradictionis est appellata. qm̄ eo in loco vbi effluxit. iurgati sunt filij isrl contra dñm. & sanctificat⁹ est in eis. sive quoniam etiam in partitione escarū sicut & aliarum substantiarum a voluptuosis hominibus clamores & contentiōes oriunt̄. Aliquā saturati & inebriati sic rixant̄. vt etiam ad vulnera proficiscant̄. Hinc in carnata sapientia p̄ euangelium ait. Attendite ne gravetur corda via in crapula & ebrietate. Postremo sepenumero p̄ indaganda veritate contendit. magnēq̄ fiunt infassatores opinionū & disceptantes discordie. In h̄ genere oēs catholice veritatis aduersarij cōfutandi. compendi. ac penitus efficiendi sunt. q̄ litis cā. non vt certe cōtāda est. immo totis virib⁹. sicut & lis ipsa tāq̄ iustissima & sc̄issima cōpleteunda est. & iugiter prosequēda. & si opus est nō verba solum. sed facultates & persone p̄ defendenda veritate sunt exponende. nec ḡdū. nec statui. nec sanguini. nec ambo.

citie. nec officio parcer dū est. semp enim
veritas cunctis ē reb⁹ anteponēda. Nāq
eius vox est q̄ dicit. qui nō odit patrem ⁊
matrē. fratres. sorores. ⁊ adhuc q̄iam suā
propter me. nō ē me dign⁹. hoc apli fece
runt. q̄ nullū mortis gen⁹ timentes ibāt
iocundi a cōspectu consili⁹. qm̄ digni ha
bitu essent. p noīe Jesu contumelīa pati.
hoc sancti martires ope compleuerunt. q̄
ut eam cōfiteren⁹ atq̄ tuerentur. p pnum
suderūt sanguinē. hoc sancte legis docto
res p̄tendentes. nūc p̄dicando. nūc di
sputando. nūc libros cōsiderando. tacue
runt nūq̄. hoc litis gen⁹ in sermone de li
te ⁊ cōcordia. p donatistis. Augustin⁹ q̄le
sit ⁊ quō. ⁊ quo sum geri debeat insinuat
dicens. hec litigatio de celesti. scz heredi
tate habenda. pacifica. benigna fidelis ē
z iusta. sicut videmur cū donatistis litiga
re. ille litigat qui adiutorio suo male vult.
ēnq; vult pati detrimentū ⁊ se argumen
tum. Illi vult aliquid decidere. ⁊ sibi ac
cidere. nō est talis lis nostra. q̄ nō est ma
luola. nō tēdit in aduersarij detrimentū.
sed lucrum. sed iō litigamus. q̄r volumus
eos nobiscū acquirere. non perdere. bona
que hñt non tollere. sed bona nostra cō
munia facere. hoc nō est litigare sed ama
re. litigatio iḡe inquirende aut defenden
de veritatis. qm̄ iusta ⁊ catholica est fieri
debet cū amore ⁊ caritate psonaz. ⁊ odio
vitioz. ferri debet in salutem p̄ximi. nō in
confusionē. ad aperiendā mentē cecis nō
precipitando iufouē cecos. vt cōfirmē
tur docti. instruan⁹ ignari. animen⁹ fide
les. conuertant̄ auersi. diuin⁹ augeat ho
nor. ⁊ pueroz corrigat audacia. q̄ si ob
stinati fuerint cū eis sicut cuz ad mortem
dānatis agendū est. Duplex iḡe ē ge
nus litis. alterum bonū ⁊ prosequenduz
alterū malū ⁊ evitandū. ⁊ vtriusq; p̄strin
gimus cās. Lites iḡe nullas habeatis.
de malis loquit̄. nō de bonis. de p̄ducē
rib⁹ ad odium. nō ad caritatē. de inficien
tibus aīam. nō de illuminantib⁹ mentē.
Nāq̄ ⁊ angeli boni de reductione israhe
litici populi contendebāt. Et Barnabas
a Paulo de eligendo Johāne q̄ cognō
minabat Marc⁹. ⁊ de eoꝝ capiendo iti
nere dissentijt. Hic enim iam adeptos vi
sitare ⁊ confirmare. Ille nouos adipisci
satagebat. ⁊ sic ad inuicem segati. alter as

sumpto Marco nauigauit Cypri⁹. Pau
lus ḥo electo Syla. Syriā Līlīciāq; pe
tūt. ⁊ pambulans cōsiderauit ecclias p̄
cipiēs custodire p̄cepta aploꝝ ⁊ seniorū
huiusmodi lites sine peccato fuerunt. q̄
oēs prout a sp̄s sancto ducebant. ad bo
nū salutiferūq; protēdebant finē. Si ḥo
lites male sunt q̄ celerrime sunt finieſe.
Hoc autē officiū ⁊ si oīm bonarum men
tium sit. ad prelatos in eas dirimere ⁊ de
finire maxime spectat. qui nunc exemplis
nunc rōnibus. nūc p̄tāe rixantes pacare
debent. sic dur populi dei Moyses quo
tidie in deſtro iudeos cōposuit. Sic Sa
lomon de infante viuo prudentiusteq; li
te sedauit. Sic xp̄s discipulos sepe cōv
liauit. ⁊ iudeos de sua carne manducan
da litigantes exhortationib⁹ ⁊ p̄suasio
nibus quietauit optime.

Lxx⁹ quinq̄gesimus quart⁹ Augustin⁹

Vando autē necessitas discipli
ne in moribus coercendis dicere
vos dura verba compellit. etiam
si ipsi vos modum excessisse sentitis nō a
vobis exigē. vt a vobis subditis veniam
postuletis. ne apud eos quos oportet cē
subiectos. dū nimū seruā humilitas re
gendi frangat auctoritas. sed petēda est
venia ab eī domino qui nouit etiā eos
quos plus iusto forte corripitis q̄nta be
niuolentia diligatis. nō autem carnalis.
sed spiritualis iter vos debet esse dilecto.

Cōmētū quinq̄gesimū quartū Ambrosi⁹

M coercendis moribus excessus
i quatrifariam cōmitti consuevit.
Nam aliquando zelo iusticie. de
quo vt hic Augustin⁹ loquit̄. presidenti
opus nō est vt ab ei subditis veniam po
stulet. qm̄ ⁊ ratione subdit. ne apud eos
quos oportet esse subiectos. dū nimium
seruatur humilitas. regendi frangat au
ctoritas. se numero contingit. vt nimia
prelatoroz humilitas subditos faciat elat
tos. inobedientes imōngeratos. discho
los ⁊ irreuerētes. qm̄ vt antiquus sermo
dicit. Amīa familiaritas parit contem
ptum. propterea sicut equis ita ⁊ subditis
nūq̄ sunt nimū relaxande habene. pfecto

subditi sine freno discipline similes sunt
nagib⁹ sine temone. que paruis etia⁹ flu-
ctib⁹ facilime periclitant. Itaq; seruan-
dus est potius in presidente ex iusticia ri-
gor. q̄ ex humilitatis excessu nascat pu-
tio. prudentis tamen rectoris est delicti.
temporis loci. cause ⁊ punitende persone
qualitatem metiri. Si tñ ob eam quam
dixim⁹ causam correctionis fieri excessu
contingat. ab omnium domino est venia
postulanda. qui non solum exteros act⁹
sed internos nouit affect⁹ cui idcirco pa-
tens est quos plus iusto forte corripitus
quanta benuolentia diligatis. ac si dice-
ret nouit an iusticie ⁊ caritatis feruor. vel
odij ⁊ vindicte impetus ad ipsum corre-
ctionisvos propulsauerit excessum. Non
nunq; odium causa est immoderate cor-
rectionis. ac pinde ad dura nimiaq; ver-
ba proferenda rectorem irritat. tunc qui-
dem ut scriptum est. ex abundantia cordis
os loquit. Cor quidem vas est. in q; omni-
nis decursus sanguis feruet. ⁊ eximinen-
ti bullitione os amaricatum expuit vene-
nata verba. Sepenumero siudeo quodā
accuratissimo ab aliquib⁹ talis sumitur
excessus. vt vel iusti videantur. vel quovis-
modo alicui morem gerant. Plerūq; in
nata quedam vis est alicui dicendi. vt se
etiam si vellet moderari. nesciat hoc na-
ture vitium. excusationis velamen patit
odium autem ⁊ figura non suffert de⁹
Veritas quidem ipsa. ⁊ proprio. ⁊ alieno
semper est cōmodo preponenda. hic sub-
dit non carnalis. sed spiritualis inter vos
debet esse dilectio. tanq; si diceret. prop̄e
carnalem dilectionem neq; augere neq;
minuere. quis correctionem debet. s; spi-
ritualis anteponenda est. que non nisi in
sta. honesta. ⁊ salutifera intendit. at vero
vt diuus Gregorius inq;. nonnulli sunt
qui diligunt proximos. sed per affectum
cognitionis ⁊ carnis quibus in hac dilec-
tione sacra eloquia non tradicunt. sed
aliud est qđ sp̄ote imp̄edit nature. alind
qđ ex preceptis dominicis. ex caritate de-
bet obedientie. Hi nimis ⁊ proximus di-
ligunt. ⁊ tamen illa sublimia dilectionis
premia non assequuntur. quia amorem su-
um non spiritualiter. sed carnaliter imp̄e-
dunt. Nos igit̄ qui religiosi sum⁹. si deo
placere cupimus non carnaliter. sed reli-

giose amem⁹. oportet. Religiose autem
tunc amam⁹. si in deo amicos diligimus
⁊ inimicos diligim⁹ prop̄e deū. A duo
bus quippe fontib⁹ dulcissima latissima
q; emanant caritatis equora. a dei s. ⁊ p.
xumi dilectione. Altera per tres defluit ri-
uulos. qm ex toto corde. ex tota anima. ex
totaq; fortitudine diligere ubemur orbis
conditorē. Altera per duas decurrunt for-
mulas. et quibus ois lex dependet natu-
re. vt pote. Qd tibi nō vis fieri alteri non
facias. ⁊ quod multis ut faciat vobis ho-
mines. vt salvatoris utramk; vobis. ⁊ vos
eadem facite illis. Ex his oia antique et
noue legis adimplent mandata. Ex his
si sollicita. altaq; cogitan⁹ intentōe. mēs
ad innumera virtutuz extēndit mysteria
ne vel ad inferenda que nō debet per in-
quietudinē estuet. vel erga exhibēda que
debet etiā resoluta torpescat. Nā cum ca-
uet alteri facere. quod nequaq; ab altero
vult ipsa tolerare. sollicita se intentōe cir-
cūspicit. ne. vt sanctissimus pater nr Au-
gustinus ait. Superbia eleuet. ⁊ vsc⁹ ad
primi contemptum animū deīcīens ex-
collat. Et ne ab intimo cogitatione lan-
et. cūq; hanc ad expetenda aliena dilatat
diligenter angustat. Ne cor luxuria pol-
luat. ⁊ subiectū desiderijs per illicita cor-
rūpat. ne ira etasperet. ⁊ vsc⁹ ad cōtume-
liam proferendam inflāmet. Ne inuidia
mordeat. ⁊ in alienis se felicitati⁹ emu-
la consumet. ne immoderate lingua loqua-
citas protrahat. eāq; vsc⁹ ad lascivia ob-
jectionis extendat. ne odium malitia ex-
citet. ⁊ os vsc⁹ ad iacula maledictiōis ir-
riter. ⁊ sicut capitalia vitia tanta sibi con-
nectione iunguntur. vt non nisi unum de
altero proficisci. ita mens per hanc bis-
gam in amorem castum eleuata. tantq; se
se in repūndis cauendis abiiciendisq;
vitij ligā cōnectit. vt quiescat minime qđ
diu oēm abstenserit maculam. ⁊ cūcta pur-
gauerit inquinamenta virtutum. Cū ve-
ro ex cogitat. vt ea alteri faciat. que ipsa si
bi expectat ab altero fieri. meditatur qui
dem sane. vt malis bona. bonisq; melio-
ra rependat. vt pote superbis humilitatē.
irascientibus mansuetudinem. arroganti-
bus subiectionem. lacecentibus iniuria.
beneficia rigantibus. ⁊ dissidentibus con-
cordiam. bellantib⁹ pacem. indigentibus

VXXXI

necessariam. egrotis sanitates. miseris solamen. ducatū cecis. redemptionē captiuis. erectionē lapsis. fauorem & patrociuum oppressis. Errantibusq; viam rectitudinis ostendat. cōpatiatur afflictis. mitiget iras potentum. increpet imundi voluptatibus mersos. corrigit subditorum errata. prouocet beneficis ad amore in gratos. gratosq; reciproca beneficētia in amore conseruet. **H**ec quidem tibi fieri expectis. hec igitur & tu alijs tribue. **C**aritas ergo & si vna est innumeris tamen effectos tāq; mater fecundissima gignit. **H**inc & gloriōsus apłs Paulus ad Corintheos eius effectū numerans ait. **C**aritas patiens est. benigna est caritas non emulatur. non agit perperaz. nō inflatur. non est ambitiosa. Non querit q; sua sunt nō irritatur. nō cogitat malum. Non gaudet super iniustitate. congaudet autem veritati. oia suffert. Omnia credit. Dia speerat. Omnia sustinet. caritas nñq; excidit. Sive ppherie euacuabitur. sive lingue cessabunt. sive scientia destruetur. **E**xcessus itē euangelista Johannes. Cui maxima cura erit de dilectō fraterna. Ut ad eam hominū alliceret animos per ea z nos certiores fieri de resurrectione spirituali afferuit. Hlos inquit scimus. q; trālati sum⁹ de morte ad vitam. quoniā diligimus fratres nostros. per eam illuminari mentes dixit. qm̄ qui diligit fratrem suū in lumine permanet. omnia q; q; grauiſſima. equo animo nos ferre astruit. quoniā qui diligit fratrem suū scandalum passionis in eo non est. diuine dilectionis indicium esse ait. qm̄ qui nō diligit fratrem suum quem videt. deum quem nō videt quomodo potest diligere. vbi glosa. frater tuus imago dei est. si non diligis imaginem nec euz. cuius est imago diligis. nos item diuine maiestatis per eā fieri dominiciliū predicauit cum dixit. si diligim⁹ in uicē. de⁹ in nobis manet. per eam dei filios nos esse asseueravit. cum intonuit. **O**mnis qui diligit fratrem suū et deo natus est. quid plura. per eam feruet correctione. qm̄ vt deus per os eius loquitur. q; amo corigo & castigo. per eam omnium temporalium spiritualiūq; bonorum cōmunicatio distributioq; exorit. **O** igitur felicem dilectionem & omni laude dis-

gnissimam que nihil habet in honestatis nihil fictionis. que non in verbis solum. sed in corde. nec in corde solo. sed in ope re cōsistit. que magna sit & sine spe humana retributionis operatur. que lumen est mentium. & vere felicitatis iuriū. que celi scala. & supne beatitudis vera ē imago. **I**nde egregi⁹ vir Pet⁹ rauēnas ait. **C**ū humane conditionis stat⁹ multiplici motu varietur. nihil in temporalibus inuenio preter unum quod vite celestis imaginem representet. sola sc̄z dilectio. quam non alterat casualis euentus quā separatio corporalis nō diuidit. quaz temporis longitudo non abolet. que defectui nō succumbit. sola igitur dilectio est per quā amicos absentes videmus. alloquimur. amplexamur. que sicut quadam angelica agilitate & imaginario cōmeatu transuolat & recurrat. ut nihil de dāno terre molis aut distantie localis iniuria cōqueramur.

Dire igitur cum tantoz munerum car dosic spiritualis dilectio tortens preceptor noster inter nos illam esse ubet. hoc & mundi saluator prius iussorat dicens. hoc est mandatum meum. vt diligatis in uicem. hoc & ipse prius fecerat. q; docebat faciendum. cū adiecit sicut dilexi vos. tāq; si patenter diceret. ad hoc vos inueni amate. ad quod amauit vos. amauit autem christus suos discipulos. non ex plende libidinis causa. cum peccare nul latenus posset. nō rerum terrenarum gratia. cum omnia mundana suo etiā exemplo docuit esse contemnda. non etiā primo aliquo cognitionis affectu. cū illos matrem. sorores ac fratres suos esse astruxerit. non quib⁹ consanguinitate cōiunctus erat. sed qui eius ac patris sui celestis seruarent mandata. non insuper ex naturali propinquitate. qm̄ sic magis metes dilexisse celestes quibus proculdubio est natura propinq;ior. atq; eo earum misse assumptis naturam. vt videlz eas redimeret. angelus fieret. totoq; p illis patetur tormenta. sed vt precipius euangelista Johannes inquit. in fine dilexit eos. ac si diceret. ad spūalia celestia eter naq; bō. in quibus noster consistit finis suam erga eos dilectionem direxit. quod quidem mandatum. & si omnibus hominibus commune esse debeat. ad nos au-

tem in monasterio constitutos. maxime diriguntur. Etenim dilectionis maria causa est similitudo. Inde fit ut natura quadam sibi simile vnius quodque amet. homo utpote hominez. leo leonem. ouis ouem. Et ex his qui eiusdem sunt speciei in complectione. moribus. artibus. professioneque similiores in unicem magis se diligunt; sed nescio profecto inter quos maior. q̄ inter eos. qui in eodem degunt monasterio possimus ex cogitare similitudinem. q̄ vnius sunt speciei. vnius professio nis. vnius voti. vnius habitus. vnius mense vnius cohabitationis ob eundem finem. vni patri. vniq̄ dño deseruientes. q̄ si ad eos etiam parem similitudinem propter pares conditiones. qui vni dño temporali seruunt. quispiam referat. Intelligant non omnes eos eisdē esse votis astrictos ne intelligant ab eisdem non eundem intendi finem. neq; ab eodem spiritu moueri. Multū itaq; inter se similitudines iste differant. necesse est. etiam si eorundē oēs essent nati parentum. qm nulla magis si buplis similia sunt. q̄ que eodē potius sunt fine. Et qm ex dilectione vera oīe obedientia. iō post dilectionis mandatū annecit obedientie preceptū dicens.

Text⁹ q̄nqagesimusquint⁹ Augustin⁹

Reposito tāq; p̄i obediāt. multo magis presbytero qui oīm ver strum curā gerit.

Lōmentū q̄nqgesimūqntū Ambrosius

*I*ux priores. siue quis alio nūc pent noīe. qui alijs presunt. prepositi sunt. vñ r̄ a pponendo p̄positi nomine assumptū est. p̄bꝫ autē grece latine senior interpretat. vñ siue enī ep̄s siue abbas. siue generalis. speciali nomine tur vocabulo. q̄ p̄matū in religione tenet ille p̄fecto p̄bꝫ. hoc ē senior ē. senior autē dī nō ab etate. sed ab ipsa prudētia q̄ pol lere p̄bꝫ p̄ ceteris dī. cani enim sūt sensus hoīm. r̄ senect⁹ vita imaculata. Proinde bñ ei⁹ assignat ethimologiā. q̄ dicunt p̄bꝫ i. prestans bonū iter vel p̄bꝫ ceteris iter

in bñ ac beate viuedo. preposito igīlī est p̄ori locali tanq; p̄i. Adulto magis p̄bꝫ hoc ē generali p̄ori q̄ oīm vīm curam gerit obediāt. nā q̄ maior prelatus ē. eo ma ior est ei prestanta obediētia. Idcirco ro mano pontifici qm oīs p̄tatis. r̄ q̄ ad oīa r̄ q̄ ad oēs h̄z plenitudinē in oībus iussis q̄libet tā religiosus. q̄ secularis obedire tenet. ceteris autē p̄tatis. qm spālem h̄nt p̄tate. spāliter parendū est. hinc prioribus localibꝫ p̄uentualibꝫ. p̄uincialibꝫ siue p̄uincie fr̄s. dūtaxat obtpare tenet. Genera li autē qm oīm siue religionis fr̄atrū curaz gerit. oēs ei eiusdem religionis fr̄s obe diant. necesse ē. Qui autē sec⁹ faciūt a ve ra p̄culdubio religione discedūt. Obedientie autē duplex ē gen⁹. Alterū simpliciter p̄fectū. Alterū p̄fectū in genere. p̄imū qdē nullū actū excludit obediētē. nullū q̄ termis claudit. De q̄ diu⁹ Berū. ait. pfecta obediētia nescit legē termis nō artatur. nec cōtentā angustiis. p̄fessionis lar giori volūtate serf in latitudinē caritatis r̄ oē ad qd̄ iungit spontaneo vigore libe ralis alacrisq; aī nō considerās in infini tā libertatē extendit. Alterū l̄z bonū r̄ pfe ctū sit tñ limitatū. qm ad ea dūtaxat se extendit. q̄ certis regulis. certis p̄fessionibꝫ certisq; continet finibus. etenī q̄ tpe. q̄ bus in reb⁹. q̄ ordine. quibꝫ p̄sonis. q̄ve fine pendū est decernit. parens qdē nr̄ in hac sua regula nō ad primū. sed ad alterū nos obligat gen⁹. ob eam cām de p̄posito ac p̄bꝫ solū fecit mentionē. Nullū enī religiosus q̄stūcūq; perfect⁹ alijs. suis q̄ superioribꝫ obediēteneat. hinc apl's Pau lus ad Hebreos scribens ait. Obedite p̄positis vīis. hoc ē his qui vobis p̄serū tur. accuratissime inq̄t vīis. qm ab aliorū quibus non subīcumur p̄ceptis nos exemptos esse ipso iure voluit. Illud autē quod diuus Benedictus in regula posuit. obediētia bonum non solum sbbati exhibendum est ab omnibus. sed etiam si bi in unicem obediāt fratres. non ad p̄ceptum. sed ad consilium est referendum nec obediētia propriæ. sed quoddam potius mutuum obsequitū est appellandū nāq; iusticia ordinata non superiores in ferioribus. non equales equalibus. sed i feriores superioribꝫ p̄re iubet. Obedientia enī relatione. quā suppositiones dyale

g.

h

cici vocant.ceu filij ad patrem discipuli ad magistrum. Serui ad dominum et denique subditorum omnium ad suos prelatos et superiores includit. Hec nobis contradicit quod beatus Berninus super cantica dicit. Ac escere deo parvus est. nisi sis subditus omni humanae creature propter deum. siue abbatii tanquam precenti. siue priorib[us] ab eo constitutis. Ego plus dico subdere parvus. subdere et minoribus. et si vis in iusticia esse perfectus vade ad minorem. defer inferiori. Minori te inclinato. Namque suuipsius interpres est. cum dicit propter deum. et cum adiecit. si vis in iusticia esse perfectus. Nam propter hec duo constat ipsum de primo obedientie genere loqui. Rursus hoc limitate obedientie genere bifariam esse dicimus. quoniam alia seruulis. alia filialis est. et utramque dominus apostolus Paulus ad Colosenses scribens innuit hisce verbis. serui obedite per omnia dominis carnalibus. quod ad primam. et rursum filij obedite parentibus per omnia. quo ad secundam. Et hanc parens noster Augustinus nobis iubet seruandam. cum dicit. proposito tamquam patri obediatur. Dicunt autem hec ab illa. quoniam hec libenter illa inuite. hec simpliciter illa cum discussionibus et querellis. hec hilariter. illa cum tristitia. hec velocius. illa pigre et negligenter. hec veraciter. illa ficta. hec humiliata. illa superbe. hec infatigabiliter et perseveranter usque ad mortem operatur. illa vero quam cito ab opere segregatur. Obream tamen Bernardus ait. perfectus obediens mortalia nescit. nec mandatum percrastinat. preparat aures auditui. oculos visui. linguam voci. manum operi. pedes itineri. et sic totum se colligit. ut ex toto mandatum adimpleat impensis. Et quamquam hec filialis obedientia his circumsuntatis ornata a subditis prelatis sit exhibenda. nonnulli tamen casus sunt. in quibus subditi eis obediens non tenent. Si quid videbas contra deum mandent. quoniam iuxta apostolorum principis sententiam. magis oportet obediens deo quam hominibus. si quidem ab eorum potestate quis eximitur. eo pacto prouilegiati in multis episcopis parere non obligantur. Sed quod in maioris prelati derogatione iubatur. ceu in presules urbium contra decreta maximorum pontificum. aut provinciales contra instituta generalius aliquid edicerent. si quod impossibile iubatur.

rent. quoniam ad impossibile nemo tenet vngnus. Si quid contra sue regulae professionem mandarent. si quid ad illam pertinens preciperent. nisi vel probabile obedientie. vel exercende patientie. vel euitadi ocij. vel alii cui emergentis necessitatis gratia id tuerentur. Sane igit[ur] preceptor noster in definite obedientiatur. et non generaliter in omnibus. inquit. ut intelligatur. in his solu[m] obediendum esse prelatis. que regulariter ad subditorum pertinent statu[m]. propterea in primo clarissimo de obedientia sermone nobis cauendum et diligenter. aduertendum esse ait. quo videlicet pacto obediatur. Quoniam in ipsa potest latere sed draconis subspectie mellis. lupus sub pelle ouina. Et enim in potu dulci sepe venenorum latitat. et in olla mors sepe ponitur. Attendat igit[ur] qui precipit. et qui obediens intendit. quod obedientia sit honesta et omni discretione decorata. Nam si discretio ornata non fuerit crudelitas existimanda est. Si honesta non fuerit nullatenus obediens tenemur. Non enim deum non diligamus. vel quod deum odio habeamus. numquid obediens debemus. vel ipse deus hoc precipere potest. honesta igit[ur] fratres precipi debent. et iusta. quod honesta et iusta non fuerit. nullatenus obediens debemus etiam si apostolus h[ab]et nobis indicauerit. Lenete igit[ur] inquit fratres mei. et in cordibus vestris alligate. quod obedientia sine discretione cassa est. et venit non ex parte obedientis sed precipientis. Et obedientia honestate priuata superbia est. et venit ex parte utriusque conscientis et precipientis. et in die nouissimo pari pena puniuntur. custodite quid precipitatis. cautele et ponderate quid imponitis. Verum quanto tunc scimus obedientia honesta et iusta non fuerit sociens ad irregularitatem se deuenisse pastores agnoverunt. Obedientia igit[ur] fratres tunc vera est et sancta. cum meritiora. quando decorata est discretione. honestate. iusticia. et humilitate. Iste enim sunt socii sancte obedientie. Sine quibus omnis obedientia vana est et inutilis. Non minus etiam quod obediens attendere debet. sic enim Augustinus alibi ait. quod si oblia de suo aliqd habeat minus est. Nam cum cuius mundi successus precipitur cum locus superior imperatur. Is quod ad percipienda hec obedit obedientie simul virtutes evanescunt. Si ad hoc etiam

m

ex proprio desiderio anhelat. Rursus si ad ea que in hac vita despacta sunt iniurias nolensq; descedit obedientie sibi meritum minuit. Nō igit̄ attendat verus obediens, quale sit qđ precipitur. hoc solo cōtentus qđ precipit, neq; apte vel occulte satagat, vt hoc ei specialiter iūgāt qđ in voluntate habet. Nempe qui in his sollicit⁹ est, seipsum seducit, et sibi quasi de obedientia blandit. Neq; ipse in ea re p̄lato, sed magis, vt Bern⁹ ait, ei prelatus obedit. Sic ergo ab utriusq; impetrantis obedientiis in moderatione illa nascit̄ obedientia, cui idē preceptor tot laudum impendit preconia dicens, hec est illa obedientia, que cōcordiam conseruat in angelis, pacem nutrit in monachis, tranquillitatem generat in ciubus, hec ē illa obedientia, sine qua res publica stare nō potest, sine qua familia regi non valet, qua sublata omnis religio perit. O qđ igit̄ enorme vitium, qđ obedientie contrarium fuit, per hoc dyabolus celum perdidit, p̄ hoc hō paradise amulit, per hoc Saul regnū, per hoc Salomon amorem diuinum. O sancta igit̄ dei sponsa obedientia, tu perfecta scala es, qua celum ascendiatur, tu quadriga, qua Melias vinctus est in paradisum, tu porta paradisi es indulibus. Tu omnū religionū precipuū fundamentū. Tu humilitatem nutris, tu patientiam probas, tu mansuetudinē exanimas, tu propriū necas arbitrium, qm̄ vernis obediens nolle ac velle suū renunciāt. Tu sola dei seruis pacez tribuis, nā idcirco in aliquo multe oriuntur mentis perturbationes, qm̄ ad ea que sibi demandantur nequaq; promptus est ezequēda. Hinc in proverbiis scriptum est. Qui timet preceptum in pace versatur. Tu gratiaruz origo, tu humanatio deitatis. Tu christi crucifixio, tu eiusdē exaltatio. Hāc tu solam infinitam et imensam dei miseritatem, ad incolendum virginis veteruz traxisti, et per te factus deus homo crucis subiuit tormentum, quatenus genus humanum per inobedientiā pthoplasti deperditum de dyaboli parte redimeret seruitute, hinc gloriosus aplus Paulus de munndi salvatore intonuit. Christus factus est obediens, usq; ad mortem, mortem autē crucis, ppter qđ et deus exalta-

uit illum, et donauit illi nomen 'qđ est sis per omne nomē, vt in noīe Iesu oē genu curuet celestū terrestriū et ifernorū, et oīs lingua confiteatur, qđ dñs noster Jesus christus in gloria est dei patris, per te igit̄ tur obedientia sanctissima oīa sua christ⁹ cōpleteuit mysteria, per te hominē suo patri celesti reconciliauit, per te sacrum cētū congregauit aploz, per te et apli ipsi oīa relinquētes rōm pure nudeq; secuti fuerunt et lustrantes orbem diuini verbi precones effecti minas principum, et oīa tormentorū genera minime timuerunt. Per te martyres, per te confessores, per te virgines, per te omnes beatoy ordines habuerunt de tyranno triumphū, per te certe oriuntur virtutes, nam quis iō caritatem habet, qm̄ diuinis obedit pceptis, in quib⁹ deum ac proximū inbemur diligere, ideo quis iustus est, qđ obediēs xpo dat que sunt cesaris cesari, et que sunt dei deo. Ideo castus qm̄ deo dedicenti, Nō mechaberis obtempat, Nulla deniq; virtus est, cuius obedientia nō sit fundamētum, sane igit̄ Gregori⁹ pon, maxi, in moralibus ait, Obedientia sola virtus ē que meti virtutes ceteras viserit insertasq; custodit. Melior est obedientia qđ victima, Obedientia victimis iure preponitur, qđ per victimas aliena caro, per obedientiaz hō voluntas propria mactatur, frustra qđ dem igit̄ sunt leges, incassum sunt mādata, inuanum sunt decreta, superuas, cuia sunt statuta in nihilum redigunt virutes omnes. Imperia regna, et vniuersi potentatus deficiunt, si obedientia deficit, Hāc postq; homo rebellis factus est deo suum transgrediens de vento pomo mandatum omnia rebelliā facta sunt ei. Et oīa sensibilia et insensibilia, irrationabilia et rōnabilia ē cum pugnare ceperūt, Nulla vñq; homini pax, nulla tranquilitas, nulla securitas deinceps fuit. Cluditq; interius exteriusq; certamina extiterunt, et utiq; in dies omnis hominis iactura creuisset, nisi dei filius per obedientiam semetipsum exinanisset. O virtutem preclarissimā, O robur bonarum actionū virētissimū, o bonorum omnium propaginem obedientiam. Ipsa gressus nostros dirigit, ipsa grās nob̄ pmeret, ipsa totū pacat mundū, ipsa nob̄is celū agit, ipsa nos

ad eos vehit. ipsa nos diuine offert magis testati. concives angelorum instituit et eterne beatitudinis nos copotes facit. Merito igitur parens noster eam nobis amplexandam iubens ait. Deposito tanquam patri obediatur. Sed prochdolor quoque multi habitu nomeng religionis habentis multis multiplicibusq; modis. sacrosancte obedientie meritum deperdunt. Namque interdum sic iussa partiuntur. ut in quibusdam parerent. in alijs vero reniteat quod apostolus Paulus ad Corintheos scribens detestatur his verbis. Ideo vobis scripsi. vt cognoscas experimentum verstrum vtrum in omnibus obedientes sitis Nonnulli q; si faciant que iubens. non tam imperantis seruant modum. quinimo econtrario operantur. non attendentes q; in omni obedientie actione pulcherrimum est precipientis voluntati. ceu apostoli faciebant. morem gerere. De quibus euangelista Matheus ita inquit. Euntes discipuli fecerunt sicut precepit eis Jesus Aliquando ita se difficiles ad obedientiam reddunt. vt non parum superiorum mentem dolore afficiant. quos Apostolus videt mones obiurgatur hoc pacto. Obedite prepositis viis. et subiecte eis. Ipsi enim peruvigilant quasi rationem reddituri de animabus vestris. vt cu[m] gaudio hoc faciant et non gementes. Porro tunc prelati subditorum luunt et gemunt animas. qui eos in seruandis mandatis duros intentantur. econtra. tunc gaudium de illis sumunt. qui promptos. ac citissimos eos ad obedientiam esse dinoscunt. Nunquam aliqui religiosi. nescio qua freti superstitione. nisi sub forma precepi exprimantur. prepositorum verbis parere negligunt. cum in ad similem verbum. et si fieri posset ad nutum foret obedendum platis. Magis quippe meritoria est obedientia. si. vt Bernardo placet. id quod discipline vigor imponit nullo cogere humilitas seruauerit. Rursus quicunque aliqui tam pauci sunt. vt etiam data opera re male et infraudem faciat. que iubet ne sciz iterum iniungatur facienda. ceu iumentum quod est stabulo eductum calicitrat et ambulare repugnat. ne videlicet de cetero educat. His nimis yates dei Hieremias maledicit. Maledictus inquit qui opus dei facit fraudulenciam. Nonnulli sunt

ad eo elati. q; sibi potius malunt et a maioriibus obediunt. q; ipsi earum iussa capessere. de quib; Bern. ait. Multorum petueritas hodie exigit. vt seniori dicatur. qd vis ut facias tibi. et non ipsi querunt. domine quid me vis facere. O breve verbum. sed viuum. sed plenum. sed efficax et dignum oim acceptioem. sic enim dignum est oino domine. Non meam a te. sed tuam a me et queri et fieri voluntatem. plerique sue confidentes sapientie ab alijs regi degignantur. quo fit. vt minus se exhibeant obedientes. quib; palam obuiatur. viuversi dispositio. qua quidem fieri nullatenus potest. vt alicui viuversa non subiiciat creatura. Solus enim immortalis et pietatis deus est. q; nulli nature obedientes aut subiectus est. sed oem regit ipse natura. Non desunt insuper. qui non modo non libenter obdiunt. sed velut equi indomiti oia rehincunt obedientie onera. contra q; grauis existat cuiusdam seni sententia astruetis. Religiosum oportere silentem esse asino. cuius officium est indiferentem quodcumque onus deferre. Sepenumero se impotentes astruunt inde parere fugiunt. Sed hi apostoli legendant dicentes. oia possum in eo q; me confortant. hi ad sanctos martires intendunt. qui diuino roborati solamine. oia tormentorum genera equo animo ferebant. q; si etiam quod precipit impossibile videatur. temptare nihilominus subdita debent iuxta diuini Benedicti documenta illud per viribus adimplere. vbi autem deficeret vltrem pergere minime tenentur. Crebro sicut quibus cum illud quod non libet precipit intentionem perueritur mandantis astuentes id odio vel passione. aut alterius contemplatione iubeat. Sed non sufficit exterius obtemperare maioribus nostris. vt Bernardus inquit. nisi ex intimo cordis affectu sublimiter sentiam de eis. Plerique sunt qui ad mandati attendentes substantiaz preceptoris intentionem parvupendunt. cum in econtra fidelis piaque mens studere debet. proinde a salvatore mundi liberati laudabilis fecisse putantur. cum ipsum predicarunt. q; si tacuissent. q; si tacuissent iussent qm taciturnitatem iubendo dominus inanis glorie fugiende potius exemplum dare. q; si eos ad silentium obligare intendebat. frequenter religiosi viri majora implentes. minoria contemnit mandato-

W. Sed in eorum detestationem excelse
Bem. verò obedientem definiens et clausat
monachum obedientissimum. cui
de quibuscunq; & bulis senior; nec unum
tota preteriulat. **A**ultotiens qd; sunt
q; obediunt. sed cum murmure exequunt
mandata. hi demonib; similes sunt. q; ad
iussum domini de corporib; exhibant. Sed
clamantes. Sed profecto tunc obedien
tia acceptabilis erit deo & ppositis. si qd
iubetur sine murmure efficiat. Sepe au
tem stigit. vt si non murmurent ore. cum
tristitia in animi exequantur obedientiam.
que proculdubio grata non est. quoniam
bylarem datorem inquit apostolus dili
git te. Quosdam non amor iubentis. s; z
timor pene ad obedendum trahit. Et ve
ro non timore pene. sed amore iusticie est
obedientia seruanda. Hinc deuteronomio
scriptum est. Ages dominum deum tuum
atq; obedias voci eius. obedientie qd;
dilectionez anteponit. vt per hoc insinue
tur q; obedientia ex dilectione ortum ha
beat. Quidem scopolos querantates de
mandato prius discutunt qd; obediere in
cipiant. quorum vanam sollicitudinem di
wus Hieronymus increpando ait. prepo
situm monasterij timeas ut dominum. di
ligas. vt parentem. credas salutare. qd; illi
ille precepit. nec de majori sententia iu
dices. Tu cuius officium est obediere. & im
plore. que iussa sunt. Nonnulli sunt qui
& si quod mandatur facere intendat. ad
aggregendum tamen iussa. Sic morose
cunctando incedunt. vt laudem. obedien
tis populi. de quo dominus per os. Da
vid inquit. in auditu auris obediuit mi
hi. minime contempletur. Multi se alii
in negotiis occupatos aiunt. vt occasio
nem querant non obediendi. ceu ad nup
tias in uitati. quoz alii propter iuga boui
experienda. alii propter alendam uxorez
alii vero propter colendam villam ire co
tempserunt. Et eo pacto innumbris mo
dis amplissimum obedientie munus vel
deperditur. vel remittitur. sed viri sancti
sub obedientia degentes hasz similes ter
gi uerstones. ne cis inutilia fiant mona
steria. ne vel in totovel in parte meritum
perdat obedientie. protinus sibi cauere
debent. reducentes semper ad memoriaz
quatenq; preceptor & redemptor omniuim

christus. ne obedientia perderet. Utam amisi

Textus

Augustinus

Lergo cuncta ista seruent. & si qd
minus seruatum fuerit. non negli
genter pretereat. sed vt emendan
dum corrinduz curetur. ad prepositu
precipue pertinebit. vt ad presbyteru
cuius e apud vos maior auctoritas referat.
q; modum vel vires eius excedit.

Commentum

Ambrosius

Arum quidem prodest dare manu
data. & leges codere. nisi diligen
ti cura seruatur. Ad ea non seruan
da tria potissimum sunt necessaria. prelatu
rum circumspectio. Supernum patroci
num & iugis mandatorum memoria. Ob
eas res preclarissimus doctor Augusti
nus postq; sua in prehabitis sanxit pre
cepta. nunc postremo de his tribus tra
ctatum edidit. Etenim immortalis & prepo
tens deus cu[m] israeliticu[m] & peculiare popu
lu[m] sub freno legis vivere decerneret. manu
data in primis in lapideis tabulis descri
psit. Subinde accessito & doysi ea & publi
canda & obseruanda p[re]cepit. Eo pacto vir
sanctus suo sacro canone codito. illi ob
servandi modum prelatis insinuat dicens
vt cuncta ista que edidim[us] a vobis seruen
tur. & si quid minus obseruat[ur] suerit non
negligenter pretermittatur. sed vt emen
dandum corrinduz curet. Si huius
modi emendatio & correctio prepositi vi
res & facultates excedit. ad ipsum spectat
referre presbytero. cuius est apud vos ma
ior auctoritas. Nam quando auctoritas
subalternata est. qd; inferior prelatus no[n]
potest. illud suo debet indicare superiori.
Unde si alicui[us] correctio portis localis
vires excedit ad prouincialem habeat re
cursum. Et prouincialis in his que suam
excellunt auctoritate generalem. qui ple
nitudinem potestatis habet in religione co
sulat. Quicunque igit[ur] in monasterio pres
est. vt nihil ob incuria pretereatur in pri
mis summopere niti debet vt regulâ be
ne scriptam. beneq; emendatam fratres
habeant. Subinde vt sic crebro eis lega
tur. vt per eius crebram lectionem in eoz

habitetur mentibus. Tertio per se vel p
alium sic uide et aperte declaretur, ut etiam
minus docti se nequeant per ignorantiam
aliquid permisso excusare. Quarto ut co
tinuus orator sit ad ea que in ipsa conti
nentur seruanda. Sed precipuum illud
apud eum esse debet. Ut ipse ceteros ad
obseruantiam potius exemplo moueat, qd
verbo ut similis sit christo, qui prius facere
et postea docere cepit. Maximus quidem
subditorum incutientis est prelatus, si qd
ore dicer opere compleat. Subditorum
autem officium est deuote attenteq; docu
menta suscipere, precepta audire, legere, i
telligere, ac seruare, qm sic ab aquila Jo
hannes in apocalipsi scriptum est, beatus qui
legit, et qui audit verba prophetie huius
et seruat ea que in ea scripta sunt. Et apo
stolus Jacobus, non auditorem, sed facto
rem operis in suo facto asserit esse beatum.
Sane igitur parens noster inquit, ut cu
ta ista seruentur, nam si patenter assereret
non satis est, ut hec scripta sint, sed opus
est pro adipiscenda salute, ut executioni
mandentur. Et notanter hec que descri
psit demonstrat seruanda, ut apte fratres
intelligant fugiendum esse illud, quod a
plerisque in abusum quandam est deductum
ut potius scilicet quasdam eorum supersticio
nes, qd dei vel regule seruent precepta, ad
quos in persona phariseorum exprobados,
qui discipulos reprehendebant, qd senio
rum traditiones transgrediebantur. Sal
uator in euangelio ait, Quare et vos trans
gredimini mandatum dei propter traditio
nem, magna profecto eorum existimam
da esset insanitia, qui relicto fundamento in
aere fabricare niterentur. Rursus qm qui
cum totam legem seruauerit offendat au
tem in uno, ut a populo Jacobus inquit,
factus est omnium regum summo studio niti
debemus, ut totaz regulam seruemus, id
vir sanctus precepta que obseruanda tra
didit consilio et distributio signo deter
minata indicauit dicens, ut cuncta ista ser
uentur, ac si diceret, tunc veri huius regula
eritis obseruatores, si nullo relicto cuncta
que in ea scripta sunt seruabitur. Item cum
studendum sit non solum, ut omnia hanc,
Ueruetiam, iuxta Esaiam prophetam di
centem, discite benefacere, ut cuncta bene
ficiantur. Ideo preceptor noster adiecit, si qd

seruatum minime fuerit, non negligenter pre
tereatur, nam si diceret, non solum si quid ser
uatum non fuerit, sed etiam si quid ser
uatum minus fuerit non negligenter omit
tantur. Sepenumero etiam fit, ut pri
positi transgressiones non corrigan, aut
qm vecordes sunt, aut qm mites et misera
recordes falso habent volunt, aut qm iuris,
vel facti sunt ignari, aut qd de salute diffi
cunt subditos, aut qm corpore quodam
mentis sunt affecti, aut ut proprie consu
lant paci, aut qm in eodem criminis labe
factati verentur, ne eis dicatur, medice cu
ra prius te ipsum, eijce an de oculis tuis tra
hem, subinde festucam nostram discerne, aut
qm a propria mordentur conscientia, hec
est enim peccati conditio, ut si etiam ab aliis
ignoret tumidum ad aliena corrigenda sa
ciat delinquentem, et in semetipso confu
sus sit, quo pacto, qua fronte, quare co
sciencia alios iudico, cum ipse veniam iudi
candus. Aut qm timent odio habent, pre
laturam amittere, amicos perdere, lucru
attenuare, corporis oblectamenta relinque
re. Ideo vir sanctus ait non negligenter pre
tereatur, hoc est quicquid vel emendandum
vel corrigendum est, non negligenter, non
timore, non odio, non amore, non cupidio
ne fame, non proprio commodo, non iniquaz
quia quis alia causa preteratur. Ob eas
rem idem doctor negligenter prelatum
vnum de duodecim abusionibus esse de
finiens, Episcopum speculatorum inter
pretatus est. Unde et in persona episco
pi Ezechieli dominus dicit, fili hois speculator
um dedi te domui israel. Audies ergo ex
ore meo sermonem, et nunciabis eis ex me
si dicente me ad ipsum morte morieris, non
annunciaueris ei, neque locutus fueris, ut
sit a via sua impia, et vivet. Ipse impius
iniquitate sua morietur. Haec ueniam au
tem eius de manu tua requiram. Si ou
tem tu annunciaueris impiis, et ille non fuer
it conuersus ab impietate sua, et anima sua
impius ipse quidem in impietate sua morie
tur, tu autem animam tuam liberasti, de
bet ergo pastorem, qui omnium speculator
positus est peccata diligenter intendere.
Perinde sanctus Benedictus in regula
inquit, Non dissimilet Abbas peccata, sed
mortem et oriri ceperint, ea ut preualeat radi
citus amputet memor periculi. Helius sa

cerdotis de filiis. Perinde saluator respi-
ciens in discipulos suos dixit. Unum pe-
tro. quem pastorem creauerat ait. si pecca-
uerit in te frater tuus. vade et corripe eum. in
quibus verbis attende vehementiam ac solici-
tudinem. quam indicauit a platis habendam.
cum dixit. vade. ac si patet dixisset. non ex-
pectes ut ipse ad te veniat. non accerreas
eum. sed ne pereat. mori ad eum. vade et corripe
eum. et sic quidem ut vita sua emendet. ut ani-
mam eius lucreris. quod si non feceris scito. quoniam
de illa redditus es in die nouissimo reges.
Laueat ergo negligentes episcopos. Laueat ab-
bates. Laueat generales. Laueat denique
plati omnes quod in tpe vindicte dominus per prophetam ita queritur. Pastores multi demoli-
luti sunt populū meū. Et pascebāt pasto-
res semetipos. sed potius perirent quos
constituit dominus super familiā suā dare illis ci-
bum in tpe suo tritici mensuraz. puras. et
probata doctrinā quatenus veniente domino
mereantur audire. Euge serue bone et fide-
lis. quod super pauca fuisti fidelis. super multa te
constitutam. intra in gaudiū domini tui. Et
quoniam non solum punire commissa. sed etiam ut ca-
ueantur futura. studere plati debet. merito
aut. sed ut emendandum quo ad futura. cor-
rigendumque quo ad preterita curetur. Do-
stremo ne inferiores prelati propter corri-
gendorum delictorum difficultatem in de-
sperationem labantur docet eos magis ar-
dua et difficultiora. que eorum modum. vi-
res excedunt ad superiore remitttere.
Namque superioris est distribuere. et comit-
tere suis inferioribus causas decidendas.
inferiorum autem est. que modum vires
animuin potestatesque suas excedunt superio-
rum referre. quod tam pro leuiori. quam pro ce-
leriori seniorumque sit expeditum. Nam ut vetu-
stissimus grecorum sermo dicit. Quā quis
que nō artem in hac se exerceat. At enī
stat in omni republica alios in alia esse
arte peritos. Idcirco iurisconsulti ciuita-
theologi diuini philosophi quā nature sūt
definire debent. perinde Ietro sacerdos
madian cognato suo Moysi sicuti exo-
do scriptum est. dixit. Esto tu populo in
bis que ad deum pertinet. ut referas que
dicuntur ad eum ostendasque populo ceri-
monias. et ritum colendi viāque per quā
ingredi debant. et opus quod facere debeat.
Promide autem de omni plebe viros sapien-

tes et timentes deum. in quibus sit veritas.
et qui oderint avariciam. et hostiues ex eis
tribunos. et centuriones. et quinquagena-
rios. et decanos. qui iudicent populu in omni
opere. quicquid autem maius fuerit referat
ad te. et ipsi minora tantummodo iudicent
Lemusque sit tibi partito in alios onere.

Et his constat quam a curate singula hu-
ius mandati deseruanda regula verba con-
scriptis. nam per demonstratiū ista insinua-
uit maiorem operam adhibere debeamus
mandatorum regule. quam constitutionū aut
definitionū observationi. per hoc signum
universale. cuncta ostendit nullum absque
peccato nos posse mandatus preterire per
hoc verbus seruentur notificavit non satis
esse regulā legere vel audire in scriptis aut
etiam memorie habere. nisi seruetur. quoniam non
auditores legis tantum iuxta apostolum
Paulū sed factores iustificabunt per hoc
quod dicit. et si quid seruatū minus fuerit. do-
cuit non solum aliquid omittere crimen es-
se. sed etiam si minus bene adimpleat fore
culpabile. Per id quod sequitur non ne-
gligenter pretereat. non solum negligē-
tiam. sed omnes pretermissionis modos
damnatur. per id quod adiecit sed ut emen-
dandum corrigendumque curetur. manife-
stat in corpore de futuris cautelam. de per-
teritis vero punitionem esse adhibendā.
per id quod adnectit ad ppositū precipue per-
tinebit. duo indicat. et quod ad immediatum
prelatum spectat subdelegata correctio.
et quod licet peccata subditorum possint ab
omnibus presbitero. hoc est seniori et ma-
iori prelato reuelari. tamen ad prepositū
hoc est ad inferiorem prelatum id preci-
pue spectabit. per idem quod deinde ait.
ad presbyterum cuius est apud vos maior
auctoritas. pandit in hac nostra sacra-
simā religione unū debere esse prelatum
cui non solum fratres. sed oēs alij officia-
les subsint. et obedient. per id quod tan-
dē transiit quod modū vel vires excedit
monet inferiores prelatos non omnem
causam debere ad superiore referre. sed
eas quas vel ex ignorantia nescit cognoscere. vel ex im-
potentia virium. vel ex co-
rentia potestatis diffinire non potest. pri-
mum per hanc dictionem modum alterum
per hoc nomen vires insinuantur.

3

2

0

Lectus

Augustinus.

Pse vero qui vobis preest non se
eristimet potestate dominante, s;
charitate seruiente felicem.

Clementum

Ambrosius.

Postq; preceptor noster iussit ni-
hil per negligentia esse pretereun-
rum sollicitudinem ad prelatuz precipue
spectare docuit. nunc vt facilius cōmodi
usq; iussa valeat adimplere. nō nullas ei⁹
explicat conditiones. Quaz prima est
vt non se existimet felicem. quoniā pote-
statem habet dominandi sed potius qm̄
charitatē habet seruendi. Nampe quicū
q; ita ppositus est vt in eo q; prepositus
sit gaudeat & honorem suum querat. & cō-
moda sua solum respiciat. sicut idem Au-
gustinus in libro de pastoribus ait. se pa-
scit nō oues. inde fit. & venus pastor nō
preeesse. q; pdesse desiderat. hic non ani-
magrū fructū. sed suum & tpgale cōmodum
queritat. non celestem glouam. sed terre-
num inquirit honorem. hic non christuz
imitatur. qui venit ministrare & non mi-
nistrari. qui venit. vt animam suaz pone-
ret pro ouibus suis. qui venit vt alios ad
celestē traheret vitā. sed potius demonez
qui a christo petiū adorari. qui in fraude
om̄ia facit. qui in damnationis baratum
satagit om̄ies eijcere talis inquā pastor iu-
cta saluatoris sententiā. hic suam recepit
mercedem. Quo circa inter ambitio-
sum. humilem q; prelatum. hoc interest.
quoniā ille preeesse appetens cum adonia
elato inquit. ego regnabo. humilis autē
exemplo saluatoris. quē cum iudei vellēt
deum cōstituere fugit. mauius seruus esse
ihesu christi q; terrestriū habere potētū
Ille prelatura adepta se felicez putat hic
se ministrum dei existimans. gemit. Ille
nem abutitur ea. cōtra apostolū Petrus
admonentē prelatos. vt neq; esse debeat
sicut dominantes in cleris. porro qui vo-
lunt cleri dominari extremo efferruntur
superbie fastigio. Nam cū honor & subli-
mitas cleri nullis possit compagionibus

adequari. iuxta Ambrosium in pastorali
dissentē. Si regū fulgori cōpates. & prin-
cipi dyademeti. longe erit inferius. q; si
plumbi metallum ad auri fulgorē cōpa-
res itaq; execrabilis eorum erit ambitio.
qui satagunt spiritualibus dominari per
sonis. Nampe cū iudeas regum colla &
principū submitti genibus sacerdotum. &
deosculata eorum dextera. orationib⁹ eoz
se credunt cōmuniri nescio pfecto qua te-
testabiliori possunt inflari lupbia. q; la-
cerdotes eoz iurisdictioni facere obnoti-
os. Sed vt acquirede dignitatis viam
intelligamus sane aduersedum est. q; tri-
phariam quis prelatura adipiscitur. sim-
plici. s. electione. charitate. & obedientia. &
si om̄es quidem modi boni sint postrem⁹
tamē secūdum. secundus primū excedit.
Quisquis eligitur si canonice eligitur a
deo est. quoniā om̄is potestas a dño deo
est. Hinc apostol⁹ ait Nemo assumat si-
bi honore. sed qui vocatus est a deo rāq;
Aaron. vbi nō demonum invocationem.
nō hoīm cōspirationes. nō obseruationē
siderum. sed summi dei afflatū inuiti elec-
tionibus expectandum. quem nullo pa-
cto aspernari debet electus. alioquin ad ve-
hementem sibi ascriberetur superbiam iu-
sta diuum Gregorium dicentem. Nō ve-
re humilis est. qui superni nutus atbi-
trio. vt de beat preeesse intelligit. & tamē cō-
temnit. Et vero si diuine voluntati con-
formis proximorum et totius gregis cō-
missi charitatis necessitate competitur p-
fectior est. si autem superioris ad hecas-
cesserint iussa hic omnem presidentie per-
fectionem adipiscitur. hic nō se potestate
dominante. vt preceptor noster ait. s; cha-
ritate seruēte felicem se poterit existimā-
re. q; tanto priores prouinciales. Bene-
tales episcopi. archipresules. patriarche.
magnates & primates vniuersi facere de-
bent vehementius. q;to mari. pon. in hac
militant. ecclesia. se seruum seruorum dei
esse cunctis gentibus scribit frequentius.
quanto rex regum & dominus dominan-
tium christus se ministrum pro humani
generis redemptione exhibuit humilis
Sequitur secūda cōditio.

Lectus.

Augustinus.

b Onore coram vobis prelatus sit
vobis.

Cōmentum.

Ambrosius.

Preceptor ac parens noster duo simul in hoc textu mādata cōples citū, alterz plati designat modestiam, alterz subditorū circūcēnit reuerentiam, tanq; si patēter assereret, sit platus modestus, sic virtutibus omnibus compotus sit, vt honore sit coraz vobis, hoc ē ut iuste a vobis honorari mereat, vos autē subditi sic humiles, sic obedītes, sic quoq; reuerentes sitis, vt sicut bonos subditos decet platum vestrum honori et veñrationi habeatis. At vero vt prelatus merito a subditis veneret, his debet esse ornatus virtutibus, prudentia scilicet iage do, vt quid euitandū quidq; psequendū sit dignoscat. Justicia in administrādo, vt bonis pīnia, malis penas, et vniuersitatem iusticia erigat tribuit, fortitudine in tolerando vt prosperis non extollat, nec aduersis frangat. Temperantia in suscipiendo, ita vt nō solū que ad cibū potūq; pertinēt, sed omnia sic temperate et cum ea animi moderatione faciat, vt omnis actionis vitet excessum, et cīm immoderatum ieiuniū, sicut et in gluviis est fugendum. Hinc virtus omnis in medio sita est, he quidem virtutes cardinales dicuntur, quoniā omne priuatum publicūq; regimē super eis velut super cardine hostium vertitur, quas circūspectus platus iuxta tempoz locoz personarūq; conditio nes exercere debet, semp in omni opere salutem intendēs animaz. Namq; improbe satis vniuersitatem pesse affectat, quibus pdesse non curat, et quorum nō celat salutem subiectiōnēmīs ambitiose sibi vē dicat. Debet insuper prelatus q; a subditis cupiθ honorari, vt quas sancti alijs pī ipse in se leges ferat, sic licurg⁹ apud athenienses, sic numa pomplius apud romanos. Sic legifer noster christ⁹ apud omnes mūdi nationes fecit, hinc Gregorius pontifex maximus ait, Quisquis populi speculator ponitur, in alto debet stare per vitam, vt possit pdesse per puideniam. Ob eā rem negligentes increpādo platos exclamat dicens, Quid nos o pa-

stores agimus, qui et mercedem cōsequimur, et tamē operai nequaq; sumus, fructus quippe sancte ecclesie i stipēdio q;o tidiano percipimus, sed tamē pro eterna ecclesia minime i predicatione laboram⁹ pensamus, cui⁹ damnationis sit, hic sine labore, percipere mercedē laboris, nō ita q; debet aliquis hominū ducatū suscipere, qui nescit homines benciuendo pīre ne qui ad hoc eligitur, vt aliorum culpas corrigat, quid resēcare debuit ipse cōmitat, nēpe q; in se prius discutit, si loca vita ḡruit, si ab homine actio nō dissentiat, si pīmū et innocentē vitā pīdet, si vigiliāt pīleg regit et gubernat, non solum a subditis digne, venetari sed deum sublimē videre meretur. Et dum ipse sup ḡem vigilat, diuina super eum grata largius choruscāt. Subditi vero prelatos suos honorare debent, tum quia pīvices in monasterio gerunt, vnde et ipse dominus pastoribus ait, Qui vos audit me audit, et q; vos spernit me spernit, tu ut maledictionem euitent. Nam maledict⁹ est, sicut in deuteronomio scribit, Qui non honorat patrem, hinc chanaā et nati eius, et nati natorum eternam incurserunt maledictionem, quoniam Nō e pītris sui pudenda videns risit, et eū magis ac magis despiciēs duob⁹ fratrib⁹ suis mititatem iure tegendam foras nunciauit. At enim in superioribus presidentem in monasterio a nobis tanq; patrem habeti et ei obediri iussit, prelatorum item maledictio, etiam si mali sint timēda est. Namq; maledictus utiq; erat, quē balacram maledicebat. Tum vt suas euitent confusio nes, Namq; apud ecclesiasticum scriptum est, Dēdecus filij, pater sine honore, Tū ut diuine obediāt scripture, Scriptum est enim in libro ecclesiastici, Sit in me dio fratum rector illorum in honore, tū ut nature comites sint, Entis enim ab ipso omnium rerum opifice iuxta naturaz proprietates sic disposita sunt, vt in omni reū genere vñium primum sit, q; mes trum et mensura sit ceterorum, que in eo continentur, et ad illud referātur, o ferat et ei vel naturali instinctu, vel a superiori mota intelligentia, vel a ratione concita ta, Eo pacto Apes regem fōuent, comitantur, et ei tanq; eorum imperator atq;

S

o 2

Dicitur dominicium fabricant. victimum ministrant. et a quibuscunq; tuetur et defendunt in cursibus. Ex pacto deum tanq; vniuersi principem vniuersa mundi entia honorent. magnificant. extollunt. et suo modo laudant et benedicunt. iuxta cybaredi doctrinam q; omne creature genus ad deum laudandum beneficendumq; arcessit. q; si etiam minus boni prelati fuerint. a subditis nihilominus honorari et eorum iussa adimpleri debet. iuxta preceptum salvatoris in euangelio dicetis. super cathedram moysi sedebat scribe et pharisei. quecunq; dixerint vobis facite. sed autem opera eorum nolite facere. sed si boni sunt et ratione potestatis et ratione virtutis honorandi sunt et timendi. acerrimus enim ultor est deus. vicarios nuncios et seruos suos de spicientium. inde pueros heliceu despicienes demones in visoru forma apparetes deuorauerunt. at vero plati etiam quanto plus honorantur exterius. tanto ipsi humiliores debent esse interius. Tanto insuper magis deum timeant. seipso despiciant. et eos a quibus honor impenditur sibi in cogitatione preponant. perinde preceptor noster terciam ponens conditionem adiecit.

Lectus.

Augustinus.

Imore coram deo substratus sit pedibus vestris.

Commentum.

Ambrosius

b Si omnes immortalem Deum timeremus. quoniam sicut scriptum est. beati omnes qui timent dominum. plati tamen multo magis et timere debent maiestatem. Cum quoniā ipsi de subditorum animab; reddituri sint rationem. Unde ad hebreos apostolus. Paulus scribens ait. Obedite prepositis vestris. et subiacete eis. Ipsi enim vigilat quasi ratione pro animabus vestris reddituri. At eum cum rationalis anima tanti sit. tantumq; deo chara ut pro ipsa redimenda. suam vitam christus posuerit. facilimeq; labatur. in irum immodum eius pastor timere debet. ne eius pereat negligenter. et eius obligatus fiat perditioni.

quod Augustinus pertimescens gemens dicebat. Quid faciam cum a me exigeat ratio tot animalium que pendent ad cololum meum. Cum quoniam plati ad subditos se habent. quāadmodū ad suos exercitus imperatores. quibus denicis castra expugnentur oporet. hinc in machabeis scribitur. q; cum caderet Judas certi fugierunt. Et in calce primi regū aper te notaſ. q; cum totum preli pondus contra philisteos in Saul fuisset conuersus. ipso interempto omnis pene exercitus periret. Cum quoniam in die nouissimo ante inflexibilis iudicis tribunal querele. allegationes clamoresq; subditorum eos. eorumq; negligētias. iniusticias. rapinas passiones. et flans sententias accusantes astabunt. O quantū patientissim⁹ iob has metuebat querimonias cum diceret. Eduersum me terra hoc egens mihi subiecta clamat. O q̄ diuus Hieronim⁹ afficietur terrore. cum de se subditisq; reddendas rationes cogitando dicebat quanto diem illū cōsidero. toto corpore cōtermisco. siue enim comedo siue bibo siue quid aliud facio semper auribus meis vox illa terribilis videtur insonare. Suge sic mortui venite ad iudicium. O quanto parens noster exinanibat pauro. inde desiebat luctu. cruciabatur cogitatu. cum dicaret. heu quid illa die faciemus. quando etiā de omni nostra cogitatō sumus reddituri rationem. et coram illo iudice. q; nec gratia preuenit. nec misericordia laetificat. nec pecunia corrumpt. nec satissimā vel penitētā mitigabit. et in dātos acerbissimā irrevocabileq; illa sententiam infert. Itē maledicti in igne eternū. Tu quoniā ut idē parēs noster posterius dicer prelatus quāto in loco superiori tēto in maiore periculo verset. Et quanto splēdore honoris q̄sq; celior est. tāto si de linq;. vt inq; Isidor⁹ peccator maior est. Propterea Bernard⁹ ait. q̄ facile est in alto se intuentem obstupescere. cedit enim graui⁹ iuxta antiquū sermonē q; ait. Quāto stat⁹ altior. tāto casus grauior. Sane igit sanct⁹ Ambrosius in suo pastorali de epis inq;. Sic leui⁹ est de plano corrue. sic graui⁹ est. qui de sublimi cecidens dignitate. q; ruina q; de alto fit graui et casu collidit. Honor quidē epalis coris

homibus p̄clarus est. s̄ si ruinā sustineat dolor magn⁹ est. Nā quātope ceteris gra dus ep̄alis altior est. tāto si p̄ negligētiaz dilabitur ruina grauior est. nō em est tan ni gaudi⁹ exēlsa tenere. quāti meroris est de excēlis corrueare. Nec constat tantam gloriam seq̄ post victoriā. quantā ignominiā post ruinā. Tū quoniā tūc recte time re deū maxime debem⁹. qm̄ ip̄m cōtra nos iratū esse cognoscim⁹. At vero huius ire signū est plationis collatio teste nostro parēte qui ait. In nullo magis sentio mihi deū iratū. qm̄ cū essem indignus ponī ad rem. positus sum ad gubernaculum. Tū quoniā q̄ ad plura obligatus est. magis timere rebet. iuxta saluatoris sententiā in euāgelio dicētis. Omnū autē cui mul tum datū est. multū quereb̄ ab eo. Et cai cōmendauerūt multum pl⁹ exigēt ab eo. etenim ad multa plura p̄sidentes q̄ sub dici tenent. Oportet em̄ eos exemplar esse omnis bene institute et obseruande vite. Hinc ap̄l's Paul⁹ in ep̄la ad Thimoteū epi vitā describēs sane inq̄t. Oportet enī ep̄m irrephensibile esse vni⁹ vxoris. Virum ornatū. pudicū. hospitale. doctorem nō violentū. nō percussore. s̄ modestum. nō litigiosum. nō cupidū. sue domui bñ p̄positū. filios habentē subditos cū omni castitate. Si q̄s aut̄ domui sue pesse nō scit. quomodo ecclesie dei diligētiā habebit. Nō neophytū. ne in supbia elatus in iudiciū incidat dyaboli. Oportet aut̄ et ilū testimoniu⁹ habere bonū ab his q̄ foris sunt. vt nō in obprobriū incidat. et in laq um dyaboli. Chusostom⁹ quoq̄ ait. Sit eps temperās. et nō supbus. sit reuerend⁹. Sit negocis oportun⁹. regentisq̄ auto ritate dignus et plenus sit. Sit etiā secre tus. sit mitis et humilis. sit liber et vehemēs. Sit etiā mansuet⁹ et constans. vt eu⁹ quem dignū esse viderit cū multa p̄tate asciscat etiā si vniuersi obstiterint. Indignū etiā si multoz suffragia eu⁹ p̄sequant̄ cū eadē autoritatē respuat. nil aliud respiciēs nisi si edificat̄ ecclie. nunq̄ faciat odio v̄l fauore. Nec quidē et si d̄ epis asserta sint. omnibus tñ iuxta suā p̄sidentiā expedit. vt quā de derūt subditis in se gerat formā vi uendi. quoniā nō potest exercitū contine re impator. Sicut a marco tullio p̄clare dictū est. qui seip̄m nō p̄tinet. bene igitur

et cōgrue de om̄i p̄sidente Gregor⁹ pon tiser maximus in pastoralib⁹ loquēs ait. necesse est vt rector sit cogitatōe mundus actione p̄cipuus. Silētio discret⁹. in verbo vtilis. Singulis cōpassione primus. p̄ cunctis cōtemplatōe suspēsus. bene agē tib⁹. p̄ humiliatē soci⁹. Cōtra delinqui tuū vicia. p̄ zelū iusticie erectus. interiorū curā exteriorum occupatōe nō minuens. exteriorum p̄uidētia interiorū sollicitudinē nō relinques. cū iḡt ad tot tantaq̄ seruāda obligati sint plati. longe magis q̄ subditi timere deū debet. Id Alm brosius Gregor⁹ Nazaren⁹. et alij q̄ plu res viri sanctissimi. sicut in eoz gestis legi meditātes. cum ad eoz assūti dignitatē debuissent sollicitudinem petierunt. Id excogitans p̄ates noster Augustinus cum ad presulatum assumere plorauit. Mare⁹ quoq̄ euāgelista. ne sacerdotio fungere pollicez sibi gratia humiliatis abscedit. et iure quidē. quoniā ex septē episcopis asie q̄ ppter eoz sanctitatē angeli vocati sunt. aliquos de⁹ obiurgatus est. qm̄ in aliquib⁹ q̄q̄ minimis et paucis de liquerant. q̄ magno iḡt timore affici debent. Qui lōgea sup celestium mentium distat pfectōe. Tū deniq̄ qm̄ de eisdez excessib⁹ int̄siores luent penas. Itaq̄ n̄ solū ad plura obligati. plura recipiēt tormenta. s̄ etiā maiora. Has iḡt ob causas bene ac merito p̄ceptor noster inquit. Ti more corā deo platus vester substrat⁹ sic pedibus vestris. Ac si apte diceret. licet a vobis honorādus sit ip̄e. ppter periculo siorē statum. in q̄ manet. timore corā deo affect⁹. p̄ mētis humiliatē vestris sit pedibus substrat⁹. ita v̄. si supior̄ sit honore inferiorē se existimet timore. Hinc scriptū est. Quāto maior es humili te in oībus. Et iter. duce te cōstituerint. noli extollū. Et dōis in euāgelio. Dis q̄ se eraltat humiliabit̄. et q̄ se humiliat exaltabit̄. Lāts quippe maior est q̄s apud deū. q̄to humilior est apud semetipm.

Sequit̄ quarta editio.

Textus.

Augustinus.

Ita om̄es seip̄m bonoz operuz
c̄ prebeat exemplum.

o 5

m *I*cū se poliētes qualiter se limite
z ornare debeat in speculo intue
tur. ita z subditi q̄liter viuere de
beant in plato speculan̄. z sicut ab exem
plo exemplata editionem suscipiunt. Et si
illud corruptū vel emendatū sit. talia in
de exemplata sint oportet. Et si ars men
tis bene institute sit. artificiata bene. p̄du
cant. necesse est. Hinc quecūq; fecit deus
sunt valde bona. hoc est in suo genere p̄
fecta. Quoniā ars sua pfectissima z infal
libilis est z quoniā vite plator̄ semp sub
diti sunt inspectores. quo pacto. qua frō
te plati subditos vt boni sint monere pos
sunt. si ipi mali sunt. quoniā modo. vt re
cte incedat. si ipsi oblique z tortuose ḡten
dunt. q̄liter vt mādata seruent. si ipi sunt
transgressores mādatoz. ergo merito iubē
tur. vt circa om̄es seipos bonoz operz p
beant exemplū. Etenim sicut alios ordi
ne. ita z eos sanctitate pcedere debet. qua
tenus eius etēplo discat subditi qualiter
vivere debeat. quoniāz vt poeta cecinit. a
boue maiori dicit arare minor. Sz dili
genter annotāda sunt singula verba. que
in hac quarta plati cōditione ponunt. in
qua iubet vt seipm alijs faciat exemplū.

n Primo em̄ dicit circa om̄es. qm̄ non
vni viā bonā. alteri malā. Sz omnibus re
ctam ostendere debet. Rursus in hac ge
neralitate z deū z angelos. z cuiuscunq;
generis homines includere debem̄. qm̄
corā his omnibus bonus z esse et appare
re platus debet. Hinc ap̄ls paulus ad ro
manos domiatores orbis scribēbat. Ho
lite malū. p malo reddere. Sz sitis puiden
tes bona. nō solū corā deo. Sz etiā coram
om̄ibus hoib; corā quidē deo. vt adeo
plati rep̄mien̄. corā angelis sanctis. vt Sz
ip̄is gaudiū suscipiat. corā angelis ma
lis. vt ab eis p̄fusi abeāt. corā bonis ho
minibus. vt in bonis h̄firmen̄ operibus.
corā aut̄ malis. vt per eorum bonum exē
plum corrigan̄ et emenden̄. hanc gene
ralitatem christus in euangelio manda
uit cū iussit ponī lucernā super candelab
rum. vt luceat omnibus qui in domo sūt.
per lucernam enīz nil aliud interptamur
nisi bonam et exemplarē vitam platorū.
que super candelabz. hoc est in eminenti

statu posita omnibus scilicet bonis et ma
lis. vtpote celestibus terrestribus et infer
norū mentibus. que in domo. s. dei sunt
lucere debet. Itaq; totus mundus una
dei domus est. i cuius excelsior aula. hoc
est i empireo celo a tota beator̄ spirituū
facie ad faciē videt cohorte. hi principes.
duces. proceres. milites. et ciues p̄stantis
summi imperatoris sunt. In media
vero aula homies adhuc in immortalī car
ne viuētes deo famulant̄. denariū. hoc est
decem mandatorum obseruantie futuraz
eternaz mercedem expectatēs. In in
sima tangz in carcere trusi sunt demones
diuina alligati potestate. z velut i stabu
lo putredinis locati sunt homines damnati.
qui cū in hoc medio viuerent hemis
perto fieri voluerūt sicut equus z mulus
in quibus nō est intellectus. pro quorum
dignitate exprobrandā scriptū est. homo
cū in honore esset non intellexit. cōpara
tus est iumentis insipientibus z similis
factus est illis. quare merito in stabulo in
fernali. vbi picis sulphuris. serpentiz. z
omnium venenosorum animalium fetor
abundat locati sunt. Subinde ait seip
sum. om̄is enim res publica humani cor
poris gerit similitudinem. quoniā sicut in
illo multa sunt mēbra iuxta apostoli pau
li sententiā non eundem actum habēta.
vnū autem caput. a quo singula mem
bra dependent. ita z in republica vnū de
bet esse rector. ad quē subditi omnes re
spiciant. Quo sane in vitroq; fit. vt dolen
te capite cetera membra langueant. Ecō
tra si sanum caput extiterit membra etiam
sanitatē sapient necesse est. Ceu si fons
dulcis est. z riuiuloz aqua dulcis sit opor
tet. Semper enim principij virtus i pa
cipiata diffundit. Quocirca recte parēs
noster ait. vt prelatus seipsum bonorum
operum prebeat exemplum. ac si diceret.
vt alijs boni: sint. ipse in se bonus sit. vt be
ne sua res publica gubernet. ipse bene se
ipsum gubernet. z alijs bene operentur. ip
se omnis bone actionis cardo sit z origo.
At vero nōnulli prelati sunt. qui sue rei
publice bonum regimen satagunt vt eo
rum appareant subditis. volentes. instar
scribarum z phariseorum vt illi iusti pu
dici temperati z omni virtute fulgeant.
cū tamen ipsi raptiores voluptuosi z om̄i

p sint vicio labefacti. hi nimis irum huic precepto non pareant. ut scilicet seipso bonorum operum prebeant exemplum. Et certio addit honorum. quoniam sunt nonnulli qui dummodo sibi mala caueant. putat se sue satisfecisse administrationi contra salvatoris preceptum. qui in euangelio agit. Sint lumbi vestri precincti. et lucerne ardentes in manibus vestris. lumbos enim. vt diui Gregorij verbis utrū precingimus. cum carnis luxuriam per continentiam coartamus. quod pertinet ad declinationem a malo. sed quia minus est mala non agere. nisi etiā quisque studeat et bonis operibus insudare. protinus additur. et lucerne ardentes in manib⁹ vestris. Lucernas quippe ardentes in manibus tenemus. cum per bona opera proximis nostris exempla monstramus. Non ergo satis est. vt prelatus se a malis abstineat. sed etiā opus est ut bona faciat. Quarto adiecit operum. quoniam sunt quidae qui bene de mandatorum loquuntur obseruantia. laudant quippe et extollunt obseruentes. et vt ali⁹ obseruent optimis verbis eos hortantur. ipsi autem obseruare negligunt. hos prelatura non decet. quoniam ad istos dominus ait. luceat lux vestra coram hominibus. ut videant opera vestra bona. et glorificant patrem vestrum qui in celis est. Duo autem sunt ut Gregorius exponit. que iubentur. et lumbos restrin gere et lucernas tenere. et mundicia sit castitatis in corpore. et lumen veritatis in operatione. Non igitur satis sunt bona verba. ubi opus sunt facta. hinc in pastoralibus ait. Sit rector in operatione precius. ut rectam viam subditis bene viviendo denunciet. Et rursus grecus qui pastoris vocem moresque sequit per exempla hoc est per opera exteriora melius quam per verba graditur. Et rursus probatio dilectionis. que scilicet in mandatorum summa obseruantia exhibito est operis. Et Marcus tullius in libris officiorum ait. virtutis enim omnis laus in actione consistit. et diuinus Benedictus in regula abbatiae inquit. Omnia bona et sancta factis amplius quam verbis ostendat. Quinto adnectit prebeat exemplum. quoniam plerique sunt. qui a malo declinant. et bonum faciunt. sed ne eis a salvatore dicant. Amen

amen dico vobis receperitis mercedem vestram. Et rursus ne reos se arbitrentur. quod contra preceptum fecerint. ubi dicit. Et tene dite ne iusticiam vestram faciat. cora hominibus. ut videamini ab eis. eorum bona opera alijs ostendere prorsus recusant. Quibus p Augustinū dicit. quod qui recte inteligit utrumque implet et seruaret universissimo domino. qui seruum pigrum non damnet. si ea que fieri nullo modo poterat. impetraret. Nempe salvatoris extat intention. ut p fugienda inanis gloria nemo sua bona opera affectet. ab alijs sciri. et ab eo solū expectet mercedem. qui eum in mentis intuitu archano. sed ut alios bona facere doceat. iubet ut luceat lux sua cora hominibus. perinde apostolus ait. commendemus nosmetipos ad omnem conscientiam hominum in conspectu dei. tanquam si diceret. si commendamus nos apud homines. non ideo hoc facimus. ut mundana desideremus laude. tunc pculdubio incassum laboraremus. sed ut in conspectu dei mereamur cuius maiestati alios nostro nitimus ad ipsi exemplum postremo ex his oib⁹ transigimus. et non in uno opere bono tantum. sed sicut circa omnes. ita et in omnibus bonis operibus prelatus scipsum pberet. beat exemplum. iuxta apostolum dicentez. placete omnibus p omnia. sicut ego omnibus per omnia placebo. Et iterum Thymotheum mouens ait. Exemplum esto fidelium in verbo. in conuersatione. in charitate. in fide. castitate. dum venio atten de lectioni. exhortationi. et doctrine. Hoc negligeat gratia que in te est. que data est tibi per prophetiam cum impositione manuum presbiterij. hec meditare in his esto. ut profectus tu⁹ manifestus sit omnibus. que si interius perscrutemur. intellegemus profecto omne opus bonum quod ad prelatum pertinet seruandum uberi. hec sanctissimum. Apostolus sicut seruanda docuit. ita exemplo salvatoris ipse opere complevit. nam quis digne valeat eius quotidianam pro singulis prudentiali. et solicitudinem omnium ecclesiarum explicare. Ipse enim erga omnes misericors. Erga omnes fraternali charitate affectus. Offendiculum quis patiebatur. Et ipse non infirmaretur. Offendebatur alius. et ipse rebatur.

Paulus servis et dominis, principib⁹ et
subjectis, viris et mulieribus, liberis et in
nuptiis, continentib⁹ et luxuriosis, sapien-
tibus et insipietib⁹, circumcisioni et p̄picio
ecclesie et seculo, spiritui et carni, et deniqz
omni genti, nationi, et statui leges sanxit
et imposuit, p̄ alijs quidez letat et gratias
agit. Alios vero castigat et corripit. Alios
vero gaudiū et coronā nominat. Alios ve-
ro stulticiā vocat. Cū alijs quidem bene
currētib⁹ currit. Alios vero male curren-
tes refrenat et reuocat. Hunc separat d̄ ec-
clesia. Huc recipit et charitatē confirmat.
Huc luget aliquos. Huc letificat ex alijs
Huc lacte potat. Hunc mysteria relevat.
Hunc se deicit et exequat humilib⁹. Huc
secū erigit hūiles et exaltat. Huc p̄ponit
spū in māsuetudinī. Huc subgis et tarro-
gantibus aplica autoritate virga minat.
Huc erigit aduersus erectos. Huc efficit
discipulis tanqz si nutrit foueat filios su-
os. Hunc aploz oīm est minum⁹. Hunc
documentū suū pollicet p̄ eū qui in se lo-
quit de⁹. Huc resolut⁹ desiderat et esse cum
xpo. Huc permanere in carne ppter eos
qui indigenit, affectat, nō em⁹ querit q̄ sua
sunt. s̄ que filioz, non cōmoda, ppia, sed
q̄ ad salutē pertinet animarū, nō gloriā
suā. s̄ summi dei, nō gloria in oblectamē
tis hui⁹ mūdi, sed in cruce dñi nostri ih̄e-
su christi, cui⁹ ip̄e p̄co et vas electionis fa-
ctus est, vt deferret nomen eius ad om̄es
gentes, et ad om̄ia extrema terre. Ecce igi-
tur quomodo glotiosus apls omnibus p̄
om̄ia placuit, nullis laborib⁹, nullis peri-
culis, nullis deniqz suis incōmodis par-
cens. Ideo ad Lhourtheos scribēs ait,
In oīb⁹ exhibeam⁹ nosmetip̄os sicut dei
ministros. In multa patiētia, in tribula-
tionib⁹, in necessitatibus, in angustiis, in
plagis, in carcerib⁹, in sedicib⁹, in labori-
bus, i vigiliis, in ieiuniis, in castitate, i sci-
entia, in lōganimitate, in suauitate, in spi-
ritus sancto, in charitate n̄ ficta. In verbo
veritatē, in xture dei, p̄ arma iusticie a de-
xtris et a sinistris, p̄ gliaz et ignobilitatē, p̄
infamia et bonā famā vt seductores et ve-
races, sicut q̄ incogniti et cogniti q̄si mo-
riētes et ecce viuum⁹, vt castigati et nō mor-
tificati. Quasi tristes semp aut gaudētes
sicut egētes m̄los aut locupletates, tāqz
nihil habētes et om̄ia possidētes, et rursus

eadē in ep̄la inq̄t. Sustinetis em⁹ si quis
vos in seruitute redigit. Si quis deuorat
Si q̄s accipit. Si q̄s extollit. Si q̄s in
faciē vos cedit. Et ibidē suos enumerās
labores ait. Ministri xp̄i sunt, et ego. Ut
minus sapiē dico pl⁹ ego. In laborib⁹
p̄urum⁹, in carcerib⁹ a bundāt⁹, in plagis
sup̄ modū, in morib⁹ frequēter a iudeis
quinquies quadragenas vna min⁹ acce-
pi. Ter virgis cesus sum, semel lapidatus
sum, ter naufragiū feci, nocte et die i pfon-
dū maris fui, in itineribus sepe, periculis
fluminū, periculis latronuz, periculis q̄
genere, periculis et gentib⁹, periculis i ci-
uitate, periculis i solitudine, periculis in
mari, periculis i falsis fratrib⁹, in labore et
erumna, in vigiliis multis, in fame et siti,
in ieiuniis multis, in frigore et nuditate,
pter illa que extrinsicus sunt. Instantia
mea quotidiana sollicitudo oīm ecclesiāz

O lumen ecclesie. O christianorū spe-
culum. O euāgelij tubam. O vas electio-
nis et doctorem gentiū Paulū in hoc fra-
tres dilectissimi Speculari debent prelani,
hunc sequi debent presidentes, hunc uni-
tati debent pastores ad hoc discite, quo-
niam lux vestra coram deo et hominibus
lucere possit et debeat hunc parens noster
Augustin⁹ in doctrina, in morib⁹, in soli-
citudine, in sanctimonia, in regendis eco-
clesiās, in predicationibus, in confiden-
tis operibus, et i om̄i bona et sancta acti-
one imitatis, factus est, diuino inspirata-
te afflatu firmamentū ecclesie. Lux do-
ctorum, malle⁹ hereticoz, et summuz vas
om̄iū scientiaz.

Sequit̄ quinta conditio.

Lectus.

Augustinus.

c Dripiat inquietos.

Commentū.

Ambros⁹

m Agnum profecto et salutifēz op⁹
est delinquentes corripere et in sa-
cris litteris sepissime demandan-
tū. Unde salvator noster et om̄i
marum medicus diligentissimus, eius
vicario Petru ubendo inquit. Si pec-
cauerit in te frater tuus, vade et corripe

eum. Et apostolus Paulus scribens ad Galathas ait. Fratres si p̄occupat⁹ fuit homo in aliquo delicto. Vos qui spiritu rituales estis h̄mōi instruite in spiritu legitatis. Et scribēs ad Macedones quos thessalonenses appellat ait. Rogamus vos fratres. corripite inquietos. quo ex loco parens noster hanc accepit editōes quā tum ipse & alij sacre pagine doctores pluribus in locis magni faciētes amplius facauerunt. Unde & diuus Gregorius in suo inquit registro. qui non corrigit resescanda cōmittit. Et facientis culpam habet. qui qđ potest corrigere negligit emē dare. & in p̄claro dyalogorum volumine transigit. quod sicut non est ab oratione cessandum. ita non est negligenda correccio. Et Augustinus in libro de verbis domini. si neglexeris corriger peccatorem. Malor peccatoris factus es eo qui peccauit. Origenes autem ait. qđ dū sacerdotes ecclesie vnl parcunt vniuersitate ecclesie maliunt interitum. Ideo remediale bonū est in peccato ut a cassiodoro assertum est accelerata correctio. quoniā neq; aliquid tantum probat spiritualem vitum. vt Augustin⁹ afferit. sic peccati alieni tractatio. Hinc & bear⁹ Petrus equo animo & benigna pietate suscepit Paulū & laudavit quoniā tanq; fidelis dispensator veritatē eum redarguit. Et notanter in qđ corripiat inquietos. inquieti enim illi sunt qui dediti vicijs vagantur. & in dei fluctuant servitio. Et siquidem. vt non modo adire portum salutis nequeāt. sed & prope naufragium expectent. quoniā non in periclitabili Petri nau. que fides est: neq; ad fortē Ancoram. que obseruantia mandatorum est. neq; firme petre que christ⁹ est. se inherent. sed fluxibilita queritantes fundementum firmum & stabile contemnunt. Huius sais in confessionibus Augustinus ait. Inquietum est cor meum donec requiescā in te dñe. sicut em̄ ille inquietus est cor. qui doloribus & angustijs opp̄sus locū nō inuenit quietis. Sic ille inquietus est mēte. qui stabili imobilis & bono non innitit. sed cor vagum & supermūdi vanitates habet effusum. Hinc stoicus & moralis seneca recte inquit. Egri animi lactatio est. qđ hic tūc corripitur cū ei⁹ cor rapit. hoc est a mūdi vanitatib⁹

Optima documenta abstrahit platoꝝ. & ad sublimia. incorruptibilia. eternaꝝ ve hiculō effert charitatis. qđ cū sublīne. & p̄ quā meritorū sit officiū. valde de illis prelati dolendū est. qui vel negligentia vel voluptuoso amore. vel timore. vel ignorantia. vel quavis alia illegitima causa illud omitunt. Si tamē hoc efficax salutis officiū quandoq; differūt. vt oportunum cōmodumq; obiurgandi tempus expectent non modo non peccant s; me rentur. Perinde Isidor⁹ in libro d̄summo bono ait. Plerumq; princeps iustus maloꝝ errores dissimilare nouit. non qđ iniquitati eorum consentiat. sed qđ aptuz tempus correctionis expectat. quādo eorum vicia vel emendare valeat. vel puniri. & parens noster gloriōsissimus in preclarissimo d̄cūitate dei volumine inquit. Si propterea quisquis obiurgās & corripiens male agentibus parcit. qđ oportūnum tempus inquirit. Vel ipsis etiā cīdem metuit ne detiores ex hoc efficiantur ad bonā & piā viā erudiēdos impediunt alios infirmos & premiant atq; auerstant a fine nō videt esse cupiditatis occasio. s; cōsilīū charitatis. Sed quid est qđ de inquietis hominib⁹ quasi de singulib⁹ peccatorib⁹ corriplendis facit mētionē. cū ait. corripite inquietos. Nonne superbi. elati. cupidi. voluptuosi & ceteri sunt peccatores corripiendi. Profecto. s; tamen hoc peccator⁹ genus. Idcirco potius nominaꝝ. quoniā inquietudo direcete opponit beatitudini. Namq; beatitudine statū includit. Unde Boeti⁹ eam esse statū omnīū bonorum aggregationē pfectuz definiuit. Et pārēs noster illis nos frui asseueravit. in quib⁹ volūtas delectata & quiescit. Rursus inquietudo p̄ certevis vicijs statū denigrat monachoz. Ad monachos em̄ pertinet solos seduloz in celis cōmorari. & sua nō modo. Uez etiā & primoꝝ peccata deflere. At nō inquieti gyrouagi sunt. qui curiositate exagita ti secū d̄sistere nō possunt. sed modo intus modo extra. modo i portis cū extraneis. modo in locutorio cū fratribus. modo i horto. modo in hospitio. modo i plateis modo in coquinis. modo in visitatione. mulierculaz. modo vt causam vagādi habent in infirmoz visitatōe in exigendis

pecunias, in sollicitandis litibus, in econ-
lendis possessionibus, et in alijs innume-
ris, que ipsos vagos reddunt, et aboratio-
ne deuotione, et summi dei contemplatione
auertunt, se occupant. Nempe tales mu-
scis similes sunt, que ob eatum inquietu-
dinem modo super vnu hominem residet
modo super alium volitant, modo adire
oculos, modo os intrare, modo per nosum
etiam imperatorum discurrent, et singulos
importune molestare non desinunt, eo pa-
cto inquieti homines nunc illum scanda-
lisant, nunc illum verberant, nunc cum illo
litigant, nunc illum derident, nunc illum
irritant, nunc vnum, nunc alterum offen-
dere non desistunt. Ob eas res apostolus
Paulus thessalonenses rogat, et dare
operam velint, et quieti sint. Amplius u-
re de cōspicendiis inquietis expressas be-
atus Augustinus fecit mentionem, quoni-
am hoc genus hominū omnes detestantur.
Apud em̄ romanos sicut virtus per quam
dam excellentiam habebatur constatia,
sic econtra levitas habebatur ludubrio.
Hierinde a marco tullio in preclarissimo
officiorum volumine putatus est nihil es-
se patetia cum constantia iuncta lauda-
bilis arbitrandū. Et in sacris litteris ex-
tolluntur iusti. Quoniam steterunt in ma-
gna constatia aduersos eos qui se angu-
stiauerunt. Econtra mali et pessimi leues
describuntur. Hinc primus malus post
adam, Thaym vagus in geneceos libro
nuncupatur. Dyabolus quoq; circumire ter-
ram et perambulare ea in libro patienti-
simi et constantissimi viri Job dicitur. Pie-
ronimus quoq; Augustin⁹ et Benedict⁹
quartū genus monachorum scilicet circun-
cilionum in pessimum dixerunt. Salomon itē
in proverbiis inter sex que odit dominus
pedes veloces ad currendum in malum
connumerat. Et rursus mulierē in mere-
tricio ornatam p̄paratam ad decipiendas
animas garulam et vagam quietis, impa-
tientē, nec valētem in domo consistere pe-
dibus suis. Quinimmo nunc foris, nūc in
plateis, nūc iuxta angulos insidiantem
appellat. Et Esaias ait. Abiit vagus sum
impetu cordis. Hieremias vero populū
diligētem mouere pedes suos afferit deo
non placere. Di similes sunt plante pe-
dis vituli, quem Ezechiel in visione aspe-

tit, que propter eius scissuras facilis ēad
motum. Similes sunt imbibus et procel-
lis, quoniam non modo in malis openis
bus impellunt per importunitatem, et bal-
neant per infectionis aquositatem. sed eti-
am in bonis qm celerte deficiunt per le-
uitatem et violentiam. Inde etiam sit, ut
asini pares sint, quorum, et vulgo dicitur,
neq; sunt diurni succus, pares sint
in aere venantibus, ubi cum nulla sit fir-
mitas, nequeunt iheria tendere. Non
q; in ethere excelsa palatia fabricant, atque
excepugnabiles condunt, mortes trā-
ferunt, flumina vertunt, equora per stu-
tas et inanes cogitationes exhaustunt, in
re igitur tales stulti sunt et expertes pu-
dicie. Namq; ceu ab Aristotele philoso-
phorum principe preclare dictū est. Ani-
ma sedendo et quiescendo sit prudens, ita
ecōtra necessario sit, et in moderatus dis-
cursus, vagatio et inquietudo animā red-
dant insipitem. Nec obuiat q; pyra-
goras, Plato, Appollonius, et alijs com-
plumini viri doctissimi atque sapientissimi
innumeris mudi plagas peragauerint,
quoniam non hi ut vagi fierent contem-
debant, sed ut ad locum tandem deueni-
rent, in quo quietius doctorem audirent
sapientie. Nec hanc oppugnat sententi-
am. Quoniam Paulus vas electionis,
et pleriq; omnes apostoli vniuersum per-
lustrarunt orbem. Quoniam non ut vag-
arentur, sed ut precones essent christi no-
minis, et non dimissa contemplatione in
omnem terram exiret sonus eorum, missi
sunt. Sed quibus non est datum euāge-
lizandi officium, si in contemplatione qui-
escunt, et mentis et preconijs sunt p̄sonae
tires. Hinc laudatur Benjamin et filius
virtutum et domini amentissimus inter-
pretatur. Quoniam tota die in thalamo
superba templans morabat. Hinc Jo-
hannes baptista extollitur. Quoniam; iu-
sta flueta iordanis stabat penitentiam
agens. Inde et stans in scriptura dicitur
Huius beata dei genitrix magnificatur et
quietis vocatur amans. Quoniam in se-
creto angelus eam repperit orantem, cu
ad annunciatum filij dei incarnationē
od eam ingressus est, et cum ad visitans
dā Elizabeth cognatam suam se contulit
mānsit apud illam tribus mensibus, non

quidem. ut Ambrosius ait. q̄ domus eā telecāret aliena. sed quia frequentius in publico videri dispicebat. Hinc ab ea sacras virgines discere iubet. non currere p̄ alienas edes. nō dormiari in plateis. nō aliquos in publico miscere sermōes. Ma ria semper in domo sera et festina erat in publico. Et rursus ad ea in euāgelio scribitur. Stabat iuxta crucem ihesu mater eius non ut discipuli discurrerit et aufugit. sed constantissima in sua pietate stetit. et eū nullo voluit timore relinquare. A beata iuḡ virginē et vos religiosi discite q̄ tē. si veri esse religiosi desideratis. Ab hac diua Magdalena et egyptiaca maria dīcērunt. que dimissis mundi illecebris. sic sedule se contemplationi dederunt. ut dieb⁹ singulis reperentur. Ab hac beatus Hieronimus edocetus stabilarius christi fieri maluit ut quieti fueret. q̄z in vastigio et tolli romanorum. ut sempiterno turbine quateretur. Hac deuotissima Augustini p̄ates imitata. nō in plateis. nō i choreis. nō in mudi vanitatib⁹ vagabat. sed in tē plis p̄ salutē filij obsecraus sedula cōmōrabatur. Quaz quidā beate. s. virginis et diue monice beata Clara de monte falcone exemplis instructa. sic ad obseruan dam preceptoris nostri regulā sese penitūs dedicauit. sic se in christi trāsformauit amore. Sic sanctissime trinitatis innita est fidel. ut eius i corde tota christi passio sculpiata evidentissime cernat. et eius in selle tres sint lapilli reperti rotunde figurae ad eternitatem designandā. indeterminati. inperceptibilisq̄ coloris ad incomprehensibilitatē diuine maiestatis indicandam. eiusdez quantitatis et ponderis. sic quide. ut nō maioris sint ponderis. tres simul q̄z duo vel unius tantū. aut econtra ad omnimodam personaz insinuandam equalitez. Et proisus infrangibiles. ut doceret quo pacto tres ille ineffabiles p̄ sona. sicut essentia. incorruptibiles impassibilesq̄ penitus sint. Eandē habentes figuram. ut per hoc aperte intelligeremus tres persona realiter distincte eandē habēant deitatem. et unius sint nature substantie seu essentie. O fulgentissimam Augustini prolem. O gloriam Augustini ordinis. O vere fidei sublime gloriosissimq̄ exemplar. O ineffabilis christi

passionis. et vere sempitemeq̄ trinitatis libri semp̄ inspiciendū. semp̄ legendum et iterum atq̄z iterum et sine cessatione relegendum. Ab hac sorore nostra nos fratres heremitani discamus non vagari. s̄z in monasterijs sedulo contemplari. et divina meditari sacramenta gloriemur de patre nostro Augustino fratres mei charissimi. quo in explanandis diuis misericordijs nemo perspicitor. gloriemur de monica parente nostra. qua in diligēdis dei seruis nulla feruētior. Gloriemur d̄ Clara sorore nostra. qua i misterijs fidei nulla transformator. Hec vere cum magno parente nostro ad ch̄stū et beatissimam trinitatē intendēs. dulciter. amene. ex corde ingiterq̄ canebat. Amor meus. pondus meū. te dulcissime d̄us feror. quoq̄z feror. Et rursus liquefacta est aia mea propter te deus meus. Et iterum. vuln̄asti cor meum charitate tua domine. Et rursus. amor meus. me amantem i te trāsformauit amatum. Hec cum sua dulcissima parente monica crebra raptā repeatabat. Volemus ad celum sorores mee. volemus ad celum. et nos fratres mei desiderantissimi relictis curis rerum mundanarum per contemplationem volemus ad d̄ū. ut hic spe. post modū re valeam⁹ abs q̄ fine ei⁹ visione letari. Prieterea me rito Augustin⁹ corripēdos iussit inquietos. Quoniā quieti multiplici sunt p̄co nio extollendi. quo sit. ut quies p̄sequenda. Inquietudo vero penitus sit fugienda. Perinde beze Mieronom⁹ ait. Quis q̄ nouerit monachū se non esse loquendo et discurrendo. sed tacendo et sedendo. Et diuus Anthoni⁹ sicut in vītis patrū legitur. Interroganti monacho quid faciendum. ut deo placaret. Dicit. Tria custodi. et saluus eris. Numquid ut deū p̄ oculis semp̄ habeas. Secundum ad omnem tuam actionem diuinarum scripturarum testimonium adhibe. Tercius ut ex loco in quo manes nō cito discedas. Hinc ex alijs cōditionibus. quas. ut alii cuius sancti confessoris merito festiuitas celebretur. Quoniam quiete in vita functus est. Sacrosancta ecclēsia connumeat dicens. Qui pius. prudens. humilio pudicus sobrius. castus fuit et quietus. et in libro tremorum de viro bono dicitur.

sedebit solitarius et tacebit. et ad thessalō
nenses apl's de se ait. ipi em̄ scitis quem
admodū oporteat imitari nos. qm̄ nō in
quieti fuimus intra vos. et deus om̄po/
tens cū sue glorie similitudinē Ezechielī
reuelare vellet. dicit ad euz fili hominis
sta super pedes tuos et loquar tecum. sta
inquit deus sup pedes tuos. et non discur
re pedibus tuis. vt quietez in homine fe
licitādo et apto ad suscipiēda archana dei
approbaret. inquietudinem vero expro
baret. Jobānes item euangelista non di
scurrens et vagans. sed quiescens et recū/
bens super sacrum pectus dominicū flu
enta euangeliū de veritatis fonte potauit.
Prothomartir autem Stephanus posi
tis in terra genibus vidit celos apertos.
Vidit ihesum stantem a dextris virtutis
dei. Veniam pro lapidantibus postula/
uit. Eius spiritum christo suscipiendum
comisit. Et salvator mundi affixus cruci.
genus redemit humanum. Petrus et Ali
dreas ut cum imitarentur crucis suspen
di patibulo voluerunt. Noli ergo he
remitane vagus esse. sed configere corpus
tuum cruci. ibi sistas. ibi viuas. ibi glorie
ris. ibi felicitens. ibi tanq̄ in expugnabili
arce te recondas. ibi te custodias. cum ea
confabuleris de semperternis gaudijs. ad
eaz cū ecclesia exclimes. O crux que spes
vnica. ad eam cum apostolo dicas. Ab/
su me gloriari nisi ite. Crux domini mei
ihesu christi. Ad eam cum Helena Con
stantini matre canas. O crux splendidior
cunctis astris. eam cum Eradio Litone
magnifico tuis in humeris batula. Eam
tolle et christum sequere. Ipsum in ea cō/
plectere cum Joseph ab arimathia. ipm
in ea osculare et adora euz virgine maria
ipsum in ea lachrimis laua. capillis ter/
ge. Et vnguento vnge cum magdalena
pia. Ipsum cuz mixtura mirre et aloes cu
Nicodemo reconde. ipsum in horto ani
me tue in sepulcro nouo hoc est puro mā
dato. et initato conscientie tue ergasculo
lintheis inuolutū per pietatis opera se/
peli. Cum eo etiam si opus est. mortem
subeas. et condiaris ut postmodum cū eo
resurgas interminabilem̄ vitā suscipi/
ens requie sempererna fruatis.

Sequitur sexta cōditio.

Textus Augustinus.

Consoletur pusillanimes

Commentum. Ambrosius.

Iicut em̄ in archa dñi erat vrga
et mandatorum tabule. ita et sua
uissimū erat māna recondituz. vt

p hoc plati ecclesiastici sane intelligerent
nō modo adiungēda pcepta pceptorū
transgressores puniēdos. vez etiā ad pben
dū amenū consolationis manna se pfectos
alijs extitisse. Idecirco postq̄ de corripie
dis inquietis patēs noster pceptuz dedit
iure nūc pusillanimes iubet cōsolari. Ad
quod multiphariam concitamur. et qui
dem in primis ad immortale ppotentemq̄
deū aspiciētes. qui misericordiaz pater et
deū est tutu consolacionis. et vt apl's ait.
Nos in om̄i nostra cōsolatur tribulatio/
ne. Perinde veteti testamenti patribus
se numero eos cōsolans apparuit. Sic
Jacob a facie Esau fugientē. sic israeliti
cuз populu a pharaone detentū. sic Job
innumeris plagiis affectū. Sic deniq̄ cū
temporis plenitudo venisset humanum
genus tot milibus annoz multis onera/
tu grauaminibꝫ fuit isolatus. Et vsola
men hoc publicū amplissimū vberatum
q̄ foret misit vngenerū filiu suū. vt hō si
eret. et cū invisibilis esset viderefa nobis.
et cū in altissimis habitaret querareſ no
biscū. et cū impassibilis et sui natura imor
talis penitus esset dirū crucis paterē tor
mentum. acerbissimamq̄ subiret mortem.
vt nos ab eterna liberaret morte. Relin
xit vt nobis facultatem tribueret refur
gendi. Postmodū per dies quadraginta
ta vt ipse etiā in dandis tribuendisq̄ so
laminibus coetero sibi patri similis sie
ret pientissime genitrici sue. Petro. et alijs
apl's et discipulis suis in multis argumē
tis apparuit. et tandem celos ascendēs oēm
sua peregrinationē summavit. vt se oīm
exhiberet consolatoriē. Inde et christo hoc
est vinctus. et fuit. et nuncupari volunt. nō
solum quia ipse vinctus fuit oleo leticie.
sed quoniam in membris suis vinctus fu
it oleo cōsolutionis ab eis. si oīa languo
rū genera tollens. Inde ipse clamauit. di
scite a me q̄ mitis sum et hūlis corde ac

perinde diceret. Nolite in praesentia vestra
elati et asperi esse sed humiles et consolato-
res subditorum. Et rursus. estote miseri-
cordes. sicut et pater vester misericors est.
qui solem. scilicet solationis sue oriri facit su-
per bonos et malos. et pluit aqua solami-
nis super iustos et iniustos. Preterea spi-
ritussanctus a patre et filio. ut paracitus
hoc est ut consolator missus est. dicete chri-
sto ad discipulos. cu[m] venerit paracitus
quem ego mittam vobis a patre spiritu ve-
ritatis. ipse docet vos omnia et suggesteret
vobis oia quecumque dixerim vobis. In
enim inter alia precipua in eo aduentus spi-
ritussanctus operatus est. Primo beatam
virginem et discipulos in unum congre-
gatos. qui et propter iudeorum metum
christi passionem. et recessum eius ab eis
ad huc mesti erant consolatus fuit. in quo
quidem solamine coram regibus et princi-
pibus audaciam constantiam postulat. ubi-
que terrarum nomen christi manifestans.
Subinde sapientiam infudit. omniaque lin-
guarum genera repente edocuit. postremo
siceos in gratia confirmavit. ut de cetero
peccare non possent ac faciendorum
miraculorum tribuit virtutem. Angelus
lice quoque mentes ad consolando subdi-
tos nos mouet. Ob eam rem cum dominus
ad faciem iudicium super israel et
hierusalem angelum destinaret. Angelus
ipse verba bona et consolatoria zacharie lo-
quatur. Mouet et nos viri optimi. ceu
Iob Tobias Job Paulus Chесas. et alijs
cōplures antique et noue et legis viri pien-
tissimi. quorum sequi exempla debemus.
Hinc precellentissimus dei vates in pla-
torum persona. Esaias inquit Spiritus
domini super me. eo quod vixerit me. Ad an-
nunciandum mansuetis misit me. ut mede-
ret contritus corde. ac ut paulopost subdit.
ut consolarer omnes lugentes. et vero quo
pacto prelat spiritus sancti habet. qui con-
solator dicit. et quos mittit consolatores
facit. qui subditorum non curant consolati-
onem. Mouet nos opera insticie. que
vinculum prout opus est iubet consolari. Ha-
que bonis premiis. malis penam. egris me
dicinam. debilibus restorationem. sanis per
seruationem. felicibus moderamen. et de
nique afflictis solamen tribuit. perinde be-
atus Gregorius ait. Oera iusticia cōpys

sionem habet. Et rursus que est iusticia si-
ne misericordia. Et dauid in psalmo ce-
cinit. Misericordia et veritas osculate sunt.
Quid est quod iusticia et misericordia se mu-
tuos osculantur. nisi quod beatae virtutes sic
inuicem coniunguntur. ut se mutuo coconi-
tentur. Mouent aliorum artificum ex-
empla. Medicis enim magis dulcoratio-
nibus. lunctionibus. et suavitatis vnguen-
tis. quam cauterio utuntur. Sic medicus noster
christus fecit cu[m] publicano. magdalene.
theolonario. zacheo. et alijs innumeris me-
deretur. sic petrus cu[m] alijs profecit. facere do-
cuit. Sic de samaritano. qui et custos in-
terpretat legis perito parabolam disseruit.
qui in vulnerati plagas non solu vinum ut
abstergeret. sed oleum ut dolores mitigaret
et sedaret infudit. Mouemur denique a
malorum fuga. que ex nimia platorum austeri-
tate et solationis proficiunt carentia. Nam
subdit ob eam rem amarissimam vitam du-
cunt. hinc tremonz primo scribit. Idcirco
ego ploras et oculus meus deduces aqua
quia loge factus est a me consolator bene
operandi actionem desperdunt. unde ibi
dem de hierusalē dicit. deposita est reh-
emerter non habens consolatorem. quo sit. ut a
uite politice consuetudine sepe discedant.
Sepenumero circa eorum statum quod etiam
in se tutissimum vacillant. propterea iudas
et syras ab apostolis missi in antiochiam
sicut actu apostolorum lectio declarat. con-
solati sunt fratres. et confirmaverunt. prete con-
firmatione consolatio. quoniam per consolatores
in fidei statu fuerunt confirmati. Nonunquam
a laborib[us] cessant. ideo per desertum ambulat-
ib[us] dominus ne deficeret manus et celo pluit per
inde. Ap[osto]ls ad philippenses scribit. omnia
possum in eo quod me confortat. Plerique sol-
latione destituti in desperatione labuntur.
Idcirco ad Corinthis ait ap[osto]ls. consola-
menti. scilicet afflicti. ne forte abundantiori tri-
stitia absorberent qui homines est. Cebro re-
belliones iuraciones et alia mala innu-
mera in platos machinantur. Idoneus testis
est roboam. a quo recessit israel et perpetuo
se rebellauit. Quoniam relicto documento
senatu. lenia ceu scriptum est in libro regum lo-
qui noluit. sed praece iuente imitatus consilia
dixit ei pater meus aggrauavit iugum vestrum.
Ego autem addam iugo vestrum. Pater meus
cedidit vos flagellis. ego autem cedam vos

P

VOX. 10.

m scorpionib⁹. Magna item utilitas et hoc
pietatis officio parta. nos mir in modū
ad illud exequendū mouere debet. Nē
pe om̄is elemosina. ut parati nostro glo-
riosissimo placuit. mūdat peccata. pro no-
bis ad dñm interpellit. et in nouissimis fi-
delissimus ac poterissimus nobis comes
et propugnator assistit. Et vero elemosina
rū duplex est genus. alter⁹ qđ ad corp⁹. al-
ter⁹ qđ ad animā spectat. et vtrūq; septem
nario explet⁹ numero primi generis speci-
es sunt. elurientē pascente. sicutiē potare.
nudū vestire. hospitē colligere. visitare in
firmū. redimere captiuū. defunctūq; recō-
dere. secundi generis species sunt vocere
ignorantē cōsulere dubitanti. delinuen-
tem corripere. remittere offendenti. suffer-
re onerosos. pro cūctis orare. mestū. affli-
ctū. tristē. pusillanimēq; psolan. Inde ver-
sus aiunt. visito. poto. cibo. redimo. tego.
colligo. condo. cōsule. castiga. remitte. so-
lare. fer. ora. Et ceu aia p̄stat corpori sic pi-
etatis opera ad spiritū spectantia vni for-
miter cōparata longe his p̄stant. quibus
carnis occurrit indigētie. Studiois igit
plati sint ad hoc tā salutiferū op⁹ exequē
dū. Sz qm̄ in om̄i actione mod⁹ pul-
cerrima est virtus. ideo quo pacto h̄sola-
ri proximū debeam⁹. beato Gregorio in
moralib⁹ adiscam⁹. Luz volum⁹ inquit
quempiā a merore suspedere. ordo h̄sol-
tionis est. et studeam⁹ prius merēdo ei⁹
luctui h̄cordare. Dolens nō p̄t consola-
ri. qui nō h̄cordat dolori. quia eo p̄. quo
amerentis afflictione discrepat minus ab
illo recipit. cui mentis qualitate seperat.
sed emolliri prius debet anim⁹. ut afflito
agruat. agruens inhereat. inherēs trahat.
Nec ferrī ferro h̄ungit. si nō vtrūq; exi-
stione ignis liquef̄ dux molli nō adharet
nisi prius ei⁹ duricia molecat. Sic nec
iacentē erigimus. nisi a rigore nostri stat⁹
inclinemur. quia dū rectitudō statis a la-
cente discrepat eum cui h̄descēdere negli-
git nequaq; leuat. Sed quos debeat p̄
latus consolari declarat. cū subdit pusilla-
nimes. pusillanimes quidē sunt qui quo-
dam imoderato timore. ex animi paruita-
te. pficisciē sunt affecti. Unde pusillani-
mitas sic definit. qđ est viciū quo quis in
ordinato timore ex animi paruitate pro-
cedente se qđ bonis subtrahit oqib⁹. qđ pos-

n

o

set et debet agere. nāq; vt a philosophis
p̄clare dissertū est. Magnanimitas ē vir-
tus media inter audaciā et timiditatē qđ
fit. ut sicut temeritas ex nimia animi ma-
gnitudine ita et pusillanimitas ex nimia
animi paruitate. pficisciē. que proculdu-
bio accidie filia est. Namq; huius viciū est
de bonis spūalib⁹ h̄tristari. bona vero spi-
ritualia. de quib⁹ h̄trista ē accidia sunt fu-
nis. et ea que ad finē dirigunt. fūnis autē
fuga p̄ desperationē gignit. ab eis vero qđ
sunt ad finē discessus quo ad ardua que
subsunt p̄silijs p̄ pusillanimitatē generaēt.
Quo ad ea vero. qđ ad cōmūnē pertinent
iusticiā per torporem circa p̄cepta cōmic-
titur. Pusillanimitas autē mala multa
sunt. Hā sepenumero existimare facit ibi
esse crimen. vbi nullū est peccatum. qđ vt
plurimū primo queris p̄tigit. de quib⁹ in
psalmo dicit. Et repidauerunt timore vbi
nō erat timor. Nonunq; causa est. vt be-
ne operandi ignoret exordiū. de quo ibi
dem dicit. deū nō inuocauerūt. qm̄ s. hu-
ius inuocatiōis initij expertes fuerūt. Cre-
bro a bene inceptis desistere facit. de qb⁹
Hieremias dicit. vidi pauidos terga ver-
kentes. que idcirco vertūt. qm̄ arbitrantur
opus qđ aggressi sunt propriā excedere fa-
cultatē. cū tñ nō excedat. omnia enī bona
opa cū dei adiutorio possim⁹. psalmista
testante qui ait. expectabā eum. s. deū qui
saluū me fecit. per adiutoriū gratie sue. a
pusillanimitate spūs et tēpestate. Et op̄s
om̄ia pessum in eo qui me cōfortat. qm̄
et si aliquid ardua aggrediant. in eoz tñ
h̄gressu p̄ pusillanimitatē titubātes clam-
tant dicētes. Dñe salua nos perimus. in
quorū psona ad suos discipulos fluctu-
antia maria timētes. saluatori noster ap̄d
mattheū inquit. Quid timidi estis modi-
ce fidei. Et Bernardus alt. pusillanimitis
ab ingressione futuri laboris viciū nō te-
lo sed tuba prosternit. Multū p̄terea pu-
sillanimitas dāuosa est. nō solū quia no-
ret habēti. vez etiā quoniā tanq; morbus
h̄taginosos vnius pusillanimitas pluris
mos timidos reddit. hinc in libro deute-
ronomico scriptū est. Quis est homo for-
midolosus i corde pauido. vadat et reue-
rat in domū suam. ne pauiere faciat corda
fratz suoꝝ. sicut ip̄e timore perterritus est.
Rursus pusillanimitas mir in modū.

periculosa est. qm̄ via est qua quis facile
in desperationē et in perniciē labitur. hoc
em̄ modo in hominū mētes ut Bernard⁹
ait serpit. Reprobis tribulatio parit pu-
sillanimitatē. pusillanimitas perturbatōez.
perturbatio desperatōez. desperatio interi-
mit. Inde fit ut demones pre ceteris infe-
stent pusillanimes. quoniā p̄ ea facile eos
ducit ad interitū. nā sicut accipitres colū-
bas et ceteras pauidas aues. et canes le-
pores. ceruos. caniculos. et cetera huius-
modi pauida animalia magis insequunt
ita callid⁹ hostis mente debilioez q̄zani-
mo fortes libenti⁹ aggredit. et hec nempe
causa fuit. quare poti⁹ euā q̄z adā in ipo-
mundi exordio inuaserit. Merito igit̄ ad
hāc versutā. colluditateqz. antiqui hostis
euitandā gloriosus apls. & paul⁹ hoc pa-
cto Ephesios alloquit̄. Eſortamini fra-
tres in dñō. et in potētia virtutis ei⁹. In-
duite vos armaturā dei. et possitis stare
aduersus insidias dyaboli. Qm̄ non est
nobis colluctatio aduersus carnē et san-
guinē. sz aduersus principes et potestates
aduersus mudi rectores tenebraz harum
cōtra spiritalia nequicie in celestibus. Ob-
ea rem ecclesiasticus etiā inquit. noli pu-
sillanimes esse in animo tuo. Quid plu-
ra. pusillanimes exteri⁹ interiusq̄ patiun-
tur. Hinc de eis in deuteronomio scriptū
est. foris vastabit eos gladi⁹. et int⁹ pauor
pusillanimes etiā ab omnibus minimis et
vltro et citro agitant. propterea de ipis in
levitico habet. Terrebit eos sonitus folij
volantis. Et Job. vndiqz terrebunt eum
formidines. pusillanimes sine cessatione
afficiunt̄. Unde pusillanimi recte tribui
potest qđ in deuteronomio scriptum est.
Tinebis nocte et die et nō credes vite tue
Et mane dices. quis mihi det vesperaz. et
vespe. quis mihi det mane. ppter cordis
tui formidinē. pusillanimes fallaci et cōti-
nua fallunē opinione Arbitran̄ em̄ pro-
pter id qđ in scripture dicit̄. Beatus vir
q̄ semp̄ est pauid⁹. sibi ad virtutē et felici-
tate ascribendā esse pusillanimitatē. cū nō
intelligat de pauore peccādi et peccatorū
penis et nō de aggrediendaz virtutum ti-
more scripture fuisse locutā. Nā i bona-
rū actionū aggressu om̄is est repellenda
formido. Idcirco ad eas explēdas parēs
noster a platis iubet sybditis ſerri sola-

men. cū ait. Lōsolef pusillanimes. ſola-
ri em̄ eos debet. vt mala q̄ ex pusillanimi-
tate proueniunt evitare possint. vt a ſan-
cto pproposito nō distrahabāt. vt ardua et ſan-
cta religionis opa hilariter openantur. vt et
ipi prelati ex hoc magno pieratis officio
magñā a deo psequant̄ mercedē. Men-
decamēta aut̄ quib⁹ ad hāc animi egritu-
dine ſanandā vtendū eft. ſunt diuinū ver-
bi. dei auxiliuz. ei⁹ noīs inuocatio. bona
ſocietas. trarioz pſtratio. diuine gratie
beneficiū. et eterne remuneracōis pſidera-
tio. Diuinū quidē verbū tante eft efficiē-
tie. vt nemo sit ita remiſſus. quin ad bene-
beateqz agēdū p illud reddat audacissi-
mus. Nā ſi homo homiez ſic ſuo pſorat
verbo. vt p illud etiā ſepenumero ad om̄e
gen⁹ mortis equo anuno ferendū p̄cet̄.
quāto magis animari debet homo ex di-
uini verbi p̄citatiōne. at vero dei verbū eft
illud. qđ nobis in hoc mari magno et ſpe-
ciolo nauigantibus. in quo ſunt reptilia.
hoc eft innumerā genera pſoriloz ait.
Molite timere. O magna fiduciā. O ma-
gnū et inexplicabile ſolamē. qđ luſcipe de-
bemus. q̄ ipa infallibilis veritas. eterna
ſapiētia et om̄ipotens ſermo dei nobis di-
cit. Molite timere. ac ſi diceret. Et licet in
periculo pſtituti ſitis. ſi in me pſidit̄. no-
lite timere. ego em̄ pſto adſum liberator
defensor et coſolator. Ende neq̄ vlo pa-
cto naufragiuſ pati valetis. ſi mihi abſqz
hesitatiōe inheretis. perinde petrū mergi.
incipientē increpatbat dicens. Modice fi-
dei quare dubitasti. Quantū aut̄ diui-
nū auxiliū ſoleſ. quis explicabit. hoc ei
eſt in q̄ poſſum⁹ in oia. hoc itē eſt. q̄ ſubla-
to nihil profecto valem⁹ om̄nes. veritate
teſtāte q̄ ait. Sine me nihil potestis face-
re. et ideo ipm̄ ſine ceſſatiōe pet̄tes dica-
mus. De⁹ in adiutoriū meū intēde. dñe
ad adiuuandū me festina. Sz dicet quiſ
piā. quo pacto nobis adesse dei auxilium
innotesceret. Reſpōdet questioni plakni
graphus dicens. Non teſt. ſi per auxiliū
deus timenibus ſe. quod et ipſe teſtatur
apud Eſaiam. cum dicit. Molite timere.
quia ego redemi te. tanq̄ ſi patenter aſſe-
reret. q̄ ego tibi auxilio preſto ſum. timere
et dubitare nullatenus debes. quoniā cū
nihil eſſes crequi te. et cum tua culpa ſa-
thane obnoxius eſſes potestati. proprio

sanguine redemit te. Hinc rursus David
inquit. Redimet dominus animas seruo-
rum suorum. et non derelinquet scilicet in
suo auxilio omnes qui sperat in eo. timor
igitur dei et spes in eo solidissima causa erit
quod adsit auxilio famulantibus ei. quorum
non modo spes. sed ad eos hoc auxilio
facta est repromissio. Hinc ad israelitum Ja-
cob in visionibus Esaias prophete dicit.
Seruus meus es tu. elegi te. et non abieci
te. ne timeas. quia ego tecum sum. ne de-
clines quia ego Deus tuus confortavi te. et
auxiliatus sum tibi. Quā magnū est
timuamen in omni re bona peragenda di-
uini nominis inuocatio. Audiam⁹ Sa-
lomonem in proverbiis dicentem. Tur-
ris fortissima nomen domini. ad ipsa cur-
rit iustus et exaltabitur. Et rursus. omnis
sermo dei ignitus clipeus est omnib⁹ spe-
rantibus ī se. Et David in psalmo. Vox
tonitriū tui in rota. ac si diceret. sicut toni-
triū voce homines terrentur. et eorum aures.
que torqueo et rota figurantur surdescunt
et obtunduntur. ita diuini nominis inuoca-
tione pavent demones et temptādi fallē-
dig⁹ arte in reliquiā. Bonorum autē
societas quod efficaciter ad consolationem p-
standam constat ex eo quidem quod boni si-
miles sunt carbonibus ignitis. qui p ap-
plicationem flante vento igniunt extin-
ctos. Sic bonis malū. pusillanimes forti-
bus vniū diuino succendunt afflati.

¶ Contra Iouum item prostratio nos ad
bene operandum facit promptiores. Si
cū em̄ in militia cernimus corporali. et
deictis hostibus pugnatores efficiuntur
audacieores. ita pessundatis vicijs. debel-
lato satana facilior nobis est ad virtu-
tes progressus. Spiritus sancti gratia cū
in mentem hominum fuerit infusa. omnē
prositus timore foras expellit. Tentes sunt
apostoli. qui ibāt a conspectu concilij gau-
dentes. Quoniam digni habiti fuerant
pro nomine hiesu contumelias pati. Te-
stes sunt omnes sancti martyres. qui in illa
confortati nullum genus mortis timue-
runt. Est em̄ gratia acutus gladius. et in
euertibile propugnaculum. quo qui premu-
nitus est ab omnibus se potest tueri et de-
fendere in cursibus. perinde paulo a se sti-
mulum amoueri postulanti salvator di-
xit. Si uicit tibi gratia mea. ad te scilicet

defendendū. Et idem apostolus discipu-
lum suum Tyru in ea monet confortan-
dum dicens. Tu autem fili mi conforta
re in gratia. que est in christo hiesu. Si-
cut ergo bonus gladius in mundi militia
magna est audacia pugnatori. ita dei gra-
tia cui libet in castris dei instituto. Ubi nūc
cum carne. nūc cum mundo. nūc cum
principiis eius. nūc cuz potestatibus
inferorum pugnandū est audaciam for-
titudinē. constantiā. mentisq⁹ solanē ma-
ximum pstat. Hinc beatus Gregor⁹ ait.
Uelorum hoc est euangelizantium chris-
ti fidē. virtus de spiritu sancto sumpta est.
Qui a mundi hui⁹ potestatib⁹ contrarie
non psumerent. nisi eos sanctisp⁹ grā-
tia solidasset. Quales namq⁹ ecclesie san-
cte doctores ante aduentū hui⁹ spiritu fu-
erint scimus. s. quoniam timidi et pusillani-
mes erant et post aduentū illi⁹ cui⁹ fortis-
tudinis facti sint conspicimus. Certe ipē
pastor ecclesie Petrus quātē debilitatis
quātēq⁹ formidinis ante aduentū hui⁹
spiritus fuerit. Ancilla hostiaris requisita
dicat. vna em̄ mulieris voce percussus
dū mori tumuit vitam negavit. Et tūc pe-
trus negauit in terra. cum latro cōfitebat
in cruce. Sz vir iste tante formidinis qua-
lis post aduentū hui⁹ spiritus et stat au-
diamus. fit huerit⁹ magistratū atq⁹ senio-
rum cesis denūciatur aplis. ne in nomine
hiesu loqui debent Petrus magna au-
toritate respondit. Obediens oportet deo
magis q̄z hominib⁹. et rursus. si in aspectu
dei iustū est. vos potius audire. q̄z deum.
indicate. Postulemus ergo sine intermis-
sione dei gratiā fratres. ut per eam in eius
seruitio fortes et constantes esse valeam⁹.
Postremo contemplari. quantā no-
stris pro actionibus omnīū honorib⁹ lar-
gitor sit exhibitus mercedem ad omne
etiā difficile opus nos reddit animantio-
res. Quisquis em̄ vel currendo. vel pu-
gnando. vel quo quis alio modo operan-
do laborat leues profecto sibi putat esse
labores. si magnas sibi futuras arbitrat
esse mercedes. Perinde diuus Gregor⁹
ait. quicquid intolerabile pusillanimitas
asserit hoc leue et facile spes remuneratio-
nis ostendit. At vero quis metietur mer-
cedem laborantibus in agro dominico p-
missam. Quis superne ciuitatis gaudia

inſurabit. Quis animatis mētibus ope
rantium premia explicabit. Hinc domi
nus noster hiesus christ⁹ in euāgelio ait.
Molite timere pusillus grec⁹ quia cōpla
cuit patri vestro vobis dare regnū. tanq̄
si diceret regni promissio vos adiugiter
fotiterq; laborandū confortet. vos exci
tet. vos impellat regni inquā pmissio vos
animet. Lui⁹ regni. nō humani. nō terre
stris. nō amīsibilis. nō corruptibilis. non
expugnabilis. s; diuini celestis incoMU
tabilis et proīlus iuincibilis et eterni. Lō
suletur igitur platus pusillanimes. vt tā
sibi q̄ subdūs merito proficiat. vt vtrorū
q̄ oportune dignoscat salutē consulere.
tatiq; regni eterni paresq; fiat possessores

Sequitur septima conditio.

Lectus. Augustinus.

f Uscipiat infirmos.

Commentū. Ambrosi⁹

f Uscipere infirmos nil aliud esse
arbitramur. quā eis cōpati. et pro
ut eorū exigunt egritudines sub
uenire. At vero infirmitatū triplet est ge
nus. vnū quidem ad corpus tantum. alte
rum ad animam tantū. tertiu ad totum
qd ex his partib⁹ constat spectans primi
generis species sunt vulnera. fracture. fe
bres. sincopis. ydrosis. paralisis. dissin
teria. et alie innumere. quibus post primi
hominis lapsum p pena originalis cul
pe. iure gen⁹ humanū fuit affectū. Tales
quidem infirmi in visceribus cōpassiōis
sunt a plato suscipiēdi. vt eis medicamē
ta tribuant opportuna. qd et saluator no
ster suo exemplo docuit faciendum. qui vt
apud euangelistā Lucā scribi. super sin
gulos infirmos cuiuscūq; generis lāguo
ris ad eum ductos manū imponēs cura
bat. q̄ si ea gratia prelati non valent. me
dicos tamē accersire non differant. qui p
salute medicinas exhibeant sanguentes.
perinde Augustinus in superioribus di
xit. fiat sine murmure d cōsilio medicine.
ita vt si nolit iubente pposito fiat. qd faci
endum est pro salute. Morum autem ali
qui sunt ex quadā naturali cōplexione in

firmi. quā scilicet debilē habent cōplexio
nem. quos prelati sic suscipere tenet.
vt cū eis in victu. vestitu. temporeq; refo
cillande cōplexionis dispenset. de quibus
parens noster intellet it cū dicit. et si eis.
qui venerint et moībus deliciatorib⁹ ali
quid alimentorum. operimentorum. vesti
mentorum dāt. qd alij fortioribus. et
ideo felicioribus nō datur. nō debet alij
molestuz esse. Et hoc ideo quontā nimia
corporis debilitas vt in quadam sua in
quit epistolā. etiam vites anime frangit.
mentis quoq; ingenium matcescere facit

Secūdi generis species sunt. luxuria.
inuidia. blasphemia. rancores. infidelitas
et cetera spiritus vicia. que ita egrotare fa
ciunt animū vt ipsum ad mortem ducāt
sempiternā. de quibus apostolus Paul⁹
scribens ad Corinthios ait. Conscienc⁹
ia ipsorum cum sit infirma polluitur. Et
scribens ad romanos inquit. infirmum in
fide assumite. Assumendi autē sunt a plati
s. vt in primis pro ipsis ieiunēt et roget.
quatenus et sua pietate deus tam grauia
et periculosa vicia et eorum cardib⁹ euel
lat. quoniā hec sunt illa demoniorum ge
nera. que vt saluator inquit. nō nisi in ie
junio et oratione expelluntur. Subinde
ad confessionem humiliationem et cogni
tionem veritatis sunt inducendi. postmo
dum niti debent prelati vt depulsis viciis
oppositas illis virtutes in eorum mētes
personam doctrinaz. per exempla divine
scripture. et per cōrebros act⁹ virtuosos in
ducant. Tercij generis species sunt. ira
accidia. gula. luxuria. stulticia. neces ho
minū. maloz spiritū vocationes. et alia
hīmōi. quib⁹ pculdubio hīstat in felicē ani
mū simul et corp⁹ affici humanū. p irā qdē
corp⁹ succendit. Qm̄ vt ab Aristotele est
desinuita. ira. est accessio sanguinis circa cor
lā p eā labia pallēt. dentes stridore. et cū
cre fere extremities per sanguinis ab eis
recessum tremore agitant. Per accidiam
et gulam. torpor et putredines in corpore
generantur. et sic quidē vt plutes sicut di
ci solet. mactet gula. q̄ interfiat tela. Per
libidinē attenuant vitales spiritus. et ex
hausto naturali vigore miserabilis vita
extinguitur. Et ideo apostolus ait. Qui
fornicat. in corpus suū peccat. ipsum. s. ad
debilitatem. et tandem ad interitū ducēs. q̄

8

b

p 3

aūt animā inficiant pstat quidē. Qm̄ nō
solū inter mortalia. s̄z etiā inter capitalia
cōputantur crimina. rursus de homicida
saluator dixit. qui gladio ferit gladio pe-
rit. hoc est gladio iusticie perire debet. Et
insup̄frequenti⁹ homicide pauidi incon-
stantes torui. z paralitici. sicut ī libro Be-
neſis primus particida Chaim idoneus
testis est. efficiuntur. M̄ens item indebi-
te occidentis iure pati⁹ quoniam contra
ius nature. ius gentiū. ius digito dei scri-
ptū. z ius pontificiū opera⁹. Stulti quo
cqz z ab immūdis verati spiritibus multa
corporis patiuntur incōmoda. mult⁹ pe-
nis z doloribus afficiunt corporeis. ani-
mus vero ipso⁹ sic infirmat⁹. vt omni v̄su
destituat⁹ rationis. H̄os omnes infirmos
sic prelati suscipiat. vt prius eoz mentis.
subinde corporis saluti p̄sulat. Exea-
tis quidē in nomine hiesu z alioz diui-
norum nominū invocatione. euangelio
rum lectione. exorisationib⁹. orationi
bus. z crebris. deuotisqz diuini auxiliū in
uocationibus medeantur occurrāt demē-
tibus. cū cordis z cerebri cōfortationibus
cum tēris locis. detentione. z alijs iuxta
medicorū cōsilia. medicamentis. iracun-
dos. mites. libidinosos. castos. gulosos.
abstinentes. z temperatos pro viribus effi-
cient. homicidas ad satisfactionē. ad po-
stulandam veniā ad remittēdas iniurias
ad contritionem. luctū. z ad alia remedia
salutis inducant. Suscipiat item eos in
ptectione z defensione. z omni oportuna
custodia. ne ab aduersariorum ledant in-
cursib⁹. Omne item sanitatis gen⁹. z que
ad corpus. z que ad animā. z que ad ex-
bis cōpositū spectat quedā circuit imper-
fectio. que afficit illi⁹ generis nouitios q̄
tanqz paruuli z ad paruulorū nutrimen-
ta in charitate sunt suscipiendi exemplo
apostoli. qui de his scribēs ad Corinthi-
os ait. Ego fratres nō potui vobis loq̄
quasi spiritualib⁹. hoc est in fide pfectis.
s̄z quasi carnalib⁹ id est adhuc impfectis
ēm carnem viuentibus tanqz paruulis in
xpo lac potū vobis dedi. nō escā. Sed
p̄ dolor. Cū nōnulli plati sint. qui nō vi-
scera pietatis. sed poti⁹ crudelitatis infir-
mis ostendūt. qui nō modo pabulo suaui-
tatis paruulos alūt. s̄z iam nutritos felle
amaritudinis necant. qui nō sanguis s̄z oc-

cidunt. qui nō patientes suscipiūt. sed a sub-
ditis susceptos expellūt. qui nō p̄fractos
cōsolidat. sed p̄solidatos frangūt z dirū-
punt. hi vtinā eoz animū vetterent ī lob
quo cū ab infantia miseratio crevit. vtinā
aspiceret ad Lhobiā. quem pietatis obse-
quia fecerūt ī mortale. vtinā p̄templarent
apl̄m paulū. qui ob eius charitatē dicere
solit⁹ est. Quis infirmat⁹ z ego non infir-
mor. vtinā beati Petri meditarent vitā.
qui p̄ misericordiam ad sanādos vtrusqz
hominis languores penit⁹ deditus erat.
vt oculos mētis in xp̄m iam in excelsis se-
dētē dirigeret. qui ob imensem erga nos
charitatē suā. omes nostros lāguores ut
Esaias inqt. tulit z dolores nostros por-
tauit. vtinā Augustinū. Ambrosiū. Gre-
gorium. Nicolau. z alios vteros pastores
animaz secū putarent. qui pro sanando
grege sibi cōmisso. nullū prorsus recusa-
bant labore. Etinā deniqz saperet z intel-
ligeret z nouissimis p̄uidenter. in quib⁹
auctor pietatis p̄ ceteris pietatis exami-
nabit z indica bit obsequia. Sciant igz
fideles p̄positi animaz languentium sibi
curā esse comissam. Ideo pārēs nō ster ad
eos iubendo ait. vt suscipiat infirmos. q̄
si absit minime fecerint. audient iratū et
omnipotentē iudicē per Ezechiēlē dicente
ve pastoribus israel. qui pascebant semet
iplos. Nōne greges a pastorib⁹ pascunē
lac comedebatis. et lānis operiebātini.
Et qđ crassum erat occidebatis. gregem
aut meū nō pascebatis. Qđ infirmū fuit
nō p̄solidatis. z qđ egrotū est nō sanast.
qđ p̄fractū est nō alligastis. z qđ abiectū
est nō reduxistis. z qđ perierat nō q̄sististis.
s̄z cū austerritate impabatis eis. z cū potē-
tia. Et disp̄se sunt oues mee. eo q̄ nō esz
pastor. z facte sunt in deuorationē omni-
um bestiaz agri. z disperse sunt. Errone-
runt greges mei in cūctis montib⁹. z in
vniuerso colle excelsō. z sup̄ oēm faciēter
re disp̄si sunt greges mei. z nō erat q̄ req̄-
reret. ppterēa pastores audite verbū dñi.
Alio ego dicit dñs de⁹. qz p̄ eo q̄ facti
sunt greges mei ī rapinā. z oues mee ī de-
uorationē om̄ bestiaz agri. eo q̄ nō esz
pastor. neqz em̄ q̄sierūt pastores gregem
meum. s̄z pascebāt pastores semetiplos. z
greges nostros nō pascebāt. Ecce egoip-
se luḡ pastores requirāt gregē meū te ma-

nu eoz. et cesseret facia ut ultra non pascant gregem meum. nec pascat amplius pastores se met ipsos. et liberabo gregem meum de ore eius. et non erit ultra eis in ecclesia. Ecce ego ipse requiraz oves meas. et visitabo eas. sicut visitat pastor gregem suum. in die quoniam fuerit in medio oviuum suorum dissipataz. sic ego visitabo oves meas et liberabo eas de omnibus locis. in quibus disperse fuerat in die nubis et caliginis. et educam eas de populis. et congregabo eas de terris et inducam eas in terram suam. et pascam eas in montibus israel. in ruis. et in cunctis sedibus terre. in pascuis uberrimis: pascam eas. et in montibus excelisis israel erunt pascue eorum. Ibi requiescet in herbis virentibus. et in pascuis pinguis bus pascemus super montes israel. Ego pasco oves meas. et ego eas accubare faciam. quod perierat requiram. et quod abiectum erat reducam et quod fractum fuerat alligabo. et quod inservium fuerat consolidabo. et quod pingue et forte custodi. et pascam illas in iudicio ego domini omnipotens. O tremendum iudicium. O paucendam sententiam. O amarum diem. in qua inexorabilis et inflexibilis index de manu prelatorum oves suas exquireret. tunc omnes negligenter. omnes incurie. omnes rapine. omnes extorsiones. omnes simonie. omnes iniusticie. omnes simulacra. omnes deniq; impletates patebunt. patefacte et probabuntur. exprobrate. et acerrime punientur. pascite igitur plati diligenter nunc oves vestras. ne tunc vos in desperationem pavulum fatis infernoz. Suscipiat is misericordiam cuius subditus vestris agatis ne summis miserijs subditi semper sitis.

Sequitur octaua conditio.

Textus. Augustinus.

p Atiens sit ad omnes.

Commentum. Ambrosius

e Itus animi. que patientia dicere profecto tam magnum dei donum est. ut etiam ipsius qui eam nobis largitur patientia prediceat. quo sit ut platus qui vicem dei gerit in terris si recte peresse recteque gubernare affectet. patientia

preditus sit oportet. Spectat enim ad prelatum in statu iusticie suas librare actiones. Et vero in hoc mens iusta ab iniusta discernitur. quod omnipotens dei laudem inter aduersa confiteatur. quod non cum casu glorie exterioris cadit. Idcirco apostolus Jacobus aiebat. Ira viri iusticiam dei non operatur. Spectat ad prelatum sanam doctrinam subditos docere. At eius bona doctrina viri sicut beato Gregorio in moralibus placet per patientiam noscitur. Tanto ergo quisque minus ostenditur doctus. quanto conuincitur minus patientis. nec enim potest veraciter bona descendendo impendere. si viviendo nesciat malam tolerare. Declare igitur a parente nostro in commentariis psalmorum assertum est omnes iniquitates que sunt in terra ad tempus. omnes felicitates hominum malorum. omnes labores iustorum. meditatio die ac nocte legem dei. que ad verum prelatum verumque doctorem spectat. nullos esse. omniaque equo animo tolerat. Spectat item ad prelatum animo esse fortem sed quo pacto fortis erit. si quidem impatientis erit. si quidem per impatientiam frangatur. Quid enim aliud est fortitudo animi. nisi in aduersis tolerat. perinde manus tullius in rhetorica ait. Fortitudo est immobilis inter aduersa gloria animi claritudo. res arduas pulchreadministrans. que nec aduersis in festando frangitur. nec prosperis blandiendo eleuatur. Et gloriatus antistes Ambrosius in egregio officiorum volumine inquit. Non mediocris animi est fortitudo. quod sola defedit ornamenti virtutum omnium. et iusticiam custodit. quod in expiabilis plilio aduersus oia vicia decertat. iniuncta ad labores. fortis ad pericula. rigidior aduersus voluptates. et avaricia fugiet. tanquam labore quandam. quod virtute effeminat. iure igitur parvus noster plato inbet ut patiens sit ad oes. ut sua. s. iusticia doctrina et animi fortitudo omnibus elucescat. ut sua quoque omnibus splendeat perfectio. Etenim perfectus nemo est. quod super mala proximorum non est. qui enim teste Gregorio. equanimiter aliena mala non tolerat. ipse sibi per impatientiam testis est. quia ab omni plenitudine loge distat. Abel enim renuit esse quem Laym malitia non exercet. Sicut in tritura palee grana

g premuntur. sic flores inter spinas prodeunt. et rosa que redoleat crescit cum spina que pungit. ut sua insuper fulgeat sapien-
tia. Quoniam sicut ad simplicianū scribit Ambrosius. Sapiens non metu frā-
gitur. non potestate mutatur. non atolli-
tur prosperis. non tristib⁹ mergitur. Ubi
ergo sapientia ibi virtus patientie. ibi con-
stantia. ibi et vera animi regnat fortitudo.
Merinde Salomon ait in puerib⁹. Qui
patiens est multa gubernat sapientia.
qui autem impatiens est exaltat stulticiā
suā. et pauloante dixerat. impatiens ope-
ratur stulticiam. et vir versut⁹ odiosus est
ut deniqz inumeras eius mereatur lau-
des. premia et merita assequatur. Quis
enim preconia et merita patientie poterit
explicare. Patientia enim legis est pleni-
tudo. iurta apostoli Pauli sententiā di-
centis. Alter alterius onera scilicet q pa-
riētiam portate. et sic adimplebitis legem
christi. Patientia est que omnia vincit ad-
uersa. non collectando sed sufferendo. nō
murmurādo. sed gratias agendo. ipsa est
que totius voluptatis abstergit. ipsa est
que limpidas animas deo reddit. ipsa est
religiosi viri omnium laborum ac dolor-
spe futuram reruz. et summi dei amore gra-
ta tolerantia ipsa deniqz est acquirende fe-
licitatis ostensio. per facile enim est vestē
contemptam habere. inclinato capite in-
cedere. velum super oculos dimittere. sed
verum humilem ut ad probam inquit.
Augustinus Patientie ostendit iniurie
conferamus igitur nulla esse bona. q agi-
mus si patientie non confiantur virtus
te. Sane igitur. q sepe replicauimus. a
Marco Tullio in preclarissimis offici-
orum libris dictum extitit. Nihil esse pati-
entia cum constantia iuncta laudabil⁹ ar-
bitrandum. Sed quia p̄munitum ani-
num patientia habere nequium⁹. nisi cau-
sas euitem⁹ impatiētie. diligenter anotan-
dū est. q quinqz sunt q impatientē effici-
unt hominem. status. magnitudo. infir-
mitatum acerbitas. rerum agendarū co-
pia. colere vel melācolie excessus. et celesti-
um corporum influxus. Hancqz potentes
viri. quoniam qui eorum reprimant furo-
rem non habent per quā facile irascuntur.
et proprie confidentes virtuti existimant
neminem. nec q aliquo possunt quicqz

nisi inflatis accipere auribus. Bene ligit
a Salomone dictum est. Secundum li-
gna silue. sic exardescit ignis. et sim homi-
nis virtutem. hoc est potentiam. sic iracū-
dia illius erit. q Pharaonis. Habucho
donosor. Habal. Sencherib. Heronis.
et aliorum multorum rabies. ostendit. q
propter eorum maximum potentatuz re-
pleti furore impatientissimi effecti. nō so-
lum homines. sed deū etiā vivente blas-
phemabant et aspernabantur. Infirmit-
atem egreditudinum commouentur acerbis-
tate. Quis enim in vniuerso orbe terra-
rum Job vñqz fuit patientior. et tñ mīla
qsi impatiēs suis loquebat amicis. cū vi-
sendi solandiqz. gratia ad eum se confere-
bant. Demum vehementes negotio-
rum occupationes mentes hominū mo-
uere solent. sunt cū tanqz myscē pungen-
tes. et importune vexates. Hinc recte ista
el sabbatum quod interpretatur requies
acepit in munere. quia contemplatim. et
denqz videntes. in solius dei visione et me-
ditatione quiescunt. Egypcius autem mu-
scarum percuditur multitudine. quoniaqz
tenebrosi angustiati. et negotiatorē ho-
mīnes a modicentibus muscis. hoc est a
vanis curis rerū terrenarum iugiter mo-
lestantur. Colerici deniqz propter ve-
hementem et subitaneam sanguinis ebul-
tionem. Melancolici vero propter tedi-
um vite quo cōmunicer ob nigris fellis ex-
uberantiam afficiuntur sic impatiētes fis-
unt. et amicorum contemnunt affatum.
humanamqz fugiant conversationem.
Nonunqz etiā ab astris quib⁹ quo ad
corp⁹ subjeclimur. cōmouent. pīnde marci-
ales. saturnini. et lūnares min⁹ aio qeti.
min⁹ pacifici. minusqz patientes sunt. et qm̄
plati sublimi oneren fastigio. gubernādi
p̄grauant̄ cura. q̄idianis distracturē ne-
goçjs. laborib⁹ plūmis. et crebris afficiūt
ifirmitatib⁹. mītas habet i patientie occa-
siones. Merito ne frāganē p̄ceptor n̄
eos monet ut patientes sint ad oēs. i. circa
oēs causas pariūde impatiētie cauti sint.
ita et nō dignitati celitudine. nō laborū
et negociorū distractione. non infumata-
rum exardescant languoribus. si ab ali-
qua naturali cōplexione. vel astroqz agu-
tentur influxu. medicamenta adhibeant
sapientie. qm̄ sapieb⁹. et nature et astri dñat.

Rursus patientes sint ad omnes. hoc est circa omnes. et quascumque iminentes causas. tamquam si diceret. cunctas pertinacitatis causas. etiam quamcumque arduas equo animo placabiliter vultu pertractet. Et iterum patientes sint ad omnes. scilicet subditos. Habet enim sub se priuati doctos et ignoratos. humiles et superbos. infirmos et sanos. prudenter et insipientes nobiles et ignobiles. et alios alias hæditio nū. quos ita omnes complecti debet. ut oculi uixit suas sufferat hæditores. et hoc magis in munere videt sensus litteralis. Non tamen inconvenienter interpretamur. si ad subditos. et ad alios etiam quoscumque litteram referamus. Quoniam plati non solum suos inferiores. verum etiam superiores. equales. et tamen omnes homines et omnium hominum. quo adicitur. debet equo animo sufferre iniurias. Sic a beato Gregorio patientia definita est. cum in libro omeliaz inquit. Patientia est aliena mala equanimiter patiti. Hoc enim qui mala irrogat nullo dolore morderi. Alienam enim mala absque prouersus alicuius hominum generis distincte toleranda esse insinuavit. et per hoc intelligeret omnem hominem hoc amplissimo patientie munere ab omnibus hominibus esse tollerandū. Saluator quoque noster cum iussit a nobis iustos diligi inimicos. bene facere his qui nos oderunt. et nostris pro persecutoribus et calumniantibus orare. non ad unum tantum nos coangustiavit nationem. verum erga totum genus humanum suum de promis mandatum. ita ut a quocumque et ubi cunquamque et quincunque lacesisti fuerimus iniuria illi parcer. illi benefacere. et pro illo ora re debeamus. Pretereundum tamen non est. quod tribus modis virtus exercetur patientie. Alia namque sunt quae a deo. Alia que ab antiquo aduersario. Alia que a primo sustinemur. A proximo namque persecutores. damna et contumelias. Ab antiquo aduersario testamenta. A deo autem flagella toleramus. Sed in his omnibus modis vigilati animo. ut beatus dicit Gregorius. semetipam debet menses circumspicere. ne contra mala primi pertrahatur ad retributionem malorum. Ne contra testamenta aduersarij seducatur ad detractionem vel consensum delicti. Ne contra flagella opificis prorumpat ad excessum murmurationis vel blasphemie. Dilexenter quoque aduertamus et sepe aduer-

sarius callidus eum preparatam mente et tolerantiam videt quid ab ea maxime diligitur exquirit. et ibi laquicos scandali inservit. ut quod magis res diligatur. eo per ea facilius patientia turbetur. propterea beatus Petrus nos vigilare moneret. ne scilicet in suis comprehendamur insidijs. In diuinis autem flagellis Job imitemur in omnibus tribulationibus dicentem. Dominus dedit. dominus abstulit. Sit nomine domini benedictum. Quis enim dedit diuitias. Deus. Quis filios. viatores. status. bonas realitudines trahit. Deus. Quis prudentiam. sapientiam. et honestates largitur. est. Deus. Non ergo ista nostra sunt scilicet dei si ergo horum quidpiam auferit non nostri tollit. sed quod suum est repetit. Sane ergo et recte dicimus. si cum Job dicimus. dominus dedit. dominus abstulit. Sit nomine domini benedictum. Benedic et em deum debemus. et ei gratias agere. quoniam illa nobis concessit. quia in illis nos experitur. quia per illos ablationem perficiuntur. si equo animo illam toleramus. bene ergo in commentarij psalmoz flagellis diuinis cœsuz consolatur. Augustinus dicens. filii. si ploras sub patientia plora. Noli cum indignatione. Noli cum typo supbie quod patris ferre. Unde quod plangis medicina est non pena. Castigatio non damnatio. Noli repellere flagellum. Si non vis repelli ab hereditate. Noli attendere quem penam habeas in flagello. Sed quem locum in testamento. Et beatus Ambrosius super Beati imaculati. illud profecto magnificum esse inquit. Si subiectus contumelias iudicium dei laudes. Si vexatus egritus iudicia dei deplices. Si te inopia non reuocet. quo minus laudes iusticiam dei. Et Cassiodorus cum illud cytharedi. Voluntarie sacrificabo tibi interpretaretur. Voluntarie deo sacrificant. qui inter angustias passionum iugiter gratias agunt. Qui cum omni humilitate sine dignitate. sive indeigne depositi sunt. deo iudicium derelinquentur. et patienter sustinent quod de se iudicatum est. isti et a deo misericordiam consequentur. et frequenter tum ab eo. tum ab omnibus in gradum et gloriam. quam amiserunt reuocantur. Namque multo magis bonis omnibus abundauit Job. cum per sui patientiam. et de agnitione a largitore deo ad illa fuit restitutus. quod locuplex et erga

I demolitois sathanis illis priuareſ. In
malis ḥo q̄ a primis inferunt imitemur.
Xenophantē. q̄ cuidā ſibi maledicēti inq̄t
tu maledicere didicisti. ego cōſcīentia teſte
vidici maledicta h̄tēnere. Imitemur diogenē.
cū quidā diceret. vituperat te mlti.
R̄ndit. Optet ſapientē ab inſipientiuz
ore deferri. Imitemur Laci⁹ Qui i ſena
tu lutio metello ſibi male dicēt dicit. fa
cile eſt in me dicere q̄ ego mifurus nō ſū
inde a tacēdo. Laci⁹ quāl tacēs dicit⁹ eſt.
Qz q̄o eſt iſte tacēs q̄e ſeq̄z t̄ imitari debe
mus. niſi dei t̄ hois fili⁹ xp̄s hiesus. q̄ ve
a Sybilla Erythrea p̄dictū extitit i ſenatu
iudeor̄z colaphos accip̄les tacuit t̄ quāl
agn⁹ ad occiſionē duc⁹. vt Eſaia vatici
nat⁹ eſt. Obmutuit t̄ nō aperuit ois eius.
Hic inquā eſt ille p̄clar⁹ t̄ extim⁹ doctoſ
patiētie. quāl ut alios doceſet in euāḡlio
dixit. A uidiſtis q̄r dictū eſt antiq̄s. Dcu
lū p̄ oculo. tentē p̄ dentē. ego aut̄ dico yo
bis. nō rēſiſtere malo. ſed ſi q̄s te p̄cuerſerit
in dexterā maxillā tuā. p̄be illi t̄ alteram.
Et ei qui vult tecū in iudicio ſtendere. t̄
tunicā tuā tollere. dimitte ei t̄ palliū. t̄ q̄z
cunḡ te angariauerit mille paſſus. vade
cū illo alia duo. Qui aut̄ petet a te. da ei
t̄ volēti mutuare a te ne auertaris. Imite
mur ap̄lm dicētā. Holi vinci a malo. ſed
vince in bono malū. Magna em̄ virtus
eſt. ſi non ledas. a quo leſus eſt. Magna
gloria eſi cui nocere potuſti parcas. Mo
bile vindicte genūl eſt ignoscere victo. t̄
rursus eundē imitemur ap̄ſtolū. q̄ iubet
nos ſuſterre inſipientēs cū ſim⁹ ſapiētes.
Architā t̄ ſocratē imitemur. q̄ delinq̄eti
ſeruo ſuppliciū pepercérūt. Cm̄ irati erāt
Aristoteles etiā ut patiēt cōmendaretur.
mltas irate t̄ importune ſuſgis ſuit con
tumelias t̄ iniurias pp̄fliſſus. q̄ ſi hi pro
pter hominū cōmendationē patiētes eſſe
voluerūt. q̄z magis nos ppter dei gliaz
patiētes eſſe debem⁹. Id pfectā aut̄ pa
tientiā cū primo habēdā. octo ſunt grad⁹.
Prim⁹ qdē ut Jobāni chroſtomo pla
cuit. nō incipere iniuſticiā. Scđs poſtq̄z
inceptū eſt equalib⁹ nō vindicari. Terci⁹
eſt nō facere verāti ea q̄ paſſus eſt. ſz que
ſcere. Quat⁹ tribuere ſeip̄m in patiendo
mala. Quint⁹ eſt amplius tribuere q̄ ille
fecit. Seſi⁹ nō odio habere q̄ ogatūr hec
Septim⁹ eſt diligere. Octau⁹ bene facez

re. Non⁹ p̄ ip̄o deū dep̄car̄. per̄ bos qui
dem grad⁹ quicq̄z ad vere patientie spi
cem ſcandit.

Sequit̄ nona conditio.

Textus.

Augustinus.

Iſciplinā libes habeat. metuen
dus imponat. t̄ q̄uis vtr̄q̄ ſit
necessariū. t̄ plus a vobis amari
appetat q̄ timet ſemp cogitā ſe pro vo
bis reddituz eſſe rationē.

Commentū.

Ambroſi⁹

Uatifiariā ſumi disciplina ſolet
vno quidē modo pro habitu ſpe
culationo a doctore. ſ. in discipulo
recepto. de quo apud philoſophos crebi
us eſt ſermo. vnde de hoc discipline gene
re in ſuis preceptis inquit pythagorae.
Qui brevi tpe. p̄ pudore disciplina nō pa
tit id eſt nō a doctete recipit om̄i tpe i pu
dore in ſciētie pmanebit. Altero modo p
habitū morali. Hā cū aliquē bonis mo
rib⁹ p̄ditū intuemur. ip̄m bene disciplina
tum dicimus. Eo modo Cyprianus do
ctor egregius eam eſſe membror̄ om̄iū
ordinatū motū dicentemq̄z diſpoſitionē
in cunctis rebus peragendis definiuit.
De qua Stoicus Seneca ait in libro de
moribus. educatio t̄ disciplina mores fa
cit. Tercio p̄ actu penitetic. ſic ierunia vi
gilie. vſtes asperitas. ſtrati. durictes. fa
ſigationes. t̄ flagella quecūq̄ ſuſea de
ſuſea ab homine illata discipline nomēba
bent. Sic David loquēs ad deū dicebat
in psalmo. Disciplina tua corerit me in
finez. disciplina tua ipſa me docebit. Sic
Eſaias de christo loquēs ait. Disciplina
pacis noſtre ſup euz. t̄ luore eius ſanati
ſumus. Postremo p̄ ipſa accipit correſti
one. ſic Salomon i proverbiis dixit. Ho
li ſuberahere a puerō disciplinā. Sic apo
ſtolus ad Ephesios ſcribēs parentib⁹ iu
bet. Et vos patres inquit educate filios
veſtros in disciplina t̄ correſtione domi
ni. t̄ q̄z ad hos om̄es modos text⁹ po
ſet referri. ad tres nihilominus poſtremos
ſenſus litteralis conuenientius dirigitur
Manq̄z corripere. bonis morib⁹ imbuere

2 penitentij vel pro cōmissis. vel pagen
dis meritis afficere platus subditos de/
bet. perinde beatus Bernardus super can/
ticas dicit. Iugo discipline insolētia mo/
rum edomāda est quo usq; duris ac diui/
nis senioꝝ atrita legibꝝ humilieꝝ et sanet
ceruicosa volūtas. boniꝝ qd in senatu
re supbiendo amiserat obedieō recipiat

Quibꝝ quidē discipline generibꝝ tanto
vehementiꝝ se subditi submittat. quanto
p̄clariora ex illis h̄sequunt̄ ornamēta. At
x̄o disciplina custos spei. baculum fidei.
dut muneris salutaris. fomes ac nutri/
mentū bone indolis. et magistra ē virtutis
disciplina nos facit i chisto manere. sem/
per ac iugiter deo viuere. Et vt vir sc̄tūs
Cyprian⁹ in epistola de disciplina et habi/
tu virginū inquit ad p̄missa celestia. et di/
vina p̄mia nos conduit. econtra. cor qd
sine disciplina est exaltari non valet. quia
humana mēs sicut male elevata i infumis
premitur. sic bene pressa. ceu Gregor⁹ in
moralibꝝ asserit. in sublimis levatur. Ju/
re igitur Bernard⁹ exclamat. O qz cōpo/
sum reddit omnem corporis statum. nec
non et mentis habitum disciplina. Cer/
vicem submittit. ponit supercilia. compo/
nit vultum. ligat oculos. cachinos co/
hibet. moderatur linguam. frenat gulam.
sedat iram. format incessum. q si tantoru
munerum disciplina predicitur. Jure p/
cepto noster demandauit. vt ea prelatus
libens habeat sed cuiuslibet opus est. libe/
at in qz deo. qui correctionem iussit facien/
dam. libeat. hoc est libere et placere debet
subditis. qui disciplinādi sunt. qm si cum
disciplinia ea recipiunt. sue mētis detegunt
insaniā. Salomone testante q̄ ait. Corri/
ge sapientē et amabit te. corrigē stultum et
habebit te odio. Sz vt in inferēdis di/
sciplinis subditis prelatus libeat. Eis in
primis qz salutaris sit disciplina p̄ponat
Iuxta illud Salomonis in puerbijs di/
centis. Audi fili mi disciplinā patris tui
et ne dimittas legē matris tue. vt addatur
grā capiti tuo. et torque collo tuo. Ad/
ciat se etiā sub disciplina extitisse. et p̄ eam
ad plature ascendisse fastiguz. dicatq; ad
eos cū Salomone. Audite filij discipli/
nam patris. et attēdite vt sciatis pruden/
tiā. Donū bonū tribuā vobis. legē meaz
ne derelinquatis. Ha et ego filius fui pa/
3

ffis mei tenellus. et vnigenit⁹ corā matre
mea. et docebat me ac dicebat. Suscipiat
verba mea cor tuū. custodi p̄cepta mea. et
viues. Et qz ad primū vel secundū disci/
pline gen⁹ hec spectare videantur plato/
rum tñ est. ea alijs cooptare generibus.
Sbdat tertio. q nō odij. nō luouis non
vindicte. nō supbie. nō ciuiusvis ostentati/
onis causa. Sz demōstrāde beniuolētie gra/
tia se dicat disciplinā exercere. et ita re ip/
sa faciat optet iuxta salvatoris verbuz in
apocalipsi p̄ os Jobānis dicētis. quos
amo corrigo et castigo. Addat q̄rto bene
disciplati hois laudes et p̄conia. Annes
et at quinto. q̄ de male actis in hac vita
tpalem nō capiet disciplinā i altero secu/
lo eternā patietur pena et disciplinā. eo qz
pacto de ip̄o verificabitur qd scriptū est.
Qui fatu⁹ est i culpa. sapiēs erit in pena.
hoc est pena sentiet et cognoscet. Et id qz
Salomō in sapientia inq̄t. Lassati sumus
p̄ viā p̄ditionis. qz viā domini ignorau/
imus. Ut capiat item libenti animo disci/
plinā. sexto inducat. q̄tenus ppter modis
cas et momētanēas quas hic sustinemus
passiones. infinita et eterna erim⁹ gaudia
suscepturi. et q̄ ad hec tā magna p̄mia p̄
uenire minime possimus. nisi p̄ magnos
labores. dicēte ap̄lo H̄o coronabit nisi q̄
legitime certauerit. Postremo discipline
ostendit levitatem dices eis qd christ⁹ om̄i
bus docuit p̄dicandum. cū dixit. Jugum
em̄ meum suave est. et onus meum leue.
Itaq; verbis amenis i facto corresponde
at lenitas discipline. Sic em̄ disciplinā
nō libes p̄lat⁹ habebit. qm̄ tūc libēter et eq;
animo subditi illā recipiūt. tūc eis libes et
beneplaceſ p̄lat⁹ erit. Iuxta illud qz
Seneca dixit. Leniter castigatus. reuerē
tiā exhibet castigati. asperitatio aut nimis
increpatio. nec increpationē recipit. nec
salutē. qm̄ qui vehemēter em̄ugit vti Sa/
lonon in puerbijs ait elicit sanguinē. ita
qz talis debet esse regimis moderatio vt
is qui preest ea se circa subditos mensura
moderetur. quaten⁹ arrides vt inq̄t Gre/
gor⁹. timeri debeat. et irat⁹ amari. vt eum
nec nimis leticia vilem reddat. nec imode/
rata severitas odiosum Sz cū adiecit me
tuendus imponat. insinuavit. qz qz pre/
latus discretus. dulcis. amen⁹. et miseri/
coris i exercēda disciplina esse debeat. n̄ tñ

sic remissem illa eum ut ecere ut stemnae
sed seuata pietatis mensura. sic viriliter.
sicqz strenue disciplinā imponat et iniungat.
ut merito sit ab alijs metuendus. ne si
cut in superioribus astruxit. dum nimius
seruat humilitas regendi frangatur ou-
toritas. Itaqz duo hec amor scilicet et ti-
mor subditorum in vero prelato resplen-
deat. horum tamen prestantior est amor

Idcirco subdit. Et quāvis virunqz sit
necessarium. tamen plus a vobis amari
appetat qz timeri. vt rūqz nimurum necel-
larium est. quoniam timor peccatum expel-
lit. amor vero gratia inducit. Per alteruz
subditi peccata sibi cauent. per alteruz que
sunt ad bonum regimen reipublice vehe-
mentius ministrant. per alterum contem-
ptus prelati evitatur. per alterum in regi-
mine ipse perficitur. quoniam vinculum
omnis perfectionis est amor. per alteruz
fugantur aduersarij per alterum fortius
inherent subjecti. per alterum ne no cumē-
ta recipiat custoditur. per alterum in omni
aduersitate iuuatur. quoniam teste **A**re-
co tullio. Amicicia nunqz intempestua.
nunqz molesta est. sed quoquate veitris
presto est. scilicet ad te iuuandum. per al-
terum potens habetur. per alterum in ex-
cessibus supporatur. Hinc **A**ugustinus
ait. tantu quis portat. quantu quis omat
per alterum gladius iusticie euaginatur.
per alterum ad veram charitatem ascen-
ditur. Virunqz item necessarium est. secundum
scilicet subditorum qualitez. Su-
perbi enim rebelles et elati cum rigore et
terrore. humiles vero cum mansuetudine
et amore sunt obiurgandi. Rursus vt z
qz necessarium est. secundum scilicet tem-
poris. loci. et cause dispositiōne. omnia em
vt sapiens ait. te impus habent. quo fit et
interdum id seuere. interdum misericordi-
ter castigandus sit. Ob ea re. Generabilis
Ago de nouiciorum instructione inquit
qz quis nullo loco disciplinā suam ho-
mo deserere debet. diligentius tamen ibi
conseruanda est. vbi vel neglecta pluribz
generat scandalū. vel custodita bone imi-
tationis exemplum. Et iterum. virunqz
necessarium est. quoniam virunqz christi
quem imitari debemus facendum docu-
it. Nam nunc de fumulis fecit flagellum
ad verberandos enclendolosqz delinquen-

tes et templo. Hunc publicatum cōtritus
iustificauit in fano. Hunc permisit iudaz
suspendi laqueo. Hunc latrones iussit lo-
cari in paradiſo. Hunc iudeos eternis cu-
ciatibus affecit. Hunc Petrum negante
oculo pietatis inspexit. Discenda est igit
tur lenitas severitati. faciendo qzdam et
vtroqz tempamentū. ut subditi neqz mul-
ta asperitate exalentur. neqz nimia beni-
gnitate soluantur. Hoc iuxta diuinī ges-
goij interpretationem nimurum illa taber-
naculi archa signat. in qua cū tabulis ve-
gas simul et manā erat. quia cum scripture
sacre scientia in boni rectori pectorē co-
sistat si est virga correctionis et manā de-
bet esse dulcedinis. Hinc David ait Vir-
ga tua et baculus tuus. ipsa me consola-
ta sunt. virga em̄ persecutum. et baculo si-
stentiamur. Sit ergo discretio virge que
feriat. sit et consolatio baculi que sustene-
t. Sic em̄ dux populi moyles eos ama-
uir. quibus prefuit. ut pro eis nec sibi pa-
ceret. et tamen delinquentes sic persecut
est. quos amauit. ut eos etiā domino pa-
rente prosterneret. utroqz legatus fortis
utroqz mediator admirabilis. causam
populi apud deum precibus. causam dei
apud populum gladijs alligavit. Et
quāqz virunqz necessarium sit tamē plū in-
quit. a vobis amari appetat qz timeri. qz
nū magis illa deo placet seruit. qz dili-
gentis cordis. pcedit armario qz qz ex ipso
proficiunt timore. Ideo ait. Jā non dicā
vos seruos. sed amicos. Non enim vult
deus ut eum timeamus. tanqz dominum
serui. sed vult ut eum diligamus tanqz pa-
tri filij. Et vt pcepta ei faciamus nō in
more penes. sed amore iusticie. Et ideo nō
solū pars noster **A**ugustinus. vez etiā
Bernardus dicit ad prelatos. Studete
magis amari qz timeri. Et **I**sidorus. tan-
tem te redde subditis. vt magis amens qz
timearis. nec ambigendum est. id a spiri-
tu sancto extitisse. hos tres celeberrimos
doctores uno pene ore in hanc cōuenisse
sententia. Ad hoc autem psequendum
vt a subditis scilicet prelati magis dil-
gatur. Laueat sibi in primis superbiā
quoniam sicut in ecclesiastico scriptū est.
Qdibilis est coram deo et hominibz. La-
ueat subinde sibi cor durum et inflexible.
quoniam hoc sicut in libro regum legitur.

Fecit Roboam odiosum. iō egregie scri
ptū est. In mansuetudine opa tua p̄fice.
z sup̄ gloriam hominū diligēs. z salua
tor mites beatos esse dicit. qm̄ ipsi possi
debunt terrā. Caueat sibi crudelitatem. Nam
hec Heronem duxit ad interitū. Caueat
auariciā. qm̄ nequit plebs tollerare esu
riem. Ideo psalmista inq̄t. Si non fuerit
saturati murmurabunt. Ob auariciā qui
dem. D. crasso a babylonis intercepto.
mercurialem aux̄ absorbenti dicunt est.
Burum sitisti. aux̄ bibe. Caueat sibi tyra
nicam vitaz. iniustas tallias iniquas sen
tentias. p̄ has quidē multi subditi in de
sperationē labunt. per has alter Dionysii
syracusan⁹ profugat⁹ ē. alter interempt⁹.
H̄o velut singularis haberi. Nam regēdi
auctoritate modestia. z honestate vite ser
uata. si alijs ɔformis fiat. allicit eoz ani
mos ad eum diligendū. qm̄ sicut scriptuz
est. Omne animal diligit sibi simile. H̄o
sit vite voluptuose adamator. H̄o iurisdi
ctionū sue rei publice. z subditoz neglec
tor. per hec em̄ Hardanapul⁹ regnuz ami
sit. z seipsum cum om̄ni ere suo in igne; p̄
cipit. z in h̄ solum vt inquit Justin⁹
imitatus est vīz. Declare igit̄ de Epi
scopis Ambrosius ait. Quanto p̄ ceteris
grad⁹ epalis altior est. tanto si p̄ negligē
eum dilab̄t ruinam incurrit grauiorem.
Abil preterea est q̄ in tantā teordinatō
nem z fusione inducat sicut negligentia
prelatorz. Ob eam em̄. vt Bern⁹ ait. in eis
est terra sursum. z celum deorsum. pedes
sunt supra caput. z facies est retro. interio
ra effusa sunt extra. De⁹ ibi exculca⁹ z ter
ra defica⁹. diabol⁹ honorifice recipi⁹. de
us h̄o contumeliose repellit. Terra sursum
est. z celum deorsum. ubi terrena celestib⁹
preponunt. pedes sunt supra caput. ubi vi
ti spūales despiciunt. homines h̄o terre
na sapientes ad regimen tpaliū viles in
honore habent. facies est retro. cū in ope
bus que vidēnt bona poti⁹ utilitatis ter
rena intendit. q̄ merces eterna queratur
Interiora sunt extra cū bona interna ne
gligunt. z exteriora diligunt. De⁹ h̄o con
culca⁹. z terra deficatur. ubi deficit caris
tas. z regnat cupiditas. diabol⁹ honoris
fice recipi⁹ z deus contumeliose repellitur
ubi raptores z usurarij cū honore recipi⁹
tūr. z magnis expensis procurantur boni

vero paupes. vel repulsa patiuntur. vt
male p̄curant. z illi⁹ q̄dē p̄clarissime sinē.
vt magis. s. amē q̄ timeat. rōem ipse po
nit cū subdit. H̄o cogitās deo se. p̄ vo
bis redditū esse rōem. hec p̄fecto cogi
tare semp̄ debet. q̄ iudicē est aiarum. q̄ su
pra se iudicē h̄z deum. vt regimini curā
tanto soliti⁹ agat. q̄nto se reddituz rōem
p̄ cōmissis sibi apud districtū iudicē pen
sat. Valde enī solicitat in bono opere
si quisq̄ in cunctis que agit sp̄ cogitat de
extremo fine. vñ scriptū est. In oībus tu
is memorare nouissima tua. z in etetnuž
nō peccabis. At h̄o de casto amore. de q̄
i presentiarū ēsermo. quātumq̄ vehe
menti. penā nemo suscep̄t⁹ est: nec rōez
redditurus. qm̄ in eo nullus proīsus po
test cōtingere error. Detinēris aut̄ excess
su vīcī. qm̄ p̄ eam nonnūq̄ sic frangunt
subditi. vt in plātu tāq̄ in tyrannū mul
ta. etiam vīcī ad gniciem machinenē ma
la. Sed circa rōem ab eis redditā in p̄
mis cōsiderare plāti debent. q̄ dreb⁹ p̄
cōfissimis ac p̄cellētissimis sunt rōem red
dituri. qm̄ de aiab⁹ rōnibus ad sumi dei
imagine creatis. Juxta illud apli Dau
li ad Hebreos vltimo. ipsi videlz p̄positi
puigilant quasi reddituri rōem de aiab⁹
vestris subinde nō de vna. nec de oībus
solum cōiter. v̄cūtiam sigillatum de sin
gulis exēplo saluatoris. qui ad ei⁹ patre⁹
celestem loquēs. vt Johannes in euāge
lio scribit aiebat. p̄aī sancte quos dedisti
mibi ego custodii. z nemo ex eis perīt.
nisi filius p̄ditionis. tertio de ipsarū stu
ctibus. ceu vigilantissim⁹ custos Jacob
ad Laban dicit. Ques tue z capie steri
les nō fuerūt. arietes gregis tui nō come
di. nec captū a bestia ostendā ubi. ego dā
nū omne reddebam. postmodū de ipsaz
qualitate huic per os Ezechielis ait do
min⁹ ad pastiores. Ecce ego iudico inter
pecus pingue z macilentū. cōsiderare utē
debet q̄ deficientes in rōne non leuiter
punient. sed proculdubio aiām pro ani
ma reddent. Juxta illud qd̄ in tertio re
gum scribitur. Custodi viruz istū. q̄ si la
plus fuerit erit anima tua pro anima illi⁹
Considerent demū. q̄ non p̄ cōmissis so
lum. sed etiam pro negligēter omissis pe
nam luēt. Propterā Salomon sexto p̄
uerbioz monet. Fili mi si sp̄ospōderis p̄

q

amico tuo deficisti apud extraneum ma-
num tuaz. illaqueat⁹ es verbis oris tui. ⁊
capt⁹ proprijs sermonib⁹. fac qđ dico fili-
mi. ⁊ temetipsum libera. qr incidisti in ma-
num proximi tui. discurre festina. suscita
amicum tuū. ne dederis somnum oculis
tuis. nec dormient palpere tue. Eniere
quasi damula de manu. ⁊ quasi quis de i-
sidjs aucupis. Quib⁹ quidem de causis
non aliquando aut sepe. sed semper. pre-
ceptor noster inquit. prelati cogitare de-
bent se p subditis deo reddituros esse ra-
tionem. ac perinde promptiores fiant ad
ea facienda que pro ipsis sunt facturi.

f *L*um igit̄ tot sunt oportuna ad rectū re-
gumen presidentium. nō īmerito Grego.
dirit. q̄ ars artium est cura animarū. Et
q̄ valde pensandū est ad culmen regimi-
nis quisq; qualiter veniat. ⁊ q̄ ad hoc re-
cte pueniens. qualiter viuat. ⁊ bene viuens
qualiter doceat. Et recte docens infirmi-
tatem suā qu otidie cognoscat. ne aut hu-
militas accessum fugiat. aut peruentio-
ni vita contradicat. aut vita doctrinā de-
struat. aut doctrinam p̄sumptio extollat.
virtutib⁹ pollens coactus ad regimē ve-
niat. Non vacuus sed coact⁹ accedit. qm̄
mōstruosa res est. vt Bern. ait. Lātat gra-
dus sum⁹ ⁊ anim⁹ infirmus. sedes p̄ma-
⁊ vita ima. lingua magniloquia. ⁊ man⁹
ociosa. sermo multus. ⁊ fruct⁹ nullus. vul-
tus grauit. ⁊ tactus leuis. caput canuz. ⁊
cor vanū. facies rugosa. ⁊ lingua nugosa.
iugens auctoritas. ⁊ nutans stabilitas.

Textus

Augustinus

*H*de vos magis obediendo nō
solum vestri. sed etiam ipsi⁹ misere-
remini. qui inter vos quanto in
loco superiori tanto in piculo maiori ver-
satur.

Commentum

Ambrosius

*V*ñq̄ aurelij Augustini inter-
pres simus. nullo tamen meliori
modo ipsum interpretamur. q̄
cum suarum sententiārū ipsum interpretē
arcetissimus. ob eam rem ipsum sepenume-
ro loquentem introduximus. ob eaz cām
vt bunc textū sanius excellentiusq; expo-

namus. libet nobis cū eo in libro de ver-
bis dñi dicere. Nihil ē in hac vita. ⁊ ma-
xime hoc tempore difficultius. laboriosius
ac periculosius ep̄i aut presbyteri officio
sed apud deum nihil beatius. si eo modo
militetur. quo n̄r impator iubet. Ob gran-
de igē officij periculum. difficultates. Ila-
boresq; subditi misereri prelator̄ debent.
id autem faciunt optime. si eis obediunt
Quippe ex ipsa vera subditoz obediētia.
duplex oritur miseratio. Māq; imprimis
obediendo subditi sibi ipsi⁹. subinde eoz
prelati miseric̄. Subi ipsi⁹ quidem mi-
serentur. si iussa cōplent. qm̄ sicut nō obe-
diendo peccant. peccando vō in seipsoz
crudeles sunt. qr seipsoz odiūt. qm̄ qui di-
ligit iniquitatē odit aliam suaz. qr seipsoz
in seruitute redigunt. qm̄ qui facit pecca-
tum seru⁹ est peccati. qr seipsoz occidunt
qm̄ peccatum cū consumatū fuerit indu-
cit mortem. Ita ecōtra obediendo. liber-
tatem. dilectionem. ⁊ vitam consequunt
eternam. iuxta salvatoris sententiā. si vis
ingredi vitam serua mādata. ad hunc itē
sensum scriptū est. Miseric̄ aie tue. pec-
cata. si cōmis̄a delendo. ⁊ futura evitādo.
Subinde subditi obediendo prelati mi-
serentur. qm̄ per subditoz obediētia pre-
lati ab innumeris laborib⁹ difficultatib⁹
⁊ periculis. taz aie q̄ corporis liberan̄. q̄
quanto in loco supiori. tanto in periculo
maiori versant. Inde sit vt leui⁹ est de-
plano corruiere. sic graui⁹ est. vt diuus in
q̄ Ambrosius. de sublimi cadere sublimi-
tate. qr ruina que de alto fit. grauiori ca-
su collidit. Et iō magna sublimitas ma-
gnam debet habere cautelā. honor gran-
dis. grandiori dñ sollicitudine circūvala-
lari. Lui plus credit̄ plus ab eo exigitur.
Ob eam res subditi oēs prelato compati-
magnope debent. qr illi oēs crediti sunt.
⁊ de eis oībus ⁊ singulis est rōem redi-
tur. Transegit qđ iam expositum⁹ ex su-
priori sententia. si enī subditi plus ama-
re platos debent q̄ timere. sane sit vt ma-
gis sint ad obediendū p̄mptiores. Amo-
re enī hylari⁹ ferim⁹ q̄cūq; ferim⁹. Amo-
re igit̄ iuga libenti⁹ subiunus mandatorū
qm̄ legis plenitudo ē amor. sicut scriptuz
est. q̄ diligit legem adimplevit. Sed q̄
nam sint ista maiora pericula. in quib⁹ p-
latus in altiori positus fastigio versatur.

q̄s̄ ex p̄libatis intelligi satis possint. nō
inutile videat. illa in vnum q̄ succinete
redigere. Namq̄ presidentes plurib⁹ maio-
ribusq; sunt impediti negotijs. Ipse ne-
pe sunt in q̄s oīm hominū oculi sunt cō-
lecti. Ipsi sunt a quib⁹ oīm subditoz exq̄
reī rō. Ipsi sunt quib⁹ maiores preponē-
tū insidie. Diuturniora exqrunt̄ exilia. ex q̄/
sitiona dant flagella crudeliores inferun-
tur neces. De altiori cadētes magis colli-
dunt. collisi tard⁹ erigunt̄. Deniq; p pa-
ri crumie maiori crucianē supplicio. pro/
pterea quicūq; desiderauerit p̄matum in
terra. vt p̄clare dictū est a Lysostomo. in
ueniet cōfusionē in celo. Nec inē seruos
xpi cōputabili. qui de p̄matu tractauerū.
Hec vnuſq; eoz festinet. q̄o alijs ma-
ior appareat; quo oībus inferior videa-
tur. qm̄ non q̄ maior fuerit in honore ille
iustior est. sed q̄ iustior fuerit ille. pculdu-
bio est maior.

Lectus Augustinus
d **Q**uet deus. vt obseruetis hec oia
tāq̄ spūglis pulchritudinis ama-
tores. ⁊ bono r̄pi odore de bona
conuersatione fragrātes. nō sicut sensi sub
lege sed sub liberi sub gratia constituti.

Lo**m**entu**m** Ambrosius
q **V**eniam est rō. vt deū roget qua-
ten⁹ donet ⁊ cōcedat. vt obserue-
mus hec oia. nisi quia ipse dicit.
Sine me nihil potest⁹ facere. Hāqz dē⁹
est omniū rerū p̄ncipiū. forma. ⁊ finis.
Qui p̄p ut p̄ncipiū efficit oia. vt forma
est oim rerū ordo. vt finis. i. ad qđ redu-
cunt omnia. Nec ullo ignorantie genere
id euz effugit. qm̄ tot⁹ oculus est. qui oia
videt. nec loci ab eo tollit distātia. qr tot⁹
pes est. qui vbiqz ē. neqz aliqua auferit im-
becillitas. qm̄ tot⁹ manus ē. que oia ope-
ratur. **H**inc parens n̄ sup id qđ in oione
Dñica dicit. pater noster q̄ es in celis ait.
De⁹ est in seipso sicut alpha ⁊ o. In mun-
do sicut rector ⁊ auctor. In angelis sicut
lapor ⁊ decor. In ecclēsia sicut paterfam
was in domo. In aia sicut spōsus in tha-
lamo. In iustis sicut adiutor ⁊ protecto-
r. In reprob̄is sicut paupor ⁊ horro. **H**inc

etiam q̄ alte ad Lucillum stole⁹ noster
Seneca scribens agit. Prope de⁹ est. tecū
est. int⁹ est. ita dico Lucilli. Sacer intra
nos spūs sedet. malorū bonorūq̄ obfusas
tor et custos. Hic put a nobis tractat⁹ est
ita nos ipse tractat. bon⁹ enī vir sine deo
nemo est. qđ a Socrate pri⁹ assertum fue
rat. qui vt Adare⁹ Tulli⁹ in his libris. q̄
sunt de natura deoz meminit dicere sole
bat. Nemo vnq̄ vir bon⁹ sine aliquo af
flatu diuino. qđ si ita esse firmiter asseren
dū sit. vt oīm rerum atq̄ bonarū actionū
de⁹ sit auctor sue ex celsē maiestatis seruo
rum suoz mandata q̄s seruabit. nisi ipsi⁹
donet clemētia vt seruent. Nō enim ē vo
lentis velle. nec currentis currere. sed dei
miserentis. Perinde sanct⁹ David leua
bat oculos suos in montes. vnpueniret
auxiliū ei. Sed in q̄s mōtes nisi in il
los excelsos montes eternitatis. patrē. scz
filium et sp̄m. qui oī fine et principio caret
qui penit⁹ sunt imutabiles quoꝝ inacces
sibilis est altitudo. quoꝝ fundamētū est
ineuertibile. quoꝝ agentes sunt fecūdissi
mi quoꝝ noster intuit⁹ clara ē visio inhe
sio. requies et ampler⁹. et vera nostra bea
titudo. Hi quidē sunt ille triceps mons.
cui⁹ radix eterna. cuius basis infinita. cu
ius profunditas est abyssus. cui⁹ magnitu
do ultra et citro est incōprehēsibilis. Hec
inqua illa est essentia. substantia. seu na
tura. q̄ deitas est. p̄ quam filius. p̄ et spūs
sanctus. q̄q̄ proprietatib⁹ distincti. vn⁹
sit de⁹. vnus motor. vn⁹ dñs. qui fecit ce
lum et terrā. a quo vt adiecit. David suuz
extat auxiliuz. ad quem oculos corporis
ac mentis semp. ceu noster preceptor fecit
eleuare debemus. et ei⁹ humiliter suppli
care celitudini. quaten⁹ suam gratiā do
ngre et largiri dignet. vt tanti nr̄i seruem⁹
p̄cepta parentis. quorū obseruantia spiri
tualis pulchritudinis iudicemur amato
res. O quantis igit extollenda est pre
conis tantis patri sollicitudo. quaz erga
suos. quos in xp̄o genuit filios gesit. vt
nō solum tāq̄ verus doctor. quid p̄sequē
dum. quidq̄ euitandū sit docuerit. vt nō
modo tāq̄ ver⁹ pastor. que sint suis ou
ibus necessaria pascua demonstrauerit. sed
etiam quo pacto illa habeant. operā de
dit. illum. s. deprecādo. qui dat escā omni
carni. qui dat cibū in tempore oportuno

bis omnib⁹ qui in eū sperant. ⁊ aperit mā
nū suam. et implet oē aīal benedictione.
qui opandi concedit vires. ⁊ bene organi
ti tribuit gloriam. Imitat⁹ quippe est do
ctor⁹ princeps. gentium doctorem. qui in
oīm suarum epistolā calce. gratiam dō
mini nři Jesu xpī cū illis. ad quos scri
pserat. esse rogabat. quaten⁹ p̄ illam. que
docuerat adimplerent. Et porro tā p̄fes
sector⁹ viroz nunq̄ frustat⁹ oratio. quo
niā David teste. Prope est dñs s. ad ex
audiendum omnib⁹ inuocantibus eum.
non tñ qualitercūq; sed vt adiecit. inuocan
tib⁹ eū in veritate. h̄ est his. qui equa
mente. iustoq; animo. equa ⁊ iusta postu
lant ab eo.

Cōmentum

Ambrosius

Laq; hoc efficacissimū ē patro
cīmū. prepotentē s. inuocare dēū
quo vniuersa seruem⁹ mandata.
Roborari enī ⁊ illustrari opus est mentē
⁊ rore irritari superno. vt iussa compleat
At hōipse imortalis deus splendor est.
nūq; deficiens. vita indefessa nō morēs
fons semp scaturiens. Seminale vite se
minariū. sapientie p̄ncipale principium.
Initiale bonitatis initīū. ⁊ oīs salutifē
re actiōis infallibilis origo. atq; infatiga
bilis cardo. qđ cū ita prorsus sit. quis am
bit. ceu nř postulat orator. vt si ex alto
doneſ. cūcta seruare queat. Sed quis ce
lestium expers est donoz. nisi q; labē pol
latus est peccati. Purgēmus igitur ipri
mis fratres mentem. postulemus deinde
e superis vires. quib⁹ hec oīa que sūt no
bis p̄ salute acqrenda demandata. valea
mus integrē. pfectez seruare. Sed o
nefandam religiosoz perfidiam. qui vni
uersa religionis contēnūt p̄cepta. O stu
tam eoꝝ curam. qui aliqua obseruantes.
reliqua aspernant. O insana alioꝝ men
tem. q; cum pfecte cuncta seruare possint.
indūminuta impfectaꝝ delectant⁹ ⁊ glo
rian⁹ obseruātia. Primi quidē nō mo
nachi. sed demoniaci. nō religiosi sed de
moniarchē sunt appellandi qui demonū
freti nequitia. vniuersa dirūpunt manda
tor⁹ vincula. ⁊ rupr̄ in oīm bonoz ab eis
agitant⁹ deserto. in quo quasi lasciuens
hirc⁹ ⁊ indomitus Rinocerus effrenate

p̄ deuia incedens. in interitum precipi
tatur. H̄i nimirum excogitare debent. qđ
magna. qđ excrabilis est animoz la
ctura. cū sue religionis vota minime red
dunt. Quippe de religioso statu in socie
tatem dilabunt reproboꝝ. ⁊ de angelico
fastigio cū demonib⁹ in cruciatus ejicūt
tur eternos. fiunt utē hoib⁹ ludibrio. plau
dunt enim eis manib⁹. oēs transeūtes p̄
viam sibilant eis. ⁊ super eos capita mo
uent dicētes. H̄ecine ē ista religio. quaz
audiuistis pfecti decoris. fiūt abominabi
les deo. a quo eis pculdubio dicitur. In
gressi contaminastis terrā meam. hoc est
ecclesiam ⁊ monasterium. ⁊ domū meam
pphanastis. ⁊ hereditatem meā quā per
religionis obseruantia. p̄misseram vobis.
posuistis in abominationem. Si enī vi
neam qđ deuastat. torcular ei⁹ demoliē.
⁊ sepe qua circūdata ēigne consumit. nō
solum deridendus atq; abominandus ē
Sed acerrimo plectendus supplicio. q̄t
to magis q; sanctam religionem p̄ manda
tor⁹ contemptū nitē euertere. nūnq̄ etiā
religio ipsa vna ex vineis dñi sabaoth est
⁊ quid ē ei⁹ sepes nūsi obseruantū cetus
quid torcular nūsi ipsa mandatorū obser
uantia corpora in seruitutē redigens. ex
q; celeste gaudū tāq; vinū confluit ame
nissimū. O remuneratoꝝ vberime de⁹ vt
ex modica tpalioꝝ pena imensam ⁊ eter
nam tribuas gloriam. O qđ igēt inexecra
bili rei sunt iudicio. qui tā pulchri. tā am
pli. tāq; fertilem dei possessionē deua
stant. hi pfecto acriores sunt apus desil
ua. ⁊ crudeliores singularibus fbris. que
vstant ⁊ depascunt letas segetes paupe
rum. hi leonibus voraciōres. qui oē ge
nus inuadūt aīalium. hi deteriores ⁊ ne
quiiores his. q; sacra incēdunt rēpla. Eto
vtmā sibi sp̄s tñ neq; essent. ⁊ nō alijs
darēt offendiculū. prestāt enim hi filij be
liol his qui in ea boni sūt occasionem. vt
malum agant ⁊ recedant a via dei. hi vō
qui adhuc mūndo viuūt. ⁊ religioni affici
untur. ridentes eā dēstitutā morib⁹. or
batam bonis religiosis. repletā transgel
sorb⁹. ⁊ omni genere turpidinis infectā.
Deuotionem pdunt. ⁊ a sancto ad eas in
trandi p̄posito aīm auertunt. Quocirca
longe illis vtil⁹ extiūset. si ad nullā vñ
qđ habuissent religionē ingressum. ⁊ mult

Dane potius vacassent mercature aut misericordia sancte religionis nomen et habitudinem deferre. vitam vero omniphariam ducent religioni strariam. Sane igitur a sapientissimo Cincinnatore nostro dictum est. Si quid voulisti deo. ne moteris redire. displicessem ei infidelis et stulta promissio. sed quodcumque voulisti redde. Nullum enim melius est. ut mox adiecit. non vovere. quod post votum promissa non redire. Quare qui se inhabiles ad seruandam sanctam religionem cognoscunt sanctius est eis in seculo viuere. quod ipsam. immo sanctos fundatores. immo deum verum. et rerum omnium auctorem. in ipsa contemnere. Sed qui iam eas professi sunt. summo studio nati debent eam veluti sponsas formosissinam complecti. et sine macula et raga seruare illesam. Nam si apud Rechabitas tunc Jonadab valuit mandatum. ut sicut in Hieremia propheta scriptum est. non biberent vinum cunctis diebus ipsorum. et neque ipsi neque nati natorum vestrum sexus domos ad habitandum edificarent. vineam non plantarent. semetipsum non sererent. neque haberent. sed omnibus vite sue tibi peregre in tabernaculo viuerent. Si pharisei a deo seniorum serabant traditiones. Sicut in Evangelio Mathaei legitur. ut nunquam nisi lotis manibus manducarent. Si Romani eorum sic obediabant propter non parcerent liberis. Si per laru leges atque medoz. nemo. sicut Hester primo recenset. auderet violare. quanto magis christicole fidei religiosi suorum sanctorum patrum mandata. que non nisi spiritus sancti scripta fuerunt consilio seruare debent. ut scilicet tantum legitimum non adulteri filij in eorum succedant hereditates. Etenim omnis verus heres. legem debet sequi permanent. ut ea videlicet opera compleat quam pater iussit facienda. Perinde Salvator noster Jesus christus dei hominisque filius iudeis se iactantibus Abraam habere patrem dicit. Si filii Abrae estis. oportet Abrae facie. Fateremus qui vel diuum Augustum. vel Basilium. vel Benedictum. Domini. vel Franciscum sibi patrem ven dicant. eorum opera faciant. et que facienda reliquerunt adimpleant. alioquin non eorum solum. verum etiam summum dei eos

non preteribit maledictio. quoniam qui eos spernit. deum spernit. qui misit eos quantum tantum essent religionis propagatores. Quid prodest quod nomen habent habitum deferant. locave inhabitent religionis. et mandatores ipsius sint contemptores. Nonne directe eos omnipotens. quod per os Hieremie prophete enunciavit. feriet sententia. Sit enim dominus in obedientibus ei. Numquid ergo spelunca latronum facta est domus ista. in qua invocatum est nomen meum in oculis vestris. Ego ego sum. ego vidi dicit dominus. Ite ad locum meum in sylo. ubi habitauit nomen meum a principio. Et videte que fecerim ei propter maliciam populi meisrael. Et nunc quod fecistis omnia opera hec dicit dominus. Et locutus sum ad vos mane consurgens et loquens. et non audiuitis. et vocauit vos et non respondistis. faciam domui huic. in qua invocatum est nomen meum. et in qua vos habetis fiduciam et loco quem dedi vobis et patribus vestris sicut feci sylo. et projiciam vos a facie mea. sicut proieci omnes fratres vestros semetipsum. Cum igitur omnis religio. atque et omne religionis monasterium dei domus est. omnes in eo habitantes. et sue regule precepta non seruantes a facie efficiuntur immortalis dei. Quicquid ergo professio sumus. actione potius quam nomine demostremus. ut nomen. sicut gloriosus antistes Ambrosius sit. convenient actioni. et actio respondeat nomini. ne sit nomen inane. Et quod non sit deifica professio. et illicita actio. ne sit religiosus amicus. et in religiosus professus. ne vel resistens. vel repugnans. vel detestabiliter que religionis sunt omit tens. cum egyptiis partibus israelitici gentes. hoc est humiliter in religione deo famulantur necare conetur. ac insuper cum herode nascentem persequatur salvator. qui omnis est religionis cardo. Qui autem regule partem continent. partemque seruant. patrum accuratis attendunt ad illos quod apostolus Jacobus inquit. Quicunque totam legem seruauerit. offendit autem in uno. factus est omnium reus. Quid est factus est omnium reus. nisi qui legis transgressor factus est. que ex omnibus tamen quiddam perfectum constat perceptis. Ideo apostolus mox adiecit. Qui

q

r

q 5

enim dicit non me haberis. dicit tamen occides. quod si non me haberis. occides autem factus es transgressor legis. quoniam non ex uno precepto tuum. sed ex omnibus lex ipsa mortalis. Itidem enim est. si per foramen submergatur nauis. et si tota dissolua est. quemadmodum par est. si quispiam uno. aut pluribus intereat vulneribus nempe talibus apud inferos eveniet quod illi contigit monacho. qui cum in dumento quodam partum monachali. partimque seculari induit in adulterio comprehendetur. vir adultere ad eum dicit. Domine monache ex hac parte qua ueste induitus es monachali. ne excommunicatus sim. non te tangam. sed ex hac qua induitus es seculari bene licet mihi te vulnerare. et sic ea ex parte miser monachus multis perfoysis vulneribus extinctus est. Ex pacto quoque ex peccato quodam proculdubio damnatus est. Qui tandem vniuersa suant precepta. sine decoro tamen ut pote minus pie. minus feruenter. minusque deuote et attenuante illa complent. salvantur uestigia. sed per ignem. Fribil enim profecto nisi expurgatissimum et nitorc candens intrabit in gloriam. Si enim monache ieiunas fac quod christus adiecit. caput scilicet tuum oleo unigenitum misericordie. Si castus es. noli gloriari in castitate tua. ut ex te illam tibi vendicetas. et fragilem iudices. et detesteris fratrem sed potius deo gratias habeas agas. et pro viribus referas. qui tibi munus dedit castitatis. et pro fratre ora. ut fortis fiat in temptationibus. et donum recipiat beatitudinem. Si pauper exterius. noli diues esse interius. quod prodest rebus carere corporaliter et cupidum insatiabilemque esse mentaliter. Audi quid Saluator dicit. Beati pauperes spiritu Illi nempe sunt spiritu pauperes. qui divitiis etiam si affluent. cor non apponunt. Si obediens es. fac ut tua obedientia de suo nihil habeat. Etenim quantum de se habere comperta est tantum a sua. deficit perfectione. Et demum si quod mandatum seruas. cuius te ad mortem dicit transgressio. sic illud seruas. ut de illius observatione circumstantie non te ducant ad crenulum. Ex his omnibus illud tuum hortari valero. ut quicunque sum regulam vivere statuerunt et si non ad unguem. ut dicit. iam custodire possunt. ab his tamen que

regulariter professi sunt non discedant.

Clementum

Spiritualis vestigia pulchritudinis debet esse amator. qui salutifere leges desiderat esse obsecrator. Quid est spiritualis pulchritudo nisi virtus animi. quid autem virtus nisi habitus mentis rationis consentaneus. Perinde Augustinus in libro de spiritu et anima eam esse habitum mentis binum institute definiuit. Adhuc autem binum institutum instar binum instituti regni accipito. quod tunc bene institutum esse censem. si recte in eo pulsata. recte impetrata. recteque obediat. Si mens binum instituta est. cum ratione recte consulit. voluntas recte impetrat. et vires voluntati subiecte binum recteque obediat. Hec bona institutio quam maximam est aie firmamentum. ab ipsa efficiatur virtute. Namque virtus ipsa est. que rationem illuminat. voluntatem inflamat. et ea de virtutum seruitute ad preclarum sublimat imperium. virtus memoriam imbut. imbuta conservat. conservata auget. auctam decorat. decoratam letificat. letificataque ad summum dei imaginem. rerumque omnium similitudines ducit. ductam irradiat. irradiatam ad ingez extollit contemplationem. contemplantem quo omnis obliuionis facit expertem. experientem quoque efficit capacem summi dei. et rectum dominicum ei. ut ob ei in ea presentiam vere beata efficiat. Quid plura. virtus regnandi lex est. regentium regulam. regendorum norma. presidentium sceptrum. iudicantium equitas. pauperum tutela. oppressorum leuamen. dominum gubernaculum. et ois rei publice regimen. Pulchre igit inquit Seneca. virtus regna urbes ac provincias temperat. fert leges. colit amicitias. inter propinquos liberosque dispensat officia. modo arto fine circundatur paupertatis. exiliis orbitatis. non tamen minor est. si et altiore fastigio in pauitum. et regio in humilem subducitur. et publico et spaciose ure in angustias domus vel anguli trahit. quoniam exinde fit peccatorum et cedium. et tam recte acquirende beatitudinis via. ut non veriti sint stoici in ea felicitatem sancire. Perinde Marcus Tullius Cicero. illorum discipline defensor acerrimus in preclaro suarum paradoxorum libro ait. precij quanti estimanda est

virt⁹. que nec eripi. nec subripi pot. nec
 naufragio nec incendio amittit. nec tepe
 statum nec temp perturbatione mutatur
 qua prediti qui sunt. soli sunt diuites. so
 li enim possident res fructuosas & sempi
 ternalis. Soli quod est proprium di
 uitiarum contenti sunt reb⁹ suis. satq^z es
 se putant quod est. nihil appetunt. nulla
 re indigent. nihil sibi sentiunt deesse. ni
 hil requirunt. Sicq^z in ea omnis deside
 ri statum locant. Nos autem multū inter
 viam terminūq^z distare dicimus. Nō enī
 viam qua germani Romam veniūt quis
 piā recte assererat Romā esse. At enim
 per virtutem ad summū bonum tāq^z per
 gradus ascendimus. Summū autem bo
 num non est. quoniam hoc incommutab
 le est. Illa ḥo deperdi vel saltē remitti po
 test. hoc inreferibile ad aliud est. Illa ḥo
 propter hoc est. Rursus habentem virtu
 tem contigit quandoq^z dormire. & nihil
 prosus agere. Et insup in maximis ma
 lis atq^z aduersitatibus fortunē positū es
 se. At ḥo qui felix est. qm̄ supremū possi
 det bonum. Ocius esse nō potest. & oīs
 penitus est expers malū. Ideo de illis qui
 sic felices erunt. veracissima inq̄ scriptu
 ra. Absterget de⁹ omnē lacrimam ab ocu
 lis sanctorum. & iam nō erit amplius ne
 q^z luctus nec clamor. sed nec ullus do
 lor. Et qz virtus ipsum supremū bo
 num. vt diximus. non sit. est tamen re
 cū iter & indeuum ad illud perueniendi
 vehiculuz. Est vestis qua induit ad eius
 admittimur nuptias. Est pulchritudo. q
 illud nr̄i capitur amore. Est decor q nos
 q^z dulciter amplexaf. Est odor quo nos
 ad se attrahit & copulat. Est dulcedo per
 quam illius gustam⁹ suavitatē. Est splē
 dor. in quo luc illa ineffabilis suam reco
 gnoscit similitudinē. Est candidatus or
 natus. quo nos ille qui est candor lucis
 eterne. speculum sine macula dei maiesta
 tis. & imago bonitatis illius nos insigni
 uit. Est clipe⁹ quo nos imperator ille ce
 lestis. de nostris fecit hostibus triumpha
 re. Est insignium. quo dux ille inuitissi
 mus nos suos milites & validos pugna
 tores exiisse cognoscet. hos & alios vir
 cutis effectus ipse deus. qui solus est. qui
 est summū bonum velut admirās. sancte
 per Salomonē anime inquit. q^z pulchra

es amica mea. q^z pulchra es. oculi tui co
 lubarū absq^z eo quod intrinsec⁹ later. La
 pilli tui sicut greges caprarum. que ascen
 derunt de monte galaad. dentes tui sicut
 greges consarū. que ascenderunt de lqua
 cro. Oes gemellis fetibus & sterilis nō est
 inter eas. Sicut victa coccinea labia tua.
 & eloquium tuum dulce. Sicut fragmen
 mali punici. ita genetue absq^z eo q^z itrin
 secus latet. Sicut turris David collum
 tuum. que edificata est cum propugnacu
 lis. Mille clipei pendent ex ea. omnis ar
 matura fortius. Duo vbera tua. sicut duo
 hinnuli capree gemelli. qui pascuntur in
 lilijs. donec aspiret dies. & inclinen⁹ em
 bie. Gladā ad montem myrrae. & ad collez
 turris propter que mox transigit. tota pul
 chra es amica mea. & macula nō est in te
 Et ut virtus beata & felix anima recipi
 at merita: es ad se arcessit dicens. Veni
 de libano spōsa mea. Veni d libano. Ve
 ni coronaberis de capite amena. de verti
 ce Sanir & hermon. de cubilibus leonū.
 & de montibus pardorum. Sed illud
 nō est pretereundū. q^z sicut corporis pul
 chritudo. ita & anime in duplicit. s. qualiv
 atq^z quantitarisve pportione cōsistit. Nō
 enī pulcher quis dicitur. si in magnitudi
 ne excessum vel defectū patiat. sed poti⁹
 quidem monstrū. Neq^z si cōis est stature
 & membra habeat difformia. Quis enī il
 lum appellabit pulchry q tricubitum h̄is
 corpus cubitalē haberet nasum. Aut q^z
 etiā si mēbra singula pportunata habeat.
 pulcher esset. si male colorat⁹ esset. Etenī
 sicut alia mēbra maiora alia minora sunt.
 oportet sic alit illa. aliter ḥo hec colorata
 sint op⁹ est. bñ igit̄ sensere ph̄i. pulchritu
 dinē in varietate astuentes. Conspicia
 mus picturas si tote rubee. vel tote nigre
 sunt. pulchre nō sunt. In h̄i ineffabilis sa
 piētia & potētia laudat creatoris. q^z duo
 entia oīo silia non fecit. Nam si oīo &
 prosus in omnib⁹ & singulis silia essent.
 duo profecto non essent. Sed in quib⁹
 iā proportionib⁹ mentis consistit pulchri
 tudo. videam⁹ sacre littere beate virginis
 pulchritudinē describentes eā rutilantez
 vt auroram. pulchram vt lunā. electaz vt
 solem. & vt castroz aciem ordinatā. terribi
 lem dixerūt. Et rursus de scipsa inq̄. Mi
 gra sum sed formosa filia uim. Sed qd

c

v

per rutilantem aurorem nisi prudentiam intelligimus. Nam sicut aurora fugat noctis tenebras dieque lucem inducit, sic prudentia ignorantie tenebras tollit. lucemque veritatis claritez tribuit. Spectat enim ad prudentem mala et bona scire. illa ut tanquam tenebras vitet. hec ut tanquam lucem psequamur. Quid per lunam nisi iusticia significat. Triphariam enim luna variatur primo enim in sua est consistentia. quoniam si tota lucet. tunc luna pulchra tuncque perfecta est. Est et alius eius se habendi modus. cum scilicet nova augetur. est et postremus. cum via delicit senescens deerescit. sic et iusticia in sua accepta consistentia totum quoddam est perfectissimum. et lucem suam ad singularia effundens: quid tunc aliud eam esse diffinimus. nisi clarissimum totius orbis splendorem. quod suum est. quodque singulis opus est tribuentem. Hic malis penas. bonis premium. deo latrionem. excelsi perduliam. singularis beatibus duliam tribuit. Dic iubet unum deum colere. prohibet iurare vana per ipsum dies sanctificare festos demadat. Hic compellit filios venerari pentes. rapinas. furta. latrocinia. simonia. falsos testes. iusticias necesse. iustasque tallias punit. Hic leges condit. cōditas seruare iubet. omne hominum genus tutat. omni letui. oīque statui oportune occurrit. Nam hic superioribus obedientiam. inferioribus disciplinam. perribus equitatem. omnibus denique unitatem suā reddendā sancuit. Hic inferis statuit cruciat' esse eternos. In limbi tenetlos imisit tenebras. ad complendas penitentias purgatoria loca distinxit. Hic initios animos purgatasque metes ad sempiterna celi gaudia dicit. Considerat itē iusticia ut solum augens. cum si bene agentibus. ut de virtute in virtutem. p̄ficiuntur premia donat. Considerat tandem. ut de crescentibus. cum videlicet male opantes decrescere faciat. que sublati p̄mis condignas eis infert penas. Per solemque caritas colter interpretat. quoniam sicut ille inter corpora omnia lucida p̄matum tenet. ita et caritas omnis est regina virtutum. nos autem non absurde per ipsum fortitudinem volum significari. Nam sicut in tota celesti machina. nullum tamē efficientie astrum est sicut sol. ita et omnibus virtutibus nulla est que plures maioresque hoībus donet triūphos. que p̄clarissima

fortitudinis virtus. Hinc ut refert Cicero apud veteres cum de virtute ageret sola fortitudo virtus putabat. Et merito quoniam quod cum prudētia vel iustitia. vel tristitia. fide spe. vel caritate ordiri vitam potest. si fortis non est. si visque ad finem pseueratia quae est fortitudinis. armata non extiterit. propter id oīa a fine merita appellata est philosophorum p̄nceps Aristoteles censuit. Virtus itē ipsa non qui incepit. sed quae pseuerauerit usque in fine iudicavit saluandū. Per ordinatā castroꝝ aciem tristitiaꝝ ad expugnandā virtuꝝ cohortem intelligim⁹. Sicut enim castroꝝ acies binis disposita hostes debellat. sic et tristitiam. luxuria. gula. et oīs immoderatus appetitus. immoderataque actio reprimit atque in rectitudine dirigit. Unde et Tullius ea rationis dñnum in libidinem. et alios īportunos mortales esse dirigit. Parens autē nō in libro de morib⁹ ecclie eā definiuit esse amore sese deo integrū incorruptūque servantē. cuius officium est contēnere oīes corporeas illecebras. In dialogo autē de libero arbitrio. arbitrat⁹ ē tristitia esse affectionē coercentē cohibenēque appetitū ab his reb⁹ que turpiè appetunt. Nam ipsa facit hominē abstinentiam. parcum. sobrium. moderatum. pudicum. taciturn. et verecundū. Bene igit̄ Prosper in libro de vita contemplativa dicit. Lēmō perātia suā animo habitat. libidines frenat: affect⁹ tēperat. desideria sancta multiplicat. vitiosa castigat. omnia intra nos cōfusa ordinat. cogitationes prauas removet. sanctas inserit. ignem libidinose voluptatis extinguit. mentem placita tranquillitate cōponit. et rōem semper ab omni tempestate virtuꝝ defendit. Ex his ergo satist cōstat quo pacto per illa quatuor beatitudine virginis tributa. quatuor fontes significantur honestatis. Hunc quid p̄ illa quae sequuntur intelligere debeamus.videndum est. Etenim per hoc quod ait. Nigra suz non solum eius insinuatur humilitas. sed eam fide preditam esse notificatur. Sed mirabilis forte videbitur expositio. et per nigredinem interpretamur fidem. cum hec lucis. illa vero tenebre vim obtineat. tamē si quis nigredinis interius scrutetur proprietate. agnoscere in alma dei genitricē. p̄ ea intelligit fidem. non quoniam fides obscuram et enigmaticam dat de rebus noticiam. sed

q̄m ex omnibus coloribus nullus est qui magis congreget visum q̄ nigredo. hinc nature indagatores eam colorem cōgregatiū visus definierūt. In omni enim colorum aspectu visiones dispergūtur et aliciuntur oculi. In nigredinis autem intuitu etiam si disperse sint congregantur. et oculi intuitu roborantur. Quid per hoc intelligimus nisi fideles q̄ visio nes. et de duplice christi natura notiōes. que passionis tempore ab apostolorum et aliorum omnium perierunt mentibus. in solius beate virginis anima vnde cō gregate conseruateq̄ extiterūt. et adeo q̄dem vt in ea sola tunc de christo remanere rit fides. Per h̄ quod adiecit. sed formosa. qua tant opere freta erat. spē ipsam in sinuauit. Non enim per formositatem coloris species est accipienda. cum ipsa nigrum et fuscam se diceret. quin potius ipsa proceritas. qua quis tam vultū q̄ faciez eleuataz habet ad superos. At enim hec est spei sancte imago. Perinde beat⁹ Grgorius in preclarissimo moralium libro inquit. spes in eternitatem animum dirigit. Per id quod tandem transegit. filia hierusalem caritas demonstratur. Quid enim hierusalez. nisi pacis interpretatur visio. Sed que virt⁹ pacis est auctrix. nisi caritas. Nam cum par. vt Augustinus ait. securitas sit mentis. tranquillitas ani mi. simplicitas cordis. vinculum amoris. simultates tollens. bella compescens. iras comprimēs. superbos calcans. humiles amans. discordes sedans. inimicosq; cōcordās. et hec caritas gignat. iure fit. vt p̄ filiaz hierusalem caritas denotetur. His omnibus et in gradu quidem excellentissimo beata virgo refusit. Et ideo ad eas maxime dicit altissim⁹. Tota pulchra es amica mea. q̄ sc̄ omnibus sit virtutib⁹ ornata. et nulla macula est in te. q̄ nullo fuit peccato labefactata neq; alicui peccatorū generi obnoxia. Subinde ad ceteras animas hoc idē dicit. q̄s his virtutib⁹ preditas. et ab omnibus intueſ pecatis mundatas. Et vt redeamus vnde digressi sum⁹. quid est anime pulchritudo nisi barum oīn virtutum pedisseca rūq; suarum splendidum ornamentum. Etenim sicut humanum corpus. vnum quoddam totum consideramus. cui⁹ mē⁹

b
bra principalia sunt. cor. cerebrū. et epā. in quibus spiritus vite principaliter consistit. Et alia vtpote oculi. aures. pes. manus. venter. et cetera his ministrāta. que a prioribus dependent. et ad illa reducuntur. Ita virtutem totum quendam animo ornatum contemplamur. cui⁹ cor et caritatem. cui⁹ cerebrum spem. cui⁹ epā fidem designamus. quoniam ab his potissimum rationis anime immortalis vita proficiscitur. Prudentia vero iusticia fortitudo. temperantia. et haruz filie illis famulantur. Et sibi ipsis. ita omnes in tuō inherent. vt qui vna caruerit omnibus careat. et qui vnam habet. omnes. vt inquit Bern. habeat. Non enim prudētia perfecta. si iusta. fortis. temperata. fidelis sperans. et caritate predita non ē. ne q̄ iusticia vera est que impudēs est. que fortis non est. que temperantie. fidei. spei et caritatis expers est. Neq; caritas vera ē. que ininsta. intemperata. impudens. et in omni fortuna frangibilis est. que vel cuz fide et spe non est. veleis nō succedit. Et idcirco ornat⁹ iste per vestem christi in consutile merito significatur. Et ecce quantitatis et qualitatis proportio ad verā animi pulchritudinem oportunam. quoniam omnes et imperfecto gradu singule requiruntur virtutes. tunc quippe adeo est excellens. vt nulla cum ea possit creata pulchritudo conferti. Per pulchritudinem igitur ad Lucilium. Si agnum boni viri nob̄ liceret aspicere. o q̄ pulchriaz faciem. q̄ magnifico placito q̄ splendore fulgentem per virtutem. ornatum vide remus. Ita inquam o fratres mei. ista videlicet virtus debet esse sacerdotum pulchritudo. monachorum ornat⁹. heremitarum specimen. prelatorum apparatus. pontifici⁹ vestis. et omnis rationalis spiritus decor. q̄ si predictus et decoratus extiterit animus. aut saltē hūc adamquerit concupiueritq; ornat⁹. ad summi deitatis nr̄i preceptoris exequenda mandata fiet absq; dubio. ppension. Oppugnaret enī. vt quis virtute adamaret. et ab obedi entia. et obseruātia. que p̄cellentissima virtus ē. discederet mandator. Recte igitur p̄ares nr̄ ait. Donet de⁹ vt obseruetis hec oīa tāq; spūalis pulchritudis. hoc ē mens virtutis amatores.

Lōmentū Ambrosij. sup̄ h̄bo & bono xp̄i
odore. de bona conuersatione fragrātes.

c On⁹ xp̄i odor. bona fama est. Et
quidē recte bona fama odor. q̄
qm̄ sicut ex cinamomo. balsamo.
& alijs preciosis & aromaticis reb⁹ odor.
sic bona fama a sanctis hoīm opib⁹ ema
nat. iuxta illud beati Grego. fama a bono
ope vires accipit. propterea de sancta seri
bic Judith q̄ erat in omnib⁹ famosissima
qm̄ tuncbat dñm valde. rursus ceū bon⁹
odor perceptus rem a qua proficisciſ in
dicat. ita bona in christo fama apud eos
xp̄m denunciat qui sic redolēt. Perinde
gloriosi apostoli propter sancta eoz oga
sicut vas electionis ad corinthios scribit
dicebant xp̄i bon⁹ odor sum⁹. Prieterea
bon⁹ odor mirum in modum recreat & refi
cit. vnde ad sui pomi olfactum Aristote
les ad dies plures vitam suam prologa
uit. Itidem bona efficit fama. Perinde
sapiens dixit. bona fama impugnat ossa
cum sc̄z ad interiora puenerit. Et rursus
varij odoribus delectat coriō bene san
ctus inquit Grego. Quem me videre nō
licet eis bona me pascit opinio. Amplius
bon⁹ odor q̄q̄ regulariter. & sui natura
vim habeat proficiendi. s̄m tamen recipi
entium dispositionem. prout ab ipsa do
cemur experientia. contingit ut alteri anit
dotum. alteri mortiferū quiddam sit. sic si
bonam famam sanctorūz. boni audiunt.
eis salutifera est. si vero mali pernicies. p
inde cum apostolus diceret. Christi bo
nus odor sum⁹ deo. mox adiecit in his q̄
pereunt. alijs quidē odor mortis ī mor
tem. alijs autem odor vite in vitam. Bo
nus item odor ex rei odorabilis p̄cessio
ne fragrat. eo pacto bona fama ex huius
mundi flagellis quasi reverberans exul
tat. Inde in canticis canticoz ait Salo
mon. Perla ortum meum: & fluent aros
mata illi⁹. Sed quid portum nisi consci
entiam intelligim⁹. quā cū perflant & pul
san hui⁹ mundi p̄cellē. constanti. patien
tie. ceterarumq̄ virtutum emittit & vndiq̄
effundit odozem. Bonus quoq̄ odor
vī magna habet attrahendi. Unde in
cantica scriptum est. Currem⁹ in odorez
vnguentorū tuorū. Perinde q̄ de natura
lib⁹ scripsierunt historijs. dicunt. q̄ ob ei⁹

suauem odorem pantheram cetere sequū
tur belue. Ete etiam inquiunt flat⁹ odo
re alios ad se trahit pisces. Lamium eti
am odores tam vultures q̄cancros a re
mortis trahunt regionib⁹. Hanc etiā
vī bona fama mirūmodū obtinet. Hā
quid reginam Sabbam a finib⁹ terre ad
videndam Salomonis sapientiā traxit.
Eius bona fama. Quid beatum Antho
nium ad visendum Paulum pumū here
mi cultorem induxit. que sibi desuper re
uelata fuit preclara fama. Quid beatum
Augustinum ire ad sanctum Sumplicia
nū. a quo postmodum in vita instructus
heremita. mouit profecto bona ei⁹ fama
audiuerat enī q̄ a iuuentute sua deuotis
sume deo vixerat. & vere sic erat. M̄agnū
igit̄ bone fame tractum Hieronym⁹ ad
mirans ad Paulinum de Litiliu⁹ inq̄t
Ab ultimis Hispaniarum Galliarūq̄ fi
nibus quosdam venisse nobiles legimus
& quos ad contemplationem sui Roma
non traferat. vnius hominis fama perdu
xit. H̄abuit illa etas in auditum omnib⁹
seculis. cel. brandūq̄ miraculum. vt vibez
tanti ingressi: aliud extra vibem quereret
Sed quid veteres cōmemoramus. Flos
hīsc oculis nostris perspectimus. ad sua
ruin reliquiarum arcā. Diuū Nicolaū
Lollentinatē. ob clarissime sanctitatis
sue famaz ab omnibus quatuor angulis
terre. orientali. scilicet occidentali. austri
ali. sc̄q̄ meridionali plaga maximam gen
tiū sunul duxisse cateruam. Non mi
noris arbitramur admiratiōis. diuū Cle
mentis vibē vetali famam tātē extisse. vt
opus fuerat domos plurimas demoliri.
vt patens esset aditus incredibili populi
multitudini. que ad eius corpus conflue
bat venerandum. Quis non deniq̄ stu
peat. q̄ eū sanctissime matris nostre M̄o
nice ab ostijs tiberinis. per Martinū q̄n
tum pontificem maximum ad vibem cor
pus transferere edicto silentio ne tumul
tus fieret. tanta facta est non solum p̄ to
tam Romanam. verumetā per omnes cir
cumadiacentes regiones cōmotio. vt vi
deretur in omnī ac singulorū auribus
acclamasse preconem. quatenus accurre
rent. volitarentq̄ ad tanti doctoris ma
tris reliquias venerandas. Et sic in
eum quem tantopere euitare studuerant.

Incredibilis populi frequentie tumultus
et pressuram inciderunt. et eo quidem usque.
ut vir adit patere reliquarum latoribus possit.
Fluebant undique utriusque sexus caterue.
confuebat incredibilis languentium multitudine.
clerus ois concomitabat sanctas reliquias. Alij ex deuotione fabant. alijs
sanitate recipentes deo gratias referebant.
Alij decantabant glorie melos. populus
eo ois iubilabat. et sic tota letate Roma.
sacro gaudente collegio innueris in omnibus
egritudinibus generibus sanatis infirmis per
duam Monicam magnificatus est sacerdos Eu-
gustini ordo. quod plura. bonorum chresti odore
bona virtus fama est. quam sicut odores re-
soluedoꝝ humoroꝝ proprietatem habent. sic bo-
na fama bonas primas mentes in deu-
otione liquefacit. testis est Rachael quod ut in
Eolie libro legimus audita senioris Eo-
bie bonitate. et eius filium videlicet Tobiam in-
niorem intuens. irruit in eum. et ipsu am-
plexans. et cum lacrimis deosculans dixit.
Benedictio sit tibi fili mihi. qui boni et optimi vi-
ri filius es. Cum igit tot tantasque habeas
at cum odore fama convenientias congrue p-
illum hanc intelligendam esse transligimur.
que certum magnificienda. quantusq defen-
denda sit. constat quidem ex eo quod salvator
noster nunc crudeliz illum appellat. nunc ma-
ledicit qui neglit suam famam. Et merito
quidem. quam fama non solum proficit
alijs dum vivit homo. sicut doctrina ois. sed
etiam longe post obitum. quod durat. perinde
sapiens ait. bonum nomen permanebit in euo
Et insuper. quod melius est bonum nomen. ut
psalmista inquit. quod diuitie multe. cuius ra-
tione in libro de remedijis utriusque fortu-
ne persperit Seneca. quam bona opinio ho-
minum tutior est pecunia. Sed illud sane est
aduentum quod interdum et malo. cum si lau-
datur homo in desideriis. et iniquis benedici-
tus. Interdum de rebus et negotiis secularibus.
ut potest cum de potentia. sapientia et di-
uitiis quod laudatur. Interdum de bonis ope-
ribus. quod in malum utrumque finit. cum videlicet ob-
mundi gloriam cupit laudari. Interdum ex
bonis. boni finis gratia facit ois famam. hec
solum postrema bona est. et bonus Christi odor
dicitur. et de hac virtute sanctus duxit intelli-
git cum dicit de bono Christi odore. de bona
consultatione fragrantes. ac si patenter as-
sereret. donet vobis deus. ut fragrantes bo-

no odore. bona fama. de pueratioe. hoc
et bonis operibus. Christi. gratia. et non ob-
alium finem exorta. quam qui gloria in do-
mino debet gloriari. domino comite auxi-
lio. vestragz macte virtute. Nec oia que
scriptum est mandauimus obseruetis.

Commentum Ambrosij super verbo. non si
cut serui sub lege. sed sicut liberi sub gra-
tia constituti.

SImpfecto sunt fui sub lege. qui
coacte timoreꝝ pene a lege illa/
te. legis exequuntur mandata. Illi
sunt sub gratia liberi constituti. quod amore lis-
bereꝝ salutifera qdimplent pcepta. Lex
enim vetus in servitute redigebat. gratia quod
est lex Christi. nos libertati donauit. Illa pol-
licebat temporalia. hec largit eterna. Il-
lius obseruatoribꝝ oia contingebant in fi-
gura. Iste cultoris nudus expeditasq ser-
quuntur veritatem. per illam serui eramus
p hoc liberi et filii facti sumus dei. quam de-
dit celestis pater filio suo Iesu Christo pote-
statem. oes eos filios dei facere. qui eum
in mundum vententem p indubitate re-
cipierent fidem. placet quod ppe deo timor no-
ster. quam foras expellit peccatum. et initium
est sapientie. Sed cum magis delectat amor.
quam per ipsum iocunde voluntarieꝝ sacri-
ficamus ei. At enim non ex necessitate aut
ex tristitia seruendum aut sacrificandum est
quam hylarem dator est diligit deus. Perinde
pceptor noster suam claudens orationem
ait. donet deus. ut obseruetis hec oia. non
sicut serui sub lege. qui timore operantur
pene. sed sicut liberi sub gratia constituti
qui libera iocundaque obediunt voluntate.
Ad hoc sanctus David eius filium Salo-
monem ceu in libro paralypomenon scri-
ptum est. inducere satagebat dicens. Tu
o Salomon fili mi scito domini patris
tui. et serui ei corde pfecto et animo volen-
ti. Ad hunc iudei qui erat hierosolymis fra-
tres qui erat per egyptum inducere niteban-
tur dicentes in libro machabeorum. Det vo-
bis cor oibus ut colatis eum. et faciat eis
voluntatem corde magno. et animo vo-
lenti. Et apostolus Paulus iubet assianis
ut obedient dominis carnalibus in timo-
re et tremore in simplicitate cordis. si-
cut Christo. non ad oculum seruientes.

quasi hominibus placentes. sed ut servi Christi facientes voluntatem dei esse agere. cum bona voluntate. hoc non coacte. sed libere atque letanter.

b **L**etum quod multo faciliter ea quod voluntarie facimus adimplimus. Hinc a pbro dictum est. Volenti nihil est difficile. Nam cum voluntas permatum teneat in anima. ceteris impetrat viribus. Inde sic ut si ipsa propria sit. mox alie obediunt potestate nostra est. Cum quoniam nul ita terret demones. sicut metus in deo leticia. Hinc beatus dicebat Antonius. Unica ratio vincendi inimicorum est leticia spiritualis. Cum quod hilaritas deo seruenda non solu tolerabiliores facit labores. sed maxima est incitamentum. et talij ad beatitudinem faciendum pertinet. Profecto et si nescimus utrum odio vel amore digni sumus. signum tamen maximum ad hunc discernendum id esse arbitror. ut quispiam deo gratius sit. ut non segnis. sed sollicitus. non mestis. sed iocundus. non inuitus. sed voluntarius. non fractus. sed strenuus in deo existat seruitio. Perinde Saul psallentium choro se iungebat. Perinde sanctus David in tympano et choro. in cordis et organo. et in cymbalis bus sonantibus laudare dominum de celis iussit. Perinde etiam ecclesia cantores statuit. et orantes iocundum haberent animam. iocundas decora tales altissimo funderent laudationes. Discente psalmista. perinde domino in confessione. psallite deo nostro in cythara. Cum denique quoniam perficit libera et iocunda voluntas in agendo tocib[us] robur. quod experies Salomon dicit. Animus gaudens etate floridam facit. spiritus tristis desiccatur ossa. Itaque cum deo ultrero et leto agere oblatum seruitum tam reule tamque prestans sit. Unde vir lanceus ait. Donec deus ut obseruetis hec oia. non sicut servi qui quod faciunt ex quodam coactio[n]e. et ai[us] angustia faciunt. sed sicut liberi ea. scilicet libertate quam nos Christus liberavit. quodque agunt libere et voluntarie agunt. Et quibusque clare patet diuinus noster parentis sex continere orationes. Imprimis enim ut sua seruenter mandata. quod in verbo obseruetis insinuauit. Subinde quoniam ad id nobis potentes non sumus. a deo perire nobis impendi auctiuius. quod in libro donet deus notificauit. Tertio manfestauit ad quodsumus spiritualiter astricti. quod per demonstratum. hec quod sicut in hac continente regula annuit intelligendum. Quarto do-

cuit quodliter ista obseruanda sint accipit[er]e. quoniam integrum quod per demonstratum oia nos voluit innotescere. Quinto ostendit quoniam seruanda sint. quoniam ob duplicem finem propriez[em] et coem. proprium quidem intellexit. cu[m] dixit tanquam spiritualis pulchritudinis amatores. Loco[rum] cu[m] adiecit. et bono Christi odore de bona conuersatione fragrantes. Nam conscientia quam spiritualis exornat pulchritudo. propter nos est fama per quam bonus odor interpretat primaria est. Postremo obseruando[rum] preceptorum manifestauit formam. per id quod ultimum subdit. Non sicut servi sub lege. sed sicut liberi sibi gratia constituta. ac si diceret. non coacte sed sponte. non tristi sed hilari. iocundus quoque aio sunt hec oia seruanda. Qui enim inuite et cum mente tristitia religionis exequuntur maledicta minima a demonibus distant. Qui ut euangelista Lucas testat ad iussum Christi exequentes clamabant. Non a fatuus quorum per cordia sunt quasi rota carni. Non a Simone cireneo. quod licet crucem domini portaret. meruit aut nihil. quoniam angariar illa tulit. Non a iuda scarioth. quod cum de causa sacra esset collegio suum tradidit salvatorem. Non a milibus Pilati. quod Christo in escam fel[icitatem] et in potu dederunt acetum. Non a malis rusticis. quod cum sui domini odio cuncta operantur. Laueamus nos fratres his siles fieri. Laueamus fratres in religione taliter deo seruire. Sed siles sumus angelis dei et omnium beatorum contionibus. quod in veritate ei seruantes maiestati letantur. gaudent. iocundantur. psalluntur et jubilantur.

Textus

Augustinus

Cautem vos in libello hunc tam in speculo possitis inspicere. ne per obliuionem aliquod negligatur semel in septimana vobis legatur. Et ubi vos in ueneritis ea quod scripta sunt facientes agite gratias domino bonorum omnium largitori. Ubi autem sibi quisque viderit aliquod deservient de preterito. Laueat de futuro oratus ut ei debitus dimittatur et in temptationem non inducatur. Amen.

Commentum

Ambrosius

Ibellus iste merito dicit speculum tuum quoniam sicut in speculo nos quae

les corporaliter sum⁹ intuemur. sic qualiter spiritualiter viuim⁹ p canones istos dig noscim⁹. tum qm̄ sicut in speculo que ad corpalem spectant pulchritudinez com ponim⁹. sic quecūq; ad mentis ptnēt or nameutū. cum libri huius obseruantia in anima aggregam⁹: tum qm̄ sicut speculū ex plumbo & vitro ɔstat. ita spūalis hois vita ex duob⁹ ɔflata. ex humilitate p plū bum. & ex vtriusq; hois integritate. p vi trum significata. p libellum hunc describi tur. tum deniq; qm̄ quecunq; in duabus alijs regulis. & in sermone de margaritis sparsim ediderat. in unum h̄ in libello re dacta tanq; in speculo possumus intueri quem quidē inspicere sepenū mero debe mus. Etem inspectio ista. quanto fiet cre brior. tanto vtiq; erit utlitor. econtra quāto rario tanto piculosior. Hāq; recti itineris ptemptus in multa pericula labi sa cit viatores. At ḥo religiosoz rectissimuz iter regula est. Quam ob rem conari sum mo studio debet ab ipsa nō deuiriare. Nec ipsam quismodo negligere. qd faciunt sa ne si dēū timet. Ideo sapiens ait. Qui ti met dēū nihil negligit. si eis non exigua est proprie anime cura. Propterea inquit Aplus. Si om̄s preuaricatio & inobedi entia iusta accipit mercedem retributiois quō nos effugiem⁹ si tantaz neglexerim⁹ salutem. que. s. sanctam ɔsequit religionē. Si eos rex mundanaru non distribunt negocia. Difficile em est immo & impossibile. vt q̄s sollicit⁹ sit anime sue & mundo

I Crebro igit legenda ē hec regula. Sz vt modum pfigeret. a q nulla tergiuersio ne se quispiā possit excusare. semel saltem in septimana iussit eam a nobis legi. Dri mo ne p obliuionez aliquid negligat. qui qd quidem insinuat. q a memoria excide renon debet. qd ad salutē ptnet anima rum. Dedit em nobis de memoriaz. quāphi thesaur appellant imaginem. vt non vania non carnalia. non cetera q ad pni ciem ducunt. sed bona. iusta. laudabilia & salutifera in ea cum propheta q dicit. Me morabor iusticie tue solus. recondamus ac si diceret. nec vanum. nec turpe. nec de testabile quippiaz in mea obtineo memo ria. sed solum que ad tuam spectant iusti ciā dñe. Et iō beatum esse illum in psal mo dicit. q in lege dei meditabitur die ac

nocte. Et dese inquit. Lectua dñe tota die meditatio mea ē. Et rursus inquit. in corde meo absco di elo quia tua vt nō pec cem tibi. Quid enī est in corde absconde re eloqua dei. nisi memorie diuine legis retinere mādata. quaten⁹ sic seruent. vt p eius nō peccet majestatē. Perinde etiam Salomon ait. Fili ligā legē meam in di gitis tuis. & scribe illaz in tabulis cordis tui. Et in Deutonomio dixit de⁹ ad isrl. Erūt verba hec q p̄cipio tibi hodie in cor de tuo. & narrabis ea filiis tuis. & medita beris sedens in domo. & ambulans in iuri nere. dormiens atq; consurgēs. & ligabis ea quasi signū in manu tua. erūtq; & non mouebunt. an oculos tuos. scribelq; in li mine & postib⁹ dominus tue. Et a sapiente etiā dictū ē. q p̄cepit tibi deus cogita illa semp. Sed q viri sancti p̄cipiūt de p̄cipit q per eos loquit. Igī ver⁹ & bon⁹ religio sus sue regule p̄cepta an oculos semp ha bere. & de illoz obseruātia semp cogitare dz. Perinde diui ac viri bt̄i. Bernar dus & Nicola⁹ Lollentinas reducētes si bi ad memoriam sue regule p̄fessionē sepis sume apud se dicebant. Memento ad qd venisti. hinc & idez beat⁹ Nicolaus p̄ sue obseruantie gloria in manu libz gestat. vbi scriptū est. p̄cepit patr̄ mei Augustini seruauit. ac si diceret. idcirco solem gero & sicut sol fulgeo. & gloria mea apud altis sumū magna ē. qm̄ patris mei. p̄ceptoris mei. ducis mei. & capitū mei Aurelii Au gustini adimpleteū mādata. O frēs mei. si pellices vt placeant amatorib⁹ nūq; sui obliuiscunt ornamenti. Si pharisei. & sa raboyte sub p̄textu magne obseruantie in ptensis simbrijs alligatas spinas caleq; neū lacerātes. incedētes nūq; relinqbant Si vt videm⁹ multa vlcera spōte iugiter nutrit. vt sub dei noīe lucra faciat. si milites vt p̄dent. mercatores & locupleten tur. indefessi sp vagant. Et eoꝝ nūq; ob liuiscunt obiecti. qd nos deo vero. & pū nro Augustino seruētes facere debemus quantum la borare quātuq; insudare debe mus. Quā crebriores & p̄tinias curas p̄ regule obseruātia ferre debem⁹. quantum etiā totis virib⁹ studere. vt a nostris men tib⁹ in oī nostra actiōe obiectū illud be tificū glorioſissimū atq; excellentissimum qd sumū bonū ē nūq; discedat. Por⁹

m

n

ro tres sunt potissimum **S**athanæ **vitutes**,
quib⁹ de misellis aiab⁹ crebros reportat
trūphos. **O**bluio, negligentia, et **cupis-**
scentia. **E**t obliuione negligentia, ex ne-
gligentia **cupiscentia**, et **cupia ruina**
et **precipiū oris aiaz.** **E**am ob rem bñ pa-
rens n̄ inquit, vt semel, s. ad min⁹ in sep-
timana hec regula nob̄ legit, ne p̄ obliuio
nem aliqd negligat. **D**imes q̄ veraz vi-
tam ducunt religiosam, sic oēs suas potē-
tias ab illicitis retrahant, sicq; ad **vitutes**
impellant, vt si etiā dormiant nō nisi xp̄m
et q̄ xp̄i sunt cogitant. **H**e p̄ obliuionez p̄-
cepta ipsa transgrediant̄, ac deinde trans-
gressione facta iuste damnant̄. **D**opter-
ea iudei ita legem dñi lectitabant vt q̄ter
in die quaterq; in nocte legerent in volu-
mine legis. **P**harisei, tū in fronte, tum in
brachio decalogū deferebant scriptum, vt
sp̄ memores essent mandator̄ dei. **D**eus
item sicut in deuteronomio scribit, prece-
pit **R**egi iudeoz, q̄ postq; sedet in so-
lio regni sui, describeret sibi deuteronomi-
um legis huius in volumine accip̄ēs ex-
emplar a sacerdotib⁹ leuitice trib⁹, et ha-
beret secū, legeretq; illud omib⁹ dieb⁹ vi-
tesue, vt disceret timere dñm deum suum
et custodire ḥba et ceremonias ei⁹, q̄ in le-
ge p̄cepta sunt, p̄ceptor etiam n̄ non ob-
aliam cām in superiorib⁹ mandauit, vt sin-
gulis dieb⁹ codices certa hora peterent̄,
et diu⁹ **H**iero. de monachi manib⁹ nō ex-
cidere psalteriū iussit. **N**ec mir si in prece-
ptis regulis, statutis et oib⁹ diuinis scrip-
tis legendis tanta adhibenda sit solici-
tudo, qm̄ nr̄ memoria, sicut crebro expe-
rimur, et veteri phoz dī prouerbio, in nr̄
mīme est ptate, iō comptum ac demanda-
tū est, vt obseruandaz rez crebro fiat re-
petitio, et in scriptis q̄ vetustissimaz renuz
sunt memoria redigant̄. **H**inc tabellioes
hinc scribe, hinc lambidores contract⁹, li-
bros, codices, tabellas imaginesq; tanq;
ppetua z̄diderunt monumenta. **S**ed qm̄
nō nulli ad legendā regulā p̄ seculos pi-
gri sunt, bñ p̄ceptor nr̄ ait, vob̄ legat̄, s. ab
olijs, vt nullū excusationis capiatis vela-
men, qđ vel in cōi capitulo, vel in cōi re-
fectione, qm̄ plures suenunt z̄gruentissi-
me fit. **S**ed ne lectionis fastidius generet
mediocritatē tenens, semel in septimana
iussit legendā. **S**ed qđ de quibusdā dice-

mus fratrib⁹, q̄ in religione ad senectā de-
uenerunt, et nullā de regula bñt noticiā,
q̄ pacto que ignorant seruare p̄nt. **E**t si re-
gulā non obseruant, ad qđ religionis no-
men bñt, ad qđ habitū deferunt. **N**onne
sancti in seculo vitissent, q̄ sic in religio-
ne dñi et p̄fessionē suā in maximū aie co-
tempnissent preuidicinum.

Ambrosius p̄bat et dictis hāc regulaz
tā heremitanis q̄ canonicas **A**ugustinū
dedisse.

Hecq; multe multiplicibusq; tū
summor̄ viroꝝ auctibus, tū rōni-
bus possit demonstrari, hos sacros
canones nō solum clericis q̄s ad rectā vi-
uendi semitā in ep̄atu reduxit. **E**xetiaz
nobis suis fratrib⁹ heremitanis, q̄s ante
instituerat **D**iuū parentū nr̄m **A**ugusti,
nū cōscripsisse, et eo tñ q̄ libellū hunc spe-
culū appellauit, itidē euidentissime con-
stat. **H**ā in eo sermone, quē de tribus ge-
nerib⁹ monachorum inscrispit, clarissime
astruit suos heremitanos hāc regulā dili-
gentissime obseruitasse, vñ in calce sermo-
nis p̄fati ad eos hoc pacto inq̄t. **A**d hāc
aggregationē, s. heremitanor̄. **E**go vos ele-
gi. **P**ō me vos elegistis. **E**cce postq; epi-
scop⁹ fact⁹ sum. **V**italē, **N**icolaum, **S**te-
phanū, **D**orothēū, **P**aulū, **J**acobū, et
Cyrillū frequenter rogaui, vt me solū in
ep̄atu nō dimitteret, q̄ licet eps̄ essem, nō
credebā tñ paupertatem despicer. **S**ed cū
Abrahā **I**saac et **J**acob, inter diuitias vi-
uere, aut verā paupertatē seruare optabā,
vt e numero essem eoz, de qb⁹ dicit **A**p̄ls
Tāq; nihil habētes et oīa possidētes, hos
ergo frequenter rogaui, vt veniret, nō vt es-
sent rebelles heremiti, sed solitarie etiā vi-
uentes in ciuitate, habitare etiā possu-
mus in placito sc̄to. **S**ed ecce noluerunt
venire tāq; de sc̄plis timētes, ne a seculo
caperent̄. **H**oluerunt venire, q̄re nolue-
runt venire, nō q̄r nō digni, sed q̄r nō so-
lum paipes esse voluerunt, sed etiā supia
id qđ in speculo nr̄o edidim⁹ facere volue-
runt, de q̄ nūc summū gaudū habere de-
bem, qđ facere voluerūt, que mihi et deo
pmiserūt. **E**cce q̄ apte hanc regulā quāz
vocat speculū afferit a suis heremitanis
ad vnguē nō solū obseruatā extitisse, vez

etiam eos sup illam artiorem duxisse vitam
Sed forte quod vitat aduersarij dice
 rent. **C**oedim⁹ sane heremitanos h̄e⁹ et
 obseruare Augustini regulam. sed Augu
 stinū ill' eam dedisse non pcedim⁹. Ita p⁹
 factio insulæ isti non loquerent. siquidem
 q̄ sequunt saperent et intelligerent. **D**e q̄
 dicant mihi q̄ vitatez tuam aptam oppu
 gnant. **D**iu⁹ Aug⁹ dicit summū se habe⁹
 re gaudium. Non em⁹ alieno opus est in
 terprete. **I**pse em⁹ seipm interpretat⁹ cum
 subdit. Quia facere voluerūt que mihi et
 deo promiserunt. **H**ibi inquit viuenti. et
 non alteri vicem ei⁹ gerenti dicit. **S**z qd
 ei⁹ promiserunt. Regulam s. hanc quā spe
 culū vocat obseruare. sed q̄ pacto ei⁹ in p
 sona pmississent si illam in psona ipse non
 dedisset. **H**oc etiaz in finone de cena dñi
 euidenter innuit cum dicit. Ideo fr̄es. vt
 ego pleni⁹ valeā vna vobiscū corrigi et do
 ceri. relinquere volui p̄sbyteros meos. q̄
 rū vita aplica via et eoz vna est. **C**ū hec
 dixit ad fr̄es suos finonē direxit. ceu per
 seriem text⁹ finonis liquidū est. At vero
 si vna est vtrorūq̄ Aplica vita p̄ eum da
 ta. vtrorūq̄ vna sit regula necesse ē. **N**ō
 em⁹ hec regula aliam quam aplica⁹. ceu in
 ei⁹ testat et ordio. vitam p̄tinet. **S**z et om
 n̄is cauillandi tollat occasio. **E**t nemo p
 rez ab Augustino gestaz ignorantia la
 ba⁹ in errore sane intelligendum arbitror.
Sanc⁹ Augustinū quorundam. utpote
 heremitarum et clericoz suoz. quoz ali
 os anq̄ ep̄s creare. alios postq̄ episco
 pus fact⁹ est instituit curā habuisse pecu
 lialem. **A**lioz autem tpianoz saluatoris
 iussu. q̄ ei postq̄ in ep̄atu pfect⁹ euasit. si
 cut diu⁹ **D**rop⁹ meminit tanq̄ peregrin⁹
 apparuit vniuersale curam accepisse. **E**t eo
 mō duos edidit lib̄os. q̄rū vtrūq̄ appellauit
 speculuz. q̄q̄ illud vniuersale. hoc ho
 pticulare nūcupauerit. Alterū utpote re
 gulam istā peculiarib⁹ suis heremitanis
 et canonici. alterz in q̄ vniūla legis cōges
 sit mandata. inspiciendū legendū obser
 uandūq̄ oībus vtriusq̄ sex⁹ fidelib⁹ et di
 recteit⁹ iussit. hanc idcirco possum⁹ p̄tio
 nem. ne tāte veritatis subsannatores Au
 gu. verba cū de speculo ad suos fr̄es loq̄
 tur. ad vniuersale referat speculum. **N**az q̄
 in cōi iubent speculo soli deo. que auiez
 in hoc p̄ticulari deo et bto Augustino ser

uanda pmittunt. et hec pmissio professio
 est regularis. quā Aug⁹. in ante allegato
 pretendit sermone.

Ambrosi⁹ super verbo vbi inuenieritis
 que scripta sūt. faciētes agite gratias do
 mino bonoz oīm largitorū.

Ecunda rō q̄re freqnē regulam le
 gere debem⁹ ē. vt cū inuenierimus
 que sc̄pta sunt faciētes nō nobis
 tribuam⁹ sed agere debem⁹ bonorū oīm
 largitorū. q̄ nobis grām que in ea scripta
 sunt faciēdi donauit. **M**agnū q̄ppe et de
 testabile virtū in oīm genere munerū ē in
 gratitudo. **S**z in donis spiritualib⁹ oīno exē
 crabile et fugiendū. ppterera phos. q̄ se eo
 rū industria arbitrabant. virtutes fuisse
 adeptos in encheridion refellit Augu. cū
 virtutē et eoz diffiniuit errore dices. **V**irtus
 est q̄litas mētis quā dē in nobis si
 ne nobis opera⁹. ppterera iudicati sunt. et
 euauerūt in cogitationib⁹ suis pharisei.
 qm̄ dē nō gloriificauerunt. nec grās p̄ ac
 ceptis retulerūt. **P**ropterea apls Paul⁹
 cōtēti oīm inflatū ingratūq̄ chōnthis
 rū genus obiurgat⁹ dicens. quid hēs qd
 nō accepisti. si aut̄ accepisti. quid gloria
 ris. quasi nō accepis. **P**ropterea sicut sub
 gur e celo cecidit sat̄hā. qm̄ p̄ suscep̄ta cel
 situdine factori suo grās nō egit. sed elas
 tus et inflat⁹ dixit. **D**onā sedē meam ver
 sus aquilonē et ero līlis altissimo. **T**alez
 quippe inrecuperabilē casum nō incurrit
 set. **S**i oīs prouent⁹ ad diuinitatis mu
 nera retulisset. cognouissetq̄ nihil eē bo
 nū. nisi qd ab ipsa foret collatū. **P**erem
 ptoria igī res ē ingratitudo. hostis gra
 tie. inimica salutis. maloz puocatio. būfi
 ciōz exinanitio. meritoz extimatio. deo
 et hoībus maxime odibilis. **P**erinde dis
 uis Bern. aut. **I**ngratitudo inimica est
 aīe. et inanitio meritoz. virtutū dispersio
 būficioz p̄ditio. vent⁹ viens. siccans fon
 tem pietatis. rore miscōde. et fluēta gracie.
Quid plura. **S**i ingratis malos exi
 tus pensam⁹. nullū ē virtū. ex q̄ plura ou
 antur mala. **N**ā ad tantā p̄niciem suū vi
 rus effudit. vt iudei innumeris xp̄i benefi
 cijs nescientes. aut poti⁹ non volentes
 merita repēdere. ob inexplicabiliē eoz in
 gratitudinē. eū cruci afficerunt. **R**omani

q

Ingratitudo

r 2

quoq; triumphū Scipioni Nasice dene
garunt, qui pro republica defendēda eis
totus perfoſſus vulneribus de inimicis
hostibus victoriā reportarat. Unde Ro
ma spōte etul factū dicit. Ingrata patria
nō habebit me nec ossa mea. Pro cui⁹ itē
capite Marcus Tullius poraret ei⁹ ca
put. Ingratissimū hominū Seneus Po
pilius abſcidit. Quā bene igit̄ antiquus
ſermo dicit. grāde beneficium nō niſi ma
gna ſoluitur ingratitudine. Idcirco ne in
tantū labemur viciū p̄ceptor noster iubet
ut cū regule hui⁹ mādator⁹ fuerūm⁹ obſer
uatores. Deo omniū bonoꝝ largitor⁹ grās
agamus. fugemus q̄ppe ingratitudinis
penas. ⁊ adiſcemur grate mentis am
plissima munera. Que ⁊ ſi innumera ſint
in plentiaꝝ in p̄ pauca dicam⁹. nā in pri
mis grato animo nunq; delunt beneficia.
Hinc Lassiodor⁹ ait. Jugiter ſibi ſubue
ni facit cui collatū beneficiū ante oculos
ſemp affiſſit. Subinde collata multipli
cantur ⁊ augen̄t. Unde ſaluator homini
grato inquit. Euge ſerue bone ⁊ fidelis.
quia in pauca fuisti fidelis. ſupra mīta te
ſtituam. Et Lassiodorus ait. Meliora
meret recipere. qui collata bona de cor
de nō p̄baſ amitteret. Et rursus inuitat
ad magna qui gratā ſuſcipit modica ⁊
ſpēm defuturis recipit. qui transacta be
neſcia recognoscit. Ampli⁹ aucta conſer
uat. An a Crisostomo dictū eſt. Optima
beneficioꝝ cuſtos eſt ipsa memoria bñfi
cioꝝ ⁊ ppetua confefſio gratiarū. Conſer
uata te dignū receptōe facit. Nā ſi Nie
ronymus illū indignū recipiendū aſſerit
qui de acceptis fuerit imemor. ecōtra ille
dignus erit recepiōe. qui acceptor⁹ non
imemor extiterit bñficioꝝ. Itaq; ſi ex in
gratitudine tot mala. ex gratitudine ſo tot
bona. pſificunt. merito ſacrosancta ecclē
ſia nos cōtinue ad gratiaꝝ inuitat actio
nes dicens. Gratias agam⁹ dño deo no
stro. dignū ⁊ iustum eſt. equū ⁊ ſalutare.
nos tibi ſemp ⁊ vbiq; grās agere. dñes an
cte pater oipotens eterne de⁹. Ad eas in
ſuper parēs nī in libro de ſancta vñginita
te nos impellit cū ait. Quid meli⁹ aio ge
ramus. ⁊ ore promam⁹. ⁊ calamo expri
mamus. q̄ deo grās. Hoc nec dici breui
us. nec audiri leti⁹. nec intelligi gratius.
nec agi fructuosi⁹ pot. Et diu⁹ Bern⁹ ad

id nos etiā ſcītas dicit. Disce i referēdis
grās nō eē tard⁹ aut ſegniſ. Disce ad ſu
gula bona grās agere. Seneca etiā ſi
honestatus defensor optim⁹ ad habendū
ām gratum ſic nos egregie hortat. Cte
dam⁹ inquit nihil eſte grato aio honest⁹.
Omnes hoc vrbes. Dēs etiam ex barba
ris regionib⁹ gentes cōclamabūt. in oīm
iudiciorum diuerſitate. referendaz bene
merentib⁹ gratiam. Omnes uno ore affir
mabunt. in his diſcorſ turba consentier:
q̄ ſi de omni etiam rerū terrenarū mu
nere ad id tenemur. quāto magis despe
ctantibus ad mentem obligamur.

Ambroſi⁹ ſuper verbo. doleat de pre
terito. ⁊ caueat de futuro.

Tertia rō ob quam hec ſacratissi
ma regula nobis crebro iubet le
genda. eſt. vt ſi noſtrum aliquis
viderit anqd omiſſe dolcat. In primis
de preterito. Subinde caueat de futuro.
Postremo oret. vt ei omne debitum di
mittat q̄ ad omiſſa. ⁊ in temptationē non
inducat. quo ad ea que poſſent male co
mitti. Duo certe ſunt ad verā peniten
tiam ſunt oportuna. dolor de commiſſis
peccatis. ⁊ propositum nō ulteri⁹ peccā
di. Ob eam rē dicit Ambroſi⁹. penitentia
eſt mala preterita plangere. ⁊ plangenda
iteꝝ non cōmittere. Et beat⁹ Gregorius
penitere dicit eſſe. an acta peccata deſtere
⁊ ſlenda nō cōmittere. Et Isidor⁹ ait. Ir
risor eſt ⁊ non penitens. q̄ adhuc agit qđ
penitet. nec videtur deū poſcere ſubdu
ſed ſubſannare ſuperb⁹. Canis reuerſus
ad vomitū penitēs ad peccatū. Et parēs
noſter in ſoliloquijſ ait. Inanis eſt pñia
quam ſequens culpa coinqnat. Abil p
ſunt. lamēta. ſi replicant̄ peccata. nihil va
let veniam a malis poſcere ⁊ mala deuuo
iterare. ideo ſane h̄ in loco ait. doleat de
preterito. caueat de futuro. Cū autē vo
lumen claudens ſubdit̄ orans. vt ei debi
tum dimittat ⁊ in temptationē nō indu
catur inſinuat. q̄ deus eſt qui peccata di
mittit. ⁊ qui noſ tenet vt in peccato non
labaniur. Imbutos enī vitijs aios exuen
re atq; emendare. vt inquit Ambroſi⁹. vi
tutis eſt perfecte ⁊ celeſt̄ gre. Propter ea
doctor egregi⁹ Petrus longobard⁹ in p̄

clarissimo suaz sniaz volumine. pñiam diffinit esse gratiam. q̄ cōmissa mala cum emendationis pposito plangim⁹ ⁊ odi⁹ mus. ⁊ plangēda vltierius non cōmittere volum⁹. Ita q̄ gratia. que pñia est. que dam dei ⁊ infusa. ⁊ afflat⁹ quidaz est. q̄ vtrung⁹ pñie cōplectum actū. vt. s. prete nta plangam⁹. ⁊ alia non cōmittam⁹. hec autem virt⁹ tam magna. tāq̄ efficac⁹ est. vt forte homini maiore⁹ de⁹ pferre nō pos sit. Testante Gregorio q̄ in pastoralibus ait. Nescio an possit de⁹ homini maiorez gratia pferre. q̄ vt ei⁹ misterio queri homines in melt⁹ cōmutent. Nam h̄ est rāto maius q̄ hoies suscitare. q̄to aia me lior est corpe. Dige salutaris pñia. fulgur tonant⁹ dei. O xl⁹ omnis adūsa noz pstermens v̄tutes. O lumen oēs qui maz tenebras fugans. qd̄ de te noui cum Cypriano referā. oia ligata tu soluis. omnia clausa tu referes. omnia aduersa tu mitigas. omnia strita tu sanas. oia p̄fusa tu lucidas. omnia desperata tu aias. oēs egritudines tu tollis. iō pater p̄ceptor et caput nolt⁹ Aug⁹. de te inq̄t. Domna lagores sanat. leprosos curat. mortuos susciat. sanitatem auget. gratia pseruat. clavis gressum. aridis copiaz. cecis restituit visum. v̄tia fugat. v̄tutes exornat. men tem munit ⁊ roborat.

Ambrosi⁹ sup ⁊ bo orans. vt ei⁹ debitū dimitraf. ⁊ in temptatione⁹ non inducat

Et bñ inquit vir Sanct⁹ orans. vt temptatione⁹ non inducat. qm̄ cum ois xpian⁹ a q̄dict⁹ est xp̄i debeat imitari vestigia. Et ip̄e orandi formā p̄stituens inter septē magni mysterij petitiones cōplex⁹ est vt debita nobis dimittant ⁊ in temptationē nō inducamur. Psequens fuit. vt Augu. illi⁹ veracissimus discipul⁹. ⁊ alioz doctor eximius eam sānā doceret doctrinā. vt pro dimittendis debitis. evitandisq̄ temptationib⁹. q̄ vtile pagaret mandatū. Nam quantūcumq̄ q̄s de peccato doleat ac peniteat. de ip̄o rū remissione tñ cert⁹ est nunq̄. Idcirco merito nunq̄ abiisciendū esse timore sapiens iussit. Et David. ppheta sanctissim⁹. ad deū loquens ait. p̄ hac s. peccator⁹ remissone. orabit ad te ois scūs i tpe opor

tuno. ppter ea vt ip̄a nos debita dimittā tur. leuem⁹ iugiter corda nřa cum manibus ad eū in celū. Remores sum⁹ delicatoz nostroz clamātes cuz ppba. Ampl⁹ laua me dñe ab iniqtate mea. ⁊ a peccato meo mūda me. qm̄ iniqtatez meam cognosco. Nos de cōmissis accusantes cū eodē dicam⁹. Dixi⁹ fitelbor adūsuz me in iusticiā meam ⁊ tu remisisti impietatē pecati mei. Habeam⁹ cor p̄ituz. p̄fitelamur ore delicta. relinquam⁹ vias malas. satis facientes nobis ipsoita. ⁊ exhibentes mēbra nostra seruire iusticie. pietat⁹ exerceamus obsequia. q̄ bt̄ misericordies. vt xp̄s sit qm̄ misericordiā consequent. Proxim⁹ mis nřis remittam⁹ iniurias. qm̄ ipse orā dum iussit. dimitte nobis debita nostra si cut ⁊ nos dimittim⁹ debitobus nostris. Ecclasiasticā impetrem⁹ remissionē. qm̄ de ip̄a aplis inq̄t Saluator. Quoz remisit peccata remittunt⁹ eis. equo aīo diuina tollerem⁹ flagella. carorū suffragia. sanctorūq̄ p̄ces impetremus. Deniq̄ cū Magdalena multū diligim⁹. vt eū ea nobis multa dimittant. Adiecit tandem orandum esse. vt in temptationē nō inducat. Antiqu⁹ humani generis hostis dyabulus. semp q̄rit quo pacto nos expugnet. expugnat⁹ a xp̄i nos ejciet seruitio. et cti sibi s̄iam⁹. quā deuoret preda. Et cum versur⁹ ⁊ callidissim⁹ ⁊ importun⁹ sit. cōstanter prudentē ac fortiter resistendū ē. sic quidem vt si ipse c̄fī supbia te inuadat. Tu ad arma humilitatis recursas. Si cū inuidia aggredis tu caritate succendaris. Si cū ire iaculis te vulnerat. tu ad manu studinis ⁊ patientie recursas medica menta. Si te segnitie ⁊ torpore afficit. tu expiscere ⁊ in oib⁹ te bonis occupa operibus. Si tibi gule luxuriez oblectamēta p̄ponit. Tu cum leuījs. vigilijs. disciplinis. ⁊ cōi carnis mortificatiōe respōdeas. Si tibi thesauros. pdia. potētāq̄ pollēt. Tu ei xp̄m nudum in cruce pendente ostendas. ⁊ illi⁹ te imitatoriē esse hylari fronte munimine cruci signat⁹ respōdeas. Ipse xp̄i memorā de corde tuo auferre conat. ⁊ tu illum deuotōe inflāma tus sp̄ in mente geras. Ille inquit in uoca mervt iuuē te. tu autē innot clamare nō cesses. De⁹ in adiutorium meū intende. dñe ad adiuuandum me festina. Cōfun

r 3

danēz reuereant q̄ querūt animam meā
Conuertant retrosum z erubescat. q̄ vo
lunt mihi mala. auertant statim z erubes
cant q̄ dicunt mihi. euge euge. Ille ait. te
p̄ncipem magnū faciam. z oia regna mū
di dabo tibi. si cadēs adorabis me. tu cū
xpo ei dicas. Scriptū est. dñm deū tuūz
adorabis. z illi soli seruias. Ille obcecate
tibi oculos fidei satagit. tu ad Iesum q̄ ē
saluator exclaims. O dñe deus me⁹ virt⁹
mea. de⁹ salutis mee. illumina oculos me
os ne vñq̄ obdormiā in morte. s. p̄ amiss⁹
sionē fidei. ne dicat inimic⁹ meus p̄ualui
aduersus cū. Et qm̄ dyabolus mille arti
fex est. z oī calliditate imbutus. cū viderit
q̄ te directe expugnare nequeat. trāfigu
rat se in angelū lucis. vt sub sp̄e boni ma
la tibi p̄suadeat. z se penumero. q̄ in se bo
na sunt. sic veneno inficit. vt etiā bona
agend o'male. te perdat. Sic sepe ad ma
gnas ducit abstinētias iacutus. sic ad di
ra flagella intratos. sic ad oia elargiēdū
imoderatos. vt illos p̄act⁹ extinguat pe
nitētie. hos ad p̄cipiūz z laqueuz veheat
desperatiōis. his aut̄ z alijs hm̄oi machi
namētis ei⁹ oportune resistit. si cūcta nīq̄
oga cū mensura agim⁹ n̄ sale cōdim⁹ dis
cretionis. Sed quenam ei⁹ sit cā tanti
odij erga gen⁹ humanū seminaria pfecto
admirādū est. cū ipse ab hoīe in illo ma
xime creationis exordio nulla vñq̄ fue
rit lacessit⁹ iniuria. Ad qd̄ dicimus. q̄ cū
ipse ab initio in veritate nō steterit. z cō a
tra factorē suū cornua erexit. nilm̄trū est
vt inferiores acriter inuaserit. Kursus vi
dens. q̄ hō illuc erat ascēsur⁹. vñ ipse fue
rat electus. p̄cussus inuidia. quib⁹ potuit
ei⁹ semp fuit insidijs prosecut⁹. hō ecō tra
sumi dei frat⁹ auxilio nixus est bonis stu
dīs iūgi celestib⁹. q̄ cum sibi ad verecun
diā ascriberet. pessima nūq̄ destitit ma
chinationē cōficcere. Et augere vires z po
tentat⁹ suos. cū pditorib⁹ dncib⁹ z sequa
cib⁹ eius. Hūt enī duo alij tēptatores
quib⁹ tāq̄ strenuis ducib⁹ ad debellādū
hoīem vtī. vno quidē externo. altero in
temo. vn⁹ mundus est. alc̄ caro. vterq̄ in
frumētū z laque⁹ ei⁹ est. vt roq̄ ferit z in
terficit. de pīmo inq̄ Ap's ad Timotheū.
Qui volūt diuites fieri incident in tem
ptationē. z in laqueū dyaboli. z deside
riā multa inutilia. z nocuā q̄ mergūt hoī

mīnes in interitū z pditionēz. Radīc̄ enī
oīm maloz̄ est cupiditas. quā quidā ap
petentes errauerūt a fide. et inferuerūt se
dolorib⁹ multis. vigiljs. s. p̄eregrinatio
nibus. siti. fame. frigora. nuditate. calorib⁹
inuasionib⁹ terre marisq̄ piculis z oī in
explebilitate inquietudineq̄ affecti. hinc
z idem ait. Resip̄scant. s. cupidi a dyabo
li laqueis. a q̄ captiuū tenent ad ipsi⁹ vo
luntatem. De altero idē gētū dōctor ait.
Vidi alterā legem in mēbris meis repu
guant̄ legi ment̄ mee. Ethic hostis acer
rum⁹ est. z sathanē maximū prebens auti
lium ad castrū aie subuentendū. facile enī
ciuitas expugnat. si proditorē habeat in
ternū. qui instantib⁹ bellatorib⁹ exterius
portas aperiat vt inde ciues capiat. p̄den
tur z mactent. q̄b eā rem inq̄ Boetius.
Nulla maior z efficacior pestis ad nocē
dum q̄ familiarī inimic⁹. quē cū in nullo
custodes sibi p̄caueāt. facillime castigā
dit. qd̄ teneri pacifice credebat. q̄s Alexā
drū Dariū cesarē. z pene oēs rōanos im
patores intererūt nīsi eoꝝ aliquis domesti
cus. Quis mūdi Saluatorem xp̄m pro
dīdit nīsi ei⁹ discipulus. econim⁹ z p̄
dītor iudas. Sic z caro ille hostis dō
mestic⁹ est z intern⁹ q̄ Sampsonē fortissi
mū excecauit. Qui David regē sc̄tissimū
ad fedissima induxit. dū tam nefando ad
ulterio detestandūz adiunxit homicidiū.
Qui manu femine atrocissimū iugulauit
Holofernem. Qui sapientissimos mūdi
Salomonē z Aristotelem p̄strauit. Qui
raptu Helene troyam inextinguibili tra
didit incendio. Qui deniq̄ oēs viros for
tes z religiosos expugnare conat. Hic z
apl̄m Paulū sic acerrime z crebro iuade
bat. vt pluries xp̄m rogauerit vt ipsi⁹ ab
eo auferret. Idecirco h̄ bync hostem in
ternū ad purgādū fortissimū. non ē ver
sa fronte bellādū. sed ab eo poti⁹ fugien
dum. Et h̄ est h̄ eum efficacissimum reme
dium. utra apl̄ Pauli p̄ceptum dicend⁹
fugite fornicationē. fugemus' autem opti
me. si carnales amores. impudicos aspe
ctus. vana colloquia. purientes auditus
mulierum conuersatōnes. ocium. comes
sationes. ebrietates. somuolentias. torso
res. illicitos tactus. strat⁹ molles. chores
as. sonos. cātusq̄ vanos z illicitos fugie
mus. Si carnem abstinentia esce z pot⁹.

- a flagellis. vigilijs. laboribus. et omniū bonarum artium studijs domam⁹. Contra mundi temptationes. Cogitemus ipsius. qd mundus omnes cuiusvis stat⁹ et conditiōis decipit. multa nobis pericula igerit. nulli vnoq; fidelis extitit. Sane igitur beat⁹ Gregor⁹ ait. contēnendus esset hic mundus si nos suis bonis omniibus demulceret. sed cū tot super nos malg in gerat. quid aliud qz vt non diligatur clamat. Cogitemus quid celi terreq; patrator sic inter nos paup̄ esse voluit. vt proprium non haberet domiciliū. Cogitem⁹ qd propter hec fluribilia. caduca. et terrestria. eterna et celestia p̄dum⁹. Cogitem⁹ qd nūq; nostrum explet⁹ affectū. Cogitemus qd cū eternos inferant crucia⁹. vitā auferant sempiternā. Contra dyaboli temptationē. Primum remedium est iugis belli memoria. Qui enī sp aduersarij cogitat factionē facilis ei⁹ euitat incursus Ob eam rē sanctus Job dixit. Demen⁹ to belli. Alterum est vigilantia. vñ in castis die noctuq; p̄ cutandis hostiuz iussionib⁹ fieri cōsueverunt excubie. ppter ea sanctus Pet⁹ monet ut sobrij simus. et in oratione vigilem⁹. qd aduersari⁹ noster dyabolus circuit querēs quē deuozet. Tertiū ē armatura bona. Tm enim milites in armis cōfidunt. vt si bene armati extiterint. nullum timeat inimicū. Armatura autē nostra fides est. de qua Ap̄ls ait. Induite vos armaturā d̄ ei. vt possitis stare ad uersus insidiās dyaboli. Et ruris. sancti p̄ fidem vicerunt regna. Eccliterum. hec est victoria nostra qd vincit mundū. fides nostra. Et beat⁹ Petrus. Cui. s. dyabolo resistite fortis ī fide. Adde his sancte crucis munimen. diuini anciliū invocationē peccati confessionē. eleuationē vule⁹ ad deum. Vñ beatus Anthom⁹ dixit. Sigillum crucis et fides ad deum nobis impugnabilis murus est. Et cū in medio vexationū demonum oculos eleuaret ad celum. vidit ap̄ri desuper culmen dom⁹. et pulsis tenebris radium ad se luc⁹ influe re. post cuius aduentum splendoris nec demonum ullus apparuit. et omniū que receperat tuncētoz cessauit dolor. Excelens ē aduersarioz impulsus remediū ē. corde orez se xp̄i famulū eē pfateri. Vñ cū in ferocissimā bestiarū specie demo

nū multitudo bt̄m Anthoniā inuaderet eoꝝ cognoscēs seuitā dicit ad feras. Si a dño contra me data ē yobis lnia deuo rare concessum. Si autē demonū huc renisiꝝ in pulsu. abite qntori⁹. qd famul⁹ xp̄i sū. ad qd verbū mox illa feraz multitudō quasi cesa flagellis aufugit et evanuit.

Relictis autē alijs remedijis. qd p̄ p̄ser uanda pudicitia sup̄ possum⁹ solum de bonoꝝ adiutorio aliqd disserramus. Tm em bonoꝝ viroꝝ puer⁹ valet. vt omnis de monū insidie. omnia mundi picula. omnia carnis incendia oia deniq; tā interna qz externa p̄ ip̄m euitent adūsa. Tū qd inter bonos viros xp̄s manet ip̄o testante qui ait. Ubi sunt duo vel tres p̄gregati in nomine meo in medio eoꝝ ego sum. At vero ubi xp̄s. esto in bonoꝝ aggregatio ē Ubi xp̄s est. oīru aduersantium debellator est Ubi christ⁹ est. omnium egritudinū medicus est. Ubi christus est infallibilis sapientia. inexplicabilis clementia. inuicta maiestas. et ineuertibilis iusticia est. Tūz quia boni sunt sicut carbones succensi. qd propter uniformem ignitionem. intensio nem producunt calorem. ac per cōsequēs fortius resistunt frigōribus. nebulas profugant. aerem purgant. venenosos vapores consumunt. et letificant. vitamq; aurent et conseruant. Sic boni qui vñanimes sunt. feruentiori copulantur caritate que frigus expellit timoris nebulas profugat peccatorum. aerem hoc rationis acumen purgat et serenat venenosos vapores. hoc est malas cogitationes. et desideria vana consumit. et ob dei amore letificant. spiritualem anime vitam auger et conseruat. Porro propter hec expetenda est religio. in qua nunq; desunt. qd consolant proximorum saluti. qui alios consolentur. qui iuuent. qd tueatur. quiq; oppressos defendant et stableuent. Adsūt enim in ea continue oratores. et apud deum intercessores. Non desunt qui flagellis. vigilijs. ieiunijs lachrimis. et alijs bone penitentie operibus pro alijs cōtinue interpellent. adeo vt nesciam quod manus miraculum sit. qz qd tot iuuenes. tot adolescentes. tot nobiles. vniūsi deniq;. quos in religione videmus. velut in carcere apto teneant. sine vinculis solo dei timore cōfici. qd in tanta afflictione pseue

rent, pnie vltra virtutē humāna supra na-
turā et̄ cōsuetudinem. **N**ō desunt etiam
q̄ imortali deo deuota suffragia oblatio-
nes sacrificia, et̄ imaculatā hostiam quo-
tidie offerant. **D**roinde nō iuria, san-
cta religio ort⁹ conclusus oībus odore
ris herbis repletus, pomerium oībus po-
mis abundās, pratū oībus florib⁹ nitens
vinea oīb⁹ vini manerib⁹ scaturies, apo-
theca oībus aromatib⁹ plena dieit. **I**m-
mo et̄ celū empyreū merito dici pot. qm̄ si
cū illud igneo nitet splendore, ita sancta
religio virtutū fulget cādore. **E**t sicut in
celo vnius est d⁹ cui oēs beati subiciunt
spūs, et̄ a q̄ omnes virtutē suscipiunt, ita in
religione vnu est caput, q̄ generalis a coi
om̄ cura dict⁹ est, a q̄ omne religionis re-
gimen p̄mo dependet. **E**t sicut in celesti
illa curia tres sunt angelorū hierarchie.
Sup̄ma, media et̄ infima, et̄ quelibet ex tri-
bus constat ordinib⁹, eo pacto suo mō in
religione. **E**t quēadmodū prima ange-
loz ex seraphin, cherubin, et̄ thronis con-
stat; per q̄s amoris incendiuz, plenitudo
scientie, et̄ sedes diuine designatē maiesta-
tis, ita in religione, vt de nostra dicā in p̄
ma hierarchia, sunt m̄grī bachelarij et̄ le-
ctores, in quib⁹ p̄ lumen diuinarū scriptu-
rarum caritas sapientia, et̄ ai regnare d̄e-
bet fortitudo, et̄ ceu in sc̄da celestii spiri-
tuū sunt dñationes, principat⁹ et̄ ptates,
quib⁹ regendi data est ptas, ita in religio-
ne sunt puinciales, priores et̄ sup̄iores, q̄
bus gubernādi datū est officiū. **E**t vti in
teria celestii mētū sunt virtutes, archā-
geli, et̄ angeli, quib⁹ super humānū genus
datū est mysteriū, sic in religione sunt sa-
cerdotes, tāq̄ dei virtutes, dyaconi tanq̄
archangeli, et̄ subdyaconi tanq̄ angeli, et̄
celestes nuncij, qui sanctoz et̄ spiritualius
rerum sunt m̄stri, et̄ sicut in illa sup̄na ci-
uitate, xxiiij, sunt seniores, ita in hac sc̄ta
religione, xxiiij, sunt diffinitores. **E**t sicut
ibi alijs p̄iarche, alijs pphete, alijs apli, alijs
euangeliste, alijs doctores, alijs martyres,
alijs cōfessores virgines sunt, q̄ beatam dei
faciem cōtemplant̄, ita in religione alijs sūc
qui in ea p̄creādoz deo fratrū dōnū h̄nt
alijs qui spūm, pphete acceperūt, et̄ indies
accipiūt, alijs sicut aplis dñs dedit pote-
stātē super naturā, vt eam curaret, sup̄ de-
mones vt eos euerterent, sup̄ elementa vt

ipsa imutaret, sup̄ mortem, vt eā contem-
nerent; et̄ ab ea deuoratos suscitaret, sup̄
augelos vt corpus domini cōsecraret, sup̄
oēs mundi nationes, vt in oēm terrā au-
diatur son⁹ eoz, alijs euangeliste q̄ euāge
lī flumina p̄ interpretationis sublimitatez
nauigāt. Alij doctores, q̄ p̄ doctrie p̄fun-
ditatē innūera ediderūt libroz volumia.
Alij martyres qui, p̄ deo ad oē gen⁹ mor-
tis se exponunt, alijs cōfessores, q̄ in hym-
nis et̄ canticis dēn laudare nō cessant, alijs
virgines q̄ corporis mentisq̄ integritatē
illesam iugiter servant. **E**t vt de innumeris
nře sacratissime religionis per pau-
cos referā habem⁹ diuos viros Clemē-
tē v̄beuetanū, Nicolai Lollentinatē,
Augustinū et̄ Haufredū, et̄ Johanne Se-
nenles, Egidii et̄ Augustinū Romanos
Johanne bonū Mantuanū, Guilielmū
Simplicianū, Petri Eugubiem, Tho-
mam Arimineles, Simoni Ludertinū
Angelum de Burgo, Utum de Unga-
ria, Philippū Placētinū, Simonē Gal-
sianum, Augustinū Anconitanū, Gui-
lielmū Colosanū, Agolinū de Cortino
Anthonus Cornetanū, Lupū Huria-
nensis habemus Nichaelem de massa,
Gregorium de Arimion, Alfonsum Tol-
letanū, Gerardum Senensem, Jacobū
Utribiensem, Egolinum de v̄beueteri
Bonaventuram, et̄ Albertū Patavinos,
Henricum Herinanum, Gerardū Per-
gamensem, Alexandrum de sancto Elpi-
dio, Augustinum Esculanum, Angelum
Camerensem, Guiliermum Cremonē-
sem, Thomam de Argentina, Bartholo-
meum de Urbino, Daulum Venetum,
Andream Mediolanensem, Alexandru-
saxoferratensem, Gabrielem Spoletanū
Honofrum et̄ Gluinenum floretinos, Jo-
hannem Imolensem et̄ alios complures
quos i presentiaz omisos faciam, quo-
tuž alijs in sanctitate, alijs doctrina, alijs ho-
vitroq̄ munere christiane fidei extiterunt
lunaria. **E**t rursus sicut in celesti patria
ita et̄ in religione vnu verus prepotens
et̄ immortalis deus, tāq̄ summū bonum et̄
rerum omuium finis, colitur veneratur et̄
adoratur. **D**erito igitur sacrasan-
cta religio regnum celorum, ciuitas san-
cta, celestium militum ex potentissima
et̄ inexpugnabilis dī. **D**erito igit̄ de ipsa

et inexpugnabilis. **D**erito igit̄ de ipsa
 dauidicū illud carmen canendū. **F**unda/
 mēta ei⁹ in montib⁹ scis. qm̄ maxi⁹ san/
 ctissimi. atq; excelsi dei mōtes scāz religio
 nū extiterunt fundatores. **R**elinquā Ba/
 siliū. **B**ūdlicuz **B**ernardū **B**ūnicum **F**ra/
 ciscū viros. pfecto mire scitatis. qui tanq;
 gadisi montes tot tantarūq; religionum
 basiles extiterūt. soluz de nrō fundatore p
 pauca dicā. **Q**uis em̄ aurelio Augu/
 stino in pseruanda lege excelsi. in ampli/
 ficanda dei ciuitate. intuēda defendēdaq;
 rpi fide. in explanādis dei archanis i do/
 cendis instrūdis p̄uertendisq; aiab⁹. in
 convincedis p̄fugandisq; fidei mysterijs
 vñq; s̄ilis inuenit⁹ fuit. q̄s mons excessior
 Augu. q̄ ut diu⁹ Piero in dñe. sup omnem
 montin⁹ cacumia volauit quasi aq̄la. q̄s
 eo firmor. q̄ null⁹ minis principiū. nullis
 hereticoz iacul⁹ agitari. aut quisim⁹ mo/
 ueri aic̄ potuit. quis virtdiz. q̄ in om̄i p/
 secutione extitit recensior. **Q**uis vberior
 qui oīm sanctaz frugis sator. lector. et co/
 seruator fuit et in q̄ a quo multi a quarū
 viuaz fontes scaturiunt. vnde beato Ber/
 nardo apparuit ore apto. a q̄ flumē emi/
 nentissimū toram irrigans ecclesiaz ema/
 nabat. **Q**uis ad paragendū aptior. p que
 paupes et diuites. ignari et docti. magni
 et parui. fortes et debiles. sani et egroti. et
 cuiuscunq; pditionis et stat⁹ hoies cum
 sana doctrina. et optimis pnt deambulare
 documentis. **Q**uis capacior ad quez tot⁹
 fidei grec p̄t p̄fugere. et omnes ei⁹ oues
 recumbere. **Q**uis tutior atq; securior. ad
 quem nulli latrones. nulle feroces bestie.
 nulla venenosa animalia. nulla contagio
 null⁹ morb⁹. null⁹ hostiū incursus. nulla
 aeris intempories. nulle caligines. nulla
 fulgura. nulle pcelle. nulle tempestates.
 nulla deniq; beate mēti aduersantia pnt
 accedere. **D**igit̄ firmissimam bassem. i
 qua toti⁹ ecclie fundat⁹ defensio. **O** polis
 tissimū cardinem. in quo girat om̄is vir/
 tutis splendor. **O** paradisi montem excel/
 sum. p quem repente facileq; ad celū euo/
 lae. **O** sc̄n̄ robur ecclesie. **O** firmamentū
 fidei. **O** columnā sanctitatis. **O** arborem
 excelsam cedrinam. **O** harmoniā celorū
O tubam angelorū. **O** fulmen tonantis
 dei. **O** sacerdotem magnum. **O** patriarchā
 religiosoz. patrem paupez. calcar p̄tutū.

flagitioz flagellum. heresim malleū. erro/
 rū gladiū. ceteroz superboz gladiū. tel/
 lā matutinā. lunā plenā in dieb⁹ suis lu/
 centē. arcū refulgente int̄ nebulas glorie.
 rosaz atq; violaz florem in dieb⁹ vernis
 liliū conuallū que ē in trāitu aque. **I**b⁹
 in igne ardēs atq; redolens. ardente atq;
 fulgentē ignē. vas auri solidum ornatū oī
 lapide p̄ciosum. splēdidissimū iubar. et so/
 lem in templo dei refulgente Augustinū

m

Digit̄ beata. **O** felix. **O** gloriola Au/
 gustini religio. que talem ac tantū meru/
 isti h̄ie fundatoře. ecce igit̄ q̄ pacto religio
 in montib⁹ sanctis fundata ē. **E**t sub/
 dit pp̄ha. **E**t diligit dñs portas syon. sy
 on quidē semen dei. numē. mandatū et spe/
 culū interpretat̄. **A**t enī religio dei semen ē
 qm̄ oīs vere et sancte religionis prun⁹ au/
 etor et propagator et institutor ē de⁹. **A**u/
 men est. qm̄ oīs religio donū. nunci⁹ et po/
 testas et voluntas est altissimi. ac etiā qd⁹
 dam mouens mentem ad deo famulan/
 dū. **A**umen quasi nunci⁹ et pt̄ia. et donū
 et dei altissimi voluntas. necnō vt de⁹ mo/
 uens mentē interpretat̄. mandatū est. qm̄
 ex oī vera religione salutifera iubent̄ inā/
 data. speculū est. qm̄ in eius obseruantia
 oēs quales sint speculantur. diligat ergo
 dñs deus portas syon. hoc ē sc̄tissime re/
 ligionis ingressus. **S**ed que porte qui
 ueadit⁹ sunt religionis. nisi humilitas. cō/
 tritio. et mundi cōtempt⁹. p̄ has portas q̄s
 q̄recte ad religionē accedit. ista sunt bo/
 stia. per q̄ ad illam intrat̄. **H**i quis enim
 aliunde h̄z accessum crebro a fine religio/
 nis discedit. **H**as portas dñs diligit. qm̄
 humilitatē cōtritione. et mundi ppter eum
 cōceptu. nihil deo grati⁹. nihilq; accepti⁹
 est. q̄ per has portas ingrediē de⁹ iuuat.
 vt religionis possit onera ferre. ei confert
 gratiā. vt ei⁹ mandata seruet. ducatū pre/
 stat. vt vñq; ad finē perseveret. **E**t diligit
 quippe has portas dñs sup oīa taberna/
 cula Jacob. Jacob enī supplantator tra/
 ducit̄. **S**upplantatoz autez duo sunt
 genera. vitioz et hominū. **E**t vñq; super
 oīa tabernacula vtriusq; supplantatoris
 diligit dñs portas religionis. qm̄ super
 oēs ryrānos. arrogātes et supbos diligit
 dñs hūiles. qm̄mo illos odio. hos amo/
 re p̄seque. **E**t rursus. pl̄ diligit dñs q̄ p re/
 ligionis ingressum vitia coprimit̄. q̄ qui
 suo viuens arbitrio peccata occidit. et in

n

o

sancte religionis cōmēdationē sacer pro/
pheta subdit. Gloriosa dicta sūr de te/
ciuitas dei. sed q̄ de sancta religiōe. q̄ dei
ciuitas est. gloriosa dicta sunt. Audiam⁹
gloriosum ē qđ a deo sit. q̄ illi⁹ sit rector ⁊
gubernator. q̄ ipse incrementū det. tanq̄
pum⁹ architect⁹. q̄ tā dignos subinde ha/
beat fundatores. Gloriosum est. q̄ porte
ei⁹ sic diligant a deo. Gloriosum ⁊ pcel/
lentissimū. vt tot tantorūq̄ pclarissimorū
viroꝝ ac mulierū. mī. nutrit⁹. ⁊ alumna sit.
Gloriosum atq̄ stupēdū. q̄ in nulla vñ/
q̄ ciuitate tāta vñio. cōcordia. ⁊ pac⁹ fuet/
rit. quanta in religione ipsa sp̄ extitit ⁊ in
dies perseverat. Quis nō mireſ. cōdīc⁹ a
sumo opifice Celest⁹. v̄bs plena angelic⁹
spiritib⁹. ⁊ mox int̄ se dissentientes inui/
cē p̄liati sunt. adeo vt eoz decima ps ce/
ciderit. Condīc⁹ paradisus deliciarū. ⁊ cō/
tinuo p̄thoplasti ab eoz creatoris volū/
tate sic discedat. vt inter humanum gen⁹
angelos ⁊ dei maiestatē. tā atrox ortū est
bellū. vt nūc peste. nūc inuasionib⁹. nūc
diluicio. nūc stragib⁹. nūc fama. nūc alijs
innumeris plagis sepissime gen⁹ huma/
nū fuerit affectū. nec quavis vñtute p̄ mul/
ta annoꝝ milia pacē conseq̄ potuit. quo/
usq̄ dei hoīsq̄ fili⁹ xp̄s Jesus carne in/
dutus humana. cruci affix⁹ patibulo ip̄m
redemit. Condīc⁹ deinde ciuitas hui⁹ mū/
di. in qua Adam ⁊ Eva e paradiſo electi.
Chaym ⁊ Abel prūmū genuerūt. q̄ sic in/
ter se dissentierūt. vt Abel ⁊ Chaym fue/
rit interempt⁹. cōdīc⁹ v̄bs Roma. ⁊ mox
a conditorib⁹ p̄prio polluti sangue. de
q̄ pollutione vates ait. fraterno p̄mi ma/
duerūt sanguinem muri. Condīc⁹ autē reli/
gio. et ad ea diuersarū nationū. diuersorū
moꝝ. variarūq̄ cōpressionū. conditionū
⁊ statū p̄sone consfluūt ⁊ ita vñanimes i/
ea degūt. tanta pace. tātāque cōcor dia fru/
unt. vt non mōdiuturno duret pte. sed in
dies augeat. ⁊ crescat magis lacedemōia.
Itē athene ⁊ Roma magna extollebant
gloria. qm̄ bonis legib⁹ p̄ceptisq̄ saluti/
feris regebant. sed que vel digniores vel
utiliores. v̄l sanctiores leges. sacre religio/
nis legib⁹. Exellūt quidē religiōis le/
ges oīm terrenarū ciuitatū iura. q̄ illa/
rū conditores sine p̄portione extiterunt
p̄stantiores. conferam⁹ enīb̄z ⁊ illarūz
cōdidores ad inuicē. ciuiles enī leges gre

cis p̄mo Erismegistus ⁊ Erone⁹ rex tra/
diderūt. Multū in cererē legū initia refe/
rūt. Ob eā rem legifera solita est a poetis
dicti. Argl̄ivo rex celebrate egyptijs. Her/
curius. Lacedemonijs. Licurg⁹. athenē
sib⁹. solon. populo romano p̄mū Romu/
lus. postea numā pomplius legū moni/
menta scripsit. sacrosancte religiōis leges
q̄s condidit. Rex regū dīs dīmantū im/
mortalis prepotētis ⁊ infinite maiestatis
deus. Moluam⁹ plētissime religionis vo/
lumina. cōtemplemur vtriusq̄ testamen/
ti religionē. an enim xp̄i adūtū ap̄d solū
hebreos̄ tenebat religio ad quā statuē
dam regendaz conseruandāq̄ iusta tpm
dispositionē. nūc per p̄uarchas. nūc p̄ p/
hetas. nūc ore p̄prio. nūc suo dīgito cō/
scriptas leges dedit. Etenī let illa q̄ oīm
leguz initiu fuit. in q̄ obediētia q̄ oīs car/
do religionis a p̄mo exigebat parente. ex
ore prodijē altissimi. qui ad eū inq̄. Et oī
ligno paradisi comedes. de ligno aut̄ scie
boni ⁊ mali ne comedas. In q̄cūq̄ enim
hora comederis morte morier̄. Rursus
duas mandatorū tabulas. q̄s Aoysi in
monte synai dedit suo dīgito conscriptis.
Venit postmoduz in mundum legifer v̄r
xp̄s. vera eterni patris sapientia. q̄ abolis/
tis superstitionib⁹ iudeoꝝ. deſtructis ero/
ribus infidelū vere atq̄ seruāde religio/
nis complementū dedit mādatoꝝ. q̄ a di/
uis apl̄is publicata in omnē terram fue/
runt effusa. ⁊ eo pte in tāto habita feruo/
re. vt pretermittere ē nihil. qđ ad verā spe
ctaret religionē. Et cum ille tepeſceret
feruor. venit Augustin⁹ parentis noster et
p̄nceps doctoz. qui spālem regulā ſuper
vitam apl̄icā ſanctam p̄ ipsa reformāda
reſtituendaq̄ religione ip̄umis condidit
itaq̄ xp̄tū deus hoīem. creator creaturaz
excedit tātū religionis iura ex pte cōdīc/
rū ciuitatū terrenarū leges antecellunt.
Sunt q̄z religionis leges vtiliores atq̄
ſaciōtis. A fine enī appellari oīa iustū ē.
At ei si finis finē excellit oīdīata ad finē
excellant̄ op̄ est. finis autē legū ciuitū
est felicitas pollicita. finis autem legū
religionis ē bītā ⁊ ſempiterna vita. At enī
conſtat ad hunc illum ordinari. quo fit vt
he multe vtiliores. mīto sanctiores. mul/
to deniq̄ p̄ſtatiōres ſint. Sed vt de le/
gib⁹ regule Auguſtini dicā. qđ ſanctius

qd digni. qd due utilius qd deū sup oia. et proximū sicut teipsum diligere. nōne si-
cūt **S**aluator inq. Ex his tota lex pen-
det et pp̄he. q̄ aīoꝝ in deo babere vno/
nē. q̄ deo ac platis obedire. seruare conti-
nentia. abdicare. pp̄ietati. oīonibus insi-
stere. diuino cultui et omni pietati vacare.
Heis sunt quibꝝ augustiane. imo diuine i-
nitunꝝ leges. Qna obre si romanis cū gē
tiles essent tñ studiū non solū obseruāde
s etiā amplificande religiōis fuit. vt flo-
rentissima et opulētissima ciuitate. decem
principiū filiū. senatus cōsulto singulis Etru-
rie populis. p̄cipie d̄e sacror̄ disciplie grā.
vt inq. Galerio. traderent. Si ad grecos
si ad alias nationes etiā qntūcūq̄ humi-
les p̄ religionis p̄ceptis h̄ndis suos p̄n/
cipiatores destinauerint. Hic p̄ illorum
obseruātia nullis p̄cerent laboribꝝ. nullis
indigeret ipensis. nulla curarent discrimi-
na. nullū hoīm statum. nullā zditionem.
nō arma. nō togā. nō quācūq̄ magnifica-
reut fortunā. et sic quidē et oia p̄ religionē
ponēda sp̄ dixerint. etiam in quibꝝ sume
maiestatis deo conspici voluerint. qua/
propē nō dubitauerūt sacris imperia ser-
uire. ita et humanarū rez futura regimen
existimātia si diuine potētie bñ et constā/
ter fuissent famulata. Quāto magis nos
christicole. qui nō figmenta hoīm. nō de/
mones. nō solem aut lunā. nō mercurium
aut venere aut saturnū. aut aliquā ex crea-
turis. sed ipm̄ verum deū. q̄ celū terram.
et cuncta q̄ in eis sunt ex nihilo cōdidit co-
linus. veneramurq̄ religionē ipsaz ma-
gnificare augere et extollere totis virtibus
debem. Si illi oē gen⁹ p̄cipendebāt. vt
eoꝝ amplificarent religionē. quanto magis
nos p̄ tuenda augēdaꝝ sc̄tissima nra reli-
gione viuēsos debem⁹ subire labores.
Si ad illi obseruantia ita illi erāt inten-
ti. vñ decepti aiarum p̄sequerant̄ incen-
diū. quantum nos obseruātie religionis
nre ois expertis fallacie studere debem⁹.
ex qua p̄culdubio eternā p̄sequimur mer-
cedem. Gaudem⁹ igit̄ frēs mei. gaudea-
mus oēs in dño. et iuges maiestati ei⁹ gra-
tias agere nō cessem⁹. qui nobis gadisum
religionis plantauit. et in eo nos ad ei fa-
mulandū locauit. Letemur et iocunde-
mur. q̄ in sc̄tā religiōis gadiso p̄ nr̄is ob-
lectamētis. p̄ducit. et cōtinuo p̄ducere nō

cessat. oē lignū pulchꝝ visu. hocē scie et sa-
piētē lumen. p̄ qd oia vera et pulchra vñ/
dem⁹ et cognoscim⁹. Hāc pene oēs reli/
giosi extiterunt. q̄ de trinitate et de incar/
natione et alijs excelsis misterijs alte scri-
pserunt. Hā Aug⁹. qui fons ubertim⁹ di/
uine sapientie extitit heremita. Hierony-
mus. Gregor⁹. Bernard⁹. Gratian⁹ mo-
naci. Det⁹ longobard⁹. Hugo. et Ricar-
dus canonici. Egid⁹ heremitan⁹. Thom-
as ordinis p̄dicatoꝝ. Scot⁹ ordis mi-
nor⁹ extitit. Plantauit etiā in sc̄tā reli-
gione oē lignū ad vescendum suaue. Qd
enī est suaue pabuluz aīoꝝ. nisi illud de
q̄ inquit Lactanti⁹. Null⁹ suauior. null⁹
ue iocundior aie cib⁹ q̄ cognitione veritat⁹.
Et de q̄ ipsa testat̄ veritas dicens. Nō in
solo pane viuit hoī: sed in oī verbo qd p̄/
cedat ex ore dei. Verbū itaq̄ dei est illud
summe voluptatis pabulum. quod homi-
nū mentes ipinguat. Sed vbi p̄cones
diuini verbi nisi in sancti religionibꝝ abū/
dant. Quid ē lignū vite nisi xp̄s in li-
gno crncis pendēs. q̄ ipso testante. ē via
veritas et vita. q̄ morte nr̄am moriendo de-
struxit. et vitā resurgēdo repauit. q̄ ita plā-
ta⁹ est in corde religiōis. vt ex his mul-
ti ei⁹ stigmata vel passiōis portauerūt ve-
stigia. Lestis ē parens nr̄ Augustin⁹. qui
de seipso ait. Vulnerauit cor meū cari-
tas tua dñe. Lestis ē beatus Franciscus
q̄ in corde suo stigmata habuit. Lestis ē
diva Clara de monte falcone nostri sacri
ordis sc̄timonalis. in cuius corde xp̄s in
cruce cū oībus ei⁹ passionis vestigijs car-
neus repert⁹ est. Lestis ē etiā nostra btā
Christiana d̄ Spoleto. q̄ vt passiōis xp̄i
pticeps fieret sponte clavo suū pfodit pe-
dem. Nicolaus etiā Collentinas xp̄m in
cruce baiulat. vt se nō nisi in cruce xp̄i cū
aplo gloriari assereret. In sc̄tā etiam reli-
gione velut in padiso deliciarū. lignū scie-
tie bōi et mali p̄ductū est. Quale b̄ lignū
in illo voluptatis paradiso in se fuerit in
sc̄tis littens nō ē expressum. sed qd signi/
ficit interptari possum⁹. arbitramur qdēz
nō absurde per ipsum v̄trusq̄ oppositi.
bōi. s. et mali posse accipi cognitionē. quod
quidē ne comedere vetus fuit. non vt in
se malum esset. cum quecumq̄ fecerit de/
us. fuerunt valde bona. Sed vt deno-
taretur iuxta Apostoli sententiam q̄ non

Debeam⁹ sapere. pl⁹ qz opoiteat sape. et sa
piendū quidē sit ad sobrietatē. et in h⁹ pro
thoplausti errauerūt. qz appetētes sciām
dei facti sūt p mandati transgressionē rei
hoc lignū in sc̄tā religione nō cōmedit. qz
ven̄ dei famuli tantū discunt quantū eis
a superiorib⁹ permitti. Hinc Augustin⁹
in superiorib⁹ dicit. codices certa hora pe
tan⁹. ex hora qui petierit nō accipiat. Et
adiecit sanct⁹ Moyses. Et fluius egre
diebat de loco voluptatis ad irrigandū
paradisum. Quis aut̄ flui⁹ iste in sc̄tā
religione ē. nisi caritas in fratrib⁹ cordib⁹
diffusa. cui⁹ vna gutta. vt Aug⁹. inquit.
major ē toto oceano. Qui inde diuiditur
in quatuor capita. qm̄ qtuor sunt qz ca
ritatis dilectionē qz complecti dī. deum
sez seipsum: amicū et inimicū. qz autē ordi
ne ista diligēda sint i exordio exposuim⁹.
qtuor itē capita. qtuor sūt regule. p quas
ois fundat religio. vt pote Basili⁹. Augu
stini. Bndicti. et Francisci. Et rursus qtuor
hec flumina qtuor sunt ordines medi
cantiū. a quib⁹ ois terra. doctrina. sc̄timo
nia. et diuini ſibi irrigat preconis. His qz
et alijs innumeris qz de sancta possem⁹ re
ligione describere. iure ipsius p̄cones esse
iure in ipsa degere. et alios fidei orthodx
ad eā accersire debem⁹. et ad eaꝝ p̄sertim qz
parentis nr̄i Augustini ē. qm̄ et rōne fun
datoris et rōne ipsi⁹ regule excellentie. ac
ob innumerā perfectoz viroꝝ in ea degē
tum copiā. gloriosima esse dignoscit.

Ambrosi⁹ Epilog⁹ omnium in regula
contentorum.

Tabitis ergo viri religiosissimi dī
ui p̄is nostri Aureli⁹ Augustini
p̄cellentissimos canones. et eorū
interpretatiōes. qui qz salutiferi. qz digni.
qz excelsi sūt calamo explicari non pōt
Cōtinent enī oīm r̄piane fidei firmitatē.
cōtinent oīm mandator̄ virtutē. continēt
oīm p̄fectionē salutis. Docēt nāqz qm̄ su
per oia diligendus. amand⁹. et colendus
est de⁹. Docēt qm̄ deinde dilectōe am
plexand⁹ est prim⁹. qz pacto in monaste
rio in vnu cōgregati vnanimes habitare
debeam⁹. h̄ntes cor vnu et aīaz vna i deo
iubent oīm abdicari. pprietatē oia habere
cōia. et magna conditi discretiōe. nō equa

liter oībus. qz nō equalē valem⁹ oīs. sed
potius vnicuoz. sicut cuoz op⁹ fuerit. u
bent distribui. Qualē diuites. qz liter pau
peres. qualē nobiles. qualē ignobiles ad
religionē venientes tractādi sunt in mo
nasterio. Et insqz qualē ipsi se getere de
beant ostendūt. Et qm̄ ois religio ad di
uinū cultū potissimū est infusa. Quali
ter et qz hora orandū psallendūz sit in eis
dem canonib⁹ demandauit. Subsequē
ter p̄cepta domande carnis tanta mo
deratione instituit. vt nullis vigilijs ac ab
ſtinentijs domare corp⁹ iussit. nīl qn
tū bone valitudini satis sit. Quantū etiā
h⁹ in loco cōpatiendū esse infirmis demō
strauerit nescio quo pacto se potuisse ha
bere misericordi⁹. Sic silentū p̄cepit ser
uandū. vt sine tumultu et contentiōe oia
esse audienda iussit. Sic contēplationi
nos deditos esse voluit. vt magis precipi
endi diuini verbi. qz sumendi cibi gratia
nobis iuberet ad mensam p̄fici. In in
cessu. statu. habitu. et in singulis moribus
apposuit moderamen. Non in resolum
sed in affectu. et aspectu sic statuit pudici
tiā seruandā. vt abominationē esse dixerit
desigente oculū. Quis in corripēdis fra
trib⁹ modus. queve forma tenenda sit de
scriptis. Nihil deniqz p̄termisit. qd ad in
ſtruendas h̄om̄ mentes extiterit necessa
riū. Nihil omisit que ad cōseruandā vri
usqz hoīs sanitatē sūt oportuna. Perin
de de cōfessione peccatoꝝ. de odio vicio
rum. de suscipiendo munerib⁹. de conser
uandis monasterij bonis. de illoꝝ vſu. d
egroꝝ seruilio. de dirimendis litib⁹. de
dimittendis iniuriis. de subditor̄ obedi
entia. atqz reuerentia in platos. deqz pie
latoꝝ cōditionibus. qz brevia et salutifera
mandata cōscriptis. Landē p eoꝝ obser
uantia deuz exorauit oīpotentē. p̄clarāqz
ad oīs fecit exhortationē. vt ea h⁹ in libel
lo tanqz in speculo. ne p obliuionē aliqd
negligam⁹. crebro debeam⁹ inspicere.
O virū sc̄tū. O virū celeste. O virū e celo
missum ad hoīm salutē demonstrandā.
Hunc fr̄s imitemur. Hūc in patrē duce
caputqz nr̄m h̄re gloriemur. ei⁹ felicitātā
seruem⁹ mādata. vt h⁹ veri sum⁹ religiosi.
et in etēna patria sum⁹ absqz sine bri. Amē.